ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

அநுசாஸன பர்வம்.

N. Subramania
751 Laxmi

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் ஸம்ஸ்கிருத பண்டிதர்,
மஹாவித்வான,
சதாவதானம், ஸ்ரீ - உபய - வே
தி. ஈ. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்
அவர்களால் மொழிபெயர்க்கப்பெற்று,

கும்பகோணம் காலேஜ் ரிடயர்ட் தலைமைத் தமிழ்ப்பண்டிதர்,
பாஷா பாரத துரந்தரர்,
ம. வீ. இராமாநுஜாசாரியரால்
பதிப்பிக்கப் பெற்றது

விலை ரூபா 6 தபால் சார்ஜ் வேறு

MADRAS
PRINTED AT THE KESARI PRINTING WORKS
1934

(*All Rights Reserved*)

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ மஹாபாரதம

அநுசாஸன பர்வம்.

விஷயஸூசிகை

தானதர்மபர்வம்

அத்யாயம்		பக்கம்
1	கடவுள் வாழ்த்து	1
	தர்மபுத்ரர் பந்துநாசத்தைப்பற்றி பீஷ்மரிடம் பலவாறு புலம்பியது	1 -
	ஸுகதுக்கங்களுக்கு வினையே காரணமென்பதைப்பற்றிய கௌதமி வேடன் முதலியோரின் கதை	2 -
2	இல்லறத்தின் சிறப்பை விளக்கும் ஸுதர்சனன் கதை	8 - 1
3-5	பிராமணத்தன்மை பிறப்பினாலன்றி வராதென்பதைப்பற்றிய மதங்கன் கதை	16 - 2
6	தர்மபுத்ரர், விஶ்வாமித்ரர் பிராமணரானதைச் சொல்லும்படி கேட்டது	22 - 2
7	விஶ்வாமித்ரர் பிராமணரானது	24 - 2
8	வீதஹவ்யனும் அவன் வம்சமும் பிராமணரானது	28 - 3
9	முயற்சியின் சிறப்பு	33 - 3
10	நல்வினை தீவினைகளின் பயன்	37 - 4
	இன்னஇன்ன நல்வினை இயற்றுவோர் இன்னஇன்ன பயன் பெறுவரென்பது	38 - 3
	ஆசையைவிட்டவனுக்கே ஸுகமென்பது	39
	வினைப்பயன் செய்தவனையே தொடருமென்பது	39
	பெற்றோரையும் குருவையும் பூசிப்பவர் பூசியாதவரின் பயன்கள்	40
	வீணபேச்சினால்வரும் தோஷங்கள்	40
11	அன்பின்மேன்மையை விளக்கும் கிளியின் கதை	40 - 4
12	பிராமணர்களின் சிறப்பு	43 - 4
	பெண்களுக்குக் கணவனே தெய்வமும் கதியும் அவனது பணிவிடையே தர்மமுமென்பது	44
	பிராமணரைப் பூஜிப்பவர் பூஜியாதவரின் கதிகள்	45
13	அதிதிபூஜையின் சிறப்பும் கோபத்தின் இழிவும்	46

விஷயஸூசிகை.

அத்யாயம் — பக்கம்.

14 பிராமமணன பதிவிரதை இவர்களின சிறபபு — 46 - 47

15 மதராராஜன யாகமுதலியவறறைபபறறி வயாஸரைக கேடடது — 47

வயாஸா யாகமுதலியவறறைபபறறிக கிருஷ்ணனைககேடகசசொலலியது — 48

ஒருபிராமமணன வாஸுதேவா வேதயகளையறியத திறமையுளளவரென்றது — 48

கிருஷ்ணனுககும வயாஸருககும ஸமபாஷணையும, வயாஸா வாஸுதேவரே மேலானவரெனறதும — 48

16-18 விஷ்ணுவினமகிமை — 49 - 52

19 பீஷ்மா கிருஷ்ணனிடம கருடனகதையைச சொலல அனுமதிகேடடதும, அவா அனுமதிகொடுததும — 52 - 53

20-29 கருடனபிறபபு முதலியவரலாறு — 53 - 70

புததிரன எனபதனபொருள — 57

30 வாககுததததஞசெயததைக கொடாததனாலும பிராமமணன பொருளைப புசிததலாலும உணடாகும தீமையைவிளககும நரிகுரஙகுகளினகதை — 70 - 72

31 சூதரன ரிஷிகளின ஆஸ்ரமததின ஸமீபததில குடிசை கடடிககொணடு தவஞசெயதது — 74

சூதரன தன ஆஸ்ரமததிறகு வநதுகொணடிருநத ஒரு ரிஷியை ஸ்ராததததை நடததுமபடி வேணடியது — 74

ரிஷி சூதரனுககு சாஸ்தரமுறையைககூறியது — 74

சூதரனும ரிஷியும இறநது அரசனும புரோஹிதருமாகப பிறநதது — 75

அரசன நகைததது, புரோஹிதா காரணஙகேடடதும — 75 - 76

அரசன நகையின காரணஙகூறிப புரோஹிதரைச சுததி செயதுகொளளச சொலலியது — 76 - 77

புரோஹிதா தவஞசெயது மேனமையுறறது — 77

தாழநதவருககு உபதேசிககலாகாதெனபது — 77 - 78

32 லக்ஷ்மி தானவஸிககுமிடஙகளையும வஸியாதவிடஙகளையும ருகமிணிககுச சொலலியது — 78 - 80

33 நனறிகொனறவரின பிராயசசிததவிஷயமான வதஸநாபரின கதை — 81 - 82

34 சோகதையில யாருககு இனபம அதிகமெனபதைபபறறிய பஙகாஸ்வனனகதை — 83 - 86

35 தீவினைகளைநீககி நலவினைகளைச செயபவர் கடவுளருளைப பெறுவரெனபது — 87

அத்தியாயம் — பக்கம்

36 தாமபுத்ரர் இல்லறவாழ்க்கையிலுள்ள துக்கத்தைக் கூறி பீஷ்மரை வைஷ்ணவ தாமத்தைச் சொல்லும்படி கேட்டது 88 - 9

37 முக்தியுபாயம் ... 93 - 9

38-39 உலகஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றைப் பற்றி நாரதருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும் ஸம்பாஷணம் 96-10

40-43 தேவாஸுரயுத்தத்தில் பிரமதேவர் விஷ்ணுவைத் துதித்ததும், விஷ்ணு அஸுரரை வதைசெய்து மறைந்ததும் 103-10

தேவர்கள் தம்மைக் காத்தவர் யாரென்று பிரமதேவரைக் கேட்டது 104-105

ரிஷிகள் விஷ்ணுவின் ஸ்வரூபம் முதலியவற்றைச் சொல்லும்படி கருடனைக் கேட்டது 105-10

கருடன் விஷ்ணுவின் மகிமையை ரிஷிகளுக்குச் சொல்லியது 106-12

கருடன் விஷ்ணுவுக்கு வாகனமும் கொடியுமானது 107

கச்யபர் விஷ்ணுவின் மகிமையைக் கருடனுக்குச் சொல்லியது 108-10

விஷ்ணு கருடனுக்கு அபயங்கொடுத்தது 109-11

விஷ்ணு மறைந்ததும், கருடன் அவரைத் துதித்ததும் 112-11

விஷ்ணு கருடனைத் தேற்றியதும், இருவரும் பதரிகாச்ரமம் வந்ததும் 115-11

விஷ்ணு தமது மகிமையைக் கருடனுக்கு உபதேசித்தது 117-12

44 முற்கூறிய விஷ்ணுமகிமையாகிய கதையைப் படிப்பது முதலியவற்றின் பயன் 123-12

45-48 பீஷ்மர் கிருஷ்ணனை யுதிஷ்டிரருக்குச் சிவமகிமையைச் சொல்லச் சொல்லியது 125-12

கிருஷ்ணன் சிவனது மகிமையையும் ஸஹஸ்ரநாமத்தையும் தாமபுத்திரர் முதலியோருக்குச் சொல்லியது 126-21

ஜாம்பவதி கிருஷ்ணனிடம் புத்ரனை வேண்டினது 126

கிருஷ்ணன் தவஞ்செய்யச்சென்றதும், உபமன்யுமுனிவர் சிவமகிமையை உபதேசித்ததும் 127-15

சிவனைப்பூஜித்து மேன்மைபெற்றவர் 127-18

உபமந்யு பாலை விரும்பியது 132

உபமந்யுவின் தாய் சிவனருள்பெறாதவருக்குப் பால் கிடையாதென்றது 133

உபமந்யு தம் தாயினிடம் சிவனை வழிபடுமுறையைக் கேட்டதும், அவள் உபதேசித்ததும் 133-13

சிவன் இந்திரவடிவத்தோடு உபமந்யுவைப் பரீக்ஷித்ததும், உபமந்யு இந்திரனை மறுத்துச் சிவனே மேலானவரென்றதும் 136-14

சிவன் காட்சியளித்ததும், உபமந்யு துதித்ததும் 142-14

அத்யாயம் — பக்கம்.

63 கொல்லாமலேவரும் பிரம்மஹத்திதோஷம் — 261-262
64 புண்யதீர்த்தங்களின் மகிமை — 263-267
65 ரிஷிகள் ஒருபிராம்மணருக்கு கங்கையின் மகிமையைக் கூறியது — 269-277
66 நாரதர் பூஜிக்கத்தக்கவர்களை கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது — 277-279
67 இடைக்கலம் புகுந்தவரைக் காப்பதைப்பற்றி சிபிசக்ரவர்த்திக்கு... — 280-282
68 பிராம்மணரைப் பூஜிப்பது அரசரின் முக்கியமான கடமை யென்பது — 283-285
69 பூமிதேவி பிராம்மணர் மகிமையைக் கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது — 287
70 பிராம்மணரின் மகிமை முதலியன — 287-289
71 சுமுகன் பிராம்மணர் மகிமையை இந்திரனுக்குச் சொல்லியது — 290-291
72 தானம்பெறத்தக்கவர் யாரென்பது முதலியன — 292-293
73 பெருங்குடிப்பெண்களின் இயற்கையை நாரதருக்குச் சொல்லியது — 293-295
74 பெண்களின் கெட்ட இயற்கை முதலியன — 296-297
75-78 பெண்களைக் காப்பதின் மேன்மைபற்றிய உதாரணமான விபுலாகதை — 298-308
79 விவாஹமுறை முதலியன — 309-314
80 குலகம் வர்ணங்களின் கன்னிகை கணவனை அடையாவிடில் செய்யவேண்டியவிதி — 314-315
பெண்களுக்குத் தாயபாகங்கொடுத்தல் முதலியவை — 315-316
81 பெண்களுக்குப் பொருள்கொடுத்தல் அன்போடு நடத்தல் முதலியன — 317-318
82 பலவர்ணப்பெண்களிடம் பிறந்தபிள்ளைகளுக்குப் பொருளைப் பாகித்தல் முதலியன — 319-323
83 ஸங்கரஜாதிகளின் வரலாறு முதலியன — 324-328
84 புத்ரர்கள் பன்னிருவகைப்பிள்ளைகள் யாரென்பது முதலியன — 329-332
85-86 ஸஹவாஸஸ்நேஹத்தைப்பற்றி நகுஷனுக்குச் சொன்னது — 333-338
87-91 பரசுராம விஸ்வாமித்ரர்ஜனன விஷயமான ஸஞ்சயவுனாரிஷிகளின் வம்சத்தின் வரலாறு — 339-354
92 தவம் தானம் முதலியவற்றின் சிறப்பு — 355-358
93 தோட்டம் வைத்தல் குளம்வெட்டுதல் முதலியவற்றின் பயன் — 358-360
94 பிராம்மணர்களைப் பூஜித்தல் முதலியவற்றின் சிறப்பு — 361-364
95 யார் தானம்பெறுவதற்குரியவரென்பது முதலியன — 364-365
96 அரசன் செய்யத்தக்க தானம் யாகம் முதலியன — 366-360

அத்யாயம்.		பக்கம்
97	பூமிதானததின சிறபபு	369-37
	பருஹஸபதி இநதிரனுககுத தானஙகளைபபறறிச சொலலியது	373-37
98	நாரதா அனனதானததின சிறப்பைப் பீஷமருககுச சொலலியது	377-38
99	நாரதா நக்ஷத்திரஙகள இருபததேழினுள முறையே ஒவவொனறிலும தானஞ்செயயுமமுறையையும பலனையும தேவகிககுச சொலலியது	381-38
100	ஜலம பொன நெயமுதலியவறறின தானபலனமுதலியன	384-38
101	பாதரக்ஷை எள பூமி பசு அன்னம இவறறின் தானபலன முதலியன	385-38
102	தணணீர கொடுபபதன பலனமுதலியன	390-39
103	எளமுதலியவறறின தானததைபபறறி யமனுககும ஒரு பிராமமணனுககும ஸமபாஷணை	391-39
104	கோதானம பூதானம பசுககளையும பிராமமணாகளையும காததல முதலியன	394-39
105	பிராமமணாபொருளைக கவரலாகாதெனபதறகு உதாரணமான நருகன கதை	397-39
106	யமன நாசிகேதருககுக கோதானமுதலியவற்றின சிறப்பைச சொலலியது	401-40
107	இநதிரன கோதானததைபபறறிப பிரமமதேவரைககேட்டது	405
108	பிரமமதேவா கோதானததினசிறபபை இநதிரனுககுச சொலலியது	406-41
109	பிரமமதேவா பசுவைததிருடுவது கொலவதுமுதலியவறறின தீமையை இநதிரனுககுச சொலலியது	410-41
110	தவமுதலிய பலபுணணியஙகளினபலன	412-41
111	பருஹஸபதி மாநதாதாவுககுக கோதானததின முறை முதலியவறறை உபதேசிததது	415-41
112	கோதானததினசிறபபும கபிலைகளினவரலாறு முதலியவையும	418-42
113-115	வசிஷடா ஸௌதாஸனுககுப பசுககளின சிறபபை உபதேசிததது	422-42
116	வயாஸா பசுககளினசிறபபைச சுகருககுஉபதேசிததது	428-43
117	கோலோகம எலலாவறறுககும மேலிருபபதனகாரணம	431-43
118	ஸுரபியின ஸநததிகளமுதலியன	433-43
119	இநதிரன ஸுரபியினபாலைககுடிதது இறவாமைமுதலியவறறை அடைநதது	435-4
	இநதிரன வரமபெறறு எலலாததேவாகளோடும கோககளிடம வசிததது	436

அத்யாயம் பக்கம்

யாயார் கோகங்களின் எந்தெந்த அங்கங்களில் வஸிக்கின்றனரென்பது 436-437
120 ஸுமித்ரர் பேனபரென்னும் பெயர்பெற்றது 437-439
121 ஸுமித்ரர்பசுக்கள் அவனைக்கொல்ல நிச்சயித்தது 440-441
கபிலைகள் பசுக்களுள் சிறப்புற்றது 441
122 கோமாதாக்கள் ஸுமித்ரனைக் கோலோகத்துக்குக் கொண்டு போனதும், அவர்பசுக்கள் அவருடலை நக்கியதும் 441-442
பசுக்கள் சாபம்பெற்றது 442
123 ரந்திதேவன்யாகத்தில் பசுக்கள்சென்று உபயோகப்பட்டதும், உடன்பாட்டின்படி யாகம் நிறுத்தப்பட்டதும் 443-444
124-127 பசுக்களின் சிறப்பைப்பற்றி வ்யாஸருக்கும் சுகருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை 445-451
கபிலையைத்தானம்புரிந்தவர் அடையுமிடங்கு 448
பசுக்கள் கபிலநிறம்பெற்று மேன்மையுற்றது 449
கபிலைகளின் லக்ஷணமும், அவற்றைத்தானம்புரிந்தவரடையும் கெட்டகதியும் 450-451
128 ஸ்ரீதேவிக்கும் பசுக்களுக்கும் ஸம்வாதமும் ஸ்ரீதேவி பசுக்களிடம்வஸித்ததும் 451-453
129 பிரமதேவர், கோலோகம் தேவலோகத்துக்குமேலிருப்பதன் காரணத்தை இந்திரனுக்குச்சொல்லியது 455-457
130-131 பொன்னின்வரலாறும் ஸுப்ரமணியரின்ஜனனமும் 458-468
தவளையும் யானையும் கிளியும் அக்நியைவெளியிட்டுச் சாபமும் அனுக்ரகமும் பெற்றது 464-466
132 ருத்ரர் செய்தயாகத்தில் ப்ருகுமுதலியோருண்டானதும் ஸ்வர்ணதானத்தின் சிறப்பும் 469-475
133 கருடன்முதலியோர் ஸுப்ரமணியருக்கு வாகனமுதலியவற்றைக் கொடுத்தது 476-477
தாரகன் வதம் 477
134 ஒவ்வொருதிதியிலும் சிராத்தம்செய்வதன்பலன் 478-479
135 ஶ்ராத்தத்தில் கொடுக்கத்தக்கபொருள்களும் அவ்வவற்றின் பலன்களும் 479-481
136 நக்ஷத்திரங்களில்செய்யும் சிராத்தபலனை யமன் சசபிந்துவுக்குச் சொல்லியது 481-482
137 ஶ்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரணத்துக்குத் தகாதவர்களும் தக்கவர்களும் 482-487
138 ஶ்ராத்தத்தின்வரலாறும் அதில்விடவேண்டியவையும் 487-490
139 ரிஷிகள் ஶ்ராத்தஞ்செய்தது 490
தேவர்களும் பிதருக்களும் அஜீர்ணமடைய அக்நி துணைசெய்தது 490-491
140 உபவாஸ முதலியவற்றின் லக்ஷண முதலியன 492-493

அத்யாயம் பக்கம்

141 தானமவாஙகததககதும வாஙகததகாததுமான இடததை அறிவிபபதான வருஷாதாபபிககும ஸப்தரிஷிகளுக குமு ஸமவாதம 493-49
ஆசை கொடிதெனபதைபபறறி அதரிமுதலியோா சபதஞ செயதது 496
வருஷாதாபபி, ஸப்தரிஷிகள முதலியோரைக கொல லுமபடி யாதுதானியை ஏவியது 497

142 சுனஸஸகனவநததும, ஸபதரிஷிகள சுனஸஸகன பருத திருபபதன காரணங கூறியதும 498
ஸபதரிஷிகள முதலியோா யாதுதானிககுத தஙகள பேரை அறிவிததது .. 499 50
சுனஸஸகன யாதுதானியை நீறுககியது 502
ஸபதரிஷிகள முதலியோா தாமரைககிழஙகுகளையும மலாகளையும பறிததுவநதது 502
ஸபதரிஷிகள முதலியோா தாமரைககிழஙகுகள காணா மறபோனதறகாகச சபதஞ செயதது .. 503-50
சுனஸஸகன தன உணமையைவெளியிட்டுத தாமரைக கிழஙகுகளைக கொடுததது 504-50

143 ரிஷிகளமுதலியோா யாதரை செயததும தாமரைககிழங குககாகச சபதஞசெயதது முதலியவையும 505-51

144-145 குடைபாதரக்ஷைகளின் தானததுககுக காரண மான ஸூாயனுககும ஜமதககநிககும ஸமவாதம . 510-51

146-152 பராசரரின உபதேசம, சூதரதாம முதலியவை 514-53
நாலுவாணஙகளுககும எது எது தனமெனபது. 515
சௌசமுறை 516-51
சூதரன ஸநயாஸிகளுககுப பணிசெயயுமுறை 519-52
மரணததை முனனரே அறியுமகுறிகள 525
சூதரன் வரவர மேறபிறபபையடைவதும, பிராமமணப பிறபபையடைநதவன ஸவாகக மோக்ஷஙகளுககுப போவதும 525-53
மோக்ஷததிறகு உரியதா்மஙகள 530-53

153 தேவாகளும நமஸகரிக்கததககவாகளைபபறறி மாதலிக கும இநதிரனுககும் ஸமபாஷணை 533-53

154 கிருஹஸத தாமததைப்பறறிக கிருஷணனுககும பூமி தேவிககும ஸமபாஷணை 534-53

155 ஸவாயமபுவமனு புஷபம தூபம தீபமுதலியவறறைப பறறி ஸுவாணருககுச சொலலியது 537-54

156-157 புஷபதூபதீப முதலியவறறின தானபலனைபபறறிய நகுஷன கதை 541-54

158 பிராமமணனபொருளைக கவாவதன் தோஷததைபபறறி க்ஷதரபநதுவுககும சணடாளனுககும ஸமபாஷணை 547-54

அத்யாயம்		பக்கம்
159	புண்யலோகங்களின் பலனைப்பற்றி கௌதமருக்கும் இந்திரனுக்கும் ஸம்பாஷணை	550-555
160	உபவாஸத்தின் சிறப்பையும் பிராம்மணவாக்கின் சிறப்பையும் பற்றிப் பிரம்மதேவருக்கும் பகீரதனுக்கும் ஸம்பாஷணை	556-559
161	ஆயுள்விருத்தி முதலிய நன்மைகளுக்குக் காரணமான ஆசாரங்கள்	560-572
162	ஸகோத்ரர்கள் ஒருவரிடம் ஒருவர் நடந்துகொள்ளு முறை முதலியன	572-574
163	உபவாஸத்தின் பலன்	574-579
164	யாகஞ்செய்ய அசக்தர் உபவாஸங்களாலேயே யாகபலனை அடைவரென்பது	580-588
165-169	சிவனுக்கும் ஸனத்குமாரருக்கும் தத்வமுதலியவற்றைப்பற்றிய ஸம்பாஷணை	589-608
170	எதனை தீர்த்தமென்பதும் சுத்தமென்பதும்	609-610
171	பன்னிரண்டு மாதங்களிலும் பன்னிரண்டு நாமங்களினால் விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதன் பலன்	611
172	அழகுசெல்வமுதலியவற்றைப் பெறுதற்காகச் செய்யத் தக்கவை	612
173-175	தர்மபுத்ரருக்கும் பருஹஸ்பதிக்கும் ஸம்பாஷணை	613-624
	கர்மங்களுக்கேற்றபடி ஸ்வர்க்கநரகங்களும் பிறப்பும் வருமென்பது	613-621
	பாவத்தைப்போக்க உபாயமும் அன்னதானத்தின் சிறப்பும்	621-623
	கொல்லாமையின் சிறப்பு	623-624
176	கொல்லாமையும் புலாலுண்ணல் முதலியன் ஆகாரவென்பது	625-626
177	கொல்லாமையை வற்புறுத்திக்கூறியதும் புலாலைவிட்ட பூர்விக அரசர்களும்	627-632
178	புலாலுண்பதும் கொல்வதும் தகாவென்று வற்புறுத்தியது	632-635
179-181	எந்தப்பிராணியும் உயிரைவிடத் துணியாதென்பதைப்பற்றி வ்யாஸருக்கும் ஒரு புழுவுக்கும் ஸம்பாஷணை	636-640
182-184	ஞானம் தவம் தானம் இவற்றின் சிறப்பைப்பற்றி மைத்ரேயருக்கும் வ்யாஸருக்கும் ஸம்பாஷணை	641-646
185	ஸதீதர்மத்தைப்பற்றிய ஸுமனை சாண்டிலிகளின் ஸம்பாஷணை	647-648
186	நாரதர் விஷ்ணுவாராதனம் முக்யமென்பதைப் புண்டரீகருக்கு உபதேசித்தது	649-650
187	இன்சொல்லின் சிறப்பைப்பற்றி ஒரு ராக்ஷஸனுக்கும் ஒரு பிராம்மணனுக்கும் ஸம்பாஷணை	651-654

அத்யாயம் பக்கம்

188 தேவதூதனுக்கும் இந்திரனுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் பித்ருக்களுக்கும் ப்ருஹஸ்பதிக்கும் ஸ்ராத்தத்தைப்பற்றிய ஸம்பாஷணை 656-66
189 விஷ்ணுமுதலானதேவர்களும் பலதேவர்முதலான ரிஷிகளும் கோக்களும் சொல்லிய தர்மங்கள் 660 66
190 சூரியன் முதலியோர் சொல்லிய தர்மங்கள் 664-66
191 வாயுசொல்லிய தர்மங்கள் 666
192 லோமசர்சொல்லிய தர்மங்கள் 667-66
193 அருந்ததியும் ஸூர்யனும் யமனும்சொல்லிய தர்மங்கள் 668-67
194 பரமதர்கள் தம்மால் மனிதருக்குப் பீடைவருங்காரணத்தையும் அதைத்தடுக்கும் உபாயத்தையும் கூறியது 671-67
195 திக்குயானைகள் நாகபலிஅவசியமென்று ரேணுகனுக்குச் சொல்லியது 672-67
196 சிவன் கோதானத்தின் சிறப்பைச் சொல்லியது 673-67
197 ஸுப்ரமணயர் தர்மஞ்சொல்லியது 674-67
விஷ்ணு எல்லாத்தர்மங்களையும் புகழ்ந்தது 675
198 யாரிடத்தில் புசிக்கலாம் யாரிடத்தில் புசிக்கலாகாதென்பது 676 67
199 தானம்வாங்குவதற்கும் போஜனம் செய்வதற்குமுள்ள ப்ராயச்சித்தங்கள் 678-67
200 தவத்தினலும் தானத்தினலும் தர்மத்தினலும் மேலுலகம் பெற்றவர்கள் 680-68
201 ஐந்துவகைத்தானங்கள் 682-68
202 தர்மபுத்ரர் திரும்பவும் தர்மங்கேட்டதை வைசம்பாயனர் ஜனமேஜயருக்குச் சொல்லியது 683-68
203 க்ருஷ்ணன் முகத்திலுண்டான அக்நி மலையை எரித்தது 685-68
க்ருஷ்ணன் எரிந்தமலையைத் திரும்பவும் செழிக்கச் செய்து அதன்காரணத்தை ரிஷிகளுக்குக் கூறியது 686-68
204 நல்லவிஷயத்தைச் சொல்லும்படி க்ருஷ்ணன் கேட்டதும், நாரதர் உமாமஹேஸ்வரஸம்வாதத்தைச் சொல்லத் தொடங்கியதும் 687-68
205-250 உமை சிவனுடைய கண்களைப்பொத்தியது 690
சிவனுக்கு மூன்றாவதுகண் உண்டானதும், அதனால் இமயமலை எரிக்கப்பட்டதும் 691
உமை துயரமுற்றதும், சிவன் இமயமலையைச் செழிப்பித்ததும் 691-69
உமாமஹேசுவரஸம்வாதம் 692-85
சிவனுக்கு மூன்றாவதுகண் உண்டானதன் காரணம் 692-69

அத்தியாயம்	பக்கம்
சிவனுக்கு நான்குமுகமும் கரியகண்டமும் பிநாகமென்னும் வில்லும் விருஷபவாகனமு மிருப்பதன் காரணங்கள்	693-696
சிவன் மயானத்திலவஸிப்பது உருவம் உகரமாயிருப்பது சிரத்தில் பிறைதரிப்பது இவற்றின் காரணங்கள்	696-699
ரிஷிகள் சிவனைத் துதித்தது	699
வர்ணாச்ரமதர்மங்கள்	700-704
ரிஷிதர்மங்கள்	705-707
வானப்ரஸ்ததர்மமுதலியன	708-711
கிருஹஸ்ததர்மம் மோக்ஷதர்மமுதலியன	711-715
அரசன் ஏற்பட்டது	716
கொடியசெய்கைகளாலும் பாவம்வராமைமுதலியன	716-721
கொல்லாமையின்சிறப்பு	722-725
விதியின் வன்மை	725-726
போரில்இறந்தவரின் கதிமுதலியன	727-730
ராஜதர்மம் முதலியன	730-733
அர்த்தமெபாருளின்பம் முதலியன	733-738
வர்ணாச்ரமதர்மங்கள்	739 740
முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்திலவருவது	741-770
துன்புறுத்தியும் நல்லபலனடைவது	770-771
நால்வகைப்பிராணிகளின் உற்பத்திமுதலியன	771
இயற்கையறிவு கல்வியறிவு இறந்தபின்பிழைப்பது கனவுகாண்பதுமுதலியன	771-798
தெய்வம் முயற்சி ஆத்மா காப்பதில் சோர்வது முதலியன	774-778
பிராணிகள் யமலோகம்போவது முதலியன	778-781
ஐந்துவகைநரகமுதலியன	782-785
மனமொழிமெய்களாலுண்டாகும்பாவமும் மதுபானமுதலியனவும்	785-788
குடியரின் செய்கைகள்	787-788
மூன்றுவகைப் புண்யங்கள்	789-791
ஆசாரசுத்தங்கள்	791-792
புலாலுண்பதன்பாவமும் விவேதன புண்ணியமும்	792-793
குருபூஜையின் அவசியமும் பலனும்	794-795
உபவாஸம் பிரம்மசாயம் தீர்த்தஸ்நானமுதலியவற்றின் முறையும் பலனும்	795-797
தானமுறைமுதலியன	797-800
தானத்துக்குரிய ஆறுகுணங்கள்	797
அன்னம், பொன், பசு, பூமி, கன்னிகை, வித்தை இவற்றின் தானமுறையும் பலனும்	800-806

அத்யாயம்		பக்கம்
	திலதானமுதலியவற்றின்சிறப்பு	806-80
	வைதிகம்லௌகிகமென்னும் இருவகை யாகமுதலியன	808-81
	ஶ்ராத்தவிதிமுதலியன	810-81
	தானபலன் தாமஸங்கட்டத்தில் தானஞ்செய்யுமுறைமுதலியன	815-81
	புண்யலோகங்கள் பலவென்பது	817-81
	நரகத்துக்குரியவர்களையும் ஸ்வர்க்கத்துக்குரியவர்களையும் அறியுமுறை	820-82
	பலவகைமரணமுதலியன	821-82
	மோக்ஷதர்மமுறை	824-82
	வைராக்கியமடைவதுமுதலியன	827-83
	ஸாங்கியத்தின் கொள்கை	832-83
	யோகத்தின்முறை	837-84
	பாசுபதயோகமுறை	841-84
	உமை ஸ்த்ரீதர்மம்சொல்லத் தொடங்கியது	844-84
	ஸ்த்ரீதர்மம்	846-85
	ஸ்த்ரீகளின் விவாகமும் கற்பும் இரண்டுமனைவியரின்கதையும்	846-84
	பெண்களின் பலதர்மங்களும் இயற்கைகளும்	848-85
251	சிவன் விஷ்ணுவின்பெருமையை ரிஷிகளுக்குச்சொல்லியது	853-85
252	கிருஷ்ணன்மகிமையும் அர்ஜுனனும்கிருஷ்ணனும் நரநாராயணரென்பதும்	858-86
253	ஒரு பிராம்மணப்பெண்ணுக்கும் யமனுக்கும் ஸம்வாதம்	863 -
254	விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம அவதாரிகை	864-87
	விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமம்	873-88
	விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாமத்தைப் படித்தல்கேட்டல் முதலியவற்றின்பலன்	881-88
	விஷ்ணுஸஹஸ்ரநாம அகராதியும் பொருளும்	884-99
255	ஜபிப்பதனால் புண்யத்தையும் காயத்ரியையும் தர்ம தேவர்கள் முதலானவர்களின் நாமங்கள்	997-100
256	பிராம்மணமகிமை	1003-100
257-262	கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் தத்தாத்ரேயரிடம் வரம் பெற்றது	1005-100
	கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் தன்னைப்புகழ்ந்தது	1006
	அசரீரி பிராம்மணன் மேலானவனென்றதும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனன் மறுத்ததும்	1006

அத்யாயம் பக்கம்

வாயுவுக்கும் கார்த்தவீர்யார்ஜுனனுக்கும் பிராம்மண
மகிமையைப்பற்றிய ஸம்பாஷணை 1007-1018
கச்யபர் பூமியாயிருந்தது 1009
உசத்யர் வருணனை வென்றது 1009-1011
அகஸ்தியர் அஸுரர்களை வென்றது 1011-1012
வஸிஷ்டர் அஸுரர்களை வென்றது 1012-1013
ஸரயு உண்டானது 1013
அத்ரி சந்திரனானது 1013-1014
சயவனர் அச்விநீதேவர்களை அம்ருதபானஞ்செய்வித்
தது 1014-1016
கபர்கள் பூமியையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் ஆக்ரமித்தது 1016
பிராம்மணர் கபர்களை வென்றது 1017-1018
263 கிருஷ்ணபகவானுடையமகிமை 1019-1024
264 கிருஷ்ணன் பிராம்மணபூஜையின் சிறப்பையும் துர்
வாஸரைப் பூஜித்ததனால் தமக்குண்டான மேன்மை
யையும் தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது 1024-1028
265 266 கிருஷ்ணன் தர்மபுத்திரருக்குச் சங்கரமகிமை
யைச் சொல்லியது 1029-1034
267 தர்மஸந்தேகம்வந்தால் நிச்சயிக்கும்வகை 1034-1036
268 தர்மபலன்களும் பலதர்மங்களும் 1036-1039
269 விதிக்குமுயற்சிக்குமுள்ள வித்தியாஸமுதலியன 1040
270 தர்மத்தை அனுஷ்டிக்குமுறைமுதலியன 1040-1042
271 சொல்வதனால் பாவங்களைப்போக்குந்தேவநாமங்களும்
ரிஷிநாமங்களும் 1042-1043
272 பீஷ்மர்விடைகொடுத்ததும், தர்மபுத்ரர் ஹஸ்திநபுரம்
சென்றதும் 1046-1047

பீஷ்மஸ்வர்க்காரோஹண பர்வம்

273 உத்தராயணம்வந்தபின் தர்மபுத்ரர் பீஷ்மரிடம்வந்
தது 1047-1048
பீஷ்மர் தம்மிடம்வந்தவர்களுக்குத் தர்மங்களைச்சொ
ல்லி விடைபெற்றது 1049-1051
274 பீஷ்மர் ஸ்வர்க்கஞ்சென்றதும், அவருடைய உத்தரக்ரி
யைகளும் 1051-1052
கங்கை பீஷ்மருக்காகப் புலம்பியதும், கிருஷ்ணன்
தேற்றியதும் 1052-1053

விஷய ஸூசிகை முற்றிற்று

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீக்ருஷ்ணாய பரப்ரஹ்மணே நம:.
ஸ்ரீக்ருஷ்ணத்வைபாயநாய நம:.

ஸ்ரீ மஹாபாரதம்.

அநுசாஸனபர்வம்.

முதலாவது அதயாயம

தானதாமபாவம்

1 நாராயணம் நமஸ்க்ருத்ய நரஞ்சைவ நரோத்தமம் |
தேவீம் ஸரஸ்வதீம் வ்யாஸம் ததோ ஜயமுதீரயேத் ||

(யுதிஷ்டிரர் சோகித்ததும், பீஷ்மர் கௌதமியையும் வேடன்முதலி யோரையும்பற்றிய கதையைச் சொல்லித் தேற்றியதும்)

• யுதிஷடிரா, [2] சரதலபததிலபடுததிருககும மஹாதமாவும தோலவியடையாதவருமான பீஷமரிடம அணுகி நமஸகரிததுப பின வருமாறு வினவலானா "பிதாமஹரே! யாருககுமதெரியாத ப வகைகளான ஆறுதலகளை நீா உரைததீா இபபடிபபட்ட இரு சொலலைககேட்டும எனமனததில ஆறுதலுணடாகவிலலை 'பி மஹரே! இநதவிஷயததில ஆறுதலுககுப பலவிதமானகாரணா உரைததிருககிறீா பலகாரணஙகளாலும, தானேசெயதகுறறத ஆறுதலேது? வீரரே! உமதுசரீரமஅமபுகளால நிரபபபபட புணபட்டிருபபதைககணடு எனபிழைகளையே நினைககும ஆறுதலுணடாகவிலலை புருஷபபுலியே! உதிரததால அந அருவியைபபெருககும மலைபோனற உமமைபபாாத காலததுத தாமரைமலாபோலக கஷடபபடுகிறேன பி காக யுததததில [3] எதிரிகளால இநநிலைமையை அ

1 உரைவிசேஷததைஆதிபாவம முதலாவதுபககப
2 பாணஙகளாலாகிய சயனம
3 'எதிரதது யுததஞ்செயதவாகளான தஙகளா

தைப பாரககிலும அதிககஷடம எனககு எனனவிருககிறது ? மறறு அரசாகளும புதராகளோடும பநதுககளோடும எனககாக மரணம அடைநதனா இதைவிட அதிககஷடம எனன இருககிறது? அரசரே! நாஙகளும தருதராஷடரபுதராகளும ஆசைககும கோபததிறகும வசபபடடு இநதஇகழததககாயததைசசெயது எனனகதியை அடையபபோகிறோம? ஜனஙகளுககதிபரே! இநநிலைமையை அடைநதிருககும உமமைப பாராமலிருபபதே தாயோதனனுககு நலமெனறு நினைககிறேன அரசரே! வேணடினவாகளுககு மரணததையும துயரததையுமசெயத நான, வெறும தரையில கஷடபபடும உமமைப பாாதது ஆறுதலைஅடையாமலிருககிறேன குலததைககெடுதத துராதமாவான தாயோதனன, க்ஷததிரியதாமமாகிய இநத யுததததில, சேனைகளோடும தமபிமாரோடும கொலலபபடடான அவன இபபோது தரையில விழுநதிருககும உமமைப பாாககவிலலையே அதனால மரணமே மேலெனறு நினைககிறேன நான இவவுலகததில ஜீவிததிருபபதை மேலாக நினைககவிலலை வீரரே! வரதம தவறாதவரே! முனனமே நானும ஸஹோதராகளுடனகூடப பகைவாகளால கொலலபபடடிருபபேனாயின, பாணஙகளினால பீடிககபபடடு மிகத துயரபபடும உமமைபபாாததிருககமாடடேன ஓ! வேநதரே! நாஙகள பாவசசெயகையுளளவாகளாகவே பரமமதேவரால படைககபபடடோமெனபது திணணம அரசரே! எனககு நனமைசெயய விருமபுவீராயின வேறு உலகததிலாவது நாஙகள பாவததினினறு விடுபடுமவகையை எனககு உபதேசிககவேணடும'' எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"சிறநதபாகயமுளளவனே! காமததின வசததிலிருககும உனனைக காரணமெனறு நீ நினைபபது எபபடி? இநதககாமஙகளின ஸவரூபம புலனகளுககும எடடாத நுடபமனறோ? இநத விஷயததில யமன, கௌதமி, காலன, வேடன, ஸாபபம இவாகளின ஸமபாஷணையாகிய இநதபபழமையான சரிததிரததைக கூறுகினறனா காமகரோஙகளறற கௌதமி எனனும ஒரு கிழவி இருநதாள அவள, பாமபினால கடிககபபடடு இறநதுபோன தனமகனைககணடாள பிறகு, அாஜுனகன எனனும ஒருவேடன கோபமுறறு நரமபுசசுருககினால தஸாபபததைச சுருககிடடுக கௌதமியினிடம கொணடுவநது, ககபாகயமுளளவளே! உனபுதரனைககொனற நீசப பாமபு இது இதை எவவகையால கொலலலாம? தீயில போடலாமா ? டுதுணடாகத துணிககலாமா? சீககிரமசொல குழநதையைக

கொனற இநதபபாவி நீணடகாலம ஜீவிததிருபபது தகாது' எனறு சொனனன அதைககேடட கௌதமி, 'அாஜுனகா! நீ அறிவில லாதவன இநதபபாமபை நீ கொலலககூடாது, இதை விடடுவிடு விதியிருககுமபோது மதியுளளவன எவன தனனைபபெரியவனுக நினைபபான? புணணியததினல லேசாயிருககும மனிதாகள, ஜலததில ஓடஙகள மிதபபதுபோல, [1] உலகததில மிதககினறனா. பாவததினல பாரமுளளவாகள ஜலததிலவிழுநத ஆயுதமபோல [2]அமிழநதுபோ கினறனா இபபடி இநத ஸாபபததைககொலவதனல இநதககுழநதை இறவாமலிராது இநதஸாபபமஜீவிததிருநதால அது உனககு எனன கெடுதலாகும? இநத உயிருளளபராணியின உயிரைபபோககுவதால அளவறறஉலகததில எவன இறபபிலலாமலிருபபான?' எனறுசொன னள அதறகு வேடன், 'எனககுததெரியும எபபோதும யோகததி லிருககும பெரியோாகள இவவுலகததில குணஙகளையும குறறஙகளை யும அறிகிறதிலலை ஸவர்ககததைபபறறிய அவாகளின உபதேசங கள நலலவைகளாகவேயிருககும ஆதலால, இநத நீச ஸாபபததைக் கொலலபபோகிறேன சாநதியை விருமபுகிறவாகள நோநதகாலததை யும விடடுவிடுவாாகள காாயததைககவனிபபவாகள (ஸமயமநோநத பொழுது அககாாயததைசசெயது) உடனே துயாததை விடடுவிடு வாாகள எனறும துயாபபடுகினறவாகளுககுப பாககியம கெடுகின றது ஆகையால, இநதபபாமபைககொனறதனல துனபததை விடடு விடு' எனறுசொனனன கௌதமி, 'நமபோனறவாகளுககும துயாமே யிலலை ஸாதுககள எபபோதும தாமததையே உயிராககொணட வாகளலலரோ? நாளதோறும துயாபபடுகிறவாகள [3] சிறுவாகள நான அபபடியலலேன தாமம கெடும இநதஸாபபததிறகு நான அதிகாரியலலேன பராமமணாகளுககுக கோபமேயிருபபதிலலை கோபததினல பிறரைபபீடிபபது ஏது? நலலவனே! கோபததைத் தணிததுபபொறுததுககொள இவவாவததை விடடுவிடு' எனறு சொனனள வேடன், 'இதைககொலவதனலுணடாகும புணயமே எனககு அழிவிலலாத லாபமாகும உடனேகிடைககுமலாபம தேவ பூஜைகளினலுணடாவதைவிடச சிறநதது காலகரமததினலகிடைக் குமபுணயலாபம இபபடிபபடடஅயோககியனைககொலவதனல உடனே கிடைககும' எனறுசொனனன கௌதமி, 'பகைவனைபபிடிததுக் கொலவதனல எனனபயன கிடைககும? கையிலகபபடட சதருவை விடாமலிருப்பதனல மனததிறகு எனன மகிழசசி உணடாகும? நல

1 பறறறிருககினறனா 2 நரகததைஅடைகினறனா 3 அறிவிலலாதவா

வனே! நமது பாம்பின் விஷயத்தில் நான் ஏன் பொறுமலிருப்பேன்? முக்திக்குஸாதனமாகிய காரியத்தை நான் ஏன் செய்யாமலிருப்பேன்?' என்றுசொன்னாள். வேடன், 'கௌதமியே! இந்த ஒரு ஸர்ப்பத்தினால் அனேகரைக்காப்பாற்றுவது தகுமேயன்றி [1]அனேகரால் இவ்வொன்றைக்காப்பாற்றுவது தகாது குற்றம்செய்தவனைத் தர்மத்திற்காக விலக்கிவிடுகின்றனர் நீயும் இந்தப்பாவியான ஸர்ப்பத்தை விலக்கிவிடு' என்று சொன்னான் கௌதமி, 'வேடனே! இந்தப்பன்னகம் கொல்லப்படுவதனால் என்புதல்வன் ஜீவிக்கப்போவதில்லை இதைக்கொல்லுவதில் வேறொருப்ரயோஜனமும் எனக்குத் தெரியவில்லை வேடனே! ஆதலால், ஸர்ப்பத்தை உயிருடன் விட்டுவிடு' என்றாள் வேடன், 'தேவேந்திரன் வ்ருத்ராஸுரனைக்கொன்று மேன்மையை அடைந்தானல்லனோ? சிவபெருமானும் யஜ்ஞபுருஷனைக்கொன்று ஹவிர்ப்பாகத்தை அடையவே அடைந்தார் தேவர்கள்செய்ததை நீயும் செய் சீக்கிரம் ஸர்ப்பத்தைக் [2]கொல்ல உனக்கு ஸந்தேகம் வேண்டாம்' என்று சொன்னான்

சிறந்தமஹிமையுள்ள அந்தக் கௌதமி, வேடனால் ஸர்ப்பத்தைப்பற்றிப் பலமுறைஉரைக்கப்பட்டும் அதற்குத் தீங்குசெய்ய எண்ணங்கொள்ளவேயில்லை சுருக்கினால் நெருக்கப்பட்டுக் கொஞ்சம் மூச்சுவிட்டுக்கொண்டிருந்த அந்தப் பன்னகம் கஷ்டப்பட்டுத் தைரியப்படுத்திக்கொண்டு மனிதனைப்போல் மெல்ல வார்த்தை சொல்லத் தொடங்கிறது. 'அர்ஜுனகா! தெரியாதவனே! இந்தக் குழந்தைவிஷயத்தில் என் குற்றம் யாது? பராதீனமாயிருக்கும் என்னை நான் எண்ணாமலே யமன் கட்டளையிட்டான் அவன்கட்டளையினால் இந்தச்சிறுவனைக் கடித்தேனேயன்றி இவன்மேல் பகையினாலாவது உணவின் விருப்பத்தினாலாவது நான் கடிக்கவில்லை வேடனே! பாவம் ஏதாவதிருக்குமாயின் அது அந்த யமனுடையது' என்றது வேடன், 'நாகமே! மற்றொருவனுக்குவசப்பட்டு நீ இந்தத் தீங்கைச்செய்திருந்தாலும் நீயும் இதற்குக் காரணந்தானே? ஆதலால், நீயும் குற்றவாளிதான் ஸர்ப்பமே! ஒரு மண்பாத்ரம்செய்வதற்குத் தடி சக்ர முதலியவையும் காரணங்களாக நினைக்கப்படுவதுபோல் நீயுமாகிறாய் பாவம்செய்தவனை நான் கொல்லவேண்டும் பன்னகமே! நீயும் பாவம்செய்தவனாகிறாய் ஸர்ப்பமே! உன்னையும்

---

1 'இது ஒன்றைக் கொன்றால் அனேகரைக் காப்பாற்றியதாகும்; இல்லாவிட்டால் இதனால்கடிக்கப்பட்டு அனேகர் இறந்துபோவார்' என்பது கருத்து 2 கொல்ல அனுமதிகொடு என்பதுபொருள்

இதறகுக காரணமாகததானே நீயே சொலலுகிருய' என றுசொ
ஞன ஸாபபம, 'அநதத தடி சகரம முதலியவையெலலாம எபபடி
தாமே காாயமசெயயததகாதவையோ அபபடிததான நானும ஆ
லால, எனமேலகுறறததை நீயே நினைககமாடடாய அலலது, அ
மணபாததிரததினகாரணஙகளும ஒனறையொனறுநடததுகினற
யெனறு நீ நினைககிருயாயின ஒனறையொனறு நடததுவதனுல, 'எ
நடததுவது? எது நடததபபடுவது?' எனபதிலஸநதேஹம உண
கிறது இவவாருயின, எனமேலமடடுமகுறறமிலலை நானமட
குறறவாளிஅலலேன குறறவாளியலலாத எனனை வதமசெய
தகாது பிழையிருபபதாக நீ நினைததால அநதபபிழை பொது
ஏறபடும' என றுசொலலிறறு வேடன, 'இதறகுககாரணமாகாவிடி
இதைச செயயாதவனுயிருபபாய மரணததுககு நீயும காரண
ஆதலால, நீ கொலலததககதவனெனறு நான நினைககிறேன ப
னகமே! கெடடகாாயம செயயபபடடும அது செயதவனைபபறறு
யின அநதககாரணததினுல குறறமசெயதவனெவனும [1] கொல
தககவனுகான என மிகுதியாகபபேசுகிருய?' எனறுசொனனு
ஸாபபம, 'செயயபபடுமபொருள ஒனறிலலாவிடின, காரணமிரு
னும இலலாவிடினும செயகைஉணடாகாது ஆதலால, இ
எலலாம ஸரியானகாரணஙகளாகவிருகக எனககுமடடும என
விசேஷமெனபதைச சொலலவேணடும? வேடனே! உணமைய
நானும காரணமெனறு நீ நினைததால இநதவிஷயததில எனனை
ஏவுகிறவன வேறுஒருவன இருககவேணடும ஒருபராணியைககொ
வதில உனககு எனனபயன?' எனறு கேடடது வேடன, 'கெ
புததியுளளவனே! நீசப பாமபே! குழநதையைககொனற கொ
செயகைககாரணுகிய நீ எனனுல கொலலபபடடவேணடியவனதா
கொலலபபடடததககவனுயிருபபவன எனன அதிகமாகபபேசுகிருய
எனறு சொனனுன ஸாபபம, 'வேடனே! யாகததில ஹோ
கனைசசெயயும ரிதவிககுககள எபபடி அதனபயனை அடைவதில
யோ அபபடியேதான நானும இநதசசெயகையினபயனுககு உ
வனலலேன' எனறது யமனுல ஏவபபடட அநதபபாமபு அ
வாறு சொலலிககொணடிருககையில, யமனும அஙகேவநது பனன
தைபபாாததுப பேசலானுன பனனகமே! நான காலததினுல ஏ
படடு உனனை ஏவினேன இநதக குழநதையெனனும பராணியி
மரணததிறகு நீயும காரணமலலை, நானும காரணமலலேன கா

[1] குறறததிறகுத தணடனையே அறறுபபோமெனபது கருதது.

து பலவிடஙகளிலிருநது மேகஙகளை இழுததுககொணடுவரும
பாது அவைகள காறறுககு உடபடடிருபபதுபோல நான காலதது
து உடபடடிருககிறேன ஸாபபமே! ஸாதவிக ராஜஸ தாமஸஙகளா
ப தனமைகளனைததும காலததைஅனுஸரிததே பராணிகளிடததில
சலலுகினறன. ஸாபபமே! ஆகாயததிலும பூமியிலுமுளள ஜஙகமங
ர ஸதாவரஙகளனைததும காலததால நடததபபடுகினறவை இவ
லகமே காலததுககுடபடடது இவவுலகததில செயகைகளும
ழிவுகளும அவறறினபயனகளும அனைததும காலததின வசததி
ருபபவையெனறு நினைககபபடுகினறன பனனகமே! ஆதிதயன,
தரன, விஷணு, ஜலம, காறறு, இநதரன, அகனி, ஆகாயம, பூமி,
தரனெனனும தேவதை, மேகம, வஸுககள, அதிதிதேவதை,
திகள, ஸாகரஙகள, சகதி, அசகதி இவையெலலாம அடிககடி
லததினால ஆககவும அழிககவும படுகினறன ஸாபபமே! இவ
று அறிநதிருநதும எனனைக குறறவாளியாக நீ நினைபபது எவ
கை? இபபடியிருநதும எனனிடததில பிழையிருககுமாயின நீயும
ழையுளளவனதான' எனறான ஸாபபம, 'மருதயுவே! உனனைக
றறவாளியெனறுவது குறறமிலலாதவனெனறுவது நான சொலவ
லலை உனனால நான ஏவபபடடவன எனறமடடுநதான சொலலு
றேன காலததினமேல குறறமிருநதாலுமிருககடடும, இலலாம
ருநதாலுமிருககடடும குறறம நாம பரிசோதிககவேணடியதனறு
னனில, அதறகு நாம அதிகாரிகளலலோம அநதககுறறததை
னனிடததிலிருநது விலககிககொளவது எனககு எபபடி முககியமோ
பபடியே மருதயுவுககும குறறம இலலாமலிருகக வேணடுமெனபது
னனுடைய பரயோஜனமதான' எனறு மருதயுவுககுசசொலலி, அா
னகனைப பாாதது, 'மருதயுசொனனதைக கேடடாயா? நிரபராதி
ன எனனை நீ சுருககிடடுத துனபபபடுததததகாது' எனறு சொல
று வேடன, 'ஸாபபமே! மருதயுவினசொலலையும உனசொல
யும கேடடேன. பனனகமே! அவவளவினாலேயே உனனிடததில
றறமிலலாமை ஏறபடவிலலை இநதச சிறுவன இறநதுபோனதறகு
யும மருதயுவுமதாம காரணம உஙகள இருவரையும காரணஙக
ாக நினைககிறேனேயனறி, காரணமாயிருககும உனனைக காரணமல
தவனாக நான நினைககவிலலை பெரியோாகளுககுத துனபததைத
ரும துராதமாவும கொடியவனுமான மருதயுவையும இகழவேணா
பிறருடைய தீஙகுககுககாரணமாகிய உனனையுமே நான கொல
போகிறேன' எனறுசொனனான யமன, 'நாஙகளிருவரும ஸவ

தந்தாமற்றவர்கள், காலத்துக்குட்பட்டவர்கள், கட்டளையிட்டதைச்
செய்பவர்கள் நீ நன்றாக ஆராய்ந்துபார்ப்பாயின் எங்களிடத்தில்
குற்றம் நினைக்கத்தகாது' என்று சொன்னான் வேடன், 'யமனே!
பன்னகமே! நீங்களிருவரும் காலத்திற்குட்பட்டவராயின், உங்கள்
மேல் எனக்கு ஸந்தோஷமாவது கோபமாவது ஏன் உண்டாகவேண்
டும்? இதை அறிய விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான் மருத்யு
'வேடனே! (உலகத்தில்) எந்தச்செய்கை உண்டானாலும் அதெல்
லாம் காலத்தினால் நடத்தப்படுவதென்பதை முன்னமே உண்மை
யாக நான் சொல்லியிருக்கிறேன் ஆதலால், நாங்களிருவரும் காலத்
திற்குட்பட்டவர்கள், சொன்னதைச் செய்பவர்கள் வேடனே!
எங்களைக் குற்றவாளிகளாக ஒருகாலும் நினைக்கத்தகாது' என்று
சொன்னான் அந்தத் தாமவிஷயமான ஸந்தேஹம் வந்தபோது
காலபுருஷனே நேரில்வந்து, பன்னகத்தையும் மருத்யுவையும் அர்
ஜுனகனென்னும் வேடனையும் பார்த்துச் சொல்லலானான் 'வேட
னே! நானும் இந்த யமனும் இந்தப் பன்னகமும் இந்தக் குழந்தை
இறந்ததற்கு முதற் காரணங்களல்லோம் ஆதலால், நாங்கள் குற்ற
வாளிகளல்லோம் அர்ஜுனகனே! இந்தக் குழந்தை செய்த காம
தான் எங்களைத் தூண்டிற்று இவனிறந்ததற்குக் காரணம் வேறு
ஒருவனல்லன் தன் காமத்தினாலேயே இவன் கொல்லப்பட்டான்
இவன் செய்த காமத்தினாலேயே இவன் மரணமடைந்தான். இவன்
மரணத்திற்குக் காரணம் இவன் காமந்தான் நாங்களனைவரும் கா
மத்திற்குட்பட்டவர்கள் இவ்வுலகத்தில் காமம் ஒரு பாகஸ்தன்
ஒவ்வொருவனுக்கும் கன்தன் வினைச்சம்பந்தமே இலக்கணம் கா
மங்கள் எங்களை ஏவுகிறதற்குத் தக்கபடிதான் நாங்கள் ஒருவன்
ஒருவர் ஏவுகிறோம் செய்கிறவன் மண்ணுண்டைகளினால் விரு
ம்பினவற்றையெல்லாம் செய்துகொள்வதுபோல், மனிதன் காம
ங்களைச்செய்து அவற்றின் பலனைப் பெறுகிறான் நிழலும் வெ
யிலும் எப்போதும் இடைவிடாமல் நெருங்கிச் சேர்ந்திருப்பது
போல, காரியமும் கர்த்தாவும் முன்வினைகளால் சேர்க்கப்பட்டிருக்கி
றன ஆதலால், நான், யமன், ஸர்ப்பம், நீ, இந்த ப்ராம்மணக்கிழ
இன்னும் யாரும் இந்தச் சிசுமரணத்திற்குக் காரணமல்லோம் இந்
தச் சிசுவே காரணம்' என்றான் தாமராஜனே! காலபுருஷன் அவ்
வாறு சொல்லும்போது கௌதமியென்னும் ப்ராம்மணி, உலகமெல்
லாம் தம் காமத்தைக் காரணமாகவுடையனவென்று அறிந்து, அர்
ஜுனகனைப்பார்த்து, 'இந்த விஷயத்தில், காலமும் ஸர்ப்பமும் ய
னும் காரணங்களல்ல. தான்செய்த காமங்களினால் இந்தப் பால

காலமவநதபோது மரணமடைநதான என்னுடைய இநதபபிள்ளை மரணமடையததகக காமம நானும செயதிருககிறேன காலமும ம்ருதயுவும செலலட்டும அாஜுனகா! பன்னகததை விட்டுவிடு' என்று சொன்னாள. பிறகு, மருதயுவும காலனும பன்னகமும வநத யாறே சென்றனா அாஜுனகனும கௌதமியும துயரமறறவாகளா னா அரசனே! இதைககேட்டு ஆறுதலடை துயரபபட்டுக கொண்டிராதே யுததஙகளில ஜயிபபவனே! மூவுலகஙகளும தம கா ஙகளில சாாநதிருபபவையென்றுஅறி அரசாகள இறநதுபோன றறுகு காரணமான செயகை உன்னாலும தாயோதனனாலும செயயப பட்டதன்று, காலததினாலசெயயபபட்டதென்றுஅறி'' என்றுசொன் னா சிறநத பராகரமசாலியும தாமந தெரிநதவருமான யுதிஷடிரா, இவவாறு பீஷமா சொன்னதைககேட்டுத துயரமறறிருநதாா

இரண்டாவது அததயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(இல்லறத்தின்சிறப்பைவிளக்கும் ஸுதர்சனன்கதை)

யுதிஷடிரா, "பேரறிவாளரும எலலாச சாஸதரஙகளிலும தாநதவரும புததிமானகளிற சிறநதவருமான பிதாமஹரே! இநதப பெருங கதையை நான கேட்டேன அரசரே! திருமபவும அறம பொருளகளடஙகிய ஒரு விஷயததை நீா சொலலக கேட்க விருமபு கிறேன அதனை எனககு உரைககககடவீா தாமததைக கைப பற்றி மரணததை வென்றவனான இலலறததோன யாவன? வேந தே! இநத கருஹஸததாமததை உளளபடி எனககுச சொல லாக" என்றுகேட்க, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"அரசனே! இலலறததிலிருபபவன தாமததைக கைபபறறி ம்ருதயுவைஜயிததான எனனும விஷயததில இநதப பழைய சரிதத தைக கூறுகின்றனா பராஜைகளைபபடைததவராகியமனுவுககு இக்ஷ் வாகுவெனனும ஒருமைநதன பிறநதான ஸூாயனைபபோல பர காசிககும அவவரசனுககு நூறுபுததிராகள பிறநதாாகள பாரதனே! தாமாவும ஸதயமான பராகரமமுடையவனும இக்ஷ்வாகுவின பததாவது பிள்ளையுமான தசாஸவனெனபவன 'மாஹிஷமதி நகரில அரசாட்சிசெயதான மிகக தாமிஷ்டனும, எபபோதும ஸதயத திலும தவததிலுமதானததிலுமமனஉககமுளளவனும, தனுாவேதத திலும வேதததிலும எபபோதும பயிறசியுளளவனுமான மதிராஸ வன் என்று பூமியில புகழபெறற அரசன தசாஸவனுடைய புதர

ஞுக்கிருந்தான மிகுநதபாககியமும பராகரமமும தைரியமும தேக
வனமையுமுளள தயுதிமானெனனும அரசன, மதிராஸவனுடைய
மைநதன தயுதிமானுககு ஸுவீரனெனனும பெயரினால எலலா
உலகஙகளிலும கீாததிபெறறவனும மிககதாமிஷடனும தாமததில
மனமுளளவனும நிரமபின பொககசமுளளவனும மறறொரு தேவேந
திரனபோனறவனும அரசனுமாகிய ஒருபுததிரனிருநதான. ஸுவீர
னுககு, ஆயுதமபிடிததவாகள எலலாரிலும சிறநதவனும எலலா
யுததஙகளிலும வெலலககூடாதவனும துரஜயனெனறு பெயா
பெறறவனுமான ஒருபுததிரன இருநதான. இநதிரனுககு நிகரான
உருவமுளள துரஜயனுககு அகனிகொபபான காநதியுளளவனும
மஹாராஜாவும ராஜரிஷிகளிறசிறநதவனுமான துரயோதனன என
னும ஒருபுததிரனிருநதான இநதிரனுககுநிகரான வீாயமுளளவனும,
யுததஙகளில பினவாஙகாதவனுமான அநதததுரயோதனனுடைய
தேசததில இநதிரன நனறாக மழைபொழிநதான அககாலததில
அவனுடையநகரததிலும தேசததிலும, ரதனஙகளும தனஙகளும
பசுககளும பலவகைபபயிாகளும நிரமபியிருநதன அவனுடைய
அநதததேசததில எஙகும லோபியாகவும ஏழையாகவும நோயாளி
யாகவும இளைததவனாகவும ஒருமனிதனும இருககவிலலை அவன
மிககஅனபுளளவனும இனசொலசொலலுகிறவனும பொறுமைஅற
வனும பொறிகளைஅடககினவனும தாமததிலமனமுளளவனும தனை
யும பராகரமமுமுளளவனும தறபுகழசசியிலலாதவனும விதிபபடி
யாகஙகளைசசெயதவனும அடககமும புததிககூாமையுமுளளவனும
பராமணாகளிடம அனபுளளவனும சொலதவறுதவனும யாரையும
அவமதியாதவனும கொடையாளியும வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளி
லும கரைகணடவனுமாக இருநதான பாரதனே! பாவததைபபோக
குவதும குளிாநததணணீருளளதும ஆரோககியததைததருவதுமாகிய
நாமதையெனனும தேவநதி தனதேவதாரூபததோடு அநதபபுருஷ
ஸரேஷடனான துரயோதனனமேல காதலவைததது அரசனே! அப
பொழுது அவவரசனுககு அநதநதிதேவதையினிடம தாமரைமலா
போனற கணகளையுடையவளும அழகினால காடசிககினியவளுமாகிய
ஸுதாசனையெனனும பெயருளளகனனிகை பிறநதாள யுதிஷடிரா
சிறநதபெணணாகிய துரயோதனனமகளபோல அழகுளளவள பெண
களில யாரும அதறகுமுனனிருநததிலலை அகனிபகவான, சாதகா
ஸூாயனுககுநிகரானஒளியுளள அழகிய மானிடஉருவததையெடுத
துககொணடு அநதஸுதாசனையெனனும ராஜகுமாரியை நேரிலவிருப

பின்ன பிதாவுக்குப் பணிவிடைசெய்ய நிச்சயஞ்செய்துகொண்ட அவள், பிதாவினால் அக்னிஹோத்ரசாலையில் நியமிக்கப்பட்டு அக்னி காரியஞ்செய்ய ஆரம்பித்தாள் மனத்தைக்கவர்வதாகிய அவளுருவத்தைக்கண்டு அக்னிபகவான், மன்மதனால் தூண்டப்பட்டு அவளைத் தன்மனைவியாகச்செய்துகொள்ள ரஹஸ்யமாக ஆரம்பித்தான் 'குற்றமற்ற அங்கமுள்ளவளே! தாமரைமலர்போன்றகண்களும் மான்குட்டிபோன்றபார்வையும் பூர்ணசந்திரனுக்கு நிகரானமுகமும் வாழைமரம்போன்ற தொடைகளுமுடையவளே! என்னிடம்நேசித்து என்னை அடையக்கடவாய் தாமரையிதழ்போன்றகண்களுள்ளதும் கொடிகள்போன்ற புருவங்களினால் அழகியதும் மனத்தைக்கவர்வதுமாகிய இந்த உன்அழகானமுகத்தை நான் கண்டபிறகு என்னை மன்மதன் பீடிக்கிறான் பிறைச்சந்த்ரனுக்கொப்பானதும் கூந்தலால் அலங்கரிக்கப்பெற்றதும் தாழம்பூமடல்போல அழகியதுமான உன்நெற்றியைக் கண்டஎன்னை அனங்கன் மிகத்துன்பப்படுத்துகிறான் இளவெயிலில் பட்டுமலர்ந்த தாமரைமலர்போன்றதும் வேர்த்து மயிர்பொடித்திருப்பதும் கோவைப்பழம்போன்ற அதரமுடையதும் மிக்கஅழகான்விலாஸமுடையதுமான உனதுமுகம் என்னை மிகவும் மயக்குகிறது தந்தங்களின்கிரணமென்னுங்கயிற்றினால் கட்டப்பட்டதுபோல வெளிப்படாமல் காப்பாற்றப்பட்டஉன்வாக்கும் இளந்தளிர்போன்ற இந்நாவும் என்மனத்தை இழுக்கின்றன உனதுபற்கள் ஏற்றத்தாழ்வில்லாதவையாகவும் பளபளப்பாகவும் அழகானவடிவமுள்ளவையாகவும் நெருக்கமாகவும் இருக்கின்றன [1] ப்ராமணன்மனைவியே! அழகியிருக்கிறாய் நீ தயைசெய்து என்னை அடையக்கடவாய் அழகியதும் அழகியகடைக்கண்பார்வையுள்ளதுமாகிய உனதுமுகம் உள்ளத்தைக்கவர்கிறது அச்சமுள்ளவளே! ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்தவையும் ஹாரங்களாலும் ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பெற்றவையும் பழுத்தவில்வக்கனிகள்போன்றவையும் தளராதவையுமான உன்இரு கொங்கைகளும் அணைதற்குரியன ஆழ்ந்தநாபியுடன் அழகாயிருக்கும் சிறந்தநிறமுள்ளவளே! என்னை அடையக்கடவாய்' என்று சொன்னான் மஹாத்மாவான அக்னிதேவனால் ரஹஸ்யத்தில் இவ்வாறுசொல்லப்பெற்ற அந்தப்பெண், மனத்தில் கொஞ்சங்கலக்கமுற்று வெட்கத்துடன் பேசலானாள் 'ஐயா! மேற்குலத்திற்பிறந்த கன்னிகைகளைக்கொடுப்பதற்கு முக்யமாகத் தாய்தந்தையரும் சுற்றத்தாரும் அதிகாரிகள் அல்லரோ? பாணிக்ரஹணத்துக்குரிய மந்த்ரங்

1 அக்னி ப்ராமணவடிவாயிருந்ததாகத்தெரிகிறது

ாசசொலலி அகனியில ஹோமமசெயது பெரியோாகளின ஸபையில
ிவாஹமசெயத பெணணுககுக கணவனே தஞசம தேவனே!
ூதலால, நான ஸவதநதரமுளளவளலலேன என தநதையைக
கள' எனமுள அதனபிறகு, சிலகாலததுககுபபின தூயோதன
ாஜன யாகததுககுரிய பொருளகளைச சேகரிபபதில ஸமாததாகளான
நதரிமாாகளை அழைதது, 'நான யாகமசெயயபபோகிறேன எனககு
ிவணடியபொருளகளைச சேகரிககவேணடும' எனறு சொனனுன.
பிறகு, அநதராஜாவினுடைய வேளவியானது பராமமணோததமா
ளால ஆரமபிககபபடடபோது அகனிபகவான அநதணவடிவத
துடன அரசனிடம கனனிகையைக கேடடான அவவரசனோ அவனுக்
துப பெணகொடுகக எணணம கொளளவிலலை 'இவன ஏழை;
மதுவாணம அலலன' எனறுநினைதது, அவன அநதபபராமமணனுக்
துக கனனிகையைககொடுகக எணணஙகொளளவிலலை அமமஹாத
மாவான அரசன யாகதீகைஷ எடுததுககொணடபிறகு, ஹோமததிற்
காக வேதிகையில வைககபபடட அகனி மறைநதது பிறகு, அவவ
சன மிகபபயநது பொறிகள கலஙகி மநதரிகளையும பராமமணாகளை
யும நோககி, 'என யாகததில ஜவலிதத அகனிபகவான மறைநத
போனது யாதுகாரணம பறறியிருககலாம? மநதரஙகளிலதோசசியுள
ளவாகளும வேதஙகளிலகரைகணடவாகளுமாகிய அனேகபராமமண
களையும மநதரஙகள தெரிநத ரிதவிககுககளையுமகொணடு அகனியைப
பூஜிககலாமா?' எனறுகேடடான பிறகு, ரிக ஸாமம யஜுஸ என்
னும வேதஙகளில கரைகணடவாகளும வேதஙகளின உணமைபபொ
ருளகளை அறிநது தோநதவாகளுமான பராமமணாகள ஸோமலதைகளை
முனனிடடு, ரஹஸயமான நாமஙகளெலலாவறறையும சொலலி அ
னியை அழைததனா பிறகு, சரதகால ஸூாயனுககு நிகரான ஒ
யுளள மஹாதமாவான அகனிபகவான, மிககககாநதியுளள உருவதை
எடுததுககொணடு அநதபராமமணஶ்ரேஷடாகளை நோககி, 'நானது
யோதனன புதலவியை எனககாககேடகிறேன' எனறு சொனனுன்
பிறகு, அநதபபராமமணாகளனைவரும வியபபுறறவாகளாகி விடிய
காலமெழுநது அகனிபகவான சொனனதை அவவரசனுககு அறிவி
தனா அநதபபுததிமானுன அரசன பரமநிஷடாகளானபராமமண
களின அநதச சொலலைககேடடவுடன, மிககமகிழசசியுறறு, 'ஆக
எனறு சொனனுன, அநத அகனிபகவானைப பாாதது, 'ஓ! அகனிப
வானே! நீ இவவிடததிலேயே எககாலமும [1] இருககவேணடும

---

1 'ஸாநநிதயம' எனபது மூலம

இதுதான (கனயாசுலகம)' எனறு கேட்டுக்கொண்டான அகனிப
வானும, 'அவவாறே ஆகட்டும' எனறு அவவரசனுககுச சொனனன
அதுமுதல இபபொழுதும மாஹிஷமதி நகரததில அகனிபகவானு
டைய ஸாநநிதயமிருககிறது அதை ஸஹதேவன திகவிஜயம செய
போது கண்டானலலனே? அதன பிறகு, [1] துரயோதனராஜன அ
தக கனனிகைககு அலஙகாரமசெயது கோடிஉடுதது மஹாதமாவான
அகனிபகவானுககு அவளைக கொடுததான அகனிபகவான, ஸுத
சனை யெனனும ராஜகனனிகையை, யாகததில நெயததாரையை வாங
கிககொளவதுபோல, வேதததில சொனனவிதியோடு வாஙகிககொண
டான அவளுடைய அழகினுலும ஒழுககததினுலும குலததினுலு
நதககட்டினுலும ஒளியினுலும அவளமேல அகனிபகவான அன
கூாநது அவளிடததில கூாபபததைஉண்டாககினன அவளுககு
அகனிபகவானல ஸுதாசனன எனனும பேருளளபுதரன பிறநதான
அநதஸுதாசனன அழகில நிறைமதிககு நிகராகவிருநதான அவன
குழநதையாயிருககையிலேயே நிதயமுமசிறநததுமான வேதமுழுமை
யும ஓதினன அககாலததில நருககனெனனும அரசனுககுப பிதா
மஹனுகிய ஓகவானெனனும ஓா அரசன இருநதான அவனுககு
ஓகவதியெனனும கனனிகையும ஓகரதன எனனும புதரனும இருநத
னா ஓகவானெனனும அரசன தேவதையைபபோனற உருவமுளள
அநத ஓகவதியெனனும பெணணை விதவானுன அநதஸுதாசனனுககு
மனைவியாகக கொடுததான அரசனே! அநதஸுதாசனனஅநதஓகவதி
யுடனகூடக குருக்ஷேததரததில கருஹஸதாஸரமதாமததைச செயது
கொண்டிருநதான பாபுவே! வேநதனே! சிறநத அறிவும விளஙகும
மஹிமையுமுளள அநதஸுதாசனன, 'நான கருஹஸதனுக இருநதே
மரணை வெலவேன' எனறு சபதமசெயதான அரசனே! அகனியின
புதரனுன ஸுதாசனன, அநத ஓகவதியை நோககி, 'நீ எவவகையிலும
வருநதுவநதவனுககு விரோதம செயயலாகாது எனனஎனன வகை
யினுல விருநதுவநதவன திருபதியடைவனே அவறறையெலலாம
அவனைககொடுபபதாகவிருநதாலும ஒருகாலும நீ ஆலோசிககவேண
டாம இநதவரதம எபபோதும என மனததிலேயே இருககிறது
அழகான நிதமபமுடையவளே! இலலறததோருககு விருநதுககுமேற
பட்டதொனறுமிலலை அழகிய தொடைகளையுடையவளே! சிறநதவ
ளே! எனசொலலில உனக்கு நமபிககையிருககுமாயின நீ மாறுமல்இந
தச்சொலலை எபபோதும உளளததில வைககககடவாய மஙகளமுளள

[1] ஸபாபாவம 32-ம அததியாயம பாாகக, அஙகு நீலராஜன் என
இருககிறது

ளே! குற்றமற்றவளே! என்னிடம் உனக்கு நம்பிக்கையிருக்கு
மாயின் நான் வெளியிற் போயிருந்தாலும் வீட்டிலிருந்தாலும் அதி
தியை நீ அவமதிக்கத்தகாது' என்று சொன்னான் அப்போது, ஓக
வதியானவள், அவனை நோக்கிச் சிரமேல் கரங்குவித்து, 'எனக்கு
உமது கட்டளையினால் செய்யத்தகாதது எதுவும் எவ்வகையிலும்
இல்லை' என்று சொன்னாள்

அரசனே! ஸுதாசனனை வெல்லக்கருதி ஸமயம்பார்த்
திருந்த யமனானவன் எப்போதும் வீட்டில் அவனைப் பின்தொடர்
ந்துகொண்டிருந்தான் அக்னியின் புத்திரனான அந்த ஸுதாசனன்,
ஸமித்துக்களைக் கொண்டுவரச் சென்றபோது, ஓர் அழகுள்ள
அதிதியான ப்ராம்மணன், அந்த ஓகவதியைப் பார்த்து, 'பெண்
அரசியே! இல்லறத்திற்குரிய தாமத்தில் உனக்கு நம்பிக்கையிருக்கு
மாயின் இப்போது எனக்கு நீ விருந்துசெய்வதை நான் விரும்பு
கிறேன்' என்று சொன்னான் மன்னவ! புகழ்பெற்ற அந்த ராஜ
குமாரி அந்த ப்ராம்மணனால் இவ்வாறு சொல்லப்பெற்றவளாய்
வேதத்தில் சொல்லிய விதிப்படி அவனை வரவேற்றாள் அவள், அந்த
ப்ராம்மணனுக்கு ஆஸனத்தையும் பாத்யத்தையும் அளித்து அவனைப்
பார்த்து, 'உமக்கு ஆகவேண்டிய தென்ன? உமக்கு நான் எதைக்
கொடுக்கக் கடவேன்?' என்று கேட்டாள் உடனே, அந்த ப்ராம
மணன், அந்த ராஜபுத்ரியான ஓகவதியை நோக்கி, 'சிறந்த
பெண்ணே! எனக்கு நீதான் வேண்டும் நீ சங்கியாமல் இதைச்
செய்யக்கடவாய் அரசியே! இல்லறத்திற்குரிய தாமத்தில் உனக்கு
நம்பிக்கையிருக்குமாயின் நீ உன்னையே அளித்து என் விருப்பத்தை
நிறைவேற்றக்கடவாய்' என்று சொன்னான் அந்த ப்ராம்மணன்
வேண்டத்தக்க மற்றுப் பொருள்களைக் கொடுப்பதாக அந்த ராஜ
குமாரியினால் ஆசைகாட்டப்பட்டும் அவன் தன்னைக் கொடுப்பதைத்
தவிர வேறொன்றையும் அவளிடத்தில் விரும்பவில்லை அந்த ராஜ
குமாரியோவெனில், முதலில் தன் கணவன் சொன்னதை நினைத்து
நாணமுற்று அந்த ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டனுக்கு 'அப்படியே ஆகட்
டும்' என்று மறுமொழி சொன்னாள் அந்த ப்ரம்மரிஷி உடனே
நகைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்தான் அவளும் இல்லறத்தை விரும்
பின கணவன் சொல்லை நினைத்துக் கூடஉட்கார்ந்தாள் அப்போது
கொடிய எண்ணமுள்ள யமனால் எக்காலமும் சுற்றம்போல அநுஸரிக்
கப்பட்ட ஸுதாசனன் ஸமித்துக்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்து
சேர்ந்தான் அந்த ஸுதாசனன், ஆஶ்ரமத்துக்கு வந்தவுடன், அந்த
ஓகவதியை, 'நீ எங்கே போயிருக்கிறாய்?' என்று பலமுறை கூவி

ஞன் அப்போது அந்த ஒகவதியானவள் தன் கணவனுக்கு மறு மொழி சொல்லவில்லை. பாத்தாவின் நியமத்தைக் காப்பாற்றுகிற வளாகிய அந்தப் பதிவிரதையான பெண், அந்த பராமமணன் கைகளி ஞல் தொடப்பட்டதனால் தான் எச்சிலாகிவிட்டதாக நினைத்துத் தன் கணவனிடம் வெட்கப்பட்டவளாகவும் பராமமணன் கோபத்துக் குப் பயந்தவளாகவும் ஒன்றும் பேசாமலிருந்தாள் பிறகு, அந்த ஸுதாசனன், 'என்ன இது? அந்தக் கற்புள்ள பெண் எங்கே? அவள் எங்கே போனாள்? பதிவிரதையும் ஸத்யம் தவறாதவளும் எப் போதும் நேரான நடையில் விருப்பமுள்ளவளுமான ஒகவதி, முன் போல நகைத்துக்கொண்டு இப்போது என்னை ஏன் எதிர்கொண்டு அழைக்கவில்லை? எனக்கு இதைவிடப் பெரிதேன்னவிருக்கிறது?' என்று சொன்னான் ஆஸ்ரமத்திலிருந்த பராமமணன், அந்த ஸுதா சனனை நோக்கி, 'ஓ! அக்னிபுத்ரனே! நான் பராமமணன், அதிதி யாக வந்திருக்கிறேனென்று அறி. பராமமண! உத்தமனே! இந்த உன் மனைவி பலவிதங்களான அதிதிஸத்காரங்களை எனக்குச் செய்ய வேண்டினாளாயினும் இவளையே நான் விரும்பினேன். அழகிய முக முள்ள இவள் தன்னைக்கொடுப்பதினாலும் முறையினால் என்னை ஆரா திக்கிறாள் இந்த விஷயத்தில் வேறு எது தகுதியானதோ அதை நீ செய்யலாம்' என்று சொன்னான் யமன், 'இந்த ஸமயத்தில் பரா திஜனை தவறும்போது இவனைக்கொல்வேன்' என்று நினைத்து இருப் புத்தடியைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு அந்த ஸுதாசனனைத் தொடர்ந்துகொண்டிருந்தான் ஸுதாசனன் மனத்திலும் செய்கை யிலும் பார்வையிலும் சொல்லிலும் பொறாமையையும் கோபத்தை யும் விட்டுப் புன்னகையுடன், 'பராமமணோத்தமரே! 1*

* எனக்கு மிகக ஸந்தோஷம் வந்தது விருந்துக்கு தருப்தி அடைவிப்பதுதான் கருஹஸ்தனுக்கு முக்யமான தாமம் எந்த கருஹஸ்தனால் விருந்தினன் பூஜிக்கப்பெற்றுச் செல்கிறானோ அவ னுக்கு அதைவிடப் பெரிய தாமம் வேறொன்றும் இல்லையென்று அறிஞா சொல்லுகின்றனா 'என் உயிரும் மனைவியும் மற்று முள்ள பொருள்களனைத்தும் அதிதிகளுக்குக் கொடுக்கத்தக்கவை' என்பது நான் கொண்டிருக்கும் வரதம் பராமமணரே! இந்தச் சொல்லை மனத்தில் ஐயப்படாமல் நான் சொல்லியிருக்கிறேனென்று என்னுடம்பைத்தொட்டு நான் ஸத்யம்செய்கிறேன் காமானுஷ்டா னம் செய்பவரில்சிறந்தவரே! நிலம், நீா, நெருப்பு, காற்று, ஆகாயம், புத்தி, ஆத்மா, மனம், காலம், திசை ஆகிய இந்தப் பத்துப்பொருள

1 'ஸுரதம தேஸது' என்பது மூலம்

ளும மனிதாகளின தேகஙகளிலிருநதுகொணடே நலவினையையும் வினையையும எபபோதும பாாககினறன இபபோது நானசொனன நதசசொல பொயயனறு இநத ஸததியததினுல எனனைத தேவாகள ாககவாவது எரிககவாவது செயயலாம' எனறுசொனனுன பாரத ன ! அபபோது எலலாததிசைகளிலும 'இது உணமை' எனறும இதுபொயயனறு' எனறும இவவிதம அடிககடி சபதமுணடாயிறறு டனே, அநத பராமமணன, வாயுபகவானைபபோல ஆகாயததையும மியையும தனதேகததினுல வயாபிததுவளாநதவனுக அநத ஆசர ததிலிருநது வெளிவநதான அநதபராமமணன வேதஸவரமஅமை தகுரலுடன மூனறு உலகஙகளிலும ஒலிபரவுமபடி தாமநதெரிநத ஙதஸுதாசனனைப பேரிடடு அழைததுச சொலலலானுன

'குறறமறறவனே ! உனககு நனமையுணடாககடவது நான நாமதேவதை, உனனை அறிவதறகு வநதேன உனனுடைய உண மையை அறிநதபிறகு உனமேல எனககு மிகுநதஅனபுஉணடாயிருக் கிறது எபபோதும ஸமயமபாாததுககொணடு உனனைததொடாநது கொணடிருககும இநதயமன உனனுடையஉறுதியினுலவெலலபபட்டு வசபபடுததபபடடான மனிதாகளில உததமனே ! பதிவரதையும் லலொழுககமுளளவளுமாகிய இநத உனமனைவியைக கணடுத் துபபாாககவும சகதியுளளவன மூவுலகஙகளிலுமிலலை உனனுடைய குணஙகளாலும இவளது கறபுககுரிய குணஙகளாலும இவள காப் பாறறபபடடிருககிறுள இவள யாராலும வெலலககூடாதவள் இவள எதுசொனனுலும மாறுகாது தான செயத தவபபயனபெற் வளும பரமமஜஞானமுளளவளுமாகிய இநதமிககபாககயவதியானவள் உலகததின பாவததைபபோககுவதறகாக ஒருபாதிசசரீரததினுல ஓ வதியெனறே பெயருளள சிறநத நதியாகிவிடுவாள , மறறொருபாதி சரீரததினுல உனனை அனுஸரிததிருபபாள யோகசகதியானது இ ளுககு வசபபடடிருககிறது நீ உனதவததினுல ஸமபாதிககபபட உலகஙகளுககு இவளுடனகூடவே செலலுவாய எஙகே போனவ திருமபிவருவதிலலையோ அநத அழிவிலலாத உயாநத லோகஙக நீ இநதசசரீரததோடே அடைவாய யமன உனனுல ஜயிககபபட டான உனது சகதி மிகசசிறநதது உனதுசகதியினுல ஐநதுட க ளையும தாணடி மனோவேகமபெறறிருககிறுய இநத இலலறத ம கததினுலேயே காமககுரோதஙகளையும ஜயிததாய [1] அரசனே! புதரியானஸுதாசனையும உனககுபபணிவிடைசெயது விருப றறையும சோமபலையும அஜஞானததையும பிறருககுததீஙகுசெ

1 ராஜகுமாரிககுபபிறநததனுல, 'அரசனே!' எனறது

தையும முழுவ'தும ஒழிததுவிட்டாள்' என்றுன மஹிமைபொருந்தியே தேவேநதரனும ஆயிரம வெள்ளைககுதிரைகள பூட்டபபட்ட சிறந்தாததிலேறிககொணடு அவனிடம வநதான இவவாறு யமனையும தனமனததையும புணயலோகஙகளையும தேகததிலுள்ள ஐநது பூதஙகளையும புததியையும காலததையும காவததையும விருபபு வெறுபபுககளையும ஸுதாசனன ஜயிததான புருஷஸரேஷடனுன யுதிஷடிரனே! ஆதலால, இலலறததிலிருபபவனுககு விருநதைவிட மறறொருதெயவமிலலையெனபதை மனததில ஆராயநது பாா பூஜிககபபெறற அதிதி மனபபூாவமாகஆசீாவதிபபதினுலுணடானபுணயததிறகுாடானபுணயம நூறுயாகஙகளினுலும உணடாவதிலலையெனறு அறிஞா கூறுகினறனா பூஜிககபபடாத அதிதி முனசெயத நலல தானஙகளையும நறகருமஙகளையுமகூட ஆட்டிவிடுவான நலலொழுககமுளள யோககியனுன விருநதினனை அடைநது பூஜியாமலிருபபவன எவனே அவனுககு அநத அதிதி தனபாவததைக கொடுதது அவனதுபுணயததை எடுததுககொணடு செலவான மைநதனே! ஒரு கருஹஸதனுல முனனா யமன எபபடி வெலலபபட்டானெனபதைப பறறிய இநதஒருசிறநதகதையை உனககுசசொனனேன மேனமை பெறவிருமபுகிறவன தனததையும புகழையும ஆயுளையும தருவதும எலலாபபாவஙகளையுமழிபபதுமாகிய இநதசசிறநதசரிததிரததை மீனவில வைககவேணடும பாரதனே! ஸுதாசனனுடைய இநதச சரிததிரததை எநதவிதவான நாளதோறுமஉரைபபனே அவன புணய லோகஙகளை அடைவான'' எனறு சொலலினா.

---

[1] மூன்றுவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணத்தன்மை ஜன்மத்தினுல் வருவதேயன்றி இடையில் வாராதென்பதைப்பற்றிய மதங்கன்கதை)

யுதிஷடிரா, ''தாமிஷடாகளிறசிறநதவரே! நீா புததியும கேளவியும ஒழுககமும அடககமும பிராயமும இனனுமபலவகையான குணஙகளைததும பொருநதினவா அறிவிலும புததிககூாமையிலும தவததிலும இதுவரையிலிருநத ஸதபுருஷரெலலாரினும நீா

1 3, 4, 5 இநதஅதயாயஙகள வியாகயானபாட்ததில 27, 28, 29-வது அதயாயஙகளாயிருககினறன இவை இஙகு இலலாவிடில, அடுதத அதயாயததில, 'ப்ராமமணதவததை மறறமூனறுவாணததாரும பெறுவது அரிதாயின' எனறு அனுவாதமாக எடுததிருபபது பொருநதாது.

பிறந்தவரென்பதில் ஐயமில்லை 'ஆதலால், உம்மிடத்தில் நாமம் கேட்கிறேன் கேட்கப்பட்டதக்கவர் உம்மைக்காட்டிலும் வேறொருவர் உலகத்தில் பிறந்தவர்களில் இல்லை ராஜஸ்ரேஷ்டரே! க்ஷத்ரியனும் வைசியனும் சூத்ரனும் எதனால் ப்ராம்மணத்தன்மையை அடையலாம்? அதனை எனக்கு விரித்துரைப்பீராக அரசரே! பிதாமஹரே! தவத்தினாலும் மிகச்சிறந்த ஸம்ஸ்காரத்தினாலும் வேதமோதுவதனாலும் மற்ற மூன்று வர்ணத்தாரும் ப்ராம்மணத்தன்மையை அடைவது அரிதானால், ப்ராம்மணனாக விரும்புகிறவன் அதனை அடையும் வகை யாது?' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"யுதிஷ்டிர! ப்ராம்மணத்தன்மையானது க்ஷத்திரியர் முதலான மூன்று வர்ணத்தாரும் பெறுவதற்கரிது அஃது எல்லாப்ராணிகளுக்கும் மேற்பட்ட இடம் அப்பா! உலகவாழ்க்கையில் அனேகம் ஜன்மங்களை எடுத்துப் பலமுறை பிறந்துகொண்டிருக்கையில் ஒரு முறையில் ப்ராம்மணனாகப் பிறக்கிறான் யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்திலும் மதங்கனுக்கும் பெண்கழுதைக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய இந்தப் பழமையான சரித்திரத்தைக் கூறுகின்றனர் அப்பா! ஒருப்ராம்மணனுக்கு ஒத்தவர்ணப் பெண்ணினிடத்தில் எல்லாக் குணங்களும் நிரம்பினவனாகிய மதங்கன் என்னும் பெயருள்ள ஒரு புதல்வன் பிறந்தான் குந்திபுத்ரனே! பகைவர்களைக் கொல்பவனே! அவன் யாகத்திற்காகத் தந்தையால் அனுப்பப்பட்டுக் கழுதைகள் கட்டி விரைவாகச் செல்லும் தேரில் ஏறிச்சென்றான் அரசனே! அவன் தேரிழுக்கும் இளையவயதுள்ள கழுதையை அதன் தாயின் முன்னிலையில் சாட்டையினால் மூக்கில் அடிக்கடி அடித்தான் மூக்கில் அடிக்கப்பட்ட அந்தக்கழுதையைக்கண்டு பிள்ளையின்மேல் அன்புள்ள அந்தப் பெண்கழுதை, 'மைந்தனே! வயஸனப்படாதே சண்டாளன் உன்னை அடிக்கிறான் ப்ராம்மணன் கொடியவனாயிருப்பதில்லை ப்ராம்மணன் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் அன்பனென்று சொல்லப்படுகிறான் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் கற்பிக்கும் ஆசார்யனாகிய ப்ராம்மணன் அடிப்பானோ? பாவத்தையே இயற்கையாகவுடைய இவன், வாலிபனான (உன்னிடத்தில்) தயைசெய்யவில்லை இவன் தன்பிறப்பைக் காண்பிக்கிறான் செய்கையே பிறப்பை நிச்சயப்படுத்துகிறது' என்று சொல்லிற்று

அந்தப்பெண்கழுதையின் இந்தக்கொடிய சொல்லைக்கேட்டு மதங்கன் தேரிலிருந்து விரைவாக இறங்கி அந்தப் பெண்கழுதையை நோக்கி, 'ஓ! நற்குணமுள்ளகழுதையே! என்தாய் யாரால் கெடுக்கப்பட்டாள்? என்னைச்சண்டாளனென்று எப்படி அறிகிறாய்? என்

னுடைய பராமணத்தன்மை யாரால் கெட்டது? மிகத்தெரிந்தே இவற்றையெல்லாம் உண்மையாகவும் தெளிவாகவும் எனக்குச்சொல்ல வேண்டும்' என்றுகேட்டான் அந்தப்பெண்கழுதை, 'நீ களமயக்கமுள்ள பராமணப்பெண்ணினிடம் சூத்திரனொருவிதனுக்குப் பிறந்தவன் அதனால், நீ சண்டாளனாகிறாய் அதனால், உன் பராமணத்வம் போயிற்று' என்றது இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட மதங்கன், மறுபடியும் வீட்டுக்குத் திரும்பிச்சென்றான் அவன் திரும்பிவந்ததைக் கண்டு, அவன் தந்தை, 'யாககாரியம் நிறைவேற்றுவதற்காகப் பெரிய வேலையில் நியமிக்கப்பட்ட நீ ஏன் திரும்பிவந்தாய்? உனக்கு ஸுகமில்லையா? என்ன?' என்றுகேட்டார் அதற்கு, மதங்கன், 'பிதாவே! சண்டாளஜாதியிலும் மற்ற இழிவான ஜாதியிலும்பிறந்தவன் எப்படி ஸுகமுள்ளவனாவான்? இந்தத் தாயைப்படைத்தவனுக்கு ஸுகமேது? தந்தையே! மானிடஜாதியாயிராத இந்தப்பெண்கழுதை என்னைப் பார்த்து பராமணப்பெண்ணினிடம் சூத்திரனுக்குப்பிறந்தவனென்று தெரிவிக்கிறதே, ஆதலால், நான் பெருந்தவம் செய்யப்போகிறேன்' என்றுசொன்னான் இவ்வாறு பிதாவுக்குச்சொல்லி நிச்சயம் செய்துகொண்டு புறப்பட்டான் பிறகு, பெரியகாட்டில்சென்று மிகப் பெருந்தவம்செய்தான் அந்த மதங்கன் தன் நற்செய்கையினாலாவது மிகச்சிறந்த ஜாதியை அடையக்கருதித் தவஞ்செய்து, தவத்தினால் தேவர்களுக்கும் தாபத்தை உண்டுபண்ணினான் அவ்வாறு தவம் செய்யும் அவனை நோக்கி, தேவேந்திரன், 'மதங்கா! மானிடர்க்குரிய ஸுகங்களைவிட்டு நீ ஏன் தவம்செய்கிறாய்? ஐயோ! உனக்கு வரம்தருகிறேன் நீ விரும்புவன்தக்கேள் நீ அடையக்கூடியதாக உன்மனத்தில் விருப்பத்தையெல்லாம் சொல்லலாம் தாமதம் வேண்டாம்' என்று கேட்டான் அதற்கு மதங்கன், 'நான் பராமணத்வம் விரும்பி இந்தத் தவம்செய்ய ஆரம்பித்தேன் உன்னிடத்தில் அதை அடைந்து நான் செல்வேன் இந்தவரம்தான் நான் கேட்பது' என்று சொன்னான் இந்தச்சொல்லைக்கேட்டு, இந்திரன், அவனை நோக்கி, 'மதங்க! நீ பராமணத்வத்தை வேண்டுகிறாய், அது கிடைக்காது மதிகெட்டவனே! ஆத்மசுத்தியில்லாதவர்கள் பெறக்கூடாத பராமணத்வத்தை வேண்டுகிற நீ அழிந்துபோவாய் ஆதலால், உடனே ஓய்ந்துவிடு எல்லா பிராணிகளிலும் எது சிறந்ததோ, எது தவத்திற்கும் மேற்பட்டதோ, அந்தச் சிறந்த பராமணத்வத்தை விரும்புகிற நீ விரைவில் கெடுவாய் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் மானிடர்களுக்கும் எது மிகப்பரிசுத்தமென்று நினைக்கப்பட்டதோ அதைச் சண்டாளப்பிறப்பில் பிறந்தவன் எவ்வகையிலும் அடையமுடியாது' என்று சொன்னான்

நானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மதங்கன்கதைத் தொடர்ச்சி)

இநதிரனால இவவாறு உரைககபபடட மதஙகன, மனவுறுதி யுடனும நியமநதவறாமலும நூறுவாஷகாலம ஒறறைககாலால அசை யாமல நினறான பெருமபுகழபெறறஇநதரன, அபபோது திருமப வும அவனிடமவநது, ' அபபா ! அடைவதறகரிதான பராமமணத தனமையைவேணடுகிற நீ அதை அடையவேமாடடாய மதஙகனே! டையாநதஜாதியைவிருமபுகிறநீ கெடுவாய புதரனே ! ஆயநதுபாராத காரியததைச செயயாதே நீ செயவதும தாமததினவழி அனறு. வழிதபபிததேடுகிற நீ எவவகையிலும உருபபடமாடடாய மதி கெடடவனே ! நீ இநதபபிறபபில பராமமணததனமையைப பெறு வதுமுடியாது பெறககூடாததை விருமபுகிறநீ விரைவிலகெடுவாய. மதஙகனே ! பலமுறை எனனால தடுககபபடடிருநதும மேலானஜாதி யைத் தவததினால உணடாககிககொளளவே கருதுகிறாய எபபடி யும உருபபடாய திரயகஜாதியிலபிறநதவையனைததும மானிடஜன மததை அடையுமாயின சணடாளனாகவாவது [1] புலகஸனாகவாவது பிறபபதுதிணணம மதஙகனே ! இவவுலகததில புலகஸனமுதலான கீழஜாதியாககாணபபடுகிறவன, வெகுகாலம அநத ஜாதியிலேயே சுறறுகிறான (= திருமபததிருமப ஜனிககிறான.) அவவாறு ஆயிரம தடவையானபிறகு, அவன ஶூதரஜனமததை அடைகிறான , அதன பிறகு, ஶூதரஜனமததிலும பலமுறை சுறறுகிறான அவவாறு முப பதுமுறையானபிறகு, அவன வைஶயஜனமததை அடைகிறான. அநத வைஶயஜனமததில வெகுநாள சுறறுகிறான பிறகு, அறுபது முறையானபின க்ஷதரியனாக ஜனிககிறான அதில அறுபதுமுறை ஜனிதத பிறகு பராமமணஜாதியில தாழவானஜனமததைஅடை கிறான தாழநதபராமமணனாகவே வெகுகாலம பலமுறை ஜனிக கிறான அவவாறு இருநூறுமுறை ஜனிததபிறகு, ஆயுதமபிடிதது ஜீவிககும பராமமணனாகிறான வெகுகாலம ஆயுதமபிடிததுஜீவிததுக கொணடு அநதப பிறபபிலேயே மாறிமாறிப பிறககிறான அவ வாறு முநநூறுமுறை ஆனபிறகு, ஜபமசெயயும பராமமணனாக ஜனிக கிறான அதைஅடைநதும வெகுகாலம அநதஜாதியிலேயே சுறறு

1 மாகதஜாதிபபெணணினிடம சணடாளனுககுபபிறநதவன

கிறான். அவ்வாறு நானூறுமுறையாண்பிறகு, [1] ஸ்ரோத்ரியன் என்பவனாகப் பிறக்கிறான்; அவன் அந்த ஸ்ரோத்ரியஜன்மத்திலேயே வெகுகாலம் மாறிமாறிப் பிறக்கிறான் புத்ரனே! ஆதலால், துயரமும் மகிழ்ச்சியும் விருப்பும் வெறுப்பும் அதிகர்வமும் அதிகப்பேச்சும் தாழ்வான பராம்மணனிடம் வந்துசேருகின்றன அந்தப் பராம்மணன் மேற்சொன்ன பகைகளைவெல்லுவானாயின், அப்போது நற்கதியை அடைவான் அவ்வாறின்றி அப்பகைகள் அவனைவெல்லுமாயின், பழுத்தபனங்கனிபோல் [2] விழுவான் மதங்கா! இவற்றையெல்லாம் நிச்சயமாகத்தெரிந்துகொண்டு, நான் உனக்குக் கட்டளையிட்டபடி, வேறுவரம் கேள் பராம்மணனாவது சிறிதும் முடியாது' என்று சொன்னான்

ஐந்தாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மதங்கன்கதைத் தொடர்ச்சி)

இந்திரனால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட மதங்கன், மனவுறுதியோடு நியமந்தவறாமல் தியானஞ்செய்துகொண்டு ஆயிரம்வர்ஷகாலம் ஒற்றைக்காலால் நின்றான் பலாஸுரனையும் வ்ருத்ராஸுரனையும் கொன்றவனான தேவேந்தரன் ஆயிரம்வர்ஷகாலங்களுக்குப்பின் அவனைப்பார்க்கவந்து, முன்சொன்னசொல்லையே திரும்பவும் சொன்னான் அதற்கு, மதங்கன், 'இந்த ஆயிரம்வர்ஷகாலமும் நான் ஐம்புலன்களையும் அடக்கி மனஉறுதியுடன் ஒற்றைக்காலால் நின்றேன். பராம்மணத்வத்தை ஏன் அடையத்தகாது?' என்றுகேட்டான் இந்திரன், 'சண்டாளஜன்மத்திற்பிறந்தவனுக்கு பராம்மணத்வம் எவ்வகையிலும் கிடைக்காது நீ வேறுவரங்கேள் உனது இந்த ப்ரயாஸம் வீண்போகலாகாது' என்றுசொன்னான் இவ்வாறு சொல்லக்கேட்ட மதங்கன், மிகத்துயரமுற்றவனாகி, கயைக்குச்சென்று, நூறுவர்ஷ காலம் கால்கட்டைவிரலால் நின்றான் யாருக்குஞ்செய்யமுடியாத தவத்தை மேற்கொண்டு இளைத்து உடம்பெல்லாம் நரம்புகளோடித் தோலும் எலும்புமாயிருந்து தாமத்திலேயே மனம்வைத்து அவன் தவம் புரிந்தானென்று நமக்குக் கேள்வி வரன்கொடுக்கவல்லவனும் கொடுப்பவனும் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் நன்மையைக்கருதுகிறவனுமான தேவேந்தரன், தவஞ்செய்யும் மதங்கனமுன் வந்து,

---

[1] வேதங்களைப் பொருளுடன் அறிந்து அனுஷ்டிப்பவன்.
[2] தாழ்ந்தஜன்மத்தில் பிறப்பான்

அவன் கையைப்பிடித்து; 'மதங்கா! நீ இந்தஜன்மத்தில் பிராமணனாவது விரோதமாகக் காணப்படுகிறது. பிராமணத்வமானது அநேகம் பகைகளாற்சூழப்பட்டது, அடைவதற்கு மிகக்கடினம். பிராமணனைப் பூஜிப்பவன் ஸுகம்பெறுகிறான், பூஜியாதவன் துன்பமுறுகிறான். எல்லாப்பிராணிகளின் [1] யோகக்ஷேமங்களும் பிராமணனிடத்தில் ஒப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பிராமணன் திருப்தியடைவதனாலேயே பிதருக்களும் தேவர்களும் திருப்தியடைகின்றனர். மதங்கா! எல்லாப்பிராணிகளிலும் பிராமணன் உயர்ந்தவனென்று சொல்லப்படுகிறான். பிராமணன் எதைஎதை எப்படிஎப்படி நினைக்கிறானோ அதைஅதை அப்படிஅப்படியே செய்யக்கூடியவன். இந்தப்ரபஞ்சத்தில் பலயோனிகளில் பிறந்தபின், ஒருதடவையில் பிராமணஜன்மத்தைஅடைகிறான். ஆதலால், ஆத்மசுத்தியில்லாதவர்கள் பெறுதற்கரிதான பிராமணத்வத்தைவிட்டு நீ வேறுவரம் கேள். உனக்கு இந்தவரம் கிடைக்காது' என்றுசொன்னான். மதங்கன், 'துயரத்தினாலபீடிக்கப்பட்ட என்னைப் பின்னும் ஏன் துயரப்படுத்துகிறாய்? செத்த என்னைச் சாவடிக்கிறாய். நீயும் பிராமணத்தன்மையை அடைந்து மேலாக விரும்பாமலிருப்பதற்காக, உன்னைப்பற்றியே நான் துயரப்படுகிறேன். பிராமணத்வம் அரிதாகவும் மற்றமூன்று வர்ணத்தாரும் பெறத்தகாததாகவுமிருந்தும் அவ்வருமையான பிராமணத்தன்மையைப்பெற்றும் மனிதர்கள் எப்போதும் அதற்குத்தக்க ஒழுக்கமுள்ளவர்களாயிருப்பதில்லை. கிடைக்கத்தகாத செல்வத்தைஅடைந்தவன்போல் பிராமணத்தன்மையை அடைந்தவன் அதை அலக்ஷ்யம்செய்தானானால் அவன் பாவிகளிலும் மிகக்கெடுதலானபாவிகள் எவரோ அவர்களிலும் தாழ்ந்தவன். பிராமணத்வத்தைப் பெறுவதுமிகக்கடினம்; கிடைத்ததைக் காப்பாற்றுவதுமிகக்கடினம். கிடைக்கத்தகாததைஅடைந்தும், மனிதர்கள் அதன்படி ஒழுக்கமுடையவர்களாயிருப்பதில்லை. இந்திரனே! நான் [2] ஒன்றிலேயே மனத்தைச்செலுத்தி [3] இரண்டைவிட்டு, 'நான், எனது' என்ற பற்றில்லாதவனாகி அஹிம்சை புலனடக்கம் இவற்றைக்கைப்பற்றியிருந்தும், ஏன் பிராமணனாகத் தகுந்தவனல்லேன்? புரந்தரனே! நான் தாழ்ந்தெரிந்தவனாயிருந்தும் எனதாயின் குற்றத்தினால் இந்தநிலைமையை அடைந்தேனோ? இந்த என்விதி யாதோ? விதியை முயற்சியினால் வெல்லுவது முடியாதென்பது திண்ணம். ப

1 சாந்திபர்வம் 488-ம் பக்கம் 1, 2, குறிப்புகளைக் காண்க.

2 பிராமணத்வத்திலேயே 3 சீதோஷ்ணம், ஸுகதுக்கமுதலியன.

புவே! எதற்காக முயற்சிசெய்தேனோ அந்த ப்ராம்மணத்வத்தை நான் பெறவில்லையே? காமந்தெரிந்தவனே! இந்நிலைமையில் உன் அனுக்ரஹத்துக்கு நான் உரியவனாகவும் கிருபிக்கத்தேனும் புண்யஞ் செய்தவனாகவுமிருந்தால், எனக்கு நீ வரங்கொடுக்கக்கடவாய்' என்று கேட்டான் அப்போது தேவேந்தரன் அவனைப்பார்த்து, 'வரங் கேள்' என்றுசொன்னான் தேவேந்தரனால் அனுமதிகொடுக்கப் பெற்ற மதங்கன், 'நான் நினைத்தபடி ஸஞ்சரிப்பவனும் நினைத்தஉரு வம் எடுப்பவனும் ஆகாயத்தில் பறக்குந்திறமையுள்ளவனும் ஆகக் கடவேன் ப்ராம்மணர்களுக்கும் க்ஷத்ரியர்களுக்கும் விரோதமின்றி மரியாதையையும் நான் பெறக்கடவேன் புரந்தரனே! எப்படி என் னுடையகீர்த்தி அழிவில்லாமலிருக்குமோ அப்படி நீ செய்யக்கட வாய் தேவனே! உன்னைத் தலையால்வணங்கி வேண்டுகிறேன் என்று சொன்னான் இந்திரன், 'மதங்கனே! நீ செல்லலாம் நீகேட் டது கேட்டபடியே உடனே நடக்கும் உலகத்திலுள்ள ஸ்திரீகளை வரும் செல்வத்தைக் குறித்துச்செய்யும் காமங்களில் உன்னையே பூஜிக்கப்போகின்றனர் சந்தோதேவனென்று கயாதிபெற்று ஸ்திரீ களால் பூஜிக்கப்படத்தக்கவனாவாய் புத்ரனே! உனது கீர்த்தியுப் ஒப்பற்றதாக மூவுலகங்களிலும் பரவும்' என்றுசொன்னான் தேவேந்தி ரன் இவ்வாறு அவனுக்கு வரங்கொடுத்து மறைந்தான் மதங்கனும் உயிரைவிட்டு அந்த [1] உயர்ந்தநிலைமையை அடைந்தான் பரத ஸ்ரேஷ்டனே! இவ்வாறு, 'ப்ராம்மணயமென்பது மனிதர்களில் உயர்ந்தநிலைமை அது பெறுதற்கரிது' என்று மஹாத்மாவான் இந்திரனாலேயே சொல்லப்பட்டது" என்றார்

ஆறாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

[யுதிஷ்டிரர் விஶ்வாமித்திரருக்கு ப்ராம்மண்யம் வந்ததைக்கேட்டது]

யுதிஷ்டிரர், "மனிதர்க்கதிபதியும் புருஷஶ்ரேஷ்டரும் தர்மாத் மாவுமான மஹாராஜரே! ப்ராம்மணத்வத்தை மற்றமூன்றுவர்ணத் தாரும்பெறுவது அரிதாயின், மஹாத்மாவான விஶ்வாமித்ரரென்னும் க்ஷத்திரியர் ப்ராம்மணத்வத்தைஅடைந்தது எப்படி? அதன் உண்மை

1 'தேவத்தன்மையை அடைந்தும் ப்ராம்மணத்தன்மையை அடைய வில்லை' என்பது

யைக்கேட்க விரும்புகிறேன் பிதாமஹரே! எனக்கு அதைச்சொல்ல
வேண்டும் பிதாமஹரே! அளவற்ற மஹிமையுள்ள விஸ்வாமித்ரர்,
தமது தவவன்மையினால் மஹாத்மாவான வஸிஷ்டருடைய நூறு
புதல்வர்களையும் விரைவில் அழித்துவிட்டாரல்லரோ? கோபத்தி
னால் தேகத்தில் ஆவேசங்கொண்ட விஸ்வாமித்ரரால், காலபுருஷனுக்
கும் யமனுக்கும் ஒப்பானவர்களும் கொடியபராக்ரமமுள்ளவர்களு
மாகிய அனேகம் ராக்ஷஸர்கள் படைக்கப்பட்டார்கள். அனேக பரம
ரிஷிகள் நிரம்பினதும் வித்வான்களான ப்ராம்மணர்கள் பொருந்
தினதுமாகிய சிறந்த குசிகவம்சம் இம்மானிட லோகத்தில் நிலை
பெற்றுத்தப்பெற்றது ரிசீகருடைய புதல்வனும் சிறந்த தவமுள்ள
வனுமாகிய சுனச்சேபன் மஹாயாகத்தில் பசுவாகச் செய்யப்பட்டிருந்
தும் (அவரால்) விடுவிக்கப்பட்டான். அந்தச்சுனச்சேபன், ஹரிச்சந்த்ர
னுடைய யாகத்தில் தனது மஹிமையினால் தேவர்களை ஸந்தோஷப்
படுத்தி, சிறந்த அறிவுள்ள விஸ்வாமித்ரருக்குப் புத்ரனானான்.
மன்னரே! தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்டு விஸ்வாமித்திரரால் ஜ்யேஷ்ட
புத்ரனாக எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட அவனை, விஸ்வாமித்ர புத்ரர்
ஐம்பது பேர் நமஸ்கரியாமையால், சண்டாளராகும்படி அவரால்
சபிக்கப்பட்டனர். வேண்டினவர்களான வஸிஷ்டபுத்ரர்களால் விடப்
பட்ட த்ரிசங்கு என்னும் இக்ஷ்வாகுவம்சத்தரசன், விஸ்வாமித்ரரால்
அன்புடன் தலைகீழாகவே ஸ்வர்க்கத்திலேற்றப்பட்டு இப்போதும்
தென்திசையைச் சார்ந்திருக்கிறான். விஸ்வாமித்திரரின் ஸஹோதரி,
தேவரிஷிகளாலும் பரமரிஷிகளாலும் தேவர்களாலும் கொண்டா
டப்பட்ட கௌசிகி என்னும் புண்ய நதியாகச் செய்யப்பட்டாள்.
விஸ்வாமித்ரர் தவத்திற்கு இடையூறுசெய்த [1] பஞ்சசூடை என்று
சொல்லப்பட்ட ரம்பையென்னும் சிறந்த அப்ஸரஸ், அவர்சாபத்தி
னால் கல்லாயினள். அப்படியே, மேன்மை பொருந்திய வஸிஷ்டர்
முற்காலத்தில் விஸ்வாமித்ரருடைய பயத்தினால் [2] தம்மைக்கட்டி
ஜலத்தில் மூழ்கவைத்து மறுபடியும் கட்டறுந்து எழுந்தார். அது
முதல் அந்நதி, மஹாத்மாவான வஸிஷ்டருடைய அந்தச் செய்கையி
னால், [3] விபாசை என்னும் புகழ்பெற்ற புண்யமான மஹாநதியாயிற்று.
ப்ரபுவும் பெருமை பொருந்தினவனுமான தேவேந்த்ரன், விசுவா
மித்ரருக்கு ஸ்துதியினால் வசப்பட்டு அவர்மேல் அனுக்ரஹித்து அவ

1 ஜந்து வளை தரித்தவள்
2 விவரம் ஆதிபர்வம் 707-ம் பக்கத்திற்காண்க
3 ஆதிபர்வம் 707-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க

ரைச [1] சாபத்தினின்று விடுவித்தான். அவர் வடதிசையைச்சார்ந்து த்தானபாதன் புத்ரனை தருவனுக்கும் ஸப்தரிஷிகளுக்குமநடுவில் ப்போதும் ப்ரகாசிக்கிறார் கௌரவரே! இவையும் இவைபோன்ற இன்னும் அநேகசெய்கைகளும் க்ஷத்ரியரான விசுவாமித்ரரிடம் இருந்தனவென்பதனால் எனக்கு ஆச்சர்யமுண்டாயிருக்கிறது பரத ஶ்ரேஷ்டரே! இஃதெவ்வாறு உண்டானதென்பதை உண்மையாகச் சொல்லக்கடவீர் வேறுதேகம் புகாமல் அவர் ப்ராம்மணரானது எப்படி? பிதாமஹரே! இதையெல்லாம் எனக்கு உள்ளபடிசொல்ல வேண்டும் மதங்கனுக்குப்போலத் தானே இவருக்கும் பரத ஶ்ரேஷ்டரே! மதங்கன் ப்ராம்மணனாகாதிருந்தது ஸரி சண்டாள ஜாதியில் பிறந்தவன் ப்ராம்மணனாவது ஏது? இதைப்பற்றி எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்டார்

ஏழாவது அத்யாயம்

தானதாமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(விஶ்வாமித்ரருக்கு ப்ராம்மணத்தன்மை வந்தது)

பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார் "அப்பா! குந்திபுத்திரனே! முன்னர் விஶ்வாமித்ரர் ப்ராம்மணரானதும் ப்ரம்மரிஷியானதும் எப்படி என்பதை விசதமாகச்சொல்லுகிறேன்; கேள் பரதஶ்ரேஷ்டனே! பரதனுடைய வம்சத்தில் விதிப்படி யாகங்களைச்செய்தவனும் தாமத்தைக் காப்பவரிற்சிறந்தவனுமான மிதிலன் என்னும் ஓர் அரசனிருந்தான் அவனுக்கு மஹாராஜாவாகிய ஜனனுவென்னும் புத்ரனிருந்தான் மஹாத்மாவான அந்த ஜனனுவுக்குக் கங்காதேவி பெண்ணுனாள் அவனுக்குக் குணங்களில் தந்தைக்கொப்பான குணமுள்ளவனும் பெரும்புகழ்பெற்றவனுமாகிய ஸிந்துத்வீபன் என்னும்புத்ரன் உண்டானான் மஹாபலசாலியான பலாகாஶ்வன் என்னும் ராஜரிஷி ஸிந்துத்வீபனுடையபுத்ரன் தாமமே இரண்டாவது உருவங்கொண்டு

---

1 'விசுவாமித்ரர், த்ரிசங்குவுக்கு யாகம்செய்விக்கும்போது, 'சண்டாளனுக்கு யாகம்செய்விக்கும் நீ சண்டாளனுவாய்' என்று வஸிஷ்டபுத்ரர்கள் கொடுத்த சாபத்தினால், பஞ்சமவந்து பசியினால் வருந்தினகாலத்தில் நாயமாம்ஸத்தைத் திருட்டுத்தனமாகக்கொண்டுவந்து சமைக்கத்தொடங்கும்போது இந்திரன் பருந்துருபமாக அதைக் கொண்டுபோனான். அப்போதே அவர் சாபத்தினின்று விடுபட்டு இந்திரனைத் துதித்தார் 'மழைபெய்து பஞ்சம் நீங்கிறது' என்பது பழைய உரை.

வீந்தத்திபோன்ற வல்லபனென்பவன் பலாக்ரமவானது மைந்தன்; இ
தானுக்கொப்பான பராக்ரமமுள்ள குசிகன் வல்லபனது புதல்வன்
குசிகனது மைந்தனாகிய சிறப்புற்ற காதியென்னுமரசன் ஸந்ததியற்
வனாகி ஸந்ததியைவேண்டித் தபோவனத்தில் வாஸஞ்செய்தான்
அவன் வனத்திலவஸிக்கும்போது பூமியிலநிகரற்ற அழகுள்ளவளாகி
ஸத்யவதியென்று பெயருள்ள [1] கன்னிகை பிறந்தாள் பருகுவம்சத்
தில் பிறந்தவரும் சயவனருடைய புத்ரரும் பெருந்தவத்திலிருப்பவ
ரும் மஹிமைபொருந்தினவருமான ரிசீகரென்பவர் அந்தக்கன்னிகை
யைக் கேட்டார் பகைவர்களை அடக்குபவனாகிய காதியென்பவன்
அம்மஹாத்மாவான ரிசீகரைத் தரித்திரரென்று நினைத்து அவருக்கு
அந்தப்பெண்ணைக் கொடுக்கவில்லை மற்றத் தபின் செல்லத்தொடங்
கின அம்முனிவரைப் பார்த்து மறுபடியும் அந்த ராஜஸ்ரேஷ்டன்
எனக்கு ஒருகன்யாசுல்கம் கொடுக்கவேண்டும், அதன்பிறகு, என்
பெண்ணை மணம் புரிவீர்' என்றுசொன்னான் அதற்கு, ரிசீகர், 'அ
சர்களில் சிறந்த அரசனே! உனது பெண்ணுக்காக உனக்கு என்ன
சுல்கத்தை நான் கொடுக்கவேண்டும்? தடையின்றிச் சொல் அதி
உனக்குச் சங்கைவேண்டாம்' என்றுகேட்டார் காதி, 'ஓ! பார்க
வரே! ஒற்றைக்காது கறுத்தலையும் சந்த்ரகிரணம்போல (வெண்மை
யாக) ப்ரகாசிப்பவையும் வாயுவேகமுள்ளவையுமான ஆயிரம்குதிரை
களைக் கொடும்' என்றுகேட்டான் பருகுவம்சத்திலசிறந்தவரும் ச
வனரது புத்ரரும் சக்தியுள்ளவருமாகிய ரிசீகர், உடனே, ஜலத்திற்
கதிபதியும் அதிதியின்குமாரனுமான வருணபகவானைப்பார்த்து
'தேவஸ்ரேஷ்டனே! ஒற்றைக்காது கருமையும் சந்திரனபோன்ற
நிறமும் காற்றைப்போன்ற வேகமுமுள்ள ஆயிரம்குதிரைகளை உன்
னிடம் யாசிக்கிறேன்' என்றுகேட்டார் அதிதியின்புத்ரனான வருண
பகவானும், பருகுவம்சஸ்ரேஷ்டரான ரிசீகரைப்பார்த்து, 'அவ்வாறே
ஆகட்டும் எந்தஇடத்தில் நீர் நினைப்பீரோ அந்தவிடத்திலேயே
குதிரைகள் எழும்பும்' என்றுசொன்னான் ரிசீகர் நினைத்தமாத்திரத்
தில் சந்திரனபோன்ற நிறமுள்ளவையும் மிக்கவேகமுள்ளவையுமான
ஆயிரம் குதிரைகள் கங்கையின் ஜலத்தினின்று எழும்பின கான்ய
குப்ஜ தேசத்திற்கருகில அந்தச் சிறந்த [2] கங்கைத்துறையை, அஸ்வ
தீர்த்தமென்று இப்போதும் மனிதர்கள் கூறுகின்றனர் அப்பா!
ரிஷிகளிற்சிறந்த ரிசீகர் உடனே ஸந்தோஷத்துடன் அந்தச்சிறந்த

[1] "ஸுதாத" என்பது வேறுப்ரதியில் "யாகத்தினால்" என்பது பழையவுரை.

[2] 'தீரம்' என்பது 'தீர்த்தம்' என்று இருத்தலவேண்டும்

ஆயிரம் குதிரைகளையும் பெண்ணுக்குப் பரிசமாகக் காதிக்குக் கொடுத்தார். பிறகு, காதியென்னும் அரசன் வியப்புற்றுச் சாபத்திற்குப் பயந்து அந்தப்பெண்ணுக்கு அலங்காரங்களைச்செய்து அவளை ரிசீகருக்குக் கொடுத்தான். அந்தச் சிறந்த பரமமரிஷியானரிசீகர் விதிப்படி அவளைப் பாணிக்ரஹணம் செய்துகொண்டார். அவளும் அவரைப் பதியாகஅடைந்து மிகமகிழ்வுற்றாள். பாரதனே! அந்தயாமமரிஷி அவளுடைய ஒழுக்கத்தினால் ஸந்தோஷமடைந்து அந்தச்சிறந்த பெண்ணுக்கு வரமளிப்பதாகச் சொன்னார். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! அந்தப்பெண் அவர் சொன்னதையெல்லாம் தன் தாய்க்குச் சொன்னாள். அப்போது, அவள்தாய் நாணத்தினால் சிறிது தலைகுனிந்திருக்கும் மகளைநோக்கி, 'பெண்ணே! உன்பர்த்தாவானவர், எனக்கும் ஸந்ததியைக்கொடுத்து அனுக்ரஹம்செய்யக்கடவர். அவர் சிறந்ததவமுள்ளவர்; ஸமர்த்தர்' என்று சொன்னாள். அரசனே! பிறகு, அந்தப்பெண் விரைவாகச் சென்று தன் தாயின் கருத்தை முழுதும் தெரிவித்தபோது அவளைப் பார்த்து, ரிசீகர், 'நீயும் அவளும் குணமுள்ள பிள்ளையைப் பெறுவீர்கள். பெண்ணரசியே! உன்தாயினுடைய வேண்டுகோள் வீணாகத்தகாது. குணங்களில் சிறந்தவனும் நமது ஸந்ததியை வ்ருத்திசெய்கிறவனுமான சிறந்தபுத்ரனும், தாயவம்சத்தைவ்ருத்திசெய்யும் ஸஹோதரனும் உனக்குப் பிறக்கப்போகின்றனர். சிறந்தவளே! ருதுஸ்நானம் செய்தபிறகு,உன்தாய் அரசமரத்தையும் நீ அத்திமரத்தையும் தழுவிக்கொள்ளுங்கள். உடனே, விரும்பினதைஅடைவீர்கள். வெளுத்தபுன்னகையுள்ளவளே! மந்த்ரத்தினால் ஜபிக்கப்பட்டுப் பரிசுத்தமாயுள்ள இவ்விரண்டு[1] ஹவிஸுகளையும் உன்தாயும் நீயும் உண்ணுங்கள். அதனால், புத்ரர்களை அடைவீர்கள்' என்றுசொன்னார். பிறகு, ஸத்யவதி மகிழ்ந்து ரிசீகர்சொன்னதைத் தாய்க்குச் சொல்லி, அவ்விரண்டு ஹவிஸுகளையும் காண்பித்தாள். பிறகு, தாயானவள் தன்பெண்ணான ஸத்யவதியைப் பார்த்து, 'பெண்ணே! மூத்தவளாகிய நான் சொல்வதைச் செய். குற்றமற்றவளே! தாயாகிய என்சொல்லில் உனக்குக் கௌரவமிருக்குமாயின் உன்பர்த்தர் மந்த்ரத்தினால் ஸம்ஸ்காரம்செய்து உனக்குக்கொடுத்த ஹவிஸை நீ எனக்குக்கொடு, என்னுடைய ஹவிஸை நீ எடுத்துக்கொள். வெளுத்தபுன்னகையுள்ளவளே! இரண்டு மரங்களையும் நாமிருவரும் மாற்றிக்கொள்வோம். எவனும் தன் ஸந்ததி சிறந்ததாகவும் குற்றமில்லாததாகவுமிருக்க விரும்புவான். மஹிமை

1 இந்தக்கதையை, சாந்திபர்வம் 156 - ம் பக்கத்தில் பரசுராமர் ஜனனம் சொல்லுமிடத்தும் காண்க.

பொருந்திய ரிசீகரும் இந்தவிஷயத்தில் இவ்வாறே செய்திருக்க வேண்டுமென்பது வெளிப்படை. அழகிய இடையுள்ளவளே! அத னால், எனக்கு உன் ஹவிஸிலும் உன் மாத்திலும் எண்ணமிருக்கிறது. ஸ்ரேஷ்டரான சிறந்தவனுக எப்படி உண்டாவானென்பதைத்தான் நீ நினைக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னாள்.

ஸத்யவதியும் அவள் தாயும் அவ்வாறேசெய்தனர் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அவ்விருவரும் காப்பங்களைத் தரித்தனர் பருகுவம்ச ஸ்ரேஷ்டரான ரிசீகமஹரிஷி காப்பந்தரித்திருந்த தம்மனைவியான ஸத்யவதியைக்கண்டு துயரத்துடன், 'சிறந்தவளே! ஹவிஸை நீ மாறுதலாக உட்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்பது நிச்சயம் மாத் திலும் மாறுதல் நடத்தப்பட்டதென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை என் னால், பரமதேஜஸ் அனைத்தும் உன்னுடைய ஹவிஸிலும் க்ஷத்ரிய சக்திமுழுதும் உன் தாய்ஹவிஸிலும் பொருத்தப்பட்டன மூன்று லகங்களிலும் புகழ்பெற்ற ப்ராம்மணனை நீயும், அப்படியே சிறந்த க்ஷத்ரியனை உன் தாயும் பெறுவீர்களென்று நான் இதைச் செய் தேன் சிறந்தவளே! நீயும் உன் தாயும் மாறுதல் செய்துவிட்ட டியால், உன் தாய் சிறந்தப்ராம்மணனைப் பெறுவள் அன் புள்ளவளே! நீயோவெனில் கொடியசெய்கையுள்ள க்ஷத்திரியனைப் பெறுவாய் பெண்ணரசியே! தாயினிடத்திலுள்ள அன்பினால் சரி யான காரியம் செய்யாமற்போனுய' என்றுசொன்னார் தர்மராஜனே! அந்தப்பெண்ணரசியான ஸத்யவதி, அதைக்கேட்டுத் துயரத்தினால் கொதிப்புற்று, அறுக்கப்பட்ட அழகிய கொடிபோலத் தரையில் விழுந்தாள் காதியின் பெண்ணும் ரிசீகரின் மனைவியுமான அந்த ஸத்யவதி மூர்ச்சை தெளிந்தபிறகு ப்ராக்கவஸ்ரேஷ்டரான தன் நாதனைத் தலைவணங்கி நமஸ்கரித்து, 'ப்ரம்மஜ்ஞானிகளிற் சிறந்த வரே! உம்முடைய பார்யையான நான் ப்ரார்த்திக்கிறேன் ப்ரம்ம ரிஷியே! அனுக்ரஹம் செய்யும். எனக்கு க்ஷத்ரியனான புத்ரன் உண் டாகாமலிருக்கவேண்டும் ப்ராம்மணரே! கொடியசெய்கையுள்ள பரன்பிறந்தாலும் பிறக்கட்டும் என்பிள்ளை அப்படி இருக்கலாகாது இந்தவரத்தை எனக்குக் கொடுக்கவேண்டும்' என்றுகேட்டாள் மிகச் சிறந்ததவமுள்ள ரிசீகர், 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று தம்மனைவிக் குச் சொன்னார் பிறகு, அந்த ஸத்யவதி ஜமதக்னியென்னும் சிறந்த பிள்ளையைப்பெற்றாள் அரசர்க்கரசனே! புகழ்பெற்றவளான காதி யின் மனைவி ரிசீகமஹரிஷியின் அனுக்ரஹத்தினால், வேதங்களை வெளி யிடுகிறவரும் ப்ரம்மரிஷியுமான விஸ்வாமித்ரரைப்பெற்றாள் அத னாலேதான் சிறந்ததவமுள்ள விஸ்வாமித்ரர், க்ஷத்ரியராயிருந்தும்

ப்ராம்மணத்வத்தை அடைந்து பின்னும் ப்ராம்மணஸந்ததியை உண்டு பண்ணினார் அவருடைய புத்ரர்களும், மஹாத்மாக்களும் ப்ராம்மண வம்சத்தை வ்ருத்தி செய்கிறவர்களும் தவத்தில் சிறந்தவர்களும் ப்ரம்ம ஞானிகளும் கோத்ரங்களுக்கு முதற்புருஷர்களுமாகவே இருந்தனர் பகவானான மதுச்சந்தன், தவவன்மையுள்ள தேவராதன், அக்ஷீணன், சகுந்தன், பப்ரு, காலபதன், பெயர்பெற்றயாஜ்ஞவல்க்யன், சிறந்த தவமுள்ள ஸ்தூணன், உலூகன், யமதூதன், ஸைந்தவாயனனென்னும் ரிஷி, மகிமை பொருந்திய பர்ணஜங்கன், [1] காலவமஹரிஷி, வஜ்ரனென்னும் ரிஷி, கயாதிபெற்ற ஸாலங்காயனன், லீலாடன், நாரதன், கூர்ச்சாமுகன், வாதுலி, முஸலன், வக்ஷோக்ரீவன் ஆங்க்ரிகன், நைகத்ருக், சிலாயூபன், ஸிதன், சுசி, சக்ரகன், மாருதந்தவ்யன், வாதக்னன், ஆஸ்வலாயனன், ஸ்யாமாயனன், கார்க்யன், ஜாபாலி, ஸுஸ்ருதன், காரீஷி, ஸம்ஸ்ருத்யன், பரன், பௌரவன், தந்து, கபிலமஹரிஷி, தாடகாயன ரிஷி, உபகஹனன், ஆஸுராயண ரிஷி, மார்த்தமரிஷி, ஹிரண்யாக்ஷன், ஜங்காரி, பாப்ரவாயணி, பூதி, விபூதி, ஸூதன், ஸுரக்ருத், அராலி, நாசிகன், சாம்பேயன், உஜ்ஜயனன், நவதந்து, பகநகன், ஸேயனன், யதி, அம்போருதன், சாருமத்ஸயன், சிரீஷி, கார்த்தபி, ஊர்ஜயோனி, உதாபேக்ஷி, நாரதியென்னும் மஹரிஷி ஆகிய விஸ்வாமித்ரர் மைந்தர்கள் அனைவரும் வேதங்களை வெளியிட்ட மஹரிஷிகள் தர்மராஜனே! அதனாலேதான் க்ஷத்ரியரான விஸ்வாமித்ரர் சிறந்த தவமுள்ள ப்ரம்மரிஷியானார் யுதிஷ்டிர! ரிசீகரால் வைக்கப்பட்ட அந்த மந்த்ரம் பெரிது பரதஸ்ரேஷ்டனே! சந்த்ரன் ஸூர்யன் அக்னி இவர்களுக்கொப்பான மஹிமையுள்ள விஸ்வாமித்ரருடைய ஜனனமுழுதும் உள்ளபடி உனக்குச் சொல்லப்பட்டது. அரசஸ்ரேஷ்டனே! இன்னும் எந்தெந்த விஷயத்தில் உனக்கு ஸந்தேஹமிருக்கிறதோ அந்தஅந்த விஷயங்களிலும் என்னைக் கேள், உன் ஸந்தேஹங்களைப் போக்குவேன்" என்றார்

எட்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வீதஹவ்யராஜனும் அவன்வம்சமும் ப்ராம்மணரானவரலாறு)

யுதிஷ்டிரர், "குருவம்சஸ்ரேஷ்டரே! பேசுகிறவர்களிற் சிறந்தவரே! ப்ராம்மணத்வத்தைப்பெறுவது மிகக்கடினமென்று நீர்சொல்லிய இந்தச் சிறந்த சரித்திரத்தை நான் கேட்டேன் மஹாராஜரே!

1 மூலத்தில 'காவலः' என்றிருக்கிறது

பிதாமஹரே! ராஜாவான விஸ்வாமித்ரா பிராம்மணத்வத்தை அடை
ந்த வகையெல்லாம உம்மால விரிவாக உரைக்கப்பட்டது அறிஞரி
சிறந்த அரசரே! அவற்றையெல்லாம நான கேட்டேன கௌரவ
களை வருத்திச்செய்கிறவரே! எங்களுக்கு மேலானஞானம உம்மாலே
தான உண்டாகிறது. பரபுவே! கங்காபுத்ரரே! வீதஹவ்யனென
னும அரசன பிராம்மணத்வத்தை அடைந்ததாக நான கேட்டிரு
கிறேன அதைப்பற்றித்தான (இப்போது) கேட்கவிரும்புகிறேன
அரசரிற சிறந்த அவன, வரத்தினாலேயா தவத்தினாலேயா என்ன
செய்கையினால பிராமமணத்தன்மையை அடைந்தானென்பதை
எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர சொல்ல
தொடங்கினார

"அரசனே! பெரும்புகழோனாகிய வீதஹவ்யனென்னும ராஜ
ரிஷி, பெறுதறகரிதும உலகங்களினால கொண்டாடப்பெறறதுமாகிய
பிராம்மணத்வத்தை அடைந்தவகையைக்கேள அப்பா! பரஜை
களைத்தாமமாக ரக்ஷித்த மஹாத்மாவான மனுவுக்குச சர்யாதியென
பெயர்பெற்றவனும தாமத்தில ஊக்கமுள்ளவனுமான ஒரு புத்ரன
இருந்தான ஜயிப்பவரிற சிறந்தஅரசனே! அவனவமசத்தில ஹைஹ
யன தாலஜங்கனென்னும இரண்டு அரசாகள வத்ஸதேசத்திலிரு
ந்தனா அரசாக்கரசனான பாரதனே! ஹைஹயனுக்குப பத்துமனைவி
களிடம போரிலபின்வாங்காமல வெற்றிபெறும சூராகளும தேகவன
மையும ஒரேவிதமானஉருவமும மஹிமையுமுள்ளவாகளுமான நூறு
பிள்ளைகள உண்டாயினா அவாகள தனுர்வேதத்திலும எல்லாவேதங்
களிலும உழைத்திருந்தனா வேந்தனே! ஜயிப்பவரிற சிறந்தவனும
திவோதாஸனுக்குப பாட்டனுமாகிய ஹர்யஸ்வனென்றுபெயர்பெற்ற
அரசன காசிதேசத்திலிருந்தான புருஷஸ்ரேஷ்டனே! வீதஹவ்ய
னென்றுபெயருள்ள ஹைஹயனுடைய மைந்தாகள காசிதேசத்திறகு
வந்து கங்கைக்கும யமுனைக்கும நடுத்தேசத்தில நடந்தபோரிலஅந்த
ஹர்யஸ்வனைக் கொன்றனா மஹாரதாகளும யாரிடத்திலும அச்ச
மறறவாகளுமான அந்த வீதஹவ்யனபுதல்வாகள, அவ்வரசனைக்
கொன்றபின வத்ஸதேசத்தின அழகானராஜதானிக்குத திரும்பிச
சென்றனா தேவதையைப்போன்றவனும தாமமே இரண்டாவது
உருவமெடுத்து நேரே வந்ததுபோன்றவனுமாகிய ஹர்யஸ்வனமைந்த
னான ஸுதேவன காசிராஜாவாகப பட்டாபிஷேகம செய்யப்பெற்றான
தாமத்தில மனமுள்ள அந்தஸுதேவன பூமியைஆண்டுகொண்டிருக்
கும்போது வீதஹவ்யன மைந்தாகளனைவரும அங்கே வந்து யுத்தத்
தில அவனை ஜயித்தனா அவனை யுத்தத்தில ஜயித்தபிறகு அவாகள

வந்தவாறே திரும்பிச்சென்றனர். அதன்பிறகு, ஸுதேவன்புதல்வ
ஞகிய திவோதாஸனென்பவன் காசிராஜாவாக அபிஷேகஞ்செய்யப்ப
ட்டான். அரசஸ்ரேஷ்டனே! சிறந்த பராக்ரமமுள்ள திவோ
தாஸன் மனவுறுதியுள்ளவர்களான வீதஹவ்யன்புத்ரர்களின் பராக்ர
மத்தை அறிந்து இந்த்ரனது கட்டளையினால் பராம்மணர்களும் க்ஷத்ரி
யர்களும் வைஸ்யர்களும் சூத்ரர்களும் நிரம்பினதும் மிக்கபொருட்
த்ரவியங்களையுடையதும் நிரம்பின கடைகளோடும் கடைத்தெருக்க
ளோடுங்கூடியதும் இந்திரனது அமராவதியைப் போன்றதுமான
வாராணஸியென்னும் ராஜதானியைக் கோமதிநதியின் தென்கரையில்
கங்கையின் வடகரையோரத்தில் உண்டுபண்ணினன். பாரதனே!
அரசிற்சிறந்த அந்தத்திவோதாஸராஜன் அங்கே வஸிக்கையில் வீத
ஹவ்யபுத்ரர்கள் திரும்பவும்வந்து சூழ்ந்துகொண்டனர். சிறந்தபல
மும் பெரும்புகழுமுள்ள அந்தத்திவோதாஸனென்னும் அரசன், ஊரி
லிருந்து வெளிப்படுத் தேவாஸுரயுத்தத்திற்கொப்பான பயங்கர
மான யுத்தத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தான். மஹாராஜனே!
அவன் நூறுதினங்களாக நடந்த அந்தயுத்தத்தில் யானைகுதிரைகள் முத
லிய வாகனங்கள் பெரும்பாலும் அடிபட்டதனால் சோர்வை அடைந்
தான். அரசனே! பிறகு, போர்வீரர்களிறந்தும் பொக்கசங்கள்
செலவழிந்தும் போனதனால், திவோதாஸராஜன் நகரைவிட்டு ஓடத்
தலைப்பட்டான். பகைவரை வெல்லுகிறவனே! அவ்வரசன், சிறந்த
ஞானமுள்ளபரத்வாஜரின் அழகான ஆஸ்ரமத்திற்குச்சென்று கரங்
குவித்து அவரைச்சரணமடைந்தான். ப்ருஹஸ்பதியின் மூத்த
குமாரரும் நல்லொழுக்கமுள்ளவரும் புரோஹிதருமானபரத்வாஜர்,
அந்தத்திவோதாஸராஜனைப் பார்த்து, 'அரசனே! நீ வந்தகார்யம்
யாது? எல்லாவற்றையும் எனக்குச்சொல். உன்விருப்பத்தை நான்
செய்வேன். அதில் எனக்கு ஆலோசனையில்லை' என்றுகேட்க, அவ்
வரசன், 'பகவானே! வீதஹவ்யன்புத்ரர்களினாலென்னுடைய குலமே
போரில் அழிக்கப்பட்டது. நான் ஒருவன் துயரப்பட்டு உங்களைச்
சரணமடைந்தேன். பகவானே! சிஷ்யனென்று அன்புவைத்து நீர்
என்னைக்காப்பாற்றக்கடவீர். கெட்ட செய்கைக்காரரான வீத
ஹவ்யபுத்ரரால் என் வம்சத்தில் நானொருவனே மிச்சமாகச்
செய்யப்பட்டேன்' என்றுசொன்னன். மஹானுபாவரும் சிறந்த
சக்தியுள்ளவருமான பரத்வாஜர் அவனை நோக்கி, 'ஸுதேவன்
மைந்தனே! பயப்படவேண்டாம், பயப்படவேண்டாம். உனது
பயம் விலகிப்போகட்டும். வேந்தனே! நான் உனக்குப் புத்ரனைக்

குறிதது ஒரு யாகமசெயவேன அநதபபிளளையால அநேக ஆய
ரமவைதஹவயாகளை நீ அடிபபாய" எனறுசொனனா பிறகு, அநத
ரிஷி அவவரசனுககுப புதரகாமேஷடியைச செயதா பிறகு, அ
தத திவோதாஸனுககு பரதாததனெனனும புததிரன பிறநதான
பாரதனே! சிறநத ஞானமுளள பரதவாஜருடைய யோகசகதியினு
அவன பிறநதவுடன பதினமூனறுவயதுளளவனுகவளாநது, வேதம
தனுரவேதம எலலாவறறையும சொனனன உலகததிலுளள சகதி
ளைததும அவன தேகததில பரவேசிததிருநதன பிறகு, கவசம
தரிதது விலலெடுததுத தேவரிஷிகளாலும துதிககபபெறறு வநதி
ளால விருதுகள படிககபபெறற அநதபரதாததனன உதயமானஸூ
யனபோல விளஙகினன அவன தேரிலேறிக கததிகட்டிககொண
ஜவலிககினற அகனிபோல விளஙகினன அவன, விலலை உதறிககொ
ணடு மழைபொழியததொடஙகும மேகமபோலப புறபபடடான
திவோதாஸன அவனைககணடு மிகமகிழவுறறுன திவோதாஸன
வீதஹவயன புதராகள எரிககபபடடதாகவே மனததில நினைததான
பிறகு, அவன பரதாததனனை இளவரசனுககப படடாபிஷேகம செய
விதது, தான கருதாரததனுனதாக நினைததான பிறகு, திவே
தாஸராஜன, வீதஹவயபுதராகளை வதமசெயவதறகாக, தன புததி
னும பகைவாகளை ஜயிபபவனுமான பரதாததனனை அனுபபினன
பராகரமசாலியும பகைவாகளின நகரஙகளை ஜயிபபவனுமானபரதா
ததனன ரதமேறிக கஙகையை விரைவாகக தாணடி வைதஹவயா
ளின நகருககுச சென்றுன வீதஹவயபுதராகளும மிகபபெரிதான
தேரொலியைககேடடு நகரஙகளபோனறவையும அயலாா தோகளை
முறிபபவையுமான ரதஙகளில ஏறிப புறபபடடனா சிதரயுததம
செயயததககபுருஷஶரேஷடாகளான வீதஹவய புதராகள கவசங
களைபபூணடு விலலெடுததுச சரமாரிகள பொழிநதுகொணடு புற
படடு பரதாததனனைச சநதிததனா. யுதிஷடிர! பலவகைகளான ரத
கூடடஙகளுடன இமயமலையினமேல மேகஙகள மழைபொழிவது
போல பரதாததனராஜனமேல அஸதரஙகளைப பொழிநதனா
சிறநத பராகரமசாலியான பரதாததனராஜன அவாகளின அஸதர
களை அஸதரஙகளாலேயே தடுதது இடிககும அனலுககும ஒபபான
சரஙகளினுல அவாகளை அடிததான அரசனே! அவாகள, நூறு
பிரககணககான ஆததசநதரபாணஙகளினுல சிரஙகள துணிகக
படடு உதிரததினுல அஙகஙகள நனைநது வெடடபபடட [1] பலா

1 பலாசமரஙகளின மலாகள ரகதமபோலச சிவநதிருபபதனு
உவமையாயின.

மரஙகளபோல் விழுநதனா வீதஹவயன தனது புதராகள எலலா
ரும கொலலபபடடபிறகு தனது நகரததைவிடடு பருகுமஹரிஷியின
ஆஸ்ரமததிறகு ஓடினன வீதஹவயராஜன பருகுமஹரிஷியை
அடைககலம அடைநதான அநதவீதஹவயனுககு பருகுவானவ
அபயம அளிததனா, தமசிஷயாகளின நடுவில அவனுககு வேத
ஆஸனததையும அளிததனா உடனே, பரதாததனனும விரைவாக
தொடாநது அஙகே வநதான அவன பருகுவினஆஸ்ரமததை
அடைநது, 'ஓ! ஓ! மஹாதமாவான பருகுவின சிஷயாகள யாா இந
ஆஸ்ரமததிலிருககினறனா? நானும முனிவரைககாண விருமபு
றேன எனனை அவருககுத தெரிவியுஙகள' எனறுசொனனன அந
பருகுவானவா அவனை தெரிநதுகொணடுஉடனே ஆஸ்ரமததிலிருந
வெளியிலவநது அநதராஜஸரேஷடனை முறைபபடி உபசரிததா
அவனைபபாாதது, 'அரசாககரசே! பூமிககிபதியே! உனககு ஆ
வேணடியகாாயம எனன? சொல' எனறுகேடக, அவவரசன தான
வநதகாரணததை அவருககுத தெரிவிககலானன 'பராமமணரே
இநதவீதஹவயனெனனும அரசன இஙகிருநதுவிடடுவிடபபடவேண்
டும அநதணரே! இவனது புதராகளினல எனவமசமெலலாம அழி
கபபடடது, எனனுடைய காசிதேசமும ரதனககுவியலும அபஹரி
கபபடடன பராகரமததினலகாவஙகொணட இவவரசனது நூறுபு
ராகள எனனல கொலலப்படடனா இபபோது இவனை வதமசெயத
என பிதாவினகடனைத தீாககபபோகிறேன' எனறன தாமததை
ாபபவரிற சிறநதவரான பருகு, வீதஹவயனமேல கருணைகூாநத
ாய பரதாததனனைபபாாதது, 'இஙகேக்ஷததிரியன எவனுமிலலையே
இவாகளனைவரும பராமமணாகளலலரோ?' எனறுசொனனா ப
குவின இநத உணமையான சொலலைககேடடு, ஸநதோஷம அடைநத
பரதாததனன, அவாபாதஙகளைப பிடிததுககொணடு மெதுவாக, 'ப
வானே! இபபடிசசெயதும யான கருதாாததனனேன, ஸநதேவு
மிலலை எனனில, நான எனபராகரமததினல, இநதவீதஹவயரா
னைத தனஜாதியை விடுமபடிசெயதேன பராமமணரே! எனக
விடைகொடும எனககு க்ஷேமமுணடாகுமபடி நினைககககடவீ
பருகுவமசததலைவரே! இவவரசன தனஜாதியை எனனல விடுவிகக
படடானலலனே?' எனறுசொனனன மஹாராஜனே! பிறகு,பருகு
வினல விடைகொடுககபபடட 'பரதாததனராஜன விஷததைவிட
விடட ஸாபபமபோல வநதவழியே சென்றன மஹாராஜனே! அந
வீதஹவயன, பருகுவின அநதசசொலமாததிரததினலேயே பரம
ரிஷியும பரமமஜஞானியுமானன அவனது புததிரனன கருதஸமத

ருவத்தில் இரண்டாவது இந்திரன்போல இருந்தான். அவன் அஸுரர்களால், 'நீதான் இந்திரன்' என்று பிடிக்கப்பட்டானும். அந்த ஹாத்மாவான கருத்ஸமதனுடைய சிறந்த [1]ஸ்ருதியானது ரிக்வதத்திலிருக்கிறது அரசனே! அந்த கருத்ஸமதன் அதனால் ப்ராம்மர்களால் பூஜிக்கப்படுகிறான். அந்தச்சிறப்புள்ள கருத்ஸமதனென்னும் பரமரிஷி ஜிதேந்திரியனாக இருந்தான். அந்த கருத்ஸமதனுக்கு ப்ராம்மணனான ஸுசேதஸனென்னும் புத்ரன் உண்டானான். ஸுசேதஸனுடையபுத்ரன் விதஸ்தயன். விதஸ்தயனுடையபுத்திரன் ஸிவஸன். ஸிவஸனுடையபுத்திரன் ஸூரவஸனென்னுமரிஷி. ஸூரவஸினுடைய புத்ரன் தமஸ் என்பவன். ப்ரகாசனென்னும் ப்ராம்மண ச்ரேஷ்டன் தமஸினபுதல்வன். ஜயிப்பவரிற் சிறந்தவனான வாகிந்த்ரன் ப்ரகாசனுடைய புத்ரன். வேதங்களிலும் வேதாங்கங்களிலும் கரைகண்டவனான ப்ரமதி வாகிந்த்ரனுடையபுத்ரன். ப்ரமதிக்கு க்ருதாசியென்பவளிடம் ருருவென்னும் மைந்தன் பிறந்தான். ருருவுக்கு ப்ரமத்வரையினிடம் சுனகனென்னும் புத்ரனுண்டானான். சுனகனுடைய புத்ரர் சௌனகர் என்னும் பரமரிஷி. அரசர்க்கரசனே! க்ஷத்ரியத்தலைவனே! க்ஷத்ரியனாகவிருந்த வீதஹவ்யராஜன் ப்ருகுவின் அநுக்ரஹத்தினால் இவ்வாறு ப்ராம்மணத்வத்தை அடைந்தான். அரசனே! கருத்ஸமதனுடைய இந்த வம்சத்தை உனக்கு விரிவாகச் சொன்னேன். மஹாராஜனே! மற்றுமென்ன கேட்கிறாய்?" என்றார்.

ஒன்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(முயற்சியின் சிறப்பு)

யுதிஷ்டிரர், "சிறந்த ஞானமுள்ளவரும் எல்லாக்கலைகளிலும் நிபுணருமான பாட்டனாரே! தெய்வம் முயற்சி என்னும் இரண்டினுள் எது சிறந்ததாகும்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்திலும் வஸிஷ்டருக்கும் பிரம்மதேவனுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணையாகிய இந்த ஒரு பழையசரித்ரத்தைக் கூறுகின்றனர். முன்னர் மஹிமைபொருந்திய வஸிஷ்டர், ப்ரம்ம

1 அவன் பார்த்தமந்த்ரம் மந்த்ரங்கள் நித்யமாயிருந்தாலும் ஒவ்வொரு மஹாத்மாவுக்கு யோகமஹிமையினால் புத்திக்குப் புலப்பட்டது காரணமாக அவரவர் பார்த்த மந்த்ரங்களென்ன வழங்குகின்றன.

'தேவரைப்பார்த்து, 'ஊழ்வினை மனிதன் முயற்சியென்னும் இரண்டினுள் எது சிறந்தது?' என்று கேட்டார் அரசனே! பிறகு, தாமரை மலரில் பிறந்தவரும் தேவர்களும் தேவருமான பரமமேதேவர் காரணங்களும் காரியங்களும் அடங்கிய இன்சொல்லைச் சொல்லலானார் 'விதையிலிருந்து முளை முளைக்கிறது. முளையிலிருந்து இலை உண்டாகிறது. இலையிலிருந்து காம்பு உண்டாகிறது. காம்பிலிருந்து கிளை உண்டாகிறது. கிளையிலிருந்து மலர் உண்டாகிறது. மலரிலிருந்து கனி உண்டாகிறது. கனியினால் வித்து ஏற்படுகிறது. வித்திலிருந்து திரும்பவும் உற்பத்தியானது உண்டாகிறது. வித்தில்லாமல் ஒன்றும் உண்டாகிறதில்லை. வித்தின்றிப் பழமில்லை. வித்திலிருந்து வித்துண்டாகிறது. வித்தில்லாவிடில் பலனில்லை. விதைவிதைப்பவன் நிலத்தை அடைந்து எவ்வகையான விதையை விதைக்கிறானோ அவ்விதமான பலனை அடைவதுபோல, நல்வினைக்கும் தீவினைக்கும் தக்கபலனை மனிதன் அடைகிறான்.[1] நிலமில்லாமல் விதைக்கப்பட்ட விதை பயன்படாததுபோல முயற்சியில்லாத ஊழ்வினை பயன்படுவதில்லை. செய்வினை பூமியாகவும் ஊழ்வினை விதையாகவும் கூறப்படுகின்றன. நிலமும் வித்தும் சேர்வதனால் வித்திலிருந்து பயிர் வளர்கின்றது. செய்பவன் தன் செய்கையினால் உண்டான பலனைத் தானே அனுபவிக்கிறான். செய்ததும் செய்யாததும் உலகத்தில் பிரத்யக்ஷமாகக் காணப்படுகின்றன. நல்வினையினால் இன்பமும் தீவினையினால் துன்பமும் உண்டாகின்றன. காரியத்தைச் செய்பவன் பாக்யத்தினால் நோக்கப்பெற்று எல்லாவற்றிலும் லாபத்தை அடைகிறான். செய்யாதவன் தன் நிலைகுலைந்து/புண்ணில் உப்புநீர்விட்டதுபோன்ற துயரத்தை அடைகிறான். தவத்தினால் தேஹத்தின் அழகும் பலவகை ரத்னங்களும் கிடைக்கின்றன. முயற்சியினால் எல்லாம் கிடைக்கின்றன. முயற்சிசெய்யாதவனுக்கு அதிருஷ்டத்தினால் வருவது ஒன்றுமில்லை. அவ்வாறே, ஸ்வர்க்கமும் காமஸுகமும் தான்விரும்பின ஐச்வர்யமும் இவையனைத்தும் இங்கே செய்த முயற்சியினால் அடையப்படுகின்றன. நக்ஷத்திரங்களும் தேவர்களும் நாகர்களும் யக்ஷர்களும் சந்திரன் ஸூர்யன் வாயு இவர்களெல்லாரும் மனிதர்களாயிருந்து, முயற்சியினால் தேவத்தன்மையை அடைந்தவர்கள். செல்வமும் நண்பர்களும் ராஜ்யமும் குலமும் தேஜஸும் காமமும் செய்யாதவர்களுக்கு அனுபவிக்கக் கிடைக்காதவை. பிராமணன் தூய்மையினாலும் க்ஷத்ரியன் பராக்கிரமத்தினாலும் வைச்யன் வியாபார முயற்சியினாலும் சூத்திரன் பணிவிடையினாலும் ஐச்வர்யத்தை

1 ... பலிக்கத்தக்க பூமியில்லாமல் ...

டைகினறனா தானமசெயயாதவனையும பயநதவனையும முயறசி லலாதவனையும சோமபேறியையும சூரததனமிலலாதவனையும தவ லலாதவனையும [1] செலவஙகள அடைவதிலலை மூனறுலகஙகளும தவாதானவரனைவரும எவராலபடைககபபடடனரோ அநதபபகவா னவிஷணு, இபபோதும கடலில தவமசெயகிறா தமதமசெயகை ளுககுப பயனிலலாமலபோமாயின, உலகம தெயவததையே எதிா ாததுககொணடு, ஒனறும செயயாமலிருநதுவிடும அபபோது லலாம வீணாயபபோம மானிடாசெயயும முயறசியைசசெயயாமல தயவததையே நமபியிருபபவன, ஆணமையிலலாதகணவனை அடை த பெணபோல வீணாக வருததபபடுகிறான புணயபாவஙகளுககுத தவலோகததில சீகரமாகப பயனுணடாவதுபோல மானிடலோகத ல உணடாவதிலலை செயயபபடுமமுயறசியானது தெயவததை னுஸரிததே இருககிறது முயறசியிலலாதபோது தெயவமானது ாருககும எதையும கொடுககமாடடாது தேவாகளிலும அவரவா லைமைகள நிலையறறனவாகக காணபபடுகினறனவே தெயவததை ய ஸாதிபபவனுககு அது செயகையிலலாமலஎபபடிநிறகும? தேவா ள இவவுலகததில யாருககாகவும முயறசிசெயவதிலலை அவாகள, நாம தாழததபபடுவோம' எனற அசசததினால கொடிய இடையூற றயே உணடுபணணுகினறனா ரிஷிகளுககும தேவாகளுககும பபோதும விரோதமிருககிறது தெயவமும காரணமாயிருபபத ல அது இலலையெனறு யாா சொலலககூடும? தெயவாதீனமாக டககுமகாாயம உணடாவதெபபடி? இவவுலகிறபோலவே தேவ லாகததிலும சிறநதஸுகம அடையபபடுகிறது தானே தனககு ணபன தானே தனககுப பகைவன தானசெயததறகும செய ாததறகும தானே ஸாக்ஷி செயகருமம ஒனறு கெடுமாயின பெரு முயறசியாலகூடிவரும நலவினையும தீவினையும புணயமும பாவமும முயறசியிலலாதவனுககு வருமா? தேவலோகமும புணயபலனே. வையும புணயஙகளாலேயே அடையபபடுகினறன புணயமிலலாது னிதனைஅடைநது, தெயவம எனனஎனனசெயயககூடும? முனனா, யயாதி ஸவாககததினினறு தளளபபடடு நழுவிப பூமியிலவிழுநத பாது அவனுடையதெளஹிதராகள தமதமபுணணியகாமஙகளினால அவனைத திருமபவும ஸவாககததிலேறறினா. முனனா, [3] ஐலன

---

[1] இவாகளுககு ஒரு லாபமும கிடைககிறதிலலை

2 இவன கதையை ஆதிபாவம 272-ம பககமுதல காணக

3 இளையினமகன

என்றுபெயர்பெற்றவனும்பூமிக்கதிபதியுமான புரூரவன்என்னும்ராஜ ரிஷி, ப்ராம்மணர்களின்சொல்லினால் ஸ்வர்க்கம்அடைந்தான் அச்வ மேதமுதலானயாகங்களினால் மேன்மைபெற்ற கோஸலதேசாதிபதி யான ஸௌதாஸன் (வஸிஷ்ட) மஹரிஷியின்சாபத்தினால் ராக்ஷஸத் தன்மையை அடைந்தான் வில்லாளிகளானஅச்வத்தாமாவும் பரசு ராமரும் ரிஷிபுத்ரர்களாயிருந்தும் வேதோக்தமானகாமத்தினால் [1]ஸ்வ ர்க்கம்பெறவில்லை இரண்டாவதுஇந்த்ரன்போன்ற வஸுவென்பவன், அநேகயாகங்கள்செய்தும் ஒருபொய்சொன்னதனால் பாதாளலோக த்தின்அடியிற்சென்றான் விரோசனன்புதல்வனான பலி, தேவர்களால் தர்மமென்னும்கயிற்றினால் கட்டப்பட்டவனாகி, விஷ்ணுவின்முயற்சி யினால் பாதாளத்திலிருக்கும்படி [2] செய்யப்பட்டான் அப்படியே, இந்த்ரனுடையரத்தத்தின்நடுவில் நிலைபெற்றிருந்த [3]ஜனமேஜயன், ப்ராம்மணஸ்திரீகளை வதம்செய்தபோது தெய்வத்தினால் ஏன் தடுக்கப் படவில்லை? அறியாமையால் ப்ரம்மஹத்தியையும் சிசுஹத்தியையும் செய்து பாவத்தினால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட [4] வைசம்பாயனரென்னும் ப்ரம்மரிஷி தெய்வத்தினால்ஏன் [5]தடுக்கப்படவில்லை? முன்னர் ந்ருகன் என்னும்ராஜரிஷி மஹாயாகத்தில்ப்ராம்மணர்களுக்குத் தவறுதலாகக் கோதானம்செய்ததனால் ஓணாஜன்மத்தை அடைந்தான் துந்துமா ரன்என்னும் ராஜரிஷி ஸத்ரயாகம்செய்தே மூப்பை அடைந்தான். அவன், அன்பினால் தேவர்கள்கொடுத்த வரனை வாங்கிக்கொள்ளாமல் கிரிவ்ரஜமென்னும்ஊரில் [6] தூங்கினான் மிக்கபலசாலிகளான த்ருத ராஷ்ட்ரபுத்ரர்களால் கவரப்பட்ட பாண்டவர்களின்ராஜ்யம் திரும்ப வும் அவர்களால் மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டதும் கைவன்மையாலன்றித் தெய்வத்தாலன்று தவத்தில் உறுதியுள்ளவர்களும் கடுமையான்வ்ர தங்களை அனுஷ்டிப்பவர்களுமான முனிவர்கள் சாபம்கொடுப்பது தெய்வத்தின்வன்மையினாலா? அன்று, தமதுசெய்கையினாலேதான். உலகத்தில் ஆசையும் அறிவின்மையுமுள்ள பாவியானமனிதனுக்குக் கிடைக்கத்தகாதனவெல்லாம்கிடைத்தும் அவனை அவைகள் விட்டு

---

1 அச்வத்தாமா தூங்கினவர்களைக்கொன்றதனாலும், பரசுராமர் தம்புண்யலோகங்களை ராமபாணத்தினால் தடுத்ததனாலும்

2 இங்கு, 'கருபஃ' என்பது 'கருதஃ' என்றிருத்தல் வேண்டும்

3 4 இவர்கள் வேறு

5 நன்மைக்கும்தீமைக்கும் செய்தவனே உத்தரவாதியாதலால், தெய்வத்தைச் சாட்டலாகாதென்பது கருத்து

6 'முயற்சியை விட்டிருந்தான். தேவர் வரம்கொடுத்தாலும்பெற்றுக் கொள்ளும் முயற்சியில்லாதவனுக்கு அது பயன்படாது' என்பதுகருத்து.

டுகின்றன தெய்வம் அவனைக் காப்பதில்லை மிகச்சிறியநெருப்
ாயினும் காற்றினால் தூண்டப்பட்டுப் பெரிதாவதுபோலத் தெய்வம்
முயற்சியுடன்சேர்ந்து நன்றாக அபிவிருத்தியடைகிறது எண்ணெய்
ற்றுவதினால் தீபம் மங்கிப்போவதுபோல முயற்சிக்குறைவினால்
தய்வம் ஓய்வடைகிறது இவ்வுலகில் முயற்சியில்லாத மனிதன்,
பரிய தனக்குவியலையும் வேண்டினஸௌக்யங்களையும் பெண்களையும்
டைந்தும் அனுபவிக்கத் திறமையில்லாதவனாகிறான் விதியினால்
ன்றாகக் கொடுக்கப்பட்டதும் தேவர்களால் காப்பாற்றப்பட்டது
ான பொருளையுங்கூட, இவ்வுலகில், விடாமுயற்சியுள்ள மஹாத்மா
ான மனிதன் தான் அனுபவிக்கிறான் முயற்சியினால் காரியங்களைச்
ாதிப்பவன், செலவிடும்தன்மையனாயினும் அவனைச் செல்வங்கள்
டைகின்றன மானிடலோகத்தைவிடத் தெய்வலோகம் சிறந்
தன்று மனிதர்களின் வீடுகளும் மிக்க அதிகச் செல்வம் நிரம்பின
வையாகக் காணப்படுகின்றன [1]தேவர்களின் வீடுகளும் ஸ்மசானத்
வீடுகளுக்கு ஒப்பாகக் காணப்படுகின்றன இந்த ப்ராணிவர்க்கங்
களுள் முயற்சியில்லாதவன் பலனைப் பெறுவதில்லை வழிதப்பி நடப்
பவனைத் தெய்வம் தடுப்பதில்லை ஸ்வதந்த்ராதிகாரம் தெய்வத்தின்
கண் இல்லை குருவைச் சிஷ்ன் அனுஸரிப்பதுபோல மனிதன்செய்
சிறந்த காமத்தைத் தெய்வம் அனுஸரிக்கிறது விடாமற்செய்யப்
பட்ட முயற்சியே ஆங்காங்கு நடத்துகிறது ரிஷிஸ்ரேஷ்ட
இவற்றையெல்லாம் நான் உனக்குச் சொன்னேன் எப்போதும்
முயற்சிதான் பலனுள்ளதென்று உண்மையாகக் கண்டறிந்து, விடா
முயற்சியினால் தெய்வத்தைத் தூக்கிவிட்டு விதியும் வினையும் சேர்
வதனால் ஸ்வர்க்கத்தின் வழியை அடையலாம்' என்பதுதான் வஸிஷ்
டருக்குப் பரமதேவர் உரைத்தது" என்றார்

பத்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நல்வினை தீவினைகளின் பயன்)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஸ்ரேஷ்டரே! மஹான்களிற் சிறந்தவரே
பலனுள்ளனவாகிய எல்லாக் காமங்களின் பலன்களையும்பற்றி யான்
கேட்பதற்கு மறுமொழி சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்
சொல்லலானார்

---

1 முயற்சியில்லாமல் தேவர்களுக்குஞ் செல்வமில்லை

"ஆ! ஆ! பாரதனே! யுதிஷடிர! நீ என்னைக கேடபதறகு
சொலவேன: ஒருவன, தான வெகுநாளாக விருமபின [1]கதியை
இறநதபின அடைவது எநதக காமததினுலெனபது ரிஷிகளுககு
ரஹஸயமானது அதைச சொலலுகிறேன; கேள எவன எந
எநதத தேகஙகளினுல என்ன என்ன காமஙகளைச செயகிறுனே
அவன அநதஅநதத தேகஙகளினுல அவவவறறின பலனகளை
அனுபவிககிறுன நலலது அலலது கெடடதாகிய எநதக காமததை
எநதஎநத நிலைமையிற செயகிறுனே அநதக காமததை ஜனம
தோறும அநதஅநத நிலைமையிலேயே அனுபவிககிறுன மனதது
டன சோநத ஐமபுலனகளினுலும இநதத தேகததில செயயபபட
காமம அழிவதிலலை இவனது நலவினைககும தீவினைககும அந
ஐமபுலனகளும ஆறுவதானமனமும எபபோதும ஸாக்ஷிகள வந
விருநதிறகுக [2]கணணைக கொடுககவேணடும, [3]மனததைக கொடுக
வேணடும, உணமையும அனபுமுளளவாககைக கொடுககவேணடும
பினசெலலலவேணடும அவனிடம காததிருககவேணடும அஃது
இவைவநது தக்ஷிணைகளோடுகூடிய ஒரு யாகம முன தெரியா
வனும பசிததவனுமான வழிபபோககனுககு மனமகிழசசியோடு
அனனமிடுபவன எவனே அவனுககுப புணயபலன பெரிது தரை
யில படுபபவனெனினும வாதமுளளவாகளுககு வீடுகளும மஞசஙகளும
உணடாகினறன மரவுரிகளை உடுபபவாகளுககு வஸதரஙகளும
ஆபரணஙகளும உணடாகினறன தவததையே தனமாகககொணடு
யோகததில மனததைச செலுததினவாகளுககுக குதிரைகளும
தாகளும வருகினறன ககேதாககனியின அருகிலபடுதத அரச
னுககுப பராககரமம வருததியாகிறது சுவைகளைக கடடினவனுக
தச செலவம வருகிறது மாமஸஙகளை விடடவன பசுககளையும
தமாராகளையும அடைகிறுன தலைகீழாகத தொஙகியும ஜலததி
லேயே இருநதும தவளைபோல ஜலததில படுததும தவமசெயயும
னிதன, விருமபின போகஙகளைப பெறுகிறுன அதிதிபூஜை செய
தறகாகப பாதயததையும ஆஸனததையும தீபததையும அன
ததையும தஙகுமிடததையும கொடுபபது, ஐநது தக்ஷிணை
களோடுகூடிய யாகமாகிறது [4]வீராஸனததையும வீர சயனததை

1 பயனை 2 கணணேககவேணடும 3 அனபுவைககவேணடும
4 வீராஸனம, யுததஙகளில நிலைமாருமலிருபபது வீரசயனம,
போககளததிலேயே பீஷமரைபபோலப படுபபது வீரஸதானம, யுத
ததில பினவாஙகாமல நிறபது. இஙகு, வீராஸனம=போககளம,

ம் வீரஸ்தானத்தையும் அடைந்திருப்பவனுக்கு, எல்லா விருப்பங்
ளும் பொருந்தியும் அழிவில்லாமலும் 'இருக்கின்ற லோகங்கள் வரு
ன்றன அரசனே! தானம் செய்வதனால் தனலாபத்தையும் மௌன
ருப்பதனால் ஆஜ்ஞைசெலுத்தும் தகைமையையும் தவத்தினால் ஸுக
பாகங்களையும் பரமசாயவாதத்தினால் ஆயுள்வருத்தியையும் ஒரு
ன அடைகிறான், அழகும் ஐஶ்வர்யமும் ஆரோக்யமும் பிறருக்குத்
ங்கு செய்யாமையின் பயன்களாக அனுபவிக்கிறான் கனிகளையும்
ழங்குகளையும் புஜிப்பவனுக்கு ராஜ்யமும், இலைகளைப்புஜிப்பவனுக்கு
ஸ்வர்க்கமும் உண்டாகின்றன அரசனே! [1] ப்ராயோபவேசம் செய்ப
னுக்கு எல்லாவுலகங்களிலும் ஸுகமுண்டாவதாகச் சொல்லப்படு
றது. [2] சாகவ்ரதம் செய்பவன் பசுக்கள் நிரம்பினவனாகவும், புல்
லைப்புஜிப்பவன் ஸ்வர்க்கம்போகிறவனாகவும் ஆவான் மூன்றுகாலமும்
ஸ்நானம்செய்பவன் ஸ்த்ரீகளை அடைவான் வாயுபக்ஷணம் செய்ப
ன யாகபலனை அடைவான். பொய்யாமையால் ஸ்வர்க்கத்தையும்
ரதத்தினால் உயர்குலத்தையும் அடைகிறான் ஜலபானம்செய்கிற
ன, விடாமல் அக்னிஹோத்ரம்செய்யும் பரிசுத்தனுன் ப்ராம்மண
க ஜனிக்கிறான் காற்றைப் புஜிப்பவனுக்கு ராஜ்யமும், உணவுமல
உபவாஸமிருப்பவனுக்கு ஸ்வர்க்கமும் வருகின்றன அரசனே! பன
னிரண்டு வருஷகாலம் தீக்ஷித்துக்கொண்டு உபவாஸத்தையும் ஸ்நானத்
தையும் செய்வதனால், [3] ஸ்வர்க்கலோகத்திற்கும் மேற்படுகிறான்
எல்லாவேதங்களையும் ஓதுவதனால் துயரத்தினின்றும் உடனே விடு
படுகிறான் படித்தவேதங்களை மறவாமலிருப்பதனால் ஸ்வர்க்கத்தை
யும், அவற்றின் பொருளை அறிவதனால் மோக்ஷத்தையும் அடை
கிறான் வைராக்யத்துடன் வேதாந்த ஜபம்செய்பவர்களுக்கு, ஸ்வர்
க்கமும் மோக்ஷமும் பலனாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன மனப்பூர
மாகத் தாமத்தைச்செய்பவன் ஸ்வர்க்கலோகத்தை அடைகிறான் மதி
கெட்டவர்கள் எதைவிடமுடியாதோ, தேகமதளர்ந்தும் எது தள
ராதோ, எதுஉயிர்போமவரையில் உள்ள ரோகமோ அந்தஆசையை
எவன் விடுகிறானோ அவனுக்குத்தான் ஸுகம் [4] கன்றானது அனே
ஆயிரம் பசுக்களில் தன்தாயைத்தெரிந்து அடைவதுபோல, முன்
செய்தகாமம் செய்தவனைத்தொடாகிறது பூக்களும் கனிகளும் யார

அதில் வீரசயனம் என்னும் மரணத்தை அடைந்து, வீரஸ்தானமான
ஸ்வர்க்கம் சென்றவனுக்கு' என்பது பழைய உரை

1 சாந்திபர்வம் 377-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க
2 தறிகளை விலக்குவது 3 மேலுலகத்தை அடைகிறான்
4 இக்கருத்து, சாந்திபர்வம் 618, 1193-ம் பக்கங்களில் காண்க.

லும கடடளையிடபபடாமலே, தமதமகாலம கடவாமல (உணட வது) போல முனசெயதகாமமும காலததில வெளிபபடுகினறது மூபபடைபவனுககு மயிாகள நரைககினறன, பறகள தளருகினறன கண காதுகள ஓயநதுபோகினறன, ஆசை ஒனறு மடடும மாறு திலலை எவனமேல தநதை ஸநதோஷமடைகிருனே அவனமே பரமமதேவா ஸநதோஷிககிருா எவனமேல தாய தருபதி அடை கிருளோ அவனுல பூமிதேவியே பூஜிககபபடடவளாகிருள எவனு உபாதயாயா தருபதியடைவிககபபடுகிருரோ அவனுல பரமமமே பூஜிககபபடடதாகிறது இமமூவருககும பூஜைசெயதவன எவனே அவன எலலாததாமஙகளையும செயதவனுகிருன இமமூவரையு ஆதரியாதவன எவனே அவனுடைய கிரியைகளனைததும பயன றவை" எனருா

பீஷமருடைய இநதச சொலலைககேடடு, கௌரவஸரேஷடா எனைவரும ஆசசாயததுடன மனமகிழநது மிகுநதபகதியுளளவா ளாயினா பாரததரே! பீஷமா, மறுபடியும, "மநதாததை வீணு உபயோகிததாலும ஸோமலதையை வீணுகபபிழிநதாலும அகனி யில வீணுக ஆஹுதிசெயதாலும எனன (தோஷஙகள) உணடோ அவையெலலாம வீணுகபபேசுவதிலுணடாகினறனவெனறு ரிஷிக ளுல சொலலபபடடதை உனககு நான சொனனேன நலவினை தீவினைகளின பலனகள வருவதைபபறறி இதறகுமேல நீ எனன கேடகவிருமபுகிருய?" எனறுகேடடாா

பதினேராவது அதயாயம
தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பூததயை பக்தி இவைகளின் மேன்மையை விளக்குவதான இந்திரனுக்கும் ஒரு கிளிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "தாமஙதெரிநத பிதாமஹரே! பூததயையின சிறபபுககளையும பகதியுளள ஜனஙகளின மேனமைகளையுமபறறிக் கேடக விருமபுகிறேன அவறறை எனககுச சொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினுா

"இநதவிஷயததிலுமஇநதிரனுககும நலலதனமையுளள ஒருகிளிக குமநடநத ஸமவாதமாகிய ஒருபழையசரிததரததைக கூறுகினறனா. காசிராஜனுடையதேசததில,ஒருவேடன விஷமுளளபாணததைஎடுத துககொணடு சேரியிலிருநது புறபபட்டு மானை ததேடிபபோனுன

ஙகு; ஒரு பெரியவனத்தில், மானகள அருகிலிருக்கக்கணடு மரம
ததிலாசைப்பட்ட அநதவேடனால பாணம தொடுககபபட்டது
தெக்முடியாதபாணத்தையுடைய அநதவேடன மிருகத்தை அடிகக
ருமபினபோது; பாணமகுறிதபபினதனால, அஙகு காட்டிலுளள ஒரு
பரியமரம அடிககபபட்டது கொடியவிஷமதடவின பாணத்தினால
சகவேகத்துடன குததபபட்ட அமமரம, காயகளுமஇலைகளுமஇலா
தஉலாநதுபோயிறறு அமமரம அவ்வாறுனபோது, அதனபொநது
ரிலவெகுநாளாகவஸிததிருநத ஒருகிளி, அமமரததினமேலுளளபற
ளுல, தனனிருபபிடத்தை விடவிலலை நனறியறிநதுமதாமததில
னமுளளதுமாகிய அநதககிளி வெளியிலஸஞசரியாமலும இரை
படாமலும களைததும குரலதழுதழுததும மரததுடனகூடவே
லாநதது சிறநதகுணமுளளதும மேலானஸவபாவமுளளதும மனி
ர்ககுமேறபட்ட நடகையுளளதுமான அநதககிளி, (அமமரததைப
பாலவே), துககததையும ஸுகததையும அனுபவிததிருககககணட
தவேநதரன திகைபபடைநதான அதனபிறகு, இநதரன, 'இநதப
கூஷி திரயகஜாதிகளுககு இருககததகாதகருணையை அடைநதிருப
து எவவகை?' எனறு நினைததான பிறகு, 'இதில ஆசசரியப்பட
வேண்டியதிலலை எலலாபராணிகளிலும (குணமகுறறம) எலலாம
ணபபடுகினறன' எனனுமஎணணமும இநதிரனுககுஉணடாயிறறு
றகு, இநதரன மானிடஉருவமெடுததுஓர அநதணனவடிவமாகப
மியில இறஙகி, அநதபபகூஷியைப்பாரத்து, 'ஓ! பகூஷிகளிலசிறநத
ரியே! (உனதாயாகிய) [1] தாகேஷயி, உனனால நலலஸநததிஉளளவ
ாகிறுள கிளியாகிய உனனை நான கேடகிறேன இநதமரததை நீ
ன விடாமலிருககிறாய?' எனறு கேட்டான இநதிரனால இவவாறு
கேடகபபட்ட கிளியானது, அவனுககுத தலைவணஙகி நமஸகாரம
செயது, 'தேவராஜாவே! உனககு நலவரவு. நான தவததினால உன
த தெரிநதுகொணடேன' எனறு சொலலிறறு பிறகு, தேவேநத
ன, 'ஸரி! ஸரி!' எனறுசொலலி, 'எனன அறிவு!' எனறு மனத
றகொணடாடினான இவவாறு, சிறநதசெயகையுளளதும தாமத
ததையே முககியமாகககொணடதுமாகிய அநதக கிளியைப்பாரதது, இந
ரன, தானகேடபதுபாவமெனறுதெரிநதிருநதும், கேடகத்தொட
ஙன 'இலைகளும கனிகளும இனறி உலாநது பகூஷிகளுககாதரவறற
மமரததை எனகாககிறாய? இது பெருவனமாயிருககிறதே புததி
லியே! இலைகளினால்மூடப்பட்ட பொநதுகளும ஸஞசரிக்கப்போது
ன இடமுமுளள இனனும அனேக அழகானமரஙகள இநதப்

[1] [illegible] தக்ஷனிமக்கள் [illegible]

பெரியவனததிலிருககையில, முதிாசசியடைநதுசசுகதியறறுரஸமவறறி
ஒளிகெடடுபபோன நிலையறற இமமாததை, புததியினுலஆராயநது
பாாதது விடடுவிடு' எனறுன அநத இநதரனசொலலைககேடடுத தா
மாதமாவான அநதககிளி, மிகவுமநீணடபெருமூசசெறிநது, துயாத
துடன பினவருமாறு சொலலததொடஙகிறறு 'இநதாாணியினகண
வனே! தேவாககதிபதியே! யாராலுமவெலலமுடியாத தேவாகளிருக
கும உலகததிலிருககும நீ, நான சொலவதைதத தெரிநதுகொள.
அனேக நறகுணஙகள பொருநதிய இமமாததில நானபிறநதேன,
இளமைபபருவததில நனறுகப பாதுகாககபபடடேன, பகைவாகளா
லுமபீடிககபபடாமலிருநதேன குறறமறறவனே! தயையும பகதியு
முளளவனுக வேறுஇடம செலலாமலிருககும எனவிஷயததிலஅனுகா
ஹமவைததது(சசொலலாமல), எனஜனமததை ஏன பயனபடாமலசெய
கிறுய? நான அனபுமபகதியுமுளளவன, [1] அகளியைததீணடேன
உபகாரிகள விஷயததில தயைசெயவதுதானே தாமததிறகு முககிய
மான லக்ஷணம தயைசெயவதே, நலலோாகளுககு எபபோதும மன
தருபதியைஉணடாககுகிறது எலலாததேவாகளும [2] தாமததிலுளள
ஸநதேஹஙகளை உனனிடததிலேயே கேடகினறனா அதனுலேதான
நீ தேவஸரேஷடாகளுககும அதிபதியாகப படடாபிஷேகமசெயயப
படடிருககிறுய இநதரனே! வெகுகாலமாக இருநத மாததை நான
விடுமபடி நீ சொலலலாகாது நலலஸதிதியிலிருநததை அடுததுப
பிழைததவன, கெடடஸதிதிககுவநதவுடன அதை எபபடிவிடலாம?''
எனறது அதனுடைய அழகானசொலலினுல மகிழவுறற இநதரன,
அது தயைவைததததைபபறறி தருபதியடைநது, தாமநதெரிநத அந
தககிளியைபபாாதது, 'ஒருவரமகேள எனறுசொனனுன எபபோ
தும பிறாநோவாமையையே பெரிதாககருதின அநதககிளி, அமமாம
செழிபபதையே வரமாககககேடடது அநதககிளியினுடைய உறுதி
யானபகதியையும நிரமபினநலலொழுககததையுமஅறிநது, ஸநதோஷ
மடைநத இநதரன, உடனே அமமாததினமேல அமருதமபொழிந
தான அதனுல, கனிகளும இலைகளும அழகானகிளைகளும உண
டாயின கிளியினுடைய உறுதியானபகதியினுல அமமாமும செழித
தது. மஹாராஜனே! தயையினபயனுகிய அநதசசெயகையினுல கிளி
யும தனஆயுளமுடிநதபிறகு இநதரலோகததை அடைநதது மனி
தாககதிபதியே! இவவாறு பகதியுளளவனை அடைநதவன, கிளியை
அடைநதமாமபோலவே எலலாககாரியஙகளின ஸிததியையும அடை
வான'' எனறுா

---

[1] பாவமசெயயேன [2] 'தாமஸமசயாந' எனறபாடமகொளளபபடடது.

பனனிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணர்களின் சிறப்பு)

[1]யுதிஷ்டிரா, "பாரதரே! அரசரே! பூஜைககும நமஸகாரத் திறகும உரியவா யாவா? நீர யாரை விருமபுகிறீா? முடிவான ரூபததை அடைநதிருககுமபோதும, உமதுமனம, இமமானிடலோக மனைததுள்ளும யாரிடததில செலலுகிறது? இமமையிலும மறுமையி லும நனமைபயபபது யாது?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா.

"எவாகளுககுப பரபரமமமே உயாநதபொருளோ, எவர் களுககு ஞானமே [2]ஸவாககமோ, தவமே வேதாதயயனததிறகுக் கருவியோ அநத பராமமணாகளை நான விருமபுகிறேன எவாகளில் சிறுவாகளும கிழவாகளும தகபபனபாடடனவரிசையாக வநத காமா னுஷடானமெனனும பாரததைச சோாவினறி வஹிககினறனரோ, அவாகளமேல எனககு விருபபமிருககிறது அபபா! யுதிஷடிர! எலலா விததைகளையும நனறுகக கறபிககபபடடவரும அடகக முடையவரும நயமாகப பேசுகிறவரும எபபோதும கேளவியையும் ஒழுககததையும விடாதவரும பரமமஜஞானிகளுமான ஸாதுககள், அரசாகள கேடக விருமபியபோது, ஸபைகளில கூடடம கூட டமாகச சோநது ஹமஸஙகளபோலவும தேவலோகததுமேகஙகள (= அமுதமபொழியும மேகஙகள) போலவும மஙகளகரமாகவும மதுர மாகவும தெளிவாகவும இமமையிலும மறுமையிலும ஸுகததைத தருமபடியும பேசின பேசசுககளைக கேடகிறோமலலவா? ஸபைகளில மதிககபபெறறவாகளாயும அறிவும குணமும நிரமபினவாகளாய் முளள எவாகள், மேறசொனனவாகளிடம கேடகினறனரோ அவா களிடததிலும எனறும எனககு விருபபமுணடு அரசனான யுதிஷ் டிரனே! செவவையாகப பாகமசெயயபபடடவையும சுததமுளள வையும (சுவை முதலிய) சிறபபுளளவையுமான உணவுகளை பராம மணாகளின தருபதியைக கருதி பரரததையுடன எககாலமும போ

1 முதல அரைசுலோகம வேறுபாடம கிருஷ்ணசாாயா பதிப் பினபடி 'கௌரவததைக கொடுபபவரே! அரசரே! நமஸகரிககத தக் வாகளெனறு இநதரனால சொலலபபடடபடி நீா நினைததும விருமபியு மிருககிறவாகள யாா?' எனறு பொருள கொளளவேணடும ஐநதா வது அதயாயததில மதஙகனுககு இநதிரன சொனனதை அனுஸரிததுக் கேடடதாகும 2 பரமஸுகமோ

கிறவர்கள் எவரோ அவர்களிடத்திலும் எனக்கு விருப்பமுண்(போர்க்களத்தில் போர்செய்வது முடியும் வெறுக்காமல் கொடுப்ப(முடியாது யுதிஷ்டிர! உலகத்தில் [1]சூரர்களும் [2]வீரர்களும் வெ(வாயிருக்கின்றனர் அவர்களை எண்ணிப்பார்க்கையில் இல்லையென(மலும் முகங்கோணுமலும் கொடுக்கும் தானசூரன் மேற்பட்டவ(தானம் செய்பவன், நல்ல ஜன்மத்தை அடைந்து ஸாதாரண பரா(மணனுவான், பிறகு, பந்துக்களுள்ள மேற்குலத்தில் பிறந்(அடைதற்கரிய புருஷார்த்தத்தை அடைவான் சாந்தனே! நான் ம(ஜன்மத்தில் ஹீனப்ராம்மணனுகவாவது பரமகுலத்தில் பிறந்(தாமத்தைவிடாமல் தவத்தையும் ஞானத்தையும் முதன்மையாக(கொண்டிருப்பேனுயின், அதருஷ்டமுள்ளவனுவேன் பாண்டு பு(ரனே! எனக்கு உன்னைவிட மேலான அன்பன் இவ்வுலகத்தி(இல்லை பாரதனே! ப்ராம்மணர்கள்மட்டும் உன்னைவிட அதிக அ(பர்கள் கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! எனக்கு ப்ராம்மணர்கள் உன்(விட மிக்க அன்பர்களென்னும் காரணத்தினுல், சந்தனு இருக்கு(லோகங்களுக்கு நான் செல்லக்கடவேன் என் தந்தையும் தந்(குத தந்தையும் மற்ற வேண்டினவர்கள் எவரும் ப்ராம்மணர்களைவி(அதிக அன்பர்களாக எனக்கு இருந்ததில்லை இவ்வுலகத்தில் நற்(மங்களைச் செய்யும் ப்ராம்மணர்கள்விஷயத்தில் சிறிதாவது பெ(தாவது யாதொரு அபராதமும் எனக்குஇருந்ததில்லை பகைவ(துன்புறச் செய்பவனே! செய்கையினுலும் மனத்தினுலும் வாக்கி(லும் ப்ராம்மணர்களுக்கு நான் என்ன செய்தேனே [3]அதைப்பற(இப்போது எனக்கு வருத்தமில்லை என்னை ப்ராம்மணப்ரியனென(உலகத்தார் சொல்லுகின்றனர் அந்தச் சொல்லினுல் நான் திருப்(அடைந்திருக்கிறேன் இதுதான் எல்லாத் தூயவற்றிலும் சிறந்(தென்று நினைக்கப்படுகிறது ப்ராம்மணர்களை ஸந்தோஷப்படுத்(வதனுல் பாவம் நீங்கி, பரிசுத்தமான லோகங்களிருப்பதை நான் பார்க்கிறேன் குழந்தாய்! விரைவாகவோ காலங்கடந்தோ அ(வுலகங்களுக்கே நான் போகவேண்டும் யுதிஷ்டிர! 'உலகத்தி(பெண்களுக்குக் கணவனைப்பற்றியதே தாமம், அவனே தெய்வம் அவனே கதி, வேறு இல்லை' என்பது எப்படியோ அப்படியே க்ஷத்ரியனுக்கு எல்லாம் அந்தணர்தாம் பத்து வயதுள்ள பரா(மணேத்தமனையும் நூறு வயதுள்ள க்ஷத்ரியனையும் பிதாவு(

1 எடுத்ததை முடிப்பவர் 2 பராக்ரமமுள்ளவர்
3 தீமை செய்யாமையால் பின்பு வருத்தமில்லையென்பது கருத்து

தரனுமாக அறியவேணடும. அவாகளுள், பராமமணன பிதா
ரு பெண கணவனிறநதபோது [1] மைததுனனைக கணவனுககச
சயதுகொளளுகிருள பூமியும பராமமணனகிடையாதபொழுது
ததரியனை ராஜாவாகசசெயதுகொளளுகிறது க்ஷததரியாகள புரோ
ிதாகளுடனசோநது, பராமமணாகளிடம அனுமதிபெறறு, ராஜ
ததை அடையவேணடும பராமமணாகளை ரக்ஷிபபதனுல அரசனு
கு ஸவாககமும அவாகளினகோபததினுல முடிவிலலாதநரகமும
ரும. கௌரவஸரேஷடனே! நீயும பராமமணாகளைப புதரனைககாப
ாறறுவதுபோலவே காபபாறறவேணடும, குருவைபபோலவே
ணியவேணடும, அகனியைபபோலவே பூஜிககவேணடும உள
நமபுறமுமஒததவாகளும ஸாதுககளும ஸதயசீலாகளும எலலா
ராணிகளுககும நனமைசெயவதிலேயே ஊககமுளளவாகளும கோ
ததால ஸாபபஙகளைபபோனறவாகளுமான அநதணாகளை க்ஷததரி
ன எபபோதும உபசரிககவேணடும யுதிஷடிர! மஹிமைககும
ாநததிறகும எபபோதும பயபபடவேணடும மஹிமைசாநதம
வவிரணடிலும அகபபடாமல விலகியிருககவேணடும அவவிரண
நதாம, உடனே காரியததைசசெயயும மஹாராஜனே! சிறநத
வமுளளபராமமணாகள கோபிததால கெடுததுவிடுவா பராம
ணஸதரீகளைத தாயைபபோலபபூஜிததுத தூரததிலிருநது நனறு
கணபபாறறவேணடும கோபமிலலாதவனவிஷயததில பிழைசெய
தனுல நீணடகாலம நரகததை அநுபவிபபான பராமமணனைக
காபபாமலிருககசசெயவதனுல, அவனுககு மஹிமை தவம இரண
டயும கொடுததாகும பராமமணனுககுத தானமசெயததில
சசமெடுததுககொளளாமலிருபபவன, அவனது தவமமஹிமை
ரணடிலும பாகமஅடைவான ஆமேயபபவன, கையிலதடியெடுததுக
காணடு கொடடிலே எககாலமும காபபதுபோல, பராமமணாகளிட
ருககும பராமமதேஜஜைை க்ஷததரியன காககவேணடும பராமம
தஜஸ நிரமபின பராமமணாகளை, மககளைத தநதை காபபது
பாலக காபபாயாக அவாகளினவீடுகளில ஜீவனததிறகாக எனன
ருககிறதெனறு கவனிககககடவாய

---

[1] ஆதிகாலததிலுளள தாமம அது கலியில நீககப்பட்டது

[1] பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அதிதி பூஜையின் சிறப்பையும் கோபத்தின் இழிவையும் பற்றி நான்கு வேதங்களுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை)

புத்திரனே! இந்த விஷயத்திலும் நாலு வேதங்களும் ஒன்றோடொன்று பேசிக்கொண்டதாகச் சொல்லும் ஒரு பழைய கதையைச் சொல்லுகிறார்கள்; அதைக் கேள். ரிக்வேதமானது, 'க்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து அக்னிஹோத்ரம் செய்துகொண்டிருப்பவனுடைய புண்ணியத்தையெல்லாம், ஸாயங்காலத்தில் வந்து பூஜிக்கப்படாத அதிதி வாங்கிக்கொள்ளுகிறான்' என்றது. யஜுர்வேதம், 'ப்ராம்மணன் வாயில் செய்யப்பட்ட [2] ஹோமம் சிந்துவதில்லை, வற்றுவதில்லை, அதன் புகை மேலே போவதுமில்லை; ஆகலால், அது அக்னிஹோத்ரத்திலும் மிகச் சிறந்தது' என்றது. ஸாமவேதம், 'தந்தையையும் தாயையும் ப்ராம்மணனையும் கொல்லுவதையும் நிந்திப்பதையும் தவிர, மற்றெந்தப் பாவத்தையும் அதிதி த்ருப்தியடைவதனால் போக்கிவிடுவான்' என்று சொல்லிற்று. அதர்வணவேதம், 'கோபமுள்ளவன், எந்த யாகம் எந்தத் தானம் எந்தத் தவம் எந்த ஹோமம் செய்தாலும் அவற்றையெல்லாம் யமன் கொண்டுபோகிறான். கோபக்காரன் செய்யும் செய்கை பயன்படாமல் போகிறது' என்று சொல்லிற்று.

பதினான்காவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணர் பதிவ்ரதை இவர்களின் சிறப்பு)

அரசர்க்கரசனே! தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பவரிற் சிறந்தவனே! இன்னும் தர்மங்களைக் கேள். இந்த விஷயத்தில் இந்திரன், அக்னி, ஸூர்யன், இந்திராணி இவர்களுடைய பழமையான ஒரு சரித்ரம் கூறுகின்றனர்; அதை நான் சொல்லுகிறேன், கேள். இந்திரனானவன், 'நான், என் ராஜ்யத்தில் காமக்ரோதங்களற்றவர்களான ப்ராம்மணர்களைப் பார்க்கிறேன்; இந்த ஸத்யவாக்யத்தினால் இந்தக்குடத்தின்

---

1 13-வது அத்யாயமுதல் 29-வது அத்யாயம்வரையுள்ளவை வ்யாக்யான பாடத்தில் இல்லாதவை.

2 ப்ராம்மணனுக்கு இடும் அன்னம்.

ம்பாகம நிரமபடடும' எனறு சொனனான அகனி, 'பராமமணா
உணணுதவிடடதில நான உணபதிலலையெனனும இநத ஸதய
கியததினால இநதககுடடததின (மறறொருகாறபாகம) நிரமபட
' எனறு சொனனான ஸூாயன, 'பசுககளுககாகவும பராம
ாகளுககாகவும நான எனது சகதிககுத தககபடி உஷணததை
ணடுபணணுமலிருககிறேன இநத ஸதயவாகயததினால இனனும
காறகுடம நிரமபடடும' எனறான இநதராணி, 'நான செயகை
லும எணணததினாலும சொலலினாலும இநதரனை அவமதிபப
லை எனனும இநத வாகயததினால, குடததின மறறொரு காறபாக
நிரமபடடும' எனறு சொனனாள

பதினேநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மத்ரராஜன் யாகமுதலியவற்றைப்பற்றி வ்யாஸரைக்கேட்டதும், க்ருஷ்ணனுக்கும் வ்யாஸருக்கும் ஸம்பாஷணையும்)

குநதிபுதரனே! மதரதேசததரசனுககும மஹாதமாவான வயா
ருககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒரு பழைய சரிதரததையும இவ
ஷயததில உதாரணமாகக கூறுகினறனா முனனா, உனது யஜஞ
ாயம நடததபபடுமபோது, அநத வயாஸபகவான, யாக விஷய
கச சொனனதை நீ கேடடாயலலையோ? மதரராஜன, வயாஸரை
ாககி, 'பகவானே! புணயதீாததஙகள எவை? பலனகளைததரும
மாமஙகள எவை? யாகததினால ஆராதிககபபடுகினறவன யாா?
கம யாா? யூபஸதமபம யாா? எஙகும வியாபிபபவன யாவன?
கததில ஸாமகானஙகளின ஸவரஙகளினால ஆராதிககபபடுகிறவன
ா? யாகததில அழகான பாஷைகளினால பாடபபடுகிறவன யாா?
தவாகயஙகளாலும ஸதோதரஙகளாலும துதிககபபடுகிறவன
வன? அதவாயுககள எனனும ரிதவிககுககள, யாகததில யாருக
க ஹவிஸைப பாகம செயகினறனா? வாணமாம தாமததிலும
ககளிலிருநது உணடான பால வெணணெய முதலியவறறிலும
மரஸததிலும இருபபவன எவன? ஓஙகாரமாயிருபபவன
வன? வேதபபொருள சேருமிடமாயிருபபவன எவன? எவனு
டய அறிவு உலகததிறகுச சிறநததெனறு சொலலுகிறாாகள?
ஹரிஷியே! இவறறையெலலாம உமமைக கேடகிறேன, எனககுச
சாலலும' எனறு கேடடான.

வயாஸர், 'பரிசுத்தமனமுள்ளவர்களும் வேதத்தை முதன் யாகக் கொண்டவர்களுமான ப்ராம்மணர்கள், உலகத்தில் எவருடை அறிவு சிறந்ததென்றும் பிறப்புக்களில் எவருடைய பிறப்புச் சிறந் தென்றும் சொல்லுகின்றனரோ, அப்படிப்பட்ட இந்த க்ருஷ்ணரிட இந்தக்கேள்வியைத் தெரிவிக்கலாம்' என்று சொன்னர் அதை கேட்டு, யாகத்தில் ஒரு ப்ராம்மணர், 'வீரனான மஹாராஜனே! [1]எ றும் பாலபருவம் க்ஷத்ரியதர்மத்தையும் பொருளையும் விடாதவரு வஸுதேவருக்குத் தேவகியினிடம் ஜனித்தவரும் யாதவர்களில் சி ந்தவருமான தாமரைக்கண்ணர் க்ஷத்ரியராயிருந்தாலும் வேதங்கள் அறியத் திறமையுள்ளவர்' என்று சொன்னர் வாஸுதேவர், 'பர சர புத்ரரே! ப்ரம்மாவுக்கொப்பானவரும் சிறந்த அறிவும் எல ருக்கும் மேலான தேஜஸும் பொருந்தியவருமாகிய நீர் தர்மராஜ வின் யாகத்தைப்பற்றிக் கேட்கப்பட்டபோது தர்மராஜாவுக்கும் உ கத்துக்கும் எது நன்மையோ அதனை ப்ராம்மணர்களிடம் அன வைத்துச் சொல்லக்கடவீர்' என்று சொன்னர் அதற்கு வயாஸ 'நீர் என்னைப்பார்த்துச் சொன்னதற்கு மறுமொழி முன்னமே கூற பட்டது இப்போது இந்த ஸபையில் உலகத்திற்கெல்லாம் மூத வரும் உலகமெல்லாமாயிருப்பவரும் (ப்ரம்மதேவர் பிறந்த) சிறந் நாபியுள்ளவருமான உம்மைப்போன்றவர் இருக்கையில், இவ்வரியகே விக்குத் தெளிவான மறுமொழி சொல்லி ஸந்தேஹநிவ்ருத்திசெ வதற்கு நான் சக்தனல்லேன்' என்று சொன்னர் அதற்கு, க்ருஷ்ண பகவான், 'ஓ! மஹரிஷியே! நீர் சொல்லத்தகுந்ததும் விஷ்ணுவைப் பற்றி ஸரியாக உரைப்பதுமாகிய வசனத்தை நீர் சொல்லக்கடவீர் உள்ளபடி அறியும் திறமை உமக்கு இருப்பதனால் நான் ஸந்தோஷ அடைகிறேன் ஆதலால், யாகத்தின் அங்கங்களைப்பற்றிய கேள் விக்கு முடிவுசொல்லக்கடவீர்' என்றார் யாதவஸ்ரேஷ்டரான க்ருஷ் ணன் சொல்லிமுடித்த பிறகு, வயாஸர் ப்ராம்மணர்களுடன்கூட தேவர்களுக்குந்தேவரான விஷ்ணுவும் வஸுதேவரின் புத்ருமாகி கண்ணபிரானைக் கரங்குவித்து நமஸ்கரித்துச் சொல்லலானர்

'உலகங்களைப் படைத்தவரே! உமக்கு அளவில்லை உமத இந்த உருவமானது எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டதும் பின்னரும் அழியாததும் மாருததுமாயிருக்கிறது உம்மை யார் அறிவார் ? வேதவாக்யங்களிலும் இவ்வளவுதான் சொல்லப்படுகிறது இவ்வுல கத்தை நீர்தாம் தந்தைபோல நடத்துகிறவர்' என்றார்.

---

1 மூப்பில்லாதவர்

பதின்ருவது அதயாயம்.

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணுவின் மஹிமை)

முன்னா, தவாரகாநகரததில, இநதமுனிஸ்ரேஷ்டரானவயா
r, கணணன் வேதருபியாகவும பராமமணருபியாகவும இருபப
கச சொலலியிருககிருர், அதைசச சொலலுகிறேன, கேள;
பாஸா, 'ததவஜ்ஞானியானவன, கருஷணனே யாகததின ஸூக்ஷ்மா
நுபபவரெனறும விஷ்ணுவெனறும தெரிநதுகொணடு, எலலா
ாமமணாகளுககும உபதேசிககிருன பராமமணன, திரிவிகர
வதாரம செயத விஷ்ணுவே வஸுதேவ புதரரெனறறிநது
தவஜஞானம பெறறபிறகுதான பராமமணததனமையை அடை
ுன 'யாகமும விஷ்ணு யாகததினுல ஆராதிககபபடுகிறவரும
ஷ்ணு எலலாவறறிறகும ஈஸவரரான விஷ்ணு கருஷ்ணனே
தவாகயஙகளும வேதாஙகஙகளும கருஷணனே' எனறறியும
ாமமணன பரபரமமதலை அடைகிருன யாகததைசசோநத
ஙகஙகளனைததும விஷ்ணுவைச சாாநதவை நானகு ரிதவிக
களால செயயபபடும சாதுாஹோதரமெனனும காமமும
ஷ்ணுவினுடையதுதான அவறறில, முழுபகதியோடு எலலா
பசாரஙகளினுலும கருஷணபகவானே ஆராதிககபபடுகிரு
தனுல) பராமமணாகள புணயலோகஙகளை அடைகினறனா
கததில பிழியபபடட ஸோமரஸததை நலலபகதியுடன பானம்
யகினறவாகளும, ததவஜஞானம அடைநது சிறநதகாமததை
ரிககினறவாகளும தஙகளுககு பரியமான ஈஸவரருபததைத
னிமையாக தயானிபபவாகளும நியமததின உணமையை அறிந
ாகளுமானவாகள மேலுலகைச சோநது நிலைபெறுகினறனா
ம' எனபதை தயானமசெயயும பராமமணன, பாபசசெயகை
ாளவனுயினும நரக மாாககததிறகுச செலலான 'எலலாம
ஸுதேவரான கருஷணன' எனறு தயானமசெயயும பராம
ணர்கள கெடடகதியை அடையாா யாகததைசசோநத ஒவ
ாரு காமததையும ஆரமபிககுமபோதும நடததுமபோதும
டிககுமபோதும நெய, யாகம, ஸருககுஸருவம எனனும யாக
தாஙகள, யாகமசெயயுமயஜமானன, யாகபலன, பதனி, [1]யாக
லை, அனனஙகள, ஸமிததுககள, புரோடாசம எ னும ஹோம
வயம, ரிதவிககு ஆகிய எலலாம விஷ்ணுவெனறு எபபோதும

1 'பதநிசாலா' எனபது மூலம

அறிகிறவன், அநதவிஷ்ணுவை அடைகிருன், இஷ்டலாபதத்
குரியகாரியஙகளில் இஷட பராபதியையும அனிஷ்ட நிவருதத்
குரியகாரியஙகளில அனிஷடநிவருததியையும அடைவான்

பதினேழாவது அதயாயம்

தானதர்ம பாவம் (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணுவின் மஹிமைத் தொடர்ச்சி)

காமகரோதஙகளைவிட்டு எலலா பராணிகளையும ஸமம
நினைதது ஸரததையோடு தானமசெயவதையும சாநதகுணத
யும பூஜையையும ஸதயததையும தாமததையும நலலசெயகை
யும எவன செயதுவருகிருனே ஸரததையினுல பரிசுததமுள
அவன எலலா யாகஙகளுககும தகுதியுளளவன எநத யாகத
எலலாபராணிகளும தருபதியடைநது எலலாகரியைகளும சா
ரததில சொனனபடி நடககினறனவோ, தாமததிலும தரவய
லும குறைவுபடாமல அபபடிபபட்ட யாகம செயபவாகள,
சுதத ஆதமாககளாயப புணயபலன ஒனறையே அடைகினற
பராமமணாகள நியமததோடும நமபிககையோடும [1] ஒரெழுத
[2] ஈரெழுததுமாகிய ஒருவனையே எபபோதும பூஜிககினற
அறிநது, சிறிது பூஜைசெயதாலும ஸாதுககளுககுக கதியா
அநதஈஸவரனை அடைவது திணணம காமகரோதஙகளினுல மூ
படடுப பாபசிநதனையுளளவாகளும கருஷணனிடததில பூ
வைதது நாமஸஙகீரததனமசெயவராயின, அவாகளுடையஆத்
பரிசுததமாகி நலலஞானம அடைநது யாகஙகளைசசெயது மு
வில கீரததியையும புணயலோகஙகளையும அடைவாா [3] நான
பாதஙகளும [4] மூனறுகுணஙகளுமுடையதும [5] பரபரமமததை
தலையாகவுடையதுமான ஒருவேதம, பராமமணாகளுககிருந
தரேதாயுகமவநதபோது ஒவவொருபாததததை ஒவவொரு வே
மாக பராமமணாகள கூறினா அநதககிருஷணனே அநதத
யெனறறி

---

1 அகரம 2 ஹரி, விஷ்ணு, கருஷண
3 ரிக, யஜுஸ, ஸாமம, அதாவணம
4 மநதரம, பராமமணம, ஆததவாதம
5 'பரமம' எனபது இஙகே உபநிஷத அல்லது வேதாநதம

பதினெட்டாவது அத்யாயம்
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(விஷ்ணுவின்மஹிமைத்தொடர்ச்சி.)

எல்லாவேதங்களும் எல்லாவேதப்பொருள்களும் [1] எல்லாச
ஸ்தரங்களும் எல்லா யாகங்களும் யாகங்களால் ஆராதிக்கப
ம தேவர்களயாவரும் க்ருஷ்ணனே மதராஜனே! க்ருஷ்ணனை
ண்மையாக அறியும் ப்ராம்மணர்கள் எவரோ அவர்களுக்கு
லாயாகங்களும் முடிந்தவைதாம் வேதங்களினால் தத்வத்தை
ணாந்தபரமரிஷிகளால் அறியக்கூடியவரும் தேவர்க்கும்தேவரு
ன க்ருஷ்ணமூர்த்தி, ஈஸ்வரராயிருப்பதனால் மூவுலகங்களி
ம எல்லாயாகங்களையும் எல்லாபராமமணர்களையும் பரமமாண
ந்தையும் வயாபித்துநின்றார் இந்திரன யாகமசெய்து முதன
யான ஈஸ்வரனைப் பூஜைசெய்யும்போது, இந்தக்ருஷ்ணபக
ன அனபுடனசொல்லலானார்

'இந்திரன வேதத்தின உண்மைப்பொருளைக்கொண்டு என்னை
ியவில்லை எனமேலபக்திவைத்து அந்தபபக்தியினால் மனம
சுத்தமாகி மேன்மையடைந்தான என்னை ப்ரபஞசத்திற்குத
யாகவும் ப்ரபஞசத்திற்கு காரணமாகவும் எனக்கொருகாரண
லாதவனாகவும் ப்ரபஞசரூபியாகவும் எல்லாவற்றிலும் மிகச
ந்தவனாகவுமட்டும் எல்லாரும் அறிகினறனர் நான எங்கும
காலமும் இருப்பவன [2] நித்யமான ஆத்மாவுக்கு ஈஸ்வரனும
லாவேதமும் அக்னியும் நானே நான குணமறறவனும் அள
றமஹிமையுள்ளவனுமாய இருப்பவன எல்லாத்தேவர்களும
தியினால் அனேக அவதார உருவங்களைத் தேடிப்பார்த்து,
ஸ்வதேவமூர்த்தியையே யாகங்களினால் ஆராதிக்கினறனர
மூனறுலோகங்களிலும க்ருஷ்ணனுடைய நாமத்தைச்சொல
னால எல்லாஸ்வர்க்கங்களையும மிகுதியாகப பெறுகினறனர யாகம
யகிறவர்கள யாகங்களினால ஆராதிப்பது க்ருஷ்ணனையே
தவீரர்கள பராக்ரமங்களினால ஆராதிப்பதும க்ருஷ்ணனையே
வகிகள ஜபஸதோத்திரங்களினால ஆராதிப்பதும க்ருஷ்ண
யே அஜ்ஞானமதொலைந்தமுக்தர்களும க்ருஷ்ணனையே ஆரா
கினறனர விதைதயுள்ளவர்கள யாகங்களசெய்து, ஸோம
னமபண்ணிப பாபங்களபோனபிறகு, க்ருஷ்ணன ப்ரத்யக்ஷ
கவேண்டுமெனறு ப்ரார்த்திக்கினறனர இவவாறே, எல்லா
ரமத்தாரும நனறாகத்தவமசெய்து, முடிவில எனனாலவியா

1 தாமசாஸ்தர முதலியவை 2 'சாஸ்வதேச' என்பது மூலம

பிக்கப்பட்ட பெரிய தேவலோகமெல்லாவற்றையும் கடந்து, மோக்ஷலோகத்தை அடைகின்றனர் என்னை அறிகிறவர்கள், துன்பமற்றலோகங்களுக்குச் செல்லுகின்றனர் என்னை த்யானம் செய்வதற்காகத் தீக்ஷையெடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள், பாவமில்லாததேஜோரூபர்களாகித் தேவலோகமாகிய மேலுலகத்தை அடைகின்றனர் வாஸுதேவனாகிய என்னையறிந்து ச்ரத்தையோடும் உத்ஸாஹத்தோடும் பூஜிப்பவர், உலகத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்றனர். பக்தியினால் நான் ஸந்தோஷமடைந்து பக்திசெய்கிறவனுக்கு ஸத்வகுணத்தைக் கொடுக்கிறேன் ஸத்வகுணமடைந்தவன், மோஹம்நீங்கி என்னிடம்வருகிறான்'- என்று சொன்னார். 'உலகத்தில் பரிசுத்தமான ஸூர்யன் சந்த்ரன்முதலிய சுடர்களும் மூவுலகங்களும் அவற்றின் அதிபதிகளமூவரும் மூன்று அக்னிகளும் [1] ஐந்து ஆஹுதிகளும் எல்லாத்தேவர்களும் க்ருஷ்ணனே!' என்றுசொன்னார் மத்ரராஜன் ரிஷிகளுடன்கூட இந்தவ்யாஸர்சொல்லைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து அவரையும் க்ருஷ்ணனையும் சாஸ்த்ரப்படி பூஜித்தான்'' என்றார் கவியும் பராசரமஹரிஷியின்புத்ரருமாகிய வ்யாஸர்சொன்னதைக்கேட்டு, மஹாத்மாவானபீஷ்மர் தலை பூமியில்படும்படி க்ருஷ்ணனுக்கு நமஸ்காரம்செய்தார்

பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(க்ருஷ்ணன் பீஷ்மரைக் கருடர்கதையைச் சொல்லச்சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! சிறந்தகைகளையுடையவரே! நீர் முன்னம் அர்ஜுனனைப்புகழ்ந்தபோது, 'கருடர் பக்ஷிகளுள் எல்லாம் சிறந்தவர்' என்று சொன்னீர் அதைக்கேட்பதில் என் புத்தி ஆவலுடன்செல்லுகிறது பகைவரை வாட்டுகின்றவரே! கருடர் பக்ஷிகளுள் ச்ரேஷ்டரானது எவ்வகை? அவர் நல்ல சிறகுள்ளவரும் வினதையின்குமாரரும் நாகங்களுக்குச் சத்ருவும் ஆனதெப்படி? அவருடைய பலமும் ஸாமர்த்தியமும் எப்படிப்பட்டவை? பாரதரே! இதைச்சொல்லக்கடவீர்'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"வஸுதேவபுத்ரரே! சிறந்தகைகளையுடையவரே! உம்மால் தேவகி நல்லபுத்ரரைப்பெற்றவளானாள் எனக்கு ஸந்தோஷத்தை

---

[1] ப்ராண, அபான, வ்யான, உதான, ஸமான என்ற ஐந்துப்ராணவாயுக்களுக்கும் ஆஹுதியாகப் போஜனத்தொடக்கத்தில் அன்னத்தைப் பிடித்துச் சாப்பிடுவது

வருததிசெயகிறவரே! தாமராஜன சொலலைக கேடடீரா? 'கருடரைக குறிததுச சொலலும' எனறு யுதிஷடிரன எனனைக கேடகிறுன சிறநத மஹிமையுளளவரே! உமமால உததரவு கொடுககபபெறறு இவனுககுச சொலலக கருதுகிறேன சிறநத கைகளையுடைய செளரியே! கேசவரே! முதலும முடிவுமிலலாத தாகிய காலததில நீர தாமே ஸுபாணரெனறும கருடரெனறும சொலலபபடடவா மாதவரே! ஆதலால, முதலில உமமைக கேடடுககொணடு, புததிசாலியான தாமபுதரனுககுப பக்ஷிஸ்ரேஷடரான கருடரைபபறறிச சொலலக கருதுகிறேன" எனருா கருஷணன, "எனனை நீா எபபடி அறிவீரோ அபபடி யுதிஷடிரரும அறிவாா கருடன எபபடி உணடானுனெனபதை நீா இவருககுத தெளிவாகசசொலலும" எனறு சொனனுா

இருபதாவது அதயாயம

தானதாமப்ாவம. (தொடர்ச்சி.)

(அருணன் பிறந்ததும், விநதையைச்சபித்ததும்)

[1] பீஷமா, "யுதிஷடிரனே! சிறநதகைகளையுடைய அரசனே! பக்ஷிகளிற சிறநதவரும விநதையினபுதரரும மிககபலசாலியுமான கருடரைபபறறிக கேள அவா எபபடி ஸுபாணரும கருடரும ஆனுரெனபதையும ஸாபபஙகளை என கொலலுகிறுரெனபதையும சொலலுகிறேன, கேள அபபா! அரசனே! நான முனனம அழகான கைலாஸசிசரததில, ஆயிரககணககான மருகஙகளை வேடடையாடுமபோது, சிறநத புததிமானுன பாசுராமரை ஸநதிததேன அபபா! நான அவரைககணடவுடன, ஆயுதஙகளெலலாவறறையும விடடுவிடடு முதலில அவருககு அபிவாதனம செயது வணககததுடன அருகிலிருநதேன பேசி முடியுமபோது எனககு வரமகொடுககததொடஙகின அநதபபரசுராமரிடம கருடருடைய பலததையும பராககிரமததையுமபறறிக கேடடேன யுதிஷடிர! அவரும அனபுடன எனககு இதைச சொலலலானுா 'தக்ஷபிரஜாபதிககு கதருவெனறும விநதையெனறும இரணடுபெணகள இருந்தனா மரீசியின குமாரரும மஹிமையுளளவருமான காயபா, அவவிருவரையும சாஸதிரபபடி விவாஹம செயதுகொணடாா மிககசசிறநததவமுளள கசியபா, அநத மனைவிகளினமேல அனபுகூாநது, அவாகளுககு வரமளிததாா அவவிருவருள கதரு எனபவள, எலலாரும ஒரே சகதியும ஒரே மஹிமையுமுளள

---

[1] கருடனகதை ஆதிபாவம 20-வது அதயாயமுதல சொலலியிருபபதறகும இஙகு சொலவதறகும விதயாஸமிருககிறது

ஆயிரம் பிள்ளைகள் ஏககாலத்தில் பிறப்பதைக் கேட்டாள். பரத
ஶ்ரேஷ்டனே! விநதையென்பவள், வேகத்திலும் பராக்ரமத்திலும்
கத்ருவின் பிள்ளைகள் ஆயிரவருக்கும் ஒப்பான வீரர்களான
இரண்டு பிள்ளைகளைக் கேட்டாள். சிறந்த தவமுள்ள கச்யப
அவ்விருவருக்கும், 'அப்படியே ஆகுக' என்று சொல்லி வரத்தைக்
கொடுத்தார். பிறகு, தாம் முதலில் வரம்கொடுத்தபடி அவ
விரண்டு மனைவிகளிடத்திலும் அவ்வகையான குமாரர்களை உண்
டாக்கினார். கத்ரு ஆயிரம் முட்டைகளையும் விநதை மிக அழகிய
சிறந்த இரண்டு முட்டைகளையும் பெற்றனர். கத்ரு விநதை
களுடைய அந்த முட்டைகளை நீராவியோடு கூடிய குடங்களில்
வேலைக்காரர்கள் வைத்தனர். பிறகு, ஐந்நூறு வருஷங்களுக்குப்
பின், கத்ருவின் பிள்ளைகளான ஸர்ப்பங்கள் முட்டைகளிலிருந்து
வெளிப்பட்டனர். மஹாத்மாக்களான அந்த நாகர்கள் பிறந்த
போது, சிறந்த பலமும் ஒளியுமுள்ள அவர்களைக் கண்டு, புத்ரனில்
லாதவளும் புத்ரனைப்பற்றிய வருத்தமுள்ளவளுமான விநதை
ஐந்நூறு வருஷமாகியும் புத்ரனுண்டாவதைக் காணாமையால்
'இந்த முட்டையினால் நான் என்ன செய்யப்போகிறேன்' என்று
சொல்லி ஒரு முட்டையை உடைத்தாள். அவள், அரைக்குமேல்
வலிய சரீரமுள்ளவனும் கீழ்ப்பாகமில்லாதவனுமாக முட்டையினின்
றும் சிறகில்லாமல் வெளிப்பட்ட சிறந்த திறமைசாலியான ஒரு
புத்ரனைக் கண்டாள். அப்படிப்பட்ட உருவமுள்ள பிள்ளை முழுச்
சரீரமில்லாமலிருந்ததைக்கண்டு, புத்ரனைப்பற்றிய துக்கத்தினால்
கண்ணீர் விட்டாள். அவ்வாறு இருந்த அந்தப்பக்ஷியும், ஸ
ந்தோஷமில்லாமல், [1] நீர்த்துமபும் கண்களையுடைய தாயாரைப்
பார்த்து, 'நீ இந்தவிஷயத்தில் [2] அவஸரப்பட்டாய். நான் கெட்
டேன். முன்னே எவ்வளவு காலம் கடந்துபோனதோ அவ்வள
வு காலம் பின்னேயும் காவாமல் போனாய். நாங்களிரண்டு புத்ரர்களும்
குற்றமற்றவர்களாக மிக்க பலசாலிகளாகப் பிறப்போம் என்று தாயே!
நீ கோபத்தினாலும் பொறாமையினாலும் மூட்டப்பட்டு என்னை இவ்
வாறு செய்துவிட்டாய். ஆதலால், நீ அடிமையாவாய். ஐந்நூறு
வருஷகாலமாக எவளுடன் கூட்டக் கலகப்படுகின்றாயோ அவ
ளுக்கே தாதியாவாய். மஹானுபாவையான தாயே! பலவான்
களில் சிறந்த பலசாலியான இந்த என் இளைய ஸகோதரன், உன்னை
அடிமைத்தன்மையிலிருந்து விடுவிப்பான்' என்று கண்ணீர் விட்
டுக்கொண்டு சொன்னான்.

---

1. 'பாயசருநயநாம்' என்பது 'பாயசருநயநாம' என்றிருத்தல் வேண்டும்.
2. 'சபலாசீஹ' என்பது 'சபலாஸீஹ' என்றிருத்தல் வேண்டும்.

இருபத்தோராவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி.)

(கத்ருவும் விநதையும் பந்தயம் ஏற்படுத்திக்கொண்டது.)

ப்ரார்த்தனே! மகனைப்பற்றிய துயரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டவளும் சாபத்திற்குப் பயந்தவளுமான விநதை, தன் புத்ரன் குறித்த காலத்தை எதிர்பார்த்திருந்தாள். பிறகு, ஐந்நூறு வருஷங்களாகிய பாகம் கடந்தபோது, மஹாபராக்ரமசாலியும் பலசாலியும் ஸர்ப்பங்களைப் புஜிப்பவரும் அழகான முகமுள்ளவரும் கிரீடமுள்ளவரும் குவிந்த இறகுள்ளவரும் ஆமை நகங்கள் போன்ற நகங்களுள்ளவரும் சிவந்த கண்களும் பருத்த கழுத்தும் குடை கால்களும் பெரிய சிரஸ்ஸும் உருவமுமுள்ளவருமான கருடர் பிறந்தார். பரதஸ்ரேஷ்டனே! அண்டம் உடைந்து வெளிப்பட்டவனும் முதற்புத்ரனுமான அருணன், ஸூர்யோதயகாலத்தில் கீழ்த்திசையைச் சார்ந்து ஆகாயத்தில் காணப்படுகிறான். அவன் ஸூர்யனைப்போலச் சிவந்திருப்பதனால், 1 அருணன் என்று பெயரிடப்பட்டான். பன்னகங்களைப் புஜிப்பவரும் ஆகாசத்தில் பறப்பவருமாகிய கருடர் பிறந்தவுடன் தாயைவிட்டு எல்லாத் திசைகளிலும் விரைவாக ஓடினார். அரசனே! அவர் ப்ரம்மதேவரால் அளிக்கப்பெற்ற ஆஹாரத்தினாலும் வேண்டினவை எல்லாவற்றினாலும் கௌரவிக்கப்பட்டு உடனே அதிகமாக வளர்ந்தார். அந்தப்பக்ஷி தம்மிச்சைப்படி அங்கே வளர்ந்துகொண்டிருக்கையில் கத்ருவும் விநதையும் கடலோரம் போயினர். குளித்துத் தண்ணீர் குடித்து விரைவாகத் திரும்பிவரும் உச்சைஸ்ரவஸ் என்னும் குதிரையை அவ்விருவரும் அருகில் கண்டனர். அப்போது, கத்ருவானவள் கைதட்டிக்கொண்டே விநதையைப்பார்த்து, 'சிறந்தவளே! இந்தக் குதிரையின் நிறமென்ன? உனக்குத் தோன்றுவதைச் சொல்' என்று கேட்டாள். அதற்கு, விநதை, 'அரசியே! இந்தக்குதிரை ஒரே நிறமுள்ளதுதான், அதாவது முற்றிலும் வெளுப்பென்று நான் நினைக்கிறேன். சிறந்த மனமுள்ளவளே! நீதான் இந்தக் குதிரையின் நிறத்தை என்னென்று எண்ணுகிறாய்?' என்று சொன்னாள். அதற்கு, கத்ரு, 'கல்யாணி! இந்தச் சிறந்த குதிரை முழுதும் வெளுப்பென்பது உன் கருத்து. பெண்ணரசியே! வேறு நிறமிருப்பதைப்பற்றிப் பந்தயம் வைப்போமா? சொல்' என்றாள். விநதை, 'பெரியவளே! நீ என்னுடன் பந்தயம் வைப்பாயாகில்,

1 சிவப்பு, ஸூர்யன்

நமக்கு என்னபநதயமிருககலாம? அதை அறிநத பிறகு, உன்னு
டன் பநதயம வைபபேனே வைககமாட்டேனே' எனறு சொன
ஞள் கதரு, 'கறுததகணகளையுடைய விநதையே! குதிரை ஒரு
நிறம் பலநிறமெனனும விஷயததில, நீ தோறறால எனககடிமை
யாககக்கடவாய, நான தோறறால உனககடிமையாவேன உனககு
இஷடமதானு? அரசியே! தாதியாகுமபடி பநதயம கட்டுவதில
எனககு இஷடமிருககிறதில ஸநதேஹமிலலை ஸதயததைபபிடி
உனககு ஸௌககியமுணடாககக்கடவது நானும ஸதயததிலிருபபேன'
எனறு சொனனுள

இருபததிரணடாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கத்ரு நாகங்களை உச்சைச்ரவத்துக்கு வால்மயிர்களாக ஏவியது)

விநதை, 'அவவாறே ஆகட்டும' எனறு சொலலிப பநதயம வைததுவிடடுப [1] படுததுககொணடாள கதருவும, 'அபபடியே' எனறு சொலலித தனபிளளைகளைப பாரதது, 'பிளளைகளே! நான விநதையுடனகூட உசசைசசரவமெனனும குதிரையைபபறறிப பநதயமபோடடிருககிறேன ஸாபபஙகளே! அதைக கேளுஙகள அநதககுதிரை பலநிறஙகளுளளதெனறு நான சொனனேன, ஒரு நிறமுளளதெனறு அவள சொனனுள பிளளைகளே! நானதோறறுலும அவள தோறறாலும அடிமையாகவேணடும. ஸநதேஹமிலலை அநதககுதிரை ஒரேநிறமுளளதுதான, சநதரனுககும வெணதாமரைமலருககும ஒபபானநிறமுளளது பிளளைகளே! ஆதலால, நான தான தோறறு அடிமையாவேனெனபதில ஐயமிலலை ஆதலால, நீஙகள பினவாஙகாமல, முழுதும வெணமையான அநதச சிறநத குதிரையின வாலில மைநிறமான மயிரகளாகச சேருஙகள' எனறு சொனனுள அதறகு, ஸாபபஙகள, 'தாயே! வஞசகமாக ஜயிபபது நனமையாகாது எஙகளுடைய உணமையான சொறகளைக கேள இபபடிச செயவதில இககாலததிலும எதிரகாலததிலும புணயமிலலை தாயே! ஆதலால, நமது குலததுககே கெடுதலும தாமததிறகு விலககுமான மோசஞசெயது ஜயிபபதை எவவகையிலும செயயாதே நாஙகள அதாமததி

---

1 'பநதயததைபபறறி ஸநதேஹிததுககொணடிருநதாள' எனறும பொருள கொளளலாம, சிநதிததுககொணடிருநதாள எனறபடி

ளுல ஜயிபபதை எஙகேயாவது கருதுவோமாயின, 'அபபடி சசெய யாதிாகள' எனறு நீ கட்டாயமாகத தடுககவேணடியவளலலேயோ? அபபடிபபடட நீ ஆசையினுலமயஙகி, பாபததைவிடடு ஸரியான எணணததுடனிருககும யோகயாகளான எஙகளேயும பாபததில சோகக நினைககிருயே? தாயே! திருமபவும இபபடிபபடட உன சொலலேக கேளாமலிருககுமபடி உனனைவிட்டுப பததுததிசை களிலும ஓடிபபோவோம காவததினுல காயாகாாயஙகளை அறி யாமல தபபுவழியிலபோகும குருவையும விடுமபடி சாஸதரம விதிககிறது' எனறு கூறின கதரு, 'எனனேக கெடடவழியிலிருநது திருபபுவதறகாகக காரணஙகளோடு நீஙகளசொலலிய பலசொற களேயும கேட்கிறேன அவறறை நான விருமபவிலலே மதிகெடட வாகளே! இதைததவிர வேறுவகையில அநதபபநதயததை ஜயிககமுடியாதே பிளளேகளே! நான சொனனதைககேட்டு வஞசக மாகஜயிததது எனககு க்ஷேமததைச செயயுஙகள பிளளேகளே! நாளேககாலேயில நான தோறறுப பநதயததினவிதிபபடி விந தைககு வேலேககாரியாகிவிடுவேனெனபது திணணம இவவுலகத திலும அவவுலகததிலும பயனபடுவதறசாகததான தாயாாகள பிளளேகளை விருமபுகிருாகள உஙகளேப புதராகளாக அடைநத தனுல எனககு இநதவிருபபம கெட்டுபபோயிறறு புதரன தாயதநதையரை இவவுலகததிலும வேறு உலகததிலும கரை ஏறறவேணடியவன இதில புதுமையொனறுமிலலே பரிசுததமசெய வதனுலேதான [1]புதரன ஆகிருன மனோவேகமுளள எனதுபுதரா களே! ஆதலால, நீஙகளும எனஆபததைத தாணடுவிபபதறகாக மைநதிறமுளளவாலமயிாகளாகி உசசைசரவம எனனும சிறநத குதிரையைச சேருஙகள அதாமம எலலாவறறையும நான அறி வேன விநதை, வஞசகததினுல தான வெலலபபடவேணடியவள எனது அடிமைததனமை உஙகளேயும துயரபபடுததும. வஞசகத தினுல ஜயிபபது நலமா, தோறறு அடிமையாவது நலமாவெனற இரணடையும நிசசயிககுமபோது ஜயிபபதுதான தாமம அது தான சிலாகயம அதாமமாக ஜயிபபதனுலுணடாகுமபாபம உங களேயுமதான தொடும ஆனுல, பெரியோாசொலலேச செயவதனுல தாமமும உணடாகும' எனருள

---

[1] பு=பரிசுததம, தர=செயகிறவன

இருபததுமூனறாவது அததியாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விநதை அடிமையானது)

அநத ஸாபபஙகள, கோபமுறற தாயினசொலலைக கேடடு வருததததுடன ஒபபுககொணடன மறறுமசில அவளைவிடடுத திசைகளில ஓடிபபோயின எபபோதும பகையையேபாராடடுகிற வளாகிய நாகமாதாவானகதருவானவள,திசைகளில ஓடின நாகங களினமேல மிகவுமகோபமுறறு, 'பாணடுவமசததில விலலாளி களிறசிறநதவனும குநதிபுதரனுமான தனஞசயனுககு நாலாவது தலைமுறையில ஜனமேஜயனெனனும அரசன பிறககபபோகிறான குருவமசததைத தாஙகுகிறவனான அவவரசன கோபிததது ஸாபப யாகம செயயபபோகிறான அநதயாகததில உஙகளை அகனியினால கொலலபபோகிறான' எனறு சர்பமகொடுததாள இஙஙனம கோபிதத நாகமாதாவானவள தாமததை விடாமலிருநத நாகங களைபபாரததுப பெரியோரைவிடடதனால உணடான இநதச சாபம மாறாதெனறும சொனனாள தாமததைசசெயயும பனன கஙகள இவவாறுசபிககபபடடதனால கோபிததது எபபோதுமபகை செயபவளாகிய தாயைவிடடுப பலதிசைகளிலுமசெனறன அவை களுள, அவளசாபததைப பெறாதஸாபபஙகளமடடும அநதககுதி ரைககுக கறுததநிறமுளள வாலமயிரகளாயின அநதபபிளளை கள வாலிலிருநததைககணடு மனமகிழநத கதருவானவள, விநதை யை நோககி, 'இநதககுதிரையைபபார சிறநதவளே! இது ஒரு நிறமா? அனறு? நமதுபநதயமு நனறாகநிசசயமாகிவிடடது பெணணரசியே! [1] ஜலததினினறுகரையேறுமபோது இநதககுதி ரையைபபார' எனறு சொனனாள பாரதனே! நேரான எணணமுளள விநதாதேவி, கபடமாக நடககும தனஸஹோதரி யைபபாரதது, 'மஙகளமானவளே! ஆ! ஆ! பாரபபோம, போவோம, நாம நலலபநதயம வைததுககொணடோம நானாவது உனககுஅடிமையாவேன நீயாவது எனககுஅடிமையாவாய' எனறு சிறிதுநகைததுககொணடே சொனனாள குருஸரேஷடனே அவவிரணடுஸஹோதரிகளும பநதயததை இவவாறு உறுதிப படுததிககொணடு, தஙகளுககுத தஙகளையே ஸாக்ஷியாகவைத துககொணடு, அநதககுதிரையைப பாரததனர அநத விநதை சநதரகிரணஙகளைபபோனற வாலுளளதும மனோவேகமுளளது

---

1 அபபோது இருககுமநிறம ஸரியானதெனறு கருதது.

மான அநத வெணமையான குதிரையினவால கறுததிருநததைக கணடவுடன துககததையும வெடகததையும அடைநது, கணணீா துளிகள சொடட, ‘இநதககுதிரையினவால கறுபபாகத தானிருககிறது நீ ஜயிததுவிடடாய நான அடிமையானேன சிறநதவளே! உனனிஷடததிறகுடபடட தாஸியானஎனனை உன வேலைகளில ஏவலாம பரபுககளின இஷடஙகளை வேலைககாரிகள செயயவேணடியவாகளெனபதில ஸநதேகம இலலை’ எனறு மெலலச சொனனாள

இருபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாம பாவம (தொடர்ச்சி)

(கத்ரு, அம்ருதம் கொணர்ந்தால் அடிமை நீங்குமென்று க்ருடருக்குச் சொலலியது)

அதன பிறகு, கதருவானவள, நகைததுககொணடே, தாமததை அனுஷடிபபவளாகிய விநதையை வேலைககாரியைபபோல ஏவினாள அவளும அவள சொனனதையெலலாம செயதாள தாமரைமலாகள போனற கணகளையுடைய விநதையானவள முகமலாசசி குனறாமலும மனமசலியாமலும கோபமும துனபமும இலலாமலும கதரு கடடளையிடட காரியஙகளைச செயதாள அவள வேலைககாரியாகவே இநத நாறறிசைகளிலும நடநதாள பிறகு, கருடருககுப பலமும காவமும வருததியாயின அரசனே! காவம மேறகொணடு ஸமீபததிலோடும கருடரைத தேவரிஷியாகிய நாரதா கணடாா (அநத) தேவரிஷியான நாரதா, அநதக கருடரைப பாாதது நகைததுககொணடு, ‘நீ பலததினால எபபோதும காவம அடைநது, ‘நான’ எனற எணணததுடன, நாகராஜனுடைய மாதாவான கதருவுககு வேலைககாரியாகி அவள வீடடுககுளளிருககும தாயையும கவனியாமலிருககிறாயே? என எபபோதும இவவளவுகாவம மேறகொணடிருககிறாய?’ எனறு கேடடாா அதறகு, வைநதேயா, ‘சிறநத புததியுளளவரே! நான புதரானிருககையில என தாய பரிதாபபபடததகக அடிமையானாள? அது எனனகாரணம?’ எனறு நாரதரைக கேடடாா பிறகு, நாரதரிஷி, ‘ஓ! பக்ஷியே! உனதாய முன நாகமாதாவான கதருவுடன பநதயமபோடடபோது, அவள தனபிளளைகளைக கொணடு வஞசகமாக உனதாயை வெனறுவிடடாள’ எனறு சொனனாா கருடா, ‘பகவானே! எனதாய வஞசகமாக ஜயிககபபடடதெபபடி? அதை நடநதபடி எனககுச சொலலும, கேட்ட

பிறகு, அதனமேல நடககவேணடியதை அறிநதுகொளளவே
என்று கேடடார ஒ! பரதஸரேஷடனே! அபபோது நாரத
நடநதவறறையெலலாம நடநதபடி அநதக கருடருககுச சொ
ஞா அதைககேடடபின, கருடாமனததில கோபமுணடாயிற
பகைவரைத துனபுறசசெயயும பக்ஷிராஜா பனனகஙகளைத த
யும அவறறின தாயையும இகழநது கோபததோடும துககத
டும விரைவாககிளமபித தமதாய மிகக கஷடபபடடுககொ
டிருககும இடததிறகுச சென்ரு அஙகே துயரமுறறு ஜ
தரிதது அழுககடைநது இளைதது மேகததினுல மூடபப
சூாயகாநதிபோல இருககும தமதாயைக கணடார அவருக
துககததினுலும கோபததினுலும கணகளினினறும கண
பெருகிறறு மேல முயறசிசெயவதிலேயே உறுதியான எண
முளளவரும தாமாதமாவுமான பக்ஷிராஜா, தாமசெயவதை
செயயாமலிருபபதையுமபறறித தம தாயிடம ஒனறும சொல
மல கதருவைபபாாததே பினவருமாறு சொலலலாஞா

'நீ எனககு மூததததாயாகவிருககிருய நீ என தாயை நிய
மாக ஜயிததிருநதாலும அநயாயமாக ஜயிததிருநதாலும அ
லாம நியாயமெனறே நான நினைககிறேன அமமா! ஆனுல, ந
புதரனிருககுமபோது இவள அநாதையாகவும துயரமுளளவ
கவும இருககலாமா? தாமநதெரிநதவளே! எனனைபபறறி அ
நீ விடடுவிடுவது நலம' என்ரு சிறநத புததியுளள வைந
ருடைய சொலலைககேடடுத துஷடபுததியுளள கதருவான
இயறகைமாறித துயரமேறகொணடு, 'விநதையின மகனே! உ
கும உனதாயககும விருபபததை நான எவவகையிலும செ
மாடடேன ஆகாயததில பறககும பறவையே! வேணடாதவ
நீ எனனிடம என பேசுகிருய?" என்று சொனனுள இவவா
அனபிலலாமலும கொடுமையாகவுமபேசும தயையறற கதரு
கருடா உணமையும அனபுமுளள சொறகளினுல நயபபடுத
தொடஙகினா 'நறகுணஙகள நிரமபின பெணணரசியே! நீ எ
தாயககு அனபுளள மூதத ஸஹோதரி எனககு நீ பெரியதா
ஸநதேஹமிலலை' என்ரு கதரு, 'ஆகாயததிலபறககுமபறவை
நினைததபடியெலலாம செலலுகிறவனே! உனனிஷடபபடிசெ
லாம பக்ஷியே! இனசொறகளினுல நீ உனதாயைத தாஸியா
மற செயவது முடியாது பறவையே! விநதையின மகனே
அமருதம சொணடுவருவாயாயின உனது இநததததாயை என
அடிமையாயிலலாமல பாாககலாம இது திணணம' என்று சொ
ஞள

இருபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கச்யபர், கருடருக்கு யானை ஆமைகளின் வரலாறு கூறியது)

மிகுநத சகதியுளளகருடா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு சொலலி, அமருதம கொணடுவருவதாக பரதிஜஞைசெயது, உடனே பிதாவினிடம சென்று, 'நான உணமையும அனபுமுளள சொறகளைப பலமுறை சொலலி என தாயககு விடுதலையைக 1 கேடடேன கதருவோ ஒபபுககொளளவிலலை அவள இடியைப போனற பலசொறகளை எனமேல பரயோகிததாள பகவானே! பெருமபுகழ பெறறவரே! என தாயாகிய விநதை தாஸியாயிருக கிறாள கதருவானவள அவளை ஏவுகிறாள 'இவள தாஸி' என றும சொனனாள பிறகு, 'அமருதம கொணடுவா, விநதை விடப படுவள' எனறு சொனனாள (அதனமேல) நான தாயைவிடுவிபப தறகாக அவள சொனனதை அஙகீகரிதது, 'அமருதம கொணடு வருவேன' எனறு சொலலி, உடனே அதைக கொணடுவரப 2 புறபபடடேன' எனறுசொனனா அதறகு, அவாபிதா, 'அமரு தம தேவாகளாலும பெறமுடியாதது, நீ கொணடுவருவதெப படி? புதரனே! அது காவறகாராகளால மிகவும காககபபடு கிறது அதைச சொலலுகிறேன, கேள ஐயா! மிகவும நனறாக நாலுபககமும தணணீராலசூழபபடடு ரக்ஷிககபபடடிருககிறது அதனபிறகு, ஜவலிககினற அகனியினால ரக்ஷிககபபடடிருககின றது அதறகுபபிறகு, பதினாயிரமும நூறாயிரமும பததுலக்ஷமு மாகிய கிஙகராகள எனனும ராக்ஷஸாகளும அதிகஜாகரதை யுடன அமருததததைக காககினறனா குழநதாய! சகதிஆயுதஙக ளும தடிகளும சூலஙகளும சதகனி(பீரஙகி)களும படடஸஙகளும இடிககொபபான கறகளும அநதக காவறகாராகளின ஆயுதஙகள குழநதாய! இநதரனுடைய கடடளையினால அநதக காவறகாராக ளுககு வெளிபபககம பெரிய இருபபுவலையினால மூடபபடடிருக கிறது அபபா! விநதையினபுதரனான பக்ஷியே! வஜராயுதததைத தரிபபவனான இநதரனும தேவாகளாலும நாகாகளாலும சததி கள, கறகள, ஜலமுதலியவறறினாலும இவவாறு நனறாகக காககப படட அமருதததை நீ எபபடி விருமபுகிறாய?' எனறு சொனனா

1 'யசசாபயநுஜஞாம' எனபது, 'யாசஞாமயநுஜஞாம' எனறிருக தல வேணடும

2 'பராாததித.' எனபது, பரஸதித' எனறிருததல வேணடும

கருடா, ‘பிதாவே! நான புதரனெனற ஸவதநதரததினல இநத என நிசசயததைச சொலலுகிறேன, கேளும பலவானும உபாயநதெரிநதவனுமாக இருககிறேன இனனும நான எனன செயயவேணடுமெனறு நீர நினைககிறீர?’ எனறு கேடடார ஸநதோஷமடைநத பிதாவானவா, பலமுறை சிரிததுக கருடரைப பாரதது, ‘அபபா! மிகக கொடிய ஆமை யானை இரணடினையும நீ பக்ஷிபபாயாயின, அதனல, உன்பலம அளவிடககூடாததாகு மெனபதில ஸநதேகமிலலை அமருததததையும கொணடுவரத தககவனுவாயெனபது திணணம’ எனறு சொனனர கருடா, ‘மஹானுபாவரே! அநத கரூரமான யானையும ஆமையும எஙகே இருககினறன? பிதாவே! பலம அதிகபபடுவதறகாக அவறறை நான பக்ஷிபபேன’ எனறு கேடக, கசயபா சொலலலானா ‘முனனே தேவககூடடஙகளாலும ஏறமுடியாமலிருநத உரக மெனனுமலை ஆகாயததைத தடுததுபோலக கடறகரையிலிருக கிறது தாழவரைகளில மரஙகள எபபோதும புஷபிததிருககும அமமலை, அனேக [1] கவயூதிகள அகலமுளளது அபபா! மிகக வனமையுளள யானையினல அமமலையில வழியுணடாககபபடடது புதரனே! பதினறுகவயூதி உயரமுளள அமமஹாபாவதம அநத யானை போவதனுலும வருவதனுலும தேயநதுபோயவிடடது அபபா! அவவளவு உயரமான மலை, தரைமடடமான வழியாகச செயயபபடடது அநத யானை தணணீா குடிபபதறகாக அநத வழியே சென்று யுததமசெயயககருதுகிறது அநத மலைககபபால தாமரை மலா நிரமபின கனகம எனறு பெயாபெறற மடுவொன றிருககிறது அமமடுவில மிகக பலமுளள ஓா ஆமையிருககிறது அநத ஆமை அனேக கவயூதி அகலமுளளது அநத ஆமையும யானையும தேகஅளவிலும மனஊககததிலும தேகவனமையிலும ஒனறுககொனறு ஒபபானவை பூாவஜனமத்தில அறிவிலலாமல ஒருவரையொருவா கொலலககருதின மதுகைடவாகள தாம இநத யானையும ஆமையுமாக மறுஜனமம எடுததிருககினறனா அநத யானை தணணீா குடிபபதறகாக அமமடுவில எபபோதுபோகிற தோ அபபோது மஹாபலசாலியான ஆமை கோபததுடன அதை எதிாததுசசெலலுகிறது நீரிலிருககும ஆமையானது அடிக கடி மூழகிககிளமபி நகஙகளாலும பறகளாலும அநத யானையின துதிககைநுனியைக கிழிககிறது சிறநத யானையும தாகிததுத தண ணீாகுடிககபபோயக காலகளாலும துதிககைநுனியாலும தந தஙகளினுலும ஆமையைத தடுககிறது அநத ஆமையானது தன

[1] கவயூதி=இரணடுயோஜனை அளவு, யோஜனை=இரணடு மைல

ணீரைவிட்டுக் கரைக்குப் போகாமலே யானைக்கூட்டத் தலைவனான அந்த மஹாராஜத்தை நகங்களாலும் பற்களாலும் தடுக்கிறது. தண்ணீர் குடிக்கவந்த யானை அதனால் தடுக்கப்பட்டு ரக்தத்தினால் துதிக்கை நனிந்தனைந்து ஈரமாகவே திரும்பவும் தனவனத்திற்குச் செல்லுகிறது. புத்ரனே! உன்னால் முடியுமாயின், நீ போய் அவ்விரண்டும் சேர்ந்திருக்கும்போது தின்றுவிடு. பலசாலிகளான அவை தனித்து ஜாக்ரதையாயிருக்கும்போது பிடிக்க முடியாதவை' என்று சொன்னார்.

இருபத்தாறுவது அத்யாயம்
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(கருடர் யானையையும் ஆமையையும் தூக்கிச்சென்று ஒருமரக் கிளையில் உட்கார்ந்ததும், அதுமுறிய அதைத்தூக்கிச் சென்று கடற்கரையில் போட்டதும்)

கருடர், 'பகவானே! அந்த யானையையும் ஆமையையும் ஒரே காலத்தில் நான் பிடிப்பதற்கு எப்படிக்கூடும்? அதற்கு உபாயத்தை நீர் சொல்லவேண்டும்?' என்றுகேட்க, கச்யபர், 'அந்த யானையானது யுத்தம்செய்யக்கருதிச் சற்றுநேரமிருக்கும்போது அந்த ஆமையும் யுத்தம்செய்யவிரும்பித் தண்ணீரினின்று அடிக்கடி விரைவாக மேலே கிளம்பும். அப்பா! பக்ஷிராஜாவே! ஆமை வெளிக்கிளம்பியும் யானை அதன்மேல் கவனம்வைத்தும் இருக்கையில் நீ பிடிக்கலாம். இதற்கு வேறு உபாயம் இல்லை' என்று விடைகூறினார். அவரால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட கருடர் அந்தச் சிறந்த வனத்திற்குச்சென்று மேகம்போலும் மலைபோலுமிருக்கும் அந்தப் பெரிய யானையைக் கண்டார். பாரதனே! அந்த யானை முன்சொன்ன அம்மலை வழியில் வந்தது. அதைக்கண்டவுடன், அம்மஹானுபாவரான கருடருக்கு மயிர்கள் சிலிர்த்தன. அரசனே! யானையையும் ஆமையையும் புசிக்கக் கருதினவரும் உக்ரரூபமுள்ளவரும் மஹாத்மாவுமான கருடருக்கு அப்போது மிகப் பெரிய மகிழ்ச்சியுண்டாயிற்று. அப்போது மிக்க பலசாலியான அந்தக்கருடர், ஸம்ப்ரமப்பட்டு அங்கத்தையெல்லாம் குறுக்கிக்கொண்டு மிக்க வேகத்துடன் அந்த யானையைப் பின்தொடர்ந்தார். அந்தப் பலசாலியும் பெருமூச்சுள்ளதுமான கஜராஜன், அவ்வாறு அந்த வழியைக்கடந்து களைத்ததினால் களைப்பைத் தீர்ப்பதற்காகப் பெருமூச்செறிந்தது. அதன்மூச்சுக் காற்றினாலும் மதஜலத்தின் மணத்தினாலும் அந்தயானையைத் தடுக்கும்

பெரிய ஆமையானது மேலே கிளமபிறறு இநதரனுககும பர
லாதனுககும நடநததுபோல அநதப பெரிய ஆமைககும யானை
கும நடநத கடுமசணடையைப பக்ஷிராஜா பாரததார பாரத
னே! அநத யானைககூடடததரசு றனிததுதிககையினுல தணண
ரைத தொடுமபோதே அதைப பறகளாலும நகஙகளாலு
ஆமை தடுததது அவவாறே, யானையும மூழகிககிளமபும ஆமை
யைக காலகளாலும துதிககையினுலும தடுகக அவவிரணடிறகு
சறறுநேரம பயஙகரமான காடசியுளள யுததம நடநதது அ
சனே! பிறகு, ஆமை அநத ஜலததினினறு கரைககு வநதது
அநத யானை தோறகசசெயயபபடடிருநதும தணணீரை விரும
யிருநததனுல திருமபிபபோகவிலலை தாகததினுல தணணீ
விருமபின யானை மெதுவாகப பினனே நகாநதது யுததத
விடடுப பினனே நகருமஅநத யானையைககணடு ஆமையான
இநதரன அஸுரனை எதிாபபதுபோல மிகவிரைநது எதிாததே
டிறறு கோபததுடன கரையேறின அநத ஆமை (தணணீரை
அடையாத அநதயானை இரணடையும கருடா சோததுபபிடி
தாா பலவானுன அவா அநதச சிறநதயானையை இடககாலி
லும துடிககும ஆமையை வலககாலினுலும பிடிததாா சிறந
ஸாபபஙகளைக கொலலுகிறவரும தோலவியடையாதவருமாகி
கருடா சிறகுகளினுல மேலுலகததையும இடைவெளியையு
(மறைததுககொணடு) அஙகிருநது விரைநது கிளமபினுா கருட
விரைவாகப பறககுமபோது வஜராயுதததினுல செயயபபடடதை
போனற மிகககூாமையான அவருடைய நகஙகளினுல உறு
யாகப பிடிககபபடட அவவிரணடும உடனே உயிரை விடட
பலவானுகிய கருடா, காலகளும கழுததுககளும தளாநதுபோ
அவவிரணடினையும பிடிததுககொணடு கூததாடுகிறவாபோ
ஆகாயததில விளையாடிககொணடு விரைவாகச சென்றா அ
சனே! அதனபிறகு, அவறறைத தினனககருதின அநத வீர
பூமியில இடம பாாததும தாம உடகாருவதறகுப போதுமா
மரம ஒனறையும பாாககவிலலை அரசாககரசனே! பிறகு, சிறந
பராகரமமுளள கருடா, தேவாகளின வனமாகிய நைமிசார
யததைசசாாநது சிறுகிளைகளாலும பெருஙகிளைகளாலும மறை
கபபடடதும இரணடு யோசனை உயரமுளளதும நாறபுறததிலு
நானூறுமுழம பரவிய அடியுளளதும இமயமலைசசிகரமபோனற
மான ஒருமரததைககணடாா அமமரததின ஒருகிளை அடியும
தியும உறுதியானதும வஜராயுதமபோனற இலைகள நிறைநதது
ஐநதுயோஜனை நீளமுளளதுமாயிருநதது வைநதேயர், அந

இரணடையும பிடிததுககொணடு உணபதறகாக அநதக கிளையில வேகமாக உடகாரநதார அவருடைய வேகததினால அநதககிளை விழுநதது அரசனே! அது விழுவதையும அதனகீழே வஸுககளும வைகானஸாகள எனனும யதிகளும வாலகில்யாகளும இனனும அனேக ரிஷிகளும கூடடமாக யாகம செயதுகொணடிருபபதையும கணடார பாரதனே! அவவிடததில அநத யதிகள தேவாகளோடு(=வஸுககளோடு)உடகாரநதிருபபதைப பாாதத பிறகு,பகஷிராஜருககுப பயமுணடாயிறறு அநதப பகஷிராஜா அநதக கிளையை மூககினாலும அநத ஆமையையும யானையையும காலகளினாலும பிடிததுககொணடே கிளமபி விளையாடுகிறவாபோல ஆகாசததிறசெனறா பெரிய பாரஙகளைத தூககிககொணடு கிளமபின அநதபபகஷியைபபாாதது, 'வீரனும தாமததில எணணமுளளவனுமாகிய இநதப பகஷிராஜன பெரிய பாரஙகளை எடுததுககொணடு விளையாடுகிறவனபோல ஆகாயததில செலலுகிறான இவனைபபோலச செயய யாருககும இயலாது [1] குருவான பாரததை வஹிபபதனால இவனுக்கு, 'கருடன' என்று பெயரிருககடடும' எனறு அநத ரிஷிகள எலலோரும கூறினா அநதககாரணததினாலேயே வஸுககளும தேவாகளுமகூடப பகஷிராஜருககு, 'கருடன' எனறே பெயரிடடனா அநதப பகஷி பூமியெலலாம திரிநது ஆஙகாஙகு ஓடி மரததின கிளையைப போடக கருதியும ஓரிடததையும காணவிலலை ஒருதேவதூதன,மேலிருநது,'கருடா!' எனறழைதது, 'விநதாபுதரனே! மிககபலசாலியே! ஸமுத்ரககரையில குவிநதரெனனும ஒருஜாதியாரினமேல இநதமரககிளை போடததககது அவாகள தாமததிலெணணமிலலாதவாகள' எனறு தெளிவாகபபேசின அசரீர வாககைககேடடாா அதைககேடடு, கருடா உடனே பாவததொழில உளளவாகளும அறிவீனாகளுமான அநதக குவிநதாகளின இருபபிடமாகிய கடறகரைககுச செனறா அநதப பகஷிஶ்ரேஷடா அநத இடததைசசோநது அஙகே கிளையைப போடடாா ,அரசனே! அபபோது அநதககிளையினால் இருபததாறு தேசஙகள் அழிககப்படடன, அரசருடசிறநதவனே! சிறநத சகதியுளள குவிநதாகளின இருபபிடமும மிகக பயஙகரமுமான அநதத தேசம இபபோது, [2] 'சாகாபதகம' எனறு பெயாபெறறிருககிறது

[illegible]

1 [illegible] பகஷி கிளைபோடட இடம

இருபததேழாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(கருடர் அம்ருதம் கொணர்தற்காக ஸ்வர்க்கஞ் சென்றது)

நியமமுள்ள பக்ஷிராஜா, அநதக குவிநதாகளின தேசதை
அழிததபிறகு, ஸநதோஷததுடன மலைசிகரததில உடகாாந
அநத யானை ஆமை இரணடையும பக்ஷிததாா பகைவரை வாட
பவனே! அவறறின ரகததையும கொழுபபையும குடிதது ஒ
பறற வனமையையும உதஸாஹததையும அடைநத பக்ஷிஸ்ரே
டரான கருடா இநதிரலோகததிறகுச செனறாா அமருததை
ரக்ஷிபபதறகாக இரவும பகலும பொறிகளுடன ஜவலிககின
அகனிபகவானைபபாாதது நமஸகாரமசெயதபிறகு பக்ஷிராஜருக
மிககபயம உணடாயிறறு ஜலததிறகும காவறகாராகளுககு
அவா பயபபடவிலலை தாம பக்ஷியாயிருபபதையும அகனிஜவலி
பதையுமகணடு பயநதாா பிறகு, அநதக கருடா பரமமதே
ரிடமசெனறு அவரைக கணடாா [1] பக்ஷிராஜரான கருட
மஹாதமாவான பரமமதேவருககு வநதனமசெயது கைகூபபி
தெளிவாகத தாமநினைததகைச சொலலலானாா 'பகவானே! நா
எனதாயை அடிமைததனமையிலிருநது விடுவிபபதறகாகப பெரி
காாயததில ஆரமபமுளளவனெனறும தாமததில நிசசயமு
ளவனெனறும குறறமறறவனெனறும அறியும ஈஸவரரே! ந
கதருவினிடததிறகு அமருதம கொணடுபோகவேணடும தேவ
அபபோதுதான எனதாய அடிமைததனததினினறு விடப
வாள ஈஸவரரே! தேவலோகததில அகனிபகவான இந
னுடைய கடடளையினால எபபோதும ஜவலிததுககொணடு அம
ததைக காபபாறறுகிறான தேவஸ்ரேஷடாகளுககும ஈஸவர
பரபுவே! அகனிஜவலிபபதையும நான பக்ஷியாயிருபபதைய
கணடு எனககு அதிக பயமுணடாகிவிடடது நான அகனியை
தாணடுவதறகு எபபடி முடியும? வரமளிககும பரபுவே! அதற
உபாயம சொலல நீரே ஸமாததா' எனறாா பெருமபாகயமுள
தாமராஜனே! அவவாறு வருததபபடும அநதக கருடரை
பாாதது பரமமதேவா பலமுறை நகைததுககொணடு அக
யைத தணிகக உபாயம சொலலலானாா 'குழநதாய! பரா
களின சரீரததிலிருககும அகனிகூடப பாலினாலும நெ
யினாலும அடஙகுகிறது பூமியில ஜவலிககும அகனியைபபறறி
சொலலவேணடுமா? நீ வெணணையையாவது பாலையாவது அக

1 'பனனகேசவரஃ' எனபது 'பதகேசவரஃ' எனறிருததல வேணடும

யில பொழி பிறகு, விருபபபபடி செலலலாம உனனை அகனி தகிககாது' எனறூா

இருபததெட்டாவது அதயாயம.

தானதாமபாவம. (தொடர்சசி.)

(கருடர் வஜராயுதத்தைக் கௌரவிப்பதறகாக ஒற்றை இறகை விட்டது)

பறவைகளுககு அரசரான்கருடா, பரமமதேவாசொலலைக கேடடு, வெணணெயகொணடுவருவதறகாக ஓா இடைசசேரிககுச செனறூா, அவவிடததில கடைநது குடததிலவைததிருககும வெணணெயைககணடு உடனே அதை எடுததுககொணடு அநத அமருதமபாதுகாககபபடும இடததுககுச செனறூா மஹாபல சாலியான அநதககருடா அவவிடததில ஜலததைககுறுககாகத தாணடி அகனியைககணடு விலகி அதில வெணணெயைபபோட டாா ஜவாலைகளோடு கூடியிருநத அநத அகனி வெணணெயி ஞல தருபதிசெயவிககபபடடு வேகமஅடஙகி எரியாமல புகையை மடடும விடடது. கருடா, மனமகிழசசியுடன அநத அகனியை விரைவாககடநது சிறகுககாறறிஞலேயே ராகூஸாகளைததள ளித தாணடிவிடடாா கருடாசிறகுககாறறிஞல அடிககபபடட அவவரககாகள ஆயுதஙகளையும கேடகஙகளையும போடடுவிடடுத தலைகளும முழஙகாலகளும கீழேபடவிழுநதனா மேறகிளமபிச சுறறியிருககுமநாகஙகளைககொனறு ஆாகளினசநதிஞல சகரத தையுமதாணடித தலையிஞலவலையைககிழிததுககொணடு ஓடிஞா. வேகததில வஜராயுததததுககு ஒபபாளகருடா வலையைத தலையால கிழிததவுடன, அமருததததை விரைவாகத தூககிககொணடாா அமருததததை எடுததுககொணடகருடா காறறைபபோலவிரைநது ஓடிஞா பிறகு, இநதரன தேவாகளுடனகூட யுததஸநநாஹம செயதான அதனபிறகு, மாதலியெனனும ஸாரதியிஞல பொன மாலை பூணட ஹரிகளெனனுமகுதிரைகள பூடடபபடடதும ஸூாயனுககும அகனிககும ஒபபான ஒளியுளளதுமாகிய தேரில விரைவாக ஏறிஞன. வருதராஸுரனையும பாகாஸுரனையும வதமசெயதவனும வஜராயுதமதரிததவனும மிககபலசாலியுமான இநதரன கூரானவஜராயுதததை ஓஙகிககொணடு கருடரை எதிரத துசசெனறுன அரசனே! அபபடியே கருடரும வஜரபாணி யான இநதரனை எதிரததுசசெனறூா அபபோது, இநதரன மாத லியைபபாாதது, 'குதிரைகளை வேகமாகநடதது' எனறுசொன

ஞன். உக்ரமானவேகமும் பராக்ரமமுமுள்ள இந்திரன் மிக்கபயங்கரமான சிறந்தவஜ்ராயுதத்தைக் கருடர்மேல் எறிந்தான். தேவேந்திரன் வஜ்ராயுதத்தை விடத்தொடங்குவதைத் தெரிந்து கொண்ட பக்ஷிராஜரான கருடர் மிக்கவேகமாகச்சென்று பிரம்மாவினிடம் [1] வரம்பெற்ற சிறந்த ஆயுதமென்றறிந்து கருடர் இந்திரனைநோக்கி, 'வ்ருத்ராஸுரனைக்கொன்றவனே! இந்த உன் வஜ்ராயுதம் ப்ரம்மாவினுடைய [2] வரம்பெற்றது. அதனால், அதை வெகுமானிக்கத்தக்கருதி ஒற்றைச்சிறகை விடுகிறேன். வ்ருத்ரனைக் கொன்றவனே! உனக்குச் சக்தியிருக்குமானால் உன்னுடைய முழு பலத்தையுங்காட்டி இந்தச் சிறந்த ஆயுதத்தினால் என்னை அடிப்பாயாக. நான் ஒருநோவுமில்லாமற்செல்லுகிறேன்' என்றுசொன்னார். பாரத! உடனே இந்திரன் தன்முழுபலத்துடனும் வஜ்ராயுதத்தை மிக்கவேகமாகப் போட்டான். அது கருடரை அதிகமாகத் தாபப்படுத்தவில்லை. அரசனே! பிறகு, ஆகாயமார்க்கமாக ஸஞ்சரிக்குந்தேவரிஷிகள் அந்த வஜ்ராயுதம் பக்ஷியின் சிறகில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கக்கண்டு, 'இந்தக்கருடனென்னும் பக்ஷிதான் [3] ஸுபர்ணன். ஏனெனில், வ்ருத்ராஸுரனைக்கொன்ற தேவேந்திரனது என்றுமழியாத சிறந்த ஆயுதம் இவனது சிறகில் ஒட்டிக்கொண்டதே' என்னும்வசனத்தைக் கூறினார். பராக்ரமசாலியான கருடர் என்னும்பக்ஷி ஸுபர்ணரானது இவ்விதமாகும். அவரை அக்னியென்றும் விஷ்ணுவென்றும் வேதங்களினால் மிகத்துதிக்கப்பட்டவரென்றும் புண்யங்களின் பலன்களைத் தருகிறவரென்றும் ரிஷிகள் அறிகின்றனர். அப்போது மயில்கள், ஸுபர்ணருடைய சிறிய இறகுகளை எடுத்துக்கொண்டன. அந்தமயில்களெல்லாம் கர்வமடைந்து இந்திரனை எதிர்த்து ஓடின.

இருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்
தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கருடர் அம்ருதங்கொணர்ந்ததும், விநதை அடிமைநீங்கியதும், கருடர் திரும்பவும் அம்ருதத்தை இந்த்ரனிடம் கொடுத்ததும்)

ஆயுதங்களில்சிறந்த வஜ்ராயுதம் ஒட்டிக்கொண்டதையும், ரிஷிகள் துதிப்பதையும் கண்டவுடன், தேவேந்திரன், கருடரைப் பார்த்து, 'ஸுபர்ணனே! உன்னுடையமஹிமையை நான் அறிய

---

1 'லப்தவர:' என்பது 'லப்தவரம்' என்றிருத்தல்வேண்டும்.

2 'வரோலப்த:' என்பது 'வரலப்த:' என்றிருத்தல்வேண்டும்.

3 சிறந்தசிறகுகளை-உடையவன்.

விலங்கு அதனால் யுத்தஞ்செய்தேன். இதைவிட்டு வேறுவிதமாக நான் அமிருதத்தை ரக்ஷிக்கமுடியாது. இந்த வஜ்ராயுதமும் என்னுடனேகூடவே ஒருபொழுதும் பிரியாமல் இருக்கும்படி திரும்பிப்பெறு' என்று சொன்னான். பார்த்தனே! இவ்வாறு சொல்லி இந்திரனைத் திரும்பிப்போனபிறகு கருடன் அமிருதத்தை எடுத்துக் கொண்டு விரைவாகக் கத்ருவினிடம் சென்று, 'அந்த அமிருதத்தை என் தாய்க்காக நான் விரைந்து கொண்டுவந்தேன்; அழகுதிருப்பவளாகிய அந்த விநதை இனி அடிமையாயில்லாதிருக்க வேண்டும்' என்று சொன்னான். கத்ரு, 'விநதையின் புதல்வனே! உனக்கு நல்வரவு; நீ அமிருதம் கொண்டுவந்தது நன்று. புதல்வனே! சிறந்தவளாகிய உன் தாய் இனி அடிமையாயிராமல் ஸ்வதந்திரையாயினாள்' என்று சொன்னாள். அவள் இவ்வாறு சொன்ன பிறகு, அந்த விநதையும் தன்வீடு சேர்ந்தாள். பலவான்களிற் சிறந்தவராகிய கருடர், நியாயப்படி (அமிருதத்தைக்) கொண்டுவந்த பிறகு, தம்தாயை மோசமாக ஜயித்ததை நினைத்தும் அந்தக் குதிரைக்குக் கறுத்த வால்மயிர்களாயிருந்த நாகங்களைக் கொல்வதைப் பற்றி நிச்சயஞ்செய்தும் கத்ருவைப் பார்த்து, 'நீ வஞ்சகமாகத் தானே ஜயித்தாய்; ஆதலால், அநியாயம்' என்று சொல்லி, உடனே அமிருதத்தை எடுத்துக்கொண்டு வேகமாக ஆகாயத்தில் கிளம்பினார். தோல்வியடையாத கருடர் அமிருதத்தை எடுத்து விரைவாகச் செல்லக்கண்டு நாகமாதாவான கத்ருவானவள், 'வைநதேயனே! கெட்டபுத்தியுள்ளவனே! உத்தமமான அமிருதத்தைக் கொண்டுவந்து ஏன் திருப்பிக்கொண்டுபோகிறாய்? ஒருகாலும் பாபஞ்செய்யாதே' என்று சொன்னாள். அதற்கு, கருடர், 'என் தாய்க்காக நீ அமிருதம் கொண்டுவா வென்று கட்டளையிட்டதைப் பற்றி நான் இப்போது அமிருதம் கொண்டுவந்தேன்; விரைவாக அமிருதமும் கொண்டுவரப்பட்டது; என் தாயும் விடப்பட்டாள். எங்கிருந்து இதைக் கொண்டுவந்தேனோ அவ்விடத்திற்கே நான் மறுபடியும் கொண்டுபோகிறேன். 'அமிருதத்தை எனக்குக் கொடு' என்று நீ சொல்லியிருந்தால் அப்படிச் செய்திருப்பேன்; செய்யாமலுமிருப்பேன். ஏனெனில், நீ அமிருதத்துக்குத் தகாதவள், நான் தாமதத்தோடும் ஸத்யத்தோடும் விநதையை மீட்டுக் கொண்டேன்' என்று சொன்னார். உடனே கருடர் அங்கிருந்து சென்று, புரந்தரனை நோக்கி, 'வ்ருத்ர சத்ருவே! உன்னுடைய இந்த உத்தமமான அமிருதம் என் தாய்க்காக என்னால் கொண்டுபோகப்பட்டது, கொண்டுபோனபடியே திரும்பியும் கொண்டுவரப்பட்டது; இதை வாங்கிக்கொள். தேவராஜனே! நாகமாதாவுக்கு

அடிமைததொழில செயதுகொண்டிருநத என தாய இநத அம்
ருதம கணடதினுலேயே விடபபடடாள' எனறு சொனனா:
ஆயிரம கணகளையுடைய தேவேநதரன இதைககேட்டு ஸநதோஷ
மடைநது கருடரை வெகுமதிததது, 'நல்லகாரியம, நலல காரியம'
எனறுசொனனன இநதிரனிடமகாததிருககும ரிஷிகளும தேவா
களனைவரும விஸ்வேதேவாகளும ஸநதோஷம அடைநதனா.
பரதஸ்ரேஷடனே! பிறகு, ரிஷிகளதேவாகள எலலாரும மகிழசசி
அடைநது இநதிரனைப பாாதது, 'கருடன இஙகே வரமபெறவேண
டும' எனறுகூறினா பிறகு, இநதரன, 'இநதப பகஷிராஜனன
கருடன தானே வஸுதேவருடைய கருஹததில ஐமபுலன்களை
யும நடததும தாமரைககணணனன கருஷணனுககு தாமரககஷணம
செயவதறகாகத தனனொருபாகததினுல அவதரிககபபோகிறுன'
எனறு சொனனன பாணடவஸ்ரேஷடனே! பகஷிராஜாவும வைந
தேயரும ஸுபாணருமாயிருககும கருடரைபபறறி உனககுச
சொனனேன உனககு நனமையுணடாககடவது பரதஸ்ரேஷட
னே! இநதககருடருடைய சரிதரம சொலலபபடடது சிறநத
கைகளையுடையவனே! இனனும உனககு எனன சொலவேன?"
எனறு சொனனா

முபபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வாக்குத்தத்தஞ் செய்ததைக் கொடாததும் ப்ராம்மணன் பொருளைப் பூஜித்ததுமாகிய சரித்ரங்களின் கதை)

யுதிஷடிரா, "பேரறிவுள்ள பிதாமஹரே! இவவுலகததில
பராமமணாகளுககு வாக்குததததம செயதுவிடடு லோபததினுல
கொடாமலிருபபவாகள எவவகையாகிறாகள? தாமமசெயபவரிற
சிறநதவரே! சொனனபடி கொடாமலிருககும துராதமாககளான
மனிதாகளின தாமததைபபறறி எனககுத தெளிவாகச சொலலக
கடவீா" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"சிறிதானுலும பெரிதானுலும கொடுபபதாக வாககுததத
தமசெயததைக கொடாமறபோகிறவன எவனே-அவனுடைய
எலலா எணணஙகளும நபுமஸகனது விவாஹமபோலப பயனறற
வையாகும பரதஸ்ரேஷடனே! அநதப பாவியானவன என
றைததினம பிறககிறுனே; எனறைததினம இறககிறுனே; அவறறி
னிடையில் அவன செய்த ஹோமம தானம்-தவம ஆகிய
புண்யஙகள அனைததும - கெடுமெனறு தாமசாஸதரஙகளைத

தெரிநதவாகள சொலலுகினறனா பரதஸரேஷடனே! தாம சாஸதரமதெரிநதவாகள மிகக ஊககமுளள புததியினல ஆராயநது, 'கறுததகாதுள்ள குதிரை ஆயிரததைத தானம செயது இநதப பாவததினினறும விடுபடுகிருன' எனறும சொலலுகினறனா பாரதனே! இநதவிஷயததில நரிககும குரஙகுககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒருபழைய சரிததிரததையும கூறுகினறனா வீரனே! அவவிரணடும முநதிய மானிடஜனமததில நடபாயிருநது பிறகு நரியும குரஙகுமாகிய வேறுபிறபபை அடைநதன ஆஙகாஙகு கலநது பேசுவதனல அவறறிறகு ஒனறுக கொனறு ஸநேஹம உணடாயிறறு பிறகு, மயானததின நடுவில பிணஙகளைத தினறுகொணடிருககும நரியைககணடு, முனஜனமம மறவாத குரஙகு, 'மயானததில நாறறமெடுதத அருவருபபான பிணஙகளைத தினனுகிருயே? நீ முனனா மிககொடிய பாபகாாயம எனன செயதாயோ?' எனறுகேடடது இவவாறு கேடகப படட நரி, வானரததைபபாாதது, 'ஓ! குரஙகே! நான ஒரு பராமமணனுககு வாககுததததம செயததைக கொடுககவிலலை அதனல, இநத இழிவான பிறபபில பிறநதிருககிறேன ஆதலால, பசிததபோது இவவித உணவை உணணுகிறேன' எனறுசொலலிறறு அரசனே! திருமபவும நரி குரஙகைபபாாதது, 'நீ எனன பாபகாாயம செயதாய? எதனல குரஙகாகபபிறநதாய?' எனறு கேடடது அதறகு, குரஙகும, 'பராமமணாகளுடைய கனிகளைத தினறு குரஙகானேன ஆதலால், தெரிநதவன ஒருபோதும பராமமணனபொருளை எடுககலாகாது, எலலையைபபறறி விவாதம வநதபோது பராமமணன பொருளை விடடுவிடவேணடும வாககுதததம செயததைக கொடுததுவிடவேணடும' எனறு சொலலிறறு அரசனே! இநத விஷயம தாமநதெரிநத ஒருபராமமணன புணயமான பழைய கதையைச சொலலுமபோது நான கேடடது அரசனே! பாணடவனே! பராமமணனைபபறறிய இநதக கதையை முனனா வயாஸா சொலலுமபோது திருமபவும கேடடேன 'பராமமணாகளின தனததை எடுககலாகாது' அவாகள விஷயததில எககாலமும பொறுததல வேணடும சிறுவராயினும வறிஞராயினும அசகதாகளாயினும அவாகளை அவமதிககலாகாது 'கொடுககிறேன' எனறுசொனனதைக கொடுககவே வேணடும பராமமணோததமனுககு ஆசையை உணடாககலாகாது' எனபதுதான, எனககு பராமமணாகள எபபோதும உபதேசிபபது அரசனே! முதலில உணடாககபபடட [1] ஆசை

[1] பலனகிடைககுமெனற எணணம

யினல தூண்டபபட்ட பராமமணனே.ஸமிததுகக்ளில ஜவலிககும் அகனிபோலாகிருனெனறு சொலலபபடுகிறது அரசனே! பராம மணன முதலில ஆசையுண்டானதனல கோபிதது எவனைபபாாப பனே அவனை, விறகை அகனிஎரிபபதுபோல, எரிததுவிடுவான அலலனே? பாரதனே! அவனே ஸநதோஷமடைநது வாககினல ஆசீாவாதம செயவானுயின அநதராஜாவினதேசததிறகு மருநது போலாகிருன. பராமமனன கோபியாமையானது வேணடின வறறையெலலாம் அளிததுப புதராகளையும பேராகளையும பசுக களையும சுறறததாரையும மநதிரிகளையும நகரததையும தேசததை யும அபிவருததிசெயயும அரசனே! ஆயிரம கிரணஙகளையுடைய ஸூரியனிடததில ஒளி காணபபடுவதுபோல இநதச சிறநத மஹிமை பூமியில பராமமணனிடததில காணபபடுகிறது பரத ஶ்ரேஷடனே! யுதிஷடிரனே! ஆதலால, ஒருவன நலல ஜன மததை அடைய விருமபுவானுயின, 'கொடுககிறேன' எனறு சொனனதைக கொடுககவே வேணடும் பராமமணனுககுக கொடுபபதனல எலலாவறறிலும மேலான ஸவாககமானது முகய மாக அடையககூடியதெனபது திணணம தானமெனபது உய ாநத காாயமனறே? இவவுலகததில செயயும தானததினல தேவா களும பிதருககளும ஜீவிககினறனா, ஆதலால, தெரிநதவன பராமமணாகளுககுத தானஙகளைச செயயவேணடும பரதஶ்ரேஷடனே! பராமமணன முதனமையான புணயதீாததமெனறு சொலலபபெறுகிருன எநதச சமயததிலும பராமமணன பூஜிக கப பெருமல செலலலாகாது" எனருா

முபபததோராவது அதயாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(தாழ்ந்தவருக்கு உபதேசிக்கலாகாதென்பதற்கு உதாரணமான ஒருரிஷி சூத்ரன் இவர்களின் கதை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! ராஜரிஷியே! ஸநேஹித்னது ஸநேஹம காரணமாகக கீழககுலததோனுககு உபதேசம செயகிறவனெவனே அவனுககுப பாவமஉணடாகுமா? உணடா காதா? இதைதத தெளிவாகச சொலலவேணடுகிறேன. தாமத்தின வழி நுடபமானது அதில மனிதாகள மயஙகுகினறனா;" என்று கேடக, பீஷமா் சொலலலானா

"அரசனே! இவவிஷயததில முனனாரிஷிகளின்யாயஙகளையும்சாஸ திரஙகளையும் அனுஸரித்துப பேசிக்கொண்டிருந்ததை நான கேட்ட

படியே முறையாகச் சொலலபபோகிறேன என சொலலைக கேள ஜாதியில இழிவானவனுககு உபதேசம செயயககூடாது அபபடி உபதேசிபபதில உபதேசிபபவனுககுப பெருமபாவம சொலலபபடுகிறது இவவுலகததில சூதரனுககு வேததமதை ஓது விககவும யாகமசெயவிககவுமகூடாது பரதஸரேஷடனுனயுதிஷ டிரனே! அரசனே! உபதேசிககததகாதவனுககு உபதேசிககும விஷயததில முனனா அழகான இமயமலைசசாரிவில பிராமமணா களின ஆஸரமததிலநடநததாகிய ஓா உதாரணம நான சொலலு கிறேன, கேள பரதஸரேஷடனே! அநத இமயமலைசசாரிவில அனேகவருக்ஷககூடடஙகளும பலவிதசசெடிகளும கொடிகளும நிரமபினதும மிருகஙகளாலும பக்ஷிகளாலும அடையபபடடதும வித்தாகள சாரணாகளெனனும தேவஜாதியாகளின ஸஙகீத சபதமுளளதும அழகாகபபுஷபிததகாடுகளையுடையதும அனேகம பரமமசாரிகளாலும தபஸவிகளாலும ஸூரியனுககும அககினிக கும ஒபபானவாகளும நியமஙகளையும உபவாஸஙகளையும தயான ததையுமவிடாதவாகளும தீக்ஷையுளளவாகளும ஆகாரததைககட டினவாகளும பரிசுதத மனமுளளவாகளுமாகிய மஹானுபாவா களான பராமமணாகளாலும வாலகிலயாகளெனனும அனேகம ஸநயாஸிகளாலும வியாபிககபபடடதும வேதகோஷஙகள முழங கிககொணடிருபபதுமபரிசுததமுமானஓா ஆஸரமமமஉணடு கயாள குணமபொருநதின ஒருசூதரன விருபபஙகொணடு அநத ஆஸரமத திறகு வநதான, ரிஷிகளால கௌரவிககவுமபெறறுன பாரதனே! தேவாகளைபபோனறவாகளும பலவகையான தீக்ஷையை வகிபப வாகளும சிறநதமஹிமையுளளவாகளுமான அமமுனிவாகளைக கணடு மகிழநதான பரதசிரேஷடனே! பிறகு, அவனுககுத தவமசெயய எணணமுணடாயிறறு பாரதனே! அவன, [1] குல பதியெனறு சொலலபபடடவரும அநத ரிஷிககூடடஙகளுககுத தலைவருமானஒருரிஷியின பாதஙகளைப பிடிததுககொண்டு, 'ஓ! பராமமணோததமரே! உஙகளனுகரஹமபெறறுத தவமசெயயக கருதுகிறேன அதறகாகவநத எனககு நீா ஸநயாஸம கொடுக ககககடவீா ஸாதுககளிறசிறநதபகவானே! நான ஜாதியில சூத ரன, தாழநதவாணததான, உஙகளுககுபபணிவிடைசெயய விரு மபுகிறேன சாணமடைநத எனவிஷயததில தயைசெயயககட வீா' எனறுகூறினன அநதககுலபதியானவா, 'சூதரன ஸநயாஸி வேஷததை எடுதது இஙகேஇருககமுடியாது சுஸரூஷையில ஊககமுளளவனுயிரு அதறகுஎணணமிருநதால இருககலாம சுஸரூஷை

1 ஆதிபாவம 2-ம பகதம குறிபபிறகாணக

யினாலேயே மேலானலோகங்களையடைவாய், ஐயமில்லை' என்று சொன்னார் அரசனே! அந்தரிஷியினால் இவ்வாறுசொல்லப்பட்ட அந்தச் சூத்ரன், 'இதற்கு நான் என்னசெய்யலாம்? எனக்குத் தவஞ்செய்யத்தான் விருப்பமிருக்கிறது ஆ! ஆ! தெரிந்தது இப்படியே இருக்கட்டும் என்துவிருப்பத்தை நானே செய்து கொள்வேன்' என்று நினைத்தான் அவன் அந்தஆஶ்ரமத்திற்குத் தூரத்திற்சென்று ஒருகுடிசைகட்டிக்கொண்டான் பரதஶ்ரேஷ்டனே! அந்தக்குடிசையில் திண்ணையையும் ஸமபூமிகளையும் தேவதாகருஹங்களையும் அமைத்துத் தவஞ்செய்துகொண்டு ரிஷியான ஸ்நானம்பண்ணி நித்யகாமமுடித்துப் [1]பூதபலிகொடுத்து ஹோமத்தைச்செய்து தேவதாரசன கருஹத்தில் தேவதையையும் பூஜித்தான் நிச்சயித்தநியமந்தவறாமல் கனிகளைப்புஜித்துக் கொண்டு புலன்களை அடக்கித் தனக்குக்கிடைத்த காய்கனிகளால் வந்தவிருந்தினர்களையும் முறைப்படி எக்காலமும் பூஜித்தான் அவனுக்கு இவ்வாறு மிகநீண்டகாலம் சென்றது பிறகு, அவனுடையஅந்தஆஶ்ரமத்திற்கு ஒருரிஷியானவர் தற்செயலாயவந்தார் (அவன்)அவரை நலவரவுவிசாரித்து விதிப்படி பூஜைசெய்து இனிய ஸம்பாஷணைகள் ஸம்பாஷித்து வந்தகாரியத்தை விசாரித்துத் திருப்திசெய்வித்தான் பரதஶ்ரேஷ்டனே! வேந்தனே! சிறந்த பரமதேஜஸுள்ளவரும் தர்மத்தில் மனமுள்ளவரும் தவத்தில் உறுதியுள்ளவருமாகிய அந்தரிஷி அந்தச்சூத்ரனைப்பார்ப்பதற்கு அவனது ஆஶ்ரமத்திற்கு இப்படியே அநேகமதரம்போனார் பரதஶ்ரேஷ்டனே! பிறகு, அந்தச்சூத்ரன், அம்முனிவரைப்பார்த்து, 'பிதருக்களுக்கு ஶ்ராத்தம் செய்யப்போகிறேன் அவ்விஷயத்தில் நீர் எனக்கு அனுக்ரஹம் செய்யக்கடவீர்' என்றுகேட்டான் பரதஶ்ரேஷ்டனே! அவனுக்கு அம்முனிவர், 'ஆகட்டும்' என்றே விடைகூறினார் அந்தச்சூத்ரன் ஸ்நானஞ்செய்து அம்முனிவர் பாதத்துக்கு ஜலங்கொண்டுவந்தான் பரதஶ்ரேஷ்டனே! பிறகு, காட்டிலுள்ள தர்ப்பங்களையும் காய்முதலியவற்றையும் பரிசுத்தமானபீடத்தையும் தர்ப்பாஸனத்தையும் கொண்டுவந்தான் பிறகு, அம்முனிவர், அந்தச்சூத்ரன் தெற்குமுகமாகத்திருப்பிக் கொண்டு தர்ப்பாஸனத்தை மேற்கேதலையாகப்போட்டது முறை தவறு என்பதைக்கண்டறிந்து, 'இந்தஆஸனத்தைக் கிழக்குத்தலையாகப் போடு நீயும் வடக்குமுகமாக இருப்பதுதான் சுத்தம்' என்று அவனுக்குச் சொன்னார் சிறந்தபுத்தியுள்ள அந்தச்சூத்ரன் அந்தரிஷியினாற்சொல்லப்பட்ட தர்ப்பம் ஆசயமுதலானவற்றை

[1] பிராணிகளுக்கு அன்னம்போடுவது

எலலாம அவா விதிததபடி ஸரியாகச செயதான அவன தாம மாககததிலேயேயிருநதுகொணடு சிராததகாாயஙகள நடததும போதெலலாம [1] ஹவயகவயஙகளினவிதிகளைததையும அமமுனி வா சொனனா அமமுனிவா அவனுடையபிதருகார்யம முடிநத பின அவனால அனுபபபபடடுத திருமபிசசெனறு வனததில தவமசெயதுகொணடிருநத அநதசசூதரமுனிவன நீணடகாலத துககுபபிறகு இறநதான அநதபபுண்யததினால அவன ஒருமஹா ராஜாவினகுலததில சிறநத பராககிரமமுளளவனுக்ப பிறநதான அபபா! அநதரிஷியும அபபடியே மரணம அடைநதா அநதப பராமமணா, அவனுககுடபடட புரோஹிதகுலததில பிறநதா இவவாறு ஒரேகாலததில அவவிரணடு குலஙகளிலுமபிறநத அந தசசூதரன ரிஷிஇருவரும காலகரமததினால வளாநது கலவிகளில தோநதவராயினா ரிஷியானவா அதாவணவேதததிலும மறற வேதஙகளிலும மிககததோசசியடைநதா, கலப ஸூததரஙகளின படி யாகமுதலானகிரியைகள செயவதிலும சோதிட சாஸதரத திலும மேனமையை அடைநதா ததவசாஸதரததிலும அவ ருககு மிககவிருபபம விருததியாயிறறு அநதராஜபுதரன அவ னதுதநதைஇறநதபிறகு மநதிரிகளால ராஜாவுககுரியசடஙகுகள செயவிககபபடடு ராஜாவாகப படடாபிஷேகமசெயயபபடடான ராஜயபபடடாபிஷேகமசெயயபபடட அரசனால அநதரிஷி புரோ ஹிதர்ராக [2] அபிஷேகமசெயயபபடடாா பரதஸ்ரேஷடனே! அவ வரசன அவரைப புரோஹிதராகவைததுககொணடு ஸுகமாக இருநதான, பரஜைகளைககாபபாறறிககொணடு தாமமாக ராஜயத தைஆணடான புணயாஹவாசனமும யாகமுதலானதாமகாாயங களும நடககுமபோதெலலாம அரசன புரோஹிதரைபபாாததுப புனனகையாகவும வெளிபபடையாகவும பலமுறை சிரிததான. தாமராஜனே! இவவாறு அனேககாலஙகளில புரோஹிதரைப பாாதது நகைததான அவவரசன பலமுறைநகைபபதையும எபபோதும புனசிரிபபோடிருபபதையுமகணடு அநதபபுரோஹி தா கோபமுறறா பிறகு, யாருமிலலாதபோது அநதப புரோஹிதா அரசனிடமபோய இனியஸமபாஷணைகளினால அர சனை ஸநதோஷபபடுததினா பரதஸ்ரேஷடனே! அபபோது அந தபபுரோஹிதா அரசனைநோக்கி, 'ஓ! சிறநதபராககிரமசாலியே! நீ எனககு ஒருவரமதர நான விருமபுகிறேன' எனறு கேட டாா அதைககேடடஅரசன, 'பராமமணோததமரே! ஒருவர மெனன? நூறுவரஙகளை உமககுக கொடுபபேன உமமிடததிலி

[1] தேவாககும பிதருககளுககுமஉரிய அனனம [2] நியமிககபபடடாா

ருக்குமநேசததிஞலும் கௌரவததிஞலும உமககுககொடுககத் தகாதது எனககு ஒனறுமிலலை' எனறுசொனனுன அதறகுப புரோஹிதா, 'அரசனே! நான ஒருவரமதான கேடகிறேன. உனககு எனனிடததில அனபிருககுமாயின நீ அதனை உடனே வாககுதததமசெய, ஸதயமசொல, பொயசொலலாதே' எனறு சொனனுா யுதிஷடிர அரசன, 'அபபடியே ஆகடடும, தெரிந தால சொலலேன அறியாமல சொலலமாடடேன' எனறு அவ ருககு மறுமொழிசொனனுன பிறகு, புரோஹிதா, 'புணணியா ஹவாசனமும யாகமுதலானகிரியைகளும தோஷசாநதிசகாகச செயயும ஹோமஙகளும நடககும்போதெலலாம நீ எனனைப பாாதது ஏன நகைததுககொணடேயிருககிருய? நீ சிரிபபதனுல எனமனம வெடகபபடுகிறது அரசனே! உன்ஸாகததினமேல ஆணைவைததிருககிறேன நீ உணமையலலாததைச சொலலலா காது இதறகுக காரணமிருககவேணடும நிஷகாரணமாக உனக குச சிரிபபுவராது எனககுத தெரிநதுகொளவதில ஆவல மிக அதிகமிருககிறது எனககு உணமையைசசொல' எனறுகேடக, அரசனுனவன, 'பிராமமணரே! நீா இவவாறு கேடட பிறகு, சொலலததகாததாயிருபபினும அதை அவசியம சொலலததான வேணடும அநதணரே! ஒரேமனததுடன கேளும பராமமஞேத தமரே! பூாவஜனமததிலநடநததைத தெரிநதுகொளளும பராம மணரே! எனககுப பூாவஜனமமஞாபகமிருககிறது ஊககததுடன எனசொலலைக கேளும நான முனஜனமததில சூதாஞகப பிறநது தவமசெயய நிசசயமுளளவனுயிருநதேன பராமமஞேததமரே! நீரும அபபோது உகரமானதவமுளளரிஷியாயிருநதீா குறறமறற பராமமணரே! ரிஷிஸரேஷடரே! அபபோது நீா எனமேல அனபு கூாநது எனனை அனுகரஹிபபதில எணணமுளளவராய ஸராதத காரியமநடநதபோது ஆஸனததிலும தாபபஙகளிலும ஹவயகவ யஙகளிலும எனககு ஸரியானமுறையைக கறபிததீா உமதுசெய கையிலுளள இநதககுறறததினுல நீா புரோகிதராகப பிறநதீா பராமமஞேததமரே! நான ராஜனுகப பிறநதேன காலததினு டைய விதயாஸததைப பாரும எனககு உபதேசமசெயததறகாக உமககு இநதபபலனகிடைததது பராமமஞேததமரே! பெரி யவரே! இநதககாரணததினுலேதான உமமைபபாாதது நான நகைப பது உமமை அவமதிபபதறகாக நகைககவிலலை அநதணரே! நீா ஆசாரியா உமககு இநதவிதயாஸமநோநதகனுல எனககுத துயரமாயிருககிறது அதனுல எனமனம கொதிககிறது உமது பூாவஜனமம எனககுத தெரிநதிருபபதனுலேதான உமமைபபாா

தது நகைககிறேன உமமுடைய கடுநதவமகூட உபதேசததினலன
ரோ இபபம க கெடுககபபடடது? நீா புரோஹிததது்னததைவிடடு
மறுபடியுமக்ஷேமததைஅடையமுயலுமா பிராமமணரே! இதிலிருந
து இனனமஇழிவானஜனமததை நீா அடையலாகாது மிககயோக
யரான பராமமணரே! பொருளகளை வாஙகிககொளளும ஆதம
சுததமுளளவராககடவீா' எனறு சொனனன பிறகு, அரசனல
அனுபபபபடட பராமமணா அனேகம பராமமணாகளுககுப
பொருள பூமி கிராமஙகள முதலியவறறையெலலாம தானமசெய
தாா, கருசரஙகள எனனும பிராயசசிததஙகளையும சாஸதிரததில
சொனனபடி பராமமணோததமாகளால செயவிததுககொணடு,
தீாததயாததிரைசெயது, பராமமணாகளுககுக கோதானமுதலான
பலதானஙகளையும செயது, ஆதமசுததியை அடைநது, ஆதம
ஜஞானமுளளவராய, முனனிருநத ஆஸரமததுககே சென று
பெருமதவமசெயதாா ராஜஸரேஷடனே! அதனபிறகு, அநதப
பிராமமணா சிறநத தவபபயனைபபெறறு அநத ஆஸரமததில
வஸிததிருநதவரெலலாராலும மதிககபபெறறிருநதாா, ராஜ
ஸரேஷடனே! ரிஷியாயிருநதும இவவாறு பெருமகஷடததை
அடைநதாா ஆதலால, தாழநதவாணததாருககு பராமமணன
உபதேசமசெயயலாகாது அரசனே! அநதணன உபதேசிபபதை
எபபோதும விடடுவிடவேணடும உபதேசம செயயும பராம
மணன துனபம அடைவான ராஜஸரேஷடனே! பிராமமணன
ஒருகாலும ஆசைபபடலாகாது தாழநதவாணததாருககு வாககி
னல ஒனறும சொலலலாகாது பராமமணா, க்ஷததிரியா, வைசி
யா எனற மூனறுவாணததாருமதாம [1] தவிஜாகள அரசனே!
இவாகளுககுச சொலவதனல பராமமணன கெடான ஆதலால,
ஸாதுககள யாாமுனனிலையிலும எதையும சொலலலாகாது தா
மததினவழி நுடபமானது, மனததூயமையிலலாதவாகள அறி
யககூடாதது ஆதலாலேதான, முனிவாகள சிரததையுடன மௌ
னததிறகாகத [2] தீக்ஷைவைததுககொளளுகினறனா அரசனே!
சொறகுறறததிறகுப பயநதுதான அவாகள ஒனறும பேசுவ
திலலை தாமததைச செயபவரும குணஙகள நிரமபினவரும உண
மையையும மனமவாககுக காயஙகளின ஒறறுமையையும அடைந
திருபபவருமான ஸாதுககளும வாககினல தவறுகச சொலவத
னல இவவுலகததில பாவததை அடைகினறனா அறியாமல எவ
னவது ஒருவனுககு உபதேசம செயயலாகாது ஒருவனுககு உப
தேசம செயவதனல, அவனுடைய பாபததை பராமமணன

1 இருபிறபபாளா 2 நியமம

அடைவான் ஆதலால், தாமத்தில் ஆசைப்படும் அறிவுள்ள ப்ராம்மணன் ஆராய்ந்துபேசவேண்டும் பொருளாசையால் செய்யப்படும் உபதேசமானது உபதேசிப்பவனைக் கெடுத்துவிடும் ஒருவனால் வினவப்பட்டவன், தான் சொல்வதில்லையென்று ஸங்கல்பம் இருப்பதாகச் சொல்லவேண்டும் தான் எதனால் தர்மத்தை அடையலாமோ அந்த உபதேசத்தைத்தான் செய்யலாம் உபதேசத்தைப்பற்றியதெல்லாம் உனக்கு என்னால் சொல்லப்பட்டது பெருங்கஷ்டமிருப்பதனால் இவ்வுலகத்தில் உபதேசிப்பது பிழை" என்றார்

முப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(லக்ஷ்மி தான் வஸிக்குமிடங்களையும் வஸியாத இடங்களையும் ருக்மிணிக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஐயா! பரதஶ்ரேஷ்டரான பிதாமஹரே! எப்படிப்பட்ட புருஷர்கள் அல்லது ஸ்த்ரீகளிடத்தில் 'ஸ்ரீ' என்ற லக்ஷ்மியானவள் எப்போதும் குடியிருக்கிறாள்? அதை எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்த விஷயத்தில் முன்நடந்திருக்கும் சரித்ரத்தை நான் கேட்டபடி உனக்குச்சொல்வேன் ப்ரத்யும்னனுடைய தாயான ருக்மிணியானவள், க்ருஷ்ணனுடன் இருக்கையில், நாராயணருடைய மடியிலிருந்துகொண்டு ப்ரகாசிப்பவளும் தாமரை மலர்போன்ற முகமுள்ளவளுமாகிய ஸ்ரீதேவியைக்கண்டு ஆச்சர்யத்தினால் அழகான கண்கள் மலர்ந்தவளாய், 'மூன்று லோகங்களுக்கும் நாதராயிருப்பவரின் காதலியே! பருகுமஹரிஷியின் பெண்ணே! நீ எந்தப்பிராணிகளை அடைகிறாய்? யாரிடத்தில் நிலைபெற்றிருக்கிறாய்? யாரை நீ அடைவதில்லை? உண்மையாக எனக்குச் சொல்லு' என்று கேட்டாள் ருக்மிணிதேவியினால் கண்ணன் முன்னிலையில் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட சந்திரன்போன்ற முகமுள்ள ஸ்ரீதேவியானவள் கருணைகூர்ந்து ப்ரியமாக அழைத்து இன்சொல்லாகச் சொல்லலானாள் 'அழகும் தைர்யமும் வேலைத்திறமையும் உள்ளவனும் வேலை செய்துகொண்டிருப்பவனும் கோபமில்லாதவனும் தெய்வபக்தியுள்ளவனும் நன்றிமறவாதவனும் ஐம்புலன்களையும் அடக்கினவனும் ஸத்வகுணம் எப்போதும் தலை

1 'காரி நவேஷவஸே' என்ற பாடம் கொள்ளப்பட்டது

யெடுததவனுமாகிய மனிதனிடம நான நிதயமாக வஸிககிறேன
தொழிலகளைச செயயாதவனிடததிலும நாஸதிகனிடததிலும
ஜாதிஸஙகரம செயபவனிடததிலும நனறிகெடடவனிடததிலும
ஒழுககநதவறினவனிடததிலும கொடுஞசெயகையுளளவனிடத
திலும அடககமிலலாதவனிடததிலும பெரியோரிடததில
பொறுமைபபடுகிறவனிடததிலும நான வஸிபபதிலலை பராககிர
மும தேகவனமையும மனஉதஸாஹமும கெளரவமும குறைநது
எலலாவறறிறகும துயரபபடடும கோபிததும நினைதததை நடததா
மாடடாமலுமிருககிற மனிதாகளிடததில நான இரேன மனத
தில மேனமேல பயனைககருதாதவாகளும இயறகையிலேயே மனச
சோாவை அடைநதவாகளும அலபததில திருபதிஅடையும
தனமையுளளவாகளுமாகிய மனிதாகளிடம நான ஒருகாலும
நனகுவஸிபபதிலலை தாமததை அநுஷடிபபவரும தாமநதெரிந
தவரும பெரியோரை அடுபபவரும அடககமுடையவரும பிறா
மனததை அறிகிறவரும காலததைச சிறிதும வீணாககாதவரும
தானததிலும சுததததிலும ஊககமுளளவரும புலனகளையடககு
வதையும தியானமசெயவதையும ததவஜஞானததையும விருமபு
கிறவரும கோவினிடததிலும பராமமணாகளிடததிலும பகதி
முளளவருமான மஹாதமாககளிடம எபபோதும வஸிககிறேன
அழகும அடககமுமுடையவரும தேவதைகளிடததிலும பராம
மணாகளிடததிலும பகதியுளளவரும வீடுகளையும பாததிரஙகளையும
சுததமாக வைததுககொணடு பசுககளையும தானயஙகளையும ஊக
கததுடன பாாபபவருமாகிய பெணகளிடததில எபபோதும
வஸிககிறேன தாமததை அறிநதவரும தமதாமததை அநு
ஷடிபபவரும அடககததுடன பெரியோாகளுககுப பணிவிடை
செயவதில ஊககமுளளவரும சுததமனமும பொறுமையும
ஸாமாததியமுமுளளவருமான புருஷாகளிடததிலும பொறுமை
யும அடககமும ஸதயமும நலலஇயறகையும மனம வாககுக
காயஙகளின ஒறறுமையுமுளளவாகளும தேவாகளையும பராம
மணாகளையும பூஜிபபவாகளுமான பெணகளிடததிலும வஸிககி
றேன பணடஙகளைக காபபாறறுதவளும ஆராயநது செயயாத
வளும எபபோதும கணவனுககு விரோதமாகப பேசுகிறவளும
பிறா வீடடில நோககமுளளவளும நாணமறறவளுமானபெணணை
விடடுவிடுகிறேன ஆசையுளளவளும காாயததில திறமையில
லாதவளும காவமுளளவளும சுததமிலலாதவளும கலகததிலமன
முளளவளும தூககம அதிகரிபபவளும எபபோதும படுததிருபப
வளுமான ஸதரீயை விடடுவிடுகிறேன எபபோதும உணமை உள

ளவர்களும் காட்சிக்கினியவர்களும் அழகும் குணங்களுமுள்ளவர்களும் கற்புள்ளவர்களும் மங்களாசாரங்களுள்ளவர்களும் அலங்காரமுள்ளவர்களுமான மங்கையர்களிடம் வஸிக்கிறேன் வாகனங்களிடத்தும், கன்னிகைகளிடத்தும், ஆபரணங்களிடத்தும், யாகங்களிடத்தும், மழைபொழியும் மேகங்களிடத்தும், புஷ்பித்த தாமரைக்கொடிகளிடத்தும், சரத்காலத்திய நக்ஷத்ரவரிசைகளிடத்தும், யானைகளிடத்தும், மாட்டுக்கொட்டில்களிடத்தும், அரசர்களின் ஸிம்மாஸனங்களிடத்தும், புஷ்பித்த கருநெய்தல்களும் தாமரைகளுமுள்ள தடாகங்களிடத்தும், அன்னங்களும் அன்றில்களும் கூவுதலினால் விளங்குகின்றவையும் கரையிலுள்ள மரங்கள் ஜலத்தில் தழைந்திருப்பதனால் சோபிப்பவையும் முனிவர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் பிராம்மணர்களாலும் அடையப்பட்டவையும் எப்போதும் ஜலம் மிக நிரம்பினவையும் ஸிம்மங்களினாலும் யானைகளினாலும் கலக்கப்பட்ட ஜலமுள்ளவையுமான நதிகளிடத்தும் நான் வஸிக்கிறேன் மதயானையினிடத்தும் சிறந்தவ்ருஷபத்தினிடத்தும் அரசனிடத்தும் ஸிம்மாஸனத்தினிடத்தும் ஸாதுக்களிடத்தும் எப்போதும் வஸிக்கிறேன் எந்த வீடுகளிலுள்ள ஜனங்கள் காலத்தில் அக்னிஹோத்ரம் செய்துகொண்டும் கோக்களையும் பிராம்மணர்களையும் தேவர்களையும் பூஜித்துக்கொண்டும் புஷ்பங்களினால் அர்ச்சனை செய்துகொண்டும் இருக்கின்றனரோ அந்த வீடுகளில் நித்யவாஸம்செய்வேன் எக்காலமும் வேதாத்யயனம் தவறாத பிராம்மணர்களிடத்தும் எப்போதும் தம்கடமையில் ஊக்கமுள்ள க்ஷத்ரியர்களிடத்தும் பயிர்செய்வதில் ஊக்கமுள்ள வைஶ்யர்களிடத்தும் எக்காலமும் பணிவிடையில் ஊக்கமுள்ள சூத்ரரிடத்தும் வஸிக்கிறேன் நாராயணரிடத்தில் மட்டும் முழுஅன்புடன் வேறெங்கும் மனத்தைச்செலுத்தாமல் சரீரமெடுத்து வஸிக்கிறேன் ஏனெனில், மிகப்பெரிய தர்மமும் பிராம்மணர்களிடத்தன்பும் யாரும் விரும்பத்தகுதியும் அவரிடத்திலிருக்கின்றன அரசியே! மற்றவிடங்களில் நான் இவ்வாறு சரீரத்தோடிருப்பதுமில்லை இவ்வாறு என்னால் பேசவும் முடியாது எவனிடத்தில் என் கருத்தினால் நான் இருக்கிறேனோ அவன் புண்யம், புகழ், பொருள், இன்பம் எல்லாவற்றிலும் 'மேலாகிறான்' என்றாள்' என்று சொன்னார்

முபபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(நன்றிகொன்றவரின பிராயச்சித்தவிஷயமான
வத்ஸநாபரின் கதை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! நனறிமறநதவாகளுககு பராயசசிததம எனனவெனறு சொலலும ஐயா! சிறநதகைகளை உடையவரே! எநத அறிவீனா, தாயதநதையரையும ஆசாாயரையும அவமதிககினறனரோ, மறறுமெவா வெடகமிலலாமல செயநனறி மறககினறனரோ அவாகளுடையுமகதியை உணமையாககேட்க விருமபுகிறேன" எனறு சொலல, பீஷமா சொலலத தொடஙகினா

"அபபா! நனறிமறநதோருககுப பலவாஷகாலம நரகமே தாயதநதையா ஆசாாயாகளின சொலபடிநடவாதவா, பூசசி புழு எறுமபு ஜாதிகளிலும மரம செடி முதலிய ஸதாவரஙகளிலும பிறககினறனா திருமபவும அவாகள மானிடபபிறபபில பிறபபத் அரிது இநதவிஷயததிலும ஒரு பழையசரிததிரததைக கூறுகினறனா அதைச சொலலுகிறேன மிகததெரிநதவரும நியமநதவுருதவருமாகிய வதஸநாபரெனனும ஒருமஹரிஷி இருநதா அநத பரமமரிஷி புறறு மூடுமபடியிருநது மிகபபெருமதவமசெயதா பரதஸ்ரேஷடனே! அவா தவமசெயயுமபோது தேவேநதரன மினனுளள மேகஙகளைககொணடு மிகவும அதிகமான மழையைப பொழிநதான அஙகே இநதரன எழுநாள மழைபெயவித தான அநதபராமமணா கணணைமூடிககொணடு அநதமழையை ஏறறுககொணடாா குளிாகாறறோடுகூடிய அமமழைவிழுமபோது இடியினால அடிககபபடடபுறறுனது நனிசிதறிக கரைநதுபோயிறறு புறறுககரைநதுபோனபிறகு, மஹாதமாவான வதஸநாபா மழையினால அடிககபபடுமபோது தாமதேவதை அவாமேல தயை செயது நலலெணணமவைததது, மிகக தாமிஷடராகத தவம செயயும அநதபரமமரிஷியை நினைககுமபோது தாமதேவதையின இயறகையில அமைநத நலலெணணம உடனே வெளிபபடடது தாமதேவதை அழகுளளதும மிகபபெரிதுமான எருமையின வடிவமாகத தனனைசசெயதுகொணடு வதஸநாபரைககாபபதறகாக நாலு காலகளாலும மேலேநினறது தாமததைககாபபவரிற சிறநத பரதஸ்ரேஷடனே! காறறோடுகூடிய மழை ஒயநதவுடனே தாமதேவதை எருமைவடிவததுடனேயே புறமைவிடடு மெளள விலகிச சென்றது மழை ஒயநதபோது அநதச சிறநததவமுள்ள வதஸநாபா திசைகள திறநதிருபபதையும மலைசிகரஙகளையும பூமியெலலாம ஜலததினால நனைககபபடடுத தடாகஙகளெலலாம

தண்ணீர் நிரம்பியிருப்பதையும் கண்டு மகிழ்ந்தார் அவர் ஆச
யத்துடன், 'நான் யாரால் இந்தமழையினின்றும் காப்பாற்றப
டேன் ?' என்று நினைத்தார், உடனே அருகிலின்றஎருமைன
கண்டார் 'விலங்குஜாதியிலேயும் தாமத்தில் அன்புள்ளது காண
படுவது என்னவியப்பு ! இந்தப் புண்யமான மஹிஷம் இதோ
பாறையின்மேல் நிற்கிறது, ஆனால், பருத்து வன்மையுள்ளதாயி
கிறது இதனிடம் மாமஸம் மிகுதியாயிருக்கும்' என்று நின
தார் மறுபடியும் அம்முனிவருக்குத் தாமத்தைப்பற்றிய எ
ணம் பின்வருமாறு உண்டாயிற்று 'நன்றிமறந்தவரும் நமபின
னைக் கொன்றவரும் நரகமடைவார்கள் நன்றிகெட்டவர்களு
ப்ராணனை விட்டாலன்றி வேறு எவ்வகையினும் பரிகாரம் எ
குத் தெரியவில்லை 'மாதாபிதாக்களைக் காப்பாற்றுமலும் (
தக்ஷிணை கொடாமலும் நன்றிமறந்தும் இருப்பதற்குமரணமது
முடிவான ப்ராயச்சித்தம்' என்று தாமசாஸ்தரம் தெரிந்த
சொல்லுகின்றனர் அப்படிச் செய்ய நினைத்தாலும் பிறர்செ
வதை மறுக்காமலிருந்தாலும் அது பெரிய உபபாதகம் ஆதல
பிராயச்சித்தம் செய்வதற்காக ப்ராணனைவிடுவேன்' என்றுநின
தார் இவ்வாறு பிராயச்சித்தம்செய்யக்கருதி மனத்தில் தே
பற்றைவிட்டு மேருமலைச்சிகரம்சென்று தேகத்தைவிட முய
பண்ணியதாமஞ்தெரிந்தமுனிவர் தாமதேவதையினால் கையிலபி
கப்பட்டார் தாமதேவதை, 'ஓ! வத்ஸாநாபரே! மிகத் தெரி
வரே! அனேகநூற்றாண்டுகள் ஜீவிப்பவரே! பற்றைவிட்டுத் தே
தைவிடுவதனால் உம்மிடத்து ஸந்தோஷம் அடைந்தேன் தா
தைக் காப்பாற்றுகிறவர்களெல்லாரும் நன்மையையும் தீமையை
இவ்வாறே ஆலோசிப்பர் ஆனால், உமக்கு ஒப்பு யாருமில
உம்முடையமனம் தடைப்படவில்லை நீர், யாதொரு கெடுதலு
றித் தாமத்தை முழுதும் நடத்தச்சக்தியுள்ளவர் மிகத் தெரி
வரே! நீர் பரிசுத்த ஆத்மாவாகிறீர் நீர் நீண்டகாலம் ஜீவிப
ராகத் திரும்பிச் செல்லும்' என்று சொல்லிற்று'' என்றார்

முப்பத்துநான்காவது அத்யாயம்.

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஸ்த்ரீபுருஷர்களின் சேர்க்கையில் யாருக்கு ஸுகமதிகமென்
பதைப்பற்றிய பங்காஸ்வனன் கதை)

யுதிஷ்டிரர், ''அரசரே! ஸ்த்ரீபுருஷர்களின் புணர்ச்சி
ஸ்பரிசஸுகம் யாருக்கு அதிகமாயிருக்குமென்னும் ஐயத்து
ஸ்ரீயான் நிச்சயும் சொல்லக்கடவீர்'' என்று கேட்க, பீஷ்
சொல்லலானார்.

"இந்தவிஷயத்தில் பங்காஸ்வனனென்னும் அரசனமேல்
திரனுக்குப் பகையுண்டானதைப்பற்றிய ஒரு புராதனசரித்திரத்
ச சொல்லுகின்றனர் ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டனே! முன்னர்
கதாமிஷ்டனான பங்காஸ்வனனென்னும் ஒருராஜரிஷி இருந்
ன் மிக்கபலசாலியான அந்தராஜரிஷி புத்திரனில்லாமலிருந்த
ல புத்திரனைக்கருதி அகனிஷ்டுதமென்று பெயருள்ளதும்
திரனுக்கு விரோதமுமான யாகத்தைச்செய்தான் அந்தயாகம்
ிதாக்களுக்குப் பிராயச்சித்தத்திற்காகவும் புத்திரபலனுக்காகவும்
ிக்கப்படுகிறது சிறந்தமஹிமையுள்ளவனும் தேவாக்கதிபதியு
ன் இந்திரன் அந்தயாகம் நடப்பதைப்பறிந்து நியமந்தவறுத்
திராஜரிஷியினவழிவைத் தேடிக்கொண்டிருந்தான் அர
ன! அம்மஹாத்மாவினிடம் இந்திரன் தவறுதலைக் கண்டு
க்கவில்லை பிறகு, சிலநாளைக்கெல்லாம் அவ்வரசன் வேட்
க்குச்சென்றான் இந்திரன், 'இதுஸமயம்' என்றுநினைத்து
வரசனைப் புத்திமயங்கச்செய்தான் இந்திரனால் புத்திமயக்
பட்ட அந்தராஜரிஷி ஒற்றைக்குதிரையோடுதிரிந்து திசைதெரி
மல் பசிதாகங்களினால் வருத்தமுற்றான் அரசனே! அவன்
ங்குமிங்கும் திரிந்து களைப்பினாலும் தாகத்தினாலும் கஷ்டப்பட்
கொண்டிருக்கையில் சிறந்த தண்ணீர்நிரம்பின ஓர் அழகிய
ாகத்தைக்கண்டான் அப்பா! அவன் அந்தத்தடாகத்தில்
ங்கிக் குதிரையைத் தண்ணீர்குடிப்பித்தான் தண்ணீர்குடித்த
ிரையை மரத்திலேகட்டி அந்தராஜஸ்ரேஷ்டன் தானும் அதில்
ங்கி ஸ்நாநஞ்செய்தவுடன் பெண்ணுருவம் அடைந்தான்
த ராஜஸ்ரேஷ்டன், தான் பெண்ணாகப்பட்டதைக்கண்டு
டகி மனத்தில் கவலைமேலிட்டுப் பொறிகளும் புத்தியுங்கலங்கி,
ன் எப்படிக் குதிரைமேல் ஏறுவேன்? எப்படி ஊருக்குப்
ோவேன்? அகனிஷ்டுதமென்னுமியாகஞ்செய்து என் தாம்பத்
னிடம் மிக்கபலசாலிகளான நூறுபுத்திரர்கள் பிறந்திருக்
றனரே அவர்களுக்கும் என்சொந்தமனைவிக்கும் நகரத்தி
தேசத்திலுமுள்ள ஜனங்களுக்கும் நான் என்னசொல்வேன்?
மையும் இளப்பும் பிறருக்கு உட்படுதலும் நகையும் வினை
டுமுதலியவையும் தேகஒளியும் பெண்களின்சிறப்பில் ஆசை
பெண்களின்குணங்களென்று தாமங்களின் உண்மைகளைத்
ிந்த ரிஷிகள் சொல்லுகின்றனர் தேகப்பயிற்சியும் வன்மை
சூரத்தனமும் புருஷனுக்குரிய குணங்கள் எனக்குப்புருஷத்
ம் போய்விட்டது எதனாலேயோ பெண்தன்மை உண்டா
று பெண்ணாயிருப்பதனால் நான் மறுபடியும் எப்படி அந்தக்
ிரை ஏறக்கூடும்?' என்று நினைத்தான் அப்பா! பெண்ணான

அந்தராஜஸ்ரேஷ்டன மிககதயரததுடன குதிரையினமேலே
ஊருககுததிருமபிவநதான பிளளைகளும மனைவியும வேலைககா
களும பட்டணததாரும தேசததாரும, அவனைககணடு, 'இ
என்ன!' என்று மிககவியபபுறறனா பேசுகிறவரிலசிறநதவனு
பெணணுருவஙகொணடவனுமான அநதராஜரிஷி, 'நான சிரம
சேனைகள சூழநதுவர வேட்டையாடபபோனேன தெயவ
ஞல மதிமயஙகித திரிநதுகொணடு பயஙகரமானகாட்டில நுழை
தேன மிககபயஙகரமானகாட்டில தணணீரவிருபபததிலெ
வருததபபட்டு அறிவுதபபிய நான பாரகக மிகஅழகியதும பற
களினுலசூழபபட்டதுமான ஒருதடாகததைக கணடேன, அ
ஸநானமசெயததும பெணணுனேன அது தெயவததிஞலெ
பது நிசசயம ஸநதேஹமிலலை மககளிடததும மனைவிகளி
தும பொருளிலும எனககு ஆசைதீரவிலலை' என்று செ
ஞன பெணணுருவடைநத அநதராஜஸ்ரேஷ்டன, அதன பி
போகஙகளையும கோதரஙகளையுமசொலலித தனமனைவிகளையும
தரிகளையும அழைததுத தனபுததிரரகளைபபாரதது, 'பிளளைக
வனமபோகபபோகிறேன நீஙகள அனபுடன ராஜயத
அனுபவியுஙகள' என்றுசொன்னுன அவவரசன நூறுபு
களுககும ராஜயபட்டாபிஷேகமசெயவிததுக காடுசென்று
அநதபபெண்ணுன அரசன காட்டிறகுசசென்று ஓர ஆ
மததில ஒருரிஷியை அடைநதான ஆஸ்ரமததில அநத
யினுல அநதபபெணணுககு நூறுபுததிரரகள உண்டாயி
பிறகு, அவள அநதபபுததிரரகள எலலாரையும அழைத
கொணடு முநதியபுததிரரகளிடமவநது, 'நீஙகள, ஆணுயிரு
போது எனககுப பிறநதபிளளைகள, இநத நூறறுவரும பெ
ஞனபிறகு பிறநதவரகள புததிரரகளே! நீஙகளனைவரும ஸ
தரஸநேஹததுடன ஒரே இடததில ராஜயததை அனுபவி
கள' என்றுசொன்ஞள பிறகு, அநதஸஹோதரரகள சே
ராஜயததை அனுபவிததனர கோபததிஞல துடிததுககொ
டிருநத தேவேநதரன, அவரகள ஸஹோதர உணரசசியே
உயரநத ராஜயததை அனுபவிபபதைககணடு, 'இநதராஜ
ககு நானசெயதது உதவியானதேயனறித தீஙகாகவிலலை
என்று நினைததான தேவராககரசன இநதரன, உடனே ப
மணவடிவஙகொணடு, அநதநகரததுககுசசென்று, அநதரா
ஷின முநதியகுமாரரகளைககணடு, 'ஒரு தநதைககுப பிற
ஸஹோதரரகளுககே ஸஹோதரஸநேகமிருபபதிலலை. தே
களும அஸுரரகளும கசயபரின புததிரரகளதாம. கசயபபு
களான தேவாஸுரரகள, ராஜ்யததைபபறறியே கலகபப

ா நீஙகள பஙகாஸவனுககுப பிறநதவாகள மறறவாகள
ஷிககுப்பிறநதவாகள - உஙகளபிதாவின ராஜயததை ரிஷியின
ளளைகள அனுபவிககிறாாகள' எனறு மிதரபேதம செயதான
நதிரனால கலககபபடட அநதபபுதராகள யுததததில ஒருவரை
பாருவா கொனறனா அநத ரிஷிபதனியானவள அதைககேடடு
னம கொதிதது அழுதாள அபபோது, இநதிரன பராமமணரூப
ாக அவளருகில வநது, 'சிறநதமுகமுளளவளே! எநதத துயரத
னால வருததபபடடு நீ அழுகிறாய?' எனறு கேடடான அநதப
பண, அநதபராமமணனைககணடு அழுதுகொணடே, 'பராமமண
ர! எனது இருநூறுபிளளைகளும காலததினால அழிககபபடட
ா பராமமணரே! நான முனனே ராஜனாயிருநதேன பராமம
ணோததமரே! அபபோது அழகிய ரூபமுளள நூறுபிளளைகள
னககுப பிறநதனா பராமமணோததமரே! ஒருகால நான
வடடைககுபபோயிருநதபோது பெருஙகாடடில திரிநது ஒரு
டாகததில ஸநானம செயதவுடன பெணணாகிவிடடேன அதன
றகு, பிளளைகளை ராஜயததில வைததுவிடடுக காடு புகுநதேன
ராமமணரே! பெணணாகபபோன எனககு ஓா ஆஸரமததில
ஹாதமாவான ஒரு ரிஷியினால நூறுபிளளைகள பிறநதனா
வாகளை நான படடணததில கொணடுபோயச சோததேன
ராமமணரே! காலமவநததினால அநதபபுதராகளுள பகையுண
ாயிறறு பராமமணரே! தெயவததினால பீடிககபபடட நான
தறகாகத துயரபபடுகிறேன' எனறுசொனனாள இநதிரன், துய
படும அவளைககணடு, 'அமமா! முனனே யஜமானனாயிருநத
னனை அழையாமல இநதிரதவேஷமுளள யாகததைசசெயது
னககுத தாஙகமுடியாததுயரததை நீ உணடுபணணினாய, மதி
கடடவளே! நான இநதிரன், நீசெயதபகையைத தீாததுவிட
டன' எனற கடினமான சொலலைசசொனனான அநதபபஙகாஸ
னனெனனும ராஜரிஷி இநதிரனைபபாாதது அவனபாதஙகளில
லையால வணஙகி, 'தேவஸரேஷடனே! நான புதரனைவிருமபி
நதயாகததைச செயதேன அநத விஷயததில தயைசெயது
னனை க்ஷமிககவேணடும' எனறு சொனனான அவன சாலில
ழநததனால ஸநதோஷமடைநத தேவேநதிரன அவனுககு வரம
காடுபபதறகாக, 'ஓ! அரசனே! உனககு எநதப பிளளைகள
ழைககவேணடும? ஆணாயிருககையில பிறநதவாகளா? பெணணா
ருககையில பிறநதவாகளா? எனககு இநதச்சொல' எனறு
கடடான அநதரிஷிஸதரீ உடனே இநதிரனைபபாாததுக கைகூப
ககொணடு, 'இநதிரனே! எனககுபபெணணாயிருககையிலபிறநத
ளளைகள ஜீவிககவேணடும' எனறு சொனனாள. இநதிரன், ஆச

சாபமடைந்து அந்தஸ்திரீயைப்பார்த்து, 'உனக்கு ஆணாயிருக்கையில் பிறந்தபிள்ளைகள் வெறுக்கத்தக்கவரானதேன்? அவர்களிடத்திருப்பதைவிடப் பெண்ணாயிருக்கையில் பிறந்தபிள்ளைகளிடத்தில் அதிகமான அன்பு எப்படி? அந்தக்காரணத்தைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் எனக்கு நீ சொல்லவேண்டும்' என்று மறுபடியும் கேட்டான் அதற்கு அந்தஸ்திரீ, 'இந்திரனே! ஸ்திரீக்குப் புத்திஸ்நேஹம் அதிகம் புருஷனுக்கு அப்படியில்லை ஆதலால், ஸ்திரீயாயிருக்கையில் பிறந்தவர்கள் ஜீவிக்கவேண்டும்' என்றுசொன்னாள் இவ்வாறுசொல்லக்கேட்ட இந்திரன், தயையுடையவனாகி, 'உண்மை பேசுகிறவளே! உன்னுடைய புத்ரர்கள் எல்லோரும் இப்போது ஜீவிக்கட்டும் அரசர்க்கரசனே! நல்ல தவமுள்ளவனே உனக்கு ஆண்தன்மை வேண்டுமா? பெண்தன்மை வேண்டுமா உனக்கு எது வேண்டுமோ அந்தவரத்தை என்னிடத்தில் கேள் என்றுசொன்னான் அந்த ஸ்திரீ, 'இந்திரனே! பெண்தன்மையைத்தான் விரும்புகிறேன் ஆண்தன்மையை விரும்பவில்லை என்று சொன்னாள் அவளால் இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட தேவேந்திரன், அவளைப்பார்த்து, 'அரசனே! ஆண்தன்மையை விட்டு பெண்தன்மைக்கு ஆசைப்படுவதெப்படி?' என்று கேட்க, பெண்தன்மையிலிருக்கும் ராஜஶ்ரேஷ்டன், 'இந்திரனே! ஸ்திரீபுருஷர்களின்சேர்க்கையில் ஸ்திரீக்குத்தான் எப்போதும் இன்பம் அதிகம் இந்தக்காரணம்பற்றி ஸ்திரீத்தன்மையையே நான் வேண்டுகிறேன் தேவஶ்ரேஷ்டனே! உண்மையாகவே ஸ்திரீயாயிருப்பதில் எனக்கு அதிகஸந்தோஷம் இந்த ஸ்திரீத்தன்மையிலே திருப்தி அடைந்திருக்கிறேன் தேவராஜனே! நீ செல்லலாம் என்று மறுமொழிசொன்னான் தேவேந்திரன், 'அப்படியேஇருக்கட்டும்' என்று சொல்லி, அந்தப்பெண்ணினிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு ஸ்வர்க்கத்துக்குச் சென்றான் மஹாராஜனே! இவ்வாறு பெண்ணுக்குத்தான் அதிக இன்பமென்று சொல்லப்படுகிறது என்று கூறினார்

முப்பத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தீவினைகளை நீக்கி நல்வினைகளைச் செய்பவர் கடவுளின் அருளைப் பெறுவரென்பது.)

யுதிஷ்டிரர், "இவ்வுலகவாழ்க்கையில் தனக்கு நன்மை விரும்பினமனிதன் என்னசெய்யவேண்டும்? எப்படிப்பட்ட ஒழுக

ளளவனுகி உலகவாழககையை எபபடிநடததவேணடும?'' என று கடக, பீஷமா சொலலலானா

"ஒருவன தனதாமஙகளைசசெயது பரிசுததமானமனதது ன நாராயணரிடததிலும சஙகரரிடததிலும பகதிவைதது ா துககளைப பூஜிதது தயானிதது ஜபமசெயயவேணடும தேகத றுசெயயபபடும மூனறுவகைககாமஙகள வாககினுறசெயயபப ம நானகுவகைக காமஙகள மனததினுலசெயயபபடும மூவகைக ாமஙகள ஆகப பததுவகைககாமஙகளையும விடவேணடும உயி ரபபோககுவது திருடுவது பிறாமனைவிகளைததொடுவது ஆகிய தகததினுலசெயயபபடும பாவஙகள மூனறையும முறறும விட வணடும அரசாககரசனே! கெடடபேசசு, கடுஞ்சொல, காடசொலவது, பொயசொலவது இந்நானகையும வாககினு ும செயயலாகாது, மனததில நினைககவுமாகாது பிறா பாருளைவிருமபாமை, எலலாபராணிகளிடததும அனபு, புண பாபஙகளுககுப பலனஉணடெனறநமபிககை இமமூனறு வகைக ாமஙகள [1]மனததினுலசெயயவேணடியவை ஆதலால, மனிதன ாககினுலும காயததினுலும மனததினுலும கெடடகாமததைச சயயலாகாது இவவுலகததில நலலகாமஙகளையே செயது நாரா ணரிடததிலபகதியுளளவன அவருடைய அநுககிரஹததினுல ாருககுந தெரியாத மேலான பததததை அடைவான'' எனறா

முப்பத்தாறுவது அத்யாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரர், உலகவாழ்க்கையிலுள்ள துக்கத்தை எடுத்துக்கூறி, பீஷ மரை வைஷ்ணவதர்மத்தைச்சொல்லும்படி கேட்டது)

யுதிஷடிரா, "ஐயா! பிதாமஹரே! இவவுலகததில மேலான பாருளை அடையாமலிருககும எனதுசிததம பரிதபிககிறது ாவஙகளைபபோககுகிறவராகிய நாராயணரைததவிரத தாவரமும ஙகமமுமாகிய இவவுலகனைததும அநிதயமாகததோனறுகிறது ாமரைக கணணராகிய நாராயணாதாமே உலகததுககெலலாம நதாயாமியான புருஷா குறறமறறவரே! அநதநாராயணராக வயிருககும இநதக கணணபிரானுடையமகிமையனைததும உம ால கேடகபபடடதாக இருககுமே'' எனறுசொலல, பீஷமா, சிறநத அறிவுளளயுதிஷடிரனே! யுததததில எனனுல காணவும டடது'' எனறுசொனனா பிறகு, யுதிஷடிரா சொலலலானா

1 இவறறுககு எதிரானவறறை விடவேணடுமெனபது கருதது

“ராஜஶ்ரேஷடரே! ராஜதாமஙகளைததும, நாரதராலசொல
பபட்ட பூாவசரிததிரமமைததும, [1] மூனறு விததுனபஙகளை
போககுவதும ரஹஸயமுமாகிய நாராயணருடையசரிததிரமு
உமமிடததிலிருநது நான கேடடேன மஹானுபாவரே! எனமே
அனுகரஹமவைததுஒரேதெயவபபறறுளளவாகளின தாமஙகளு
நியமஙகளும சுருககியும விரிததும உமமால சொலலபபடட
அநதபபகவானே உலகததைககாபபவரெனபதும அதிதிகளை
பூஜிககுமவிதியும தவஙகளும அனுஷடானஙகளும வேதவாகய
களில நனறுககூறபபடடவையும பொருளகளிலநிறைவேறற
தககவையும அகனிஹோதரததை அனுஸரிபபவையுமான வா
பேயமுதலியயாகஙகளும தவததிலிருககும பராமமணாகளுககுரி
பலவகைஜபஙகளெனனுமயாகஙகளும பிராமமணாகளசெய
பதினொருவகை [2] ஹவிாயாகஙகளும அவறறினபலனகளினவே
பாடுகளும வானபரஸததாமஙகளும சொலலபபடடன சிறந
அறிவுளளவரே! ஒவவொருநாளும பராமமணாகள செயயததக
[3] பஞச மாஹாயஜஞஙகளும வேததைககேடபதனுலுணடாகு
புணயஙகளும பிரமமயஜஞததினபலனும வேததிறசொல
பபட்ட வரதஙகளினவிதிகளும வேதோகதஙகளான நிதயகாம
களும [4] ஸவாஹா [5] ஸவதா இவறறைககொடுபபதும யாகமுதலி
வறறிறகும தானதாமஙகளுககுமுளளபயனகளும நானகுஆஶ
மஙகளில ஒனறுககுமேல ஒனறை அடைவதிலுளளபலனும தனி
தனியே ஒவவோா ஆஶரமததிலமடடும நிலைபெறறிருபபதி
பயனும மாஸததிலும பகஷததிலும உபவாஸமிருபபதின ப
னும தெளிவாகஉரைககபபடடன ஆகாரததைவிடடவாகளு
கும பஞசாகனிமததியில தவஞசெயபவாகளுககும வீரமாாககம
கிய யுததமரணததை அடைநதவாகளுககும நிதயம அகனிஹோ
ரமசெயபவாகளுககும உளளலோகஙகளும சொலலபபடட
வேனிறகாலததில பஞசாகனிமததியிலிருநதும பனிககாலத்தி
தணணீரிலிருநதும மழைககாலததில தரையிறபடுததும தவமசெ
பவரின தவபபயனுமசொலலபபடடது இவவுலகததில தேசஸ
சாரம செயயும பராமமணாகளுககுச சொலலியபலனும அன

[1] (1) ஆதயாதமிகம=தேகததிலஉணடாகும பிணிமுதலியன (
ஆதி தெயவிகம=மழை, காறறு, இடிமுதலியன (3) ஆதிபெளதிகம
தேள, பாமபுமுதலிய பராணிகளாலுணடாகும துனபமுதலியன

[2] அனனஹோமததோடுகூடிய யாகஙகள

[3] ஆதிபாவம 559-ம பககம குறிபபிறகாணக.

[4] தேவாகளுககொடுப்பது [5] பிதருககளுக்குககொடுப்பது

ன முதலான தானஙகளின்பலனும புணயதீா ததஙகளெலலா
றிலும ஸநானமசெயயும மனிதாகளுககுணடாகும பலனும
ாயமாகக குடிகளைககாபபாறறும அரசாகளின தாமஙகளும
ாலலபபடடன பேசுகிறவாிறசிறநதவரே ! உலகததில ஸத
தவருதவாகளுககும, தீா ததயாததிரைசெயது சிரமபபடடவா
ககும, தாயதநதையருககும ஆசாாயருககும பணிவிடைசெய
ாகளுககும, பசுவையும பராமமணாகளையும ரக்ஷிபபதறகாக
தேசததைக காபபதறகாகவும அசசததைவிடடுத தைாயத
ன எதிாததுசசெனறு உயிரைவிடுகிறவாகளுககும, ஆயிரக
ாககான தக்ஷிணைகொடுபபவாகளுககும உளள கதிகள சொல
படடன சாஸதிரஙகளிலசொனனபடி நனருக உபதேசிககப
றறு உறுதியான நியமததுடன ஸநதியாவநதனததையும
ாகவிதியையும அனுஷடிபபவா அடையுமகதியும சொலலப
டடது சிறநத குருவே ! நானகுவேதஙகளமுதலான 1 சுருதி
ும 2 ஸிததாநதஙகளின நிசசயஙகளும வியாஸாமுகததி
னறு வநதவைகளை நான கேடடேன எலலாககிரியைகளும
றைச சாாநதிருககினறனவோ அநதபபஞசமஹாயஜஞங
ம அவறறின அஙகஙகளை நடததுமமுறைகளும முறறிலும
கபபடடன அவையெலலாம பெரியோரால அவவாறு
ாலலபபடடவையாதலின அவறறை யாரும 3 தூஷிபபது முடி
து• வைஷணவாககுரிய அனுஷடானமானது இநதத தாமங
ற சிறநதது பகவானுனவிஷ்ணுவானா பகதனைத தமதேகத
பபோலக காபபாறறுகிறுா க்ஷததிரியாகளிலசிறநதவரே !
வுலகததில பலனைககருதிச செயத கருமததினபலனை அனு
ததே தீரவேணடுமெனறு வயாஸமஹாிஷி சொலலியிருககிறுா
ன அனுபவிததபிறகு விழுவதே முடிவெனறு முனனமே
பபடடது இநதககருமஙகள எனககு ஸநதோஷததைததரா
லை அவை விஷததைப பினபயனுககொணடவையெனறு
ா நினைககிறேன சிறநத பராககரமமுளளவரே ! காபபததில
பிபபது கொலையைவிட மிகககஷடமெனறு நானநினைககிறேன
ுவே ! ஒருமனிதன மரணகாலததில எனன துனபஙகளை
டகிருனே அவறறைவிட மிகககஷடமான துனபஙகளைக காப
ாஸததில அடைகிருன ஐயா! காபபததிலிருநது வெளிபபடும
ாதும பிறகு வினைபபயனகளை அனுபவிககுமபோதும காபப
ஸததிலுளளதைவிட மிககொடியதுககததை மனிதன அடை
ன பாரதரே ! அதனுல, எனககு இநதத தாமஙகளில நிச

1 ஸிலரிககுக கள உபநிஷதமுதலியவை சோநதவை.
2 மீமாமஸை முதலியன 3 ஆக்ஷேபிபபது

-சயமுணடாயிறறு சிறநதஞானமுள்ள கௌரவஸரேஷட
எது பிறபபுஇறபபு மூபபுககளைப போககுகிறதோ அநத
மததை உமது அனுககிரகததினுல கேடகவிருமபுகிறேன தா
-தைஉணடாககும வைதரணீநதியும கததிகளாயிருககும இ
ளுளள அநத அஸிபதரவனமும நெருபபினுல கொதித
கொணடிருககும குணடஙகளும கததிமுனையில நடககவேண
வழியும கூாமையானமுடகளினுல மிககபயஙகரமான இரு
இலவமரமும தாயதநதையாகளுககாகவும ஸநேஹிதா சுறற
ருககாகவும தமககாகவும மனிதாகள செயதபாவஙகளின க
மான பலனுயிருபபனவெனறு வியாஸமஹரிஷி சொன
1 குமபீபாகமெனனும நரகததில தகிககபபடடும சூலஙகளி
கதறககதறக குததபபடடும ரௌரவமெனனும நரகததில
டபபடடு அடிகளினுல அஙகஙகள நசுககபபடடும கதறக
வெடடபபடடுத தஙகள உதிரததையே குடிததுககொணடும க
வதனுல கூவிககொணடும தணணீா ததாகததினுல உதடும நெ
உலாநதும தழுதழுததும பிரஜஞைதபபியும எலலாததுயரங
ளுளும மேறகொளளபபடடும அலறிககேடடுககொணடு பிருக
நோயுறற மனிதாகளிடததில யமனுககுத தயையிலலையே !
ளையினுல கஷடபபடுகினறவாகள பததுததிசைகளும நிரமபும
யனறோ கதறுகினறனா ! ஒருவன தனபநதுககளுடனசோ
உலக இனபஙகளை அனுபவிபபதறகாகப பாபஙகளைசசெயகிற
அவறறின கஷடமானபயனை யமனுடையவீடடில அவவெ
வனே அனுபவிககிறுன மலமூததரஙகள எலுமபில சேறுகபபி
துககொணடு அனேகஜநதுககள நிரமபியிருககும காபபபை
மலமூதரம புழு இவறறினநடுவில வஸிபபதாகிய கதியை எத
ஒருவன அடையாமலிருபபன ? காபபவாஸததிறகு மேறப
வேறு நரகம ஏறபடுததபபடவிலலை நரகவாஸததினுல உண
கபபடடபயனதான காபபவாஸமெனறு சொலலபபடுகி
காபபததினினறு பிறநதவன துயரஙகள அதிகபபடடவனுகிறு
அவனுககுத துககஙகள நீஙகவேணடும எனனும ஆசை நி
வேறுகிறதிலலை ஏனெனில, மனிதன பிறநதவுடன மனததி
வாககிலும தேகததிலும உளளகஷடஙகள அவனுககு வ
சேருகினறன பயஙகரமான அநததுனபஙகளினுல நெ
கபபடடு ஸவாதீனம தபபிபபோகிறுன அநததுனபங
ளுல தனவசம இலலாமலே காபபததிலபுகுநது திருமப
ஜனிககிறுன மனிதன ஸவதநதரம இலலாமலே மூ
செயகிறுன , ஸவதநதரம இலலாமலே நடககிறுன , ஸவதந

1 சாலில போடடு வேகவைபபது

லாமலே மூப்பினால் உருமாறிப்போகிறான், ஸ்வதந்த்ரமில்
மலே மூப்பினால் தேகத்தளர்ச்சியையும் அடைகிறான் இவ்
று மனிதர்களுக்குக் காலநிச்சயமில்லாமல் எக்காலத்திலும்
ணம் வந்தேதீருகிறது ஒருவன் கர்ப்பத்திலேயே இறக்கிறான்
ஒருவன் பிறக்கும்போதே இறக்கிறான் அநேகர் பிறந்தபின்
க்கின்றனர் மற்றும் சிலர் யௌவனப்பிராயத்தில்இறந்து
கின்றனர் சிலர் நடுவயதில் விழுந்துபோகின்றனர் முதிர்ந்
ன இறந்தவனேதான் பரமதேவனாயிருந்தாலும் ஜன்மத்
களுக்குச் சாதவன் யார்? ஐயா! மரணத்தின் கையில் அடங்கிய
களைப் போன்றவனுக்குச் சொல்லவேண்டுமா? கௌரவ
ரேஷ்டரே! இந்தப்பயம் என்மனத்தில் எப்போதும் புகுந்து
ண்டிருக்கிறது சிறந்தபுத்தியுள்ளவரே! காலத்தைச்சரீரமாக
டைய பரமாத்மாவினிடத்தில் எப்போதும் அடங்கியிருந்தும்
ருடைய குணங்களை அறியாத நான் சற்றுநேரமும் ஸுகம்
றவில்லை இன்னுஞ்சிலர் பலவகை உணவுகளினால் வளர்க்கப்பட்ட
பலவகை உடுப்புக்களினால் போர்த்தப்பட்டும் சந்தனமும்அகி
ஒவ்வோர்அவயவங்களிலும் பூசப்பட்டும் ரத்னங்களினாலும்
துக்களினாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டும் பலவகை வாகனங்களில்
சென்று (யாவராலும்) ஏகரீதியாகக் கொண்டாடப்பட்டும்
ளவனத்தினால் ப்ரகாசிக்கும் அழகுள்ளவர்களும் மெதுவாகத்
ரடை நடக்கின்றவர்களும் அன்புள்ளவர்களும் மனத்திற்கினி
ர்களுமான சிறந்தபெண்களோடு தடையின்றி வெகுகாலம்
த்துக்கொண்டிருந்தும் அளவற்ற ஒளியுள்ளதான சரீரத்தை
உயிரையும் ஸுகாநுபவத்தில் ஆசை தீராமலே விட்டுவிட்டுச்
லுகின்றனர் ஸ்வர்க்கத்திலும் அதற்கு மேலுலகத்திலுமுள்ள
வர்யமகூட நிலையற்றதுதான் தேவர்களும் விதிக்குட்பட்ட
களே ஆதலால், தேவத்தன்மையையும் யான் விரும்பவில்லை
சைகளுக்கு முடிவில்லை ஆசையற்றவன்தான் நிவ்ருத்திமார்க
த்தையடைகிறான் தர்மங்களெல்லாம் உலகங்களைச் சோப்பதற்
கவே உள்ளவையென்பதில் ஸந்தேஹமில்லை தர்மந்தெரிந்தவ
! அவை [1] ஊஞ்சலுக்கு ஸமானமானவையென்று வ்யாஸ
றரிஷி சொன்னார் ஆதலால், ஊஞ்சலின் செய்கையில்லாத்
ரான வழியிருக்கையில் தெரிந்தவனெவன் கடினமான துக்க
ர்க்கத்தில் ஏறுவான்? இவ்வுலகத்தில் எல்லாவற்றினும் ப்ரிய
ன தன்ஆத்மாவை ஊஞ்சலுக்குஸ்மானமாக எவன்செய்வான்?
கமங்களும் ஸ்தாவரங்களுமாயுள்ள எல்லாஉயிர்களும் இவ்வுல
திலிருந்து வேறுலகத்திற்குத் தடையின்றிச் செல்லவேண்டும்

1 மேலுங்கீழும்-ஆடிக்கொண்டே-இருப்பவை

கடடுசோறிலலாமலும வழிகாட்டுகிறவனிலலாமலும காபபவ
சுறறததாருமிலலாமலுமிருககும கொடிய இருளில பரவேசி
வேணடும தாமநதெரிநதவாகளும ஐமபுலனகளையும அடகக
வாகளும தவததில உறுதியுளளவாகளுமாகிய எவாகள நாராய
ரால சொலலபபடட அநதததாமததை வேறுநினைவிலலாமலநின
கினறனரோ அவாகள அநதததாமததினுலேயேஉயாநதபததை
பாாதது அடைகினறனா பகவானுன விஷணுவானவா பக
களைத தமதேகததைபபோலக காபபாறறுகிருா ஆசாரய
குயவனுடையசகரமபோனற காலசகரததில சுறறபபடும பிரா
களில நான அனேகமாயிரம தாயதநதைகளை அடைநதேன அ
புடன தாயமாாகளின பலவகையான முலைகள எனனுல குடிக
படடன விதிவசததினுல அனேகமாயிரமபிளளைகளும தா
களும அனபாகளும பகைவாகளுமகிடைததுத தாணடிபபே
னா ஒனறிலும ஸுகம கிடைததிலலை ஒனறிலும கலையாதந
யிலலை கஷடபபடடுஅடைநத உயாநத பதஙகளிலிருநது அ
கடி தவறுதல நோநதிருககிறது. கஷடபபடடு ஈடடியபொரு
நஷடமாயிருககிறது வழிபபோககா வழியிலுளளநிழலைபப
ஒருவரோடொருவா சோவதெபபடியோ அபபடியே உலகம இ
வாறு காமஙகளுககுடபடடதாகவே தனககனுகூலமாசச சுற
தாரின சோககைகளை அடைகிறது களைபபாறியபிறகு, திரு
வும தனகாமததினுலகாணபிககபபடட வழியில மனிதன செ
கிருன கௌரவஸ்ரேஷடனே! உலகததிலுளள இநதசசோக
[1] இவவகையெனறு கணடறிநதபிறகு விஷடையிறசோநத அ
னததைபபோனற இநத ஸுகததை அனுபவிபபதறகு எவ
அஞசாமலிருபபன? வைஷணவ தாமததை விரிவாக அனுஷ
பதில எனககு எணணமுணடாயிருககிறது பகவானே! ஆதலா
இபபோது நான உமதுபாதஙகளைத தலையினுல வணஙகுகிறே
நான நிதயமானகதியைப பெறுவதறகு உமமைச சரணம
அடைகிறேன சிறநதபுததியுளளவரே! கௌரவ ஸ்ரேஷட
பிறபபு இறபபு மூபபுககளினுல ஸ்ரமபபடடு [2] மூனறுதுன
களினுலும பீடிககபபடட நான முனயுகதாமததை இபபோ
கேடபிபபதினுல அவறறிலிருநது உமமால காககபபட விரு
கிறேன இநதததாமம கிருதயுகததிலுணடானது, திரேதாயு
தில மறைநதுபோயிறறு அநதததாமமெலலாவறறையும த
பாயன முனிவா சொலலியிருககிருா" எனருா

---

1 திககததோடுசோநதது 2 ஆதயாதமிகம, ஆதிதெயவிகம,
பௌதிகம இநதபபாவம 88-ம பககம குறிபபில பாாகக

முப்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி.)

(பீஷ்மர் முக்திஉபாயத்தை உரைத்தது)

பீஷ்மர், "ராஜஶ்ரேஷ்டனே! உன்ஒழுக்கத்திற்கும் குலத்
றகும இது தகுதி மனிதர்க்கதிபதியே! அரசர்க்கரசனே! ஐந்து
கங்களினலாகிய இந்தத்தேகத்திலிருப்பவனெவன் செழிப
ளளதும எதிரிகளும சிற்றரசர்களும வசப்பட்டதும தேவராஜ
ததிற்குஒப்பான ஸுகமும சிறப்புமுள்ளதுமானபெரியராஜ்யத
தப பெற்றுக்கொண்டும ராஜ்யத்திலுள்ள குணங்களையுமதளளிக்
றறங்களையும பார்ப்பான? ராஜனே! நீ உனகடகைகயினல
மதுபெரியோர்களை மிஞ்சினுய மஹாராஜனே! தாமமேஉருக
காணடவனும சிறந்த புத்திமானும பெருமபுகழபெற்றவனு
ாகிய விதுரனையும சிறந்தவிவேகமுள்ள ஸஞ்சயனையும ஞானஸம
ததைப்பெருக்கிக்கொண்டிருப்பவரும திவ்யஜ்ஞானத்தினல தத
ஙகளை அடைந்தவருமான பரமமாமுதலானதேவர்களையும
ஸுரர்களையும நீ மிஞ்சினுய இவவுலகம நிலையுறறது, துககங
ளினல பீடிக்கப்படுகிறதெனபதில ஸந்தேஹமில்லை சிறந்தகை
ளயுடையவனே! பரமமாமுதலானதேவர்களும அஸுரர்களும்
ட இவவாறே எபபோதும நிலையற்றிருப்பதைப்பார மனிதர
தலானவரைப்பறறிப்பேசுவது எப்படி? பிராணிகளை உத்பத்தி
சயயும தனமையுள்ளதும ரூபமில்லாததும சொல்லுக்குஎட்டா
தும [1]ஆத்மாவுக்குமேறபட்டதுமாகிய பரகிருதியைமட்டும செய
பபடாததெனறும நித்யமெனறும சாஸ்தரம சொல்லுகிறது
து மிக்கஸுகமெனறும சாநதமெனறும [2]நிர்வாணமெனகிற
பயருளளதெனறும முதனமையானதெனறும பரமமலோகத்து
ஷிகளும பூமியிலுள்ள மஹரிஷிகளும சொல்லுகினறனர் குற்ற
றறவனே! இயற்கையாகத் தாமத்திலிருப்பவன, மானிடவடிவ
ாயிருக்கும அந்த [3] பரகருதியினலதான பரகருதியெனறுசொல
பபட்ட மோக்ஷத்தை அடையவே [4]அடைகிருன ராஜனே!
நதக்காரணத்தின தாமமானது முதலயுகமான கருதயுகத்தில
ளஙகிறறு பரதஶ்ரேஷ்டனே! வீரனே! மற்றயுகங்களில ஸம
ாரமாகக்ததுக்குரியவையும ஜனனத்தைததருகினறவையுமான

---

1 ஆத்மாவைத தனவசப்படுத்துவது

2 மோக்ஷம 3 ஆத்மாவினஇயற்கை

4 பரகருதியிலிருந்து தாமத்தைச்செய்தபிறகுதான முக்திபெறுவ
னனபது கருத்து.

தாமஙகளே மிகுதியாக விளஙகுகினறன் எலலாககாரணஙக
ளும மூலபரகருதிதான நிதயமெனறுசொலலபபடுகிறது இ
வாறு காரணங்களைச்சேரநத தாமஙகள மேலானமூலபரகருதியை
ஆஸ்ரயிததிருககினறன உலகததில காட்சிககுஅகபபட்டவற
யும அகபபடாதவறறையும காணபிககும பரகருதியையே சிறந
தாக அறிகினறனா ஸதவகுணததைத தலைமையாகவுடை
கருதயுகமமுடிநது திரேதாயுகம பிறககையில பராமமணாக
விஷயஸுகஙகளை விருமபுமபோது அநதததாமம மறைநத
கௌரவனே! அரசனே! கலியுகததில கெட்டமாாககஙகளா
தாமஙகள தலைபபட்டபொழுது நலலதாமததின நடமாட்ட
ஓயநதுபோயிறறு பரமமாதிதேவாகளும எககாலமும எவனிட
தில பகதிசெயகினறனரோ அநதஉலகருபியும பறறிலலாதவ
மாயிருககும புருஷனமட்டும நிதயனெனறறியவேணடும அவ
நாராயணனெனறும சாசுவதமானபரபரமமமெனறும அ
வேநதனே! சரீரததினால அவனுடையஆராதனமாகிய காமததை
செய மனததினால அவனை தயானமசெய வாககினாலும எ
போதும் அவனநாமததைச சொல. அடையததககதும அழிய
ததும புனாஜனமமிலலாததுமாகிய அவனுடையஸதானத
அடை. சிறநதகைகளையுடையவனே! இவவாறு விஷணுவை ஆ
ரயிததபிறகுதான ஸமஸாரமெனனுமபேய விடுமெனபதை உன
குச சொனனேன இனனும எனனகேட்க நினைககிறாய்?'' எனறு

முபபததேட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உலகஸருடியைப்பற்றி நாாதருக்தும் ஸனத்துமாாருக்தும் ஸம்பாஷணம்)

யுதிஷடிரா, ''பிதாமஹரே! பிராணிகள ஜனனமரண
கடலில கஷடபபடுகையில எதையடைநதபின் கஷடததை அ
யாவோ அதை எனககுசசொலலும'' எனறுகேட்க, பீஷ
சொலலலானா

''இநதவிஷயததிலும ஸாதுககளானஸனதகுமாரருககும்நா
தருககுமநடநத ஸமபாஷணமாகிய ஒருபழமையானசரிததை
கூறுகினறனா மிசகபுகழபெறற ஸனதகுமாரபகவான பரம
வின புதரா ஸனகா, ஸனந்தனா, ஸநாதனாஎனனும மூன
பரமமிஷ்டாகள "ஸநதகுமாரருககு", முனபிறந்தவாகளென
சொலலபபடுகினறனா அவாகளனைவரும பிறநதபோதே ஞான

ளனறுகேளவி அவாகளுள நாலாமவரானஸநதகுமாரபகவான
யாகசாஸதரம தெரிநதவரிலசிறநதவரெனறு மஹரிஷிகள கூறு
னறனா பெயாபெறற வஸிஷடமுனிவா பரமமாவின ஐநதாவது
தலவரெனறு சொலலபபடுகிறுா திரிசூலமதரிததவரும அறி
றகெடடாத ஸவரூபமுளளவருமாகிய பகவானுனசிவபிரான
ருமவா அவருககுபபினனிடட மரீசிமுதலான இநத மறறரிஷி
ள அருணனுடையயாகததில பரமமாவினமனததினுல அகனியி
ரினறும உணடானவா மரீசிககு இளையவா பருகு பருகுவுககு
ளையவா அஙகிரஸ அஙகிரஸ்ஸுககுப பினபிறநதவா அதரி
தரிககுபபினபிறநதவா புலஸதியா வீதவானும சிறநதமஹிமை
ளளவருமான புலஹா புலஸதியருககு இளையவா அளவிடக
டாதமஹிமையுளள இவாகள பிரமமாவினிடம பிறநதவாக
ளனறு தெரிநதவாகளால சொலலபபடுகினறனா மஹா
ரஜனே! முதலஆசாாயரும சிறநதவரும ஸமாததரும ஸாவ
யாபியும அளவறறபெருமையுளளவரும உலகததுககுத தநதையு
ாகிய பரமதேவா இவாகள எலலாரையும உணடுபணணினுா
வாகள மிகுநததவமுளளவாகளாயத தமதுதவவனமையினு
லயே தேகஙகளோடேயே இறவாமலிருநதனா அவாகளுள
னகாமுதலானவாகள (தேகம இநதிரியமுதலிய) எலலாவறறை
ம அழியசசெயது தேகமெனனுமபநதததிலிருநது விடுபடடுப
ரமபததை அடைநதனா மகிமையுளளவரும யோகநதெரிந
வருமாகிய ஸனதகுமாராமடடும யோகததைககைபபறறி அதினு
ணடான சிறநதசகதியினுல மூவுலகஙகளினும ஸஞசரிததுக
காணடிருநதாா அரசாகளிறசிறநத அரசனே! பெருமபுகழ
பறற ருததிரா எடடுஅஙகஙகளும மிகபபெருகிய யோகசகதியை
டைநதாா மறறவாகள குறுகிய எடடுஅஙகஙகளுளள யோகத
தை அடைநதனா அபபா! ராஜஶரேஷடனே! மரீசிமுத
ானவாகளனைவரும ஸருஷடிசெயவதறகாகவே கடடளையிடப
டடனா அவாகளினஸருஷடியை நான சொலலுகிறேன, கேள
வாகள ஏழுபரமமாககளெனறு புராணஙகளில நிசசயிககப
டடிருககினறனா வேதஙகளிலும 1 கிலசுருதிகளிலும அவ
ாறே எலலாரும சொலலபபடடிருககினறனா, ஸநதேஹமிலலை
திஹாஸஙகளிலும புராணஙகளிலும நெடுநாளாக இதுசொலலப
டுகிறது வேதாநதஙகளில கரைகணடபராமமணாகள இநத
ஏழுபரமமாககளையும வரனகொடுபபவரெனறு ஒதுரஷனுகினற
ா அபபா! மஹாராஜனே! ரூபததோடும ரூபமிலலாமலுமிருக

1 ஸமஹிதைகளிறசேராமல தனிததிருக்கும ரிககுககள
2 மரீசிமுதலானவா அறுவரும ருதாரும்சோநது எழுவர்.

கும 1 ஏழுகூட்டததாராகிய பிதிருதேவதைகள் மேறசொன
எழுவரின புதராகளெனறு சொலலபபடுகினறனா அரசாக
அரசே! தேவாகள பிதருதேவாகளினபுதராகளெனறு கேள
இவவுலகஙகள தேவாகளிஞல வியாபிககபபடடிருககினற
எனறு கேடடிருககிருேம அரசனே! கிருஷணதவைபாயன
தேவஸதானா தேவலா காஸயபா கௌதமா கௌணடினய
பாரதவாஜா மாாககணடேயா தேவமதா எனனுமரிஷிகளிட
தும இதை நான கேடடிருககிறேன அரசாககரசே! எனனுடை
பிதாவும சிராததகாலததில சொலலியிருககிருா பாரதனே
எலலாவறறிறகும நீ எனனிடம எதைககேடகிருயோ அநத
சிறநத ரகஸயமும பரமாதமாவுககுபபிரியமுமான வேதாநத
இனிசொலலுவேன அரசனே! அநதவிஷயததைபபறறிச சிறந
புததிமானகளான ஸனதகுமாரருககும நாரதருககும நடந
ஸமவாததை மனமுமபுததியும வேறுஇடததிற செலலாம
கவனிததுககேள ஸனதகுமாரபகவானெனவா தமஒளி
ஞல எலலாவறறிறகுமமேலாக விளஙகிஞா பேரொளியுள
ஸனதகுமாரா கைககடடைவிரல அளவானஉருவததுடன திரி
துகொணடிருநதாா அரசனே! ஒருகால அமமஹானுபாவ
மேருமலையினமேல பரமமரிஷடரான நாரதமுனிவருடன சே
தாா அபபா! பிரமமதேவரிடததில உணமைபபொருளை ஆரா
நதுகொணடிருபபவரான அவவிரணடு பாகவதாகளும பிரம
ஜஞானம பெறறககருதினவராய பரமமதேவா ஸமீபததில ஒ
வரையொருவா ஸநதிததனா அரசனே! பகைவரை அடக
கிறவனே! அபபோது புததிககூாமையும சாஸதரஞானமுமுள
வரும சரீராதமஞானமுளளவரும உலகநதெரிநதவரும சிறந
மஹிமையுளளவருமான நாரதமுனி புததிககூாமையிலும சாஸத
ஜஞானததிலும சரீரஆதமஜஞானததிலும அறியவேணடிய விஷ
யஙகளெலலாவறறையும அறிவதிலும உலகததை அறிவதிலு
மிககசசிறநதவரும வேதபபொருளகளெலலாவறறிலும சாஸ
ரஙகளெலலாவறறிலும மிககதேோநதவரும 2 ஸாஙகயததையு
3 யோகததையும உளளஙகை நெலலிககனிபோல அறிநதவ
மான ஸனதகுமாரபகவானைபபாாததது, 'ஓ! மஹரிஷியே! அ
யகதமெனனபபடடமூலபருககருதியைசசாாநத 4இருபததமூன

1 வஸு, ருதர, ஆதிதய, ஸோம, யம, அஙகிரஸவ, அகனி
2 தததவஙகளின ஞானம 3 தேகமனபபயிறசிஞானம
4 மஹத, அஹஙகாரம, ஞானேநதிரியம ஐநது, காமேநதிரிய
ஐநது, மனம, பருதிவி, அபபு, தேயு, வாயு, ஆகாயம ஆகிய பூதஙக
ஐநது, சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதஙகளாகிய தனமாதரம ஐநது

தவஙகளின உறபததியையும பிரளயததையும தெளிவாகக
டக விருமபுகிறேன அதயாதமம அதிபூதம் அதிதெய்வமென
ம விஷயஙகளையும காலததினஸஙகயையையும ஸருஷடியையும
வவுலகமெலலாம எவனை ஆதாரமாகபபறறியிருககிறதோ; எவ
லவியாபிககபபடடிருககிறதோ, எவனை அடைநதவாகள இவவுல
நதுககுத திருமபி வருவதிலலையோ அநதஸருஷடிகாததாவான
மபுருஷனையும நீா சொலலககடவீா' எனறுகேடடாா அதறகு
னதகுமாரா சொலலலானாா ' சிறநதபுததியுளளவரே ! உலகம
னை ஆதாரமாகபபறறியிருககிறதோ, பரமபுருஷனெனறு
யைச சொலலுகினறனரோ அநதவிமலனான நாராயணனைப
றிச சொலவதைக கேளும உலகம எவனை ஆஶரயிததிருக
றதோ அவனதான நாராயணனெனபவன ஸருஷடிபபவனும
டளையிடுகிறவனும போஷிபபவனும காபபாறறுகிறவனும
வாமியாயிருபபவனுமஅவனே ஆதமதயானமசெயயுமஸநயாஸி
அவனையடைநது (பிறகு உலகததிறகுத) திருமபுவதிலலை
ரதரே! நீாகேடபதறகு நானசொலலககூடியது இவவளவுதான
தறகுமேல அவனதனமையை நான அறியேன அவன எவ
ாவு! நான எவவளவு! ரிஷிஶரேஷடரே! அவன முயனறு ஸருஷ
பதிலலை இருபததுமூனறுததவஙகளையும அதயாதமம அதி
தம அதிதெயவமெனபவறறையும காலததினஸஙகியையையும
ாலீததுககுததககபடி) ஸருஷடியையும இவையெலலாவறறையும
றி வரிசையாகக கேளும பரமமரிஷடாகளும எபபோதும
தமவிசாரமசெயபவாகளுமாகிய பராமமணாகள, தமஸென
ம மூலபரகிருதியிலிருநது உணடாகுமஸருஷடியைத தாமஸ
ககமெனறு சொலலுகினறனா அதறகு அனேகநாமஙகளை
றிஞா கூறுகினறனா அவறறை உமககுச சொலவேன அதை
மனஊககததுடன கேளும பிரமமரிஷியே! 1 மஹாாணவம,
ாணவம, ஜலம, முககுணஙகள, வேதம, தவம, யாகம, தாமம,
வான, விபு, பராணன, பரளயாகனி, அககினி, ஆகாயம, காலம
னும இவைகள ஈஶவரனுடையசரீரமாகிய பரகருதியினபெயா
பராமமணஶரேஷடரே! இவை சாஸதரததை அனுஸரிததது
னால உரைககபபடடன (காமகரோதமுதலான) பகைகளை
னறவரே ! ததவஜஞானமுளள பராமமணாகள நாலு யுகங
யும அனேகமாயிரம 3 சதுாயுகஙகளையும ஆயிரம 4 கலபங

1 பெருஙகடல 2 கடல
3 நாலுயுகமசோநதது ஒருசதுாயுகம 4 தேவயுகம ஆயிரமசோந
ஒரு கலபம

களையும் காலப்பிரிவுகளாகச்சொல்லுகின்றனர் யோகமும் ஸ
கயமுந்தெரிந்தவர்கள் அழிவில்லாதமூலப்ரக்ருதிக்குப் பதினா
கல்பங்கள் பெரிய [1] ராத்ரியென்றும் அவ்வளவே பகலென்
சொல்லுகின்றனர் ராத்ரியில் தூங்கியிருந்த பகவான் ராத்ரி
முடிவில் விழித்துக்கொண்டார். விழித்துக்கொண்டபிறகு, [2] ஜ
தை ஸ்ருஷ்டித்தார் அந்தஜலத்தில் தமது [3] வீர்யத்தை விட்
அது பொன்மயமான [4] அண்டமாயிற்று எல்லாவற்றிற்கும் ஆத
வும் ஸ்வாமியுமான ஈச்வரர் பிறகு, 'நானே இவர்' என்றுசொ
அந்த அண்டத்தில் ஹிரண்யகர்ப்பரென்னப்பட்ட ரிஷியான
மாவை முட்டைக்குள்ளிருக்கும்ஜலத்தைப்போலப் படைத்
நடந்தது நடக்கிறது இனிநடப்பது ஆகிய எல்லாவற்றிற்கும்கர்த்
வும் குற்றமற்றவரும் பெரியசக்தியுள்ளவரும் உலகத்துக்கு
கத்தை உண்டுபண்ணுகிறவரும் ஸ்வயம்புவும் [5] அணிமா [6] லகி
[7] ப்ராப்தி [8] ஈசித்வமுள்ளவரும் ஒளியுள்ளவருமான நரனென்
சொல்லப்படும் மஹாத்மாவான ப்ரம்மதேவரைத் தேகமுள்
ராகப் படைத்தார் பெரும்புகழுள்ள பகவான் இதுவரை
படைத்து அந்தாத்தானமானார் இந்தப்ரம்மதேவருக்குஐயாயி
கல்பங்கள் இரவென்றும் அவ்வளவே பகலென்றும் வேதங்
ளும் வேதாங்கங்களிலும்கரைகண்டவர் சொல்லுகின்றனர் அ
தமஸென்னும் மூலப்ரக்ருதியிலிருந்த ப்ரம்மதேவர் முறையே
ஷ்டியைச்செய்பவரானார் அவர் அஹமென்று சொல்லி [9] அக
மென்று பெயருள்ள சாச்வதரானபரமேஷ்டியென்னும் பரம
வைப் படைத்தார் அகமென்னப்பட்டஅகங்காரத்தினால் உல
கள் வ்யாபிக்கப்பட்டன அகங்காரம் பிரவேசிப்பதினாலேத
பிராணிகள்பிரக்ருதியென்னுமகடலில்மூழ்குகின்றன தேவர்க
ரிஷிகளும் தானவர்களும் மனிதர்களும் யக்ஷர்களும் கந்தர்
களுமகின்னரர்களும் மேலகீழாகவும் குறுக்காகவும் மூழ்கிகிள
கின்றனர் மூன்றாவதுஸ்ருஷ்டிசெய்த இந்தப்ரம்மதேவருக
மூவாயிரம் கல்பங்கள் இரவென்றும் அவ்வளவே பகலென்

1 ராத்திரியென்பது ப்ரளயம் பகலென்பது ஸ்ருஷ்டி
2 முக்குணங்களையும் மாறச்செய்தாரென்பது கருத்து
3 சேதனசக்தியை 4 முட்டை
5 அணுவாதல் 6 இலேசாதல் 7 நினைத்த இடத்தைச்சேரு
8 தாம் நினைத்தபடி எல்லாவற்றையுமநடத்துவது இவற்ற
கூறியதனால், முறையே இவற்றிற்கு எதிரான மஹிமாவும் கரிமா
ப்ராகாம்யமும் வசித்வமும் கொள்ளப்படும்
9 மூலப்ரக்ருதியிலிருந்துவந்த அந்த பரமாத்மா மஹத், அவ
யிருந்து வந்தவர் அகங்காரமென்று அறிக

ரலலுகினறனா அகஙகாரம (எனனும பரமேஷடி) பூமி,
ம, தேயு, வாயு, ஆகாயம எனனும ஐநது மஹாபூதஙகளையும
றறின் குணஙகள எனறு பராமமணாகள சொலலும சபத
ாச ரூப ரஸ கநதஙகளெனனும ஐநது பூதஸூகஷமஙகளையும
டததா இவவைநது குணஙகளிலும பறறுளளவாகள பர
தியெனனும கடலில அகபபடடு ஸவாதீனநதபபினவாகளா
சேறறிலபுதைநத யானைகளபோலக கிளமபுவதிலலை மேற
னன பூதஸருஷடியாகிய நானகாவது ஸருஷடியைசசெயத
ஙகாரததுககு இரணடாயிரம சதுாயுகஙகள பகல, அவ
வே இரவு இதுதான [1] அனநதமெனனும பெயாபெறற ஐந
வது ஸருஷடியெனறு சொலலபபடுகிறது ஐயா! வேதததில
ரலலியபடி, [2] பததுஇநதிரியஙகளும பதினோராவதுமனமும
வுலகமனைததும படைககபபடடன மறறபூதஙகள மனத
பபோல வலியவையலல [3] இதிலிருநதுணடானது ஆறுவது
ஷடியெனறு பராமமணாகள சொலலுகினறனா இதறகு
ரம சதுாயுகம பகல, இரவும அவவளவே [4] ஊாதவஸரோ
எனபது பரமமாவின ஏழாவது ஸருஷடியெனறு அறிகின
ா [5] அதஸரோதஸ எடடாவதெனறும [6] திாயக ஒனப
வது ஸருஷடியெனறும சொலலபபடுகினறன குறறமறற
றிஷியே! இவவொனபது ஸருஷடிகளும [7] இருபததுநானகு
வஙகளாக எணணபபடடிருககினறன மகரிஷியே! அழிவறற
ம பரகருதிககும மூலபரகருதிககும ஆதாரமும பரபுவுமான
ாயணா இவையனைததுககும ஆதிகாரணமெனறு முனனமே
னனேன இனி எவவெவவறறிறகு எதுஎது ஈஸவரனெனன
தயும அதயாதமம அதிபூதம அதிதெயவம என்னுமவறறை
பறறி நான கேடடுமகணடும உளளபடி ஸரியாகசசொலவேன
த எனனிடம தெரிந்து கொளளும

---

1 அளவிலலாதது

2 கண, காது, நா, மூககு, உணாசசி ஆகிய ஐநதுஞானேநதரியங
, வாககு, கை, கால, பாயு (ஜலமலஙகளை விடுவது,) உபஸதம (வீா
தை விடுவது) ஆகிய ஐநதுகாமேநதிரியஙகள

3 விருபபு வெறுபபு முதலியவை

4 மேலாக பிறககும மானிடா தேவா முதலியவாகள

5 கீழநோககிசசெலலும செடி முதலியவை

6 குறுககாயிருககும பசு பக்ஷி முதலியன

7 பூதஙகளஐநது, குணஙகளஐநது, ஞானேநதிரியஙகளஐநது, கா
நதிரியஙகளஐநது, மனமஒனறு, அஹஙகாரமஒனறு, மஹதஒனறு,
கருதிஒனறு

முபபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதெய்வம் என்பவற்றை விவரிப்பது

அதஸரோதஸ திாயகஸரோதஸ இவவிரணடிறகும ஊா
ஸரோதஸஎனனும ஸருஷடியே 1 ஈஙவரனெனறறியததகக
காமேநதிரியஙகள ஐநதுககும புதகி ஈஙவரன, ஞானேநதிரி
கள ஐநதுககும மனம ஈஙவரனெனறுசொலலபபடுகிறது மன
திறகுச சபத ஸபாச ரூப ரஸ கநதஙகளஎனனும ஐநது குண
ளான பஞசபூதஙகள ஈஙவரனெனறுசொலலுகினறனா உயா
ஸதானததிலிருபபவராகிய பரமமதேவா எலலாபராணிகளுகு
ஈஙவரரெனறறியவேணடும இவவுலகதாமஙகளிலும இவறறி
மேறபடட தாமஙகளிலும நீா ஸமாததரனறோ? கலபமெனனு
பரமமதேவருககுப பகலின முடிவில பிரளயகாலாககினியான
ஜவாலைகளினுல உலகததை எரிததுவிடுகிறது அதனுல தாவ
களும ஜஙகமஙகளுமாகிய எலலாபபொருளகளும பஞசபூ
களும எரிககபபடடுத தமதமகாரணஙகளில சோபபிககபபடுகி
றன பூமியானது அபபோது பிரளயகாலாகனியினுல தாப
களும முடகளும மரமசெடிகளும புறபூணடுகளும எரிககபப
ஆமைமுதுகுபோலாகிறது ஜஙகமஙகளும தாவரஙகளும பூமி
லயிததபிறகு பூமியும பிரளயமாகிறது பிறகு, கநததனம
திரையழிநது நணணியதாகிப பூமி ஜலமாகவே ஆகிறது பிற
ஸூாயனுடைய கிரணஙகளினுல ஜலம குடிககபபடுகிறது பரா
ஞோததமரே! அபபோது ஜலததினஸாரமாகிய ரஸதனம
திரையும ஸூாயனிடததில லயமாகிறது பிறகு, ஆகாய
லுளள பிராணிகளை அவவனல எரிககிறது அபபோது ஆகாய
அனலாயிருககிறதெனறு சொலலுகினறனா அவவாறு ஜவ
கும அககினியைப பலமும வேகமுமிகுதியாயுளள காறறுன
மிகுநத தனதுபலததினுல அழிததுவிடுகிறது அநதககாற
ஸூாயன இழுததுககொளளுகிறுன வாயுவினகுணமான ஸப
தனமாததிரையை ஆகாயம விழுஙகிவிடுகிறது அபபோ
காறறு அடஙகிபபோகிறது ஆகாயமடடும சபததுடன நி
றது அபபொழுது, ஆகாயததினுடைய அநதச சபததனம
திரையை மனமவாஙகிககொளளுகிறது அநதஆகாயம சபதமெ
னும குணமபோய உருவமடடும நிறகிறது ஐயா! பிறகு, தி
உருவமாயிருககுமஆகாயததையும மனமானது புசிததுவிடுகிற

1 இஙகு நடததுவது எனபதுபொருள

காயரூபமழிந்து [1]ஸங்கலபமாகிய ரூபம விருத்தியாயிருக்கிறது
சித்தமானது தன்னுசக்தியினால ஸங்கலபரூபத்தை இழுத்துக
கொள்ளுகிறது முனிஸ்ரேஷ்டரே! பிறகு, அகங்காரம சித்தத்தை
விழுங்கிவிடுகிறது சித்தமபோனபிறகு அகங்காரம மகத்தா
கிறது பிரஜைகளைபபடைக்கும மகத்தென்னும பரமமதேவா
அவவகங்காரத்தை இழுத்துககொள்கிறார அகங்காரம கெட்ட
பிறகு, மகத்தென்று சொல்லபபட்ட பரமமதேவா விளங்குகிறார
மூன்றுலோகங்களிலும மூன்றுமூர்த்திகளிலுமமுதனமூர்த்தியாக
உண்டானவரும, கடினமும தரவமுமாயிருபபதும முயறசியைக
காரணமாகவுடையதுமான இவவுலகமனைத்தையும படைத்தவரு
மான பரமமதேவா வயக்தம அவயக்தமென்னும காரியகாரணங
களனைத்தையும விழுங்கிவிடுகிறாரென்பது நிச்சயம அழிவிலலாத
ஸ்ருதிககு இதுதான பிரளயம இதை நான உமககுச சொன
னேன [3] அத்யாத்மம [4] அதிபூதம [5] அதிதெயவங்களைபபறறி
யும சொல்லுகிறேன ஆகாயம முதலாவதுபூதம சுரோத்ரேந்திரி
யம (=செவி) அதன அத்யாத்மம, சப்தம அதிபூதம, திசைகள
அதிதெயவதம வாயு இரண்டாவதுபூதம [6] தவகிந்திரியம அத
யாத்மம, ஸபரிசம அதிபூதம, வித்யுத (=மின்னல) அதிதெயவ
தம தேஜஸ மூன்றுமபூதம [7]சக்ஷுரிந்திரியமஅத்யாத்மம, ரூபம
(=நிறம) அதிபூதம, ஸூரியன அதிதெயவதம அபபு நானகாம
பூதம ரஸனேந்திரியம (=நா) அத்யாத்மம, ரஸம (=ருசி) அதி
பூதம, வருணன அதிதெயவதம பூமி ஐந்தாமபூதம க்ராணேந
திரியம (=மூககு) அத்யாத்மம, கந்தம அதிபூதம, [8] வாயு அதி
தெயவதம ஐந்துபூதங்கள அவறறின அத்யாத்மம அதிபூதம அதி
தெயவதம என்னும இந்த நானகையும சொன்னோம இனி இந்திரி
யங்களையும அவறறின அத்யாத்மம அதிபூதம அதிதெயவதங்களை
யும சொலவோம பாதம அத்யாத்மம, செல்லுமிடம அதிபூதம,
விஷ்ணு அதிதெயவதம கை அத்யாத்மம, செயயபபடுமதொழில
அதிபூதம, இந்திரன அதிதெயவதம பாயுஅத்யாத்மம, (ஜலமலங
களை) விடுவது அதிபூதம, மித்ரன அதிதெயவதம உபஸ்தம

1 எண்ணம 2 ஸங்கலபத்திறகு ஆதாரம

3 ஞானத்திறகுரியது 4 இந்திரியம, அந்த அந்த இந்திரியங்க
ளுககு விஷயமாகிய சப்தமுதலிய குணங்கள 5 அவவவறறிறகு அதிஷ்
டான தேவதை

6 உணரும இந்திரியம 7 கண

8 முனசொன்னவாயு பூதம, இங்கு வாயு தேவதை

அதயாதமம , ஆனநதம அதிபூதம, [1] பிரஜாபதி அதிதெயவதம் வாககு அதயாதமம, பேசுஞசொல அதிபூதம, அகனி அதிதெயவதம மனம அதயாதமம , நினைபபது அதிபூதம, சநதிரன அதிதெயவதம [2] அகஙகாரம அதயாதமம, [3] அபிமானம அதிபூதம, [4] விரிஞசன அதிதெயவதம புததி அதயாதமம, நிசசயம அதிபூதம, பரமமா அதிதெயவதம [5] இவவாறு அருபியான பகவான எலலாவறறையும ஒரேகாலததில படைககவும ஒரேகாலததில அழிககவும செயகிறா ஏனெனில, [6] விளையாடடுககாக சூரியன தனதுகிரணஙகளை விரிபபதும சுருககுவதுமபோல அருபியான பகவான குணஙகளெனனபபடும விகாரபபொருளகளைப படைபபதும அழிபபதும ஸமுததிரததிலிருநது அலைகள எழுமபுவதும அமுஙகுவதும காறறினால மினனலோடும முழககததோடும மேகம ஆகாயததில கிளமபுவதும அவவிடததிலேயே மறைவதும ஆமையானது தன அஙகஙகளை விருமபியபடி நீடடுவதும திருமப இழுததுககொளவதும எபபடியோ அபபடியே அருபியான பகவான (ஸதவம ரஜஸ தமஸஎனனும குணஙகளின பரிணாமஙகளான) உலகஙகளை வெளிபபடுததுவதும உளளடககுவதும இபபடி இருபததைநதாமததவமாகிய பகவான சேதனரும பரிசுததருமாக இருபபவா பிரகிருதியானது அவரோடு ஸமபநதபபடுவதனால உணருகிறது யாருக்கும புலபபடாதபகவான கிரியை செயயுமபோதும செயயாமலிருககுமபோதும பிரகிருதியும அவரைபபோலவே எபபோதுமிருககிறது (அவா கிரியை செயதால தானும செயகிறது , செயயாவிடடால செயயாமலிருககிறதெனபது) மூபபிறபபுககளறறவரும க்ஷேத்ரமாகிய பிரகிருதியை அறிநதிருபபவருமாகிய நாராயணரெனனும பெயருளள புருஷோததம இயறகையாக கிரியைகளசெயபவா" எனறா அருச்சுனே! ஞானியான ஸநதகுமாரரால இநதவிஷயம இவவாறு நாரதருககுச சொலலபபடடது பராமமணன இதைககேடபதனால எலலா யாகஙகளின பயனகளையும அடைவான" எனறு பீஷமா சொனனா

---

[1] பரமமாவின பெயா ஒருதேவதைககே பெயாகளால அதிகாரவேறுபாடுணடு எனபது இநதரன மஹேநதரன எனனும பெயாகளைபபறறி மீமாமஸையில காணலாம [2] மஹததிலிருநதுணடானது

[3] நானெனகிற எணணம [4] பரமமாவின பெயா

[5] கண காது முதலிய ஐமபுலனகளையும பூதஙகளிற சொலலியிருபபதனால அவை இஙகே கூறபபடவிலலை அவறறிறகும இவவாறே ஊகிததுககொளளலாம [6] யாதொரு பிரயோஜனததையும கருதாமல

நாற்பதாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(பிரம்மதேவர் நாராயணரைப்பற்றித் தேவர்களுக்குச் சொல்லிய கதையில், கருடருக்கும் கசியபருக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "மிக்கத்தெரிந்த கௌரவஶ்ரேஷ்டரே! பிதாமஹரே! த்ரேதாக்னிகளைத் தம்தேகத்திலேயே ஆவாஹனம்செய்து தவத்தையும் [1] ஜபயஜ்ஞத்தையும் [2] மானஸயாகத்தையும் வெளியாகங்களையும் செய்துகொண்டும் அக்னிக்குமேற்பட்டதில்லையென்னும் உறுதியான எண்ணத்தோடுமிருக்கும் ப்ராம்மணர்கள் அடையும்கதி யாது? அவர்கள் என்னகருத்துள்ளவர்களென்பதை உம்மிடத்தில் தெளிவாகக் கேட்க விரும்புகிறேன்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"பாரதனே! இந்தவிஷயத்தில் விஷ்ணுவுக்கும் கருடருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணமாகிய ஒரு பழைய சரித்திரத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன். அமிர்தமுண்டானபோது அறுபதினாயிரம்வருஷகாலம் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும் தேவாஸுரயுத்தமென்னும் சண்டை நடந்தது. அந்த யுத்தத்தில் தேவர்கள் மிக்க கொடியவர்களான அஸுரர்களால் கொல்லப்பட்டனர். அஸுரஶ்ரேஷ்டர்களால் கொல்லப்பட்ட தேவர்களைக் காப்பவர் யாருமில்லை. துயரமடைந்த தேவர்கள் அஸுரர்களால் கொல்லப்படும்போது காப்பவனைத்தேடித் தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கு ஈஶ்வரரும் மிக்கத்தெரிந்தவருமான ப்ரம்மதேவரை அடைந்தனர். ப்ரம்மாவானவர் அந்தத் தேவர்களைக்கண்டு ஐம்பொறிகளும் மனமும் கலங்கி அவர்களுடன்கூடப் பகவானான விஷ்ணுவைச் சரணமாக அடைந்தார். அரசனே! அப்போது தேவர்களோடுகூடிய ப்ரம்மாவானவர் குற்றமற்றவரான நாராயணரைக் கைகூப்பித் துதிக்கலானார்: 'பக்தர்களிடம் அன்புள்ளவரே! தாமரைக்கண்ணரே! தலைமையான ஈஶ்வரரே! பாவங்களையொழிப்பவரே! பரமாத்மாவே! விகாரமற்றவரே! நாராயணரே! உம்முடைய உருவத்தைத் த்யானிப்பதனாலும் உம்முடைய நாமங்களை நினைப்பதனாலும் உம்மை ஆராதிப்பதனாலும் உம்மைப்பற்றித் தவம் த்யானம் முதலியவற்றைச் செய்வதனாலும் ஞானிகள் மோக்ஷத்தை அடைகின்றனர். இப்போது உம்மை நமஸ்கரிக்கிறோம். எல்லாஉலகங்களுக்கும் முதற்பொருளே! எல்லாவற்றிற்கும் அந்தர்யாமியே! அறி

1 மந்த்ரஜபம் செய்வது. 2 காமக்ரோதமுதலியவற்றை ஒழிப்பதையே அக்னியில் ஹோமஞ் செய்வதாக நினைப்பது.

வுககும எடடாத மஹிமைபொருநதியவரே! நடநதவை நடககப போகினறவை யெலலாவறறிறகும ஈஸ்வரரே! எலலாபராணிகளுக்கும முககியமாயுளளநாதரே! உமககு நமஸகாரம நீர தேவாகளுககும தேவா, எலலா உபாஸனைகளுககும முகயமான விஷயம. உலகததின விதஙககள சேருமிடமும உலகததிறகு மேறபடடவருமாயிருககிறீா வீரரே! ஜயிபபவரிற சிறநதவரே! அஸுரா முதலானவாகளால மிகவும துனபபபடுததப்பட்ட தேவாகளையும உலகஙகளையும உலகபாலகாகளையும ரிஷிகளையும காபபாறறககடவீா ஆறு அஙகஙகளோடும உபநிஷததுககளோடும ரஹஸயமெனனபபடட தியானமாககஙகளோடும இதிஹாஸ புராணஙகளோடும ஓஙகாரததோடும [1] வஷடகாரததோடுமகூடின வேதஙகள உமமையே உததமமான யஜ்ஞமெனறு கூறுகினறன நீா பவிதரஙகளுககும பவிதரம, மஙகளஙகளுககும மஙகளம நீரே தவம செயபவருக்குத் தவம, தேவாகளுககும தேவதை' எனனும இதுமுதலான ஸதோததிரஙகளினுலும [2] ரிக ஸாமம யஜுஸ எனனும வேதகணஙகளினுலும தேவாகளும பரமரிஷிகளும எலலோரும சோநது விஷ்ணுவைத துதிததனா அபபோது ஆகாயததில, 'நீஙகள எனனுடனகூடவே அஸுராகளை யுததததில வெலலபபோகிறீாகள' எனனும வாககானது மேககாஜனைபோலக கமபீரமான குரலோடு உணடாயிறறு பிறகு, தேவாகளும தானவாகளும யுததமசெயதுகொணடிருககையில சாரஙகம சக்கரம கதைகளை ஏநதிப பேரொளியோடுகூடிய பகவான கருடனமேல ஏறித தமதேஜஸஸினுல பிறரை எரிபபவாபோல அஙகே தோனறினா தமது சிறநத கைகளின வனமையினுல அஸுராகளைவரையும ஊதிவிடடாா மஹாராஜனே! தைதயாகள தானவாகளில முதனமையானவாகள அவரை யுததததில நெருஙகினவுடன தீயையணடின விடடிறபூசசிகளபோல அழிநதனா பேரறிவுளள அநதப பகவான அஸுரதானவரனைவரையும ஜயிததபிறகு தேவாகள பாாததிருககுமபோதே அஙகேயே மறைநதாா அளவறறமஹிமையுளள அநதவிஷ்ணு அநதாததானமானதைககணடு ஆசசாயததினுல கணகள மலாநததேவாகள, பரமதேவரை நோககி, 'பகவானே! எலலா உலகஙகளுககும ஈஸவரரே! பிதாமஹரே! இது மிகக ஆசசாயமாக நடநதிருககிறது இதை எஙகளுககுச சொலலககடவீா பிரபுவே! இநதத தேவாஸுர யுததததில நாம யாரால காபபாறறபபடடோமோ அவா

[1] ஹோமம் செயயும மநதரம

[2] அதாவணவேதம ரிககில சோநததாகக கருதது

ஙகே? அவா உணமையில யாா? நமமைக காபபாறறிவிடடுப சாமலே வநதபடி திருமபிசசெனற திவயரூபமுளளவா யாா? வரை நாஙகள அறிநதுகொளளவிருமபுகிரும எஙகளுககுச ாலலககடவீா' எனறுகேடடனா ராஜனே! தேவாகள எல ராலும இவவாறு கேடகபபடடவரும சொலலுமபொருளும ணாநதவருமாகிய பரமமதேவா பதமநாபரது ஆதிஸவரூபத தபபறறிச சொலலலானா

'உலகஙகளுககெலலாம ஈஸவரரும குணஙகளறறவரும குண ளுளளவரிற சிறநதவரும அநதாயாமியுமான அநதபபகவானை லகம ஸரியாக அறியததிறமையிலலாதது தேவாகளே! அநத ஷயததில கருடருககும ரிஷிகளுககுமநடநத ஸமபாஷணையாகிய நபழமையான இதிஹாஸததை உஙகளுககுச சொலவேன றகாலததில இமயமலையினமேல பரமமரிஷிகளும ஸிததாகளும ர்வேஸவரனைபபறறிப பலவிதமான ஸமபாஷணைகளைச செயது காணடிருநதனா அவாகள பேசிககொணடிருககுமபேசசு முடி மபோது, சகரததையும கதையையும ஏநதின திருமாலின வாஹ மும சிறநத மஹிமையுளளவருமான பக்ஷிராஜா அஙகே வந ா மஹாபராககரமசாலியும மிககபலசாலியும மிகுநத ஒளியுள வரும வேகமுளளவரிற சிறநதவருமான அநதவைனதேயா இற அமமஹாிஷிகளிடமசெனறு அவாகளால நலவரவு விசாரித ப பூஜிககபபெறறு அடககததுடன தலைவணஙகிப பூமியில உட ாநதாா உடகாாநதிருககும பெரியதேஜஸ-ளள அமமஹாத வான வைனதேயரைச சிறநததவமுளள மஹாதமாககளான ஷிகள, 'வைனதேயரே! எஙகளமனததில தெரிநதுகொளள ணடிய ஆசை அதிகமாயிருககிறது நாகஙகளைபபுஜிபபவரே! தறகுச சொலலததககவா உமமைவிட வேறு யாருமிலலை அந சிறநதகேளவிககு இபபோது நீமறுமொழிசொலவதை விரும கிரும' எனறு இநதககேளவியைககேடடனா இவவாறுகேட படட கருடா கைகூபபிககொணடு, 'பரமமரிஷிகளிறசிறநதவா ளா! நீஙகள பொறுமையினறி அனபுடன எனனிடம கேடக ணடியதைக கேடகவிருமபுவதனுல நான தனயனும அனுககிர கப பெறறவனுமாகிறேன பேசுகிறவரிறசிறநதவரே! நான ாலலவேணடியதும செயயவேணடியதும எனன? சொலலுங நீஙகள உஙகள உசிதபபடி எலலாவறறையும எனனைககேட றகு உரியவாகள' எனறு மறுமொழிசொனனுா பிறகு, ஙகே அநதரிஷிஸரேஷடாகள அநநதரான விஷணுவுககு நமஸ ரஞசெயது மகாபலசாலியான வைனதேயரைக கேடகத

தொடஙகினா 'தேவாகளுமதேவரும மஹாதமாவும குறறமறற வரும வேணடினவறறைக கொடுபபவருமான நாராயணரை நீா ஸேவிககிறீா அவா எஙகிருபபவா? உணமையில எபபடிபபட்ட வா? அவருககுக காரணமும காரியமும எபபடிபபட்டன? இருப பிடம யாது? அநதபபகவான எஙகேதான நிலையாயிருபபவா? இதைபபறறி உமமிடம கேட்கிறேம அநதபபகவான பகதாகளுக்கு அனபா அவருககுப பகதாகள அனபாகள நீா அவருககு அனபரும பகதருமானவா கஶ்யபகுமாரரே! வேறுயாரும உமமைபபோலிலலை மனததையும கணகளையும பறிபபவாபோலக காணககூடாத திருமேனியுடையவரும முதலிடைகடையறறவரு மாகிய அநதபபிரபு எஙகிருபபவரெனறு நாஙகள அறியோம தாம ஒருவரே உணமைபபொருளும எஙகும நிறைநதவரும கால வரையறையும விகாரமுமறறவரும எலலாவறறிறகும அநதாயாமி யுமாக அநதபபகவான வேதஙகளிலும சொலலபபடுகிறா ஆகி லும, தெளிவாக நாஙகள அறியவிலலை ஐயா! நிலம நீா தேயு வாயு ஆகாயம இவவைநது பூதஙகளும அவறறின குணஙகள ஐந தும உறபததியும நாசமும ஸதவரஜஸதமோகுணஙகளும அநதக குணஙகளின பரிணாமஙகளாகிய பொருளகளும மனமும புததி யும சகதியும புததியினலறியபபட்ட ஸூக்ஷ்மவிஷயஙகளும அவ ரிடததிலிருநதலலவோ உணடாகினறன? அநதபரபு அவறறினுள ளிருககினறா அறிவினல பலவகைகளாக ஆராயநதுபாாததும அநதபபகவானுடைய பரஸவரூபததைத தெளிவாக நாஙகள அறியவிலலை அதை எஙகளுககு உளளபடி சொலலககட்வீா இநத ஒரு பெரிய கேளவியைமட்டுநதான நாஙகள தெரிநதுகொளள விருபபததுடன இவவாறு உமமைக கேட்கிறேம அதை எமக்குச சொலலககட்வீா' எனறனா அதறகுக கருடாசொலலலானா

'பகவானனவா நமககுததெரியாமல அவருககுமட்டும தெரி நத ஏதோ ஒருகாரணததினல மூவுலகஙகளையும காபபதறகாக ஸதூலரூபததை எடுததுககொணடு காட்சிககு அகபபடுகிறா ஸ்ரீவதஸமெனனும அடையாளமுளளவரும எககாலமுமஇருபப வருமான அநதபபகவானிடததில முனனாயானகணட ஒருபெரிய ஆசசாியததை முறறிலும கேளுஙகள அவரை அறிவதறகு எவ வகையிலும எனனுலும முடியாது, உஙகளாலும முடியாது அநதப பகவான எனககுச சொனனதை அபபடியே சொலலு கிறேன, நீஙகள கேளுஙகள ரிஷிகளுட்ட சிறநதவாகளே! தேவாகள பாாததிருககையில அமிருததததைக காததிருநத காவலாளிகளை ஓட்டி அநத யநதிரததையுமுடைதது யுததத

ந இநதிராதி தேவாகளையும மருததுககளையும புறஙகாடடச்
யது மலைகளைப பெயா்தது கடலைககலககி விரைவில அமிருதம
ாணடு வநதேன அநதஎனபராககிரமததைபபாாதது அசரீர
ணி, 'ஓ! வைனதேயனே! நலலஉறுதியுளளவனே! உனது
தசெயகையினால ஸநதோஷமடைநதேன எனசொலஉனககு
ஞகலாகாது நான உனககு எனன செயயககடவேன? சொல'
ன்று சொல்லிற்று இவவாறுசொலலும அநதவாககுககு நான்,
யாா எனறு தெரிநதுககொளள விருமபுகிறேன அதன பிறகு,
னககு நீ வரன கொடுபபாய நீ காரணமா? காரியமா? தேவனா?
ஸுரனா?' எனறு வினவினேன அதன பிறகு, பேசுகிறவரிற்
நதவரும வரன கொடுபபவருமான பகவான எனமேல அனபு
நது நகைதது, 'பகூஷிகளிறசிறநதவனே! காலககிரமததில நீ
னை அறிவாய காாயததை ஸாதிபபவனே! நீ எனககு வாகன
யிருககககடவாய உனககுசசிறநதவரமதருகிறேன உலகததில
வன தானவனஎவனும பராககிரமததில உனககுசசரியாக
ருககபபோவதிலலை எனஸநேகததையடைநது யாாககுமவெல
கூடாதவனாவாய' எனறு மேககாஜனைபோலக கமபீரமாகப
சினா இவவாறுசொலலும தேவாகளுநதேவரும எலலாவறறிற்
ம்மேறபடடவருமான அநதபரபுவை அடககததுடன கைகூப
த தலைவணஙகி வநதனமசெயது, 'சிறநதகைகளை உடையவரே!
ீ, நீாசொனனதெலலாம இபபடியேஆகும எனககு நீாகடடளை
டடபடி நான உமககு வாகனமாவேன பேரறிவுளளவரே! என
டைய எணணததையும நீாகேடகவேணடும நீா தேரிலிருககும
ாது உமககு நான கொடியாயிருககவேணடும இதுவும நிசசய
கவேணடும' எனறுகேடடேன பெரியமனமுளள அநதப
வான, மறுபடியும எனனைபபாாது, 'அபபடியே ஆகடடும
மிருதஙகொணடுவருமபோது நோநததைததவிர இனி நீ செல
ம காாயஙகளுககு இவவகையான இடையூறு வராது' எனறு
ானனா தேவருககுநதேவரும நீதியருமானபகவான எனனி
ம இவவாறு உடனபடிககை செயதுகொணடு, 'நீசெலலலாம'
றறு எனககுசசொலலித தமஇஷடபபடிசெனறாா சிறநதவா
ளே! நான யாரோ ஒருவரோடு ஸமபாஷணை செயதேனெனறு
னதது அவரைததெரிநதுகொளள ஆவலால தூணடபபடடவ
கி எனதநதையான கசயபரை அடைநதேன எனதநதையிடம்
னறு நமஸகாரமும [1] அபிவாதனமுமசெய்து நீடநதபடி முழு

1 நமஸகாரமசெயது எழுநது தனனுடைய பெயா முதலியவறறைத
தெரிவிததுத தனனை ஆசீாவதிககச்செயதல

தும அவரிடம சொனனேன எனனிடம இதைககேடடபிறகு, மஹிமையுளள என தநதை தியானமசெயதா பேசுகிறவரிறசிறநத அவா சறறுநேரமதியானமசெயதபிறகு எனககுச சொலலலானா 'குழநதாய! யாாககுநதெரியாத பரமாதமாவான அமமஹாதமாவு டன நீஸமபாஷணமசெயததினுல தனயனும அனுகரிககபபெறற வனும ஆகிருய மூலபரகருதியின உறபததிபபிரளயஙகளுககு இட மானவரும புலபபடாதஸவரூபததிலிருபபவருமாகிய அநதப பக வான சிறசிலகிமிததஙகளபறறிக காணததகக ஸதூலரூபததோடு காணபபடுவாா பேரொளியுளளவரும சிறநதசகதியுளளவரும தவஙகளுககு இருபபிடமுமாகிய அநதபபகவான எனனுல அவா ஒருவரிடததிலேயே மனததைசசெலுததி தயானததுடன உகர மானதவஞசெயது ஆராதிககபபடடாா புதரனே! அதன பிறகு, எனனைஸநதோஷபபடுததுவதறகாகவே வெளுபபு, பொனனிறம, சிவபபு, ஊதா,[1]கபிலவாணம, செமமடடைநிறம, இருணடசிவபபு, நீலம், கருமைஆகியபலநிறஙகளாகவும ஆயிரமவயிறுகளும கை களும இரணடாயிரம பெரியவாயகளுமுளளவராகவும ஒருகண ணுளளவராகவும நூறுகணகளுளளவராகவும தமமை எனககுக காணபிததாா ஸூரியனைபபோனற ஒளியினுலவிளஙகுபவாகளா மிககரகசியமானவரும அழியாதவரும மாறுதவருமான அவரை ஆகாரமிலலாமலும ஒயவிலலாமலும தியானிககினறனா உலக மெலலாமதாமாகவுமசரணுகதரகூகராகவுமிருககுமஅவரைஅனு கித தலையினுலவணஙகி ரிகயஜுஸஸாமவேதஙகளினுல துதிததுச சரணுகதிசெயதேன ஜயிபபவரிறசிறநதவரான அநதபபகவான, பெரியமேகககூடடததின முழககமபோலக கமபீரமான தொனி யுடன, 'புதரா! புதரா!' எனறு எனனை அழைதது, 'ஓ! மஹரிஷி யே! நீ ஐசுவரியததைவிருமபித தவமசெயதாய நீ பறறுககளை விடாததினுல மோகூமபெறுமல இபபோது எனனைபபாாககிருய பராமமணனே! எபபோது பறறைவிடடு அஜஞானமும ஆசையும நீஙகினவனுவையோ அபபோது பரபரமமமாகியஎனனை இடை விடாமல தியானிபபாய பராமமணனே! வேறுபொருளகளை யும பயனகளையும கருதாது நிசசயபுததியுடன எனனிடப பகதிவைதது எனனையே பரமாககருதினபிறகு அஜஞா னம நீஙகி எனனை உணமையாய அறிவாய' எனறு சொன னுா ஸவபாவமாகவே எலலோருககும நனமையையே விருமபு கிறவரும மஹாதமாவும உலகததைத தமசரீரமாகவுடையவரு மான அநதபபரமபுருஷரோடு நீ ஸமபாஷணம செயதிருககிருய.

[1] மடடுசசிவபபு

வரையே சீககிரம ஆராதனமசெய அவரை ஆராதனமசெயத
றகு, நீ தாழமாட்டாய' எனறா பரமமரிஷிகளிற சிறநதவா
ளே! எலலாம தெரிநத எனபிதாவிஞல இவவாறு நியாயஙகளைச
சாலலி மனததில நிசசயமுணடாககபபடடபிறகு நான என
டததிறகுச செனறேன

நாறபததோராவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

பகவான் தம்மைப்பின்தொடர்ந்தகருடருக்கு அபயங்கொடுத்தது)

நான எனதநதையினிடம விடைபெறறுககொணட பிறகு
நதப பகவானுடையரூபததிலேயே மனமசெனறவஞகி என
ருபபிடம சோநதும, அநதவிஷயததையே நினைததுககொண
ருநதேன அவருடையரூபததில புததியுமமனமும செனறு
னமே தனமயமாகி எககாலமுமிருபபவரும விகாரமறறவரும
லலாவறறிறகும மேலானவருமாகிய கோவிநதரையே தியானித
ககொணடிருநதேன நாராயணரைக காணவிருபபஙகொணடு
னம அதிலேயே உறுதியாயிருநதது மனததிறகும காறறிறகும
பபான வேகமுளள நான எனவேகததை எடுததுககொணடு
ழகியதும விசாலமுமான பதரிகாஸரமம எனனும நாராயண
து ஆஸரமததிறகுச செனறேன பிறகு, அஙகே பாவஙகளை
ழிபபவரும உலகஙகளுககுமூலகாரணரும ஈஸவரருமதாமரைக
ணணருமாகிய கோவிநதரைககணடு அவரைத தலையால வணங
னேன மிககமகிழசசியுடன ரிகயஜுஸஸாமவேதஙகளினுல
வரைத துதிதேதேன பிறகு, பகவானிருககுமிடமாகிய மிகப
பரிய அரசமரமொனறைக கணடேன நாலுகைகளுககுமதகக
டி இரடடிபபுபபருமனன தோளகளையுடையவரும சஙகம சக
ரம கதைகளை ஏநதினவரும மதயானனஸூரியனைபபோல பர
ாசிபபவரும தம ஒளியினுல திசைகளைபரகாசிககச்செயகிற
ரும ஆதிபுருஷரும பீதாமபரநதரிததவரும நனமைசெயயவே
ருதினவரும புருஷோததமருமான பகவான எனனுல துதிககப
படவராகி எனனை வாவெனறுசொலலித தமஒளியினுல திசை
ளையும மூலைகளையுமவிளஙகச்செயதுகொணடு வடகிழககுததிசை
ாகப புறபபடடார. அளவறறசகதியுளளவரும குறறமறறவரு
ான அநததிவயபுருஷா போகுமபோது மெதுவாகச செலலு
னறஅவரை நான வேகமாகப பினதொடாநதேன அறுபத

தெணணுயிரம * * * லக்ஷம நூறுலக்ஷம இருநூறுலக்ஷம யோஜனை தூரமசெனறபிறகு, அஙகே விறகிலலாமல பெருமஜவா லைகளோடுஜவலிககும நூறுயோஜனை அகலமும இருநூறுயோஜனை நீளமுமுளள பெரிய அகனியைக கணடேன அகனியைபபோனற ஒளியுளள அமமஹாயோகியானவா அநத அககினியில பரவேசித தாா அவவிடததில சிறநததேவதையாகியசஙகரா உமாதேவி யுடன தவமசெயதுகொணடிருநதாா அவா அவிருடன ஸமபா ஷணைசெயது அகனியைததாணடினாா நான களைபபினாலஓயநது கஷடபபடடுப பினதொடாநதேன அவா ஸூாயனால பரகாசிக கச செயயபபடட நீணடவழியைததாணடினபின ஸூாயனிலலா மலும முடிவிலலாமலுமிருககும பேரிருளிலபரவேசிததாா பிறகு, அவவிடததில எனபாாவை தடைபபடடுபபோயிறறு எலலா வறறிறகும ஆதமாவும பேரொளியுளளவருமான அநதபபகவான வழககமபோல அதறகுள பரவேசிததாா அபபோது நான பித தனையும குருடனையும செவிடனையுமபோல ஒனறுநதெரியாமலிருந தேன இருளமூடியிருநததனால திசைகளும மூலைகளும எனக குத தெரியவிலலை அநத மூடடமானஇருளில ஒனறையுமறியாத நான மனமபதைததது மிகததுயரமடைநதேன பிறகு, நான கை கூபபிககொணடு தேவாககுநதேவரும நிதயருமான அநதபபக வானை மனததினால சரணமடைநது வாககினால பினவருமாறு துதிககலானேன 'பகவானே! நடநதவறறிறகும நடககினறவற றிறகும ஈஶவரரே! இருககிறதையும இருநததையுமபடைததவரே! விகாரமறறவரே! பகைவரைஅடககுகிறவரே! சரணமடைநத என னைக காபபாறறககடவீா நீா யாவா, யாவருடையவா, எஙகிருப பவா எனனும உணமையைஅறியககருதிய நான உமது வழியில வநதேன ஈஶவரரே! நீா எனனைக காபபாறறககடவீா' என றேன பழமையான உருவமுளளவரும எககாலமுமிருபபவரும உலகததிறகெலலாம தஞசமும ஆதமாககளுககுஆதாரமும ஈஶ் வருமாகியபகவான மேறபுறததில கணமுனனேதோனறி என னிடம வாவெனறுசொலலிப பாாககமுடியாத திருமேனியுடையவ ராகி எனனை மயஙகவைததாா அபயமகொடுககுமபிரபு தாமா கவே தமமியறகையை அஙகே காணபிதது எனககுஶரமததையு பயததையுமஉணடுபணணினாா அழிவிலலாதவருமஅடுததவரைத தவறவிடாதவருமான பகவான, நான ஶரமமடைநதிருபபதை அறிநது தமவாககினால எனனைததேறறிப பேரிருளில பிரவேசித தாா நான அவரையே தொடாநதுநடககுமபோது களைபபினால சோாவுறறு தேவஶரேஷடாகளுக்கும ஈஶவரரான அவரையே

ாததினல தியானம செயயத தொடஙகினேன அளவறறமஹி
மயுளளபகவான நான அவவகையாயிருநததைதககணடு எனககு
நுகரஹம செயயககருதியே அவவிருளைப போககினா அவ
நுளபோனவுடன, விளஙகுகினற மததியானனஸூாயனைபபோல
ரியெஙகுமபரவுமபடி பரகாசிககுமஅவரைக கணடேன அவ
டததில தமமொளியினலேயே பரகாசிககும புருஷாகளுமமிகக
சசாயருபமுளளஸதரீகளும ஆயிரககணககாயிருபபதை மனங
ஙகாமறபாாததேன அவவிடததில ஸூாயனும நக்ஷததரஙக
ம சநதரனும பரகாசிபபதிலலை தூசிகளோடுகூடிய காறறும
டிபபதிலலை அவவிடததில எலலாததிசைகளிலுமஅனேகவாத
ஙகளும இனியபாடடுககளும கணணுககு உருவமதெரியாமல
ாததைககவருடபடி கேடகபபடடன [1] வைடூரியககல தரைக
ளளவையும தாமரைகளும நெயதலகளும மீனகளும நிரமபின
யும முததுமயமான மணறகுனறுகளையும கரைகளையுமுடைய
யுமதெளிநத ஜலமுளளவையுமான நதிகள பெருகி ஓடுகின
அது தேவரும அஸுரரும கநதாவரும நாகரும இயககரும
ககருமபோகுமிடமனறு, அஙகுளளபுருஷாகள தமமொளியி
ல பரகாசிதது ஆசசாயருபமுளளவாகளாகக காணபபடுகினற
பரமாததமாவை அனுபவிககும அவாகளினஒளிககுத தேவா
நம ஈடாகாா தேவாகளாலும பூஜிககபபடடபகவான அவா
ாயும தாணடி விறகிலலாமல ஜவலிககினற ஒபபறறஅகனியில
வேசிததாா எனமேல ஜவாலைகள பரவேசிககுமபடி நாலுபகக
ம ஜவலிபபதும தைததயராலும தானவராலும அரககராலும
வராலும தாஙகமுடியாததும ஜவாலைகளை மாலைகளாகவுடைய
ம அழிவிலலாததுமாகிய அநத அகனி எனனல பொறுககவே
டயாதெனறு அறிநது மனததில, நான, ‘அனேகயுததஙகளில
ருமஜவாலைகளோடுகூடியஅகனியில பரவேசிததுமிருககிறேன,
ததத தளளியுமிருககிறேன எஙகுமஅது எனனைச சுட்ட
லை இநத அகனி எபபோதும பொறுககமுடியாததாயிருக
து இநதஅகனி தனஒளியினல அகனி ஸூாயன இவாக
டைய ஒளிகளையும ஜவாலைகளையும மிஞசிப பெரிதாக ஜவலிக
து’ எனறுநினைததேன அதிகஜவாலையோடுகூடிய அநதஅகனி
லை நான அவவாறுதகிககபபடடும சஙகம சகரம கதைகளை
தின அநதபபகவானையே அடைககலமபறறினேன ‘பரபுவே !

1 இஙகு ‘வைடூாயலதாஃ’ எனறிருபபது, ‘வைடூாயதலாஃ’ என
ததலவேணடும ‘லதாஃ’ எனனும பாடததில, ‘வைடூாயமயமான-
ைமுதலிய கொடிகளுளளவையும’ எனறுகொளளவேணடும

பக்தன், அனுஸரித்தவன் என்று என்னைக் காப்பாற்றக்கடவீர் ரேம்வரரே ! என்னை அக்னி எரிக்காமலிருக்கும்படி உடனேசெய்ய வேண்டும்' என்றேன் இவ்வாறு புலம்புகின்ற என்னுடையசொல் லைக்கேட்டு, பிரபுவானவர் மேகம்போலக் கம்பீரமானதொனி யோடு, ' பயப்படாதே ' என்று சொன்னார் பிரபுவானபகவான் என்னைத் தேற்றியபிறகு, ' யோக்கியனே ! எனக்கு உன்னைத்தெரி யும் என்னுடைய உண்மையை ஸரியாகக்கண்டறிவதற்காக நீ உன்பிதாவினால் கட்டளையிடப்பட்ட பெரியவிஷயமும் எனக்குத் தெரிந்திருக்கிறது வைநதேயனே! எவ்வகையிலாவது நான் பக்த ரால் அறியப்படவேண்டுமென்பதுதான் எனக்குத்தகும் ஆனால், எனது இந்தஸ்வரூபம்பெரிது , எவ்வகையிலும் நீ அறியக்கூடா தது ஞானத்தில் நிலைபெற்றவர்களும் நான் என்தென்பதையும் பலன்களில் ஆசையையும் உலகப்பற்றையும் விட்டவர்களுமான வித்வான்கள் என்னை அடைகின்றனர் பக்ஷிகளிற் சிறந்தவனே! ஆதலால், எப்போதும் என்னிடத்தில் மனம்வைத்துப் பக்தி செய்யும் நீயும் உலகத்திற்குக்காரணமாயிருக்கும் எனது ஸ்தூல ரூபத்தைமட்டுந்தான் அறியலாம் ' என்று சொன்னார்

நூற்றுப்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அந்தர்த்தானமான விஷ்ணு கருடர்துதித்ததன்மேல் திரும்பவும் ப்ரத்யக்ஷமானதும், கருடருடன் பதரிகாசிரமம் வந்ததும்.)

ரிஷிகளுட்சிறந்தவர்களே ! அவரால் இவ்வாறு அபயமளிக் கப்பெற்றநான் அதனால் ஒருநொடியில் துயரமும் களைப்பும்பயமு மற்றவனானேன், பிறரை எளிதில் வெல்லும் சக்தியுள்ள அந்தப்பக வான் மெல்ல நடந்து செல்லுகின்றார் நானோ மிக்க கடியவேகத் தை எடுத்துக்கொண்டு அவர்பின் செல்லுகிறேன் அடங்காத மகி மையுள்ளவரும் தம் உண்மையைத்தாமே அறிந்தவருமான அந் தப்பகவான் நீண்டவெளியான ஆகாசத்திற்சென்று மனத் னாலும் செல்லக்கூடாத [1] இடத்திற்குச் சென்றார் பிறகு, அந்தப்பகவான் மனத்திற்கொப்பான வேகத்தை அடைந்து என்னை பரமிக்கச்செய்து ஒருநொடியில் அங்கேயே மறைந்தார் பேசுவதில் ஸமர்த்தராகிய அந்தப்பகவான் மேகம்போலக்

---

1 ' தேவம் ' என்பது, ' தேசம் ' என்றிருத்தல் வேண்டும்

கம்பீரமும் நாதமகாப்பதுமாகிய ஒலியுடன், 'ஓ!' என்றசொல்லால் அழைத்தது, 'ஓ! இதோ நானிருக்கிறேன்' என்றவசனத்தைச் சொன்னேன். அந்தக் குரலைப் பின்பற்றிக்கொண்டு நான் உடனே அந்த இடத்திற்குச் சென்றேன். அங்கே அன்னப்பறவைகள் நிரம்பின அழகுள்ள ஒருதடாகத்தைக் கண்டேன். ஆத்ம ஜ்ஞானிகளிற் சிறந்தவரான அந்தப்பகவான் தமதுக்ஷேத்ரமாகிய ஜலத்தில் பிரவேசித்தார். 'ஓ!' என்றழைத்து எதிரொலியோடு கூடியதொனியுடன் என்னைப்பார்த்து, 'தக்கவனே! ஜலத்தில் புகு; நாம் இங்கே ஸுகமாக வஸிப்போம்' என்று சொன்னார். உடனே, அந்தமஹாத்மாவுடன்கூட அந்தஜலத்திலிறங்கினேன். அந்தஸரஸில் யாராலும் மூட்டப்படாமலும் விறகுகளில்லாமலும் பற்றிக்கொண்டு நெய்ப்பறுட்ணும் எப்போதும் ஜ்வாலைகளோடும் பலஇடங்களில் பிரகாசிப்பவையும் சிறந்த ஒளியுள்ளவையுமான அக்கினிகளைக்கண்டது மிக்க ஆச்சரியம். அந்தஅக்னிகள் நெய் விடாமலே நெய்விட்டவைபோலவும் விறகுபோடப்படாமலேவிறகு போடப்பட்டவைபோலவும் ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தன. பிறகு, எனக்கு வரங்கொடுத்தவரும் சோர்ந்துவந்தவருமான பகவானை அங்கே நான் காணவில்லை. அதன்பிறகு, மயக்கமடைந்து பெருந் துயர முற்றேன். அப்போது அனேகஇடங்களில் மந்த்ரங்களோடு மூட்டப்பட்டு நெய்யாகுதிசெய்யப்பட்ட அக்னிஹோத்ரங்களை நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமாகக் கண்டேன். புஷ்பங்கள் பரப்பப்பட்டும் தர்ப்பங்களோடும் தாமரைமலர்களோடும்கருநெய்தல் மலர்களோடும் சேர்ந்தும் தரை பெருக்கப்படாமலுமிருக்கும் வேதிகைகளையும் பொற்குடங்களையும் கண்டேன். நூற்றுக்கணக்கும் ஆயிரக்கணக்குமான புதியபுதிய அக்னிஹோத்ரங்களையும் அக்னிஹோத்ரத்திற்குரிய திரவியங்கள் எல்லாவற்றையும் அங்கே நிரம்பக் கண்டேன். அந்த அக்கினியானது புண்ணியத்தைத் தெரிவிப்பதும் நல்ல வாஸனையுள்ளதும் மனத்திற்கினியதும் நெய்ம்மணத்தினால் மனத்தைஇழுப்பதும் மூக்குக்கும் கண்ணுக்கும் ஸந்தோஷத்தைக் கொடுப்பதுமாயிருந்தது. மந்த்ரங்களினால் துதிக்கப்பெற்ற ஆயிரக்கணக்கான அக்னிஹோத்ரங்களின் ஸமீபத்தில் மற்றொரு மாறாத பெரிய ஆச்சரியத்தைக் கண்டேன். அக்னிகளின் ஸமீபத்தில் சந்திரகிரணம்போலவும் நாணற்பூப் போலவும் மூடுபனிபோலவும் வெளுத்த நிறமுள்ளவரும் மாசற்ற ஸூரியனைப்போல ஒளியுள்ளவருமான புருஷர்களுடைய ஒளியுள்ள பெரிய யாகபூமிகளை ஆயிரக்கணக்காகக் கண்டேன். அந்த அக்னிகளின் ஸமீபங்களில் தங்கள் ப்ரபாவத்தினால் மறைந்து

கொண்டு ரிகயஜுஸ்ஸாமவேதஙகளைத தெளிவான அக்ஷரஙக ளோடு உசசரிககும புருஷாகளுடைய அழகான ஸவரஙகளோடு கூடிய இனிமையான வாககுககளைககேடடேன பரிசுததம செய் யபபடட தரைகளில ஜவலிககினற தேஜஸோடுகூடிய அநதப பெரிய அகனிகளினுல ஆதமசுததமசெயயபபடட நான சீகரமா கச செலலககூடியவனுனேன அஙகே யாகமசெயபவரின யாக சாலைகளில அகனிகள ஜவலிககுமபோது அவவிடததிறகு நமஸ காரமசெயது அநதபபகவானைத தேடததொடஙகினேன மிகக வேகததுடன அனேகமாயிரம அகனிஹோதரசாலைகளில திரிந தும அநதபபகவானைககாணுத நான அதனுல துககமடைநதேன அவவிடஙகளில தெளிநதஜவாலைகளோடு மிகபரகாசமாக ஜவலிக கும அகனிஹோதரஙகளில தேவாகளுககுநதேவரான அநதநிதய புருஷரை நான காணவிலலை பிறகு, பொறிகளகலஙகினவனுகி ஜவலிதத அநதஅகனிகளை பரதக்ஷிணமசெயது அவறறின முடி வைககாணுமல களைததேன பயமும மயககமுமுளளவனுகி எங கும பாாவையை விடடுபபாாதது அதிக ஶரமததையடைநது ஒனறுநதெரியாமல, 'நானபாாதத அபபடிபபடட பொருளஇருக குமலோகததில நான இருககவிலலையோ? ரிகயஜுஸ்ஸாமவேதங களின சபதமடடும கேடகபபடுகிறது ஒனறும காணபபட விலலையே இஙகுவருமபடி யாரால கடடளையிடபபடடேனே அநதாஶவரரையும காணவிலலையே!' என று சிநதையடைநது தியானமசெயயத தொடஙகினேன மனததில பிரமைகொணடு நான தியானிததிருககுமபோது எனககு மிககபயததைததரும ஒருபெரிய சபதம உணடாயிறறு உடனே, அவவிடததில அந தசசபதம அதிகபபடுவதைக கேடடேன பிறகு, ஆயிரஙகளும பதினுயிரஙகளுமாகக கருடாகளைக கணடேன அதிகமான ஒளி யும வேகமுமுளள அநதககருடாகள எனனிடததில வநதனா அவாகளின மஹிமையினுல நான எவவகையிலும தாழநதவனு னேன அதிக காநதியுளள கருடாகளனைவராலும நான சுறறி லும சூழபபடடதைககணடு எனககுஅதிகபபரபரபபுணடாயிறறு மனமடஙகித தலைவணஙகி ஆதியும அநதமுமிலலாத மஹாத மாவான பரமாதமாவைப பினவரும நாமஙகளைசசொலலி நமஸகாரம செயதேன —1 'நாராயணரும சுததரும ச[illegible] வதரும தருவரும பூதபவயபவேசரும சிவனும சிவமூாததி யும சிவயோனியும சிவாதயரும சிவபூஜயதமரும கோர

1 இநதநாமஙகளின உரைவிசேஷஙகளைப பினவரும ஸஹஸர நாமஙகளிறகாணக.

ருமஹானும் யுகாந்தகரணரும் விஸ்வரும் விஸ்வதேவரும் ஸர்வேசரும் மஹாத்மாவும் ஸஹஸ்ரோதரபாதரும் ஸஹஸ்ர னரும் ஸஹஸ்ரபாஹுவும் ஸஹஸ்ரவதனரும் சுசிஸ்ரவரும் ஹானும் ருத்ரனும் ஸம்வத்ஸரரும் ரிக்யஜுஸ்ஸாமவக்த்தரரும் த்ரவசிரஸ்ஸும் ஹ்ருஷீகேசரும் க்ருஷ்ணனும் த்ருஹிணரும் நகரமரும் ப்ருஹத்வேகரும் தார்க்ஷ்யரும் ஏகஸ்ருங்கிவராக ம் சிபிவிஷ்டரும் ஸத்யரும் ஹரியும் சிகண்டியும் ஹுதாசரும் தவ்வக்தரரும் ரௌத்ரானீகரும் ஸர்த்துவும் ஸிந்துவும் ஸிந்து ஷஹாவும் தேவஸிந்துவும் க்ருத்மானும் த்ரிணேத்ரரும் தாமரும் வ்ருஷாகருத்தும் ஸம்ராட்டும் உக்ரரும் ஸங்க்ருதி ர்விரஜரும் ஸம்பவரும் பவரும் வ்ருஷரும் வ்ருஷரூபரும் விபு பூதபுவரும் தீப்தஸ்ருஷ்டரும் யஜ்ஞரும் ஸ்திரரும் ஸ்த ரும் அச்சுதரும் துஷாரரும் வீரரும் ஸமரும் ஜிஷ்ணுவும் புரு தரும் வஷிஷ்டரும் வரரும் ஸத்யேசரும் ஸுரேசரும் ஹரி சிகண்டியும் பாஹிஷ்ரும் வரேண்யரும் வஸுவும் விஸ்வ தஸ்ஸும் கிரீடியும் ஸுகேசரும் வாஸுதேவரும் சுஷ்மியும் நஹுதக்தயஸ்ஸேஷணரும் யுக்யரும் துந்துபியும் பயேஸகரும் வும் பரத்வாஜரும் அபயரும் பாஸ்கரரும் சந்த்ரரும் பத்மநாப பூரியும் புனர்வஸுபருத்தவரும் ஜீவபரபவிஷரும் வஷட்கார ஸ்வாஹாவும் ஸ்வதாவும்மிதனரும் ரிக்கும் யஜுஸ்ஸும் ஸாம த்ரைலோக்யபதியும் ஸ்ரீபத்மரும் ஆத்மஸத்ருஸரும் தரணீ ரியும் ப்ரரும் ஸௌம்யா ஸௌம்யஸ்வரூபரும் ஸௌம்யரும் மனஸ்ஸும் விஸ்வரும் ஸ்விஸ்வரும் விஸ்வரூபத்ரரும் கேசவ ஸுகேசரும் ரஸ்மிகேசரும் பூரியும் ஹிரண்யகாபரும் ஸௌம்யரும் விருஷ்ருபியும் நாராயணரும் அக்ரியவபுஸ்ஸும் புரு தரும் வஜ்ரியும் வாமியும் விருஷஸேனரும் தாமஸேனரும் தஸ்ஸும் முனியும் ஜ்வரமுகத்ரும் ஜ்வராதிபதியும் அநேத்ரரும் த்ரிணேத்ரரும் பிங்கலரும் விரோமியும் தபோபரமமரிதானரும் யுக யாயியும் சரணரும் சரண்யரும் பகதேஷ்டசரணரும் ஸாவப சரும் பூதபவ்யபவரும் ஆகிய உம்மை நமஸ்கரிக்கிறேன் வஸ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈஸ்வரரே! நீர் வாதகுகக்கெட்டாத நித யிருக்கிறீர், என்னைக் காப்பாற்றக்கடவீர்' என்று சொல்லி, ஷிபதிலஸ்மாத்தரும் பரமதேவருக்குக் காரணமுமாகிய அவ சரணமடைந்தேன். துதிக்கத்தக்கவரும் துதிஸ்வரூபமு கிய அவரைத் துதிக்கும்போதே என் இருள் போய்விட்டது, பயம் தொலைந்தது; பக்ஷிகள் மறைந்துபோயின; ஆகாயத் ல உருவம் தெரியாமலே, 'க்ருதமுநே! பயப்படாதே' என் ல் அடக்கப்பட்டாய்' திரும்பவும் இந்த்ராதிதேவர்களை அடை

நது உனவீட்டிறகுசசென்று புதராகளையும சுறறததாரையும பாரபபாய்' என்னும மஙகளவாககுண்டானதைக கேட்டேன. பிறகு, ஒருநிமிஷததுககெல்லாம சிறநதஒளியும சிறநதசக்தியு முள்ள அவா எனககுஎதிரில ஸமீபமாகத திடீரென்று காணப பட்டார மஙகளரூபியான அநதப்பரமாதமாவை நான ஸநதிதத பிறகு, அநத ஆதிதேவா எணமடஙகு அதிகமாகக காலைநீட்டி வைதது நரநாராயணாஸ்ரமததிறகுவருவதைக கணடேன யாகம செயயும ரிஷிகளையும, துதிககுமதேவாகளையும தயானமசெயயும முனிவாகளையும ஸிததிபெறறு மனநிலைதவருமலிருககும யோகி களையும வீடுகளில ஜபமசெயதுகொணடும ஆராதனமசெயது கொணடும இருபபவரையும சுறறிலும பூமாரிகளால அாசசிககப பட்டதும தூப தீபஙகள அளிககபபட்டதும ஹோமமசெயயபபட் டதும நமஸகரிககபபட்டதும தணணீாதெளிததுப பெருககபபட் டதுமாகிய நரநாராயணாஸ்ரமததையும கணடேன அநத ஆசசா யததைககணடு நான திகைததிருநதேன குறறமறறவாகளே! அப போது, உறுதியான்மனததுடன அநதபபகவானைத தலையால வணஙகினேன எலலாருககுமக்ஷேமகரமான அநதப்பரமாதமா வினது மிக்கஆசசாயமாகபபரகாசிககும அநதசசிறநதபரஸவரூபத தைக‘இது என்ன!’ என்று சிநதிததும நான அறியாமறபோனேன யாராலும வெலலமுடியாதவரும ஸ்ரேஷடாகளுககெல்லாம மிகக ஸ்ரேஷடருமான அவரை அடிககடி கணணெடுததுபபாாதது வியபபினுல மலாநதகணகளுடன சிரமேறகரஙகுவிதது நமஸகரித துத தைரியததுடன், ‘பகவானே! தேவரே! நடநதவறறிறகும நடககினறவறறிறகும நடபபவறறிறகும ஸவாமியே! உமககு நமஸகாரம முதலும இடையும கடையுமிலலாத ஓா ஆசசாயம உம்மைசசோநததாக நானகணடேன். அது என்ன? சொலல வேணடும்’ எனனைப் பகதனென்று நீா நினைதது என்னிடததில உமககு அநுகரஹமுமிருநது, இது நான கேடகககூடியதாகவும இருநதால, எல்லாவறறையும முழுதும சொலலககடவீா உமது இயறகையும ஜனனமில்லாத உமது அவதாரமும அறிதறகு அரி யன் நிகழ்கினறவறறிறகும செனறவறறிறகும வருபவறறிறகும நாதரே! எவவகையினும நீா அறியககூடாதவா மஹரிஷியே! அநத ஆசசாயமெலலாவறறையும விடாமற சொலலககடவீா நாலுபககமுமிருநத அநத அகனிகளிலிருநதபுதுமை யாது? அநத அகனிஹோதரஙகள யாவை? எபபோதும பரபரமமததைப பறறியே கேட்டுககொணடு கண்ணுககுததெரியாமலிருநத மஹாத் மாககளின வாககைக கேட்டேனே, அவா எவா? அகனிகளின அருகிலிருநதுகொணடு மநதரஙகளைச சொலலிககொணடிருநத

ந்த பரமமானந்தநிதிகள் யார்? பகவானே! கிருஷ்ண ! இவை லாவற்றையும் விடாமல் எனக்கு உரைக்கக்கடவீர்' என்று ட்டேன்

நூற்றுப்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணு தமதுமஹிமையைக் கருடனுக்கு உபதேசித்தது.)

அதற்குப் பகவான் சொல்லலானார் 'ஸத்வகுணமுள்ளவம் யாருக்கும்புலப்படாத ஆத்மாவாயிருப்பவனும் அழியாதவமாகிய என்னைத் தேவர், கந்தர்வர், அஸுரர், அரக்கர் எவரும் ண்மையாக அறியார் இறந்தகாலம் நிகழ்காலம் எதிர்காலமா முக்காலங்களுக்கும்முதல்வனும் அனாதியும் உலகத்தைமுதலில் டைத்தவனுமாகிய நான் உலகங்களின் நன்மையைக் கருதி என் ரூபத்தை [1] நான்கு பகுதிகளாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறேன். ருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாசம் என்னும் பஞ்சபூதங்கள், ரம், புத்தி, அகங்காரம், ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுணங்கள், பரக தி, மஹத், வித்தை, அவித்தை ஆகிய இவை என்னிடத்திலிருந்து ண்டாகின்றவை. நான் இவற்றினின்று உண்டாவது எவ்வகை யுமில்லை நன்மையுள்ளதும் நன்மைக்குச்சிறந்தகாரணமும் தாம ளின் காரியமும் அதனாலுண்டாகும்பலனும் நானே அப்படிப ட நான் குற்றமற்றவன் பரகருதியையும் ஆத்மஸ்வரூபத்தை அறிந்தவர்களால் பல நியாயங்களைக்கொண்டு அறியப்படுகின னும் முதலிடைகடையென்னும் பிரிவற்றவனும் நித்யனுமான ர்தாயாமி நானே புலன்களுக்குப் புலப்படாதவற்றைக் காண ரும் மனத்திற்கு எட்டாதபொருள்களை உணர்கின்றவருமான னிகளாலமட்டும் எனது மிக்க ரஹஸ்யமானஸ்வரூபம் அறியப ம ஆதலால், என்றுமுள்ளவனாகிய நான் அறிவிற்கெட்டாத ர் இவ்வுலகம் எதனால் வ்யாபிக்கப்பெற்றிருக்கிறதோ அது ன அறிவிற்கெட்டாத எனது பரஸ்வரூபம் அப்படிப்பட்ட ன எல்லாப்ராணிகளும் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் காரணமும் ரமற்றவனுமாகிறேன் கருடனே! உலகப்பொருள்கள் என டமிருந்து உண்டாகின்றன அவை இரவும்பகலும் என்னாலேயே ங்கப்படுகின்றன ப்ரளயகாலத்தில் என்னிடத்திலேயே முடி அடைகின்றன கஶ்யபபுத்ரனே! என்னை எவன் எவ்வகையாகத் ானிக்கிறானோ அவனுக்கு அவ்வகையாக நான் இருக்கிறேன்

[1] வாஸுதேவன். 2 ஸங்கர்ஷணன் 3 ப்ரத்யும்னன் 4 அநிருத்தன்.

பக்ஷியே! மனத்திலும் புத்தியிலுமிருந்து நன்மையைச் செய்கிறேன் பக்ஷிராஜனே! நீ என்னை அறியவிருப்பங்கொண்டாய 'நான் யார், எதிலிருந்துவந்தவன், எதற்காக யத்தனஞ்செய்கிறேன்' என்பதைக்கேள் மனத்தை அடக்கி மூன்று அக்கினிகளையே முக்யமாய் ஆராதித்துக்கொண்டு எக்காலமும் அக்னிகாயத்தையும் ஜபஹோமங்களையும் தலைமையாகக்கொண்டிருப்பவரும் தம் ஆத்மாவிலேயே அக்னிகளை ஆவாகனஞ்செய்து புலன்களை அடக்கித் தவஞ்செய்பவருமாகிய அனைவரும் வேறிடம் மனம் வைக்காமல் என்னிடமே பக்திசெய்கின்றனர் ஜபத்தையே யாகமாகச் செய்பவரும் மனத்தை விஷயங்களிற் செல்லாமற்கட்டித் தியானமென்னும் மானஸயாகஞ் செய்பவரும் எப்போதும் பரிசுத்தர்களாக வேறுகாரியங்களைவிட்டு அக்னியே முக்யமான ஆதாரமென்னும் புத்தியுடன் அக்னியையே ஆஶ்ரயித்து உபாஸிப்பவருமாகிய உறுதியான மனமுள்ளவர்கள் என்னையேஅடைகின்றனர் உலகவிருப்பங்களினால் நினைவுகெடாமல் ஞானத்தில் எப்போதுமூன்றி ஆத்மாவினிடத்தில் அக்கினியை ஆவாஹனஞ்செய்து ஆகாரத்தை விட்டு எந்தப்பயனையும் கருதாமல் உலகஇன்பங்களில் முயற்சியற்றவர்களாகவும் பற்றற்றவர்களாகவும் ஒன்றிலும் மனஞ்செல்லாமல் அறிவேகண்ணாகவும் இயற்கையாகவே நியமமாறுமனுமிருக்குமஞானிகள் என்னையே அடைகின்றனர் பக்ஷியே! தாமரைகளும் கருநெய்தல்களும் நிரம்பின ஒருதடாகத்தை நீ ஆகாயத்திற் கண்டாயல்லையோ? அங்கிருந்த அக்னிகள் விறகில்லாமலே எரிந்துகொண்டிருந்தனவே அவ்விடத்தில் அறிவினாற்றெளிந்த மனமுள்ளவர்களாகவும் சந்திரகிரணம்போன்ற வெண்ணிறமுள்ளவர்களாகவும் அக்னியைப் பூஜித்துக்கொண்டும் துதித்துக்கொண்டும் எழுத்துவிளங்காமல் பேசிக்கொண்டும் அந்த அக்னிகளையே பிரார்த்தித்துக்கொண்டும் பரிசுத்தர்களாயிருந்தார்களே, அவர்கள் என்னாலேயே ஆத்மசுத்திசெய்யப்பெற்று என்னிடத்திலேயே எப்போதும் அன்புவைத்துக் குற்றமகன்று ஒளியுருவமாயிருந்து என்னையேதியானித்துக்கொண்டிருப்பவர் ஆசைமுதலியன அற்றவர்களும் நியமந்தவறாதவர்களுமான அவர்கள் அவ்விடத்திலேயே வஸிக்கத்தக்கவர் ஆஹாரத்தைவிட்டுத் தொழிலற்றுச் .... கிரணத்திற்குஒப்பான ஒளியுள்ளவர்களும் அழுக்கற்றவர்களும் அஹங்காரமும் பற்றும் விருப்பமும் அற்றவர்களுமாகிய அவர்கள்தாம் என்னிடம் விடாதபற்றுள்ளவர்கள் எனக்கும் அவர்மேல் பற்றுண்டு நான் உலகத்தின் நன்மைக்காக நான்கு விதமான உருவங்களைப் பகுத்துக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிறேன்

லகஙகளைத தாஙகுவதறகாகத தொழிலும செயகிறேன அதை
பலலாம ஸரியாக எனனிடததில நீ கேடகவேணடும் மிறகுண
மனறு சொலலபபடட எனது [1]முதலஉருவம [2]மேலானயோகத
தச செயகிறது ஐயா! [3] இரணடாவதுருபம ஸதாவரஜஙகமஙக
ானபொருளகள எலலாவறறையும படைககிறது [4] மறறு
மானறு படைககபபடட ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமாகிய
லகததை அழிககிறது, தனககுததானே ஆதாரமாயிருககும
வவுருவம தனமாயையினாலமயஙகசசெயது உலகததை அழிப
தாக அறியபபடுகிறது, தானே எலலாவறறிறகும ஆதாரமா
ருநதுகொணடு தனதுமாயையினால எலலாவறறையுமஒதுககித
னனை அறியாமலிருககும்படிசெயகிறது [5] நாலாவது பெரிய
ாததியானது உலகததிறகு வருததியைககொடுதது விடாமல
ரபபாறறிககொணடுமிருககிறது இநநானகு உருவஙகளோடு
டியநான [6] ஆகாயததிலஸஞசரிபபவன இவையனைததும என
ல வயாபிககபபடடவை எனனிடததில நிலைபெறறிருபபவை.
லலா உலகஙகளுககும நானே விதது, எஙகுமிருபபவன, அழி
ாதவன பகஷியே! நீ பாாதத அகனிஹோதரஙகளும அநத
கனிகளிடம எபபோதும வேதம சொலலிககொணடு சநதிரகிர
ஙகளபோலிருநத ஞானமும ஆனநதமுமுளளவாகளும காலகர
ததில எனனைச சேருவாா அவாகளுடையசிறநததவமும நனறுக
லைபெறறஒளியும நானதான அவாகளஎபபோதுமஎனனிடததி
லயே இருபபவா நானும அவரிடததில இடைவிடாமலிருபப
ன எலலாவறறிலும பறறைவிடடு எனனிடததில ஒரே
ததமாயிருநது அறிவேகணணுயிருபபவன எனனை அடையக
டும உருவததோடுதோனறுமநான உலகததிறகுககாரண
ாகவும காாயமானஉலகமாகவும இருபபவனெனறறி தேவ
லாகமுதலியஉலகஙகளும எனனிடததினினறு உணடானவை
னறு அறி திருமபவும எனனுருவம பிராணிகளிடம நானகுபகு
களாகப பகுககபபடடிருககிறது யாவாககும [7]ஆதமாவாக இரு
பது வாஸுதேவவடிவம புததியிலிருபபது அநிருததவடிவம
கஙகாரததிலிருபபது ஸஙகாஷணவடிவம மனததிலிருபபது
ரதயுமனவடிவம மறறொருவகையிலும நானகுபகுதிகளுணடு
வறறையும நீ நனறுகக கேடககக்கடவாய முதலில ஒருபதமம
ணடானதனறோ? அதில பரமமா உணடானா பரமமாவினிட

1 வாஸுதேவன 2 ஞானரூபமான தவததை 3 அநிருததன
4 ஸஙகாஷணன 5 பரதயுமனன 6 ஆதாரமிலலாதவன
7 அநதாயாமியாக

மிருநது சிவனுணடானா சிவனிடமிருந்து ஸுபரமமணயா உ
டானா இவவாறு ஸ்ருஷடிகள பதமமுமசோநது நாலுவ
எனறறி இவவாறே, எபபோதும தைதயாகள தானவாகளி
மததைதஅடககுகிறவன நான எனறறி விரைவாகசசெலலுங்
வனே ! தைதயாகளாலும தானவாகளாலும அரககாகளாலு
தாமமபீடிககபபடுமபோது தாமததை அபிவருததிசெயவதறக
நான தேகமெடுதது அவதரிபபேன வேதஙகளையும அவற
சொனனகிரியைகளையும முககியமாககொணடு நமபிககையுள
புததியுடனிருககுமஞானிகளும யோகாபயாஸமசெயயும யோ
களும எனனைக காணபா வேறுவகையாகக காணமுடியா
நான [1] ஐநதோடுமசோநதிருபபவன, ஐநதையுமவிடடுப பி
திருபபவன, ஐநதிலுமிருபபவன, அவறறிலலாமலுமிருபபவ
உறுதியானநிசசயததுடன எனனைததியானிபபவாஎவரோ அ
தாம எனனைக காணபா ஆகாயம, வாயு, அபபு, அகனி, பூ
இவை ஐநதாகவுமிருபபவன நானெனறறியவேணடும இவை
லாமல வேருயிருபபவனெனபதும நிசசயம சபதம ஸபரி
ரூபம ரஸம கநதமெனனுமகுணஙகளாகிய பஞசவாககஙக
நான எபபோதும இருபபவனெனறும அவறறைககடநதவனெ
றும மாறுமலிருபபவனெனறும அறியவேணடும எவாகளி
புததி ரஜோகுணததினுலும தமோகுணததினுலும ஆகரமிக
படடு நிசசயமபெறுமலிருககிறதோ அவாகள பெருநதவம செ
யினும எனஉணமையைக காணபதிலலை உபவாஸஙகளாலு
இநதரியஙகளைஅடககுவதனுலும பலவகைவிரதஙகளாலும என
உயாநதஸவரூபததைககாணவும மனததினுல அறியவும மு
யாது ஆகிலும, அஞஞானமெனனும ஆழமானசேறறில மு
யிருபபவாகளுககுத தஞசம விஷணுவே ஓா உறுதியுடன த
னததிலிருபபவாகள எலலாவறறையும ஸநயாஸம செயது என
அடைகினறனா எவாகளினபுததி ஸததவகுணமபொருநதிபபற
களினினறுமவிலகி ஆதமாவினிடததிலநிசசயமுளளதாயிருக
தோ அவாகள தஙகளுககுஅநதாயாமியும அழிவிலலாதவனும
மாதமாவுமானஎனனைப பாாககினறனா எலலாபராணிகளுக
தீஙகுசெயயாமையும அவறறிறகுவஞசகமசெயயாமையும முகய
அவைகளிடததும நனறுக மனமவைததபிறகுதான நிதய
எனனை அடையலாம மிககரகஸயமும மிககஆசசாயமுமான
விஷயம இபபோது சொலலபபடும அதையெலலாம ஜாகர
யுடன சரியாகக கேடபாயாக அகனிஹோதரஙகளைத தவறு

[1] பஞசபூதம

சயதுகொணடும ஜபயாகஙகளை முகயமாக நடததிக்கொணடும
ருநதவாகளை நீ கணடாயலலையோ ? அவாகள எபபோதும என
யே உபாஸிபபவாகள , சாஸதரஙகளில சொனனவிதிகளெல
ம தெரிநதவாகள , எனனைததவிர வேறொனறிலும பறறிலலா
வாகள அவாகளதாம எனனை அறியமுடியும ஏனெனில,
ன அழிவறறரூபம எலலாவறறிறகும மேலானது ஸாஙகயத
தயும யோகததையுமஅறிநது ஸமாததாகளாயிருபபவரும மன
றுதியறறவராயின எலலாவறறிறகுமமேலான பரகதியை அடை
ா ஆதலால, [1]பரிசுததமானஞானததினால மனமதெளிநதுஆத
ஜஞானமபெறற பரிசுததன எதைசசோநதபிறகு துயரமிராதோ
நதபபரபரமமததை அடைவான பரிசுததமான சிறநதகுலத
லபிறநத பராமமண ஶ்ரேஷ்டாகள மனததில சிரததையுடன
னிடததில பகதிசெயது உயாநத கதியைபபெறுகினறனா
ததிகெடடாத சிறநதரகசியமும உருவம தோறறுததுமாகிய
ூக்ஷமமானரூபம, தததவஜஞானிகளும ஸநயாஸிகளுமான பிரா
மணாகளால அறியபபடுகினறது அதனிடம் காறறடிபப
லலை , ஸூாயனமுதலியவை பரகாசிபபதிலலை , நீா நிலம ஆகா
கஙகளுமிலலை, மனமசெலவதுமிலலை பக்ஷியே ! காணபபடும
ாருளகளனைததும அதனிடமிருநது உணடாகினறன அநத
மலனுனபிரபு அவவெலலாவறறிறகும ஈஶ்வரன குறறமறற
னே ! நீ இபபோதுகணடது எனது ஸதூலமான உருவம இது
ூக்ஷமததிறகு வழி காாயஙகளுககுக காரணம நானே அள
றசகதியுளளவனே ! ஆதலால, அநதஸ்ரவில உனனால காணப
டேன நான சோநததாக நீ கணடதடாகநதான பிரமமாவினு
டய பகலிரவுகளெனறு தெரிநதவாகளால கணககிடபபடும
லம யாகததையறிநதவாகள யாகமெனறும வேதமறிநதவா
வேதமெனறும தவமசெயபவாகள ஜபயஜஞும எனறும
ாலவது எனனையே [2] பேசுகிறவனும [3] நினைககிறவனும [4] ருசி
ககிறவனும [5]முகருகிறவனும [6]பாாககிறவனும காணபிககிறவ
ம [7]அறிகிறவனும அறிவிககிறவனும [8]செலலுகிறவனும [9]கேட
வனுமாக இருபபவன ஞானஸவரூபியான நானே எனனைக
ிதது யாகஙகளசெயதுதான ஸவாககததிறகுச செலலுகினற

1 ஸநதேகமறற ஞானம
2வாககு 3மனம 4 நா 5 மூககு 6கண 7 புததி 8 பாதம 9செவி
ணி பாயு உபஸதமஎனனும காமேநதிரியஙகளையும ஸபரிசமெனனும
னேநதிரியததையும உபலக்ஷணமாககககூடடிககொளக காணபிபப
ா தெரிவிபபவன எனபவை அநதசசகதிகளைககொடுபபவன எனனும
ாருளுளளவை மறறசசகதிகளுககும இதுவே உபலக்ஷணம

னா பறறறமனததினுல எனனையே தியானிததுததான முடிவி
உயாபதமாகிய முகதியைப பெறுகினறனா பராமமணாகளி
முளள பரமமதேஜஸ நானே எனது 1தேஜஸதான பராமமண
கள எனனிடமுளள தேஜஸின உருவமே அகனியெனறறி
வேணடும தேகஙகளில உயிரைககாபபவன நானே யோகி
ளுககும ததவஜஞானிகளுககும நானதான ஈசுவரன ஸருஷடிக
முன இவவுலகமனைததும எனனிடமிருநதது தாமாாததகா
மோகஷஙகளும மனததூயமையும ஜபமும ஸதவ ரஜஸ தமே
குணஙகளும அவரவா காமஙகளினுல உணடாகும ஜனன மரண
களும நானே அழிவிலலாத நான அவவிதமான உருவததோ
முனனே உனனுல காணபபடடேனனறே? அதறகும மி
கடநத உருவமுளள எனனைக காலகரமததில நீ அறியலாம அ
யாததும அசைவறறதும குறறமறறதுமாகிய என சிறநதஉரு
அறிவுககு மிகவும எடடாதது ஆதலால, நாராயணரென
சொலலபபடட பகவானுன ஹரி அறிவுககு மிகவும அகபபட
வா ஸாபபஙகளுககுச சதருவே! ஐசுவரியம பெறறவாகளுக
அவவுருவம அறியததரமனறு முயறசிகளும நமஸகாரஙகள
பிராாததனைகளுமாகிய ஸமஸாரபநதஙகளை விடடுவிடட மஹ
மாககள சாசுவதமானபரபரமமமாகிய அநத நாராயணரை அ
கினறனா குறறமறறபகஷியே! இவவாறு வெளிததோறறமுள
என உருவததை நீ கணடாய பனனகஙகளைப புசிபபவனே! உ
னைததவிர வேறுஒருவன இதையும அறியான உன
புததி இனிக கெடாது இஃது எலலாவறறிறகுமமேலானஇட
நீ எபபோதும எனனிடததில பகதியுளளவனுயிரு அதனபிற
எனஸவரூபததை அறிவாய தேவாககும மனிதாககும ரகஸய
யுளள இநத விஷயமனைததும உனககு உரைககபபடடது இ
தான எலலாவறறிலும மேலானநனமை இது மோகஷமசெ
கிறவாகளின வழியெனறு அறி' எனறா அநதபபகவான
வாறுசொலலி அஙகேயே அநதாததானமானா தமககுததா
ஆதாரமான அமமஹாயோகி நான பாாததிருககையிலேயே
இடம செனறா மஹாதமாவும மாறுத ஸவபாவமுளளவ
அறிவுகெடடாதவருமாகிய அநதபபகவானுடைய இவ
மான மஹிமையை நான முனனே கணடேன ஆசசாயம
செயகையுளளவரும சிறநதஞானமுளளவருமான அநதப
வானுடையதும நான நேரில கணடனுபவிததுமாகிய இந
செயகையையெலலாம உஙகளுககுச சொனனேன' என

1 மகிமை

நூறபததுநானகாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(மேற்கூறிய கதையைப படிப்பது முதலியவற்றின் பயன்)

இவவாறு கருடா சொலலககேடடபிறகு, அமமுனிவாகள
னைவரும, 'ஆ! ஆ! புணயததையும புகழையும ஆயுளையுமஸவாக
ததையும சிறநதமோகூததையும தருவதும மிகக ஆசசாயமுள
துமான இநதஉயாநதசரிததததை எஙகளுககு நீா சொனனீா
கைவரைததுனபபபடுததுகிறவரே! இநதசசரிததிரம பாவங
ளபபோககுவது, தேவாகளுககும எடடாத மறைபொருள
ானிகள அறியததககவிஷயமும அடையததகக உயாபதமும
துதான கறறுணாநத எவன பாவகாலஙகளதோறும இக
நதயைப பிறருககுச சொலவனே அவன தேவாகளாலும ரிஷி
ாாலும புகழபபெறறபுணயலோகஙகளை அடைவான ஒருவன
ிசுததனுயிருநது ஶராததகாலததில பிராமமணாகளை இககதை
பக கேடபிபபானுயின அநத ஶராததததில ராகூஸாகளுககும
ஸுராகளுககும பாகமிராது பொறுமையையுமகோபததையும
டடு எலலாபராணிகளின நனமையிலுமே ஊககததுடன எக
லமும இடைவிடாது இதைபபடிபபவன அநதபபகவானுடைய
ாகததை அடைவான (இதைபபடிபபதனுல) பராமமணன
தஙகளிலகரைகணடவனுவான, கூததிரியன ஜயமபெறுவான,
வசியன தனதானயஙகளநிரமபினவனுவான, சூதரன ஸுகம
றுவான' எனறு சொலலி வைனதேயரைபபூஜிததுத தஙகள
ாரமஙகளுககுசசெனறு சாநதிஒனறையே முதனமையாகக
ாணடிருநதனா' எனருா தாமததைஅனுஷடிபபதிறசிறநத
ஹாராஜாவான யுதிஷடிரனே! தாமததைபபறறிய இநதஉப
சததை மனததூயமையினறி வெளிததோறறததில திருஷடி
ததவாகள வலிநதுஇழுதது அறிவதறகுமுடியாது வீரனே![1]
ச்சாயததுடனகேடட தேவாகளுககு பரமமதேவரால இநதக
த சொலலபபடடது அபபா! எனதாயாரிடததில நானிருக
போது ஸதவகுணமகிரமபின அஷடவஸுககள இககதையை
னககு உரைததனா நானும இபபோது உனககுச சொன
ன ஆதலால, அகனிஹோதரததை விடாமலும ஜபமென
ம யாகததைத தலைமையாககககொணடும ஆசையெனனுமபந்
தை ஒழிததுமிருககும ஸாதுககளதாம பரபரமமஸாயுஜ
தை அடைவா தேகவியாபாரஙகளாகிய யாகஙகளை விடடு

1 'மயா' எனறது, 'மம' எனறிருததலவேணடும

ஜபமென்னும்யாகத்தை முக்யமாகக்கொண்டு மனத்தினால் வி
ஷ்ணுவை த்யானிப்பவர் உயர்கதி பெறுவர். பாரதனே! சிற
மோக்ஷமும் மோக்ஷத்தினவாயிலும் இதுதான். ஆத்மஜ்ஞா
முள்ளவர்கள் இதனாலேதான் பரகதியடைவர்" என்றார்.

நூற்றைம்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், பீஷ்மர்கேட்டுக்கொண்டபடி, தர்மபுத்ரனுக்குப்
பரமசிவனுடைய மகிமையைச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! கங்காபுத்ரரே! எல்லாந்தெரி
வரும் உலகமெல்லாவற்றையும் தமதுமாயையினால்நடத்துகி
ரும் பிரம்மதேவருக்குமீசுவரரும் கபிலவர்ணமுள்ளவரும் உ
மெல்லாம் தமது சரீரமாகவுடையவரும் உலகங்களுக்கெல்ல
பிரபுவும் தேவர்களுக்கும் அஸுரர்களுக்கும்தந்தையும், மூ
பிரகிருதிக்குக் காரணமும் பகவானுமாகிய சங்கரருடைய நா
களையும் மகிமையையும்பற்றி நீர் கேட்டிருப்பதை இப்போ
எனக்கு உள்ளபடிசொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர், "சிற
ஞானமுள்ளவரான மஹாதேவருடைய குணங்களைச்சொ
நான் சக்தனல்லேன். அந்தத்தேவர் எல்லாவிடங்களிலும் இ
பவர், ஓரிடத்திலும் காணப்படுவதுமில்லை, பரமமானவ
விஷ்ணுவையும் இந்திரனையும்படைத்தவர், இவர்களுக்கும்பி
வானவர், பிரம்மா முதல் பிசாசமீறாகவுள்ள தேவர்கள் அவ
உபாஸனைசெய்கின்றனர். அவர் பிரகிருதிக்கும் புருஷனென
சொல்லப்பட்டஆத்மாவுக்கும் மேற்பட்டவர். யோகமாகத்த
அறிந்து உண்மை ஸ்வரூபத்தைக் கண்டிருக்கும் ரிஷிகளால் அ
தியானிக்கப்படுகிறார். அழிவற்றபரப்பிரம்மமும் அவரே. கா
மாகவும் இருப்பது இல்லாததாகவுமிருப்பவரும் தேவர்க
தேவரும் பிரஜைகளுக்கு ஈசுவரருமாகிய அவர் தமது சக்தியி
பிரகிருதிபுருஷர்களைக் [1] கலக்கி அதினின்று பரமமான
படைத்தார். கர்ப்பவாஸம், பிறப்பு, மூப்பு, இறப்புகளு
மானிடன் எவன் தேவர்க்குந்தேவரான ஸர்வஜ்ஞருடை
குணங்களைச்சொல்லத் திறமையுள்ளவனாவன்? புத்ரனே!
கம் சக்கரம் கதைகளைத்தரித்திருக்கும் நாராயணரைத் த
என்னைப்போன்ற எவன் பரமேசுவரரான சங்கரரை அறி
தக்கவன்? எல்லாந்தெரிந்தவரும் குணங்களிற் சிறந்தவ
யாராலும் எவ்வகையிலும் வெல்லமுடியாதவரும் திவ்யஜ்ஞா

---

1 அசைவுண்டாக்கி.

ட்டியவரும சிறநதமகிமையுள்ளவருமாகிய இநதவிஷ்ணு யோக
னனும கணணிஞல பாாககிறா மகாதமாவான கண்ண
ான ருதரரிடம பகதிசெயததிஞலேதான ஜகததை வியாபித
நகிரு அரசாககரசனே! பாரதனே! முறகாலததில இவா
ரிகாமஸரமததில அநதசசஙகரரை ஆராதிததுப பொனபோனற
ாகளையுடைய மகேஸவரரிடததிலிருநது எலலா உலகஙகளுக
எலலாவிஷயஙகளையுங காட்டிலும அதிகபபிரியமாயிருக
யை அடைநதாா வரஙகொடுபபவரும சராசரஙகளுககுத
தையுமாகிய சிவபெருமானை ஆயிரமவருஷகாலம நிரமபுமவரை
ாதிதது இநதககணணபிரான தவமசெயதாா ஒவவொரு
ததிலும கிருஷணனுல மகேஸவரா ஆராதிககபபெறருா அவா
த மஹாதமாவின சிறநதபகதியினுல அனுககிரகமசெயதாா
கததிறகுககாரணமும மகாதமாவுமாகிய சஙகராதமகிமை
படிபபட்டதெனபதை அசசுதரான இவா புதரவரமபெறற
ாது நேரிறகணடாா பாரதனே! எவருககு மேறபட்டவா
ரையும நான பாாககவிலலையோ அநததேவாககுநதேவரான
கரரது நாமஙகளை முழுதும [1]சொலல யான வலலேனலலேன
சனே! சிவபெருமானுடைய குணஙகளையும உணமையான
வரசகதியையும முழுவதும சொலவதறகு மகாவீரரானஇநதக
ஷணபகவான சகதியுளளவா" எனருா சிறநத புகழுளள
ாமஹரான பீஷமா யுதிஷடிரருககு இவவாறு சொலலிக கிருஷ
ணப பாாததுச சிவபிரானது மகிமையைபபறறிப பினவரு
று சொலலலானுா 'தேவாகளும அஸுராகளுமபிதாவே!
வானே! விஷணுவே! மஙகளமானருபததையுடையவரும
வராருமான சிவபிரானுடைய ஆயிரநாமஙகள முனனா பிரமம
ாகததில பிரமமஜஞானியான தணடிமஹரிஷியினுல பிரமம
வருககுச சொலலபபட்டனவலலவா? அவறறை யுதிஷடிரன
ரனைக கேட்கிருன அவனுககு நீாசொலலககடவீா தவத
யே தனமாகவுடையவரும அனுஷடானம தவருதவரும
திரியஙகளை ஜயிததவருமாகிய இநத வியாஸாமுதலான ரிஷி
ம நீா சொலவதைக கேட்கட்டும அழிவிலலாதவரும
நதருபியும [2] ஹோமமசெயபவரும காபபவரும உலகத
படைபபவரும [3]அகநியும [4]தலையில கேசஙகளிலலாதவரும

---

1 'வயாகயாதும்' எனபது, 'நாகயாதும' எனறிருததல வேணடும
2 ஸமஹாரம செயபவா
3 எலலாவறறையும மேலான பதததிறகுக கொணடுபோகிறவா
4 'வயோமகேசா' எனறு ஆகாயததைக கேசமாகக கூறியிருபபதி
ும அதறகு உருவமிலலாமையினுலும கேசமிலலாதவா எனறு சொல்
பட்டது

ஜடை தரிததவருமான ஈஸவரரது மிகக மகிமையைச சொ
லும'' எனறூா

அதைககேடட கிருஷணபகவான, "ஈஸவராசெயலகளி
வழியைச சரியாக அறிவதுமுடியாது ஸூக்ஷமஜஞானிகளாகி
பரமமா இநதிரன முதலிய தேவாகளும மஹரிஷிகளும ஸாது
ளுககு ஆதாரமான எவரது முடிவையுமமுதலையும அறியவி
லையோ அவரைப பெயாகளினாலமடடும அறிவது எபபடிககூடு
அஸுராகளைக கொனறவரும தவஙகளினால ஆராதிககபபடு
வருமாகிய அநதப பகவானுடைய குணஙகளிறசிலவறறை உள
படி நான உஙகளுககு உரைபபேன" எனறு சொலலி ஆசமன
செயது பரிசுததராயிருநதுகொணடு மஹாதமாவும சிறநத ஞா
முளளவருமான சஙகரருடைய குணஙகளைச சொலலலானூா

"பிராமமண சிரேஷடாகளே! நீஙகளும, ஐயா! யுதி
டிரரே! நீரும, பீஷமரே! நீரும, ஜகதபிரபுவான சஙகரருடை
நாமஙகளைக கேளுஙகள முனனே நான ஸாமபனுககாகப பெ
தறகரியபேறு பெறறதையும கேளுஙகள முனனே நான யே
சகதியினால சிவபெருமானை நிஜரூபததுடன கணடேன யுதி
டிரரே! சிறநதபுததிமானான பிரதயுமனனால முனனா சமப
ஸுரன கொலலபபடடுப பனனிரணடுவருஷஙகள கடநதபி
பிரதயுமனன சாருதேஷணனமுதலான ருகமணியின புதராகளை
கணடு, ஜாமபவதியானவள, புதரனை விருமபினவளாய எனனிட
வநது, 'அசசுதரே! சூரனும பலசாலிகளிறசிறநதவனும அழ
உருவமுளளவனும குறறமறறவனும உமமைபபோலிருபபவ
மான ஒருபுதரனை எனககு விரைவிறகொடுககககடவீா இ
மூனறுலகஙகளிலும உமககுக கிடடாததொனறுமிலலை ய
வமசததைககாபபவரே! நீா நினைததால வேறுலோகஙகளை
உணடாககுவீா, நீா பனனிரணடுவருஷஙகள நோனபெடுத
உடமபை உலாததிப பசுபதியை ஆராதிதது ருகமிணியினிட
புதராகளைபபெறறீா மதுஸூதனரே! சாருதேஷணன, ஸுசா
சாருவேசன, யசோதரன, சாருஸரவன, சாருயசஸ, பிரத
னன, சமபு எனனும சிறநதபராககரமசாலிகளான புதராக
ருகமிணியினிடம உணடாககினதுபோல எனககும புதரனை
கொடும' எனறு கேடடாள இவவாறுகேடட நுணணிடை
ளான ஜாமபவதியைநோககி, நான, 'அரசியே! எனக
விடைகொடு நீ சொனனதைச செயயபபோகிறேன' என
சொனனேன அவளும, எனனைபபாாதது, 'யாதவரே! க்ஷே
முணடாகவும ஜயமுணடாகவும செலலககடவீா பரம

னை, காஸ்யபர், நதிகள், தேவர்கள், புண்ய க்ஷேத்ரங் ள், ஓஷதிகள், தரேதாக்னிகள், வேதங்கள், ரிஷிக்கூட்டங்கள், கங்கள், கடல்கள், தக்ஷிணைகள், ஸாமங்கள், நக்ஷத்ரங்கள், ருதேவதைகள், நவக்ரகங்கள், தேவபத்தினிகள், தேவகன்னி கள், தேவமாதர்கள், [1]மன்வந்தரங்கள், பசுக்கள், சந்திரன், ரியன், விஷ்ணு, காயத்ரி, பரமவித்தை, ருதுக்கள், ஆண்டு , க்ஷணம், லவம், முகூர்த்தம், நிமிஷம், யுகம்இவையெல்லாம் ருமனத்திற்குஅனுகூலமாக நீர் செல்லுமிடமெல்லாம் ஸுக க உம்மைக்காப்பாற்றக்கடவன குற்றமற்றவரே! நீர் ஜாகர தயோடு க்ஷேமமாக வழியிற்செல்லும்' என்று சொன்னாள் மபவதியினால் இவ்வாறு மங்களாசாஸனம்செய்யப்பெற்றநான், ளிடம்செல்வுபெற்றுக்கொண்டு புருஷஸ்ரேஷ்டரான என்தந் தயினிடமும் தாயினிடமும் ராஜாவான ஆஹுகனிடமும் னறு வித்யாதரராஜன்பெண்ணான [2]ஜாம்பவதி மிக்க துயரத் டன் என்னிடம் சொன்னதைத்தெரிவிக்க, வெகுகஷ்டப்பட்டு வர்கள்விடைகொடுத்தபிறகு, கதனையும் மிக்கபலசாலியான பல மரையும் அடைந்தேன் அவர்களிருவரும், 'உன்துதவம்இடை னறிப்பயன்பெறக்கடவது' என்று அன்புடன்கூறினர் நான் ரியோரிடம் செல்வுபெற்றுக்கொண்ட பிறகு கருடனை நினைத் ன் கருடன் என்னைத் தூக்கிக்கொண்டுசென்றான் இமயமலை சேர்ந்து கருடனை அனுப்பிவிட்டேன் அந்த இமயமலையில் சயமானவிஷயங்களைக் கண்டேன் தவத்திற்குமிக்கசிறந்த டமும் மிக்கஆச்சரியமானதும் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களா பூஜிக்கப்பெற்றதும் பிரமமதேஜஸினால்வியாபிக்கப்பெற்றதும் வம், மருது, கடம்பு, தென்னை, மருதாணி, தாழை, நாவல், திரி, ஆல், வருணம், வத்ஸநாபம், வில்வம், ஸரளம், விளா, யாளம், ஆச்சா, பனை, இலந்தை, குருக்கத்தி, புன்னை, அசோ , மா, பச்சிலை, இலுப்பை, கோவிதாரம், சண்பகம், பலாமுத பழங்களையும் புஷ்பங்களையும் கொடுக்கும் காட்டுமரங்கள் நேகங்களாலும் பூத்திருக்கும் புதர்களினாலும் கொடிகளினாலும் ழைத தோட்டங்களினாலும் விளங்குவதும் பலவகைப்பக்ஷிக ல்உண்ணப்பட்ட கனிகளையுடைய மரங்களினாலும் பல இடங் ல்வைக்கப்பட்ட திருநீற்றுக்குவியல்களினாலும் அலங்கரிக்கப ட்டதும் புள்ளிமான்கள், குரங்குகள், புலிகள், ஸிம்மங்கள்,

---

1 எழுபத்தொருதேவயுகங்கள்

2 இவளை வித்யாதர ராஜன்மகள் என்று சொன்னது ஜாம்பவான் வாம்சம் என்னும் அபிப்பிராயத்தினால் 3 ஒருமரம்

வேஙகைகள, மானகள, மயிலகள, பூனைகள, பாமபுகள, எருமை
கரடி முதலிய பலவகை மிருகஜாதிகள நிரமபியதும எபபோத
மதமபெருகும யானைகளினுல சோபிபபதும களிததிருககுமப
வகைபபறவைகளினுலஅடையபபடடதும மேகஙகளைபபோலிரு
குமபலநிறமான புஷபஙகளுளள மரசசோலைகளினுல அலஙக
கபபடடதுமான வயாகரபாதா புதரரும மஹாதமாவுமான
மனயுமஹரிஷியின திவயாஸரமததைதக கணடேன பலவகைம
களின மகரநதஙகளுடனசோநததும யானைகளினமதஜலவாஸ
யுளளதும தெயவபபெணகளின ஸஙகீதநாதம நிரமபியதுமா
காறறு எனககு எதிரே வீசிறறு வீரரே! அருவிகளின ஒ
களும, பறவைகளினகூவுதலகளும, யானைகளின அழகான காஜ
களும, கினனரரகளின சிறநத ஸஙகீதஙகளும, ஸாமவேதஙகளை
பாடுமமுனிவாகளின அழகியகுரலகளும கேடகபபடடன
விடம மறறவாகள மனததினுலும சிநதிகக முடியாதது, அ
தடாகஙகளினுலவிளஙகுவது, புஷபஙகள நிரமபின விசாலம
அகனிஹோதரசாலைகளினுல அலஙகரிககபபடடது, மனன
உளளுமபுறமுமசுததபபடுததும ஜலததையுடைய கஙகையி
எபபோதும அடையபபடடும அலஙகரிககபபடடுமிருபபது,
மிஷடாகளிறசிறநதவரும அகநிசகுசசமானமான பிரபாவமு
வருமான மஹாதமாககளினுல சிறபபிககபபெறறிருபபது, க
றையும ஜலததையும புகையையும ஆவியையும பாலையும ஆ
மாககொணடவரும எபபோதும ஸநானம, ஜபம, தியானங
விடாதவருமான யோகிகளானபராமமணஸரேஷடாகளால
குமஅடையபபடடிருபபது, பசுககளைபபோலவும மானகளைப
லவும புலமுதலியவறறைமேயபவரும, கறகளினுல தானயஙக
தேயதது எடுததுககொளகிறவரும, பறகளையே உரலகளாக
துககொணடு உமிமுதலியவறறை உமிழநதுஉணபவரும, ச
கிரணஙகளையும நுரைகளையுமகுடிபபவரும,அரசமபழஙகளை த
பவரும, நீரிலபடுபபவரும, மரவுரியையும தோலையுமஆடைய
தரிபபவரும, இனனும மிககககடினமான பலநியமஙகளை
கொணடு சிறநததவஙகளைச செயபவருமான அநேக ரிஷிக
கணடு அவவாஸரமததில பிரவேசிககததொடஙகினேன ப
ரே! வேநதரே! மஹாதமாககளும பரிசுததமான செயகை
யுடையவருமாகிய சிவபிரான முதலான தேவாகளாலும
காலமும மிகவும பூஜிககபபடட அநத ஆஸரமமணடலம,
யததில சநதிர மணடலம விளஙகுவதுபோல விளஙகி
சிறநத தவமுளள மகாதமாககளின மகிமையினுல அவாக

பததில கிரிகள பாமபுகளோடும புலிகள மானகளோடும
நஹிதாகளபோல விளையாடின வேதஙகளிலும வேதாஙகங
லும கரைகணடவாகளும பலவிதநியமஙகளில பெயாபெறற
களும மிகச சிறநதமனமுளளவாகளுமாகிய ரிஷிகளால அடை
பட்டதும, எலலாபபிராணிகளின மனஙகளையும கவருவது
கிய அநதச சிறநத ஆஸரமததில பிரவேசிககுமபோதே, ஜடை
மரவுரியுமதரிததவரும மகிமைபொருநதியவரும ஒளியினாலும
ததினாலும அகனியைபபோல ஜவலிபபவரும சிஷயாகளால
ஸரிககபபெறறவரும மனததை அடககினவரும இளமைப
வததிலிருபபவருமாகிய ஒரு பராமமணஸரேஷடரைக கண
ன அநத உபமனயுவெனனும முனிவா, தலைவணஙகி வநத
செயத எனனைபபாாதது, 'தாமரைககணணரே! உமதுவரவு
ரவு நான பூஜிபபதறகுரிய நீா எனனைப பூஜிபபதினாலும
காணவேணடிய நீா எனனைககாணக கருதுவதனாலும எஙகள
கள பயனபெறறன ஸாவவியாபியானநீா மானிடததன
யை அனுஸரிததிருபபதை நாஙகள அறிநதிருககிறோம' என று
னனா நான அவரிடம கைகூபபிககொணடு விலஙகுகள,
கள, அகனிகள, தவம, சிஷயாகள எலலாவறறினுடைய
மஙகளையும விசாரிததேன பிறகு, முககாலஙகளையும அறிநத
உபமனயுமுனிவா எனனைபபாாதது மிககஅழகான இன
லினால பேசலானா 'கிருஷணா! உமமைபபோனற புத
நீா அடைவது திணணம மிகபபெருநதவமசெயது லோக
ரான சிவபெருமானை ஆராதனமசெயயும விஷணுவே! மஹா
பா உமாதேவியுடன இஙகே விளையாடுகிறா ஜனாததனரே!
னா, தேவாகளும ரிஷிககூடடஙகளும இவவிடததில தவததி
ம பிரமமசரியவிரதததினாலும ஸததியவாகயததினாலும மன
த அடககுவதனாலும தேவசிரேஷடரான சஙகரரை ஆராதித
தாஙகள விருமபின மேலான பயனகளைபபெறறனா பகை
ளைககொலலுகிறவரே! நீா யாரைத தேடுகிறீரோ சிநதைக
டாதவரும மஹிமைககும தவததுககும இருபபிடமுமாகிய
தசசிவபெருமான நனமைகளைபபெருககிககொணடும தீமை
சசுருககிககொணடும தேவியுடன இஙகே இருககிறா மேரு
யையும அசைபபவனாகிய ஹிரணயகசிபுவெனனும ஓா
ரன இருநதானலலனோ? அவன பததுககோடிவருஷம
லாததேவாகளையும ஆளுமதிறமையைச சிவபிரானால அடைந
ா அவனபுதராகளில சிறநதவனும புகழபெறறவனுமாகிய
னன எனபவன மகாதேவரிடமவரமபெறறு இநதிரனை எதிாத

தப பததுககோடி வருஷகாலம போாசெயதான ஐயா! கேச வரே! விஷ்ணுவினது அநத உககிரமான சககரமும இநதிர னுடைய வஜராயுதமும மநதாரனஎனனும பெயருளள கரஹன எனனும அஸுரனுடைய தேகததிறபடடுச சிதறிபபோயின குறறமறறவரே! ரிஷபககொடியுடைய சிவபெருமானுல முனனார் உணடாககபபடடதும ஜவலிககினற அகனியைப போனறதும் சகதியிஞல யாராலுமவெலலமுடியாத ஆசசரியமுளளதும சங் கரரைததவிர மறறவரால பாாககவுமுடியாததுமான சகராயுதம, ஜலததுககுளஸஞசரிபபவனும பலததிஞல காவமகொணடவனு மான அஸுரனைககொனறு அநதபபகவானுல உமககளிககப படடதனறோ? அநதச்சககரம ஸுதாசனமெனறு பெயருளளதா யிருககடடுமெனறு ஆதியிலேயே சஙகரரால சொலலபபடடது. அதுமுதல் அதறகு ஸுதாசனமெனனுமபெயா உலகததில நிலை நினறது ஐயா! கிருஷ்ணா! அநதசசககரம கிரகனுடைய அங் கஙகளில தெறிததுபபோயிறறு வரமபெறறவனும மிககபலசாலி யும புததிசாலியுமான கிரகனுடையஉடமபில நூறறுககணககான சகரம வஜரமுதலிய ஆயுதஙகளும, செலவதிலலை மிககபலசாலி யான கிரகனுல பீடிககபபடடதேவாகள சிவபிரானிடம [1]வரம் பெறறுககொணடபிறகு அஸுரததலைவாகளை அதிகமாககொன் றனா சிவபெருமான விதயுதபிரபன எனனும அஸுரனமே லும அருளவைதது மூனறுலோகஙகளுககும ஈஸவரனுயிருககுந தனமையை அளிததனா அவன நூறுயிரமவருஷகாலம எலலா உலகஙகளுககும ஈஸவரனுயிருநதான 'எபபோதும எனவேலைக் காரனுயிருபபாய' எனறும அவனுககுசசொனனூா அவனுககுக் கோடிகுமாரரகளையும பிரபுவானவா கொடுததாா பிறபபிலலாத அநதபபகவான குசதவீபததை அவனுககு ராஜயமாககொடுத தாா அவவாறே சதமுகனஎனனும பெரிய அஸுரன பரமமாவி ஞல படைககபபடடான அவன நூறறொருவருஷகாலம தனது மாமஸததை அககினியில ஹோமமசெயதான அவனிடததில கிருபைகூாநது பகவானுன சஙகரா, 'உனககு நான எனன செயயவேணடும?' எனறுகேடடனா அவரைப பாாததுச சதமுகன, 'தேவஸரேஷடரே! எனக்கு ஆசசரியமான யோக சகதியும எககாலமும அழியாத தேகவனமையும கொடுககவேண் டும' எனறுகேடடான பிரபுவான பகவானும அவன கேடட தறகு, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொனனுா முனபு பரமம தேவரும தியானததிஞல ஆதமாவினிடம மனமசெலுததிப புதரனுககாக முநநூறு வருஷகாலம ஒரு யாகம செயதாா

1 'வராஜகநு:' எனறு பாடமகொளளபபடடது

ருககும அநதயாகததிறகுததககமகிமையுளள ஆயிரமபுதரா
மஹாதேவா கொடுததாா கிருஷ்ணு! தேவாகளாலும
றபபெறற யோகிஸவரரை உமககு நிசசயமாகததெரியுமே
ஞவலகியாளனறு பெயாபெறற அநதசசிறநததாமிஷடரான
மஹாதேவரை ஆராதிதது ஒபபறறபுகழைபபெறருா
ரகததிலமனமசெலுததினவரும பராசராபுதலவருமான வேத
ஸமுனிவரும சஙகரரை ஆராதிததுததான நிகரிலலாதகீாத
யஅடைநதாா முனனா வாலகிலயா ஏனனும மஹரிஷிகள
திரனுல அவமதிககபபடடுக கோபமுறறுத தவததினுல சிவ
ருமானை ஆராதிததனா தேவாகளுள சிறநதவரும லோக
ருமாகிய மகாதேவா அவாகளமேல கிருபைவைதது, ‘ அமிரு
தைககொணடுவரும கருடனை உஙகள தவததினுல உணடாககு
கள’ எனறுசொனனுா முனனம, மஹாதேவருடைய
பததினுல ஜலமே இலலாமறபோயிறறு தேவாகள சிவபிரா
பறறி ஸபதகபாலம எனனும யாகமசெயததினுல வேறு
ம உணடாககபபடடது சிவபிரான அருளசெயதபிறகுதான
யில ஜலமுணடாயிறறு பிரபுவே! அததிரியின பாரியையும
கரராலகொடுககபபடட தததாததரேயா, சநதிரன, தூாவாஸா
னும மூனறுகுமாராகளை அடைநதாள பிரமமஜஞானமுளள
நம அததிபதனியுமான அனஸூயை தனபாததாவைப
ரதது, ‘ ரிஷியே! நான இனி உமககு உடபடடவளாக எவ
கயிலும இரேன’ எனறு சொலலி, அவரைவிடடு மஹாதேவ
ச சரணமடைநதாள அததிரிமஹரிஷியினிடம பயததினுல
ள சஙகரரது அநுககிரகததைவேணடி மூநநூறு வருஷகாலம
ாரமிலலாமல உலககைகளினமேல படுததிருநதாள ஈஸவரா,
ளைபபாாதது நகைததுககொணடு, ‘ உனககுப பிளளையுணடா
, கணவனிலலாமலே ருதரா அநுககிரகததினுல உணடாகப
ாகிறுன, ஸநதேகமிலலை உனவமசததில உனபேராலேயே நீ
நமபுமகீாததியை அடைவான’ எனறு சொனனுா மதுஸூத
ரே! மஹிமைபொருநதிய விகாணமகரிஷியும புகதாகளுககு
மையை அளிககும மஹாதேவரைஆராதிதது தவஸிததியை
டைநதாா கேசவரே! கூாமையானமனமுளள சாகலயமுனிவா
ாளளாயிரவருஷகாலம மனேயாகததினுல சிவபிரானை ஆரா
ததாா அவரிடம அனபுகூாநத பகவான அவரைபபாாதது,
முநதாய! நீ கிரநதகாததாவாவாய மூனறுலகஙகளிலும அழி
லாத கீாததி உனககு உணடாகும உனதுகுலம மஹரிஷிகளி
ல அலஙகரிககபபடடதும அழிவறறதுமாயிருககககடவது
தரஙகளைசசெயபவனும பராமமணஸரேஷடனுமான குமா

ரன் உனக்கு உண்டாவன்' என்றுசொன்னார் கிருதயுகத்தில் ஸாவர்ணியென்று கியாதிபெற்ற ஒருரிஷியிருந்தார் அவர் இவ்விடத்தில் ஆறாயிரவருஷகாலம் தவம்செய்தார் பகவானருத்ரர் அவரிடம் பிரத்யக்ஷமாக வந்து, 'குற்றமற்றவனே! உன்மேல் அநுக்கிரகம் வைத்திருக்கிறேன் உலகத்தில் கியாதிபெற்றகிரந்தகர்த்தாவாகவும் மூப்பிறப்புகளில்லாதவனாகவும் இருப்பாய்'என்று சொன்னார் ஜனார்த்தனரே! முற்காலத்தில் இந்திரன் பக்தியுடன் திசைகளை ஆடையாகஉடையவரும் நீறணிந்தவருமாகிய மஹாதேவரைக் காசியில் ஆராதித்துத் தேவராஜ்யத்தை அடைந்தான் முன்னே நாரதமகரிஷியினால் பக்தியோடு சங்கரர் ஆராதிக்கப்பெற்றார் தேவஸ்ரேஷ்டருமஉலகத்திற்குத்தந்தையும் ஆசார்யருமான மஹாதேவர் அவர்மேல் அநுக்கிரகம்வைத்து, 'மஹிமையிலும் தவத்திலும் புகழிலும் உமக்குஈடாக யாருமிரான் பாட்டிலும் வாத்தியத்திலும் எப்போதும் என்னை ஸந்தோஷப்படுத்துவீர்' என்றுசொன்னார் பாணஸுரன் ஸுபரமண்யருக்கொப்பாயிருத்தலையும், மன்மதன் காவபங்கத்தையும், லவணஸுரன் மற்றவரால் கொல்லக்கூடாமையையும், ராவணன் மிகுந்த பராக்ரமத்தையும், யமன் நாசத்தையும்அடைந்தனர் அவருக்குமேலான பிரபு வேறு யார்? ஐயா! பிரபுவே! மாதவரே! நானும் முன்னே தேவர்க்குந்தேவரான பசுபதியை நேராகக்கண்டேன் அதையும் கேளும் பிரபுவே! நான் அவ்வாறு நியமத்துடன் சிறந்தசக்தியுள்ள ஈஸ்வரரை எதற்காக ஆராதித்தேனென்பதையும் விரிவாகக் கேளும் குற்றமற்றவரே! தேவர்க்குந்தேவரான மஹேஸ்வரரிடமிருந்து யான் அடைந்தவற்றையெல்லாம் முழுதும் உமக்குச் சொல்வேன் ஐயா! முன்னம் கிருதயுகத்தில் வேதங்களிலும் வேதாந்தங்களிலும் கரைகண்டவரும் பெரும்புகழ்பெற்றவருமான வியாக்ரபாதரென்னும்ரிஷி ஒருவர்இருந்தார் நான் அவருடைய குமாரன் எனக்கு இளையவர் தௌம்யரென்பவர் மாதவரே! பிறந்து சிலகாலத்துக்கெல்லாம் தௌம்யருடன்கூட விளையாடிக்கொண்டே ஆத்மஜ்ஞானமுள்ள முனிவர்களின் ஆஸ்ரமத்திற்குச் சென்றேன், அவ்விடத்திலகறக்கப்படும் பசுமாட்டையும் ருசியில் அமிருதத்திற்கொப்பான அதன்பாலையும் கண்டேன் மதுஸுதனரே! அதுமுதல் என்மாதாவிடம், 'தாயே! எனக்குப் பால் கொடு, பால்கொடு' என்றழுதேன் மாதவரே! அவ்வாறு என்னால் கேட்கப்பட்ட என் அன்னை பாலில்லாமையால் துயரப்பட்டுக் கொண்டு மாவைத் தண்ணீரில்கரைத்து எங்கள் இருவருக்கும் பாலென்று குடிப்பதற்குக்கொடுத்தாள் ஐயா! அதன்பிறகு, ஒரு

மயம பசுவினபாலையே நான குடிததேன செலவமுளள எஙகள
றவினா வீடடிறகு யாகமநடககும்போது எனனை எனபிதா
ழைததுககொணடு போனூா அவவிடததில தேவாகளை
பாஷிபபதாகிய தெயவபபசுவான காமதேனு பாலகறநதது
யா! ருசியில அமிருததததுககொபபான அநதபபாலைககுடிதது
துஉணடாகும விததததையும பாலினகுணஙகளையும அறிநது
காணடபிறகு, அநத மாககரைததஜலம எனககு வேணடியிருகக
லலை அபபோது குழநதையாயிருநததனூல எனதாயைபபா
து, 'தாயே! நீ எனககுககொடுததது பாலசோநத ஆகார
னறே?' எனறுகேடடேன மாதவரே! அதனபிறகு, எனதாய
ககததினூல கணணீாவிடடுப பிளளையினிடமுளள அனபினூல
மூவி உசசிமோநது, 'குழநதாய்! ஆதமதயானததிலிருநது
காணடு கிழஙகுகளையும வோகளையும கனிகளையும உணடு எக
லமும வனததிலேயேவஸிககும முனிவாகளுககுப பாலனனம
து? வாலகிலயரால அடையபபடட தேவநதியாகிய கஙகையைச
ாநது வனஙகளிலும மலைகளிலும வஸிககும முனிவாககுப
லேது? குமார! தேசஙகளிலுளள ஆகாரஙகளைவிடடுக காடடுக
னிகளைபபுசிததுக காடடிலுளள ஆஸ்ரமததிலவஸிககும பரிசுத
ாகளும நீரைககுடிபபவாகளுமான ரிஷிகளுககுப பசுமாடுகளின
மசமேயிலலாதகாடடில பாலிலலையே? நதிகளிலும குகைகளி
லும மலைகளிலும பலவிதமான புணணியதீாததஙகளிலும தவத
தையும ஜபததையும விடாமலிருககும நமககுச சிவபெருமானே
ககியமான ஆதரவு குழநதாய! முககணணரும வரஙகளைக
காடுபபவரும அழிவறறவருமான சிவபிரானை ஆராதியாமல
ாலனனமும ஸ்ாதுஙகளும ஆடைகளும எபபடிககிடைககும?
ழநதாய! முழுககருததுடன அநதசசஙகரரைச சரணமடை
னபுளளமைநதனே! அவரனுககிரகததினூல நீ விருமபினதறகு
மலான பலனகளைப பெறுவாய' எனறுசொனனூள

இவவாறு தாயசொலலியதைககேடடு, நான கைகூபபி நமஸ
ாரமசெயது, 'அமமா! மஹாதேவா யாா? அவா எபபடி அனுக
ரகம செயவாா? அவா எஙகேவஸிபபவா? அவரை எவவகை
றகாணலாம? அவா எவவகையினூல சநதோஷமடைவாா?
வரது உருவம எவவகையானது? அவரை எபபடி அறியலாம?
ாயே! அவா அனுககிரகமசெயது எனககுத தமரூபததைக
ாணபிபபாரா?' எனறுகேடடேன கிருஷணபகவானே!
காவிநதரே! மதுஸூதனரே! தேவசிரேஷடரே! இவவாறு
னூலகேடகபபடட எனதாய பிளளையினமேல அனபுடன நீா

பிரமபினகணகளுளளவளாய உசசிமோநது எனனுடமபைதத
விகொடுதது மனமதளாநது பினவருமாறு சொலலலானன்
‘ மஹாதேவரை அறிவதும [1]ஆராதிபபதும கடினம அவா மு
வில்லாதவா, தடுககவும பிடிககவுமகூடாதவா, மனததூயமையி
லாதவாகளால காணககூடாதவா அவருடையஉருவஙகளும இ
ஙகளும அவரது மாளிகைகளும அனேகமெனறும புதிதுபுதி
யிருபபவையெனறும புததிமானகள கூறுகினறனா தேவாக
தேவரான ஈஸவரா முனனே எனன எனன ரூபஙகள எடுதத
ரெனறு அவருடைய சிறநதசரிததிரததை ஸரியாக அறிகிறவ
யாவன ? எலலாபராணிகளின ஹருதயஙகளிலும இருபபவரு
உலகஸவரூபியுமான மஹேஸவரா அனுகரஹமசெயவதறகாக
விளையாடுகிறா குழநதாய ! பகதாகளை அனுகரஹிபபதறகா
ஈஸவராகாடசிகொடுததாகிய மஙகளகரமான அவருடையதிவ
சரிதரததை ரிஷிகளசொனனதையும பிராமமணாகளை, அனு
ரகிபபதறகாக அவா எடுததரூபஙகளைபபறறித தேவாகளசொ
னனதையும நீ எனனைககேடடதைநானகேடடபடி சுருககமாக உ
ககுச்சொலலுகிறேன, கேள பரமமா விஷ்ணு இநதிரன ருத
ராகள ஆதிதயாகள அசுவினிதேவாகளமுதலான எலலாதேவ
களுடையரூபஙகளையும அவா தரிபபவா மனிதாகள தேவாக
பெணகள பிரேதஙகள பிசாசாகள [2]கிராதாகள [3]சபராகள ப
வகைஜலஜநதுககள காடடுஜனஙகள எலலாருடையரூபஙகளையு
பகவான எடுககிறா, ஆமையும மீனும பவழககொடியின முளை
ளால அலஙகரிககபபடட சஙகுமாயிருககிறா, யக்ஷாகள, ராக்ஷ
ஸாகள, ஸாபபஙகள, தைதயா, தானவா, எலி, பெருசசாளிமு
லியவறறின தேகஙகளையும எடுககிறா, புலி, சிஙகம, மான, சி
ததை, கரடி, நாய, நரிமுதலிய மிருகஙகள கோடடானமுதலி
மறறபபக்ஷிகளினரூபஙகளையும எடுககிறா ஹமஸம, காகமை
மயில, ஓணான, ஸாரஸம, நாரை, கழுகு, சகரவாகமுதலியவறறி
ரூபஙகளையும எடுககிறா, மலையையும தாஙகுகிறா மஹாதே
ரானவா மாடு, யானை, குதிரை, ஒடடகம, கழுதை, ஆடு, புலிமு
லான அநேகமிருகஙகளின ரூபஙகளைத தரிபபவா, சிறநதபக்ஷ
களின ரூபஙகளையும தரிபபவா, தணடகமணடலுககளோடு
குடையோடும பிராமமணரை ஆதரிபபவா, ஆறுமுகங
ளோடும அனேகமுகஙகளோடும மூனறு கணகளோடும ப
தலைகளோடுமிருபபவா, அநேகம இடுபபுககளும அனேகம கா

1 ‘தாராராதோ’ எனறுபாடமகொளளபபடடது
2, 3 மிலேசசஜாதியாரினபிரிவுகள

ளும அனேகமவயிறுகளும அனேகமவாயகளும அனேகம கை
ளும அனேகமவிலாபபுறஙகளுமுடையவா, அநேக கணஙகளி
ற சூழபபடடவா அவா, ரிஷிகள கரதாவாகள விதாதாகள
ரணாகளின ரூபஙகளையும எடுககிறா திருநீறணிநது வெளுதத
தகமுளளவரும மதியினபிறையைத தலையிலணிநதவரும பல
கை வாததியமுழககஙகளினல சிறபபிககபபெறறவரும பல
கைத தோததிரஙகளினல [1] துதிககபபடடவரும எலலாப
ராணிகளுககும முடிவைசசெயகிறவரும எலலாமாயிருபபவரும
லலாலோகஙகளிலும நிலைபெறறவரும எலலாஜனஙகளுககும
நதாயாமியும எஙகுமவியாபிததவரும எலலாமபேசுகிறவரும
லலாபபிராணிகளின உளளஙகளிலுமிருபபவருமான அநதப
கவானை எலலாவிடஙகளிலும அறியலாம எவன எனன பயனை
ருமபுகிறனே, எதைககருதிப பூஜைசெயகிறனே அவறறையெல
ாம அநதத தேவஸரேஷடா அறிகிறா உனககு விருபபமிருந
ால அவரைசசரணமடை அவா சநதோஷிபபாா, கோபிபபாா,
டம' எனறு பயமுறுததவும செயவாா அவா சககரததையும
லததையும கதையையும உலககை கததி படடஸஙகளையும கை
ல தரிததிருபபவா, பூமியைத தாஙகுகிறவா, நாகஙகளை மேகலை
ாகவும காதிறகுக குணடலமாகவும யஜஞோபவீதமாகவும அணி
துகொணடிருபபவா, பாமபுரிதத சடையையே மேலவஸதிர
ாகவுடையவா, கணஙகளுடனசோநது நகைபபவா, மனததைக
வருமபடி பாடுவா, ஆடுவா, பலவகைவாதயஙகளையும வாசிபபா,
ளளுவா, கொடடாவிவிடுவா, அழுவா, அழவைபபா, பித
னபோலவும களமயககமுளளவனபோலவும இனியகுரலோடு
பசுவா, பயஙகர உருவததோடு கணகளினல ஜனஙகளைப பய
றுததிககொணடு மிகுதியாகசசிரிபபா, தமமிஷடபபடி விழித
ககொணடும தூஙகிககொணடும கொடடாவிவிடடுககொணடும
ருபபா, ஜபமசெயவா, பிறரால ஜபமசெயயபபெறுவா, தவம
சயவா, தவமசெயயபபெறுவா, கொடுபபா, வாஙகுவா, தியா
ிபபா, தியானிககபபடுவா, யாகவேதியின நடுவிலும யூபஸதம
ததிலும கொடடிலநடுவிலும அகனியிலும காணபபடுவா, குழந
தயாகவும கிழவராகவும இளமைபபருவமுளளவராகவுமகாணப
டுவா, ரிஷிபபெணகளோடும ரிஷிபதனிகளோடும விளையாடுவா,
நறிததமயிாகளும பெருததலிஙகமும பயஙகரமான கணகளு
ளளவரும திகமபரரும மஞசள, பசசை, கறுபபு, வெளுபபு,
கைநிறம, சிவபபு ஆகியபலநிறஙகளுளளவருமாயிருபபா, பயங

[1] 'ஸமஸதத' எனறு பாடம கொளளபபடடது

கரமானகணகளோடும விசாலமான கணகளோடும இருபபா
திகமபரராயுமிருபபா, எலலா ஆடைகளையும தரிபபவராகவு
இருபபா அரூபரும சிறநத ரூபமுளளவரும எலலா ரூப
களையும தாணடினவரும எலலாவறறுககும ஆதியான ரூ
முளளவரும ஜனனமிலலாதவருமான பகவானுடைய ஆதியு
அநதமுமிலலாத ஸவரூபநிசசயததை எவன ஸரியாக அ
வான? ஹருதயததிலுளள பிராணனாகவும மனமாகவும ஜீவா
மாவாகவும இருபபவரும யோகததில சிததமுளளவரும யோ
மும தியானமுமா யிருபபவரும பரமாதமாவுமான மகே
வரா பகதியினாலேதான வசபபடுததக கூடியவா, வாததிய
வாசிபபவா, பாடுகிறவா, ஆயிரமகணகளும நூறு கணகளுமு
ளவா, ஒருமுகம, இரணடுமுகம, மூனறுமுகஙகள, அநேக முக
களுளளவா புதரனே! மஹாதேவரிடம பகதிசெயது அவரை
சரணமடைநது அவரையே ஆதாரமாகவும பரகதியாகவும நம
உபாஸனைசெய அதனால, நீ வேணடினதைபபெறுவாய'எனறு

பகைவாகளைக கொலபவரே! மாதாவினுடைய அநத
சொலலைககேடடு எனககு அபபோதுமுதல மஹாதேவரிடம நி
யானபகதியுணடாயிறறு அதனபிறகு, நான தேவவருஷததின
ஆயிரவருஷகாலம இடககாலகடடைவிரல நுனியையூனறி நின
கொணடு தவமசெயது சஙகரரைச சநதோஷிககச செயதே
அபபோது, முதல நூறுவருஷகாலம கனிகளை ஆகாரமாககொ
டிருநதேன இரணடாம நூறுவருஷஙகள உதிாநதசருகுகளை
புசிததுககொணடும, மூனறும நூறுவருஷஙகள ஜலபான
செயதுகொணடிருநது, பிறகு எழுநூறுவருஷகாலஙகள காறறை
யே பக்ஷிததுககொணடிருநதேன இவவாறு தேவவருஷஙகளா
ஆயிரவருஷகாலம நான சிவபிரானை ஆராதிததேன அதனபிற
எலலாலோகஙகளுககும ஈஸவரரும ஸாவசசகதருமான மஹாதே
வா எனனை உறுதியான பகதியுளளவனெனறு அறிநது எனமே
அனபுடன பரீக்ஷைசெயயத தொடஙகினா பெருமபுகழுள
அநதசசஙகரா, இநதிரன வடிவமெடுதது, தேவககூடடஙக
எலலாவறறாலும சூழபபெறறு, ஆயிரமகணகளோடு, கையிலவ
ராயுதம பிடிதது, அமருதமபோல வெளுதததும சிவநதகணகளு
நெறிதத காதுகளுமுடையதும மதமதிகரிதது நாலுதநதஙக
ளும துதிககையைச சுறறிககொணடிருபபதும உககிரமுமா
ஐராவதததினமேலேறி, தமமொளியினால பிரகாசிததுககொண
கிரீடம முததுமாலை தோளவளைகளினால அலஙகரிககபபெறறு
தலையில வெணகுடை பிடிககபபெறறும அபஸரஸ்ஸுகள

ர்வர்களின சிறந்த்கானங்களினுல் ஆராதிககபபெறறுமவந்தார்
புநததேவேநதிரன எனனைப்பார்தது, 'பிராமமணோததமனே!
ன உன்னிடம் அனபுகூாநதிருககிறேன நீ மனததிற கருதது
றவரததை எனனிடம கேள' என்று சொனனுன இநதிரன
சாலலைககேட்டு எனமனததில ஸநதோஷமுணடாகவிலலை
ருஷ்ணு! நான அபபோது தேவேநதிரனைபபாாதது, 'ஓ!
ரஸனனனே! நான உனனிடததிலும மஹாதேவா ஒருவரைத
விர வேறுஎநததேவதையிடததிலும வரமகேடகவிலலை இதை
ணமையாக உனககுச சொலலுகிறேன இநதரனே! இது
ணமை! உணமை! நமது இநதசசொல மிகக உறுதியானது.
கேஸவரரைததவிர மறறவாகளைபபறறிய பிரஸதாபமே எனககு
சிககவிலலை பசுபதியின சொலலினுல உடனே நான புழுவும
லகிளைகளோடகூடிய மரமுமாவேன பசுபதி யலலாதவாக
டைய அநுககிரகததினுலவரும திரிலோகாதிபதயம எனனும
ஸவாயமும நான விருமபவிலலை சிவனது பாதஙகளை வநதனம
சயவதில ஆசையோடு சணடாளன நடுவில பிறபபதும எனககு
ருககலாம, ஈஸவரரிடததில பகதியிலலாமல இநதிரன வீடடில
றபபதும வேணடாம தேவாகளும அஸுராகளும முதலவரான
லாகநாதரிடததில பகதியிலலாதமனிதன காறறையும நீரையும
சிததுககொணடிருநதாலும அவனுககுத துககம ஒழிவதேது?
வருககு ஒருநிமிஷமும சிவனுடைய பாதததியானம விடடுப
பர்வது வெறுபபாயிருககிறதோ அவாகளுககு மறறததாமஙக
ளள வேறு பேசசுககளால ஆவதெனன? தாமமிலலாத கலி
கததில பிறநதவன சிவனுடையபாதஙகளில பறறுளளமனத
தாடிருததலவேணடும சிவபகதியெனனும [1] ரஸாயனததைக
டிததபிறகு ஸமஸாரபயமுணடாவதிலலை சிவனது அநுகரகம
பறுதவனுககு ஒருநாள, அரைநாள, ஒருமுகூாததம, ஒரு நிமி
ம, ஒருநொடிகூடச சிவனிடததில பகதியுணடாவதிலலை இந
ரனே! சஙகரருடைய ஆஜ்ஞையினுலை புழுவும விடடிறபூசசியு
ரவேன உனனுல கொடுககபபடும திரிலோகாதிபததியததையும
ன விருமபவிலலை மகேஸவராகடடளையினுல நாயாகவுமபிறப
பன அது நாம மிக விருமபததககது மகேஸவரா கடடளை
னறித தேவலோகாதிபதயமும எனககுவேணடாம ஸவாகக
ஸததையும தேவேநதிரபததததையும பிரமமலோகததையும
மாக்ஷததையும் மறறுமுளள எநதபபலனகளையும நான கேடக்
லலை, சிவனுககுத தாஸனுயிருபபதைமடடுமே கேடகிறேன
வணமையும தெளிவுமானசநதிரனைக கிரீடமாகததரிததவரும

1 தேகபுஷடியைததரும ஓர ஔஷதம

பசுபதியும பகவானுமான ஈஸவரா எனககருளசெயயுமவரையி
பிறபபிறபபுமூபபுககள பல பீடிபபதனுல தேகததிலுளள து
ககஙகளை நான வகிககிறேன ஸூாயனும சநதிரனும அகக
யுமபோல விளஙகுபவரும மூவுலகஙகளுககும ஒபபுயாவற
சிறநதபொருளும முதலவரும ஜரையும மரணமுமறறவருமாகி
ருதரரது அருளைபபெருமல இவவுலகததில எவனுககுச சாந
யுணடாகும? கெடடமாாககததிறபோவதை விடுவிபபவராகி
ருதரா எவாகளின உளளஙகளில இருககவிலலையோ ‘ சீ ! சீ
அவாகள நிநதிககததககவாகள, நிநதிககததககவாகள, பி
னும நிநதிககததககவாகள சீ! எனதுபாவஙகளினுல மறுப
யும ஜனமமுணடாகுமாயின அநத அநத ஜனமஙகளிலும எனக
அழியாத சிவபகதி உணடாகவேணடும’ எனறு சொனனேன
இநதிரன, ‘1 காரணததிறகும காரணமான ஈஸவராிடததில
அருளபெறுவதறகு உபாயம எனன இருககிறது? எதுபறறி
சிவனைததவிர மறறவரின அனுகரகததை விருமபாமலிருபபது?
எனறுகேடடான நான, ‘பிரமமநிஷடாகள எவரை 2 ஸதஎனறு
3 அஸத எனறும 4 வியகதமெனறும 5 அவயகதமெனறும 6 ஏ
மெனறும 7 அனேகமெனறும எபபோதுமசொலலுகினறனரோ
அவாிடததில நாம வரஙகேடகிறோம எவருடைய ஞானமு
ஐஸவரியமும ஆதிமதயாநதஙகளறறவையெனறும சிநதைககெ
டாதவையெனறும சொலலுகினறனரோ அநதபபரமாதமாவிட
திலவரஙகேடகிறோம எவருடைய 8 ஐஸவரியமனைததும ஆக
வும அழிககவும படாததோ, விததாயிராத எவரிடததிலிருந
விததான பரகிருதியுணடானதோ அவரிடததில வரம கே
கிறோம இருள எனறு சொலலபபடட பிரகருதிககுமேறபட
ஒளியாகவும தவமசெயபவருககுச சிறநததவமாகவுமிருககின
எவரையறிநதபிறகு துயரபபடுவதிலலையோ அவரிடம வரஙகே
கிறோம இநதிரனே! எலலாபபிராணிகளையும படைபபவரு
எலலாபபிராணிகளினகருததுககளையும அறிநதவரும எலலா
பிராணிகளுககும மேறபடடவரும எஙகுமிருபபவரும எலல
வறறையும கொடுபபவருமான ஈஸவரரைப பூஜிககிறேன
தாககநியாயஙகளுககு எடடாதவரும ஞானததிறகும யோக
திறகும பலனகளைக கொடுபபவரும எலலாவறறிறகும மே
படடவருமான எவரைத ததவஞானிகள உபாஸனை செ

---

1 ‘காரணஙகளுககுககாரணமான ஈஸவரா இருபபதறகு பரமா
மெனன?’ எனபது பழைய உரை 2 ஆதமா 3 ஜடம 4 காரிய
5 காரணம 6 ஸருஷடிககுமுன ஒனருயிருபபது 7 ஸருஷடிககுபபி
பல உருவஙகளாயிருபபது 8 மோக்ஷம

னறனரோ அவரிடததில வரஙகேடகிறோம இநதிரனே! வரை இநதிரனுககு ஆதமாவாகவும தேவாககும ஈஸவர ரகவும எலலாபபிராணிகளுககும தநதையாகவும கூறுகினற ரோ அவரிடததில வரஙகேடகிறோம உலகஙகளைபபடைத வரான பிரமமதேவரையும முதலிலபடைததவரும ஆகாசத தகிரபபின அணடமாயிருபபவரும எவரோ அவரிடம வரங கடகிறோம அகனி, அபபு, வாயு, பூமி, ஆகாயம, புததி, மனம, ஹத இவைகளைபபடைததவா பரமேஸவரரைததவிர வேறுயாா ருபபாா? சொல இநதிரனே! மனம, புததி, அகஙகாரம, பத ஸபரிச ரூப ரஸ கநதஙகளெனனும ஐநதுதனமாததிரைகள, மபுலனகள ஆகிய இவைகளைபபடைததவா பரமசிவனைவிட வறுயாா? இவவுலகமபடைததவா பரமமதேவரெனறு சொலலு னறனா அவரும தேவஸரேஷடரான பரமசிவனை ஆராதித ததான பெரியஐஸவாியததை அனுபவிககிறாா பிரமமவிஷணுக ளமுதலானவாகளின உயாநதஐஸவரியமும பகவானுனபரமசிவ ரிடததிலிருககிறது மஹாதேவரான பரமேஸவரரைததவிர ஐஸ ரியமுளளவா வேறுயாரிருககிறாா? தைததயா தானவாமுதலான ாகளுககும நாதரும பகைவரையழிபபவரும தேவாககும ஈஸவ ருமாகிய சஙகரரைவிட வேறுயாா திதிககுப புதராகளுணடாக ரமகொடுககவலலவா? திசை, காலம, ஸூரியன, ஒளி, நவகர ஙகள, காறறு, சநதிரன, நகஷததிரஙகள இவையனைததும மஹா தவரிடததுணடானவை எனறறி யாகததையும திரிபுராகளையும ததயாகள தானவாகளில முககியமானவாகளையும உணடாககி ம அழிததும காபபாறறியுமிருபபவரும பகைவாகளைககொலப ரும பரமேஸவரரைவிட வேறுயாரிருககிறாா? சொல புரநதர! தவராஜனே! ஸிததாகளாலும கநதாவாகளாலும தேவாகளா ம ரிஷிகளாலும பூஜிககபபடட ஆயிரஙகணணனுன உனனையே ணடபிறகு அனேக யுகதிவாதஙகளைப பொருநதசசொலவது தறகு? தேவேநதிரனே! உனனுடையஐஸவரியமெலலாம தேவ ககுநதேவரான ஈஸவரருடைய அனுககிரகததினாலேதான இநதி னே! சேதனஙகளையும அசேதனஙகளையும தலைமையாகவுடைய லகஙகளிலுளளவையெலலாம யாருககும புலபபடாதவரும ரகிருதியிலிருநதுவிடுபடடவரும பரமமதேவாககும ஈஸவரருமா ய சிவபிரானுககாக ஏறபடடவையெனறும ஸாவவியாபியான வரையே ஆதமாவாகவுடையனவையெனறும அமமகேஸவரரி ததிலிருநதே வநதவையெனறும அறி பகவானுன இநதிரனே! ணமையையறிநதஜனஙகள [1] பூலோகமுதல மகாலோகம ஈறுக

[1] பூலோகம புவாலோகம ஸுவாலோகம மகாலோகம

வுள்ள உலகங்களிலும், [1] மற்றுமுள்ள லோகங்களிலும், பூமியி லுள்ள தீவுகளிலும், மேருவின் மேல்பிரதேசங்களிலும், ஸப்த மருத்துக்களின் ஸ்தானங்களிலும் ஈச்வரனிருப்பதாகச் சொல்லு கின்றனர் இந்திரனே! வேறு ஈச்வரரூபத்தைத் தேவர்கள் காணு வாராயின் அவர்கள் அஸுரர்களால் நசுக்கப்படும்போதும் ஏன் அதைச் சரணமடையவில்லை? தேவர்களுக்கும் யக்ஷர்களுக்கும் நாகர்களுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் யுத்தங்கள் நேர்ந்து ஒருவரால் ஒருவர் அழிக்கப்படும்போது அவரவரிடங்களையும் ஐச்வரியங்க ளையும் கொடுப்பவர் சிவபிரானே. அந்தகன், சுகரன், மகிஷவடிவ மான துந்துபி இவ்வஸுரர்களுக்கும் யக்ஷராஜாவுக்கும் பலன் என்னும் அஸுரனுக்கும் ராக்ஷஸர்களுக்கும் நிவாதகவசர்களுக் கும் வரங்கொடுத்ததும் கெடுத்ததும் மகேச்வரரைவிட வேறு யார்? சொல் தேவர்க்கும் அஸுரர்க்கும் பூஜ்யனான அக்னிபகவா னுடைய முகத்தில் எவருடைய ரேதஸ் முன்னே விடப்பட்டது? சிவனைத் தவிர வேறு யாருடைய ரேதஸினால் பொன்மலை செய்யப் பட்டது? வேறெவர் திகம்பரரென்றும் ஊர்த்வரேதஸென்றும் உலகத்திற் சொல்லப்படுகிறார்? எவருக்குமனைவி தேகத்திற் பாதி யாயிருக்கிறாள்? எவரால் மன்மதன் வெல்லப்பட்டான்? எவரு டைய உயர்ந்த இடமானது தேவர்களாலும் துதிக்கப்படுகிறது? எவருக்கு ச்மசானத்தில் விளையாட்டுக்காக இடமிருக்கிறது? கூத்தாடுவதில் எவர் சிலாகிக்கப்படுகிறார்? எவருடைய ஐச்வரியம் தம்மையடுத்த பூதங்களுக்குப் பொதுவாயிருக்கிறது? எவர் பூதங் களுடன் விளையாடுகிறார்? தேவக்கூட்டங்கள் யாருடைய பலத்தை யடைந்து ஐச்வரியத்தினால் கர்வித்திருக்கின்றன? இந்திரனே! சொல் மூன்று உலகங்களிலும் பூஜிக்கப்பெற்ற கைலைமலை யாரு டைய நிலையான ஸ்தானமென்று பறையறையப்படுகிறது? மழை யைப்பெய்வதும் வெயிலைவீசுவதும் ஜ்வாலையோடு ஜ்வலிப்பதும் வேறெவர்? யாரால் ஓஷதிகள் உண்டாகின்றன? தனத்தைக்காப் பாற்றுகிறவர் யார்? சராசரங்களடங்கிய மூவுலகங்களிலும் இஷ் டப்படி விளையாடுகிறவர் யார்? யோகிகளாலும் ரிஷிகளாலும் கந்தர்வர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் ஞானம், தவம், கருமங்கள், யோகம் இவற்றினால் ஆராதிக்கப்பட்ட முதற்காரணமென்று சொல் லப்பட்டவர் யார்? தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும் தானதர்மங் களையும் யாகங்களையும் தவங்களையும் யோகங்களையும் செய்து எப் போதும் ஆராதிக்கப்படுகிறவரும் காமப்பயன் அற்றவருமானு அவரையே காரணமென்று நான் சொல்லுகிறேன். மகேச்வர ரதுபரஸ்வரூபமானது, ஸ்தூலமும் ஸூக்ஷ்மமும் உவமையற்றதும்

[1] ஜனலோகம் தபோலோகம் ஸத்யலோகம்

வுக்கூடாததும [1]குணஙகளுககிடமானதும [2]குணஙகளறற
[3] குணததைநடததுவதும எலலாவறறிறகும ஸவாமியுமு
ணஙகளுககுஙகாரணமும உலகஙகளின இருபபுககும முடிவுக
காரணமும நடநததும நடககிறதும நடபபதுமாகிய எலலா
றிறகும முதறபொருளும ஆதமாவுககுஆதமாவும பரகிருதியும
ைதயும அவிததையும செயகையும செயகையலலாததும தா
ம அதாமமுமாக இருககிறது இநதிரனே! அதனால,
ரையே காரணமெனறும நான சொலலுகிறேன ஓ! தேவேந
ன! தேவாககுநதேவரும ஸருஷடிககும ஸமஹாரததிறகுங
தாவுமாகிய ருததரால இவவுலகததில பகததின அடையாளத
டுகூடினலிஙகம உணடாககபபடடிருபபதை நீ பாதயககூ
ககாணலாம இதுதான உலகததிற காணககூடியகாரண
றறு முனனா எனமாதா எனககுசசொனனது இநதிரனே!
வாருககுமேறபடடது ஒனறுமிலலை இநதிரனே! உனககு
பபமிருநதால அவரைச சரணமடை தேவேநதிரனே! காரி
ளும காரணஙகளுமடஙகிய மூனறுலோகஙகளும [4]லிஙகங
சோககையிலால உணடாகினறனவெனறும பரமமா முதலி
களின ரேதஸினினறு உணடானவையெனறும உனககுத
யுமே அனேகவிருபபஙகளினால வேறுபடடபுததிகளோடு
ய பரமமா, இநதிரன, அகனி, விஷணுமுதலானதேவாகளும
சிரேஷடாகளும ஈசுவரரைவிட வேறொனறையும சிறநத
சசொலலவிலலை சராசரஙகளடஙகிய உலகஙகளுககுஈஸவர
அறியததககவறறுள உததமரெனறு கூறபபடடவருமான
தசசஙகரரையே மனததில தியானிததுப போகததையும
கூததையுமபறறிக கேடகிறேன ஈசுவரா காரணஙகளுககுங
ணமெனபதறகு வேறுநியாயஙகளால ஆவதெனன? மற
ருவனுடைய லிஙகததைத தேவாகள அாசிததததாக நாம
கவிலலையனறோ? மகேஸவரரைவிட வேறுயாருடையலிஙக
னது எலலாததேவாகளாலும இபபோதாவது முனனேயாவது
ககபபடடிருககிறது? உனககுக கேளவி இருநதால சொல
மாவும விஷணுவும நீயும தேவாகளும யாருடையலிஙகததை
போதும பூஜிககிறீரோ அவா அநதககாரணததினாலேயே
சசிறநதவரலலரோ? [5] தாமரைமலரையாவது [6] சககரததை
து [7] வசசிராயுததையாவது அடையாளமாககொணடு

1 ஞானசகதிமுதலியகுணஙகள 2 ஸததவரஜஸதமோகுணஙகள
3 பரகிருதியை 4 ஆணபெணகுறிகள
5 பிரமமாவினது [6] விஷணுவினது 7 இநதிரனது

பிரஜைகள் பிறப்பதில்லை, லிங்கத்தையும் பகத்தையும் அடைய
மாகவுடையவைகளாகப் பிறக்கின்றன. ஆதலால், பிரஜை
ஈஶ்வரருடையவை. பெண்களெல்லாரும் உமாதேவியின் கா
ரூபத்திலிருந்து உண்டாக்கப்பட்டதனால் பகம் அடையாளம
பிறந்திருக்கின்றனர். புருஷர்களனைவரும் சிவனுடையலிங்க
னால் அடையாளம் செய்யப்பட்டிருப்பது பிரத்தியக்ஷமாயி
கிறது. சராசரங்களடங்கிய இம்மூவுலகங்களிலும் ஈசுவரரை
வேறு காரணம் உள்ளதென்றும் தேவியின் அடையாளம் இல்லை
றும் சொல்லும் கெடுமதியுள்ள மனிதன் நாஸ்திகனாவான்.
குறியுள்ளவையனைத்தும் ஈஶ்வரரென்றும் பெண்குறியுள்ள
யனைத்தும் உமையென்றும் அறி. சராசரங்களாகிய இவ
மனைத்தும் இவ்விரண்டு ரூபங்களினாலும் வியாபிக்கப்பட
இந்திரனே! நான் வேண்டுகிற பலனையும் மரணத்தையும் அ
ட்டத்திலிருந்தே விரும்புகிறேன். இந்திரனே! பலாஸுர
கொன்றவனே! உன்னிஷ்டப்படி சென்றாலுஞ்செல், நின்றா
நில். மகேஶ்வரரால் எனக்கு இப்போது வரங்கிடைத்தா
கிடைக்கட்டும்; சாபங்கிடைத்தாலுங்கிடைக்கட்டும். நான் வி
பின் பலன்களெல்லாவற்றையும் கொடுப்பதாயினும் மற்றெ
தேவதையை நான் வேண்டுவதில்லை' என்று சொன்னே
தேவேந்திரனுக்கு இவ்வாறு சொல்லியபின், 'சிவன் அனுக்கி
செய்யவில்லையே, இது என்ன?' என்று சிந்தித்துத் துயரத்தி
பொறிகள் கலங்கின்றநான் ஒருநிமிஷத்துக்குள் அந்த
வதமே ஹம்ஸம், குருக்கத்திப்பூ, சந்திரன், தாமரைக்கிழ
வெள்ளி, திருப்பாற்கடல் இவற்றின் நிறமுள்ளதும் கறுத்த
மயிரும் பருத்த தேகமும் தேன்போலப் பசுமைநிறமான கண
முடையதும் வச்சிரம்போல் வன்மையுள்ளவையும் புடம்போ
பொன்னிறமுள்ளவையும் மழமழப்பும் சிவப்புமுள்ளவையும
நுனிகளுள்ளவையும் மிசக் கூர்மையுமான கொம்புகளி
பூமியைக்கீறிக்கொண்டிருப்பதும் பொன்மாலையினால் தேக
தும் அலங்கரிக்கப்பட்டதும் அழகான முகமும் குளம்புகளும்
கும் காதுகளும் இடுப்பும் விலாப்புறங்களுமுள்ளதும் பரு
கொண்டையுள்ளதும் அழகான உருவமும் பார்வையுமுடை
மான ரிஷபமாகஇருந்ததைக் கண்டேன். அதன்கொண்
தோளை நிரப்பிக்கொண்டு இமயமலைச்சிகரம்போலவும் உண
யான வெண்மேகம்போலவும் விளங்கிற்று. தேவர்களுக்கு
ரான மஹாதேவர் உமாதேவியுடன்கூட அதன்மேலேறிக்கொ
பூர்ணிமைச்சந்திரன்போல விளங்கினார். அவருடைய கிரீட

பாரமும ஸாபபமுதலான ஆபரணஙகளும வஜரம சூலமுத
ா ஆயுதஙகளும யானைபோனற கமபீரமானநடையும புனன
பும விளஙகின அவரது தேஜஸினினறுணடான அகனியா
காஜிககினற மேகஙகளுடன ஆயிரம சூாயாகளபோல உலகத
யெலலாம வியாபிததிருநதது மிகச சிறநததேஜஸோடுகூடிய
ாயகாலாகநிபோல மிகசசிறநத தேஜஸுளள ஈஸவரா, யுகஙக
முடிவில எலலாபபொருளகளையும எாிககததொடஙகினவா
ல விளஙகினா அவரது ஒளியினால எஙகும வியாபிககபபட
பாாககககூடாமறபோன உலகததைக கணடு மனததில அசச
று, 'இது எனன!' எனறு திருமபவும சிநதிததேன அநத
யானது பததுத திசைகளிலும சறறுநேரம வியாபிதது அநத
வருடைய மாயையினால உடனே அடஙகிறறு அதனபிறகு,
ஷபாரூடரும புகையிலலாத அகனிபோல பரஸனனரும அரு
ாடுகூடிய மனமுளளவருஈம முககணணரும யாராலும வெல
படாதவரும அஙகமெலலாம அழகானபாாவதியோடு கூடிய
ம எலலாருககும மேலான ஈஸவரரும கறுததகணடமுடைய
ம மஹாதமாவும எஙகும தடைபபடாதவரும எலலாச சகதி
ககும இருபபிடமும பதினெடடுப புஜஙகளுடையவரும ஸதிர
ிருபபவரும எலலா ஆபரணஙகளாலும அலஙகாிககபபட்ட
ம வெளளைவஸதிரமதாிதது விளஙகுபவரும வெணமாலைகள
வெணபூசசுப பூசியிருபபவரும வெளளைககொடியுளளவரும
ளைபபூணூல தாிததவரும கலஙகாதவரும தமககொபபானு
கரமமுளள பககததிலிருககும திவயபுருஷாகள பாடியும
யும வாதயமவாசிததும சுறறும சூழபபெறறவரும மதியின
றயைக கிரீடமாகத தாிததவரும சரதகாலததில உதயமான
கிரணைபபோல வெளுததநிறமும ஒளியுமுளளவரும மூனறு
ாயாகள உதயமானதுபோலிருககும மூனறு நேதரஙகளினால
யை யுணடுபணணுகிறவரும எலலாவிதசைகளுககும அதிபதி
பகவானுமான பரமேஸவரரைக கணகளகுளிர ஸநதோஷ
நான கணடேன பொறறாமரை மலாகளினால தொடுககப
டதும ரதனஙகளினால அலஙகாிககபபடடதுமான ஒரு மாலை
தபபகவானுடைய வெணணிறமான தேகததில விளஙகிறறு
விநதரே! அளவறற சகதியுளள சிவனுடைய அஸதரஙகள
களெலலாம சோநது உருவஙகொணடவைகளும சாீரமுளள
களுமாக எனறுகாணபபடடன பிநாகமெனறு புகழபெறற
மஹாதமாவின விலலானது ஆயிரம வானவிறகளுககொபபா
நதது. அது எழுதலைகளும பெரியஉடலும கூரான கோரபபற

களும கொடிய விஷமுமுள்ளதும நாணிஞல சுறறபபடட டெ
கழுததுள்ளதும மகாநாகமுமாகிய வாஸுகியே மாணிடே
துடன வநததாக இருநதது ஸூரியனைபபோலப பிரகாசிபப
திரிபுரஸமஹாரமசெயததும எலலாததேவாகளின ஸாரமும
பாசுபதம எனனும பாணமும, ஆயிரம கைகளும நாகக
வாயகளுமுடையதும பயஙகரமுமான ஸாபபருபமுடையத
சஙகுகள சூலஙகள கததிகள படடஸஙகளுடன நினறது
கொடியதாகிய அநதப பாசுபதம எனனும சிறநத திவயா
மானது நிகரறறது, சொலலுககெடடாதது எலலாப பிரா
ளுககும பயததைததருவது அது நெருபபுபபொறிகளோடு
யதும பெரிய உருவமுளளதும அகநியை வருஷிபபதுபோ
தும ஒறறைககாலும பெருஙகோரபபறகளும ஆயிரம தலைக
வயிறுகளும கைகளும நாககளும கணகளுமுடையதும டெ
பைக ககருவதுபோனறதுமாக இருககககணடேன சிறநதகை
உடையவரே! அது பிரமமாஸதரம, நாராயணாஸதரம, ஐநதரா
ரம, ஆகநேயாஸதரம, வாருணாஸதிரம என்னும இவவஸதரங
னும சிறநதது, எலலா அஸதரஙகளையும தடுபபது கோவிநத
முனபு அநத ஒரே அஸதரததிஞல மஹாதேவா திரிபுராசுரா
ஒருநொடியில விளையாடடாக எரிதது நீறுககிஞா மஹாதே
கைகளிஞல பிரயோகிககபபடும அநத அஸதிரமானது சராச
ளடஙகிய மூவுலகஙகளைததையும அரைநிமிஷததில எரித்து
மெனபதில ஸநதேகமிலலை இவவுலகததில அவவஸதிரத்தி
வதமசெயயததகாதவன பிரமமா விஷணுமுதல்ான தேவாக
மிலலை அபபடிபபடட இநத உயாநத ஆசசரியததை ந
அவரிடததிற கணடேன அநதச சிறநத அஸதிரம யா
குந தெரியாதது அதறகு ஒபபும உயாவும வேருெனறுமி
சூலமெனறு எலலா உலகஙகளிலும கியாதிபெறற அவருடை
ஆயுதமிருசகிறதனறே? அது அவரால பிரயோகிககப
டால பூமியெலலாவறறையும கிழிததுவிடும, கருஙகடலை
வறறசசெயயும, உலகததைதயெலலாம அழிததுவிடும கோ
தரே! முனனா, யுவஞசுவன புதலவனும சககரவாததி
சிறநத சகதியுளளவனும மூனறு உலகஙகளையும ஜயிததவ
மிகக வனமையுளளவனும இநதிரனுககொபபான பரா
முளள மஹாவீரனுமான மாநதாதாவெனனும அரசன சே
ளுடன லவஞசுரனகையிலிருநத அநதச சூலாயுதத்திஞல டெ
லபபடடான மிககக்ூமையான முனையுளளதும மயிாபொடி
செயயும மிககபயஙகரமுமான அநதசசூலமானது மூனறு பகு
ளாகப புருவநெறிபபைச செயது பயமுறுததுவதுபோலி

து கோவிந்தரே! புகையில்லாமலஜ்வலிக்கும் அக்நிபோலவும் ளயகாலத்திலுதயமான ஸூர்யனபோலவுமிருப்பதுமவாணிக்க டியாததுமான அந்த அஸ்தரம், ஸாபபத்தையும் பாசாயுதத்தை கையில வைத்திருக்கும் யமனைப்போல ருத்ரஸந்நிதானத்தில நக்கக்கண்டேன் கோவிந்தரே! பருகுவமசத்தில பிறந்தவ ன பரசுராமருக்கு மஹாதேவா அனபுகூாந்து அளித்ததும், ந்தச சிறந்த செய்கையுள்ள பரசுராமா சகரவாத்தியான ாத்தவீரியாாஜுனனை மகாயுத்தத்திறகொனறதறகும இருபத ாருமுறை பூமியிலக்ஷத்திரியனில்லாமற்செயததறகும் கருவியா நததும், ஜவலிக்கின்ற முனையும மிக்கொடியவாயுமுள்ளதும், பபததினகழுத்தினமேல இருபபதுமான அநதகோடாலியா து அநேக அகனிகள ஏககாலத்தில ஜவலிப்பதுபோலச சிவ ானது ஸமீபத்திலிருந்தது குறறமறறவரே! ஸாவஜஞரான வருடையதிவயாஸதிரஙகளை எண்ணமுடியாது இந்த முக்கிய ன அஸ்தரஙகளைமட்டும நான உமக்குசசொன்னேன உல களுக்குப்பிதாமஹராகிய பரமமதேவா அனனப்பறவைகள டினதும மனோவேகமுள்ளதுமான திவயவிமானத்திலேறிக ாண்டு ஈசுவரருடைய வலப்பக்கத்திலிருந்தாா சஙகசக்கர ாபாணியாகிய நாராயணரும கருடனமேலேறிககொண்டு அவ) இடப்புறத்திலிருந்தாா ஸுபரமமணயா மயிலமேலேறிக ாண்டு சக்தியாயுத்தத்தையும மணியையும எடுத்துககொண்டு ண்டாவது அக்நிபோல உமாதேவியின ஸமீபத்திலிருந்தாா வானுடைய முனனிலையில சூலத்தை ஊனறிகொண்டு இரண வது சஙகரரைபபோல அசையாமல நினறுகொண்டிருநத நநதி ுவரரையும கண்டேன ஸவாயமபுவாமுதலான மனுககளும ககுமுதலானரிஷிகளும இந்திரன முதலான தேவாகளும பூதங ின எல்லாககணஙகளும எல்லா [1] மாதாககளும வந்து நினற அநததேவாகள அமமஹாதமாவான மகாதேவருககு தனமசெய்து அவரை நாறபுறமும சூழநதுகொண்டு பலவகை ோத்திரஙகளைசசொல்லித துதித்தனா பிரமமதேவா உல ின உருவமாகிய மகாலிஙகத்தையும அதனநடுவில பெரு வமுள்ள சிவனையுமகண்டு ரதநதரமெனனும ஸாமத்தைச ாலலி ஸதோத்திரமசெய்தாா அப்போது, நாராயணா யஷடஸாமம எனனும ஸாமத்தைசசொல்லித தேவாகளும வரரான சிவபெருமானைப்பாடினா தேவேந்திரன சதருத்ரி எனனும உத்தமமான வேதகத்தைச சொல்லிப பரபபிரமமத

[1] பிராமமி, மாஹேசுவரி, கௌமாரி, வைஷணவி, வாராஹி, இந்தி ி, சாமுணடா என எழுவா

தைததுதிததான பிரமமா நாராயணா தேவாகளுககதிபதியா
இநதிரன இமமூனறு மஹாதமாககளும மூனறு அகனிகளபோ
விளஙகினா அவாகளின நடுவிலிருநத பகவானுன சிவபெ
மான சரதகாலததில மேகஙகளவிலகிய பரிவேஷம எனனு
மணடலததிறகுளளிருககும ஸூாயனபோல விளஙகினா. தே
வரே! ஆகாயததில பதினுயிரம சநதிராகளையும ஸூாயாகளை
கணடேன சிறநததவமுளளவரே! அதனபிறகு, நான பினவரு
ஸதோதரததைசசொலலிப பகவானைத துதிககலானேன

தேவாகளும மேலான தேவருககு நமஸகாரம மஹாதே
ராகிய உமககு நமஸகாரம இநதிரனவடிவமெடுதது இநதிர
ஆபரணம முதலானவைகளைததரிதது வஜராயுததைதக கை
பிடிதது இநதிரனுகவேயிருககும உமககு நமஸகாரம செம
டைநிறமும சிவபபுநிறமு முளளவரும பிநாகமெனனும வி
எபபோதும கையிறபிடிபபவரும சஙகையும சூலததையும த
திருபபவருமாகிய உமககு நமஸகாரம கறுததும சுருணடிரு
கும தலைமயிரை உடையவரே! சறுபபுவஸதிரம தரிததவ
கிருஷணுஜினததை உததரியமாகப போாததவரும கிருஷணப
அஷடமியில பிரீதியுளளவருமான உமககு நமஸகாரம வெ
ணிறமுளளவரும பரிசுததரும வெளளைவஸதரம தரிததவ
வெணணீறணிநதவரும பரிசுததமான தாமஙகளில விருபபமுள
வருமாகிய உமககு நமஸகாரம சிவபபு நிறமுளளவ
சிவபபுஆடை உடுததவரும சிவபபுக கொடிசசீலை யுடைய
ரும சிவநதமாலைகளும சநதனபபூசசுககளு முடையவருமாகி
உமககு நமஸகாரம பொனனிறமுளளவரும பொனனிறமுள
ஆடையுடுததவருமாகிய உமககு நமஸகாரம, தூககிபபிடிக
பட்ட குடையுளளவரும சிறநதகிரீடமணிநதவரும [1] பாதிபபா
தில ஹாரம, தோளவளை, குணடலம அணிநதவருமாகிய உம
நமஸகாரம காறறுவேக முளளவாகுகு நமஸகாரம ஈஸ
ருககு நமஸகாரம தேவாகளுககும ரிஷிகளுககும இநதிரனு
இநதிரனுககு இநதிரனுமாயிருககும உமககு நமஸகாரம தே
தின பாதிபபாகததில கருநெயதலமலாகள இடையிலதொடுக
பட்டதாமரைமாலையையும சநதனததையும அணிநதிருபபவரு
நமஸகாரம ஸூாயனைமுகமாகவும கணணுகவுமுடையவா
நமஸகாரம ஸூாயன நிறமுளளவரும ஸூாயனைபபோன
வருமான உமககு நமஸகாரம உமையோடு கூடினவரும ச
ரனபோலிருபபவரும அனுககிரகததோடுகூடிய முகமும அ
கிய ரூபமுமுளளவரும அழகான பறகளை அலஙகாரமாகவுடை

1 உமையின பாகததில

நம எல்லாருககும முதனமையாயிருபபவருமான உமககு
ஸகாரம கறுததவரும வெளுததவரும பாதிததேகமபொன
மயும பாதிததேகம வெணமையுமுடையவருமாயிருபபவாககு
ஸகாரம பெணஆண சரீரஙகளசோநது பெணணுகவும
ணுகவும இருககும உமககு நமஸகாரம ரிஷபவாகனமுடைய
நம மதயானைபோல நடபபவருமான உமககு நமஸகாரம
நியவும அடையவுமகூடாதவரும தாமே வருகிறவருமான
மககு நமஸகாரம பரமதகணததினரால துதிககபபெறறவரும
வாகளமேல அனபுளளவரும அவாகள பினசெலலும வழி
ளவரும அவாகளை விடாமலிருபபதே நோனபாகக கொணட
நமான உமககு நமஸகாரம வெணமேகநிறமும செவவான
முமுளளவாககு நமஸகாரம பேரால குறிபபிடககூடாதவரும
மே தமககு இலககணமாயிருபபவருமான உமககு நமஸகாரம.
ஸபபுசசிவநத மேலாடையையும சிவநத உள வஸதிரததையும
ததவரும சிவபபுயஜஞோபவீதமும சிவபபுமாலைகளும அணிந
ருமாகிய உமககு நமஸகாரம ரதனகிரீடததையும பிறையை
விசிததிரமான ரதனலஙகாரஙகளையும தலையிலணிநது [1]எட்டு
கபபுஷபஙகளைத தரிககும உமககு நமஸகாரம அகனியை
றறிககணணுகவுடையவரும ஸூரியசநதிராகளை இருகணகளாக
டையவரும அகநிபோனற ரூபமுளளவரும மனததிறகினிய
நம அறிவுககெடடாதவருமான உமககு நமஸகாரம ஆகாயத
ஸஞசரிபபவரும ஐமபுலனகளிலுமிருநது விஷயஙகளில
வருததிபபவரும பூமியிலிருபபவரும உலகமாயிருபபவரும
வறறவரும மஙகளகரருமான உமககு நமஸகாரம எபபோ
திசைகளை ஆடையாகததரிததும எபபோதும நனமண
ள நலலவஸதிரம தரிததுமிருபபவாககு நமஸகாரம உலகங
கிருபபிடமும அடைவதறகெளியவருமான உமககு நமஸ
ரம எககாலமும கிரீடததையும சிறநததோளவளையையும
ததுக கழுததில ஸாபபஹாரததையும விசிததிரமான பல
ரணஙகளையும அணிநதிருபபவரான உமககு நமஸகாரம உல
களை நடததுவனவாகிய ஸூரியன சநதிரன அககினியெனனும
றையும கணகளாகவுடையவரும ஆயிரம நூறுகணகளையுடை
ரும பெணணுகவும ஆணுகவும அலியாகவும ஸாஙகியராகவும
ாகியாகவுமிருபபவருமான உமககு நமஸகாரம ஸூகததைப
ருககுகிறவரும அதாவவே தஸவரூபருமான உமககுநமஸகாரம,
ஸகாரம எலலாததுனபஙகளையும துயரஙகளையும போககுகிற
கககு நமஸகாரம மேகமபோனற குரலுளளவரும அநேக

[1] பஞசபூதஙகள மனம புததி அஹஙகாரஙகள.

மாயைகளைததரிபபவருமாகிய உமககு நமஸகாரம [1]விததை
நிலததையும காபபவரும படைபபவருமான உமககு நமஸகா
நமஸகாரம தேவருககும அஸுரருககும ஈஸவரரான உம
நமஸகாரம லோகநாதரான உமககு நமஸகாரம, நமஸகா
காறறுவேகமுளளவாககு நமஸகாரம காறறுருபமாயுளளவா
நமஸகாரம பொனமாலையணிநதவருககு நமஸகாரம மலை
மாலையாக அணிநத விஸவருபிககு நமஸகாரம அஸுர
[2] மாலையாக அணிநதவருககு நமஸகாரம கடியவேகமு
வருககு நமஸகாரம பிரமமதேவரின சிரததை அறுததவ
கும மகிஷாஸுரனைக கொனறவருககும நமஸகாரம [3]பெ
ணுருவமுடையவருககும [4]யாகததை அழிததவருககும ந
காரம திரிபுரம அழிததவருககும யாகததைக கெடுததவ
கும நமஸகாரம காமனது அஙகததை அழிததவருககும க
னைத தணடிததவருககும நமஸகாரம தமது சிதறினவீரியத
ஸுபரமமணயராக உணடாககினவருககு நமஸகாரம பி
மாவைததணடிததவருககு நமஸகாரம [5]பவருககும [6]சாவ
கும நமஸகாரம விஸவருபருககு நமஸகாரம ஸமஸாரதை
கெடுபபவரும அநதகாஸுரனைககொனறவருமான ஈஸவரரு
நமஸகாரம எலலாவறறினுளளும பிரவேசிததிருபபவரு
நமஸகாரம சிநதைககெடடுகிறவரும எடடாதவருமாகிய மா
விககு நமஸகாரம நீரதாம எமககுத தஞசம நீரதாம எவ
ரினும சிறநதவா எனனுளளமே நீரதாம நீர தேவாகள
லாரினும பிரமமதேவா, ருததிராகளுள நீலலோகிதா, எல
பிராணிகளுககும ஆதமாவானவா, ஸாஙகியசாஸதிரததில
ஷாெனறு சொலலபபடுகிறவா, பரிசுததவஸதுககளுள [7]சிற
வா, யோகிகளுககு அருபியானசிவன, நானகுஆஸரமிகளுள
கிருஹஸதா, ஈஸவாாகளுககும பெரிய ஈஸவரா, யகஷாகளெ
லாரினும குபேரனுகிறீா யாகஙகளுககு விஷணுவெனறு செ
லபபடுகிறீா நீா மலைகளுள மேருமலை, நகஷததிரஙகளு
சநதிரன, ரிஷிகளுள வஸிஷடா, கிரகஙகளுள ஸூரியனென
சொலலபபடுகிறீா பரமேஸவரராகிய நீா காடடிலுளள ப
கஙகளுள ஸிமமம, நாடடுபபசுககளுள விருஷபம, லோ
களில மிகப பூஜிககபபெறறவா நீா ஆதிதயாகளில விஷ
வெனனும ஸூரியன, வஸுககளில பாவகன எனபவா, ப
களில கருடன, ஸாபபஙகளில சேஷன, வேதஙகளில ஸாம

1 புருஷனையும பரகிருதியையும
2 அஸுரரால தீஙகுசெயயபபடாதவா 3 பாதிததேகததில,
4 தகஷயாகம 5 ஆககினவா 6 அழிததவா 7 மநதிரமாயிருபப

, யஜுாவேததகில சதருதரியமெனனுமபாகம, யோகிகளில
தகுமாரா, ஸாஙகியாகளில கபிலராயிருககிறீா ஸவாமி! தே
களில இநதிரனுயிருககிறீா பிதருதேவதைகளில அகனியா
ருககிறீா உலகஙகளில பிரமமலோகம கதிகளில மோக்ஷமாகச
ரலலபபடுகிறீா கடலகளுள திருபபாறகடல மலைகளில இமய
வாணஙகளில பிராமமணவாணம பிராமமணாகளில யாக
க்ஷ செயதுகொணட பிராமமணா உலகஙகளுககு முதலும
வானகாலனும நீரே இவவுலகததில எலலாசசகதிகளும மிகுந
ாகசசொலலபபடும மறறவையெலலாஙகூட நீாதாமெனபது
உறுதியானஎணணம பகவானே! தேவரீர! உமககுநமஸகா
பகதாகளமீது அனபுளளவரே! உமககுநமஸகாரம யோகத
நடததுகிறவரே! உமககு நமஸகாரம உலகஙகளுககுமுதலவ
! உமககுநமஸகாரம பகதியுளளவனும வேறுகதியிலலாதவ
ஏழையுமானஎனமேல அருளசெயயும எனறுமிருபபவரே!
தியிலலாதஎனககுத தஞசமாககககடவீா தேவாககும ஈஸவர
னபரமேஸவரரே! 'இவன எனது பகதன' எனறு நினைதது
ன அறியாமறசெயத பிழைகளையெலலாம பொறுகககககடவீா
வருககுமஈஸவரரே! நீா உமதுரூபததை மாறறி எனனைமயஙக
ததீா மஹேஸவரரே! அதனலே, நான உமககு ஆககியபாத
களையும ஸமாபபிககவிலலை' எனறேன

நான இவவாறு ஈஸவரரைததுதிததுப பகதியோடு கரஙகளைக
ததது ஆககியபாதயஙகள முதலான உபசாரஙகளையெலலாம
ருககு ஆாபபணமசெயதேன ஐயா! அபபோது குளிாநத
கலநததும உயாநத மணமுளளதுமாகிய சிறநதபூமாரி என
யில பொழிநதது அபபோது தேவலோகததில தேவதுநதாக
ல பேரிகை அடிககபபடடது நலலகநதமுளளதும ஸுகத
ததருவதும பரிசுததமுமானகாறறும அடிததது பிறகு, ரிஷ
கொடியுடையவரான மஹாதேவா உமாதேவியுடன ஸநதோஷ
ளவராய எனனை ஸநதோஷபபடுததுவதறகாக அஙகுளள
வாகளைபபாாதது, 'ஓ! தேவாகளே! மஹாதமாவான உபமன
கு எனனிடததில எபபோதும ஒரே உறுதியோடிருககும
தபகதியை நீஙகளெலலாரும பாருஙகள' எனறுசொனனா.
ஷணு! சூலபாணி இவவாறு சொலல, அநதததேவாகளனைவ
, அபபோது அவருககுநமஸகாரமசெயதுகைகூபபிககொணடு,
வானே! தேவருககுநதேவரான ஈஸவரரே! லோகநாதரே!
கததைககாபபவரே! இநதபராமமணோததமா எலலா விருப
களுககுமேலானபலனை உமமிடததில அடையடடும' எனறு
னனாகள பகவானும ஈஸவரருமாகியசஙகரா, பரமமாதி

தேவாகளால இவவாறு சொலலபபடடபிறகு நகைத்துககொ
என்னைபபாாதது, 'குழநதாய! உபமனயுவே! முனிலரே
னே! நான ஸநதோஷமடைநதேன என்னைபபாா பரமமா
யே! உறுதியான பகதியுளளவனுயிருககிருய நான உனனைப
கைஷயனறே செயதேன இநதஉனபகதியினுல நான மிகக
தோஷமுளளவனுயிருககிறேன ஆதலால, நீ விருமபினபலன
எலலாவறறையும உனககு இபபோதே கொடுககிறேன' என
சொனனு எலலாநதெரிநத மஹாதேவரால இவவாறுசொல
படடஎனககு அபபோதே ஆனநதககணணீா சொரிநதது, ம
பொடிததலுணடாயிறறு பகவானே! அபபோது நான, மு
காலகளைபபூமியிலபதிததுப பலமுறைநமஸகாரமசெயது ஸந
ஷததினுல தழுதழுததகுரலோடு, 'ஸவாமி! இபபோதுத
யானபிறநதேன மஹாதேவரே அனுககிரகமவைதது எனமுன
நேரிலநிறபதனுல எனஜனமம இபபோது பயனபெறறது அ
வறறசகதியுளள எநத ஈஸவரரைத தேவாகளும பிரதயகூமா
காணுரோ அவரை நான கணடேன எனனைககாடடிலும மிகக
கியசாலி யாரிருககிறுன? உறபததியும நாசமும இலலாத நி
மும ஞானருபமுமான பரததவததை மிகபபிரஸிததமான
வுருவமுளளதாகததான விதவானகள தியானமசெயகினற
எலலாபபிராணிகளுககும முதலவரும மாறுதவரும எலலாபபொ
ருளகளின கிரமஙகளையும அறிநதவரும பிரகிருதியும புருஷ
அவறறிறகு மேறபடடவருமாகஇருககும பகவான இநதஈஸ
தாம உலகஙகளைபபடைககும பரமமதேவரை வலபபககத
ருநதும உலகஙகளைககாபபவராகிய விஷணுவை இடபபககத
ருநதும இநதஈஸவரா படைததாா பிரபுவானஈஸவரா பரள
லமவநதபோது ருததிரரைபபடைததாா அநதருததிரா பிர
காலாககினியும காலருபியுமாயிருநது தாவரஜஙகமஙகளான
கஙகளனைததையும ஸமஹாரம செயதபிறகு பரபரமமதன
சேருகிறுா, பிரளயகாலததில எலலாப பிராணிகளையும விழு
கிறவாபோலிருககிறுா ஈஸவரரான இநத மஹாதேவா சராச
ளாகிய உலகஙகளைபபடைததுப பிரளயகாலம வநதபோது
லாருடைய அறிவையும எடுததுககொணடே நிறகிறுா, எ
மிருபபவரும எலலாபபிராணிகளுககும அநதாயாமியும எல
பிராணிகளின உறபததிககும விருததிககும காரணமும் எல
தேவாகளுஙகாணககூடாதவருமாக எஙகுமஎபபோதுமிருககி
தேவாகளுககுமஈஸவரரானதேவரே! பரபுவே! எனமேல உம
அனுககிரகம உணடாயிருநது எனககு வரஙகொடுககவும

னுல, எனககு உமமிடததில எபபோதும பகதியிருககவேண
தேவாகளுககு மேலான பிரபுவே! உமது அனுகரகததினுல
நதது நிகழகிறது வருவது எலலாவறறையும நான அறியக
வேனெனபது என விருபபம என பநதுககளுடன எபபோ
குறையிலலாமல பாலனனம புசிககககடவேன எமது ஆஸர
தில உமது சிறநதஸாநநிதயம எபபோதும இருககககடவது'
று சொனனேன உலகஙகளினுல பூஜிககபபெறறவரும எலலா
றிறகும ஈஸவரரும சிறநத மகிமையுளளவரும சராசரஙகளுக
தநதையுமான சிவபெருமான எனனுல இவவாறுசொலலப
டபோது எனனைபபாாததுப பினவருமாறு பேசலானூ '
யும மரணமுமிலலாமல புகழும மகிமையும திவயஜஞானமு
ளவனுயிருககககடவாய என அனுககிரகததினுல ரிஷிகள
தடையததககவனும நலலொழுககமும குணஙகளும நிரமபின
ம ஸாவஜஞனும எலலாரும காண விருமபததககவனுமாவாய
ககு மாறுதயெளவனமும அககினிககொபபான தேஜஸஸும
டாககககடவன நீ விருமபின இடமெலலாம உனககுத திருப
கடல வநதுசேரும பநதுககளோடுசோநது அமிருததவோடு
ய பாலனனததை ஒரு [1] கலபகாலம புசிபபாய பிறகு, என
சேருவாய உனனுடைய பநதுககளும குலமும கோததிர
எபபோதும அழியாமலிருககும அநதணாிற சிறநதவனே!
னிடததில உனககு நிலையான பகதியும இருககும பிராமம
ததமனே! உனஆஸரமததில எபபோதும நான ஸாந
மாயிருபபேன குழநதாய! உனனிஷடபபடியிரு எனனைப
ாமையினுல வருததமடையாதே பிராமமணு! நீ நினைதத
து உனககுக காடசிதருவேன' எனறூா கோடிஸூாய
துச சமமான ஒளியுளள அநதப பகவானுன ஈஸவரா
வாறு சொலலி வரஙகளையளிதது அநத இடததிலேயே அந
தானமானூா கிருஷணு! அநதத தேவதேவரை நான இவ
ஸமாதியினுல கணடேன எலலாவறறையும அறிநதவரான
சொனனவையெலலாம எனககுக கிடைததுமிருககினறன
ஷணு! உமது கணணெதிரிலே ஸிததாகளும ரிஷிகளும விதயா
களும யககூஷாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸஸுகளும இங
பபதைபபாரும செடிகளும கொடிகளும புதாகளும எலலா
ககளிலுமுளள எலலாபபுஷபஙகளையும பழஙகளையும கொடுத
கொணடு அழகான இலைகளுடன நலல மணமுளளவையா
பபதைப பாரும சிறநதகைகளையுடையவரே! மஹாதமா

[1] நானகுயுகம

வும தேவருககுந தேவருமான ஈஸவரருடைய அனுககிரகததி
இவையெலலாம தேவலோகததின ஸவபாவமுளளவையாயி
கினறன' எனருா இவவாறு அநத உபமனயுமுனிவா சொ
தைககேட்டு, நான பிரததியக்ஷமாகக கணடதைபபோல ம
ஆசசரியபபட்டு அம மஹாமுனிவரைப பாாதது, 'பராமப
ஸரேஷ்டரே! நீா பாககியசாலியாயிருககிறீா புணணியம செ
வா உமமைவிட வேறுயாரிருககிருா? தேவருககுந தேவரான
வரா உமமுடைய ஆஸரமததில ஸாநநிதயமாயிருககிருரே! ரி
ளிற சிறநதவரே! அநதபபகவானுனசஙகரா உமககுத தரிச
கொடுததது போல எனககும கொடுபபாரா? சஙகரா உம
அனுககிரகம செயததுபோல எனககும செயவாரா?' என
கேட்டேன உபமனயுமுனிவா, 'தாமரைககணணரே! குறறம
வரே! சீககிரம மஹாதேவரை நான கணடதுபோல நீரும கா
வீா, ஸநதேகமிலலை அளவறற சகதியுளள ஈஸவரரை ஞா
கணணிஞல நான பாாககிறேன புருஷோததமரே! நீா ஆரு
மாஸததில மஹாதேவரைப பாாபபீா யாதவரிற சிறநதவ
உமாதேவியோடுகூடிய மஹேஸவரரிடததிலிருநது இருப
நானகு வரஙகளை நீா பெறபபோகிறீா இதை உமககு உண
யாகச சொலலுகிறேன சிறநத கைகளையுடையவரே! அநத
வஜஞருடைய அனுககிரகததிஞல நடநததும நடககிறதும
நடபபதும எனககு எபபோதும தெரிநதிருககினறன ஈஸ
ரானவா இவறறையும மறறும ஆயிரம வரஙகளையும அனு
கிததாா மாதவரே! அநதப பகவான உமககு ஏன அனுககி
செயயமாட்டாா? பிராமமணபபிரியரும யாருககுந தீஙகு
யாதவரும சிரததையுளளவருமான உமமைபபோனறவருட
சோககை தேவாகளுககும சிறநததனறோ? ஜபிககததகக
மநதிரததை உமககு உபதேசிபபேன அதஞல, நீா சஙகர
பாாபபீா' என்று சொனஞா நான், அவரைப பாா
'ஓ! பிராமமணரே! மஹாமுனிவரே! அஸுரக கூட்டங
அழிபபவரும தேவாகளுககும ஈஸவரருமான அவரை உ
அனுககிரகததிஞல நான பாாகககட வேன' என்று
டேன பாரதரே! இபபடி மஹாதேவரைபபறறிய கதை
அவா எனககுச சொலலிககொணடிருககுமபோதே,
டுத தினஙகள ஒரு முகூாததமபோலச சென்றன எட
வது நாள அநதப பிராமமணரால சாஸதிரபபடி நான தீ
செயவிககபபட்டேன, [1] தலைமொட்டையாகவும உடமபில

[1] 'முணடீ' என்பது மூலம க்ஷௌரம செயதுகொணடு' என்னவு

விகொண்டும் தண்டத்தையும் தாபபத்தையும் எடுத்துக
ண்டும் மரவுரியுடுத்தும் 1 மேகலைகட்டிககொண்டேன் முதல
ம் கனிகளைபபுசிததேன், இரண்டாவதுமாதம் ஜலபானம
தேன், மூன்று நாலு ஐநதாவதுமாதஙகளில் வாயுபக்ஷணம
துகொண்டு கைகளை மேலேதூககி ஒறறைககாலால தளரா
தினறேன் பாரதரே! ஆகாயததில ஆயிரமஸூரியாகளின
யைககண்டேன் பாண்டுபுதரரே! அநத ஒளியின நடுவில
ரவிலலைத்தரிததும மினனலவரிசையைச சாளரமாகவுடை
ம கறுதகமலைககூட்டமபோலிருபபதும வெள்ளை நாரை
யே ஆடையாகததரிததிருபபதுமாகிய ஓரொளியைக கண
அதில சிறநத ஒளியுள்ள பகவானனவா தவததினுலும
னுலும அழகினலும பிரகாசிககினற தமபாரியையாகிய
தேவியுடன இருநதாா அநதவொளியில உமாதேவியுடனிருநத
னுன மகேஸ்வரா, ஸூரியன சநதிரனுடன சேரநது
ததிலிருபபதுபோல விளஙகினா குநதிபுதரரே! நான
பொடிதது ஆச்சாயததினுல மலாநதகணகளுடையவனகித
ககூட்டஙகளுககு ஆதாரரும துனபததைபபோககுகிறவரும
ததைததரிததவரும கதையையும சூலததையும கையில
துககொண்டவரும புலிததோலுடுததவரும ஜடாதாரியும
டாயுததத்தையும பிநாகம எனனும விலலையும வஜ்ராயுததத்தை
கையில ஏநதியவரும கூாமையானகோரபபறகளும அழகிய
ளவுகளுமுடையவரும ஸாபபத்தைப பூணுலாக அணிந
ம குதிகாலவரையிலதொஙகும அநேகநிறஙகளையுடைய
லோகததுப பூமாலையமாாபிலணிநது செவவானததோடும
வேஷததோடுஙகூடிய சரச்சநதிரனைபபோ லிருபபவருமாகிய
ப பரமசிவனைக கண்டேன பிரமதகணஙகளினுல சுறறிலும
பட்டுச சரதகாலததில பரிவேஷததுடன பாாககககூடாத
யனைபபோலிருபபவரும மனததை ஜயிததவரும சிறநத
கையுள்ளவருமான அநத விருஷபவாகனனை ஆயிரததுநூறு
ரகள அவா செயலகளைசசொலலித 3துதிததனா ஆதிதயா
வஸுககளும ஸாதயாகளும விஸ்வேதேவாகளும அஸ்வினி
ரகளும, எலலாருககுந தேவதையானஈஸ்வரரை எலலா
ாததிரஙகளையும சொலலித் துதிததனா அதிதியினபுதராக
ப இநதிரனும பகவானன விஷ்ணுவுமாகிய இருவரும பரமம
ரும சிவனதுஸமீபததில ரதநதரமெனனும ஸாமததைச
லுகினறனா யோகீஸ்வராகள அநேகரும, பிரமரிஷிகளும

இடுபபுககயிறு - ஸூரியசநதிராகளைசசுறறிய மண்டலம
'அஸதுவந' எனறபாடம கொள்ளபபட்டது.

அவாகளின புதராகளும தேவரிஷிகளும, யோகததைக கொடு
ஆசாரியரும தநதையுமான சிவபிரானைத துதிததனா அரச
பூமி, ஆகாயம, நக்ஷததிரஙகள, கிரஹஙகள, மாஸஙகள, பக
கள, ருதுககள, ராததிரிகள, வருஷஙகள, க்ஷணஙகள, முகூ
தஙகள, நிமிஷஙகள, யுகஙகள, விதயைகள இவைகளெல
திவயசரீரததுடன அவரை நமஸகரிககினறன யுதிஷடிர
ஸதவகுண முளளவாகளாகிய ஸநதகுமாரா, தேவாகள,
ஹாஸஙகள, மரீசி, அஙகிரஸ, அததிரி, புலஸதியா, புலகா, க
ஸபதமனுககள, சநதரன, அதாவாஎனபவா, பருஹஸ
பருகு, தக்ஷா, கஸயபா, வஸிஷடா, காஸயா இநதரிஷிக
வேதஙகளும தீக்ஷைகளும யாகஙகளும தக்ஷிணைகளும அக
யும ஹவிஸ்ஸும யாகததிறகுரிய திரவியஙகளும சரீரமெடு
அவரை நமஸகரிககினறனா பிரஜைகளைக காபபாறறுகிற
ளனைவரும நதிகளும நாகாகளும மரஙகளும தேவமாதாகக
தேவபததிகளும தேவகனனிகைகளும ஆயிரமபதினாயிரம ப
கோடி ரிஷிகளும மலைகளும ஸாகரஙகளும திசைகளும சாநத
பிரபுவை நமஸகரிககினறனா பாடடிலும வாதயஙகளி
தோசசியுளளகநதாவாகளும அபஸரஸ்ஸுகளும தேவதா
ளோடு பாடிககொணடு ஆசசாயரூபியான சிவபிரானைத து
கினறனா மகாராஜரே! விதயாதராகள அஸுராகள யக்ஷ
ராக்ஷஸாகள இவாகளும சராசரஙகளாகிய எலலாபபிராணிக
வாககாலும மனததாலும காயததாலும பிரபுவை நமஸ
செயகினறனா தேவருககும ஈஸவரரான சிவபிரான என
கினறா பாரதரே! ஈஸவரா எனமுனனே நினறதைகக
பரமமா இநதிரன முதலான உலகம எனனையே பாாததது
போது மகாதேவரைக கணடெடுததுபபாாகக எனககு மு
மற போயிறறு பிறகு, ஈஸவரா எனனைப பாாதது, 'கிருஷ
பாரும, பேசும உமமால நான நூறுதடவைகளும ஆ
தடவைகளும ஆராதிககபபெறறிருககிறேன உமமைப
எனககு அனபா மூவுலகஙகளிலுமிலலை' எனறு சொனனா
வரரை நான தலைவணஙகி வநதனமசெயதபிறகு உமாதே
அனபுகூாநதாள பிறகு, பிரமமாதிதேவாகளால துதிககப
பரமசிவனைபபாாதது நான சொலலலானேன

'எனறுமிருபபவரே! எலலாவறறிறகுமகாரணரே! உ
நமஸகாரம ரிஷிகள உமமை பரமமாவுககும ஈஸவரரெனறு
லலுகினறனா தவமும ஸதவரஜஸதமோகுணஙகளும ஸத
நீரேயெனறு பெரியோாகளசொலலுகினறனா பிரமமாவும

வருணனும் அக்னியும்மனுவும் [1]பவரும் [2]தாதாவும் [3]த்வஷ்டா
[4]விதாதாவும் நீரே நீரே பிரபு, எங்கும்முகங்களையுடையவர்
சரங்களான பொருள்கள் உம்மிடத்திலிருந்துண்டானவை.
சரங்களடங்கின இம்மூவுலகங்களும் முற்றும்உம்மால் படைக்
பட்டவை ஐம்பூதங்கள் மனம் ஸப்தமருத்துக்கள் மூன்று அக்
கள் தேவலோகங்கள் தேவர்கள் இவையெல்லாவற்றிற்கும்
பட்டவரென்று உம்மை ரிஷிகள் சொல்லுகின்றனர் வேதங்
யாகங்கள் ஸோமம் என்னும்கொடி தக்ஷிணை அக்கினி ஹவிஸ்
யுமுள்ள யாகத்திற்குரிய திரவியங்களெல்லாம் பகவானாகிய
என்பது திண்ணம் பகவானே! யாகம், கொடை, ஓதல்,
ன்புகள், நியமங்கள், [5]வெட்கம், புகழ், செல்வம், ஒளி, ஸந்
ஷம், இவற்றின்பயனாகியஜயம், காமம், குரோதம், பயம்,
பம், மயக்கம், காவம், பகை, துன்பங்கள், நோய்கள் இவை
துதேகங்கள் உம்முடையமுயற்சி, அதினாலுண்டானபிரபஞ்
அவற்றில் உமக்குண்டான அன்பு, நித்யமும் காரணமுமா
பிரகருதி, மனத்திற்கும் மேற்பட்ட இடமாகிய உமது
மை இவை என்றுமுள்ளவை நீர் புலப்படாதவர், நினைவுக
எட்டாதவர், பரிசுத்தர், ஆயிரங்கிரணங்களையுடையவர்,
ன்மயமாயிருப்பவர், பிரமதகணங்கள் எல்லாருக்குந் தலைவர்,
ருக்காதாரமானவர் நீரே பரமாத்மா புத்தியும் நீரே
ம் [6]விபுவர் [7]சம்பு [8]ஸ்வயம்பு இவர்களும் நீரே புத்தி,
ஞை, உபலப்தி, ஸம்வித்து, கியாதி, த்ருதி, ஸ்மிருதி என்று
வைசசொல்லும் பலசப்தங்களினாலும் பரமாத்மாவானநீர்
லைப்படுகிறீர் பிராம்மணன் வேதத்தினால் உம்மையறிந்து
கந்தெளிகிறான் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஹ்ருதயமாகிய
க்ஷத்ரஜ்ஞரென்று ரிஷிகளால் துதிக்கப்படுகிறீர், எல்லாப
களிலும், கைகளும் கால்களும் கண்களும் தலைகளும் வாய
காதுகளுமுள்ளவராக உலகமனைத்தையும் வியாபித்திருக்கி
ஸூர்யன் செய்கைகளாகிய விநாடிமுதலான காலப்பிரிவு
க்கு நீர்தாம் பலனாயிருக்கிறீர் ஸூர்யனுக்குஒளியும் அக்கி
துஜ்வாலையும் எல்லாருடைய ஹ்ருதயத்தினுமிருக்கும் ஆத்மா
நீர்தாம் அணிமா, மகிமா, பிராப்தி, ஈசித்வமுதலான
திகளும் நீரே மாறுதலொளியும் நீரே அறிவும் நினைவும்
கங்களும் உம்மிடத்திலேயே அடைந்திருக்கின்றன மன
தியுள்ளவர்களும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவர்களும் இடை

[1] ஸம்ஸாரத்திற்கதிஷ்டான தேவதை [2] போஷிக்கிற தேவதை
[3]வகாமா [4] அதிருஷ்டதேவதை [5] அகாரியத்திலகூச்சம் [6] அநந்தா
[7] ஸுகத்தைத்தருகிறவர் [8] பிறரால்உண்டாக்கப்படாதவர்

விடாது யோகமசெயபவருமான ரிஷிகள உமமையே தியா
கினறனா நிததியரும மனததிறகுளளிருபபவரும ஈஸவ
புராணபுருஷரும உலகவடிவமாயிருபபவரும பொனனுருவப
வரும ஞானிகளுககுச சிறநத கதியுமாகிய உமமை எநதபட
சாலியானவன அறிகிருனே அவன மறறபபுததிகளைக கடநதி
ருன [1] ஏழுஸூகூஷமஙகளையும [2] ஆறு அஙகஙகளையுமுடைய
முடையவடிவததைககணடு பரகிருதிககுவேறுக ஆதமான
பிரிதது அறிவதாகிய யோகததிலிருககுமவிதவான உமமை
அடைகிருன' எனறேன குநதிபுதரரே! துககததைபபோக
சிவபிரான இவவாறு எனனல துதிககபபடடபோது சராச
ளாகிய உலகஙகளனைததும விமமநாதமசெயதன அபபோ
பராமமணாகள தேவாகள அஸுராகள நாகாகள பிசாச
பிதருககள பக்ஷிகள ராக்ஷஸாகள பூதஙகள மஹரிஷிகள ஆ
எலலாரும அநதஈஸவரரை நமஸகரிததனா சிறநதமணமு
தேவலோகதது மலாகளின குவியலகள எனதலையில விழுந
காறறு மிக இனிமையாக வீசிறறு உலகஙகளுககு நனமை
கிறவராகிய பகவானுனசஙகரா உமாதேவியையும எனனை
இநதிரனையும பாாதது, தாமாகவே எனககுச சொலலா
'கிருஷ்ணு! பகைவாகளைககொலலுகிறவரே! எமமிடததில உ
குச சிறநதபகதியிருபபதை யாமறிவோம உமகுநனமை
செயதுகொளளலாம உமமிடததில எனககு மிககஅனபுஇரு
றது கிருஷ்ணு! எடடுவரஙகளை நீர கேடகலாம மிகசசி
வரே! உமககு அவறறைக கொடுததேன யாதவஸரேஷட
நீரவிருமபுகினறவை அடைவதறகு மிகஅரியவையாயினும அ
றைச சொலவீராக' எனருா

நாறபததாருவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், பார்வதிபரமேசுவரர்கள் தமக்குவரங்கொடுத்த
தர்மபுத்ரருக்குச் சொல்லியது)

அநதத திரணடஒளியின நடுவிலிருககும பகவானை மி
ஸநதோஷததோடும அடககததோடும தலைவணஙகி நமஸக

[1] மஹத, அகஙகாரம, பஞசபூதஙகளுககுக காரணமாகிய ஐநத
மாததிரைகள

[2] ஸாவஜஞராயிருததல, திருபதி, எனறுமிருககுமஞானம, ஸ
திரராயிருததல, சகதிகுனருமை, சகதிககுஅளவிலலாமை

சயது, பிறகு, 'தாமததிலஉறுதியையும யுததததில பகைவா ளைககொலலும சகதியையும சிறநதபுகழையும மேலானதேக ணமையையும யோகததையும எலலாருககும பிரியமாயிருககை யையும உமககுசசமீபததிலிருககையையும பதினுயிரமபுததராகளை ம வேணடுகிறேன' என்று சொனனேன எனறுல இவவாறு கட்டுககொளளபபடட சஙகரா, 'அவவாறே ஆகடடும்' எனறு சானனா அதனபிறகு, லோகமாதாவும எலலாவறறையும ாஙகுகிறவளும பரிசுததம செயகிறவளும தவஙகளுககு இருப டமும சிவபிரானமனைவியுமான உமாதேவி அருளகூாநது என ாபபாாதது, 'குறறமறறவரே! உமககு ஸாமபன எனனும புத ன பகவாஞல கொடுககபபடடான எனனிடததிலும வேணடின ட்டுவரஙகளை வாஙகிககொளளும, கொடுககிறேன' எனறு சானனுள பாணடுபுதரரே! அவளையும நான தலைவணஙகிப ராமமணாசளிடததில கோபமிலலாமையையும தநதையின னுககிரகததையும நூறுகுமாராகளையும சிறநத இனபததையும லததினமேல அனபையும தாயின அனுககிரகததையும புலன ரின அடககததையும காரியஙகளினசாமாததியததையும கேட ககொணடேன உமாதேவி எனனைபபாாதது, 'தேவசகதியுள வரே! அபபடியேயாகும நானசொலவது ஒருபோதும பொய வதிலலை டதினுயிரமமனைவிகளையும அவாகளிடததிலஅழியாத னபையும பநதுககளின மிககவிருபபததையும 1தேகததின ழகையும உமககுககொடுககிறேன 2உமதுகிருகததிலஏழாயிரம திதிகள எபபொழுதும புஜிபபாாகள' எனறு சொனனுளா ரதரே! பீமனுககு மூததவரே! ஈஸவரரும ஈஸவரியும எனககு வவாறு வரஙகளையளிதத பிறகு, கணஙகளுடன அநத நிமிஷததி லயே மறைநதனா ராஜஸரேஷடரே! இநத மிககஆசசாயமான ஷயததையெலலாமஅதிகமஹிமையுளளவரான உபமனயுவென ம பிராமமணருககு முனனா நான சொனனேன நலல நியம ளளவரே! அநதபபிராமமணா, தேவருககுந தேவரான சஙகர ககு நமஸகாரமசெயது, 'சிவனுககுஒபபான தேவதையிலலை னுககுச சமானமான தனுசமிலலை கொடுபபதில சிவனைப ானறவரிலலை யுததததில சிவனுககொபபானவரிலலை' எனறு ானனா

1, 2 இவை கேளாதவை

நாறபததேழாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உபமன்யு தண்டிமுனிவர்செய்த பரமசிவஸதோத்திரத்தைக் கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது)

உபமனயு பினனுமசொலலலானா 'ஐயா! கருதயுகததி
தணடி எனறு பெயாபெறற ஒருரிஷியிருநதாா அவா பதினாயிர
வருஷகாலம பகதியோடு தியானமசெயது சிவனை ஆராதிததா
அதனபலனைக கேளும அவா பிரபுவான மகாதேவரைபபாாத
ஸதோததிரஙகளைசசொனனாா தணடியானவா அழிவிலலாதவரு
மஹாதமாவுமான பரமாதமாவைத தவவனமையினால தியான
செயது மிகக ஆசசரியததுடன, 'ஸாஙகியசாஸதிரிகள எவ
மூலபபிரகிருதியெனறு சொலலுகினறனரோ, யோகிகள எவ
பிரகிருதியைநடததும புருஷராகிய ஈஸவராஎனறுதியானிககின
னரோ, படைததறகும அழிததறகும எவாகாரணமெனறு வி
வானகள அறிகினறனரோ, தேவாகளிலும அஸுராகளிலு
முனிவாகளிலும எவருககுமேறபடடவரிலலையோ, ஜனனமிலலா
வரும எலலாவறறையும நடததுகிறவரும முதலும கடையுமறற
ரும சகதியுளளவரும எலவாவறறிறகும மேறபடட ஆனநதமு
ளளவரும குறறமறறவருமான அநதப பகவானைச சரணமடை
றேன எனறுசொனனாா இவவாறு சொலலிககொணடிருகக
போதே, தபோநிதியும குறறமறறவரும உவமையிலலாதவரு
சிரதைதககெடடாதவரும எனறுமிருபபவரும மாறுதவரும பகு
யறறவரும பூரணரும நிாகுணரும முககுணஙகளாகிய பிரகிருதி
யிருபபவரும யோகிகளுககுமோக்ஷமெனறு சொலலபபடட அ
யாதபேரானநதமும மனு இநதிரன அகனி வாயு உலகம பரப
தேவா இவாகளுககுமகதியும யாருககுமவசபபடாதவரும தொ
லறறவரும தூயவரும புததியினாலஎடடததககவரும மனோமய
யிருபபவரும பகுததறியககூடாதவரும குணஙகளை எணண
கூடாதவருமமனததூயமையறறவாகள அடைவதறகு முடியாத
ரும எலலாஉலகஙகளுமஉணடாகுமஇடமும பிரகிருதிககுமேலா
ஆதமாவுககுமமேறபடடவரும பிராணனைநடததுகிறவரும அந
யாமியும ஜீவனதுஒளியுமமனமும அநதபபரபரமமமுமான ஈஸ
ரைபபாாகக விருமபித தணடிமுனிவா அநேகவருஷஙகள உக
மான தவததிலிருநதுஈஸவரரைககணடபிறகு துதிககலானாா 'சி
தவரே! நீா சுததஙகளையும சுததமசெயபவா, நலல கதியைத

றவர்களுக்கும் கதியாயிருப்பவர், ஒளிகளுக்கும் மேலான ஒளி,
வங்களுக்கும் சிறந்த தவமாயிருப்பவர் விஶ்வாவஸு என்னுங்
ந்தர்வன் இரணியாக்ஷன் என்னும் அஸுரன் தேவேந்திரன்
வர்களால் நமஸ்கரிக்கப்பெற்றவரே! அதிக மங்களங்களைக்
காட்டுப்பவரே! பிரபுவே! நீர்தாம் மேலான ஸத்யம் உமக்கு
மஸ்காரம் பிரபுவே! ஜனனமரணங்களுக்குப் பயந்து தவத்தில்
யலுகின்ற யதிகளுக்கு மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவரே! ஆயிரங்
ரணங்களையுடையவரே! ஸூக்ஷ்மத்துக்கு ஆதாரமாயிருப்பவரே!
மக்கு நமஸ்காரம் பிரமமா இந்திரன் விஷ்ணு விஶ்வேதேவர்கள்
ஹரிஷிகள் (யாரும்) உம்மைச் சரியாக அறியவில்லை, நாங்கள்
றிவது எப்படி? எல்லாம் உம்மிடத்திலிருந்துண்டாகின்றன
லாம் உம்மிடத்தில் நிற்கின்றன காலமென்றும் புருஷரென
ம் பிரமமா என்றும் பெயருள்ளவர் நீரே பூர்வவிருத்தாந்தங்
் தெரிந்த தேவரிஷிகள் உமக்கு [1] மூன்று மூர்த்திகள் இருப்ப
ாக்கச் சொல்லுகின்றனர் [2] அதிபௌருஷம், [3] அத்யாத்மம்,
அதிபூதம், [5] அதிதெய்வம், [6] அதிலோகம், [7] அதிவிஜ்ஞானம்,
அதியஜ்ஞம் எல்லாம் நீரே ஞானிகள் ஆத்மாக்களிடத்திலும்
தவர்களிடத்திலுமிருப்பவரும் தேவர்களாலும் அறியப்படாத
ருமான உம்மை அறிந்தபிறகு, பிரகிருதியைவிட்டுத் துயரமற்ற
யார்த்தஸ்வரூபத்தை அடைகின்றனர் பிரபுவே! நீர் நினையாத
ரையில் ஜனனமரணங்கள் அநேகமுண்டு ஸ்வர்க்கத்திற்கும்
மாக்ஷத்திற்கும் மார்க்கங்களை எடுப்பவரும் கொடுப்பவரும் நீர்
வர்க்கமோக்ஷங்களும் காமக்ரோதங்களும் ஸத்வரஜஸ்தமோ
ணங்களும் நீரே மேலும் நீர்தாம், கீழும் நீர்தாம் பிரமமா,
ஷ்ணு, சிவன், ஸ்கந்தன், இந்திரன், ஸூரியன், யமன், வரு
ன், சந்திரன், மனு, தாதா, விதாதா, குபேரன் இவர்களும்
ீர் பூமி, வாயு, ஜலம், அக்னி, ஆகாயம், வாக்கு, புத்தி, இருப்பு,
ன்பு, செய்கை, பொய், மெய், உண்மை, இன்மை இவையும்
ீர் இந்திரியங்களும் சப்தாதிவிஷயங்களும் பிரகிருதிக்கு மேற்
ட்டநித்யவஸ்துவும் உலகமும் உலகத்துக்கு மேற்பட்ட பொரு
ம் அதற்கும் மேற்பட்ட பொருளும் சிந்தைக்கு எட்டுப்பவரும்
ட்டாதவரும் நீர்தாமே பரப்பிரமமும் ஸாங்கியர்களும் யோகா
நம் அடையும் பாக்கியமும் நீர்தாமென்பதில் ஸந்தேகமில்லை

---

1 பிரமமா, விஷ்ணு, சிவன் 2 ஆத்மாவிலுள்ளது 3 தேகத்திலுள்ள
து 4 பஞ்சபூதங்களிலுள்ளது 5 தேவர்களில் உள்ளது 6 உலகங்க
ு உள்ளது 7 ஞானத்திலிருப்பது 8 யாகத்திலிருப்பது.

இபபோது நாஙகள கிருதாரததாகளாஞேமெனபது நிசசய
ஞானததிஞல தெளிநத புததியுளளவாகள எநதககதிககு ஆசை
படுகினறனரோ அநத ஸாதுககளுடையும கதியை நாமும் நிசச
மாக அடைநதோம ஆ! ஆ! இவவளவுநீணடகாலம அறிவிலலாப
மயஙகியிருநதோம நிதயரான எநதச சிறநத தேவஜர விதவா
கள அறிகினறனரோ அவரை நாம அறியாமலிருநதோம நா
இவவளவு ஜனமஙகளுககுப பின நேரே உமமிடததில பகதியை
பெறறேன எவரையறிநதபின மோக்ஷம பெறலாமோ அநத
பகவான பகதியுளளவாகளுககுததான அனுககிரகம செயகிறவ
தேவாகளுககும அஸுராகளுககும முனிவாகளுககும தெரியாப
குகையில வைககபபடடதும வேதததால அறியககூடாததுமா
பரபரமமம எதுவோ அது இநதபபகவானுனஈஸவராதாம இ
எலலாவறறையும படைததவா, எஙகும முகஙகளுளளவா, எ
லாவறறிறகும ஆதமா, எலலாவறறையுமபாாபபவா, எலலா
றிலுமிருபபவா, எலலாவறறையுமறிகிறவா, தேகததை உண
பணணினவா, தேகததைபபோஷிபபவா, எலலாவறறையும த
குததேகமாகவுடையவா, தேகததைஅனுபவிககும ஆதமாவாக
ஆதமாககளடையும கதியாகவுமிருபபவா, உயிரையுணடாககி
வா, உயிரைககாபபவா, உயிாகளைவகிபபவா, உயிரைககொடு
வா, உயிாகளுககுஆதரவானவா, ஆதமஜஞானததுடன அ
வைததுத தியானமசெயகிறவாகளின் ஆதமாககளுககாதாரமா
கதியாயிருபபவா திருமபவும ஜனியாமலிருகக விருமபுகிறவ
ளுககுத தஞசமாயிருபபவா ஈஸவரரே எலலாபபிராணிகளுக
நலலகதியையும கெடடகதியையும கொடுபபவா இவா எலல
பிராணிகளுககும ஜனனமரணஙகளைச செயபவா இவா தவவ
தியை விருமபுகிறவருககு அதை நிறைவேறறும உபாயமும இ
பலனைககொடுபபவரும இவா பூமிமுதலான உலகஙகளையும தே
களையுமபடைதது அவாகளை [1] எடடுசசரீரஙகளிஞல தாஙகிக க
பாறறுகிருா இவரிடமிருநதே எலலாமுணடாகினறன இவரி
திலேயே எலலாம நிலைபெறறிருககினறன இவரிடததிலேயே
லாம பிரளயமாகினறன இவா ஒருவரே எனறுமிருபப
ஸதயலோகததை விருமபுகிறவருககு ஸதயலோகம இவ
ஸாதுககளுககும பரமபொருள இவரே முகதிபெறறவாகளு
மோக்ஷமிவரே ஆதமாவை அறிநதவாகளுககுக [2] கைவல
இவரே இநதப பிரபுவானவா தேவருககும அஸுரருக

1 ஐநதுபூதஙகள ஸூாயன சநதிரன யஜமானன
2 பிரகிருதியைவிடடிருததல,

தருககும தெரியாமலிருககவேணடுமெனறே பரமமாமுத
ன ஞானிகளால ரகஸயமாக மறைததுவைககபபட்டிருககிறா
லால, தேவாகளும அஸுராகளும மனிதாகளும மனததிற
மறைநதிருககும இநதபரபுவினுலேயே மயஙகச செயயபபட
ரகளாய இவருடைய உணமையை அறியாமலிருககினறனா
ாகள பகதியோகததினுல மனததூயமையை அடைநது இவ
ச சரணமடைகினறனரோ அவாகளுககுமட்டுமே உளளததி
பபவராகிய இவா தமமைக காணபிககிறுா எவரை அறிநத
ஜனனமரணஙகள இராவோ, அறியததககவறறுளமுதனமை
ன எவரை அறிநதபின அறியவேணடியது ஒனறுமிலலையோ,
னியானவன எநதச சிறநதலாபததை அடைநதபின அதறகு
லாக எதையும நினைபபதிலலையோ, எவரை மாறுதலும கெடுத
இலலாததும அறிவுககெட்டாததுமான பரகதி யெனறு
டகினறனரோ, ஸததவரஜஸதமோகுணஙகளின ஸவரூபஙகளை
ிநதவரும ஆததமஜஞானததில நிபுணரும மிகக ஸூகஷமஜ
னமுளளவாகளுமாகிய ஸாஙகியாகள எநத ஸூகஷமததை
நது ஸமஸாரததினினறு விடுபடுகினறனரோ, வேதமறிநதவா
பிராணுயாமமசெயதுகொணடு வேதாநததததில சொலலியிருக
அறியவேணடியபொருளாகிய எவரை எககாலமும தியா
துககொணடும ஜபிததுககொணடு மிருககினறனரோ அநத
றுவரரை ஓஙகாரமெனனும ரததததிலேறிககொணடு ஞானி
சேருகினறனா தேவயானமெனறு சொலலபபடும அாசசி
மாாககததின வாயிலாகிய ஆதிதயன எனறு சொலலபபடுகிற
இவா பிதருயானமெனறு சொலலபபடுகிற தூமாதிமாாக
திறகு வாயிலாகிய சநதரன எனறு சொலலபபடுகிறவரும
ரே திசைகளும, மூலைகளும, வருஷஙகள யுகஙகள முதலி
வயும, தேவலோகததிலும மறறலோகஙகளிலுமுளள சிறநத
கஙகளும, தகஷிணுயனமும, உததராயணமும இவரே பரமம
வா முறகாலததில நீலலோகிதா எனறுபெயருளள இவரைப
வகைஸதோததிரஙகளினுல ஆராதிததுப புதரவரமகேட்டாா
வேதிகள காமஙகளில சொலலபபடும மநதிரஙகளினுல எவ
ப பரததவமாகக கூறுகினறனரோ, யஜுாவேதிகள யாகங
ல மூனறு அகனிகளாக அறியபபடும எவரிடததில யஜுா
கவிதிபபடி ஹோமமசெயகினறனரோ, பரிசுததமான ஞான
ள ஸாமவேதிகள ஸாமஙகளினுல எவரைபபாடுகினறனரோ,
ாவணவேதிகளான பிராமமணாகள காமததிறகும ஞானத
கும பயனுகிய பரபரமமமெனறு எவரைத துதிககினறனரோ,

அந்த இவர்தாம் யாகத்திற்கு முதற்காரணமென்றும் முதன்
யானதேவதையென்றும் நினைக்கப்படுகிறார் இவர் இரவுபகலக
காதுகளும் கண்களுமாகவுடையவர், பக்ஷங்களையும் மாஸங
யும் கைகளும் தலைகளுமாகவுடையவர், ருதுக்களை வீரியமாக
தவத்தைத் தைரியமாகவும் வருஷங்களைக் குறி, தொடை, பா
ளாகவும் உடையவர் [1]மிருத்யுவும் [2]யமனும் அக்நியும் ஸம்ஹ
செய்வதில் வேகமுள்ள காலனும் காலத்திற்கு முதற்கா
முமனித்யமுமான மஹாகாலமுமஇவரே சந்த்ரன் ஸூர்யன் ந
திரங்கள் கிரகங்கள் வாயு துருவன் ஸப்தரிஷிகள் ஏழு உலகங
ஸூக்ஷ்மமானமூலப்பிரகிருதி மகத்துமுதல் கடைசிக்கா
வரையிலுமான விகாரங்கள் பரமமாமுதல் தருமபுவரை
முள்ள உலகம் சேதனசேதனங்கள்சோந்த பராணிகள் (ப
பூதங்கள் மனம் புத்தி அகங்காரம் ஆகிய) எட்டுப்பிரகிருதி
பிரகிருதிகளுக்குமேற்பட்ட ஈஸ்வரன் இவையெல்லாம் பர
னுடைய பாகமாகவே நடந்துகொண்டிருக்கின்றன நித்ய
எல்லாவற்றிற்கும் மேற்பட்டதுமாகிய ஆனந்தமும் இவர்த
பற்றற்றவர்கள் அடையும் கதியும் ஸாதுக்கள் தியானிக
மேலானபொருளும் இவர்தாம் இவர்தாம் அச்சமற்ற இ
இவர்தாம் அழிவில்லாத பரப்ரம்மம் சாஸ்திரங்களையும் வே
களையும் வேதாந்தங்களையும் அறிந்தவருக்கு இவரைத் தியா
பதுதான் சிறந்த உபாயம் முடிவானஇடம் இவர்தாம்
வானஞானம் இவர்தாம் முடிவான தவப்பயன் இவர்தாம்
வான நல்வழி இவர்தாம் மேலான இந்திரியஜயமும் இவர்
மேலான ஆனந்தம் இவர்தாம் யோகிகள் இவரையடைந்தப்
ஆகவேண்டியது ஒன்றுமில்லையென்று நினைக்கின்றனர் இ
ஸந்தோஷம், இவரே ஜயம், இவரே வேகம், இவரே தாம
திரம், அன்புள்ளவர்களின் ஆத்மா சேருமிடமும் வித்வா
ளுக்கு அழியாதபயனும் இவர்தாம் மிகுதியாகத் தக்ஷிணை
கொடுத்துப் பலன்களைக்கருதி யாகஞ்செய்யும் யஜமானர்களுக
நீர்தாம் கதியென்பதில் ஸந்தேகமில்லை ஸ்வாமீ! செம்மை
யோகாப்யாஸமும் ஜபமுஞ்செய்து ஐம்புலன்களையும் அட
தேகத்தைப்பீடிக்கும் விரதங்களைச்செய்து தவம்புரிவோரின்
கியமானகதியும் நீரே என்றுமழியாதவரே! எல்லா விஷயங
ளும்பற்றைவிட்டுக்காமஸந்யாஸஞ்செய்தவர்கள்பரமமலோகத்
அடையுமகதியும் நீரே மோக்ஷத்தைவிரும்பிஆசைகளையறுத்
பிரகிருதியின் ஸ்வபாவத்தை விட்டிருப்பவருக்கு மோக்ஷ

1 மரணத்தைச் செய்கிறவன் 2 பாவத்திற்குத் தண்டிப்பவ

நீரே ஸவாமி! உலகஞானமும ஆதமஞானமுமுளளவாக
ரு நாமரூபஙகளிலலாததும குறறமிலலாததுமாகிய கைவலயம
னும சிறநதகதியும நீரே பிரபுவே! வேதஙகளிலும சாஸதிரங
லும புராணஙகளிலும சொலலபபடட[1] அவவைநதுகதிகளும
து அநுககிரகததினலலலது வேறு உபாயததினல கிடைபப
லை' என்று தவஙகளுககெலலாம இருபபிடமாகிய தணடிமஹா
ிவா, முனனா உலகமபடைதத பரமமதேவா எநதபபரபரம்
தைத துதிததாரோ அநதபபரபரமமமாகிய ஈஸவரரை மனமா
துதிததார பரமமஞானியான தணடியினல இவவாறு துதிக
பெறறவரும உமையோடுகூடியவரும பிரபுவும மஙகளகரரு
ா மகாதேவா, 'பரமமாவும இநதிரனும விஷணுவும விஸவேதே
ளும மஹரிஷிகளும உனனையறியாாகள' எனறுசொனனத
சநதோஷமடைநது, தணடிமுனிவரைபபாாதது, 'நீ குறை
குறறமுமிலலாதவனும துககமிலலாதவனும புகழும பிரமம
ஸ்ம திவயஜஞானமுமுளளவனுமாவாய அநதணரிற சிறந
னே! ரிஷிகளால ஆஸரயிககததககவனும ஸூதரம செயயத
வனுமானபுதரன எனனுடைய அநுகரகததினல உனககு
டாவன ஸநதேகமிலலை இனனும எனனவரததை உனககு
போது நானகொடுபபேன? குழநதாய! நீ விருமபுவதைச
ல எனறுசொனனா அநதததணடிமுனிவா கைகூபபிக
ணடு, 'உமமிடததில உறுதியானபகதிதான எனககுவேண
எனறுகேடடாா ஈஸவரா அநதததணடிமுனிவருககு மேற
னவரஙகளையெலலாம அளிததுத தேவரிஷிகளால நமஸ
கபபடடவராகவும தேவாகளாலதுதிககபபடடவராகவுமஅவ
ததிலேயே அநதாததானமானா யாதவஸரேஷடரே! பகவா
வா தம பரிஜனஙகளுடன அநதாததானமானபிறகு, தணடி
ிவா இஙகே என ஆஸரமததிறகுவநது எனககு இதைசசொன
மனிதாகளுள சிறநதவரே! முதலில தணடிமுனிவா எனக
சொனனபிரஸிததமான நாமஙகளைசசொலலுகிறேன உமது
யஸிததிககாக நீா சேளும பிரமமதேவா தேவலோகததில
றுயிரம நாமஙகளைச சொனனா எலலாஜனஙகளுககுமாக
ரம நாமஙகள சாஸதிரஙகளில இருககினறன அசசுதரே!
ஸரேஷடரும மஹாதமாவுமாகிய பகவானுடைய இநத ரகஸ
ன நாமஙகளை அவருடைய அநுககிரகததினல தணடிமுனி
முனனே எனககுச சொனனா' எனறனா

1 யாகம செயபவரினகதி, தவம செயபவரினகதி, காமஸநயாஸம
பவரினகதி, மோக்ஷததைத விருமபுகிறவரினகதி, கைவலயம

நாறபத்தேட்டாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன், உபமன்யு தமக்குச் சொன்ன சிவஸஹஸ்ரநாமத்
தர்மபுத்திரருக்குச் சொல்லியது.)

ஐயா! யுதிஷடிரரே! உடனே, அநதஉபமனயுவென
பரமமரிஷி, பகதியுடன கைகூபபிககொணடு, நாமஙகளின ெ
திமை முதலிலிருநது சொலலததொடஙகினா 'பரமமாவிஞ
ரிஷிகளாலும சொலலபபடடவையும, வேதஙகளிலிருநதும
தாஙகஙகளிலிருநதுமுணடானவையும, மகானகளினுல ஏற
தபபடடவையும, உணமையானவையும, எலலாபபயனகளை
ஈடேறறுகினறவையெனறு பரவிததமானவையும, வேதஙக
தோநத புததியுளள தணடிமஹரிஷியினுல பக்தியுடன சொ
படடவையுமான நாமஙகளினுல எலலாஉலகஙகளிலும கி
பெறறவரும துதிககததககவருமான ஈஸவரரைத துதிககபே
றேன யோககியாகளும புகழபெறறவாகளும ததவஞானி
மான ரிஷிகளாறசொலலபபடடவையும பிரமமலோகததிலி
மறற எலலாஉலகஙகளுககுமாக்க சொணடுவரபபடடவையு
வேதததிலுளள ஸதயமான நாமஙகளினுல எலலாரிலும சிற
ரும முதலவரும ஸவாககததைககொடுபபவரும எலலாப பிர
களுககும அனுகூலரும சுபததைததருகிறவரும சாஸவதப
பரபரமமமெனறு பிரமமதேவரால சொலலபபடடவருமான
வரரைசசொலலபபோகிறேன யாதவரிறசிறநதவரே! நீர
தானமாய எனனிடமகேளும பகதராகிய நீர எலலாவறறி
காரணமும ஈஸவரருககும ஈஸவரனுமாகிய பரமசிவனைப பிர
திததுசகொளளும அதனுல, அநத நிதயமான பரபரமமத
உமககு நான சொலவேன ஒருவன யோகியாயிருநது அ
நூறுவருஷஙகள சொனனுலும ஈஸவரருடைய மகிமையை
றும விரிததுசசொலல முடியாது மாதவரே! எவருடைய
யும நடுவும முடிவும தேவாகளாலும அறியபபடாதவையோ அ
டைய குணஙகளை முறறிலும சொலல யாரால முடியும? ஆகி
ஸாவஜஞரான அநத மஹாதேவருடைய அனுககிரகததினுலே
அவருடையசரிததிரததைக கூடியவரையில பொருளுமசொல
எழுததும சுருககமாகச சொலலுகிறேன அவருடைய அனு
பெறறுககொளளாமல ஈஸவரரைத துதிககமுடியாது எவ
அவா அனுமதிகொடுததபோதுதான நான அவரைததுதித
கிறேன. ஆதியும முடிவுமிலலாதவரும உலகததிறகுககாரண

லபபிரகிருதியைத தமககுக்ஷேததிரமாகவுடையவருமான அநத
காதமாவின நாமஙகளினுடைய ஒருகுறியபைச சொலலபபோகி
றன கிருஷ்ணா! வரஙகொடுபபவரும பிராாததிககததககவரும
லகவடிவமாயிருபபவரும எலலாமறிநதவருமான ஈஸவரரு
டைய நாமஙகளினதொகுதியைப பரமமதேவாசொனனபடி
சாலலுகிறேன, கேளும பரமமதேவாசொனனவை பதின
ரம நாமஙகள அவறறை மனததினறகடைநது தயிரிலிருநது
வணணெயபோலவும மலையிலிருநது பொனபோலவும பூவிலிரு
து தேனபோலவும வெணணெயிலிருநதுநெயபோலவும இநத
ாரம எடுககபபடடது எலலாப பாவஙகளையும போககுவதும
ா லுவேதஙகளுமடஙகியதுமாகிய இது மனஊககததோடும முய
சியோடும அறியவும மறவாமலகொளளவும தககது, மஙகளங
களையும தேகபுஷ்டியையும தருவது, ராக்ஷஸாகளைப போககுவது,
மிகபபரிசுததமானது, பகதியும சிரததையுமுமும நமபிகசையுமுளள
னுககே கொடுககததககது, சிரததையிலலாதவனுககும நாஸதி
னுககும மனததையடககாதவனுககும சாரணரூபியான ஈஸவர
ரபபகைககிறவனுககும கொடுககததகாதது கிருஷ்ணா! அப
டிககொடுபபவன தனமுனனோாகளோடும பினஸநததிகளோ
ம நரகததிறகுபபோவான இதுதான தியானம இதுவே
யாகம இதுவே தியானிககததகக உயாநத பொருள ஜபிககத
கக்தும இது ஞானமும இது உயாநதரஹஸயமும இது மரண
ாலததில இதையறிநதாலும உயாகதியையடையலாம இது பா
ஙகளைபபோககுவது, மஙகளஙகளைத தருவது, யாகமபோலபரி
ததம, சிறநத நனமை எலலா உலகஙகளையும படைததவராகிய
ரமமதேவா முனனே இதைசசெயது தேவலோகததியஸதோத
ிரஙகள எலலாவறறிறகும ராஜாவாகஏறபடுததினா மஹாதமா
ான ஈஸவரருடைய இநதஸதோததிரம அதுமுதலாகததான
ஸதோததிரராஜாவெனறு உலகததில கியாதிபெறறுத தேவாக
ால பூஜிககப்படுகிறது இநதஸதோததிரராஜமானது பரமமலோ
த்தினின்று ஸவாககலோததிறகுக கொணடுவாபபடடது முன
ன தணடிமஹரிஷி ஸவாககலோகததில இதை அடைநதாா இது
வாககலோகததினினறு பூலோகததிறகுக தணடியினலகொண
வரபபடடதினல தணடிசெயததாயிறறு சிறநதகைகளையுடைய
ரே! எலலாமஙகளஙகளுககும மஙகளமுமஎலலாப பாவஙகளை
ம அழிபபதும ஸதோததிரஙகளுள உததமமுமாகியஇநதஸதோ,
திரததைஉமககுச சொலவேன எவா பரமமாககளுககும பிரம
ாவும சிறநதவாகளுளளும சிறநதவரும தேஜஸாகளுககும

1 தேஜஸ்ஸுக்கு தவங்களுக்குந்தவமும் சாந்திகளுக்கும் சாந்தியு ஒளிகளுக்கும் ஒளியும் ஜிதேந்திரியர்க்கும் ஜிதேந்திரியரும் ஞான களுக்கும் ஞானியும் தேவர்களுக்குந்தேவரும் ரிஷிகளுக்கு ரிஷியும் யாகங்களுக்கும் யாகமும் சிவர்களுக்கும்சிவனும் ருத்ர களுக்கும் ருத்ரரும் சக்தர்களுக்கும் 2 சக்தரும் யோகிகளுக்கு யோகியும் காரணங்களுக்குங்காரணமுமாக இருப்பவரோ, என ரிடத்திலிருந்து உலகங்களுண்டாகின்றனவோ, மறுபடியும் என ரிடத்தில் லயிக்கின்றனவோ எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஆத்ம வாகவும் அளவற்ற மஹிமையுள்ளவராகவுமிருக்கின்ற அந்த பரமசிவனுடைய ஆயிரத்தெட்டு நாமங்களையும் என்னிடத்தி கேளும் புருஷஸ்ரேஷ்டரே! அவற்றைக்கேட்ட பிறகு எல்ல அபீஷ்டங்களையும் பெறுவீர்

சிவஸஹஸ்ரநாமம்

ஸ்திரர், ஸ்தாணு, ப்ரபு, 3 பாநு, ப்ரவரர், வரதர், வரர், ஸ வாத்மர், ஸர்வவிக்யாதர், ஸர்வர், [*] ஸர்வகரர், பவர், ஜடி, சர் 4 சிகண்டி, ஸர்வாங்கர், ஸர்வபாவநர், ஹரர், ஹரிணாக்ஷர், ஸர் பூதஹரர், [*] ப்ரபு, ப்ரவ்ருத்தி, நிவ்ருத்தி, நியதர், சாஸ்வதர், த வர், ஸ்மசாநவாஸி, பகவாந், கசரர், கோசரர், [*] அர்த்தநர், அ வாத்யர், மஹாகர்மர், தபஸ்வி, பூதபாவநர், உந்மத்தவேஷப்ர சந்நர், ஸர்வலோகப்ரஜாபதி, மஹாரூபர், மஹாகாயர், வ்ருஷ பர், [*] மஹாயசஸ், மஹாத்மர், ஸர்வபூதாத்மர், விஸ்வரூபர், மஹ ஹநு, லோகபாலர், அந்தர்ஹிதாத்மர், ப்ரஸாதர், ஹயகர்த்தபி பவித்ரர், [*] மஹாந், நியமர், நியமாசிரிதர், ஸர்வகர்மர், ஸ்வயம்பூத ஆதி, ஆதிகரர், நிதி ஸஹஸ்ராக்ஷர், விசாலாக்ஷர், [*] ஸோமர், நக்ஷ ரஸாதகர், சந்த்ரர், ஸூர்யர், சநி, கேது, க்ரஹர், க்ரஹபதி, வர அத்ரி, [10] அத்ரியாநமஸ்கர்த்தர், ம்ருகபாணார்ப்பணர், அநக மஹாதபஸ், கோரதபஸ், அதீநர், தீநஸாதகர், ஸம்வத்ஸரகர மந்த்ரர், ப்ரமாணர், [*] பரமந்தபர், யோகி, யோஜ்யர், மஹாபீஜ மஹாரேதஸ், மஹாபலர், ஸ்வர்ணரேதஸ், ஸர்வஜ்ஞர், ஸுபீஜ பீஜவாஹநர், [*] தசபாஹு, அநிமிஷர், நீலகண்டர், உமாபதி, வி வரூபர், ஸ்வயம்ஸ்ரேஷ்டர், பலவீரர், 5 பலர், கணர், கணகர்த்த கணபதி, திக்வாஸஸ், காமர், மந்த்ரவித், பரமோமந்த்ரர், ஸர்வபா

• 1 மகிமை 2 ப்ரபு என்றபாடம் கொள்ளப்பட்டது

3 'பீமர்' என்பது வேறுபாடம், 'ஸம்ஹாரம் செய்பவர்' என்ப பழைய உரை ' 4 வேறுபாடம், 'சிகீ, கடீ' என்பது மூலத்தின் பாட

5 அபலர் என்று பிரித்தால், ஸஹாயத்தை அபேக்ஷியாத என்பது பொருள்

ரா, ஹரா, 1 கமணடலுதரா, 2 தநவி, 3 பாணஹஸதா, 4 கபால
ாந, 5 அசநி, 6 சதகநி, 7 கடகி, 8 படடிசி, 9 ஆயுதி, மஹாந,
ஸருவஹஸதா, ஸுரூபா, தேஜஸ,10 11 தேஜஸகரா, நிதி, உஷ
ரீஷி, ஸுவகதரா, உதகரா, விநதா, தீரககா, ஹரிகேசா,
ுதீாததா, கருஷணா, ஸருகாலரூபா, ஸிததாாததா, முணடா,
ாவசுபஙகரா, அஜா, பஹுரூபா, கநததாரி, கபாததி, ஊாதவ
ரதஸ, ஊாதவலிஙகா, ஊாதவசாயி, நபஸதலா, தரிஜடி, சீர
ாஸஸ, ருதரா, ஸேநாபதி, விபு, அஹஸசரா, நகதஞசரா, திகம
நயு, ஸுவாசசஸா, கஜஹா, தைதயஹா, காலா, லோகதாதா,
ஞகரா, ஸிமஹசாாதருலரூபா, ஆாதரசாமாமபராவருதா,
ாலயோகி, மஹாநாதா, ஸாவகாமா, சதுஷபதா, நிசாசரா,
ரேதசாரி, பூதசாரி, மஹேஸவரா, பஹுபூதா, பஹுதரா,
வாபபாநு, அமிதா, கதி, நருதயபரியா, நிதயநாததா, நாதத
ா, ஸாவலாலஸா, கோரா, மஹாதபஸ, பாசா, நிதயா, கிரி
ஹாஙநபா, ஸஹஸரஹஸதா, விஜபா, வயவஸாயா, அதநதரிதா,
தாஷணா, தாஷஞதமா, யஜஞஹா, காமநாசகா, தகஷயாகாப
ாாரி, ஸுஸஹா, மதயமா, தேஜோபஹாரி, பலஹா, முதிதா,
ாததா, அஜிதா, அவரா, கமபீரகோஷா, கமபீரா, கமபீரபல
ாஹநா, நயகரோதரூபா, நயகரோதா, வருகஷகாணஸதிகி, விபு,
ுதீகஷணதசநா, மஹாகாயா, மஹாநநா, விஷவகஸேநா, ஹரி,
ஜஞா, ஸமயுகாபீடவாஹநா, தீகஷணதாபா, ஹாயஸவா, ஸஹா
ா, காமகாலவித, விஷணுபரஸாதிதா, யஜஞா, ஸமுதரா, படபா
காா, ஹுதாசநஸஹாயா, பரசாநதாதமா, ஹுதாசநா, உகர
தஜஸ, மஹாதேஜஸ, ஜநயா, விஜயகாலவித, ஜயோதிஷாம அய
ா, ஸிததி, ஸாவவிசரஹா, 12 சிகி, 13 முணடி, 14 ஜடி, ஜவாலி,
ாததிஜா, மூாததகா, பலி, வேணவி, பணவி, தாளி, கலி, கால
டஙகடா, நகஷதரவிகரஹமதி, குணபுததி, லயா, 15 அகமா,
ரஜாபதி, விஸவபாஹு, விபாகா, ஸாவகா, அமுகா, விமோ
நா, ஸுஸரணா, ஹிரணயகவசோதபவா, மேடரஜா, பலசாரி,
ஹீசாரி, ஸருதா, ஸாவதுாயநிநாதி, ஸாவாதோதயபரிகரஹா,
யாலரூபா, குஹாவாஸி, குஹா, மாலீ, தரஙகவித, தரிதசா,
ரிகாலதருக, காமஸாவபநதவிமோசநா, அஸுரேநதராணமபந

1 - 10 'முனனா, தசபாஹு' எனறு கூறியதறகு இஙகு பதது ஆயு
தஙகள கூறபபடடன' எனபது பழைய உரை
11 'தேஜஸகரோதி' என ஒருநாமமாககொணடு, 'பகதாகளுககு
ஒளியைக கொடுககும நிதிபோனறவா' எனபது பழைய உரை
12,13,14 நானகு ஆஸரமஙகளும கூறபபடடது காணக
'கமா' எனறு பிரிததால 'எலலாராலும அடையபபடுகிறவா' எனபது

தநா, யுதிசதருவிநாசநா,௨௱௰ ஸாஙகயபரஸாதா, தாவாஸா, ஸா
ஸாதுஙிஷேவிதா, பரஸகநதநா, விபாகஜஞா, அதுலயா, யஜஞபா
வித; ஸாவவாஸா, ஸாவசாரி; தாவாஸா, வாஸவா, அமர
ஹைமா, ஹேமகரா, அயஜஞா. ஸாவதாரி, தரோததமா, லோஉ
தாக்ஷா; மஹாக்ஷா; விஜயாக்ஷா, விசாரதா, ஸஙகரஹா, ஙிகரஹ
காததா, ஸாபபசிரஙிவாஸநா, முகயா, அமுகயா, தேஹ
காஹலி; ஸாவகாமதா, ஸாவகாலபரஸாதா, ஸுபலா, பலரு
தருத ஸாவகாமவரா, ஸாவதா, ஸாவதோமுகா, ஆகாசஙிாவிரூப
ஙிபாதி, அவசா; ககா, ரௌதரரூபா, அமசு, ஆதிதயா, பஹ
ரசமி, ஸுவாசசஸி, வஸுவேகா, மஹாவேகா, மநோவேக
ஙிசாசரா; ஸாவவாஸி, ஸ்ரீயாவாஸி, உபதேசகரா, அகரா, மு
ஆதமஙிராலோகா, ஸமபகநா, ஸஹஸரதா, பக்ஷி, பக்ஷரூப
அதிதீபதா, விசாமபதி, உநமாதா, மதநா, காமா, அசவதத
ஆததகரா, யசஸ, வாமதேவா, வாமா; பராக, தக்ஷிணா, வா
நா, ஸிததயோகி, மஹரிஷி, ஸிததாாததா, ஸிததஸாதக
பிக்ஷு, பிக்ஷுரூபா, விபணா; மருது, அவயயா, மஹாஸேந
விசாகா, ஷஷடிபாகா, கவாமபதி, வஜரஹஸதா, விஷகமபி, சமு
தமபநா, வருததாவருததகரா; தாலா, மது, மதுகலோசன
வாசஸபதயா, வாஜஸநா, ஙிதயமஆஸரமபூஜிதா, பரமசா
லோகசாரி, ஸாவசாரி, விசாரவித; ஈசாநா, ஈஸவரா, காலா, ஙி
சாரி, பிநாகவாந, ஙிமிகதஸதா, ஙிமிததா, நநதி, நநதிகரா, ஹ
நநதீஸவரா, நநதி, நநதநா, நநதிவாததநா, பகஹாரி, ஙிஹநத
காலா, பரமமா, பிதாமஹா, சதுாமுகா; மஹாலிஙகா, சாருலி
கா, லிஙகாதயக்ஷா, ஸுராதயக்ஷா, யோகாதயக்ஷா, யுகாவஹ
பீஜாதயக்ஷா, பீஜகாததா, அதயாதமாநுகதா, பலா; இதிஹாஸ
1 கலபா, கௌதமா, ஙிசாகரா, தமபா, அதமபா, வைதமபா, வ
யா, வஸுகரா, கலி; லோககாததா, பசுபதி, மஹாகாததா, அநெ
ஷதா, [2] அக்ஷரா, பரமமபரமம, பலவத, சகரா, ஙீதி, அஙீதி; சு
தாதமா, சுததா, மாநயா, கதாகதா, பஹுபரஸாதா, ஸுஸவ
நா, காபபணா, அமிதரஜித, வேதகாரா, மநதரகாரா; விதவாந, ஸ
ரமாததனா, மஹாமேகஙிவாஸி, மஹாகோரா, [3] வசீகரா, அகநி
வாலா, மஹாஜவாலா, அதிதுமரா, ஹுதா, ஹவி; வருஷண

1 'ஸகலபா' என்று கொணடு 'யஜஞவிதிகளைக கலபிககும மீமா
ஸாஙியாயஙகளோடு கூடியவா' எனபது பழைய உரை

2 'அக்ஷரமபரமமபரமம' என ஒனருகவும கொளளலாம

3 'வசீ,கரா' என இரணடாககொணடு வசீ - எலலாவறறையும த
வசததில வைததிருபபவா கரா-ஸமஹாரம செயபவா எனபது பழை
உரை

ா நிதயமவாசசஸவி, தூமகேதநா, நீலா, அஙகலுபதா,
பநா, நிரவகரஹா, ஸவஸதிதா, ஸவஸதிபாவா௲பாகி, பாக
, லகு, உதஸஙகா, மஹாஙகா, மஹாகாபபபராயணா, கருஷ்
ாணா, ஸ¬வாணா, ஸாவதேஹிநாம இநதரியா௲மஹாபாதா,
ாஹஸதா, மஹாகாயா, மஹாயசஸ, மஹாமூாததா, மஹா
ரா, மஹாநேதரா, நிசாலயா, மஹாநதகா, மஹாகாணா,௲௰
ஹாஷடா, மஹாஹநு, மஹாநாஸா, மஹாகமபு, மஹாகரீவா,
சாநபாக, மஹாவக்ஷஸ, மஹோரஸகா, அநதராதமா, மருகா
௲லமபனா, லமபிதோஷடா, மஹாமாயா, பயோநிதி, மஹா
ா, மஹாதமஷடரா, மஹாஜிஹவா, மஹாமுகா, மஹாநகா,
ாரோமா௲௰௧ மஹாகேசா, மஹாஜடா, பரஸநநா, பரஸாதா,
யயா, கிரிஸாதநா, ஸநேஹநா, அஸநேஹநா, அஜிதா, மஹா
௲வருக்ஷாகாரா, வருக்ஷகேது, அநலா, வாயுவாஹநா, கணடலி,
நதாமா, தேவாதிபதி, அதாவசீரஷா, ஸாமாஸயா, ரிகஸஹ
மிதேக்ஷணா௲யஜுபபாதபுஜா, குஹயா, பரகாசா, ஜஙகமா,
மாகாாததா, பரஸாதா, அபிகமயா, ஸுதாசநா, உபகாரா,
பா௲ஸாவா, கநகா, காஞசநசசவி, நாபி ,நநதிகரா, பாவா, புஷ
தபதி, ஸதிரா, தவாதசா, தராஸநா௲௩௰ஆதயா, யஜஞா, யஜஞ
ாஹிதா, நகதா, கலி, காலா, மகரா, காலபூஜிதா, ஸகணா,
காரா௲பூதவாஹநஸாரதி, பஸமசயா, பஸமகோபதா, பஸம
, தருு, கணா, லோகபாலா, அலோகா, மஹாதமா, ஸாவபூஜி
சுகலா, தரிசுகலா, ஸமபநநா, சுசி, பூதநிஷேவிதா, ஆசரமஸ
கரியாவஸதா, விசவகாமமதி, வரா விசாலசாகா௲தாமரோஷ
அமபுஜாலா, ஸுநிசசலா, கபிலா, கபிசா, சுகலா, ஆயுஸ,
, அபரா, கநதாவா௲௰அதிதி, தாாக்ஷயா, ஸுவிஜஞேயா,
ாரதா, பரசவதாயுதா, தேவா, அநுகாரி, ஸுபாநதவா,
பவீணா, மஹாகரோதா௲ஊாதவரேதஸ, ஜலேசயா, உகரா,
சகரா, வமசா, வமசநாதா, அநிநதிதா, ஸாவாஙகரூபா,
ாவி, ஸுஹருதா௲அநிலா, அநலா, பநதநா, பநதகாததா,
பநதநவிமோசநா, [2] ஸயஜஞாரி ஸகாமாரி, மஹாதமஷடரா,
ாபுதா, பஹுதாநிநிதா௲சாவா, சஙகரா, சஙகரா, அதநா,
ரேசா, மஹாதேவா, விசவதேவா, ஸுராரிஹா, அஹிாபுத
, அநிலாபா௲சேகிதாநா, ஹவிஸ, அஜைகபாத, காபாலி,
சஙகு, அஜிதா, சிவா, தநவநதரி, தூமகேது, ஸகநதா, வைசர

1 'மஹாகோசா' எனபது வேறுபாடம 'பெரிய வயிறுளளவா'
பது பழையஉரை

2 இஙகே 'யஜஞாரி, காமாரி' எனபபிரிததால முறையே, 'தக்ஷயா
த யழிததவா'எனறும, 'காமனையெரிததவா' எனறும பொருளாம

வனா, தாதா, சகரா, விஷ்ணு, மிதரா, தவஷடா, தருவா, த
பரபாவா, ஸாவகோவாயு, ஆயமா, ஸவிதா, ரவி, உஷ
விதாதா, மாநதாதா, பூதபாவநா, விபு, வாணவிபாவி, ஸாவ
குஞவஹா, பதமநாபா, மஹாகாபபா, சநதரவகதரா, அநி
அநலா, பலவாந, உபசாநதா, புராணா, புணயசஞசு, ஈ, குரு
தா, குருவாஸி, குருபூதா, குணௌஷதா, ஸாவாசயா, த
சாரி, ஸாவேஷாமபிராணிநாமபதி, தேவதேவா, ஸுகாஸக
ஸத, அஸத, ஸாவரதநவித, கைலாஸகிரிவாஸி, ஹிமவதகிரி
பாரயா, கூலஹாரி, கூலகாததா, பஹுவிதயா, பஹுபரதா,
ஜா, வாததகி, வருக்ஷா, வகுளம, சநதநம, சதம, ஸாரகி
மஹாஜதரு, அலோலா, மஹௌஷதா, ஸிததாததகாரி,
தாததா, சநதோவயாகரணோததரா, ஸிமஹநாதா, ஸிமப
ஷடரா, ஸிமமகா, ஸிமமவாஹநா, பரபாவாதமா, ஜகத
ஸதாலா, லோகஹிதா, தரு, ஸாரஙகா, நவசகராஙகா, கேதும
ஸபாவநா, பூதாலயா, பூதபதி, அஹோராததரா, அநிநதிதா,
வபூதாநாமவாஹிதா, நிலயா, விபு, பவா, அமோகா, ஸம
அசவா, போஜனா, பராணதாரணா, தருதிமாந, மதிமாந, த
ஸதகருதா, யுகாதிபா, கோபாலி, கோபதி, கராமா, கோச
ஸநா, ஹரி, ஹிரணயபாஹு, பரவேசிநாமகுஹாபாலா,
ருஷடாரி, மஹாஹாஷா, ஜிதகாமா, ஜிதேநதரியா, காநத
ஸுவாஸா, தபஸஸகதா, ரதி, நரா, மஹாகீதா, மஹாநருத
அபஸரோகணஸேவிதா, மஹாகேது, மஹாதாது, நைகஸா
ரா, சலா, ஆவேதநீயா, ஆதேசா, 2 ஸாவகநதஸஸுகாவ
தோரணா, தாரணா, வாதா, 3 பரிதீபதி, 4 கேசரா, 5 ஸமயோ
6 வாததநா, வருததா, அதிவருததா, குஞதிகா, நிதயாதமஸ
யா, தேவாஸுரபதி, பதி, யுகதா, யுகதபாஹு, திவிஸுபாவ
தேவா, ஆஷாடா, ஸுஷாடா, தருவா, ஹரிணா, ஹரா, ஆ

---

1 இவறறை ஒருநாமமாககொணடு, 'சநதஸுகளாலும வய
ணஙகளாலும விளககபபடடுப பூரவபக்ஷஙகளைததளளி நிசசயிககப
பொருளாயிருபபவா' எனபது பழையஉரை

2 'ஸாவகநதா, ஸுகாவஹா' எனபபிரிததால, 'எலலாககா
ளும பொருநதினவா, அடுததவாககு ஸுகததைசசெயபவா'
பொருளாம

3, 4 இஙகு, 'பரிதி - அழகாயிருபபவா, பதிகேசரா - ராஜா
பக்ஷி, கருடா' எனபபிரிததுககூறுவது பழைய உரை

5, 6 'வாததநஸஸமயோகம' என ஒனறுககொணடு, 'வருததி
கிற ஸமயோகம அதாவது, ஆணபெணசோககை' எனபது ப
உரை

நேபயோவபு, வஸ்ரேஷ்டா,[௪௦] மஹாபதா, சிரோ
ரி, விமாசா, ஸாவலக்ஷணலக்ஷிதா, ரதயோகிஅக்ஷா,
வயோகி, மஹாபலர், ஸமாமநாயா, அஸமாமநாயா,
தேவர்;[௫௦] மஹாரதா, நிராஜீவர், ஜீவநா, மநதரா, சுபாக்ஷர்,
காககசா, ரதநபரபூதா, ரதநாஙகர், மஹாராணவநிபாந
, மூலா;[௬௦] விசாலா, அமருதா, வயகதாவயகதா, தபோநிதி,
ராஹணர், அதிரோஹா, சீலதாரி, மஹாயசஸ, ஸேநாகல
மஹாகலபா;[௭௦] யோகா, யுககரா, ஹரி, யுகரூபா, மஹாரூபா,
ாநாகஹநா, [1] வதா, நயாயநிாவபணா, பாதா, பணடிதா,[௮௦]
லோபமா, பஹுமாலா, மஹாமாலா, [2] சசிஹரஸலோசநா,
ஸதாரா, [4] லவணா, [5] கூபா, தரியுகா, ஸபலோதயா, தரி
சநா;[௯௦] விஷணுஙகா, மணிவிததா, ஜடாதரா, பிநது, விஸாக
ஸமுகா, சரா, ஸாவாயுதா, ஸஹா, நிவேதநா,[௧௦௦] ஸ
ாதா, ஸகநதாரா, மஹாதநு, கநதபாலீபகவாந, ஸாவ
ஞமஉததாநா, மநதாநோபஹுலோவாயு, ஸகலா, ஸாவ
சநா, [6] தலஸதாலா, சரஸதாவிீ[௧௧௦] ஊாதவஸமஹநநா, மஹாந,
ா, ஸசசதரர், விகயாதோலோகா, ஸாவாஸ்ரயகரமா,
டா, விரூபா, விகருதா [7] தணடி,[௧௨௦] [8] குணடி, விகுாவணா,
பக்ஷா, கருபா, வஜரி, சதஜிஹவா, ஸஹஸரபாத, ஸஹஸர
ததா, தேவேநதரா, ஸாவதேவமயா;[௧௩௦] குரு, ஸஹஸரபாஹு,
பாஙகா, சரணயா, ஸாவலோககருத, பவிதரா, தரிககுநமநத
கநிஷடா, கருஷணபிஙகளா, பரமமதணடவிநிமாதா,[௧௪௦]
நீபாசசகதிமாந, பதமகாபபா, மஹாகாயபா, பரமமகாய
ஜலோதபவா, கபஸதி, பரமமசருத, பரமமி, பரமமவித,
மமணா;[௧௫௦] கதி, அநநதரூபா, நைகாதமா, திகமதேஜாஸவயம
, ஊாதவகாதமா, பசுபதி, வாதரமஹஸ, மநோஜவா,
நி, பதமநாளாகரா,[௧௬௦] ஸரபயுததரணா, நரா, காநிகார
ாஸரகவி, நீலமௌலி, பிநாகதருத, உமாபதி, உமாகாநதா,

1 'அவதா' என்று பிரிததால, 'தமககுவதமிலலாதவா' எனபது
ருள
2 இரணடாகபபிரிததால, 'சசீ - சநதரனுயிருபபவா ஹரஸலோச
- பாவஙகளைபபோககும அழகிய கணகளையுடையவா' எனபது
ருள
3, 4, 5 இவறறையொனருககொணடு, 'பெரிய உபபுக கிணறு,
வது, கடலாயிருபபவா' எனபது பழைய உரை
6 'தலா - எலலாவறறிறகும ஆதாரமாயிருபபவா, தாலா - எலலா
லும தாமிருபபவா' என்று பிரிககவுமாம
7, 8 பிரமமசாரியாயிருபபவா எனபது

ஜாஹநவீதருக, உமாதவா, வரோவராஹா,௪௦ வரதா, வரேண
ஸுமஹாஸவநா, மஹாபரஸாதா, தமநா, சதருஹா, ஶ
பிஙகளா, பீதாதமா, பரமாதமா, பரயதாதமா,௪௧ பரதாநத
ஸாவபாாஶவமுகா, தரியகூஷா, தாமஸாதாரணவரா, சராச
மா, ஸுஷூகூஷமாதமா, அமருதோகோவருஷேசவரா, ஸாதயரி
ஆதிதயவஸு, 1 விவஸவாந,௪௨ 2 ஸவிதா, 3 அமருதா, வயா
ஸுஸமகேூபோவிஸதரஸஸாககா, பாயயோநரா, ருது, ஸம
ஸரம, மாஸம, பகூஷம, ஸஙகயாஸமாபநா,௪௩ கலை, காஷ
லவம, மாதரை, 4 முஹூாததம, 5 அஹஸ, 6 கூஷபா, கூஷ
விஶவகேூததரம, பரஜாபீஜம,௪௪ லிஙகம, ஆதயநிாககமம,
அஸத, வயகதம, அவயகதம,௪௫ பிதா, மாதா, பிதாம
ஸவாககதவாரம,௪௬ பரஜாதவாரம, மோகூதவாரம, தரிவிஷட
நிாவாணம, ஹலாதநா, பரமமலோகா, பரகதி, தேவாஸ
விநிாமாகா, தேவாஸுரபராயணா, தேவாஸுரகுரு,௪௭ தே
தேவாஸுரநமஸகருதா, தேவாஸுரமஹாமாதரா, தேவாஸ
கணாஶரயா, தேவாஸுரசணாயகூஷா, தேவாஸுரகணாக
தேவாதிதேவா, தேவரிஷி, தேவாஸுரவரபரதா, தேவா
ரேஶவரா,௪௮ விஶவா, தேவாஸுரமஹேஶவரா, ஸாவதேவ
அசிநதயா, தேவதாதமா, ஆதமஸமபவா, உதபித, தரி
மா, வைதயா, விரஜா,௪௯ நீரஜா, அமரா, ஈடயா, ஹஸதீஶ
வயாகரா, தேவஸிமமா, நராஷபா, விபுதா, அகரவரா, ஸு
மா,௫௦ ஸாவதேவா, தபோமயா, ஸுயுகதா, சோபநா, வ
பராஸாநாமபரபவா, அவயயா, குஹா, காநதா, நிஜஸாத
பவிதரா, ஸாவபாவநா, ஶருஙகி, ஶருஙகபரியா, பபரு,௫௧
ராஜா, நிராமயா, அபிராமா, ஸுரகணா, விராமா,௫௨ ஸாவ
நா, லலாடாகூஷா, விஶவதேவா, ஹரிணா, பரமமவாசஸ
ஸதாவராணுமபதி, நியமேநதரியவாததநா, ஸிததாாத
ஸிததபூதாாததா, அசிநதயா,௫௩ ஸதயவரதா, சுசி, வரதாதி
7 பரமபரமம, பகதாநாமபரமாகதி, விமுகதா, முகததேஜ
ஸ்ரீமாந, ஸ்ரீவாததநா, 8 ஜகத ௫௪

1, 2, 3 இவறறையொனறாககொணடு, 'பூமியையுடைய இரண
ளுளளவரும உலகஙகளைபபடைபபவரும அழிவறறவருமாயிருபப
எனபது பழைய உரை

4, 5, 6 இவறறையொனறாககொளவது பழையஉரை

7 'பரம=விஶவ தைஜஸ பராஜஞாசகுககுமேல நானகாவது
ணயிருபபவா, பரமம=தேசகாலவஸதுககளால அளவிடககூ
அகணடரூபமான வஸது' என இரணடாகபபிரிததுககூறுவது ப
உரை

8 'ஸதிரா' எனறு தொடஙகி 'ஜகத' எனறு முடிததால, '
பகரான பரமாதமாவிடததில உலகமபொயததோறறம எனறு சொ
படடதாகிறது' எனபது பழையஉரை

சிவஸஹஸரநாம அகராதியும பொருளும.

கநிஜவாலா - அகநியைபபோல ஜவாலையுளளவா
கரவரா - யாகததில முதலபாகமவாஙகுகிறவா
கமா - சலியாதவா, 167-ம பககமபாாகக
கரா - ஒனறும செயயாதவா
ஙகஙுபதா - தம அவயவமாகிய லிஙகததில ஸாநநியமாயிருப
   பவா
சவததா - அஙவததவருககூரூபியாயிருபபவா, 'ஸமஸாரவரு
   கூமா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
சவா - வியாபிபபவா, 'உசசைசரவமுதலியகுதிரைகளாயிருப
   பவா' எனபது பழைய உரை
சநி - வஜராயுததததைததரிபபவா
சலோபமா - மலைபோனறவா, தம ஞானததை வெளிபபடுத
   தாதவா எனபது 'ததவஜஞானி' எனபது பழையவுரை
சிநதயா - தாம சிநதிககவேணடியதொனறுமிலலாதவா குறை
   விலலாதவா எனபது
சிநதயா - உபாஸனைககுமெடடாதவா
தயாதமாநுகதா - ஆதமாவை அநுஸரிததிருபபவா
தரி - சநதிரனுககுப பிதாவான ரிஷி, பு ககுணஙகளுமறறவா
   'புதன' எனபது பழையஉரை
தரியாநமஸகாததா - அதரிபதநியாகிய அநஸூயையசகுத தூ
   வாஸஸ எனனும புதரனாசபபிறநது அவளை நமஸகரிததவா
தநதரிதா - சோமபலிலலாதவா (அதாவது ஓயவிலலாதவா)
தநா - தனமிலலாதவா
தமபா - தமமையடககுகிறவரிலலாதவா
தாவசீரஷா - அதாவவேததததைத தலையாக உடையவா
தாஷணா - அசைககமுடியாதவா
திதி - தேவமாதா, பூமியெனனவுமாம
திதீபதா - மிகபரகாசமாயிருபபவா
திதூமரா - மிககபுகையுடையவா
திரோஹா - மேலபததிலிருபபவா
திவருததா - பெரியவறறிறகுமபெரியவா
தீரா - உதாரமனமுளளவா
துலயா - ஒபபறறவா
நதாஹிதாதமா - வெளிபபடாதஸவபாவமுளளவா
நதராதமா - அநதாயாமியாயிருபபவா
நகா - தககூயாகததை அழிததும பாபமணடாதவா

அநநதரூபா - அளவிலலாதஸவரூபமுடையவா
அநலா - திருபதியிலலாதவா
அநலா - அககியாயிருபபவா
அநலா - அககிபோலப பாபஙகளை எரிபபவா
அநிநதிதா - இகழபபடாதவா
அநிநதிதா - குறறமறறவா
அநிமிஷா - இமைகொடடாதவா
அநிலா - காறறுயிருபபவா
அநிலா - உயிரைததருகிறவா
அநிலாபா - காறறைபபோலிருபபவா, கணணுககுப புலபப
தவரெனபது
அநீதி - பிறரால நடததபபடாதவா
அநுகாரி - பகதாமனததை அநுசரிததுசசெயகிறவா 'பி
மரைக கொலல ஆயுதபரயோகததைஅபிநயிதத கிருஷண
யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
அநௌஷதா - தடுககமுடியாதவா, 'அனனததைப புஜியாத
எனபது பழையவுரை
அபஸரோகணஸேவிதா-அபஸரஸஸுகளின கூடடஙகளினுல அ
கபபடடவா
அபரா - பிநதினவா
அபிகமயா - அடையததககவா
அபிராமா - மனததுககினியவா
அபிவாதயா - யாவராலும நமஸகரிககவும துதிககவும பெறற
அமசு - கிரணமாயிருபபவா, 'அமசுவெனனும தேவதை
யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
அமபுஜாலா - ஜலசசேரககையான கடலாயிருபபவா
அமருதா - அமுதுபோனறவா
அமருதா - நிதயா, சநதரரூபி எனவுமாம, 172-ம பக
பாாகக
அமருதோகோவருஷோவரா-பூமியிலுள்ள தாமததிறகு அழி
லாத ஈஸவரா 'பயனைவிருமபாமறசெயயும அழிவிலல
தாமததிறகு ஈஸவரா' எனபது பழையவுரை
அமரா - மரணமிலலாதவா
அமரா - அழிவிலலாதவா
அமரேசா - தேவாகளுககும ஈஸவரா
அமிதராஜித - சததுருககளை ஜயிபபவா
அமிதா - அளவிலலாதவா

முகயா - கடைசியாயிருபபவா, தமககு முதனமையானவரில லாதவரெனனவுமாம
முசா - முகமிலலாதவா, பரநத அறிவாயிருபபவரெனபது
மோகா-வீணுகாதவா, அவரை ஆஸரயிபபதுவீணபோகாதென
மோகாததா-பிராாததனை வீணபோகாதவா [பது
யஜஞா - யஜஞமுதலிய காமஙகளறறவா
ாததகரா - வேணடினதைதக கொடுபபவா
ாததநா - துஷடாகளைப பீடிபபவா
ாததா - பிராாததிககபபடுகிறவா
ாயமா - சூரியஞக இருபபவா
லோகா - உலகததைதக கடநதவா
லோலா - ஆசையறறவா
வயகதம - புலபபடாதவா 'நான அறியேன எனனும அதுபவ மொனறிலை தோறறும அஜஞானம' எனபது பழையஉரை
வயயா - மாருதவா
வயயா - பலவகைகளால அடையககூடாதவா, 'ஏக பகதியினல அடையபபடுகிறவா' எனபது கருதது
வசா - யாருககும உடபடாதவா
வரா - தமககு மேறபடடவரிலலாதவா
ஜா - ஜனனமிலலாதவா
ஜிதா - யாவராலும ஜயிககபபடாதவா
ஜிதா - ஜயிககபபடாதவா
ஜிதா - முககுணஙகளினுலும வெலல முடியாதவா
ஜைகபாத - ஏகாதசருதரரில ஒருவா
ஸநேஹநா - பறறறறவா
ஸத (சுலோ 108)- காரயமாயிருபபவா, 'காரணமாயிருபபவா' எனபது பழைபவுரை
ஸத (சுலோ 143) - காரயம, 'காரணம' எனபதுபழைய உரை
ஸமாமநாயா - சாஸதிரமுதலியவையாயிருபபவா, வேதததிற கும எடடாதவரெனனவுமாம
ஸுரேநதராணுமபநதநா - அஸுரஸரேஷடாகளைக கடடின வா, 'வாமனரூபமாகிப பலிசகரவாததியைக கடடினவா' எனபது பழையவுரை
ஹஸ - பகலாயிருபபவா, 172-ம பககம பாாகக
ஹஸசரா - பகலில சஞசரிககும தேவதையாயிருபபவா.
ஹிாபுதநியா-ஒரு தேவதை, 'பிரமமாணடததின அடியிலிருக கும சேஷனுயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

அஹோராதரா - இரவுபகலகளாயிருபபவா
அக்ஷரா - அழிவிலலாதவா, 168 - ம பககம பாாகக
ஆகாசநிாவிரூபா - ஆகாசமபோனற தமமிடததினினறும அபே
    ரூபஙகளை உணடாககுகிறவா, அலலது, ஆகாசமபே
    விசேஷ ரூபமிலலாதவா
ஆசரமஸதா - நானகு ஆஸ்ரமஙகளிலுமிருபபவா
ஆதமநிாலோகா - தம ஸவரூபததில பிறா பாாவை வரா
    வா, 'ஜீவனிடததில நிசசயமாகத தமமைப பாாபபவ
    எனபது பழையவுரை
ஆதமஸமபவா - தாமே உணடானவா
ஆதயநிாககமா - உலகததின முதலமுளையாயிருபபவா 'அஹ
    எனனும முதல நினைவு' எனபது பழையவுரை .
ஆதயா - முதலவா
ஆதி - முதலவா
ஆதிகரா - முதலவரான பிரமமதேவரையும படைததவா
ஆதிதயா - பகன எனனும தேவதை, ஸூாயன எனனவும ஆ
    யில இருபபவா எனனவுமாம
ஆதிதயவஸு - அதிதிப்தராாகிய வஸு எனபவராயிருபபவா
    பரகாசிககும சூரியனுயிருப்பவா எனனவுமாம
ஆதேசா - உபதேசமாயிருபபவா
ஆயுதி - எலலா ஆயுதஙகளையும தாிபபவா, நனருக யுததம செ
    பவா 'தமககேயுரிய சூலாயுததததைத தாிததவா' எனப
    பழையவுரை
ஆயுஸ - ஆயுளாயிருபபவா
ஆாதரசாமாமபராவருதா - ரகததததினுல நனைநத யானைததோ
    ஆடையாகவுடையவா
ஆரோஹணா - பகதாகளை ஏறசசெயபவா
ஆவாததமாநேபயோவபு - ஸமஸாரததில பலமுறை திருப
    வோாககுச சாீரததையளிபபவா
ஆவேதனீயா - குருவினுல உபதேசிககபபடததககவா
ஆஷாடா - எலலாவறறையும பொறுககும சகதியுளளவா
இதிஹாஸா - பாரதமுதலிய இதிஹாஸமாயிருபபவா
ஈ - லக்ஷமியாயிருபபவா
ஈசுவரா - வயாபிபபவா
ஈசாநா - எலலாவறறையும நடததுகிறவா
ஈடயா - துதிககததககவா
உகரதேஜஸ - உகரமான தேஜஸையுடையவா

ரா - எல்லாவறறையும் விழுஙகுகிறவா.
பித - அவிதன்மையைப்பிளநதுகொணடு ஆவிாபபவிபபவா
ஸஙகா - பறறறவா
கரா - உறுதியான ரூபமுளளவா
மததவேஷபரசசநநா - பிததனவேஷததிஞல தமமை மறைத திருபபவா
மாதா - மோஹிககச்செய்கிறவர்
காரா - உபகாரம செயபவா
சாநதா - தம ஸாமாததியததை வெளிக்குக்காட்டாதவா
தேசகரா - உபதேசம செய்பவா
ாகாநதா - உமாதேவியிஞல விருமபபபடடவா
ாதவா - உமையின கணவா.
ாபதி - பாாவதிககுக கணவா
ாபதி - பாாவதிககுநாதா, பிரமமவிததைககு அதிபதி எனன வுமாம
ணீஷீ - தலைபபாகையை யுடையவா
ஙகு - தஹிககும கிரணஙகளை உடையவா
தவகாதமா - பரகிருதிமணடலததுககு மேறபோனஸவரூபத தை உடையவா
தவசாயி - அணஞுநது படுததிருபபவா
தவரேதஸ - மேலநோககிய ரேதஸையுடையவா : ஜிதேநதரி யா
தவரேதஸ எலலாருககும மேறபடட பிரமமாதிகளைச் சிரு ஷடி செயகிறவா
தவலிஙகா - மேலநோககிய குறியையுடையவா
தவஸமஹநநா - மிகக வலிமையுளளவா, உயரமானதேக முளளவா
றபதி - எலலாகரஹஙகளுககுந தலைவா, 'அஙகாரகன்' என பது பழையவுரை
றா - எலலாவறறையும கிரஹிபபவா, 'ராகு' எனபது பழைய வுரை
மா - ஜனுசசோககையாயிருபபவா
ாவஸதா - யாகமுதலிய கரியைகளில இருபபவா
ஷணபிஙகளா - கரியநிறமும சிவபபு நிறமுமுளளவா, 'ஹரி ஹர ரூபி' எனபது பழையவுரை
ஷணா - ஸதானநதமாயிருபபவா, 'கருஷணஞக அவதரிதத வா' எனபது பழையவுரை

கருஷணவாணா-கறுதத வாணமுடையவா விஷணுரூபி எனட
ககா - ஹருதயாகாசததிலிருபபவா
ககுபா - திசைகளாயிருபபவா
கசரா - ஹருதயததுளளிருககும வெளியாகிய தகராகாசத
வஸிபபவா
கடகி - கததியைததரிபபவா
கணடலி - மேடுகளிலிருபபவா
கணகாததா - பரமதகணஙகளையுணடுபணணுகிறவா
கணகாரா - பாணனமுதலியபகதாகளைத தம கணஙகளாககச
பவா
கணபதி - பரமதகணஙகளுககு ஈசுவரா
கணா - யாவராலும எணணபபடுகிறவா, ததவததொகுதியான
கணா - பரமதகணமாயிருபபவா
கதாகதா - போயவநதுகொணடிருபபவா, அநதாததான
பரதயகூமுமாவரெனபது, 'ஸமஸாரரூபி' எனபது பல
உரை
கதி - யாவராலும அடையபபடுகிறவா, 'முகதாகளால அ
யபபடுபவா' எனபது பழையவுரை
கதி - யாவருககும ஸாதகமாயிருபபவா
கநததாரி - வாசனையைத தரிபபவா
கநதபாலீபகவாந - பரளயகாலததில காமவாஸனைகளைக
பாறறும ஈசுவரா
கநதாவா - சிதரரதனமுதலிய கநதாவராயிருபபவா
கநகா - பொனனுயிருபபவா.
கநிஷடா - மிகசசிறியவா, சூகூமரூபியெனபது, 'அதிதி
புதராகளில கநிஷடரான வாமனா' எனபது பழையவு
கபாததி - சடைமுடியையுடையவா
கபஸதி - சூரியனுககுக கிரணமாயிருபபவா
கபாலவாந - பிரமமகபாலததை எநதுபவா
கபிசா - பொனனிறமாயிருபபவா
கபிலா - கபிலவாணமாயிருபபவா, செமமடடைவாணமாயி
பவா
கமபீரகோஷா - பெரியவாதயமுழககஙகளுளளவா
கமபீரபலவாஹநா - அயலாரால அசைககககூடாதவனமை
வருஷபவாகனமுளளவா
கமபீரா - அறிவுககெடடாதவா.
கமணடலுதரா - கமணடலு எனனும பாதரததைததரிபப

ணிகாரமஹாஸரகவீ - சிறநதகொனறைமாலையையணிநதவா
நதா - எலலாவறறையும உணடாககினவா
மகாலவித் - காமஙகளின் காலங்களை அறிநதிருப்பவா
மஸாவபநதவிமோசநா - காமஙகளாலுண்டான பநதஙகளெல லாவறறையும விடுவிபபவா
லதாலீ - கையையேபாதரமாகவுடையவா
பா - கலபஸூதரமாயிருபபவா, 168 - ஆம பககம பாாகக
- நெறகளததுககுப பதி, க்ஷேத்ராதிபதி
- யுததரூபியாயிருபபவா
- கலியாயிருபபவா, 'மஹாமோஹததின காாயமான காமக ரோத முதலியவையாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
- கலையெனனும காலததின சிறியபிரிவாயிருபபவா
மபதி - இநதரியஙகளை நடததுகிறவா
றா - யானையாகவநத அஸுரனைககொனறவா
நசநசவி - பொனனிறமுளளவா
தா - ஆனநததின எலலையாயிருபபவா
தாரா - பூமியைததரிபபவா, 'காநதாரமெனனும ஸவரமா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ாலீ - கபாலமுளளவா, 'பிரமமாணடததிறகு அதிபதி' என பது பழையவுரை
நாசகா - மனமதனையழிததவா
ா - எலலாராலும விருமபபபடுகிறவா, மனமதனைபபோல அழகுளளவா
ா - விருமபபபடும சபதாதிவிஷயமாயிருபபவா
கடஙகடா - யமனுடையஆவரணமாகியமாயையையழுடுகிறவா
பூஜிதா - யமனால பூஜிககபபெறறவா
யோகி - காலததைசசோபபிபபவா
ா - காலமாயிருபபவா, யமன, அல்லது எலலாவறறையும நடததுகிறவா
ா - புணயபாபஙகளின பலனைசசெயபவா, 'பலனைக கொடுப பதறகாக எலலாபராணிகளின புணயபாவஙகளையும அறி யும சிதரகுபதனுயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ா - கலைஜஞானஙகளுககு இருபபிடமானவா
ா - காலமாயிருபபவா, 'பிறபபுஇறபபுககளின பெருககாயி ருபபவா' எனபது பழையவுரை
டை - காஷடையெனனும காலததின ஒருசிறியபிரிவாயிருப பவா

காஹலி - காஹலவாதயமுளளவா
கிரிருஹா - கைலாசத்தினமேலிருபபவா
கிரிஸாதநர் - மேருமலையை விலலென்னும்கருவியாகவுடையவ
குணடி - கமணடலுவுளளவா, 171 - ஆம பககம பாாகக
குணபுததி - குணஙகளையறிகிறவா
குணகரா - குணஙகளுககெல்லாம இருபபிடமானவர்
குணதிகா - குணஙகள மிகுதியாக உளளவர்
குணௌஷதா - குணஙகளை விருததிசெய்கிறவா
குரு - ஆசாரியா
குருகாததா - குருக்ஷேதரமென்று சொலலபபட்ட காமஸதா
 தையும உபாஸநஸதானததையுமசெயதவா
குருபூதா - காமஸதானம உபாஸநஸதானம இரணடுமாயிரு
 வா
குருவாஸி-காமஸதானம உபாஸநஸதானம இரணடிலும வ
 பவா
குஹயா - மறைநதிருபபவா, 'உபநிஷததாயிருபபவா' என
 பழையவுரை
குஹா - ஸுபரமமணயா
குஹா - மறைநதிருபபவா, 'குமாரா' எனபது பழையவுரை
குஹாவாஸி - யோகியாயிருபபவா, அலலது, ஹருதயகு
 லிருபபவா
கூபா - பூமியைககாபபவா 171 - ஆம பககம பாாகக
கூலகாததா - தாமவயவஸதையாகிய கரையையுணடுபணணு
 வா 'புஷகர முதலிய மஹாதடாகஙகளைசசெயதவா'
 பது பழையவுரை
கூலஹாரீ - நீாபபெருககு வடிவமாயிருநது கரையை இடிபப
கேசரா ஆகாயததிலிருபபவா, தமககு ஓா ஆதாரமும
 டாதவா எனபது 170 - ஆம பககம பாாகக
கேது - கொடிபோல எஙகும விளஙகுகிறவா
கேதுமாலீ - கொடியினால சோபிபபவா
கைலாஸகிரிவாஸி - கைலாஸமலையிலிருபபவா
கோசாமவஸநா - மாட்டுததோலை ஆடையாக உடுததவா
கோசரா - இநதரியஙகளிலிருபபவா
கோபதி - கிரணஙகளுககு அதிபதி
கோபாலி - இநதரியஙகளைக காபபவா
கோரதபஸ - ஸமஹாரகாலததில உககரமான ஆலோசனையுள
கோரா - உககரமாயிருபபவா

ளதமா - நயாயசாஸதிரஞசெயதவா
சாநபாக - சமசாநதததையடைநதிருபபவா
சாநவாஸி - சமசானததிலவஸிபபவா, 'காசியில' எனபது பழையவுரை
ஙகபரியா - கைலைமலைசசிகரததில பிரியமுளளவா
ஙகி - உயாவுளளவா, 'கொமபுளள வருஷப முதலியவையாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
வதபிஙகளா - வெளுபபும சிவபபுமான நிறஙகளுடையவா, 'அாததநாரீஸவரரூபி' எனபது பழையவுரை
ரா - சகதியுளளவா
ரா - இநதிரன
கரா - ஸுகததைகெகாடுபபவா
கரா - தாருகாவனவாஸிகளுககுச சுகததைச செயதவா
கரா - ஸுகததைக கையிலவைததிருபபவா, 'சநதேஹஙகளை அறுபபவா' எனபது பழையவுரை
ஹரஸுலோசநா - கெடடவழி போகிறவாகளையழிககும அழகான கணகளையுடையவா, சநதிரஸூாயாகளை அழகிய கணகளாகவுடையவா, 'சநதிரனைத தமமுடைய குளிாநத கணணுகவுடையவா எனபது பழையவுரை, 171 - ஆம பககம பாாகக
ரா - குடையாயிருபபவா தாபததை நிவிருததி செயபவரெனபது
ருஹா - சதருககளைக கொலலுகிறவா
கதி - சகதியாயுதமுளளவா
கடீபாசசகதிமாந - பீரஙகி, கயிறு, வேல முதலிய ஆயுதஙகளை உடையவா
ம - ஏழிலைமபாலை மரமாயிருபபவா
ஜிஹவா - நூறுநாககளையுடையவா
ாமுகா - நானகுமுகஙகளையுடையவா
ஷபதா - நானகுவழிகளையுடையவா விஸவா, தைஜஸா, பிராஜஞா, சிவன எனனும நானகுவழிகளால உபாஸிககபபடுகிறவா, அலலது சரியை, கிரியை, யோகம, ஞானம எனனும நானகு வழிகளையுடையவா
தரா - சநதோஷபபடுததுகிறவா
நரவகதரா - மதிபோனற முகமுடையவா
தனம - சநதனமரமாயிருபபவா
தனி - சநதனம பூசிககொணடவா

சநதோவயாகரணோததரா - வேதஙகளுககும வேதாஙகஙக
குமமேறபடடவா, 170 - ம பககம பாாகக
சநி - மெதுவாகவிருபபவா
சமூஸதமபனா - அஸுரஸேனைகளை நிறுததுகிறவா
சாமி - புலிதேதாலையும யானை ததோலையும உடுததவா
சாவா - ஹிமவிபபவா, தாருகாவனமுனிவரை மயஙகச
தவா
சரணயா - காபபவா
சரா - சிதற அடிபபவா, ‘பாணமாயிருபபவா’ எனபது ப
உரை
சராசராதமா - ஜஙகமமும ஸதாவரமுமாயிருபபவா, இஙகு, ‘
ரததுககும லகரததுககும பேதமிலலை’ எனறுகொ
‘திருமபி வருவதும திருமபிவராததுமாகிய ஆசசிர
மாாககமும தூமாதிமாாககமுமா யிருபபவா’ என
பழையஉரை
சலா - ஓரிடததிலும நிலலாதவா, நிலையாக கரஹிககககூடா
ரெனபது
சாசவதா - நிதயா
சாருலிஙகா - அழகான ரூபததையுடையவா
சிகணடி - ஜடைமுடியையுடையவா
சிகி - சிகையுளளவா, ‘குடுமியுளளகருஹஸதா’ எனபது ப
வுரை
சிரோஹாரி - பிரமமாவின தலையை அறுததவா
சிவா - பரிசுததா
சீரவாஸஸ - மரவுரியைததரிததிருபபவா
சீலதாரி - நலலொழுககததைககாபபவா
சுகலா - சுததா
சுகலா - வெணணிறமாயிருபபவா
சுசி - பரிசுததா
சுசி - சுததா, பரகருதியிலிருநது விலகியிருபபவரெனபது
சுததா - குறறமறறவா
சுததாதமா - பரிசுததசிததமுளளவா
சுபாகூஷா - அனுகரஹததினால சிறநத கணணுளளவா
சேகிதாநா - செவவையாக அறிகிறவா
சோபநா - மஙகளகரா
சோபநா - கலயாணமாயிருபபவா
தராஸநா - பயபபடுததுகிறவா

கருமநதரா - பீஜம, சகதி, கீலகம எனனும மூனறு முகய அமசஙகளையுடைய மநதரமாயிருபபவா

காலதருக - இறநதகாலம நிகழகாலம எதிாகாலம ஆகிய முககாலஙகளையும தரிபபவா

சஙகு - ஸதவம, ரஜஸ, தமஸ எனனும முககுணஙகளையும ஆணிகளபோல ஆதாரமாகவுடையவா

சுகலா - மனம வாககு காயம மூனறும சுததமாயிருபபவா

தசா - ஜநநம மரணம வாழககை ஆகிய மூனறு தசைகளையும பிராணிகளுககுக கொடுபபவா

யகூா - முககணணா

யுகா - (மூவிரணடு=) ஞானம, சகதி, பலம, ஐசுவரியம, வீா யம, தேஜஸ எனனும ஆறு குணஙகளுளளவா, 'கலி தவிர மறற மூனறு யுகஙகளாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

லோசநா - முககணணா

விகரமா - மூவுலகஙகளையும வயாபிததிருபபவா, 'தரிவிகர மராயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

விஷடபம - ஸவாககரூபி, 'ஸவாகக ஸாதநமான தாமம' என பது பழையவுரை

ஜடி - மூனறு ஜடைகளையுடையவா

திமாந - தைரியமுளளவா

வா - அசைவறறவா

வா - ஒரு நகூததிரமாயிருபபவா

வா - சலியாதவா

ஷடா - விசுவகாமா, எலலாவறறையும குறைபபவா, அழிப பவரெனனவுமாம

ாதசா - பனனிரணடு ஸூாயாகளாயிருபபவா, 'மனிதாக ளுககுக காபபவாஸமுதலுளள தசைகளில பனனிரணடா வது தசையாகிய மோகூரூபி' எனபது பழையவுரை

பாஹு - பததுக கைகளையுடையவா

டி - தடியுளளவா 171 - ம பககம பாாகக

வநதரி - வைதயசிரேஷடா, பிறவிபபிணிகளுககுச சிகிதசை செயபவரெனபது

வி - விலலையுடையவா

ஸவி - தவமுளளவா

ஸஸகதா - தவததிலிருபபவா

பாகிதி - ரிஷி

பாமயா - தவமேயுருககொணடவா

தமபா - சததுருககளை அடககுகிறவா
தமநா - துஷடாகளை அடககுகிறவா
தாபபசாரி - தாபபஙகளில வைககபபடட ஹவிஸ¬ுகளைப பக
பவா, அலலது, தாபபஙகளில ஸஞசரிபபவா, அவறன
பரிசுததஞ செயபவா எனபது
தாபபணா - கணணாடிபோலிருபபவா
தாமஸாதாரணவரா - புணணியததிறகுததகக பயனாயிருபபவ
தாஷணுதமா - பிறரைப பயபபடுததுகிறவா
தரஙகவித - அலைகளையுடையவா, இஙகு, ஸருஷடி, ஸதிதி,
ஹாரஙகள அலைகள எனபன, 'விஷயசுகஙகளையுடைப
எனபது பழையவுரை
தரா - ஒரு வஸு
தரு - ஆபததைத தாணடுவிபபவா
தரு - கலபகமுதலிய மரமாயிருபபவா
தரோததமா - எலலாவறறையுந தாஙகுகிற ஆதிசேஷன
லானவாகளுககும மேலானவா
தலஸதாலா - கைததாளமாயிருபபவா 171-ஆம பககம பாா
தக்ஷயாகாபஹாரி - தக்ஷருடைய யாகததை அழிததவா
தக்ஷா - காரியஙகளில திறமையுளளவா
தக்ஷிணா - ஸமாததா
தாதா - பரமமா
தாமரோஷடா - சிவநத உதடுளளவா
தாக்ஷயா - கருடா
தாரணா - ஸமஸாரததைத தாணடுவிபபவா
தாலா - ஸமஸாரக கடலின தலம எனறு சொலலபபடட
ததை அறிநதவா, 'சுதத பரமமததை அறிநதவா' என
பழைய உரை
தாளி - தாளமுளளவா
திகமதேஜாஸவயமபுவா - பிரமமாவுககுந தாஙகமுடியாத ப
ரம முடையவா
திகமமநயு - உகரமான கோபமுளளவராயிருபபவா
திகவாஸஸ - திசைகளை ஆடையாயுடுபபவா
திவிஸுபாவஞோதேவா - தேவலோகததிலிருககும இநதர
கும பூஜயா
தீநஸாதகா - ஏழைகளுககு உபகாரம செயபவா
தீாககா - நெடியவா
தீாததேவா - பரிசுதத தேவதை

ணதாபா - உகரமானதாபததைச செயயும அகனியாயிருப
பவா
பவீணா - சுரைககாயகடடின வீணையையுடையவா, இதனுலே
தான அதனை ருதரவீணையெனபது
வாஸா - ஆடையிலலாதவா
வாஸா - தூவாஸமுனிவராக அவதரிததவா
கேதநா - புகைககொடியுளள அகனியாயிருபபவா
கேது - வாலநக்ஷதரமாயிருபபவா
பதாதமா - தேவாகளுககு அநதாயாமி
பதேவா - தேவாககுநதேவா
பா - ஜயிபபவா, விளஙகுகிறவாஎனனவுமாம
பா - ஜயிகக எணணமுளளவா, காநதியுளளவரெனறுமாம.
பரிஷி - தேவதையாகவும ரிஷியாகவுமிருபபவா, 'நாரதர்
முதலியோராயிருபபவா' எனபது பழையஉரை
ரஸிமமா - தேவசிரேஷடா
பாதிதேவா - இநதிரியஙகளுககுஎடடாமல விளஙகுபவா
பாதிபதி - தேவாகளுககுஅதிபதி
பாஸுரகணுகரணி - தேவாஸுரககூடடஙகளை முனனுககுக
கொணடுபோகிறவா, 'காாததிகேயா, கேசிமுதலியவரா
யிருபபவா' எனபது பழையஉரை
பாஸுரகணுசரயா - தேவாஸுரக கூடடஙகளினுல அடை
யபபடுகிறவா
பாஸுரகணுதயக்ஷா - இநதரன விரோசனன முதலிய தேவா
ஸுரககூடடஙகளுககுத தலைவா
பாஸுரகுரு - தேவாஸுரரால பூஜிககபபெறறவா, 'குரு
சுகராகளாயிருபபவா' எனபது பழையஉரை
பாஸுரநமஸகருதா - தேவாஸுராகளால நமஸகரிககப
படடவா
பாஸுரபதி - தேவருககும அஸுரருககும தலைவா
பாஸுரபராயணா - தேவாஸுராககு முககியமான ஆதரவா
யிருபபவா
பாஸுரமஹாமாதரா - தேவாஸுராகளுககு முககியமநதிரியா
யிருபபவா
பாஸுரமஹேசவரா - தேவாஸுராகளை நியமிபபவாகளையும
நியமிபபவா
பாஸுரவரபரதா - பிரமமா ருதராமுதலியோராயிருநது
தேவாஸுராககு வரமளிபபவா
பாஸுரவிநிாமாதா - தேவாஸுரரைபபடைபபவா

தேவாஸுரேஸவரா - தேவாஸுராகளை நியமிபபவா
தேவேநதரா - தேவாகளுககுமாசுவரா
தேஜஸ - ஒளியாயிருபபவா
தேஜஸகரா - ஸூாயனமுதலியவறறிறகும ஒளியையுணடுபணணு பவா 167-ஆம பககம பாாகக
தேஜோபஹாாி - பிறாசககிகளை அபஹாிபபவா
தேஹா - விருததியாகிறவா
தைததயஹா - அஸுாகளைககொனறவா
தோரணா - முகதிககு வாயிலாயிருபபவா
நயகரோதா - ஆலமரததினகிழ தகூஷிணாமூாததியாயிருபபவா
நயகரோதருபா - கீழே வளாவதாகிய ஸமஸார விருகூஷமா யிருபபவா
நயாயநிரவபணா - நியாயசாஸதிரததை உலகததிறகுககொடுதத வா, 'தாமபரகாரம தானமசெயபவா' எனபது பழையஉரை
நருதயபாியா - நாததனததில விருபபமுளளவா
நகதஞசரா - இரவில சஞசாிககும ராகூஷஸா முதலியவராயிருப பவா
நகதா - இரவாயிருபபவா , 'மஹாமோஹமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
நநதநா - சநதோஷபபடுததுகிறவா
நநதி - தாமே நநதியாகவுமிருபபவா
நநதி - ஸமபததாயிருபபவா
நநதிகரா - பூாததிசெயகிறவா
நநதிகரா - ஸமபததைசசெயபவா
நநதிவாததநா - பகைவனஸநதோஷததைஅழிபபவா
நநதீசவரா - நநதியெனனுமவாஹநததுககு ஈசுவரா
நபா - ஆகாயமபோலப பறறறறிருபபவா , அலலது, புலன களுககு விளஙகாதவா
நபஸதலா - ஆகாயததையே இடமாகவுடையவா
நாததகா - எலலாவறறையும ஆடடிவைபபவா
நரா - எலலாவறறையும நடததுகிறவா , ஜீவரூபியெனனவுமாம , 'பிரமமாணடததை நடததும விராடபுருஷா' எனபது பழையவுரை
நரா - ஒனறையுமடையாதவா , பறறறறவாஎனபது
நராஷபா - மனிதஸரேஷடா
நவசகராஙகா - புதியசகரஙகளாகிய சூாியசநதராகளைத திாிபுர ஸமஹாரததில தேருககு அஙகஙகளாகவுடையவா , சககர வடிவஙகளான ஒனபதுகரஹஙகளையும அஙகததிலஉடைய

வர் என்னவுமாம், 'புதுஹம்ஸமாயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
தரவிக்ரஹமதி - நக்ஷத்ரம்போலப்ரகாசிக்கும் தேகமும் புத்தியுமுடையவர்
தரஸாதகா - நக்ஷத்ரங்களைப் படைத்தவர்
- உலகத்திற்கு ஆதாரமாயிருப்பவர்
ஹா - தண்டிப்பவர்
கரா - சாந்த்ரவ்யாகரணம்செய்த சந்திராசாரியராயிருப்பவர்
சரா - இரவாகிய அவித்தையைக்கொண்டு பரவருத்திப்பவர்
சரா - இரவில் ஸஞ்சரிப்பவர்
சாரி - ப்ரளயமென்னும் ராத்ரியில் ஸஞ்சரிப்பவர்
லயா - ராத்ரி என்று சொல்லப்பட்ட அவித்தையை லயிக்கச் செய்கிறவர்
பகாத்தா - எப்போதும் நர்த்தனம் செய்பவர்
பம ஆசரமபூஜிதா - எப்போதும் எல்லா ஆசரமங்களாலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர்
பமவாசசஸவீ - எப்போதும் ஒளியுள்ளவர்
பா - அழிவில்லாதவர்
பாதமஸஹாயா - ஆத்மாக்களுக்கு என்றும் துணையானவர்
- அடைந்தவர்களுக்குப் புதையல் போன்றவர்
- எல்லா ஒளிக்கும் இருப்பிடமானவர், 167 - ஆம் பக்கம் பார்க்க
தி - தேகத்திற்குள் ப்ரவேசிப்பவர்
த்தா - காரணமாயிருப்பவர்
த்தஸ்தா - காரணங்களிலிருப்பவர்
தா - இந்த்ரியங்களை ஜயித்தவர்
மா - எல்லாவற்றையும் நியமிப்பவர், 'நியமத்தால் அடையக்கூடியவர்' என்பது பழையவுரை
மாசரிதா - எல்லாத்தவங்களினாலும் அடையப்பட்டவர்
மேந்த்ரியவர்த்தனா-தவத்தினால் ஐம்புலன்களையும் அறுப்பவர்
பாணம் - மோக்ஷரூபி
ஜீவா - ஜடப்பொருளாயிருப்பவர்
பகரஹா - தடையில்லாதவர்
மயா - குற்றமற்றவர்
யா - எல்லாப்ராணிகளுக்கும் இருப்பிடமானவர்
ருத்தி - ஒழிவாயிருப்பவர்
வர்த்தனா - எல்லாவற்றையுமறிவிப்பவர்

நிஜஸாகசா - தமதுஸ்ருஷ்டியாயிருப்பவா, ஸ்வயம்பு என்பத
நிஹந்தா - கொலலுகிறவா
நீதி - ராஜநீதியாயிருப்பவா
நீரஜா - ரஜோகுணத்தை நிவருத்திக்கச்செய்கிறவா, ப்ராளயஜ
திலிருந்து உண்டானவரென்னவுமாம
நீலகண்டா - கறுத்த கண்டமுடையவா
நீலமௌளி - தலையில இந்த்ரநீலக்கல கிரீடம்தரித்தவா
நீலா - கறுத்த நிறமுள்ளவா, 'மரகதவாணமாயிருப்பவா'
பது பழையவுரை
நைகஸாநுசரா - அநேக மலைச்சிகரங்களில சஞ்சரிப்பவா
நைகாத்மா - அநேக தேஹங்களையெடுப்பவா
ப்ரக்ருஷ்டாரி - காமக்ரோதமுதலிய சத்ருக்களை மிகஒடுக்குப
ப்ரகாசா - வெளிப்படையா யிருப்பவா, 'காமகாண்டமாயிரு
வா' என்பது பழையவுரை
ப்ரசாந்தாத்மா - அலை ஓயந்த கடலபோல அடங்கியிருப்பவா.
ப்ரத்யயா - ஞானமாயிருப்பவா
ப்ரதாநத்ருத - ப்ரக்ருதியைத் தரிப்பவா
ப்ரபாவா - ஒரு வஸ்ு
ப்ரபாவாத்மா - சக்தியை உருவாகக் கொண்டவா
ப்ரபு - அநதாயாமி
ப்ரபு - எல்லாவற்றையுமனுபவிப்பவா
ப்ரமமக்ருத - வேதங்களையுண்டுபண்ணினவா
ப்ரமமகாப்பா-பிரமமாவைத் தமகாப்பத்தில உடையவா, 'வே
தைக் காப்பத்தில உடையவா' என்பது பழையவுரை
ப்ரமமசாரி - ப்ரமமத்தினிடத்திலிருப்பவா
ப்ரமமதண்டவிதாதா - பிரமமதண்டமென்னும ஆயுதத்தை
செய்பவா, பிரமமாவுக்குத் தண்டனைசெய்பவா என்னவும
ப்ரமமலோகா - பரப்ரமமமாகப் பாரக்கப்படுகிறவா, 'ஸத
லோகம' என்பது பழையவுரை
ப்ரமமவாசசலா - பிராமமணருக்குப் பிரமமதேஜஸாயிருப்ப
ப்ரமமவித - வேதமறிந்தவா
ப்ரமமா - மிகப்பெரியவா
ப்ரமமி - வேதமோதினவா
ப்ரமாணா - மெய்யறிவிற்குக் காரணமாயிருப்பவா
ப்ரயதாத்மா - பரிசுத்த மனமுள்ளவா
ப்ரவருத்தி - உலகநடையாயிருப்பவா
ப்ரவரா - சிரேஷ்டா

வேசிநாமகுஹாபாலா - தமமைததியானிபபவாகளின மனத
தைக காபபவா, ‘சரீரததைதககாபபவா’ எனபது பழைய
உரை
ஜாதவாரம - ஸநததிககுககாரணமான ஆசை
ஜாபதி - ஜனஙகளுககு ஈசுவரா
ஜாபீஜம - பிரஜைகளுககு விததாயிருபபவா, மாயையுடன
சோநத பிததாயிருபபவா எனபது
ஸகநதா - எலலாரையும நழுவசசெயகிறவா
ஸநநா - அநுகரஹமுளளவா
ஸாதா - அனுகரஹமாயிருபபவா
ஸாதா - அனுககிரஹிபபவா
ஸாதா - ஆனநதமயமானவா
ாக - முநதினவா
ாணதாரணா - உயிரை நிறுததுகிறவா
ாமமணா - பராமமணபாியா
ாஸாநாமபரபவா - பிராஸஙகள எனனும ஆயுதஙகள உணடா
கும இடம
யூா - இனியவா
ர்தசாரி - பரேதஙகளுடன ஸஞசாிபபவா
தாநாமபரமாகதி - பகதியுளளவாகளுககுச சிறநத ஆதரவு
வான - ஞானம சகதி பலம ஐசுவாியம வீாயம தேஜஸ என
னும ஆறு குணஙகளையும உடையவா
ஹாரி - ஐசுவாியததைததகவாபவா, கொடுபபவரெனறுமாம
பதி ஆதமாககளுககுபபதி
பதி - ஜீவனகளுககு ஸவாமி
டிசி - படடிசம எனனும ஆயுதம உளளவா
பாமுகா - வடவாமுகமெனனும அகநிஸவரூபி
ஙடிதா - எலலாநதெரிநதவா
ஙவி - பணவவாதயமுளளவா
மகாபபா - பிரமமதேவராயிருபபவா
மநாபா - உலகததிறகுககாரணமான பதமததை நாபியிலுடை
யவா
மநாளாகரா - தாமரையினகாமபைத தமககு முனனதாக
வுடையவா, ‘பிரமமதேவா, தாமிருககுநதாமரைமலாின
காமபுமுடிவைக காணுவதறகு அதிலிழிநதும அதைககாணு
மறபோனா, அநதக காமபுககு முனனிருபபவராதலால
பரமமதேவராலுங காணக கூடாதவா’ எனபது, ‘தாமரைக

காமபின முனனியிலிருநது பூககசசெயபவா' எனனவுமாம

பதி - எலலாவறறிறகும ஸவாமி

பநதகாததா - ஸமஸாரபநததனத உணடுபணணுகிறவா

பநதநா - ஸமஸாரபநதமாயிருபபவா

பபரு - கபிலநிறமுளளவா, 'சனியாயிருபபவா' எனபது பழைய உரை

பயோநிதி - கடலாயிருபபவா

பாயயோநரா - நாறபுறமும வியாபிததிருககும ஸமஷடிஜீவனு யிருபபவா

பரகதி - அடையபபடுவனவறறுள மேனமையானவா

பரசவதாயுதா கோடாலியை ஆயுதமாகவுடையவா

பரமபரமம - பரபரமமமாயிருபபவா, 172-ஆம பககம பாாகக

பரமதபா - சிறநததவமாயிருபபவா

பரமமபரமம - பரபரமமம, 168-ஆம பககம பாாகக

பரமாதமா - அனனமயம, பராணமயம, மனோமயம, விஜஞாநமயம, ஆனநதமயம எனனும ஐநதுககுமேல ஆறுவதான சுததானநதமாயிருபபவா

பரமோமநதரா - சிறநத ஆலோசனையாயிருபபவா

பரா - முநதினவா

பரிதீபதி - சேனைகளின ஓரததைக காபபவா, 170 - ஆம பககம பாாகக

பலசாரி - பரமதகணமாகிய சேனையுடன சஞசரிபபவா, 'காடடில சஞசரிககும வேடரூபமாயிருபபவா' எனபது பழைய உரை

பலா - சமாததா, 166-ம பககம பாாகக

பலா - பலததையுடையவா

பலரூபதருத - பலராமரூபததைத தரிததவா, பலததையும அழகையும தரிததவா எனனவுமாம

பலவத - பலமுளள பொருள

பலவாந - சாமாததியமுளளவா

பலவீரா - தம சகதியினுல சதருககளை ஜயிககும சூரா

பலஹா - இநதரரூபியாகிப பலாஸுரனைக கொனறவா, அஸுரசேனையைக கொனறவா எனனவுமாம

பலி - பலமுளளவா

பவா - உறபததிலயஙகளுககுக காரணமாயிருபபவா

பவா - எலலாபராணிகளுககும உறபததிகாரணமானவா

பவிதரா - பரிசுததஞசெயகிறவா, 'ஸமஸாரமெனனும இடியிலிருநது காபபவா' எனபது பழையஉரை

ிதரா - ஆதமாககளைச சுததபபடுததுகிறவா
ிதரா - இடிபோனற துககஙகளிலிருநது காபபவா
ுமகோபதா - திருநீறறினுல உலகததைககாபபவா
ுமசயா - திருநீறறில படுததிருபபவா
ுமபூதா - தாமே நீறுகவுமிருபபவா
ஹாகாககசா - ஸமஹாரததில மிககக்டினமாயிருபபவா
ஹாதரா - அநேகஙகளைததரிபபவா
ஹாதாநிநதிதா - தாருகாவனவாஸ ரிஷிகளால மிகவும நிநதிக கபபடடவா
ஹாபரதா - மிகுதியாககொடுபபவா
ஹாபரஸாதா - மிகக அனுகரஹமுளளவா
ஹாபூதா - தாமே அநேக உருவஙகளானவா
ஹாமாலீ - அநேகலீலைகளையுடையவா
ஹாரசமி - அநேககிரணஙகளையுடையவா
ஹாரூபா - அனேகரூபஙகளைததரிபபவா
ஹாவிதயா - அநேகவிததைகளையுடையவா
க்ஷம - பக்ஷமெனனுமகாலததின பிரிவாயிருபபவா
க்ஷரூபா - ஸகாயமாயிருபபவா
ஷி - கருடரூபி
ககரா - மறறதேவாகளுககு யஜஞபாகததைப பிரிததுக கொடுபபவா
கி - யஜஞபாகமுளளவா
சா - எலலாவறறையும மாயையினுலகடடுகிறவா
ணஹஸதா - கையில அமபுவைததிருபபவா
தா - எலலாருமடையுமிடமானவா
று - பரகாசிபபவா, 166 - ஆம பககமபாாகக
வா - செயகையாயிருபபவா
ா - தநதை
ாமஹா - கூடஸதா, 'விஷ்ணுவுககுமபிதா' எனபது பழைய உரை
ாமஹா - தநதைககுததநதை
து - அநுஸவாரமானவா, அழிபபவாஎனறுமாம
ாகதருத - பிநாகமெனனும விலலைததரிபபவா
ாகவாந - பிநாகமெனனுநதனுஸையுடையவா
ஷ - பிரமமசாரியாயிருபபவா, 'தணடமுதலிய அடையாளங களுளள ஹமஸஸநயாஸியாயிருபபவா' எனபது பழைய வுரை

பிக்ஷுரூபா - பிக்ஷையெடுப்பவனைப்போலிருப்பவர், 'பரமஹ
ஸராயிருப்பவர்' என்பது பழையவுரை
பீதாதமா - பொன்னிறமுள்ளவர்
பீஜகாததா - காரணமாகிய பரகருதியைப் பரவருததிக்கச்செ
கிறவர்
பீஜவாஹநா - காரணங்களைவஹிப்பவர்
பீஜாதயக்ஷா - தாமாதாமங்களுக்கும் ஈசுவரர், காரணமாகிய
கருதிக்கும் ஈசுவரர்
புணயசஞ்சு - புணயததினால் அறியப்படுகிறவர்,
புராணா - முதன்மையானவர்
புஷகரஸதபதி - பிரமமாணடததைச்செயத சிறபி
பூதசாரி - பூதங்களுடன் ஸஞ்சரிப்பவர்
பூதநிஷேவிதா - ஸததுக்களாலே ஸேவிக்கப்பட்டவர்
பூதபதி - பூதங்களுக்கு ஈசுவரர்
பூதபாவநா - பஞ்சபூதங்களையும் உறபத்திசெயபவர்
பூதபாவநா - பராணிகளையெல்லாமகாப்பவர், 'எல்லாபராணிக
மாக மயங்குவதறகு இடமானவர்' என்பது பழைய உ
பூதவாஹநஸாரதி - பூதங்களென்னும் வாஹநங்களுக்குச் சா
யாயிருப்பவர், 'பராணிகளை நடததுகிறவராகிய பிரமம
வரைச சாரதியாகவுடையவர்' என்பது பழையவுரை
பூதாலயா - பஞ்சபூதங்களிலிருப்பவர்
போஜநா - எல்லாருக்கும் உணவையளிப்பவர்
மருகபாணாப்பணா - மானவடிவமான யாகததினமேல் ப
பரயோகம் செயதவர்
மருகாலயா - மானை வைததிருப்பவர்
மருது - கருணையுள்ளவர்
மகரா - முதலைரூபமான சிமசுமாரசக்ரம் என்னும் காலசக்க
யிருப்பவர்
மணிவிததா - காதில் ரதநாபரணமணிநதவர்
மதயமா - நடுநிலைமையுடையவர், பக்ஷபாதமில்லாதவரென்ப
மதநா - ஸநதோஷிக்கச்செயகிறவர், 'மனமதரூபி' என்
பழைய உரை
மதிமாந - புததியுள்ளவர்
மது - வஸநதரூபியானவர்
மதுகலோசநா - தேனபோனறசிவப்புவாணமான கணகளையு
யவர்

தரகாரா - மநதிரஙகளையுணடுபணணினவா
தரா - தமமைததியானிபபவரைக காபபவா
தரா - பரணவமுதலிய மநதிரமாயிருபபவா, 'இறநதவரைப பிழைபபிககும மநதரமாயிருபபவா' எனபது பழையஉரை
தரவித - மநதிரஙகளையறிநதவா
தாநோபஹ்ஃலோவாயு-பரளயகாலததில உலகஙகளைக களைநதெடுககும பெருஙகாறறு, தேகததில வயாபிதது நரமபுகளைச சீரபபடுததும பிராணவாயு எனனவுமாம
நாவேகா - மநோவேகமுளளவா
நாஜவா - மநோவேகமுளளவா
றரிஷி - பெரியஞானமுளளவா, 'வஸிஷடாமுதலியவராயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
றாகரீவா - பெருஙகழுததையுடையவா
றாகரோதா - ஸமஹாரகாலததில உகரமான கோபமுளளவா
றாகமபு - சஙகவாததியததை யுடையவா, 'சஙகுபோனற கழுததையுடையவா' எனபது பழையவுரை
றாகாணா - பெரியகாதுகளையுடையவா
றாகாததா - காததாவையும படைததவா
றாகருபபபராயணா - சிறநத காபபததிறகுக காரணமானவா, பிரமமாணடததிறகுள எலலாவறறையும உணடாககினவா எனபது
றாகாபபா - பரளயகாலததில உலகம அடஙகியிருபபதனால பெருஙகாபபமுடையவா, 'பிரமமாமுதலானவாகளை வயிறறில வைததிருபபவா' எனபது பழையவுரை
றாகாபபா - விசாலமான உளபாகததையுடையவா, எலலாவறறிறகுமமேல வயாபிததிருபபவரெனபது
றாகாமா - ஸருஷடிமுதலிய பெருஙகாரியஙகளைச செயகிறவா
றாகலபா - சிறநத ஆபரணஙகளையுடையவா
றாகாயா - விராட எனனும பெரியசரீரமுளளவா
றாகாயா - பெரியசரீரமுடையவா
றாகாயா பெரியதேகமுடையவா
றாகீதா - சிறநதபாடடையுடையவா
றாகேசா - பெரிய தலைமயிரினையுடையவா, 169-ஆம பககம பாாகக
றாகேது - சிறநத வருஷபககொடியையுடையவா.
றாசோரா - மிக உகரமானவா
றாஙகா - பெரிய லிஙகததையுடையவா

மஹாதமா - பெரியமனமுள்ளவா
மஹாதமா - பிரமபினருபமுள்ளவா
மஹாதநதா - பெரியபறகளை யுடையவா
மஹாதநு - சிறநதவிலலையுடையவா
மஹாதபஸ - உலகைப படைககததககசிறநத ஆலோசனையை யுடையவா
மஹாதபஸ - சிறநததவமுள்ளவா
மஹாதமஷடரா - நீணடகோரபபறகளையுடையவா
மஹாதமஷடரா - பெருஙகோரபபறகளையுடையவா
மஹாதாது-சிறநத தாதுககளோடுகூடிய மேருமலையையுடையவா
மஹாதேவா - தேவாகளுககும தேவா
மஹாதேஜஸ - பேரொளியுள்ளவா
மஹாந - பூஜயா
மஹாந - சிறநதவா
மஹாந - மகத எனனும தததவமாயிருபபவா
மஹாநதகா - யமனுககுமயமன
மஹாநருதயா - சிறநத நாததனததையுடையவா
மஹாநகா - பெரிய நகஙகளையுடையவா, 'நரஸிமமமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
மஹாநநா - பெரியவாயுள்ளவா
மஹாநாகஹநா - பெரிய யானையைக கொனறவா
மஹாநாதா - பெரிய சபதமாயிருபபவா, 'ஆகாச வயாபியான அநாஹதநாதமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
மஹாநாஸா - பெரியமூககுடையவா
மஹாநேதரா - பெருஙகணகளுடையவா
மஹாபரஸாதா பெரிய அநுகரஹமுள்ளவா
மஹாபதா - பெரியமாாககமாயிருபபவா, எளிதில முகதியடையும வழி
மஹாபலா - சிறநதபராககரமமுள்ளவா
மஹாபலா - சிறநதபலமுள்ளவா
மஹாபாதா - பெரியகாலகளையுடையவா
மஹாபீஜா - காரணததிறகுங காரணமானவா
மஹாமாதரா - பெரியஅளவுடையவா
மஹாமாயா - பெரியமாயையையுடையவா
மஹாமாலா - சிறநதபூமாலையையணிநதவா
மஹாமுகா - பெரியவாயையுடையவா
மஹாமுநி - பெரியரிஷி

ஹாமூாததா - பெருநதலையையுடையவா
ஹாமேகநிவாஸி - பரளயகாலமேகஙகளில வஸிபபவா
ஹாயசஸ - பெருஙகீாததியுளளவா.
ஹாயசஸ - பெருமபுகழுளளவா
ஹாயுதா - சிறநதஆயுதமுடையவா
ஹாாணவநிபாநவித - ஸமஹாரகாலததில பெருஙகடலையும குடிபபவா, அதாவது வறறசசெயபவா
ஹாரதா - பெருநதேருடையவா, திரிபுரஸமஹாரததில பூமியே தேராக இருநததுகாணக
ஹாரூபா - அளவறறரூபமுளளவா
ஹாரூபா - பெரியரூபமுளளவா
ஹாரேதஸ - பொனமலை வெளளிமலைகளை உணடாககும சிறநத ரேதஸையுடையவா, தமது பரதிபிமபமாகிய ஆதமாவை பரகருதியில பரவேசிககசசெயபவா எனனவுமாம
ஹாரோமா - பெரியரோமஙகளையுடையவா, ‘வராஹமாயிருபபவா’ எனபது பழைய உரை
ஹாலிஙகா - பூஜிககததகக லிஙகததையுடையவா
ஹாவக்ஷஸ - பெரியமாாபையுடையவா
ஹாவேகா - மிககவேகமுளளவா
ஹாஜவாலா - பெரியஜவாலையுளளவா
ஹாஜடா - பெரியஜடையுளளவா
ஹாஜதரு - பெரிய கழுததெலுமபுமுணடுகளையுடையவா
ஹாஜிஹவா - பெரியநாவையுடையவா
ஹாஸேநா பெருமபடையையுடையவா, ‘தேவஸேநாபதியான காாததிகேயராயிருபபவா’ எனபது பழையஉரை
ஹாஹநு - உலகததைபபக்ஷிககபபோதுமான பெரியகபோலங களையுடையவா
ஹாஹநு - பெரியகனனஙகளையுடையவா
ஹாஹாஷா - பேரானநதமுடையவா
ஹாஹஸதா - பெரியகைகளையுடையவா
ஹாக்ஷா - எஙகும வயாபிதத பெருமபுலனகளையுடையவா
ஹீசாரி - பூமியெலலாமசஞசரிபபவா
ஹேசவரா - எலலாருககும மேலானஈசுவரா
ஹாரஸகா - பெரியமாாபையுடையவா
ஹாஷடா - பெரியஉதடுகளுளளவா
ஹளஷதா - சிறநததானயஙகளாயிருபபவா

மாதரை - மாதரையெனனும காலததின சிறிய பிரிவாயிருபபவா
மாதா - தாய
மாநதாதா - ஓா அரசன, 'நானஎனறு சொலலபபடட ஜீவனைப போஷிபபவா' எனபது பழையவுரை
மாநயா - பூஜிககததககவா
மாயாவி - மாயையுளளவா
மாலி - மாலையைததரிததிருபபவா
மாஸம - மாஸமெனனும காலததின பிரிவாயிருபபவா
மிதரா - பனனிரணடுசூரியரைச சோநதவா, அலலது, எலலாவற றையுமளபபவா, எலலாம அவாககு அடஙகினவையெனபது
முகததேஜஸ - ஆசிரிதரக்ஷணததிறகாகத தமது சகதியை விடுகிற வா, 'லிஙகசரீரததைவிடடவா' எனபது பழைய உரை
முகபா - முதனமையானவா
முணடா - ஸநயாஸி
முணடா - தலையிற கேசஙகளிலலாதவா
முணடி - தலைமொடடையாயிருபபவா, சிரோமுணடனம இரு வகையெனககொணடு, 'ஸநயாஸியும நைஷடிகபரமமசாரியு மாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
முதிதா - எபபோதும ஆனநதமாயிருபபவா
முனி - மௌனமாயிருபபவா
முஹூா்ததம - முஹூா்ததமெனனும காலததின பிரிவாயிருப பவா 172-ஆம பககமபாாகக
மூாததகா - தலையில இருபபவா, ஸுஷுமநாநாடியில பரகாசிப பவரெனபதுகருதது
மூாததிஜா - சரீரததிலுணடாகிறவா, மனிதசரீரததில பரதயக்ஷ மாகிறவா
மூலா - உலகததிறகு வேராயிருபபவா
மேடரஜா - லிஙகததில ஆவிாபபவிபபவா
மேருதாமா - மேருவிலிருபபவா
மோக்ஷதவாரம - மோக்ஷததிறகுக காரணமான வைராகயமா யிருபபவா
யசஸ - கீாததியாயிருபபவா
யஜஞபாகவித - யாகததிலுளள ஹவிாபபாகஙகளையடைகிறவா
யஜஞா - யாகரூபி
யஜஞா - பூஜிககபபடுகிறவா
யஜஞா - யாகமாயிருபபவா, 'ஜீவனையும ஈசவரனையுமசோககும யோகமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை.

ஞஸமாஹிதா - யாகததிலிருபபவா, 'யோகமொனறினலேயே அடையககூடியவா' எனபது பழையவுரை

ஞஹா - தக்ஷயாகததைதக கெடுததவா, 'பலியினயஜஞததைதக கெடுததவா' எனபது பழையவுரை

ாபபாதபுஜா - யஜுாவேதமே காலகளும கைகளுமாக உடையவா

தபாஹு - முபபறசியுளள கைகளையுடையவா

தா - எலலாவறறிலும சோநதிருபபவா, 'யுததஸநநததரா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை

கரா - யுகஙகளையுணடுபணணுகிறவா

ரூபா - யுகமெனனுஙகாலமாயிருபபவா

ாதிபா - ஸுகதுககம, லாபாலாபம, ஜயாபஜயம, சீதோஷண முதலான இரணடுகளுககு அதிபதி, நானகுயுகஙகளையும காபபவா எனனவுமாம

ாவஹா - யுகஙகளையுணடுபணணுகிறவா

சதருவிநாசநா - யுததததில சதருககளையழிபபவா

ாகா - யோகமாயிருபபவா

ாகாதயக்ஷா - யோகததினல ஸாக்ஷாதகரிககபபடுபவா

ாகி - யோகததிலிருபபவா

ாஜயா - யோகததினல அடையததககவா

நபரபூதா - மிகுதியான ரதநஙகளையுடையவா

நாஙகா - ரதநமபோலச சிறநத அஙகமுடையவா

யோகிஅக்ஷா - தெரிறசோநத அசசாயிருபபவா, உலகததிற காதாரமானவா எனபது

- ஸுகரூபி

- சூரியனக இருபபவா

ஜராஜா - அரசாககுமஅரசா, சநதரனககவிளஙகுபவா எனனவுமாம, 'குபேரனக இருபபவா' எனபது பழையவுரை

ஸஹஸராமிசேக்ஷணா - அநேக ரிகருககளை அநேகம கணகளாகவுடையவா

ரா - ஸமஹாரகாலததில எலலாபராணிகளையும அழசசெயபவா, 'எலலாருககும பராணரூபா, ஸூதராதமா' எனபது பழையவுரை

ரு - ருதுவெனனும காலததின பிரிவாயிருபபவா

ளதரரூபா - மஹாபைரவரூபமுளளவா

ர - சீககிரமாக அனுகரஹிபபவா

லமபா - அநேகமபிரமமாணடஙகள தமமிடததில தொங
படி இருபபவா
லமபிதோஷடா - பரளயகாலததில உலகஙகளைபபக்ஷிககிற
குதமொஙகுகிற உதடடையுடையவா
லயா - எலலாவறறையும லயிககசசெயகிறவா
லலாடாக்ஷா - நெறறிககணணுளளவா
லவணா - ஸமஹரிபபவா 171 - ஆம பககமபாாகக
லவம - லவமெனனும காலததின சிறியபிரிவாயிருபபவா
லிஙகம - மஹததெனனும ததவமாயிருபபவா
லிஙகாதயக்ஷா - பரமாணுககளினலை அறியபபடுகிறவா
லோககாததா - லோகஙகளைபபடைததவா
லோகசாரி - லோகஙகளிறசஞசரிபபவா
லோகதாதா - லோகஙகளுககெலலாம ஈசுவரா
லோகபாலா - திககபாலாகளாயிருபபவா
லோகபாலா - உலகததைக காபபவா
லோகஹிதா - உலகஙகளுககு அனுகூலா
லோஹிதாக்ஷா - சிவநதகணகளையுடையவா
வயகதம - புலபபடுபவா
வயகதாவயகதா - பகதிககுப புலபபடடும இநதிரியஙகளுக
புலபபடாமலும இருபபவா, 'காரியகாரணரூபா' என
பழையவுரை
வயவஸாயா - உறசாகமாயிருபபவா
வயாகரா - வயாகரேசுவரரெனனும லிஙகமாயிருபபவா
வயாலரூபா - ஸாபபரூபமாயிருபபவா, 'ஆதிசேஷரூபி'
பது பழையவுரை
வயாஸா - வயாஸரூபி
வரதாதிபா - ரோனபுகளைக காபபவா
வருததா - விருததியடைநதவா, திரிவிகரமராயிருநதவா என
வருததாவருததகரா - யுததததில மணடலமாகச சுறறுவதை
ஜயிததுத திருமபுவதையும செயபவா
வருஷணா - காமபலனகளை வாஷிபபவா
வருஷரூபா - தாமமே உருவமாககொணடவா
வருக்ஷகாணஸதிதி - விருக்ஷததினுடைய காதுபோனற இலை
மேலிருபபவா, ஆலிலைமேலபடுததிருககும விஷணு
எனபது கருதது
வருக்ஷகேது - ஸமஸாரவருக்ஷததிறகுக கொடிபோலிருப

கூதா - மரமாயிருபபவா
கூதாகாரா - ஸமஸாரவருகூததின வடிவமாயிருபபவா
ளம - மகிழமரமாயிருபபவா
பா - பகதருககு வசபபடுகிறவா
ரா - எலலாரையுமவசபபடுததுகிறவா
ரா - எலலாவறறையும தமஅதீனததிலவைததிருபபவா
168 - ஆம பககமபாாகக
ஜா - வாததகராயிருபபவா
- மிருதயுவாயிருபபவா, 171 - ஆம பககமபாாகக
சகரா - ஸநததிவிருததிசெயகிறவா
நாதா - புலலாஙகுழலின ஸவரமாயிருபபவா
ா - புலலாஙகுழலாயிருபபவா
ஷிபாஷி - நிறஙகளைபபலவகைகளாககககாடடுகிறவா, நானகு
வாணஙகளையுணடுபணணினவா எனனவுமாம
ததி - தசசனுயிருபபவா [ஆம பககமபாாகக
தநா - ஆதமாவையுமதேகததையும வருததிசெயபவா 170-
ா - வரஙகளைககொடுபபவா
ா - வரஙகளைககொடுபபவா, 'சிறநத உருவஙகளெடுதது த
தயைசெயபவா' எனபது பழையவுரை
- எலலாவறறையுமமறைதது வயாபிததிருபபவா
- கரஹஙகளினுல பராாததிககபபடடவா, 'பிருகஸபதி, சுக
கிரன' எனபது பழையவுரை
- விருமபபபடுகிறவா
ணயா - வரஙகேடகததககவா
ாவராஹா - ஆதிவராஹரூபி
ஹஸதா - வஜராயுதததைக கையிறபிடிபபவா, 'பாவதஙக
ளைப பிளககும இநதிரனுயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
- இநதிரனுயிருபபவா
- வஜராயுதம தரிததவா
வேகா - வாயுவேகமுளளவா
சரேஷடா - தாவயததிலுமசிறநதவா
ஸபதயா - பிருஹஸபதியை அனுசரிததவா, புரோஹிதரா
யிருபபவரெனபது
ா - யாவராலுமடையபபடடவா
ரமஹஸ - காறறுவேகமுளளவா

வாமதேவர் - பிராரத்திக்கப்படும் தேவர், 'கர்மபலன்களு
 ஈசுவரர்' என்பது பழையவுரை
வாமனர் - குறளாயிருப்பவர், 'வாமனாவதாரஞ்செய்த விஷ
 ரூபி' என்பது பழையவுரை
வாமர் - அழகானவர், 'ஆனந்தஸ்வரூபர்' என்பது பழை
 யுரை
வாயுவாஹனர் - காற்றை வாஹனமாகவுடையவர்
வாஜஸனர் - வாஜஸனேயம் என்னும் சாகையை பரவுருத்திக
 செய்தவர்
வாஸவர் - இந்திரனாயிருப்பவர்
விகயாதோலோகர் வெளிப்படையான பரகாசமானவர்
விகருதர் - ஸ்வபாவம் மாறுகிறவர்
விக்ராவணர் - கெட்டவரைக்கோபிப்பவர், 'காமத்தினால் அ
 யப்படாதவர்' என்பது பழையவுரை
விசவகாமமதி-விசவகாமா என்னும் தேவசிற்பியின் புத்தியாயி
 பவர், உலகத்திலுள்ளசெய்கைகளை அறிபவர் என்னவும
விசவதேவர் - எல்லாருக்கும் தேவர், 'விசவம் என்னப்ப
 விஷ்ணுவுக்கும் தேவர்' என்பது பழையவுரை
விசவதேவர் - உலகத்தால் விளையாடுகிறவர்
விசவபாஹு - உலகங்களில் வயாபிக்கும் கைகளையுடையவர்
விசவர் - எல்லாவற்றையும் தம்முள்வைத்திருப்பவர்
விசவரூபர் - எங்குமகாணப்படுகிறவர்
விசவரூபர் - எல்லாஉருவங்களையும் படைத்தவர்
விசவக்ஷேத்ரம் - உலகங்களுக்கு ஆதாரமானவர்
விசாகர் - குமாரசகடவுளாயிருப்பவர், 'இந்தரன் வஜ்ராயுத
 னால் அடித்தபோது கார்த்திகேயரிடமிருந்துஉண்டாகி
 ருக்குச் சகாயமாயிருந்தவர்' என்பது பழையவுரை
விசாம்பதி - மனிதர்களுக்குநாதர்
விசாரதர் - எல்லாம்தெரிந்தவர்
விசாரவித - ஆத்மவிசாரம் அறிந்தவர்
விசாலசாகர் - பெரியகைகளையுடையவர்
விசாலர் - வயாபித்திருப்பவர்
விசாலாக்ஷர் - அகன்றகண்களையுடையவர்
விதவான - எல்லாம்தெரிந்தவர்
விதாதா - கட்டளையிடுகிறவர், 'பலவகைகளால் போஷிப்ப
 என்பது பழையவுரை

தா - வணககமுளளவா

ணா - விஷயிலலாதவா, 'வயவஹாரம இலலாதவா, தணட முதலியன இலலாதவா' எனபது பழையவுரை

ரகா - உலகததிலிருநது தனிததிருபபவா, அவயவமிலலாதவ ரெனனவுமாம

ரகஜஞா - அவரவா காமஙகளுககுத தககபடி பலனகளைப பகுககத தெரிநதவா

- அநேகமரூபஙகளாயிருபபவா

- எலலாபராணிகளுககும ஈசுவரா

- பலரூபஙகளாக ஆகிறவா

- வயாபிததிருபபவா

தா - விசேஷமாக அறிநதவா

ாசா - ஞானரூபி

கதா - முழுதும விடுபடடவா

மாசநா - ஸமஸாரததை விடுவிபபவா

ஜா - ரஜோகுணமறறவா

ாமா - பகைவரையொழிபபவா, விஷயஙகளிலிருநது ஒழிந திருபபவரெனனவுமாம

பா - உருவ மாறியிருபபவா, பல உருவஙகளாகத தோறறு கிறவா எனபது

ஸவாந - கிரணஙகளையுடையவா, 172-ஆம பககமபாாகக

யகாலவித - ஜயிககுமதருணம அறிநதவா

யா - ஜயமாயிருபபவா

யாக்ஷா - எலலாவறறையும ஜயிககுமதேரையுடையவா

கமபி - விஸதாரமுளளவா

ஷணு - பனனிரணடு சூரியரைசசோநதவா, அலலது, வயா பிபபவா

ஷணுபரஸாதிதா - விஷணுவினால ஆராதிககபபடடவா, 'சக ரததைப பெறுவதறகாக விஷணுவினால ஆராதிககபபட டவா' எனபது பழையவுரை

வகஸேநா - எஙகும பரவுமசேனையுடையவா

ணணஙகா - விசனததினால ஓயநத அஙகமுடையவா, 'பூமி முதலிய அஙகஙகள அவரிடம முழுதும லயிககினறன, அத னால, அடஙகிய அஙகஙகளுளள சுததா, வயாபகா' எனபது பழையவுரை

ஸதாரா - எலலாவறறையும மறைபபவா, 171-ஆம பககம பாாகக

விஸாககா - விஸாககமானவா, படைப்பவா என்றுமாம
வேணவி - வேணுவாதயமுளளவா
வேதகாரா - வேதஙகளையுணடுபணணினவா
வைசரவணா - குபேரா
வைதயா - விததைகளநிரமபினவா
வைதமபா - கபடமிலலாதவருககு வேணடினவா
ஜயோதிஷாமஅயனா - நக்ஷததிரமுதலியவறறிறகு மாாகக
யிருபபவா
ஜவாலி - ஜவாலைகளையுடையவா
ஜகத - உலகததிலுளள பொருளகளயாவுமாயிருபபவா, '
பொழுதும மாறிகொணடேயிருபபதனால அவயாக
முதல கடமவரையிலுளள அழியும ஸவபாவமுளள வ
வாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ஜகதகாலஸதாலா - உலகததைவிழுஙகுமயமனையே போ
பாதரமாக உடையவா, யமனவழியாக எலலாவறறை
தாமே அழிபபவா எனபது
ஜஙகமா - சஞசரிபபவா
ஜடாதரா - ஜடையைததரிபபவா
ஜடி - ஜடையை உடையவா
ஜடி - ஜடையுளளவா, 'வானபரஸதா' எனபது பழையவுரை
ஜநயா - யுததததில ஸமாததா
ஜலேசயா - ஜலததிலபடுததிருபபவா 'ஜலததில சேஷன
படுததிருககும விஷணுவாயிருபபவா' எனபது பழையவு
ஜலோதபவா - பரளயஜலததிலுணடானவா
ஜாஹநவீதருக - கஙகாதரா
ஜிதகாமா - காமனை அடககினவா
ஜிதேநதரியா - ஐமபுலனகளையும அடககினவா
ஜீவனா - ஜடபபொருளுககு ஜீவனையுணடுபணணுகிறவா
ஸ்ரீயாவாஸி - ஸ்ரீயென்று சொலலபபடட விததையுடன வ
பவா
ஸ்ரீமாந - ஐசுவரியமுளளவா
ஸ்ரீவாததனா - அடுததவருககு ஐசுவரியததை வருததிபண
கிறவா
ஷஷடிபாகா - அறுபதுபாகஙகளையுடையவா, அவையாவ
ஜாகரதவஸதை 1, வெளியில பிரவருததிககுமஞானம
சபத ஸபாசரூப ரஸ கநதஙகள 5, நினைககததககது அறி
தககது 2, ஞானேநதரியஙகள 5, காமேநதரியஙகள 5, பிரா
அபாந வியாந உதாந ஸமானஙகளெனனும வாயுககள

மனம புததி அகஙகாரம சிததம 4, உலகததிலுளள ஸதூல மானபொருள 1, இவை இருபததொனபது, பிறகு, ஸவபநாவஸதை 1, உளளே பரவருததிககுமஞானம 1, அதிலதோறறும ஸூகஷமமாயுளள மேறசொனனசபதமுத லியவை 27, இவை இருபததொனபது, ஸுஷுபதி 1, அதிலுளள கேவலஸுகம 1, ஆக அறுபது

நதா - ஸுபரமமணயரூபி

ாணு - ஸதமபமபோல உலகஙகளுககு ஆதாரமானவா

ாவராஜமபதி - மலைகளுககு அரசான இமயமலையாயிருபப வா

ிரா - அழியாதவா

ிரா - ஸதாவரமாயிருபபவா

நஹநா - ஆபாரிதரிடததில அனபுளளவா

நகாலரூபா - நரிஉருவமெடுதத இநதிரனுயிருபபவா இககதை யைச சாநதிபாவம 612 - ஆம பககமுதல விரிவாககாணக

நதா - எஙகுமவயாபிபபவா

நவஹஸதா - ஸருவமெனனும யாகபாதரததைக கையிலவைத திருபபவா

யமசரேஷடா - தமமாலேயே மேனமையயடைநதவா

யமபூதா - தாமே உணடானவா

ாககதவாரம - ஸவாககததிறகுக காரணமான தவம

ாணரேதஸ - பொனமயமான அணடமாகப பரிணமிககும ரேதஸையுடையவா

ாபபாநு - ராகுவாயிருபபவா, அலலது, ஸவானனும சொல லபபடட நிதயானநததநிலை பரகாசிபபவா

ஸதிதா - மஙகளததைக கொடுபபவா

ஸதிபாவா - சிறநதஇருபபையுடையவா

ணா - பரமதககணஙகளுடனகூடினவா

லா - நிறைநதிருபபவா

காமரி - காமசதருககளான யோகிகளோடிருபபவா, 169 - ஆம பககமபாாகக

கயாஸமாபநா - ருது, ஸமவதஸரம, மாஸம, பகூம இவற றின ஸஙகயைகளைமுடிககும கடைசித தினமாயிருபபவா

கரஹா - எலலாரையும அஙகீகரிபபவா, 'பாணன முதலிய அடியாாகளைச சோததுககொளபவா' எனபது பழையஉரை

த - காரணமாயிருபபவா, 'காரியமாயிருபபவா' எனபது பழையவுரை

த - காரணம, 'காரயம' எனபது பழையவுரை

ஸத்கர்த்தா - யாவராலும் பூஜிக்கப்பெற்றவர்
ஸத்யவ்ரதா - ஸத்யத்தையே விரதமாக உடையவர்
ஸபலோதயா - தாம் பரத்யக்ஷமாவது பயன்படும்படியே இரு
வர்
ஸபாவநா - ஸபைகளைக் காப்பவர்
ஸம்பக்நா - எல்லாராலும் செம்மையாக ஆச்ரயிக்கப்பட்டவர்
ஸம்பந்நா - எல்லாமந்திரம்பின்னவர்
ஸம்யத்தா - ஆச்ரிதர்களுக்குக் கட்டுப்பட்டவர்
ஸம்யுகாபீடவாஹனா - யுத்தத்தில் த்வஜமாயிருக்கும் வரு
வாகனமுடையவர்
ஸம்யோகா - ஆத்மாவையும் தேசத்தையும் சேர்ப்பவர், 1
ஆம் பக்கம் பார்க்க
ஸம்வத்ஸரகரா - வருஷமுதலான காலசக்ரத்தை நடத்துகிறவ
ஸம்வத்ஸரம் - ஸம்வத்ஸரமென்னும் காலத்தின் பிரிவாயிரு
வர்
ஸமக்ஷேபோவிஸ்தரஸ்ஸாக்கா - முறையே சுருக்கமும் விரி
கிய ஸூத்திரம் பாஷ்யமுதலிய கிரந்தங்களாயிருப்பவர்
ஸமரமர்த்தநா - யுத்தத்தில் பகைவரை மாய்ப்பவர்
ஸமாமநாயா - வேதமாயிருப்பவர்
ஸமுத்ரா - ஸமுத்ரரூபி
ஸயஜ்ஞாரி - யஜ்ஞசத்ருக்களான அசுரர்களோடும் இருப்ப
169 - ஆம் பக்கம்பார்க்க
ஸர்ப்பசீரநிவாஸநா - பாம்புச்சட்டையை ஆடையாகவுடைய
'ப்ரமையே வஸ்திரத்தின் நடுக்கட்டாகவுடையவர்'
பத்து பழையஉரை
ஸர்வகந்தஸஸுகாவஹா - எல்லா வாஸனைகளின் ஸுகங்
யும் உண்டுபண்ணுகிறவர், 170 - ஆம் பக்கம் பார்க்க
ஸர்வகா - எங்குமிருப்பவர்
ஸர்வகர்மஸமுத்தாநா - நல்வினை தீவினையெல்லாவற்றை
ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் தலையெடுக்கச்செய்பவர்
ஸர்வகர்மா - எல்லாச்செய்கைகளையுமுடையவர்
ஸர்வகரா - எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தா
ஸர்வகாமகுணவஹா - யாவரும் விரும்பத்தக்க குணங்களை உ
பண்ணுகிறவர்
ஸர்வகாமதா - எல்லாஇஷ்டங்களையும் கொடுப்பவர்
ஸர்வகாமா - எல்லாஇஷ்டங்களையும் அடைந்தவர்
ஸர்வகாமவரா - விரும்பப்படுபவற்றுள்ளெல்லாம் சிறந்தவர்

வகாலபரஸாதா - எலலாககாலஙகளிலும அனுகரஹஞசெயப
வா
ர்வகோவாயு - எஙகுமிருககுமவாயு, காறறு
ரவசாரி - எஙகுமசஞசரிபபவா
ரவசாரி - எஙகுமிருபபவா
ரவசுபஙகரா - எலலாமஙகளஙகளேயுமசெயபவா
ரவதா - எலலாவறறையுமகொடுபபவா
ரவதாரி - எலலாவறறையுநதாஙகுகிறவா
ரவதூாயநிநாதி - எலலாவாதயசபதஙகளுமுளளவா
ரவதேவமயா - எலலாததேவாகளாகவுமிருபபவா
ரவதேவமயா - எலலாததேவாகளேயும தம அஙகஙகளாகவுடை
யவா
ரவதேவா - எலலாததேவாகளினசகதிகளும ஒனறுசோநதவா
ரவதேஹிநாமஇநதரியா - எலலாபபிராணிகளின புலனகளாகவு
மிருபபவா
ரவதோமுகா - எஙகும முகஙகளுளளவா
ரவபாாசவமுகா - ஏலலாபபககஙகளிலும முகஙகளுடையவா
ரவபாவகரா - எலலாப பதாாததஙகளேயும உறபததிபணணு
கிறவா
ரவபாவநா - எலலாவறறையும உணடுபணணினவா
ரவபாவநா - எலலாரையும பரிசுததமாககுகிறவா
ரவபூதஹரா - எலலாபராணிகளேயும ஸமஹரிபபவா [யவா..
ரவபூதாதமா-எலலாபராணிகளேயுமதமககுததேகஙகளாகவுடை
ரவபூதாநாமவாஹிதா - எலலாபராணிகளேயும நடததுகிறவா
ரவபூஜிதா - யாவராலும பூஜிககபபெறறவா
ரவயோகி - எல்லாவறறிலும சோநதிருபபவா
ரவா - அபிமுகமாகவருகிறவா
ரவா - தாமவியாபிததிருபபதனுல எலலாமாயிருபபவா
ரவரதநவித - எலலாச சிறநதபொருளேயும அடைநதிருபபவா
ரவலக்ஷணலக்ஷிதா -எலலாநலலலக்ஷணஙகளுமபொருநதினவா
ரவலாலஸா - எலலாரிடததும அனபுளளவா
ர்வலோககருத - எலலாஉலகஙகளேயும படைபபவா
ரவலோகபரஜாபதி - எலலாலோகஙகளிலுமுளள பரஜைகளுக
கும தலைவா
ரவலோசநா - எலலாவறறையும அறிகிறவா
ரவவாஸா - எஙகுமிருபபவா
ரவவாஸீ - எலலா இடஙகளிலுமிருபபவா

ஸர்வவிக்யாதா - எல்லாவிடங்களிலும் எல்லாக்காலங்களிலும் எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ப்ரஸித்தமாகத் தெரிந்திருப்பவர்
ஸர்வவிக்ரஹா - எல்லாவற்றையும் தமக்குச்சரீரமாயுடையவர்
ஸர்வஜ்ஞா - எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர்
ஸர்வஸாதநா - எல்லாப்பயன்களையும்கொடுப்பவர் [
ஸர்வஸாதுநிஷேவிதா - எல்லாஸாதுக்களாலும் அடையப்பெ
ஸர்வாங்கா - உலகங்களையெல்லாம் தமக்கு அங்கங்களாகவுடை விராட்புருஷர்
ஸர்வாங்கா - எல்லாவற்றையுமடைந்திருப்பவர், உலகமெல்ல தமக்கு அங்கமாகஉடையவர் என்னவுமாம்
ஸர்வாங்கரூபா - எல்லா அங்கங்களிலும் அழகுள்ளவர்
ஸர்வாசரயகரமா - எல்லாவற்றிலுமுள்ள ஒழுங்காயிருப்பவர்
ஸர்வாசயா - எல்லாவற்றிற்குமிருப்பிடமானவர்
ஸர்வாத்மா - எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாயிருப்பவர்
ஸர்வாதோத்யபரிக்ரஹா - எல்லாவாத்தியங்களையும் க்ரஹி வர், 'எல்லாஜீவன்களையும் குடும்பமாகவுடையவர்' எ பது பழையவுரை
ஸர்வாயுதா - எல்லா ஆயுதங்களையுமதரிப்பவர்
ஸர்வேஷாம்ப்ராணிநாம்பதி - எல்லாப்ராணிகளுக்கும் ஸ்வாமி
ஸவிதா - சூரியனாக இருப்பவர்
ஸவிதா - படைப்பவர், 172 - ஆம் பக்கம் பார்க்க
ஸஹா - சகதா
ஸஹஸ்ரத்ரா - மிருதியாகக்கொடுப்பவர்
ஸஹஸ்ரபாத் - ஆயிரம்கால்களையுடையவர்
ஸஹஸ்ரபாஹு - ஆயிரம்கைகளையுடையவர்
ஸஹஸ்ரமூர்த்தா - ஆயிரம்தலைகளையுடையவர்
ஸஹஸ்ரஹஸ்தா - ஆயிரம்கைகளையுடையவர்
ஸஹஸ்ராக்ஷா - ஆயிரம்கண்களையுடையவர், எங்கும் பார்ப்ப என்பது கருத்து
ஸஹாயா - யாருக்கும்துணையாயிருப்பவர்
ஸாங்க்யப்ரஸாதா - ஆத்மஸ்வரூபத்தைத் தெளிவித்தவர், 'கபி ரூபி' என்பதும், 'தத்தாத்ரேயரூபி' என்பதும் பழை உரை
ஸாத்யரிஷி - ஸாத்யர்கள் என்னும் தேவர்களுக்கு ஞானத அளிப்பவர்
ஸாமாஸ்யா - ஸாமவேதத்தை வாயாகஉடையவர்
ஸாரக்ரீவா - உறுதியான கழுத்தையுடையவர், விஷ்ந்தாங்கி திலை என்ற கருத்து

ரஙகா - சிறநதஅஙகமுளளவா, அலலது சிறநதபொருளகளை அடைபவா, 'சாதகபக்ஷி' எனபது பழையவுரை
நதபூதாாததா - தவஸிததிபெறறவாகள அடைநத பயனு யிருபபவா
நதயோகி - ஸிததிபெறறயோகி, 'ஸநதகுமாராமுதலியோரா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ததஸாதகா - தவஸிததிபெறறவாகளுககு அபீஷடததை ஸாதிபபவா, 'ஞானமவாநதபின ஸநயாஸததைவிருமபிய யாஜஞவலகயாமுதலிய விதவானகளான ஸநயாஸிகளா யிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ததாாததகாரி - ஸிததாகளுககு பரயோஜனததைசசெயபவா
ததாாததா - விருமபினவையெலலாம அமைநதிருபபவா
ததாாததா - பிரயோஜனஙகளெலலாம ஸிததிததிருபபவா, 'ரிஷபா தததாதரேயா முதலியோராயிருபபவா' எனபது பழையவுரை
ததாாததா - கையிலுளளபொருளாயிருபபவா, 170-ஆம பககம பாாகக
ததாாததா - எலலாபபயனகளும கைகூடினபரிபூரணா
ததி - காரியஸிததியாயிருபபவா
மடகா - ஸிமமமபோலநடபபவா
மமசாாததுலரூபா - சிஙகம புலி உருவமாயிருபபவா
மமதமஷடரா - ஸிமமமபோலக கோரபபறகளுளளவா
மமநாதா - ஸிமமமபோலக காஜிபபவா
மமவாஹநா - ஸிமமததை வாகனமாகவுடையவா
ுகநதாரா - நலலமணததையுடையவா, 'நலலகாநதாரதேசத திற பிறநதவா' எனபது பழையஉரை
ுகாஜாதா - ஸுகததிறகாகபபிறநதவா, அலலது, ஸுகரூபி யாகபபிறநதவா
ுகாஸகதா - இனபஙகளிறபறறிலலாதவா
ுசசதரா - அழகான குடையுளளவா, தமககுததாபமிலலாத வா எனபது
ுசாரதா - இனிய வாககுளளவா
ுதாசநா - மஙகளகரமானபாாவையுடையவா
ுதீாத்தா - நலலஆசாாயா
ுதீக்ஷணதசநா - மிககூாமையான பறகளையுடையவா
ுநிசசலா - மிகவும அசையாதவா, 'மலைமுதலியவையாயிருப பவா' எனபது பழையவுரை

ஸுபந்தநவிமோசநா - ஸம்ஸாரபந்தத்தைத்விடுவிப்பவா
ஸுபலா - லோகோபகாரமான ஸாமார்த்தியமுள்ளவா
ஸுபாந்தவா - நல்லஉறவினா
ஸுபீஜா - வித்தாயிருக்கும்மூலப்ரகிருதியைத் தம் ஸம்பந்த
ஹல் பயன்படச்செய்தவா
ஸுமஹாஸ்வநா - மிகச்சிறந்த தொனியுள்ளவா, 'ஹயக்ரீவ
முள்ளவா' என்பது பழையவுரை
ஸுமுகா - நல்லமுகமுள்ளவா
ஸுயுக்தா - மிக்கஜாக்ரதையுள்ளவா
ஸுரகாணா - தேவாகளால் நினைக்கப்படுகிறவா
ஸுரபயுத்தரணா - குணமுள்ளவாகளைக் கரையேற்றுகிறவ
'சிவனுடைய சிரஸைப்பாாத்ததாக பரமமதேவா பெ
சொன்னதற்குக் காமதேனுவைச் சாக்ஷியாகக் கூறியத
அதைச்சபித்துக் கீழ்ப்படுத்தினவா' என்பது பழையவுரை
ஸுராத்யக்ஷா - தேவாகளுக்குஅதிபதி
ஸுராரிஹா - அஸுரரைக்கொன்றவா
ஸுரூபா - அழகானநிறமுள்ளவா
ஸுவக்த்ரா - அழகானமுகமுள்ளவா
ஸுவாச்சஸா - அழகானமகிமையுள்ளவா
ஸுவாச்சவி - அழகானஒளியுள்ளவா
ஸுவாணா - அழகானநிறமுள்ளவா
ஸுவாஸா - சிறந்தவாஸஸ்தலமுள்ளவா, சிறந்தவாஸனையுள்
ளவா என்னவுமாம்
ஸுவிஜ்ஞேயா - எளிதாக அறியக்கூடியவா
ஸுஷாடா - எல்லாவற்றையுமெளிதாகத்தாங்குகிறவா
ஸுஸ்வபநா - சிறந்தயோகநித்திரையுள்ளவா, 'ஸ்வப்நாவஸ்
க்கு அபிமானதேவதையான தைஜஸா' என்பது பழை
உரை
ஸுஸரணா - எளிதாக அடையக்கூடியவா
ஸுஸஹா - மிகப்பொறுப்பவா
ஸுஹ்ருதா - நல்லஹ்ருதயமுள்ளவா
ஸூத்ரயா - எல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவா
ஸூக்ஷ்மா - ஸூக்ஷ்மஞானமுள்ளவா
ஸூக்ஷ்மாத்மா - அறிவுக்கெட்டாத ஸ்வரூபமுடையவா
ஸேநாகல்பா - சேனைகளையுண்டுபண்ணுகிறவா, 'சேனைகளுக்
அலங்காரமான பராக்ரமமாயிருப்பவா' என்பது பழை
உரை

‍நாபதி - சேனைகளுககுததலைவா
ாமா - ஸோமலதாருபி
ாதரா - ஆனநதமுணடுபணணுகிறவா
பகாததபி - குதிரைகளும கோவேறுகழுதைகளும கடடின தேரேறுகிறவா
யசவா - பசசைநிறமான குதிரைகளையுடையவா ஸூாயருபி எனபது கருதது
யகூா - விமமஸவருபி
ா - எலலாபபதாாததஙகளையும அழிபபவா
ா - தமகுணஙகளினுல மனததையிழுபபவா பகதியினுல வசபபடுததுகிறவா எனனவுமாம, 'எலலாரையுமகொலவ தான சூலாயுததசை கரஹிபபவா' எனபது பழையவுரை
ா - துயரஙகளை ஹரிபபவா
- ஆஞசநேயராயிருபபவா, 'இராமாவதாரஞசெயத விஷணு வுககு ஸஹாயா' எனபது பழையவுரை
- துககததை ஹரிபபவா
- விஷணுருபி
- விஷணுருபியானவா
கேசா - செமபடடைமயிாகளையுடையவா, 'இநதிரியஙகளையே கிரணஙகளாகவுடையவா' எனபதும, 'பிரமமா விஷணு மசேஙவரரெனனும மும்மூாததிகளுமானவா' எனபதும பழையவுரை
ணா - பொனனிறமானவா, தகூயாகததில மானுக வடிவ மெடுததவா, வெளுபபாயிருபபவா, 'சுததா' எனபது பழையவுரை
ணா- பொனனிறமானவா, 'மானவடிவமானவா' எனபது பழையவுரை
ணகூா - சிவநதகணகளையுடையவா, 'மருகேநதரா' என பது பழையவுரை
- ஹோமதரவயமாயிருபபவா
ல - அனனருபியாயிருபபவா
தீசவரா - காளஹஸதீசவரரெனனும வாயுலிஙகருபி
வதகிரிஸமசரயா - இமயமலையிலிருபபவா
ணயகவசோதபவா - பொனமயமான கவசததினுல பிரகா சிபபவா, மாயையே கவசமெனபது கருதது
ணயபாஹு - அழகான கைகளையுடையவா
தா - எலலாராலும ஹோமததினுல திருபதிசெயவிககபபடு பவா

ஹூதாசநா - அகநியாயிருபபவா
ஹூதாசநஸஹாயா - வாயுஸவரூபி
ஹேமகரா - பொனனையுணடாககுகிறவா
ஹைமா - பொனனிறமாயிருபபவா, 'இமயமலைருபமாயிருபப
எனபது பழையஉரை
க்ஷணம - க்ஷணமெனனுமகாலததின சிறியபிரிவாயிருபபவா
க்ஷபா - இரவாயிருபபவா, 1/2-ஆம பககமபாாகக

இவவாறு முககியமான நாமஙகளினால பகவானை நான து
தேன துதிககததககவரும பூஜிககததககவரும நமஸகரிக
ததககவருமான எநதஜகதீசுவரரை பரமமாதிதேவாகளும
களும உணமையாக அறியாாகளோ அவரை எவன துதிககவ
வன? ஆனால, நான பகதியைமுனனிடடு அவரிடததில உத
பெறறுககொணடு யாகஙகளுககுஸவாமியும ஞானவானக
சிறநதவருமான அநதபபிரபுவை இவவாறு துதிததேன தி
தோறும மனஊககமும சுததமும பகதியுமுளளவனாகிச
வததைவிருததிசெயயும இநதநாமஙகளினால பகவானைசிவ
துதிபபவன தனஆதமாவைப பரமாதமாவினிடம சோபப
இநதச்சஙகராதாம பரபரமமம ஆதலால, துதிபபவன பர
மததை அடைவான ரிஷிகளும தேவாகளும இநதஸதோ
திரததினாலேதான அநதபபரமபொருளைத துதிககினறனா
தாகளிடம அனபுளளவரும ஆதமாககளுககு நலலசிலமை
செயகிறவரும பிரபுவுமாகிய பகவான மஹாதேவா மன
பகதியோடு துதிபபதனால அனுகரஹமுளளவராகிறா
படியே மனிதாகளிலும, ஆஸதிகாகளும சிரததையுளளவாக
பகதியுளளவாகளும அளவறறமஹிமையுளளவாகளுமான சி
வாகள தமககுமேலிலலாத ஈசுவரரும அநாதியும பரதேவ
மான அநதசிவபெருமானை அனேக ஜனமஙகளில பகதிய
ஸதோததிரஙகளினால துதிததுத தூஙகுமபோதும விழி
கொணடிருககுமபோதும நடககுமபோதும உடகாருமபோ
இமையைததிறககுமபோதும மூடுமபோதும உளளன
மனம வாககுககாயஙகளினால அடிககடி தியானிபபவா
கேடபவாகளும கேடபிபபவாகளும ஒருவருககொருவா
ரைபபறறியே சொலலிககொணடிருபபவாகளுமாகிய பி
புகழபபடடு ஸநதோஷமடைநது ஸுகபபடுகினறனா பி
சததில பலபிறபபுககளிலும அநேகமாயிரஙகோடிமுறை பி
பாவநதொலைநத மனிதனுககுச சிவபிரானிடததில பகதியு
கிறது முழு அனபோடும முழுமுயறசியோடும காரணரா

ரையே எலலாவகையாலும நினைககினறவனுககு அவரிடததில
பகதி உணடாகிறது இடையூறிலலாமலும மறறத தேவ
களிடம போகாமலும ருததிரரிடததிலிருககும உறுதியான
தியானது தேவாகளுககே கிடைபபதரிது, மனிதாகளுககுக
டபபடேயிலலை அவருடைய குணஙகளிலேயே மனமசெனறு
லானசிததிபெறததககக பகதியானது அவருடைய அநுககிர
தினுல மடடும மனிதருககு உணடாகிறது முழு அனபையும
தது மஹேசுவரரைச சரணமாக அடைகிறவா எவரோ அவ
ச சரணுகதரிடம அநுககிரகமுளள அநத ஈசுவரா ஸமஸா
தினினறு கரையேறறுவாா சிவபெருமானைத தவிர மறறத
வாகள மனிதாகளுககு ஸமஸாரததிலிருநது மோக்ஷததைச
பயமாடடாாகள ஏனெனில, அவாகளுககுச சகதியும தவ
மையுமிலலை கிருஷ்ணு! பரிசுததபுததியுளளவரும இநதிர
கொபபானவருமான அநததணடிமுனிவரால, சேதனுசேத
களுககு ஈசுவரரும தோலாடை உடுததவருமான சிவபெரு
ன இவவாறு துதிககபபடடாா சிவபெருமானுடைய இநத
தாகுதிரததை பரமமதேவா தமககுளளே வைததுககொண
நதாா பிரமமதேவா சஙகரஸநிதானததில இதைபபாடித
ன சஙகரரை அறிநதாா இது புணணியததைசசோபபது,
சுததமசெயவது, பாவஙகளை எபபோதும அழிபபது,
கததையும மோக்ஷததையும ஸவாககததையும ஸநதோஷத
யும கொடுபபது இவவாறு சஙகரரிடததில ஏகபகதியுடன
ஸதோததிரததைகபபடிபபவாகள, ஸாஙகியாகளும யோகிக
அடையுமகதியை உடனே அடைவாா. எபபோதும முயறசி
டும பகதியோடும ருதரஸநிதானததில இநதஸதோததிரத
ஒருவருஷகாலம சொலலுகிறவன நினைததபலனை அடைவான
பரமமாவின மனததிறகுளளிருநத முககியமான ரஹஸ
இதை பரமமா இநதிரனுககுச சொனனாா, இநதிரனு
தயுவுககுச சொனனுன, மிருதயு ருதராகளுககுச சொன
, ருததிராகளிட மிருநது தணடிககு வநதது, தணடி
னவா மிகுநததவததினுல பரமமலோகததில இதனை அடைந
தணடி சுகரருககுசசொனனாா சுகரா கெளதமருககுச
னனாா, மாதவரே! கெளதமா வைவஸவத மனுவுககுச
னனாா வைவஸவதமனு ஸிததிபெறுவதறகாக ஸமாதி
டையிலிருநத சிறநதஞானியான் நாராயணமஹரிஷிககுச
னனாா மஹிமைபொருநதியவரும தவததைஸாதிபபவரும

னா ஸூர்யபுத்திரனும மகிமைபொருந்தினவனுமான ய
நசிகேதஸ்ஸென்னும் ரிஷிக்குச சொன்னான வருஷ்ணிகுலத்தவ
நசிகேதஸ மார்க்கண்டேயருக்குச்சொன்னார ஜனார்த்தன
நான மார்க்கண்டேயரிடமிருந்து தவத்தினால இதைப பெற
கொணடேன பகைவர்களையழிப்பவரே! ஸ்வர்க்கத்தை
ஆரோக்கியத்தையும ஆயுளையும தனத்தையும கொடுப்ப
வேதத்திறகொப்பானதும யாருக்குந தெரியாதரஹஸ்யமும
இந்தஸதோத்திரத்தை உமக்கும நான கொடுப்பேன அஸு
கள யக்ஷர்கள பிரமமரக்ஷஸுகள பிசாசர்கள ராக்ஷஸர்கள
நரர்கள நாகர்கள யாரும இதறகு இடையூறு செய்யமாட்
கள' என்று உபமனயுமுனிவர சொன்னார தாமபுத்ரரே!
சுத்தனாகி பரமமசாரிவிரதமிருந்துகொண்டு ஐமபுலனகளை
அடக்கித தியானமகெடாமல ஒருவருஷகாலம இந்த ஸஹ
நாம ஸதோத்திரத்தைபபடிப்பவன அசுவமேதயாகத்தின ப
அடைவான" என்று கிருஷ்ணன சொன்னார

நூறபத்தோனபதாவது அத்யாயம

தான தாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர்முதலிய மஹரிஷிகள் யுதிஷ்டிரரிடம் சிவபிரான் மகிமையைச் சொன்னது)

மஹாயோகியான வ்யாஸமுனிவர், தாமராஜரைபபார்
'புத்ரனே! நீ இந்தஸதோத்ரத்தைச சொல மகேசுவரர
பையினால உனக்கு க்ஷேமமுணடாகட்டும பத்திரனே!
ராஜனே! முனனே நான புத்ரோத்பத்திக்காக மேருமலை
பெருந்தவமசெய்தபோது இந்தஸதோத்ரத்தை முழுதுமசெ
னேன பாணடுபுத்ரனே! நான கருதின பலனையும அ
தேன அப்படியே நீயும மஹேசுவரரால எல்லா விருப்பங
யும பெறுவாய' என்றார பிறகு, தேவரால பூஜிக்கப்பெறறவ
ஸாங்கியசாஸ்திர ஞானியுமான கபில மஹரிஷி, 'எனனு
அநேகஜனமஙகள பக்தியோகத்தினால ஆராதிக்கப்பெறற
பெருமான அனபுவைத்து ஸமஸாரத்தை ஒழிக்கும தத்
னத்தை எனக்குஅளித்தார' என்றுசொன்னார பிறகு, இ
னுக்கு அனபுள்ளவனபரும ஆலமபாயனரென்று புகழபெ
ரும துயையேஉருக்கொண்டவருமான சாருசிரஷரெனபவர்,
பாணடுவினமைந்தனே! முறகாலத்தில நான கோகர்ணக்ஷே

ுல தாயினவயிற்றிறபிறவாதவாகளும ஜிதேநதிரியாகளும தா
நதெரிநதவாகளும சிறநதபிரமமதேஜஸுளளவாகளும மூபபும
யரமுமிலலாமல நூறாயிரவருஷகாலம ஜீவிததிருபபவாகளுமான
ாறுபுதராகளையடைநதேன' என்று சொனனா வாலமீகிபகவா
ம யுதிஷடிரரைப பாாதது, 'பாரதனே! நான வேதவிரோத
னவாதம சொனனபோது திரேதாககினிகளாலும முனிவாக
ாலும 'நீ பிரமமஹததிசெயதவனாவாய' என்றுசொலலபபடடு,
ருகிமிஷததிறகெலலாம அநதபபாவததினால பறறபபடடேன
பபோது, நான குறறமறறவரும அடுததவரைக கைவிடாதவரு
ன ஈசுவரரைச சரணமடைநதேன, அதனால, அநதபபாவததி
னறு விடுபடடேன என்துயரததை அழிததவராகிய அநதத
ரிபுராரி என்னைபபாாதது, 'உனககுச சிறநத கீாததி உணடா
ம' என்றா' என்றுசொனனா தாமிஷடாிறசிறநதபரசுரா
, ஜவலிககின்றஸூாயனபோல ரிஷிகளின நடுவிலிருநது
ாணடு தாமராஜரைபபாாதது, 'பாணடவாகளின முதல
னே! வேநதனே! பிதாவுககுச சமானமான தமையனமாா
ள வதமசெயததனால துயரமுறற நான பரிசுததனாகி மகா
நவரைச சரணமடைநதேன் ஸஹஸரநாமஙகளைசசொலலி
வரை ஸதோததிரம செயதேன அதனபிறகு, அவா ஸந
ாஷமடைநதாா பிறகு, கோடாலியையும சிறநத படைகளை
ம் எனககு அளிததாா 'உனககுப பாபம இராது யாராலும
ிககபபடாதவனாவாய உனககு மரணமுமவராது மூபபிலலா
மிருபபாய' என்று சடைமுடியுளள அநதசசிவமூாததியான
வான எனககுசசொனனா அநதஸாவஜ்ஞருடைய அனுக
கததினால அவையெலலாம எனககுககிடைததன' என்று
ானனா அபபோது, விசுவாமிதரா, 'நான, முனனே க்ஷதரி
யிருநதேன, பிராமமணனாகவேணடுமென்று சிவனை ஆராதித
ன அவருடைய அனுககிரகததினால யாருககுமகிடைககாத
நதபிராமமணயம எனககுககிடைததது' என்றுசொன
அஸிதா என்னபபடட தேவலா தாமராஜரைப பாாதது,
நதிபுதரனே! பிரபுவே! எனககு முனனே இநதிரன சாபததி
ல தாமம அழிநதுபோயிறறு அபபோது அநதததாமததை
சிறநதபுகழையும தீாககாயுளையும பிரபு கொடுததாா'
ாறு சொனனா இநதிரனுககுப பிரியமுளள சிநேகிதரும
ஹஸபதிககுசசமமானமகிமையுளளவரும முககாலமுமறிநதவ
ானகருதஸமதாஎனனுமரிஷி தாமராஜரைபபாாததுசசொலல
ா 'சிநதைககெடடாதவனை கேவேநதிரனை ...

வருஷமநடததபபடும ஸதரயாகததில ரதநதரமெனனும ஸாம
தை நானஉசசரிககும்போது சாக்ஷுஷமனுவினபுதரராகியவரி
டரெனனுமமஹரிஷி, 'ஓ! பிராமமணசிரேஷடரே! இது சரி
யிலலை பிராமமணோததமரே! பாபததைவிடடு மறுபடியும புத
யினால ஆராயநதுபாரும மிகவும கெடடபுததியுளளவரே! யாக
நிறைவேறாமலிருககும (சொறபிழையாலான) பாபததை நீரெ
திருககிறீர' எனறுசொலலித திருமபவும மிககககோபததுட
'ஞானமிலலாதநீர பதினோராயிரதது எணணூறுவருஷம ஜலபு
காறறும இலலாமலும மறறமிருகஙகள ஸஞசரியாமலும புள
மானகளும ஹிமமஙகளும இருபபதுமயாகததிறகு உதவாதம
களுளளதுமாகியவனததில எபபோதும பயநதுகொணடும மி
துயரபபடடுககொணடுமிருககும ஒருகொடியமிருகமாகபபிறப
எனறு 1 சொனனார 'தாமராஜனே! அவவாரததைமுடி
போதே நான விலஙகாயவிடடேன அதனபிறகு, சரணாகத
வநதடைநதஎனனைபபாரதது யோகியானமகேசுவரர, 'நீ ஜரை
மரணமும துயரமும இலலாமலிருபபாய, எனககோபபாக இ
ககககடவாய உனககு ஸெளககியமுணடாககககடவது நீயும இ
ரனும சேரநதுசெயயும யாகம விருததியாககககடவது' என
சொனனார அநதபபகவானான பிரபு இவவாறே அனுககிரஹங
செயவார அவர்தாம படைபபவர அவர்தாம எபபோதும ஸ
துககஙகளைபபகுபபவர அநதபபகவானைச செயகையினா
மனததினாலும வாககினாலும எடடமுடியாது அபபா! யுத
திறசிறநதவனே! அதனால விதததையில எனககுசசரியானபண
னிலலை' எனறார

அபபோது, ஞானவானகளிறசிறநத கிருஷணமூர
திருமபவும பேசலானார 'பொனனிறமான கணகளையுடை
மஹாதேவரை நான தவததினால ஸநதோஷிககசசெயதே
யுதிஷடிரரே! அதனபிறகு, அநதபபகவான அனபுகூர
எனனைபபாரதது, 'கிருஷணா! எனஅனுககிரகததினால எல
ருககும தனததைவிட மிக விருமபததககவரும யுததஙகள
தோலவி அடையாதவருமாவீர உமது பராகரமம அகநி
நிகராயிருககும' எனறு சொனனார இவவாறு ஆயிரகக
கான இனனும வேறுவரஙகளையும எனககு அளிததார பிற
மணிமநதம எனனும மலையில முனனே ஒருகோடியேஆயிர
நூறு வருஷஙகள எனனால ஆராதிககபபடடார அதனபிற
அநதபபகவான அனுககிரகமசெயது எனனைபபாரதது, 'உம

க்ஷமமுணடாகிறது உமது மனததிலிருககும வாததைக
களும' எனறு சொனனா பிறகு, நான தலையாலவணஙகி, 'ஈசு
ரரே! மஹாதேவரும பிரபுவுமான நீா எனது சிறநதபகதியி
ல ஸநதோஷமடைநதிருநதால எனககு எககாலமும உமமிடத
ல பகதி ஸதிரமாயிருககவேணடும' எனறு கேடடேன பகவா
னவா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு சொலலி அஙகேயே
நதாததானமானா' எனறா ஜைகீஷவயா, 'யுதிஷடிரா!
னனே காசியில எனனுடைய பெரிய மறறொரு தவமுயறசியி
ல அணிமாமுதலிய எணகுணஙகளோடும கூடிய ஸிததியை
னககுப பகவான அளிததாா' எனறா சாககா, 'பாணட
ா! ஸரஸவதிநதிககரையில எனது மனோயாகமான (தியான
பாகததினால) ஈசுவரா சநதோஷமடைநது அறுபததுநாலுகலை
ரிலும ஆசசரியமான ஞானததை எனககுத தநதாா ஒரே
தமாக பரமமநிஷடாகளாயிருககும ஆயிரமபுதலவாகளையும
வாகளுககும எனககும பததுலக்ஷமவருஷம ஆயுளையும
காடுததாா' எனறு சொனனா பராசரா, 'வேநதனே!
னனே சிவன அநுககிரகம பெறுவதறகாக அவரை மனத
ல தியானமசெயதேன சிறநததவமும சிறநதமகிமையமுளள
னும மிககபுகழபெறற மகாயோகியும எலலாசசிறபபுககளுககும
றுபபிடமும பிரமமநிஷடனும தனையுளளவனுமாகிய இநத
வ தவியாஸனெனனுமபுதரனை நான மஹேசுவராிடததில
வணடியிருககிறேன' எனறு எனமனோபாவததை அறிநது,
தவசிரேஷடரான சஙகரா, 'பராசர! எனனிடததிலவைதத
நதியினபலனாக உனககுக கிருஷணதவைபாயனன பிறககப
பாகிறான அவன ஸாவாணியெனனும மனுவின மனவநதரத
ல ஸபதரிஷியாகவும ஆவான அநத உனதுபுதரன வேதங
ளச சொலவன, கௌரவாகளின ஸநததியை விருததிசெயவன,
ாரதமாகிய) இதிஹாஸஞசெயது உலகததிறகு நனமைசெய
ன உனது புதரனை அநதமகரிஷி தேவேநதிரனுககு
னபனாயிருபபன, மூபபும இறபபும இலலாமலிருபபன' எனறு
சானனா யுதிஷடிரா! மகாயோகியும சிறநதசகதியுளளவரும
ழிவும மாறுதலுமிலலாதவருமாகிய அநதபபகவான இவவாறு
சாலலி அஙகேயே மறைநதாா' எனறு சொனனா மாணடவ
, 'அரசனே! முனனே நான திருடாமலிருநதும திருட
னனறு நினைததுச சூலததினமேல ஏறறபபடடேன, அங
நநதுகொணடு மஹாதேவரைத துதிததேன அவா எனனைப
ாதது, 'ஓ! பிராமமண! நீ சூலததிலிருநது விடுபடடு நூறு

கோடி வருஷகாலம ஜீவிததிருபபாய சூலததினுலுணடாகு
நோய இனி உனககு இராது நீ மனககுறைகளும நோயகளும
திருபபாய ரிஷியே! உனதுதேகம தாமததின [1] நானகாவ
பாத (மானஸதய) ததினின றுணடானதால நீ ஒபபறறவனுயிரு
பாய, உனது ஜனமததைதபபயனபடுமபடி செயதுகொளவாய
இடையூறினறி எலலாப புணணியதீாததஸநாநஙகளையும பெ
வாய பராமமனா! பிறகு, அழிவிலலாதஸவாககததையும நிசச
மாக ஏறபடுததுகிறேன' எனறு சொனஞா [2] மஹாராஜனே
ஶ்ரேஷடரும விருஷபவாகனரும தோலாடை யுடுததவரு
பேரொளியுளளவரும தேவஶ்ரேஷடரும பகவானுமாகிய மகே
வரா இவவாறுசொலலிப பிரமதகணஙகளுடனகூட அஙகே
அநதாததானமானஞா' எனருா காலவா, 'நான (குருகுலவாச
செயதபிறகு), விசுவாமிததிரரால விடைகொடுககபபெறறுத தக
பணுரைபபாாககவநதேன அபபோது எனதாய எனனைபபாாத
மிகுநததுயரததுடன அழுதுகொணடு, 'குழநதாய! குறறமற
வனே! விசுவாமிததிரரால விடைகொடுககபபெறறவனும தேவா
ளால கௌரவிககபபெறறவனும கலவியுளளவனும யௌவன
பிராயததிலிருபபவனுமபுததிரனுமான உனனைஉனதநதைபாாக
விலலையே' எனறுசொனனுள தாய சொனனதை கேடடபிற
தநதையைபபாாபபதில [3]ஆசையறறவனுயததவமசெயது மகாதே
ரைப பாாததேன அவா எனனைபபாாதது, புததிரனே! உனத
தையும தாயும நீயும மரணமிலலாமலிருபபீாகள உடனே வீ
டிறகுபபோ உனதநதையை வீடடிலபாாபபாய' எனறு சொ
னுா அனபனே! யுதிஷடிரா! பகவானுல அனுமதிகொடுகக
பெறறு வீடடிறகுச சென்றபோது, யாகமசெயது ஆசமன
பணணி ஸமிததுககளையும தாபபஙகளையும எடுததுககொண
வீடடிலிருநது புறபபடும [4] பூஜயரானபிதாவைக கணடே
பாணடவனே! எனது பிதா, நமஸகரிககும எனனைககணடு அ
றைவைததுவிடடுக கணணீாததுமபும கணகளுடன தழுவி உச
மோநது, 'புததிரனே! விததைகளில தேறி இஙகேவநத உனனை
நானகணடது எனபாககியம' எனறு சொனஞா' எனறு
இவவாறு மகாதமாவான ஈசுவரருடைய மிகக ஆசசாயமா

[1] தவம, சௌசம, தயை, ஸதயம எனததாமததிறகு நான
பாதஙகள [2] 'மஹாராஜ' எனறபாடம கொளளபபடடது [3] இ
பாககமுடியாதெனனும நிசசயததினுல

[4] 'சாணுகுருந' எனபது 'சாணுதகுரும' எனறிருததலவேணடு
'சாணுகுருந' எனறபாடமேகொணடு 'உதிரநத தானயஙகளையும எ
துககொணடுவநத பிதாவைககணடேன' எனபது பழையஉரை

பகைகளை ரிஷிகள சொலலககேடடுத தாமராஜா வியபபுறறா
ணபிறகு, ஞானவானகளிற சிறநதவரான கிருஷ்ணபகவான,
மததிறகிருபபிடமான யுதிஷடிரருககு, இநதிரனுககு ஈசுவரா
ரலவதுபோல ஒருசொலலைச சொலலலானா
"ஸூாயனைபபோலவிளஙகும உபமனயுரிஷி, எனனிடததில,
பகாரியமசெயகிற எநதமனிதாகள தஙகள பாவஙகளினால
கலஙகி ராஜஸமும தாமஸமும மேறகொணடிருககினறனரோ
ாகள ஈசுவரரை அடைவதிலலை பரிசுததஞானமுளள பிராமம
கள ஈசுவரரை அடைகினறனா பரமேசுவரரிடததில பகதியுள
ன எவவகையாக நடநதாலும காடடிலவஸிககும பரிசுத
தமாககளான முனிவருககுச சமமாவன ருததிரா ஸநதோஷ
டநதால, பிரமமாவாதலையும விஷ்ணுவாதலையும தேவருடன
நத இநதிரனாதலையும மூனறுலோகஙகளுககும ஈசவரனாதலை
கொடுபபா அனபுளளவரே! மனததினாலாவது சிவனைச
ணமடையும மனிதாகள எலலாபபாவஙகளையும நீககித தேவா
டன வசிபபா குளம ஆறுமுதலியவறறின கரைகளைப பல
றயிடிததும இவவுலகமனைததையும தீயிறபோடடும இருபபவ
ஈசுவரரைப [1] பூஜிபபானாயின அவனை அபபாவம பறறாது
லாநறகுணஙகளுமகுனறி எலலாபபாவஙகளோடும சோநதிருந
லும சிவனை மனததினால தியானிபபவன அநதபபாவஙகளனைத
யும ஓடடிவிடுகிறான கிருஷ்ணா! மகாதேவனைச சரணமாக
டநத புழு பக்ஷி விடடில மிருகஙகள இவறறிறகுமகூட எஙகும
ம இராது அபபடியே பூமியில சிவபகதியுளளமனிதாகள,
ஸாரததிறகு உடபடமாடடாாகளெனபது எனது உறுதியான
ணம' எனறுசொனனா" எனறுகூறினா கிருஷ்ணா இநத
மனயு சொனனதைசசொனனபிறகு, மறுபடியும தாமபுததிர
ர யுதிஷடிரரைபபாாததுச சொலலலானா "தாமராஜரே!
ாயன, சநதிரன, காறறு, அகநி, ஆகாயம, பூமி, ஜலம, வஸுக
விசவதேவாகள, [2] தாதா, [3] அாயமா, சுககிரா, பருகஸபதி,
ராகள, ஸாதயாகள, ஜலததிறகு ஸவாமியானவருணன, பிரம
இநதிரன, வாயு, பிரமமாணடம, ஸதயலோகம, வேதஙகள,
நஙகள, தக்ஷிணைகள, வேதஙகளைப பிரவருததிககசசெயதவா
ஸோமலதை, யாகமசெயபவன, ஹோமமசெயயபபடும நெய
லியவை, யஜஞததின ரக்ஷணம, யாகதீக்ஷைகள, நியமஙகள,
வாஹாகாரம, [5] வௌஷடகாரம, பிராமமணாகள, பசு, முக

1 'யஜேத' எனறபாடமகொளளபபடடது
2 3 துவாதச ஆதிதயாகளைசசோநதவாகள
4, 5 யாகததில ஹவிஸைககொடுககும மநதிரஙகள

இயமான தாமம, காலசகரம, பலம, புகழ, இநதிரியஜயம, பு
யுளளவாகளாயிருததல, நனமை, தீமை, ஸபதரிஷிகள, மன
ஞல எலலாவறறையுமறியககூடிய உயாநதபுததி, உயாநத ஸப
சுகஙகளாகிய சநதனம புஷபமுதலியவை, செயகருமஙகள
வருதல, [1] ஊஷமபா [2] ஸோமபா லேகா [3] ஸுயாமா [4] துஷி
5 பிரமமகாயா [6] ஆபாஸுரா [7] கநதபா [8] தூமபா [9] வாசாவி
தா [10] மனோவிருததா [11] சுததா [12] நிாமாணரதா [13] ஸபாசாச
14 தாசபா [15] ஆஜயபா [16] சிநதயதயோதா எனனும தேவக
டஙகள, மறறுமுளள முககியமானதேவதைகள, கருடாகள,
தாவாகள, பிசாசாகள, அஸுராகள, யக்ஷாகள, சாரணா
நாகாகள, ஸதூலம, ஸூக்ஷமம, நடுததரமானது, மிருது, கடின
ஸுகதுககஙகள, ஸாஙகியம, யோகம, அவறறைசசெய
அடையுமபரகதி ஆகிய நாம சொலலிய இவையனைததும சி
டததிலிருநது உணடானவையெனறறியும பிராணிகளைபப
பவரும யாவராலும பிராாததிககபபடுகிறவரும அநத ஈசுவ
டையஆதிஸருஷடியாகிய இநதபபூமியிலபிரவேசிததுககாபபா
கிறவருமாகிய தேவாகள அனைவரும அவரிடததிலிருநது
டானவாகள எலலாவறறிலுமபெரிதான அநத ஒரு பொரு
தவததிஞல தயானமசெயது ஆதமாவுககாக நான நமஸகா
றேன ஸமாததரும எனறுமழியாதவருமாகிய அநத ஈசு
எனனுல துதிககபபடடு வேணடியவரஙகளைக கொடுககக
எநதப புருஷன பரிசுததனுயிருநது ஐமபுலனகளையுமட
கொணடு தியானமதவறுமல ஒருமாதம நியமமாக இநதஸ
திரததைச சொலலுவனே அவன அசுவமேதபலனை அ
வான தாமராஜரே! (இவவாறு துதிககும) பிராமமணன எ
வேதஙகளையுமடைவான, க்ஷததரியன பூமியனைததையும
பான, வைசயன வாததகததில திறமையையும திரவியல
ததையும பெறுவான, சூததிரன மறுமையில நலலகதியை
சௌககியததையும அடைவான எலலாககுறறஙகளையும
குவதும புணணியததையும மனசசுததததையும தருவதும
இநதச சிறநத ஸதோததிரததை ருததரரிடகதில மனமவை

1 ஆவியைககுடிபபவா 2 சநதிரனஅமிருததததைககுடிபபவா
திரிய ஜயமபணணினவா 4 எபபோதும திருபதியா யிருப
5 பிரமமததையே பாடுகிறவா 6 மிகக ஒளியுளளவா 7 மணததை
பவா 8 புகையையுணபவா 9 வாககைககடடினவா 10 மனததைக
னவா, 11 பறறறறவா 12 ஸருஷடியிலஊககமுளளவா 13 ஸபரிசத
உணபவா 14 பாாவையிஞல உணபவா 15 நெயகுடிபபவா 16 நி
பொருள உடனே எதிாவநது நிறகும சகதியுளளவா

ரனனவாகள புகழ்பெறுவா பாரதரே! இவவாறு துதிககும
ிதன தனதேசுததில எததனை மயிாககாலகள இருககின
வோ அததனையாயிரம வருஷஙகள ஸவாககததில வஸிப
ா" என்று சொனனா

ஐமபதாவது அதயாயம

தானதாம பாவம (தொடர்ச்சி)

(வதான்யரின் குமாரியை மணம்புரியக்கருதின அஷ்டாவக்ரர் அவர் கட்டளையினால் வடகோடிபோய் அந்தத்திசைத் தேவதையைக்கண்டு ஸம்பாஷித்தது)

யுதிஷடிரா, பீஷமரைபபாாதது, "பரதசிரேஷடரே!
ாஹகாலததில பெணகளை [1] ஸஹதாமைஎனறு சொலலுகிறா
ா! அது எபபடியெனறு நினைககிறீாகள? இநத விவாஹம
ாகததமான யாகாதிகாரியஙகளுககுக காரணமான தாமமா?
ததியுணடாககும தாமமா? அலலது, காமஸுகததைக தரும
மா? முனனிருநத மஹாிஷிகள இதை ஸஹதாமமெனறு
ானனது எதனால? இது எனககுப பெரிய ஸநதேகம இது
ாதமாயிருககிறதெனபது என அபிபபிராயம இவவுலகததில
ஸதிரீ புருஷாகளசோநது செயயும தாமமோ அதறகுப
ா எஙகே விதிககபபடுகிறது? பிதாமஹரே! இறநதுபோன
ளுககு ஸஹதாமததின முடிவு ஸவாககநதானே? ஸதரீபுரு
ளில ஒருவா முதலில இறநதுபோனால அநதஒருவா எஙகே
தது இருககிறா? சொலலும பலமனிதாகள வெவவேறு
பலனகளுடனபிறநது வெவவேறு காமஙகளைசசெயதுகொண
து அவவவறறிறகுததகுநதபடி நரகமோ ஸவாககமோ
க்ஷமோ [2] பெறுகினறனரலலரோ? தாமஸூததிரமசெயதவா
ாகள பொயயரெனறு நிசசயிததிருககிறா பிதாமஹரே!
ாகள பொயயராயிருநதால ஸதிரீ புருஷாகளுககு ஒருதாமம
லவது எபபடி? பெணகள பொயயரெனறுதானே வேதஙக
சொலலுகினறன பூாவகாலநதொடஙகிவநத தாமஙகளும
ாககொருவா உதவிசெயது காரியததை நடததுவதாகக
ாபபடுகினறன இதை நான சிநதிககுமபோதெலலாம
கு இது கடினமாகததோனறுகிறது சிறநத ஞானியான
மஹரே! இது எனன? எவவகையானது? எபபடி உண

---

[1] புருஷனுடைய தாமததையே தனககுநதாமமாக உடையவள
[2] ஆதலால, இருவருககொருதாமம கூடாதெனபது

டாககபபடடது? இவறறையெலலாம ஐயமினறிச சாஸ்
பிரகாரம தெளிவாகச சொலலககடவீர" என்று கேடக, பீஷ
சொலலலானா

"பாரதனே! இநதவிஷயததிலும அஷடாவகரமுனிவரு
வடதிசைததேவதையோடநடநதஸமபாஷணையாகிய ஒருபுரா
சரிததிரததைக கூறுகினறனா முனனா, சிறநததவமுளள
டாவகரா விவாஹமசெயதுகொளளககருதி மஹாதமாவ
வதானயரெனனும ரிஷியினபெணணும அழகிலபூமியிலசிகரற
ளும குணததினாலும மகிமையினாலும அடககததினாலும ஒழுக
தினாலும சிறநதவளுமான ஸுபரபையெனபவளைக கேட
அழகானகணகளையுடைய அநதஸுபரபை வஸநதகாலததில
கள நிரமபி அழகாயிருககும வனமபோலப பாாததஅள
அநதரிஷியின மனததைக கவாநதாள அநத வதானயரென
ரிஷி, அஷடாவகரரைபபாாதது, 'உமககு என்பெண
கொடுககவேணடுமானால நான சொலவதைககேளும வேறு
இலலாதவனும தெரிநதவனும ஊரைவிடடுப போகாதவ
இனிமையாயபபேசுகிறவனும அழகுளளவனும வீரனும
முளளவனும ஸுகததையனுபவிககத திறமையுளளவனும
சுததனுமான புருஷனதான பெணணுககு விருபபமான
மனைவியுடன ஒதது யாகமசெயகிறவன நலலநக்ஷததிர
பிறநதபெணணை விவாகமசெயதுகொளளவேணடும அவன
வுலகததில வேலைககாரரோடும பநதுககளோடும சநதோஷ
கிறான, மறுமையிலும ஸுகமாயிருககிறான நீா முதலில
ணியமான வடதிசைககுச செலலும, அஙகே பாாபபீா' எ
சொனனா அதறகு அஷடாவகரா, 'அஙகே நான பா
வேணடியது இனனதெனபதை நீா எனககுச சொலலவேண
நீா எதைசசொனனாலும அதை நான இபபோது செயய
டும' என்று கேடக, வதானயமுனிவா சொலலலானா

'குபேரனைததாணடி ஸிததாகளாலும சாரணாகளா
அடையபபடடதும, ஸநதோஷததினால நாததனமசெயப
பலவகை முகஙகளுளளவரும உயாநதசாநதணிநதவரு
பிசாசா முதலிய பலவகைச சிவகணஙகளினால அடையப
தும, சிவனது இருபபிடமுமாகிய இமயமலையைககணடு
வேணடும அஙகே அழகான கைததாளஙகளும வெண
தாளஙகளும போடடு ஸமதாளஙகளாகக கூததாடி ஸநதோ
மாக அநதக கணஙகள சிவனை ஆராதிககினறன அநத
யில இருபபது சிவனுககுப பிரியமெனறும, அது
லோகமெனறும நாம கேடடிருககிறோம ஈசுவரரும

டைய பிரமதகணஙகளும அவவிடததில எபபோதும இருபப
ாகச சொலலபபடுகினறனா உமாதேவி சஙகரரை அடைவதற
க அஙகே மிககக்டுமதவம செயதாள அதனல, அது ஈசுவர
ககும உமைககும பிரியமான இடமெனறுகேளவி அவவிடத
ல ருதுககளும காளராததிரியும தேவலோகததிலும மானிட
ாகததிலுமுளள எலலாபபொருளகளும தேகமெடுதது ஈசவர
டைய கிழககுபபாகததிலும வடககுபபாகததிலுமிருநது
வரை ஸேவிககினறன அநத ஸதானததைத தாணடியும நீ
லலவேணடியதுதான அதனபிறகு, மேகமபோறகறுதத
ம மனததைககவருவதுமாகிய ஓா அழகியகாடடைப பாாப
 அதில சிறநத மகிமையுளளவளும கிழவியும விரததிகைக்ஷ
யபவளுமாகிய ஒருதவபபெணணைக காணபீா அவளை நீா
வசியம காணவும ஜாகரதையாகப பூஜிககவும வேணடும அவ
ப பாாததுத திருமபிவநதபிறகு பாணிககிரகணம செயயலாம
தெலலாம உமககு உடனபாடாயிருநதால நீா சென்று அவவி
ம சேரலாம’ எனருா

அஷடாவகரா, ‘அபபடியே ஆகடடும, செலவேன நீா
நத இடமசொலலுகிறீரோ அநத இடததில நிசசயமாகச சேரு
ன ஸதபுருஷரே! நீா சொலதவருமலிருககககடவீா’ என்று
ானனா மகிமைபொருநதிய அநத அஷடாவகரா உடனே
னமேலும வடதிசையைநோககிச செனருா பிராமமண
ரஷடரான அநத அஷடாவகரா ஸிததாகளாலும சாரணா
ாலும அடையபபடடதும மலைகளிற சிறநததுமாகிய இமய
லையைசசாாநது பரிசுததமும புணணியததைததருவதுமாகிய
ஹுதையெனனும நதிககுப போனா துயரததைபபோககு
தும தெளிவுமான அதன தீாததததில ஸநானம செயது தேவ
தகளுககுத தாபபணமசெயது அஙகே தஙகுவதறகாகத தாபப
னததில ஸுகமாக இருநதாா அநதபபிராமமணா அவ
வுகடநது விடியறகாலததிலெழுநது ஸநானமசெயது அக
ரியையுணடாககிச சாஸதிரபபடி அதிலஹோமமசெயது ருததி
ணிகூபமெனனும மடுவுககுசசென்று அமமடுவில (ஸநானம
யது) சிரமததைததீாததுககொணடாா, களைபபுததீாநதபினபு
ழநது கைலாஸததைநோககிசசெனருா, ஒளியினல ஜவலிபபது
ானற மஹாதமாவானகுபேரனது பொனனுலாகியவீாயிலையும
தாகினியெனனும தாமரையோடையையும பாாததாா அப
ாது அநதத தாமரைககுளக காவலாளியாகிய மாணிபதரன
தலான ராக்ஷஸாகளனைவரும அஷடாவகரபகவானை எதிா

கொணடுவநதனா அஷடாவகரா பயஙகரமான பராக
முளள அநதராக்ஷஸாகளுககு எதிாமரியாதைசெயது, 'நா
வநததைக குபேரனுககுச சீககிரம தெரிவியுஙகள' எனறு சொ
ஞா தாமராஜனே! அபபோது அவவரககாகள, அஷடாவ
பகவானைபபாாதது, 'இதோ ராஜாவானகுபேரா தாமாகவே
உஙகளிடம வருகிறா அவருககு உஙகளைத தெரியும நீஙக
வநத காரியமும தெரியும ஒளியினால ஜவலிபபவாபோலிரு
கும இநத மஹானுபாவரை நீஙகள பாருஙகள' எனறு சொ
ஞாகள உடனே, குபேரன, குறறமறறபிரமமரிஷியான அஷட
வகரரிடமவநது முறைபபடி க்ஷேமமவிசாரிததபிறகு, 'பிர
மணரே! நீா ஸுகமாக வநதுசோநதீரா? எனனிடததில என
காரியததை விருமபுகிறீா? சொலலும நீா எதைசசொன
லும செயவேன பிராமமணோததமரே! நீா என வீடடிறகு
ஸவதநதிரமாகப பிரவேசிககலாம எனறால மரியாதை செ
யபபெறறுக காயமான பிறகு இடையூறினறிச செலலலாம
எனறுசொலலி, பிறகு, அநதபபிராமமணோததமரை அழைதது
கொணடு தனவீடடிறகுள சென்றன, ஆசயபாதயஙகளையு
கொடுதது தனனுடைய ஆஸனததையுஙகொடுததான அவ
களிருவரும உடகாாநதபிறகு, குபேரனைசசோநதவாகளாகி
மாணிபததரனமுதலிய யக்ஷாகளும கநதாவாகளும கினனராகளு
உடகாாநதனா அவாகள உடகாாநதபிறகு, குபேரன, அஷட
வகரரைபபாாதது, 'உஙகள அபிபபிராயம தெரிநதபிறகு அப
ஸரஸுகள நாததனமசெயயவேணடும உஙகளுககுச சிறநத அதி
பூஜையையும பணிவிடையையும நான செயயவேணடும' என
சொனனான அஷடாவகரா, 'நடககடடும' எனறு இனசெ
லாற சொனனா பிறகு, ஊாவசி, மிசரகேசி, ரமபை, ஊாவ
அலமபுஸை, கருதாசி, சிததரை, சிததராஙகதை, ருசி, மனோஹர
ஸுகேசி, ஸுமுகி, ஹாஸினி, பரபை, விதயுதை, பரசா
நதை, விதயோதை, ரதிமுதலான அநேக சிறநதஅபஸரஸ
கள நாததனமசெயதனா கநதாவாகள பலவகை வாதயஙக
வாசிததனா அபபடி தேவலோகததிய ஸஙகீதம நட
போது, அநதசசிறநததவமுளளரிஷி ஒருவருஷம உடகாாநதா
அதில விருபபுறறிருநதா பிறகு, ராஜாவானகுபேரன அ
டாவகரபகவானைப பாாதது, 'பராமமணரே! நீா இங
பாாததுககொணடிருககும போதே ஒரு வருஷததிறகு மே
யிறறு பிராமமணரே! இநத விஷயமானது மனத
இழுபபது இதறகுக காநதாவமெனறு பெயா பிராமமண
நீா உமமிஷடபபடி இருககலாம அலலது, நீா எபபடிசசெ

கிறீரோ அப்படியாகலாம் அதிதியான உம்மை நான் பூஜிக்க ண்டும் இஃது உம்முடைய வீடே எல்லாவற்றிற்கும் உடனே டளையிடவேண்டும் நாங்கள் உமது சொல்லுக்குக் கட்டுப்பட ாகள்' என்று சொன்னான் பிறகு, அஷ்டாவக்ரபகவானும் தோஷமடைந்து குபேரனைப் பார்த்து, 'தனேஸ்வரனே! விதிப பூஜிக்கப்பெற்றேன் இனிச்செல்வேன் ஸந்தோஷமடைந் ன தனுதிபதியே! எல்லாம் உனக்கே தகும் பகவானே! னுடைய அனுக்கிரகத்தினாலும் மகாத்மாவான வதான்யமஹ ியின் கட்டளையினாலும் இப்போது செல்வேன் நீ மேன்மே ம் சிறப்பையும் செல்வத்தையும் அடைந்திருப்பாயாக' என்று ானனா

அஷ்டாவக்ரபகவான் உடனே அங்கிருந்து புறப்பட்டு வட செயைநோக்கிச் சென்றார், கைலாஸத்தில் சங்கரரிருக்குமிடத் ககண்டு கௌரீபதியும் ஜிதேந்திரியரும் சரணாகதர்களிடம் நையுள்ளவரும் கங்கையைத் தரிப்பவரும் பூமிசக்திபதியும் ங்களினால் சூழப்பெற்றவரும் குற்றமற்றவருமான சங்கரரைக் ாடு நமஸ்கரித்துக் கைலாஸம், மந்தரம், ஹைமம் ஆகிய எல்லா ்களிலும் ஸஞ்சரித்தார் அந்த மஹாபர்வதங்களைத் தாண்டிப ியிலிறங்கி, வேடவேஷம்பூண்ட சிவனிருக்கும் உத்தமஸ்தானத் ப பக்தியோடு தலைவணங்கிப் பிரதக்ஷிணம் செய்தார், உடனே, தமசுத்தியடைந்தார் அவர் அந்த இடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் யத பிறகு வடக்கேநோக்கிச் சென்றார், ஸந்தோஷத்துடன் மபூமியில்) சென்றார், அதற்கப்பால் வேறோர் அழகிய வனத் க கண்டார் எல்லா ருதுக்களிலுமுள்ள கிழங்குகளும் கனிக ம் பறவைகளும் நிரம்பின அழகான வனங்கள் ஆங்காங்கு லங்காரமாயிருந்த ஒரு சிறந்த ஆசிரமத்தை அந்தப்பகவான் ாடார் ரத்னங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவையும் பலவகை நவங்களுள்ளவையுமான அநேகம் பொன்மலைகளையும் ரத்ன ியிலிருக்கும் தாமரைக்குளங்களையும் மற்றுமுள்ள மிகஅழகிய னேக இடங்களையும் கண்டார் பரிசுத்தமனமுள்ள அம்மக ியின் மனம் மிக்க ஆனந்தமடைந்தது அவ்விடத்தில் எல்லா னங்களும் நிரம்பினதும் குபேரன் வீட்டைக்காட்டிலும் சிறந்து சரியமாக விளங்குகிறதுமான ஒரு சிறந்த பொன் மாளிகை க கண்டார் அங்கே ரத்னமயமும் பொன்மயமுமான பல கப்பெருங்குன்றுகளும், அழகான மாளிகைகளும், பலவகைச நத பொருள்களும், கற்பகமலர்கள் உதிர்ந்திருக்கும் கங்கை யும், தம் ஒளியினால் பிரகாசிக்கும் ரத்தினங்களும், வஜ்ரங்களி ல் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியும் இருந்தன. முன்வாயில்களில்

அனேகவித ரததினஙகள இழைககபபடடும முததுஸரஙகளெ
ஙகவிடபபடடும எலலாவிடஙகளிலும சிறநத ரதனஙகளாலஅ
கரிககபபடடுப பிரகாசிததுககொணடு, மனததையும கணணை
கவருகினற பறபல அழகியவீடுகளினல எஙகுமநிறைநததும ரி
களநிறைநதிருபபதுமாகிய அநத அழகான ஆஸரமததை அங
கணடார பிறகு, அவருககு, 'திசைதேவதையிருககுமிடம
கிருககலாம?' எனனும சிநதை உணடாயிறறு உடனே, வ
லுககு நேரிறபோய நினறு, 'இஙகுளளவாகள அதிதி வநதிரு
பதை அறியவேணடும' எனறு சொனனா அரசனே! உடனே
அநத விடடிலிருநது அனேகவிதமான உருவஙகளுளளவாகளு
எலலாரும மனததைக கவருகினறவாகளுமாகிய ஏழு கனனிகை
கள சிறநத ஆடைகளையுடுதது வெளிபபடடனா அவா கண
கனனிகைகள ஒவவொருததியும அவா மனததைககவாநதாக
அவா மனததைத தடுககமுடியாமறபோனா அதனல அவா மன
தளாநதது சிறநதஞானமுளள அநதபபிராமமணருககு அத
பிறகு தைரியமுணடாயிறறு பிறகு, அநதபபெணகள, 'பக
ஞனிஙகள உளளே வரலாம' எனறனா அநதபபிராமம
அநதபபெணகளின சிறநத அழகிலும அநத வீடடினழகி
லும மனமகிழநது வீடடிறகுளசெனறா, அஙகே தூயஆ
உடுதது எலலாமணிகளையும அணிநதுகொணடு கடடிலில உ
காரநதுகொணடிருககும ஒருதளாநத கிழவியைககணடார அ
அவளை, 'உனககு மஙகளமுணடாககடவது' எனறு சொ
அவளும அவருககு அவவாறே மறுமொழிசொனனள அ
அநதப பிராமமணரை எதிாகொணடழைதது, 'உடகாரவேண
எனறுசொனனள அபபோது அஷடாவகரா, 'இநதபபெ
கள எலலாரும தாமிருககும இடஙகளுககுச செலல
சிறநத ஞானமுளளவளும மனததையடககினவளுமாகிய
ததிமடடும எனனருகிலிருககடடும மறறவாகள தமமிஷ
படி செலலடடும' எனறு சொனனா உடனே, அநதபபெ
கள அநத ரிஷியைப பிரதகஷிணமசெயது அநத வீடடிலிரு
வெளியிற செனறனா பிறகு, அநதக கிழவிமடடும நினறு
அவா அவளால பரிசுததமான தமது படுககையில மரியா
செயயபபெறறா அபபோது நிாமலமாகப பிரகாசிககி
அநதப படுககையில தாம சயனிககுமபோது அவளைபபாாத
'அமமா! இரவு தாணடிபபோகிறது நீயும தூஙகல
எனறு சொனனா அநதபபிராமமணருடன ஸலலாபஞ செ
பிறகு, அவரால அவவாறு சொலலபபடட அநதககிழவி, ப
ஒளியுளள மறறொருபடுககையிலபடுததாள பிறகு,அவள குளி

ரணமாகக காணபிதது நடுஙகுந தேகததுடன தன சயனததி
நநது இறஙகி அஷடாவககரமஹரிஷியின சயனததில ஏறிஞள
த அவளுககு, அஷடாவககரபகவான நலவரவு சொனஞா மன
ம! அவள அனபுடன இரணடு கைகளாலும அநத ரிஷியைத
ழுவிஞள அபபோது யாதொரு மனவேறுபாடுமினறி, கடடை
ாலவும சுவாபோலவும இருநதரிஷியைககணடு மனததில துன?
துடன அமமுனிவரிடம பேசலாஞள
'பிராமமணரே! பெணகளுககு ஸவேசசையெனபதிலலை
வாகளுககுப புருஷனலேதான ஸநதோஷம நான காதலால
ஓுறறிருககிறேன உமமிடததில அனபுவைதத எனமேல நீா
னபுவைககசககடவீா பரமமரிஷியே! எனனுடன கலநது ஸந
ாஷமாயிரும எனனைத தழுவிககொளளும பிராமமணரே!
ன உமமிடததில விருபபததிஞல மிகக வருததமுளளவளா
நககிறேன தாமததில மனமுளளவரே! உமது தவததிறகுச
நத பலன இதுதான உமமைபபாாதத அளவில எனககு
நபபமுணடாயிறறு வநதடையும எனனை ஆதரியும இநத
டிறகும இநதததனததிறகும இஙகே நீா பாாககிற மறறு
ள எலலாவறறிறகும எனககும நீா காம தலைவா, ஸநதேக
லலை பிராமமணரே! நீா விருமபினவறறையெலலாம செய
ன நினைதத பலனகளையெலலாம கொடுககும இநத அழகான
ாததில எனனுடனகூடி ஸுகியும நான உமககு உடபடட
ாயிருபபேன நீரும எனனுடன சோநது ஸுகம பெறுவீா
வலோகததிலும மானிடலோகததிலுமுளள எலலாஸுகஙக
பும நாம அனுபவிககலாம பெணகளுககுப புருஷனோடு
ருவதறகு மேலானது ஒனறுமிலலை எஙகளுககு இதுதான
ருமபயன மனமதனுல ஏவபபடட பெணகள தஙகளிஷடப
யிருபபாாகள அவாகள நடககுமபோது மிககொதிபபுளள
ுதியும அவாகளுககுச சுடாது' எனருள அதறகு அஷடா
ரா, 'சிறநதவளே! பிறாபெணடிரை நான எவவகையிலும
ரேன பிறாபெணடிரைத தொடுவது தாமசாஸதிரஙகளால
பககபபடடது பதிவிரதையான மாதினிடததிற சேருவதற
பிரமஹததிககுச சொனன பிராயசசிததமே சொலலபபட
நககிறது பிராமமணஸதிரீவிஷயததில இனனுமதிகமாகப
வம சொலலபபடடதைக காணகிறோம சிறநதவளே! நான
ாகமசெயதுகொளள விருபபமுளளவன அதுவிஷயததில
எககுப பிரமமசரியம கெடும ஆதலால, விவாகமசெயவதறகு
ன பிராயசசிததம பெரிதாகும அபபடிப பிராயசசிததம

செய்துகொள்ளாமல் விவாகம் செய்துகொள்பவனுக்கு வி
சுத்தமாகாது உண்மையில் தாயினாலும் தந்தையினாலுந்த
புத்ரனைச் சுத்தனென்றறியவேண்டும் நான் காமஸௌக்யங்களை
யாதவன் தாமதத்திற்காக ஸந்ததியுண்டாகவேண்டியது ம
தான் ஆகையால் என்னுடைய புத்ரஸந்தானத்தினால் ந
ந்நல்லலோகம் போகவேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய நிச்சய
உத்தமியே! தாமதத்தை அறி அறிந்தபின், நிவ்ருத்தித்துவி
என்று சொன்னார் அந்தஸ்திரீ, 'பிராமமணரே! வாயு அக்கி
வருணன் முதலான எந்ததேவர்களும் மன்மதனைப்போலப் பெ
களுக்குப் பிரியமாயிருக்கிறதில்லை பெண்களுக்கு ஸௌக்ய
வதேஇயற்கை பெண்களுள் ஆயிரத்தில் ஒருத்தியோ லக்ஷ
தில் ஒருத்தியோ ஒருபதிவிரதை எப்போதாவது கிடைக்கல
பெண்கள், தந்தைதாய்களையும் குலத்தையும் உடன்பிறந்தவ
ளையும் கணவனையும் மைத்துனர்களையும் புத்ரர்களையும் பாரா
மஹாநதிகள் கரைகளை இடிப்பதுபோல லீலைகளைச்செய்து கு
களைக் கெடுப்பார் எல்லாத்தோஷங்களையும் நினைத்துத்த
பிரமமதேவரே மேற்சொன்னதைக் கூறியிருக்கிறார்' என்
சொன்னாள் மனம் வேறுபடாத அந்த ரிஷி, அந்த மாதை
பார்த்து, 'உன் விருப்பப்படி உன் எண்ணம் இருக்கட்டும் நீ
என்ன செய்யவேண்டுமென்று நீ சொல்லுகிறாய்?' என்று கே
டார் அதற்கு, அந்தஸ்திரீ, 'பகவானே! இடமும் காலமு
வந்தபோது தெரிந்துகொள்வீர் மஹானுபாவரே! அதுவ
யில் இங்கிரும் நீர் வந்த காரியம் நிறைவேறும்' என்று சொ
ளாள் யுதிஷ்டிர! பிறகு, அந்தப் பிரமமரிஷி அவளைப்பார்த்
'அப்படியே ஆகட்டும் உனக்கு எதுவரையில் இஷ்டமி
கிறதோ அதுவரையில் நான் நிச்சயமாய் இங்கு வஸிப்பே
என்று சொன்னார் அஷ்டாவக்ரமகரிஷி அப்போது அந்த ஸ்
மூப்பினால் மிக்க கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதைக்கண்டு மி
கவலையுற்றார், கொதிப்புற்றவர்போலானார் அந்தப் பிராம
ஶ்ரேஷ்டர், அப்போது அவளுடைய அங்கத்தின் எந்த இ
தைப் பார்த்தாலும் அங்கங்களுள்ள விகாரத்தினால் வெறுப்பு
தனால்[1] அவர் பார்வை அவளிடத்தில் இனிமையாயில்லை 'இ
இந்தக்கிருஹதேவதையாயிருந்து சாபத்தினால் உருமாறச் செ
யப்பட்டாளோ? இவளுடைய காரணங்களை நாம் அவச
பட்டு விசாரிப்பது சரியாகாது' என்னும் இடைவிடாத
ந்தையோடு அந்த விஷயத்தைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்
மென்ற ஆவலால் மனங்கலங்கிக்கொண்டே அவருக்கு அந்த

1 பார்க்கவிருமபவில்லை என்றபடி

ன மிச்சப்பாகம் சென்றது. அப்போது அந்தஸ்திரீ, அவரைப்
ார்த்து, 'பகவானே! ஸூரியனுடைய மண்டலம் செவ்வானத்தி
ல் சிவந்திருப்பதைப்பாரும். உமக்கு என்னவஸ்து கொண்டு
ப்படவேண்டும்?' என்றுகேட்டாள். அவர் அவளைப்பார்த்து,
நானத்திற்குவேண்டியஜலத்தை இப்போது கொண்டுவா. பிறகு,
ன வாக்கையும் இந்திரியங்களையுமடக்கிக்கொண்டு ஸந்தியாவந்
னம் செய்வேன்' என்று சொன்னார்.

ஐம்பத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வடதிசைத்தேவதை அஷ்டாவக்கிரரை உபசரித்து அவர் மனத்தைப் பரிசோதித்தது.)

பிறகு, அந்தஸ்திரீ, அந்தப்பிராம்மணரைப்பார்த்து, 'அப்
டியே ஆகட்டும்' என்று சொல்லிச் சிறந்த தைலத்தையும்
நானவஸ்திரத்தையும் கொண்டுவந்தாள். மகாத்மாவான அந்த
ஷ்டாவக்கிரமகரிஷியினால் அனுமதிகொடுக்கப்பெற்றபிறகு, அந்த
து அவர் அங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் தைலமிட்டாள். அந்த
ி ஸ்நானவஸ்திரத்தைத் தரித்துக்கொண்டு மஞ்சனமாடுமிடத்
ற்கு மெதுவாகச்சென்று புதிதும் பலநிறங்களுள்ளதுமாகிய
ந்த ஆஸனத்திலிருந்தார். அம்முனிவர் அந்த ஆஸனத்தில்
கார்ந்தபிறகு இனிமையாகக் கைபடும்படி அந்தஸ்திரீ மெது
க அவருக்கு ஸ்நானஞ்செய்வித்தாள்; அம்முனிவருக்குத்
வலோகத்திய உபசாரங்களை முறைப்படி செய்தாள். மிக்க
க உஷ்ணமான வெந்நீராலும் அவள் கைபட்ட ஸுகத்தினு
ம் உண்டான நித்திரையினால் அவ்விரவுமுழுதும் கடந்துபோன
யும் அம்மகாமுனிவர் அறியாமற்போனார். பிறகு, அவர்
ந்து மிக்க ஆச்சரியத்துடன் கீழ்த்திசையில் ஆகாயத்தில்
ியன் உதயமாயிருந்ததைக் கண்டார். பிறகு, அவருக்கு,
ன இப்படி எல்லாப்பாவங்களையும் போக்குவதான ஸந்தியா
தனமும் எனக்கில்லாமற் போய்விட்டது? இதென்ன பிர
மயா? அல்லது, உண்மையாகவேயிருக்குமா?' என்கிற எண்ண
ண்டாயிற்று. பிறகு அவர், ஸூரியனை உபஸ்தானஞ்செய்து,
ளைப்பார்த்து, 'நான் என்னசெய்வது?' என்று கேட்டார்.
ள், அந்தரிஷிக்கு அமிருதம்போன்ற சுவையுள்ள அன்னத்
க் கொண்டுவந்தாள். அவர், அந்த உணவின் சுவையினால்
தை மிகுதியாக நினைக்கவில்லை. பிறகு, மிச்சமுள்ள பகல்

சென்று திரும்பவும் மாலைப்பொழுதுவந்தது பிறகு, அந்தஸ்திரீ, அஷ்டாவக்ரபகவானைப்பார்த்து 'நீங்கள் சயனிக்கலாம்' என்று சொன்னாள் அங்கே இருவருக்கும் தனித்தனியேபோடப்பட்ட இரண்டு சிறந்த படுக்கைகளிலும் அந்தஸ்திரீயும் அந்தரிஷியும் நித்திரை செய்தனர் முன்போலவே அந்தஸ்திரீ பாதிராத்திரியில் அவர் சயனத்திற்கு வந்தாள் அஷ்டாவக்ரர், அவளைப் பார்த்து, 'உத்தமியே! என்மனம் அயலார்மனைவிகளிடம் பதிவதில்லை சிறந்தவளே! எழுந்திரு உனக்கு நன்மையுண்டாகட்டும் இங்கே சயனிப்பதை விட்டுவிடு' என்று சொன்னார் அந்தப் பிராம்மணரால் மனஉறுதியுடன் தடுக்கப்பட்ட அந்தஸ்திரீ, உடனே அம்முனிவரைப்பார்த்து, 'நான், ஸ்வதந்திரமாயிருப்பவள் (= ஒருவன்மனைவியல்லேன்)உமது தாமத்திற்குத் தவறுதலில்லை' என்று சொன்னாள் அஷ்டாவக்ரர், 'பெண்கள் ஸ்வதந்திரமாயிருப்பதில்லை பெண்கள் பிறருக்கு அடங்கியிருக்கவேண்டுமேயன்றித் தம் இச்சையாயிருக்கத் தகாதென்பது பிரம்மதேவருடைய கட்டளை' என்று சொன்னார் அந்தஸ்தரீ, 'பிராம்மணரே! புணர்ச்சியில் விருப்பம் என்னை வருத்துகின்றது என்னுடைய பக்தியையும்பாரும் பிராம்மணரே! என்னை நீர் அங்கீகரியாவிடின் பாவத்தையடைவீர்' என்று சொன்னாள் அஷ்டாவக்ரர், 'ஐம்புலன்களுக்கும் அடிமையாகும் மனிதனை அநேக பாவங்கள் இழுக்கும் நான் மனஉறுதியினால் புலன்களை வெல்லுகிறவன் சிறந்தவளே! உன் சயனத்திற்குச் செல்லலாம்' என்றார் அந்தஸ்தரீ, 'பிராம்மணரே! உமக்குத் தலைவணங்கி நமஸ்காரம் செய்கிறேன் அனுக்கிரகம் செய்யக்கடவீர் குற்றமற்றவரே! தரையில் விழுந்து நமஸ்காரம்செய்யும் எனக்குத் தஞ்சமாகக்கடவீர் அயலார்மனைவிகள்விஷயத்தில் குற்றங்கள்திகமாயிருப்பதாக நீர் நினைத்தால் இப்போதே என்னை உமக்குக்கொடுக்கிறேன் பிராம்மணரே! என்னைப் பாணிக்கிரகணம் செய்து கொள்ளும் பாவமுண்டாகாது இதை உண்மையாக உமக்குச் சொல்லுகிறேன் எனக்குக் கணவனில்லாமல் நானே ஸ்வதந்திரமாயிருப்பவளென்று அறியும் அப்படிப்பட்டவளுக்கு ஏது தாமமோ அது எனக்கிருக்கட்டும் நான் உம்மிடத்தில் மனம் வைத்தவளாகவும் யாருக்கும் உடபடாதவளாகவும் இருக்கிறேன் என்னை நீர்அடையலாம்' என்று சொன்னாள் அஷ்டாவக்ரர்,'உத்தமியே! நீ ஸ்வதந்திரையாவதெப்படி? அதன்காரணத்தை எனக்குச்சொல் மூவுலகங்களிலும் தன்னிச்சைப்படி இருக்கக்கூடிய பெண் யாருமில்லை சிறுவயதில் தந்தையும், தருணம் வந்தபோது கணவனும், முதிர்ந்தவயதில் புத்திரனும் காப்பதனால் பெண் தன்

ைசபபடி இருபபதிலலை கிழவியாயிருபபவளாக கனனிகை
னறுநான நமபவிலலை குறறமறறவளே! எனககு உனமேல
சீயுமிலலை' எனறு சொனனா அநதஸதரீ, 'பிராமமணரே!
ன சிறுபிராயமுதலாகவே கலயாணம பணணிககொளளாமல
மசாரி விரததததிலிருககிறேன நான கனனிகைதானெனபதில
தேகமிலலை எனனை உமககு மனைவியாகச செயதுகொள
என ஆசையைக கெடாதீா' எனறுள அஷடாவகரா,
நத வதானயமுனிவா எனனைபபோலவே உனனையும, உன
போலவே எனனையும பரீகஷிபபது இது இது எனகாரியத
குத தடையாக ஏறபடடதோ? அலலது, உணமையாகததா
நககுமோ? இது மிகவும அறபுதம நான எதைசசெயவது
மையாக இருககுமோ?' எனறு அவளிடததிலசொலலி,
கு, 'இவள சிறநத ஆபரணஙகளும உடைகளுமுளள
னிகையாகவே எனனிடம வநதிருககிறுள ஆனுல, இவ
டைய இநதசசிறநதரூபம மூபபையடைநதிருநதெபபடி?
போது திருமபவும இபபடிபபடட கனனிகைவடிவம வந
ககிறது இதறகுமேலெனனகுமோ? எவவகையிலும நிய
தவறுவதில எனககு இஷடமிலலை நான ஸதயமாகவே
ளை கரஹிககவேணடும' எனறு தமககுள சொலலிககொண
ா" எனறுா

ஐமபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(அஷ்டாவக்ரர் வடதிசைத்தேவதையிடம் விடைபெறறுவந்து
வதான்யரின் புதல்வியை மணந்தது).

யுதிஷடிரா, "அநதஸதிரீயானவள சிறநதமகிமையுளள
த ரிஷியின சாபததிறகுப பயபபடாமலிருநதெபபடி? அநத
டாவகரா எபபடித திருமபிபபோனா? அதனை எனககு
சொலலும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா
"அஷடாவகரா, அவளைபபாாதது, 'உனதுரூபததைத ஏன
றுகிருய? பொயசொலலலாகாது பிராமமணனமேலாணைப
சொல' எனறுகேடடாா அதறகு அநதஸதரீ, 'பிராமம
ததமரே! உணமையான சகதியுளளவரே! இநத ஆணையை
ாயமபூமிகளில எஙகே வைததாலும வையும நான சொல
தயெலலாம ஊககததுடன கேளும உமமுடைய மனஉறு
யப பாாபபதறகாக நான இநதப பரீகைஷ செயதேன

உணமையான இநதிரியஜயமுளளவரே! விரதநதவறுமையி
நீா புணணியலோகஙகளை ஜயிததவராகிறீா எனனை வடதின
தேவதையெனறறியும பெணகளமனம நிலையறிருபபணீ
கணடிருககிறீா கிழவிகளான ஸதிரீகளையும மனமதா
துனபஞசெயயும பெணகளை நமபாதவனும, கள காமம
முதலியகுறறஙகள இலலாதவனும, பெணகளிடம அதிகபபற
லாதவனும, ஊரைவிடடுபபோகாதவனும, தெரிநதவனும,
லொழுககமுளளவனுமான புருஷனதான மனையாளுடன
ஸுகமபெறுவான இபபோது பிரமமதேவரும இநதிரன
லானதேவாகளும உமமிடததில திருபதியடைநதிருககினற
பிராமமணஸ்ரேஷடரே! (மகிமையுளள நீா) எனனகாரியமப
அநதப பெணணினதகபபனுரால அனுபபபபடடு இஙகுவ
ரெனின, அநதவிஷயததை உபதேசமகேடக அனுபபப
டீா அதையெலலாம நீாகேடடீா பெணணுனவள ஸுகத
மிகபபறறுளளவள, இனசொலலினும விடடுபபிரியாமலிரு
தனுலும சிறநத ஆடைமுதலியவறறினுலும அதிகமாகநெரு
மலிருபபதனுலும ஒறறுமையினுலும காபபாறறபபடுகிருள
ணியததிகள இலலாதபோதும சாஸதிரததினுல விலககபபட
இரவுகளிலும ருதுகாலமிலலாவிடினும சேரலாம இரா
காலததில அதிகரியமம வேணடாம நியமததைத முழுதுமவிட
கூடாது நீா க்ஷேமமாக உமது இலலம செலலலாம உம
சிரமமுணடாகாது பிராமமணரே! அநதககனனிகையை
அடையபபோகிறீா அவள புதரஸநததியுளளவளாவாள
எனனைச சபததோடு கேடடீா அதனுல, உமககுபபெ
களின இயறகையைபபறறிய இநதமறுமொழி நான சொனனே
பிராமமணனமேலானையானது இமமூவுலகஙகளிலுமுளள
ரும எககாலமும தாணடககூடாதது நீா செலலலாம உ
காரியமாயிறறு இனனும எனனகேடக விருமபுகிறீா? பி
ரிஷியே! அஷடாவககரரே! எலலாவறறையும உளளபடி
வேன பிராமமணோததமரே! உமககாக வதானயரிஷியினு
வேணடிககொளளபபடடேன அவரைக கௌரவபபடு
வதறகாக உமமிடததில இநதசசொலலைச சொனனேன' எ
சொனனுள அவள சொலலியதைககேடடு அநதபபிராமம
கைகூபபிநினறு அவளால விடைகொடுககபபெறற பிறகு,
வீடடிறகுத்திருமபிவநதாா தாமராஜனே! வீடுவநது சே
இளைபபாறித தமசுறறததாரை விசாரிதத பிறகு,
வதானயரிஷியிடம மரியாதையோடு சென்றூா அபபே

தபபிராமமணரால கேடகபபடட அஷடாவகரா, மனமமிகக
தநத தாமநேரிலகணடகாடசியை அநதப பிராமமணருககுச
ஸலானா 'பிரபுவே! நான உஙகளால அனுமதிகொடுககப
றுக கநதமாதனமலைககுப போனேன அதறகும வடககுப
ேதசததில ஒருசிறநததேவதையைக கணடேன அவள உம
பபறறியும சொலலி நீர சொனனசொலலையும எனககுகதெரி
து விடைகொடுததபிறகு வீடடிறகு வநதேன' எனறா
னே, அநதபபிராமமணா (அவரைபபாாதது,) 'நலலநக்ஷத
மும திதியும சோநதிருககுமகாலததில எனபெணணை விவாகம
ணிககொளளும நீா சிறநதபாததிரமாயிருபபவா' எனறு
னனா தாமராஜனே! தாமததில மனமவைததவரில சிறநத
ன அஷடாவகரா ஆகடடுமெனறுசொலலி அநதககனனி
யை விவாகமசெயதுகொணடு பிறகு மகிழவுறறிருநதாா மிகச
த அநதககனனிகையை விவாகமசெயதுகொணடதனாலேயே
ததுயரமநீஙகி ஸநதோஷமாகத தமமுடையஆசசிரமததில
ிததாா" [1] எனறு கூறினா

ஐமபததுமூனறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(தாழ்ந்தஜாதிப் பெண்களிடம் பிறந்தவர்கள் பிரம்ம
ரிஷிகளானதைப்பற்றியது)

யுதிஷடிரா, "மகாராஜாவான பிதாமஹரே! வைசிய ஜாதி
கூஷதரிஜாதிபபெணகளிடததில பிறநத பூாவிகாகளான பிராம
ணோததமாகள பிரமமரிஷிகளெனறு சொலலபபடுகினறனரே
எபபடி? வேறுயோனியிறபிறநது பிராமமணனாவது முரண
ாறதெனறு நினைககிறேன இதன உணமையைச சொலலக
ீா" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

1 ஒருபுருஷன ஸதிரீயை நலலொழுககம தவறாமலிருககுமபடி
பதறகுச சொனனவழியை அனுசரிததால அநதஸதிரீ சரியாக
பள அபபடிபபடடவன தான நலலகதி பெறுவதுடன தனது
யாடடியையும நலலகதியிற சோபபான புருஷனோடு ஒததிருபப
தவிரத தனிததுவேறுதாமம பெணணுககிலலையெனபதினாலேதான
ள ஸஹதாமமையெனபது கறபுளளபெண ஒருவன ஸஙகததிறகும
ததிறகும இனறியமையாததுணை 'ஆசாாயன சிஷயனைச சீாதிருதது
போலத தன துணையான மனைவியைச சீாதிருததி நலவழியில நடத
து கணவன கடமை' எனனும ஸமாதானததை இநதககதையில
ககொளக

"யுதிஷ்டிரா! இந்தவிஷயத்தில் உனக்குச் சந்தேகமே
டாம், தெரிந்துகொள் இது பிசகா, ஸரியானனவும் நீ சிந்தி
வேண்டாம் அந்த ரிஷிகள் மனத்தை அடக்கினவர்கள் அவ
ளின அறிவு தடைப்படுவதில்லை அவர்களுக்குப் பிரம்மதே
அதிகம் அதனுலேதான் ரிஷிகளென்று வேதங்களால் சொல்
படுகின்றனர் அரசர்க்கரசே! அவர்களை இகழத்தகாது ச
திரத்தை நம்புகிறவர்களுக்குச் சாஸ்திரந்தானே முக்கியம் அ
களைப் பிராம்மணர்களென்று உலகம் ஒப்புக்கொள்ளுகி
அதற்குக்காரணம் தவந்தான் அப்பா! சிறந்தஸத்புருஷ
தவமும் ஞானமுமிரம்பின மகாத்மாக்களால் உண்டாக்கப்ப
அனுஷ்டானங்களே நமக்குப் பிரமாணங்கள் அரசர்க்கரசே
பரதஶ்ரேஷ்டனே! பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரரென்
நான்குஜாதிப்பெண்களும் தாம்மாகப் பிராம்மணனுக்குப்
யைகளாகலாம் பரதஶ்ரேஷ்டனே! க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்
ஜாதிப்பெண்கள் க்ஷத்திரியனுக்கு மனைவிகளாகலாம் பார
சிறந்தவனே! வைஶ்யனுக்கு வைசியஜாதிப் பெண்ணும் சூ
ஜாதிப் பெண்ணும் மனைவிகளாகலாமென்று சாஸ்திரத்தில் வி
கப்பட்டிருக்கின்றனர் சூத்திரனுக்குச் சூத்திரஜாதிப்பெண்
டுந்தான் பாரியையாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறாள் மேற்குலத்
பெண்ணும் கீழ்க்குலத்து ஆண்பிள்ளையும் சேருவதனுலேத
ஜாதிசங்கரம் உண்டாகிறது அரசனே! சூத்திரப்பெண்ணு
நான்குஜாதிப் புருஷர்களும் கணவர்களாகச் சொல்லப்படுகி
ன்ர் மேற்குலத்துப்பெண்ணுக்குமட்டும் அந்தவருணத்திலபி
ஒருவன்தான் கணவன் க்ஷத்திரியஜாதிப்பெண்ணுக்குப் பி
மணக்ஷத்திரியர்கள் இருவரும் கணவர்களாகச் சாஸ்திர
விதிக்கப்பட்டனர் ராஜனே! மனிதரிற்சிறந்தவனே! வை
ஜாதிப்பெண்ணுக்கு வைசியன் க்ஷத்திரியன் பிராம்மணன் இம
ரும் கணவராகலாமென்று விதிக்கப்பட்டனர் இவ்விதியைவி
த்ததான் முன்னிருந்த ரிஷிகள் மகாத்மாக்களும் பி
ரிஷிகளுமான புத்ரர்களை உண்டுபண்ணினர் பூர்விகரி
ளாகிய [1] மித்ரர் வருணர் இருவராலும் வஸிஷ்டர், அகஸ்தி
பார்ஹிஷவயா இவர்கள் உண்டாக்கப்பட்டனர் கக்ஷீவ
ஆர்ஷ்டிஷேணர், புருஷர், கஷர், கௌதமர் இவர்கள் [2] ம
எனபவளின் பிள்ளையின் பிள்ளைகளென்று சொல்லப்படுகி
னர் பகவானுன வதஸ்பரியர், ஸ்தூலரஶ்மி, அக்ஷணீ இவ
கௌதமருக்குத் தாசியினிடம் பிறந்த புதல்வர்கள் கபி

1 பெண்ணில்லாமலே ஒரு பாத்திரத்தில் வீரியமசோந்து
டாக்கப் பட்டனர் 2 சூத்திரஜாதிப்பெண

ரெனனும பிரமமரிஷி சணடாளியினிடததில பிறநதவா
வனதேயரெனபவா வஷிஷடருககுச சூதரஜாதிபபெணணி
-ததிற பிறநதவா கௌரவனே ! முனனா அதருஸயாநதி என
ளின தநதையாகிய சிதரமுகனெனனும பெயருளள வைசியன
ிஷடருடையவீரியததுககு ஜனிததததனுலும அவருடைய
ுககிரகமபெறறதனுலும பிராமமணனுதலையும பிரமமரிஷி
தலையும பெறறுன அநதச சிததிரமுகனெனனும வைசியன
்து அழகானபெணணை (அதருஸயாநதியை) வஷிஷடபுததிர
கு (=சகதியெனபவருககு)க கொடுததான அவனுககுப
நதவா பராசரரெனனுமபிரமமரிஷி அபபடியே, பராசரருக
ஸததியவதி எனனும செமபடவபபெணணிடம போகமே
கொணடமகரிஷியாகிய வயாஸமுனிவா பிறநதாா தவமும
ாகமுமே உருககொணடவரும ஐமபுலனகளையும அடககின
ம சிறநத புகழபெறறவருமாகிய ரிஸயசிருஙகமுனிவா,
ணடகருககுப பெணமானிடம பிறநதவா மநதபாலருககுச
ஙகியெனனும பகஷியினிடம பரமமததை உபதேசிபபவரும
தருமான நானகு பிரமமரிஷிகள பிறநதனா அவாகளால
கினிபகவான (காணடவவன தகனததில) துதிககபபெறறுா
ணா, ஸதமபமிதரன, சிறநத புததியுளள ஸாரிஸருகவன,
ாரினெனபபெயாபெறற நாலவரும சூரியனுககொபபானவா
காலவிருக்ஷா எனனும மகரிஷிககுப பறவையினிடத
லயே பொனனிறமுளளவரும சிறநதமகிமையுளளவருமாகிய
ணாயஹஸதரெனனுமமகரிஷி பிறநதாா அபபா ! அரசாக
ச ! புலஸதியா புலஹாமுதலானமகரிஷிகள பிரமமதேவ
டய மனததினுல அககினியிலிருநதுணடானவாகள பரத
ஷடனே ! ஸாவாணியனெனனும ராஜரிஷி மணணினுறசெய
டட ஸவாணையெனனும பெணணினிடம அதிதியினபுதரனுன
னுககுப பிறநதவன மூததகுமாரரும மகிமையுளளவரு
சாணடிலயா கஸயபருககு அககினியிறபிறநதவா சரதவா
னபவருககு நாணலதணடிலிருநது கிருபாசாரியரும கிருபியும
தனா அரசாிறசிறநதவனே ! ரேணுஎனபவரும பரசுராமா
ாகிய புகழபெறற ரேணுகையும ஸோமபரெனனுமமகாதமா
நத தாமரைமலரிலிருநதுணடாயினா புவனியில பெயாபெறற
கததநதரெனனுமமகரிஷி ஸோமகரெனனும மகாதமாவுககு
ணபிறபிறநதவா பாரதனே ! இநதிரனைபபோனறசகதியுளள

1 இது வேறுகலபததில நடநததாகக கொளளவேணடும
2 தியானம.

தருபதனுககு ஆஹவனீயமெனனும அககினியிலிருநது தரு
தயுமனனும யாகவேதிகையிலிருநது தரௌபதியும பிறநத
அபபடியே, மகாதமாவானவஸிஷடருககுப புலியினகாபபத
வியாகரபாதாமுதலிய கயாதிபெறற பதமொனபது புததிரா
பிறநதனா மநதா, பாகலோமா, ஜாபாலிமகாிஷி, மனயு,
மனயு, ஸேதுகாணா ஆகிய இவாகளும இனனுமநேகமபுகழபெ
வாகளும பூமியில கோததிராிஷிகளாயினா இகஷவாகு வ
திற பிறநத மகாதமாவாகிய விஶவகாசனெனனுமராஜாிஷி
தலையைப பிளநதுகொணடு பாஶவனெனனுமபுதரன வெ
கிளமபினன அஸுரஙகளின வனமைகளைபபெறற மாநத
எனனுமராஜாிஷி சிறநதபுததியுள்ள யுவனுஶவனுல தனகா
தில வைககபபடடான சககரவாததியும மிககபுகழபெறற
மாகிய கௌாிகனெனனுமராஜாிஷி ஸுபாஹு எனனுமஅரச
குப பாஹுதையெனனும நதியினிடம பிறநதவன நரகன,
வாததன, புஷகலன ஆகிய இவாகள பூமியினபுதராகள பெ
மஹிமையுள்ள காாககியமஹாிஷி ஜலததினினறு உணடான
இவாகளும இனனுமநேகாகளுமாகிய அரசாகளும பிராமம
களும மஹாதமாககளான மகாிஷிகளின பிரபாவததினுல
டானவாகள அவாகளின தவததினுலும விததையினுலும ம
முள்ள குணஙகளினுலும ஸாதிககககூடாதது ஒனறுமி
மனிதருககதிபதியே! வேநதே! யுதிஷடிர! தாமசாஸ
செயதமனுவினுல இநதவிஷயததிறசொலலபபடட ஒருசு
மிருககிறது, அதைசகேள (அதனபொருள்) 'ாிஷிகள, நதி
மகாதமாககளான ஸதபுருஷாகள, பெணகளினகெடட
இவறறினகாரணஙகளை அறியககூடாது' எனபது ஆதலால,
ாிஷிகளினபிறபபைபபறறிச சஙகிககததககாது அககினியா
எஙகுமவியாபிபபதுபோல, மகாதமாககளினமகிமையும எங
வியாபிபபது" எனருா

ஐமபததுநானகாவது அதயாயம
தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு யுகதர்மமுதலியவற்றைச் சொல்லிய

யுதிஷடிரா, "மஹாராஜரே! புருஷன புதரஸநதானத
கரையேறறபபடுவானெனபது எபபடி? புததிரனையடை
யிருககுமவரையில புருஷன பலனஇலலாதவனு?" எனறுகே
பீஷமா சொலலலானா

"இவ்விஷயமாக முற்காலத்தில் மார்க்கண்டேயர் கேட்ட
து நாரதர் சொன்னதாகிய ஒருபழைய இதிஹாஸம் கூறுகின்ற
அதனை இப்போது சொல்லுகிறேன் முன்னே கங்கை
னைகளின் நடுவில் போகவதியென்னும் நகரத்தின்ஸமீபத்தில் பா
ர் நாரதர் அஸிதர் தேவலர் ஆருணேயர் ரைப்யர் ஆகிய இவர்
வந்துசேர்ந்து உட்கார்ந்திருக்கக்கண்டு மார்க்கண்டேயர்
ர்களிடம்போனார் அந்த ரிஷிகள் மார்க்கண்டேயரைக்கண்டு
ந்து அவர்முகமநோக்கினின்று பூஜைக்குரிய அந்தப் பிராம்ம
ரப்பூஜித்து, 'நாங்கள் என்னசெய்யவேண்டும்?' என்று கேட்
ர் அதற்கு மார்க்கண்டேயர், 'இந்தப் பெரியவர்களின்
க்கை பிரயாஸத்தினால் எனக்குக் கிடைத்திருக்கிறது தர்மங்
யும் ஆசாரங்களையும்பற்றிய நிச்சயத்தை இந்தச் சபையில்
ர் பெறலாம் கிருதயுகத்தில் தர்மம் ஒழுங்காயிருந்தது, அந்த
ந்போனபிறகு தடுமாறுகிறது யுகந்தோறுமுள்ள மகரிஷிக
ம் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்' என்றுகேட்டார் அந்த
கள், நாரதரைப்பார்த்து, 'ஓ! தத்வஜ்ஞானியே! இவருக்கு
ங்கே ஸம்சயமிருக்கிறதோ அதையெல்லாம் நீர் சொல்லக்
வீர் தர்மாதர்மங்களிலுள்ள ஸந்தேஹங்களைத் தீர்ப்பவர் நீர
ம்'' என்று சொன்னார்கள் அவ்வாறு ரிஷிகளின் கட்டளை
ல நாரதர் எல்லாத்தர்மங்களின்பலன்களையுமறிந்த மார்க்கண்
யருக்கு அந்த ரிஷிகளயாவரும் ஒப்புக்கொள்ளத்தக்க மறு
ழிகூறலானார் 'தீர்க்காயுளுள்ளவரே! தவத்தினால்பிரகாசிப்ப
ரே! வேதவேதாங்கங்களின் உண்மைப்பொருளையறிந்தவரே!
ம்மணரே! உமக்கு எதில் ஸந்தேகமுண்டாயிருக்கிறதோ
ந்த நீர் சொல்லவேண்டும் தர்மத்தையும் உலகத்திற்கு உப
மான காரியத்தையும் நீர் கேட்கவிரும்பும் மற்ற எதையும்
லவேன் மிகச்சிறந்த தவமுள்ள நீர் கேளும்' என்று சொன்ன
மார்க்கண்டேயர், 'இவ்வுலகத்தில் ஒவ்வொருயுகமுங்கடந்த
ர்தும் தர்மத்தின் அணை உடைந்துகொண்டே வருகிறது
லிகர்மங்களினால் தர்மத்தை நான் எப்படியடையலாமென
என்கருத்து' என்றுகேட்டார் நாரதர், 'பிராம்மணரே! முத
கிருதயுகத்தில்தர்மம் [1]நான்கு பாதங்களோடிருந்தது அதன்
கு, காலடைவில் அதில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் குறைந்ததனால்
ர்மம்தளைப்பட்டது அதன்பிறகு, தர்மம்கெட்டதாகிய [2] திரே
யுகமென்பது ஆரம்பிக்கத்து அந்தயுகம் கடந்தபின் [3] த்வாபர

1 முழுதும் 2 திரேதாயுகமென்ற பெயரினாலேயே மூன்றுபாதம
மென்பது கருத்து
3 இரண்டுபாதங்களிருப்பதுபற்றி த்வாபரமென்று பெயர் வந்தது.

மென்னும் மூன்றாம் யுகம் வந்தது அப்போது தர்மத்தின் இர
பாதங்களை அதர்மம் அழித்துவிட்டது துவாபரம் கடந்து
கம் வந்தபிறகு, உலகநடையும் தர்மமும் இருப்பதைச் சொல்
றேன், கேளும் நந்திகமென்பது நாலாவதுயுகம் அதில் த
தின் ஒருபாதந்தான் நிற்பது அந்த யுகம் ஆரம்பித்ததும்
உலகத்தில் ஜனங்கள் தர்மங்களையும் ஆசாரங்களையும் விட
புத்தியும் ஆயுளும் பலமும் தனமும் குன்றிப்போகின்றன
என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர், 'இப்படித் த
நிலைகலங்கி உலகத்தில் அதர்மம் தலையெடுத்தபோது ந
வர்ணங்களின் ஹவ்யகவ்யங்களும் அவசியம் கெடுமே?' எ
கேட்டார் நாரதர், 'மந்திரத்தினால் பரிசுத்தமான ஹவ்ய
யங்கள் எப்போதும் கெடுவதில்லை கொடுப்பவன் சாஸ்திரப்
கொடுத்தால் அதைத் தேவர்கள் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற
மனச்சுத்தியோடு ஹவ்யகவ்யங்களைக்கொடுப்பவனும் வேண
பலன்களையெல்லாம் பெறுவான் பலன்களை நிரம்பப்பெற
தனக்கு இஷ்டமிருக்குமவரையில் ஸ்வர்க்கலோகத்திலும்
இஷ்டப்படி பூஜிக்கப்பெறுவான்' என்று சொன்னார் மார்க
டேயர், 'நாலுவர்ணங்களிலும் மந்திரமில்லாமலும் சாஸ்திரவிதி
விடும் ஹவ்யகவ்யங்களைக் கொடுப்பவர்களின் கொடை எ
போகிறது?' என்றுகேட்டார் நாரதர், 'பிராமணர்கள் கொ
த்து அஸுரர்களையும், க்ஷத்ரியர்கள் கொடுத்தது ராக்ஷஸர
யும், வைசியர்கள் கொடுத்தது [1]பிரேதங்களையும், சூத்ரர்கள் கொ
த்து பூதங்களையும் சேருகின்றன' என்று சொன்னார் மார்க
டேயர், 'ஆனால், நான்குவர்ணங்களுக்கும் கீழ்ச்சாதியிற்பிறந்த
கள் நான்குவர்ணத்தாரால் உபதேசிக்கப்பெற்று ஹவ்யகவ்
ளைக் கொடுப்பாராயின் அவர்கள்கொடுத்தது எங்கே சேருகிற
என்றுகேட்க, நாரதர், 'நாலுவர்ணங்களுக்கும் தாழ்ந்தவ
ஹவ்யகவ்யங்களைக் கொடுப்பாராயின், அவற்றைத் தேவர்க
வாங்குவதில்லை, பிதருக்களும் வாங்குவதில்லை அவை பித
ளையும் தேவர்களையும்விட்டு ராக்ஷஸர்களுக்கும் பிசாசுகளுக
அவற்றைச்சேர்ந்த பிராணிகளுக்கும் ஜீவனமாகச் சொல்ல
கின்றன கொடுப்பவர்கள் எல்லாரும் சாஸ்திரப்படி ஶ்ரத்
யோடுகொடுக்கும் ஹவ்யகவ்யங்களை மட்டுமே தேவர்கள் புசிக
றனர்' என்றுசொன்னார்

---

[1] ஒருவகைப்பிசாசு

ஐம்பததைநதாவது அதயாயம
தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்குக் கன்யாவிவாஹம் ஸந்ததி முதலியவற்றைப்பற்றிச் சொல்லியது)

மாாககணடேயா, 'நாரதரே! நானகுவாணஙகளுககுந
பபடடவாகள கொடுககும ஹவயகவயஙகளைபபறறிககேட
டன கனனிகைகளுககு விவாகததையும புதரோதபததியை
பறறி எனககுச சொலலும' எனறுகேடடனா நாரதா,
ளைகளுககுக கனனிகைகளைக கொடுபபதையும ஸதரீபுருஷா
சேருவதையும பறறி நான கிரமமாகவும தெளிவாகவுஞ
ாலலுகிறேன, கேளும பெண பிறநத உடனேயே அவளை
ியானவரனுககுக கொடுககவேணடும கனனிகை காலததில
ாடுககபபடடால, பிதாவானவன தாமமசெயதவனுகிருன
துவானகனனிகையை அவளுககு அதிகாரியாயிருபபவன
ாடாமலிருபபானுயின, ஒவவொருமாதமுஙகடநதபோதும
வளுடைய ஒவவொருகாபபததையழிததபாவததை அடைகி
ன உலகஸமகஙகளிலலாமல கனனிகையைவீடடில அடைதது
பககும பநதுவானவன அவளாலசபிககபபடடுச காபபச
தமபணணின தோஷததை அடைகிறுன பாணிகரஹணத
ுல மாததிரம கொடுககபபடட கனனிகை அநதககணவன
நதுபோனுல இரணடாவது கணவனுடன விவாஹஸமஸகா
பெறததககவளாகிறுள அநதககனனிகை, 'புனாபபூ' என
படுகிறுள அவளும அவளஸநததிகளும ஹவயகவயஙகளைக
ாடுககததககவாகள அவள விவாகஞசெயவதறகும ஸநததி
ாபபெறுவதறகும மறுககபபடாதவள' எனறு சொனனா
ாககணடேயா, 'ரிஷிஸரேஷடரே! எநதககனனிகை பிரஸ
நதவளாகவோ சாபபிணியாகவோ இருககிறுளோ அவளுககு
ுபபடிவிவாகஞசெயவது எபபடி?' எனறுகேடடாா நாரதா,
நதககனனிகை அககினியினிடததில உணமையாகநடநதவிஷ
ததை நிசசயமாக வாககினுல தெரிவிககவேணடும அதன
ுகு, அவளமேல விருபபமவைககலாம அபபடிபபடடவா
[1] குமாரிகளேயனறிக [2] கனனிகைகளாகாா காபபததோடி
பபவளைப பிரஸவிததபிறகு பிரமமஹததிககுரிய பிராயசசித
ததில மூனறிலொருபாகமாவது நாலிலொருபாகமாவதுசெயது
ிசுததையாககி எடுததுககொளளவேணடும' எனறுசொனனா

1 பனனிரணடுபிராயமசெனறவள   2 பததுபபிராயஞசெனறவள

மாாககணடேயா, 'மகாமுனியே ! கனனிகைகளுககுபபிறநது
றததாரால எபபோதும சோககபபடாதவா ஹவயகவயஙக
யாருககுககொடுபபாாகள?' எனறுகேடடாா நாரதா, 'கன
கையாயிருககுமபோதே பிறநதபுதராாகள அநதககனனிகையி
தகபபனுககு ஹவயகவயஙகளைககொடுககவேணடியவா கா
முளளவாாகப பாணிககிரசணம செயயபபடடகனனிகைக
பிறநதபுததிரன அநதபபாணிககிரகணம செயதவனுககே ஹ
கவயஙகளைககொடுபபவன அவன அவனுககு [1] ஸஹோ
னனனுமபுதரனுகிறுன' எனறுசொனனுா மாாககணடே
'ஈாரதரே ! அநதககனனிகைககுக காபபமஉணடுபணணின
எவனே அவனுககுப புததிரனுஉணடாகுமபலன எபபடி வரு
எனககுசசொலலும' எனறுகேடக, நாரதா, 'அபபடிபபட
கள தாமஙகளையும ஆசாரஙகளையும எபபொழுதுமகெடுபப
களாக நிசசயிககபபடடிருககினறனா அவாகளுடையவீ
மும கெடடுபபோகிறது அவாகளின [2] செயகையும வீணுகி
கிறது' எனறுசொனனுா மாாககணடேயா, 'ரிஷிஸரேஷட
ஒருகனனிகை விலைககுவாஙகபபடடாலும ஒருவனுல (விவாக
லாமல்) கொடுககபபடடாலும கவாநதுகொணடுவரபபட
லும அவளுடைய புததிரனுலுணடாகுமபயன எனன?' எ
கேடடாா நாரதா, 'பாணிகரகணமசெயயாமல விலைககுவ
கபபடடும தானமகொடுசகபபடடும பறிததுககொணடுவ
படடுமுளள கனனிகை கௌமாரி எனறு சொலலபபடும மலை
யாகிறுள அவளுககுப பிறககுமபிளளைகள கணவனுககு ஔ
புததிராகளாகிறுாகள புணயகாமஙகளில பதனியாகவிரு
அவள தகுதியுளளவளாகச சொலலபபடவிலலை' எனறுசொ
னுா மாாககணடேயா, 'ஓ ! மகாமுனியே! கனனிகைகளை மங
காரியஙகளில நியமிபபது எனனபதை உமமிடததில ஸரியா
தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறுகேடடாா நாரதா, '
னிகைகளிடததில மஙகளஙகளைததருகிறவளும மஙகளஙக
குரியவளும மஙகளகாரியஙகளில பூஜிககததககவளுமான லக
யானவள எககாலமும நிலைபெறறிருககிறுள நினைததபலனை
கொடுககும [3] கனியிலிருககும ரதநமபோல மகாலகஷமியா
கனனிகை எலலாஉலகஙகளுககும மஙகளமாயிருககிறுள
வகையாக மனிதாகளுககுச சிறநதலகஷமியும ஸௌககியமும

1 காபபததோடுவிவாகஞ்செயது பிறநதவன

2 அவாகளுககுப புதரபலன இலலையெனபது

3 உறபததிஸதானம

ஷமும கனனிகைதான அவள தனகறபினுலும ஒழுககத
றலும மேறகுலஙகளுககு உரைகலலாயிருககிறுள தனது
ணததைசசோநத கனனிகையை வருவிதது விவாகம செயது
ளளும மனிதனுககு ஹவயகவயஙகளைக கொடுககும புதரனை
ள பெறுகிறுள கறபுளளவள குலததை மேனமைபபடுதது
ள கறபுளளவள வீட்டிறகுப பெரியசிறபபு கறபுளளவள
லவநதலகூஷமியும ரதிதேவியும புகழும ஸநததியுமா யிருபப
' எனறு சொனனா

ஐமபததாறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு எட்டுவகை விவாஹமுதலிய வற்றைப்பற்றிச் சொல்லியது)

மாாககணடேயா, 'சிறநதபுததியுளளவரே! பலவகையான
யா விவாகஙகளைபபறறிக கேடடேன பெணகளின விவா
களிலுளள தாமாதாமஙகளைபபறறிக கேடகவிருமபுகிறேன'
று சொனனா

நாரதா, 'மனிதாகள விவாகஞசெயது மனைவிகளையடையும
மமானவழிகள எடடு அபபடிவிவாகஞசெயயபபடட பெண
ம அவாகளின புததிராகளும இமமைககும மறுமைககும
கூலமாயிருபபவா, ஹவயகவயஙகளைக கொடுககததகுதி
ளவா அவாகளில பாணிகரகணம செயயபபடட [1] ஸாதவியும
ணிகரகணம இலலாத கௌமாரியும [2] ஸஹோதரனுடைய
யையாயிருநது தனபாரியையாயிருபபவளுமாகிய இவாகளுக
பிறககும புததிராகள ஔரஸாகள' எனறு சொனனா
ககணடேயா, 'பாாயையை அடைவதறகு இம மூனறுவழிகள
ஙகெடாதவையாக அறியததககவை [3] ஐநதுவகையான
யைகளையும அவாகளின புதராகளையும சொலலும' எனறு
டாா நாரதா, '[4] ஸகோதரபாாயை, [5] கரீதை, [6] கதாகசை

---

1 பதிவரதை 2 'வாகதானம செயதவுடன அநத வரன இறநது
லை, அவன ஸகோதரன அநதபபெணணை விவாகம செயதுகொள
ம' எனற சாஸதிரபபடி ஏறபடடவன எனபது 3 கேடட எட
மூனறு போக ஐநது 4 தன கோததிரததிலேயேபிறநது பாாயை
எடுததுககொளளபபடடவள 5 முதலில அயலானுககுப பாாயை
ருநது விலககுவாஙகித தன பாாயையாகச செயயபபடடவள
ன பாாயையாயிருநதவள பிறனிடம போயிருநது திருமபவும தன
ம வநதவள'

1 ஆஶ்ரமஹருதை, புனாபபூ இவவைநதுவகைப பாரியைகள இ
கினறனா இவாகளிடததிலும புருஷாகள சேரலாம இவ
ளுடையபுதராகளும ஹவயகவயஙகளைக கொடுககலாம ’ என

ஐமபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு கற்பழிந்த பெண்கள் அவர்களின் ஸந்ததிகள் முதலியவறறைப்பற்றிச் சொல்லியது)

மாாககணடேயா, ‘ ஓ! மஹாிஷியே! பாாயைகளையும
ராகளையுமபறறி விரிவாககேடடேன ஆஶ்ரமததிலிருக
பெணகளுககுக குறறமிலலாமலிருபபது எபபடி எனபை
சொலலும’ எனறு கேடடாா நாரதா, ‘ஆஶ்ரமததிலிருக
மாதாகளுககுப பநதுககளினஸமபநதம ஒழிநதுவிடுகிறது
கள சுறறததாருடைய வமசஙகளும கணவாகளைசசோநத வம
களும அவாகளுககிலலாமற போகினறன அதனல, ஆஶ்ர
களிலிருககும பெணகள பரஸதரீகளாயினும அவாகளுககு வி
சார தோஷமிலலை தஙகள தேகஙகளுககுத தாஙகளே அதிக
கள அவாகள யாாிடததில மனம வைககிருாகளோ அவாக
அவாகள நேசிககலாம இவவகையாக இநதபபெணகள புரு
களுககும அவாகளின ஸநததிகளுககும தோஷததைச செ
திலலை அவாகள தாமபததிகளாகவே இருககினறனா அ
களும அவாகளின புதராகளும ஹவயகவயஙகளைககொடுககலா
எனறு சொனனா

மாாககணடேயா, ‘முதலில, வேறு ஒருவனுடைய மனைவி
யிருநது அவனிறநதுபோனபின மறறொருபாததாவை அடை
வள பிளளையுளளவளாயிருநதால எபபடியாவாள ?’ எனறுகே
டாா நாரதா, ‘பரஸதிரீகள பிளளையைப பெறுமலிருநதா
பெறறிருநதாலும பிறரால தொடபபடடவாகளெனனுங க
ணததினலேயே கிருஹஸதாகள அவாகளை விடடுவிடவே
டும தாமானுஷடானஙகளில அவாகள விலககபபட
கள அவாகளுடைய ஹவயகவயஙகளைத தேவதைகள வ
குவதிலலை அவாகளிடததில புதராகளை உணடாககுகிறவ
அநதப புதராகளால புதரபலனை அடையான’ எனறு சொ

1 ஆஶ்ரமததிலிருநது நாதனிலலாமையால எடுததுககொணடு வ
டடவள

மார்க்கண்டேயர், 'ரிஷிஸ்ரேஷ்டரே! மனத்தையடக்க
டாமல் பிராமணிகளிடம் வீரியத்தைவிடும் மனிதனுக்குப்
னுடையபலன் எப்படி உண்டாகும்?' என்று கேட்டார்
தர், 'ஆஸ்ரமத்திலிருக்கும் கணவனில்லாப் பிறன் மனைவியி
வலியக் கேட்டுச்கொள்ளப்பட்டு அவளிடத்தில் வீரியத்தை
மனிதன் விடுவானாகில் அந்தவீரியம் [1] அழியாது பிரா
விகளிடம் தேகக் கொழுப்பினால் ஒருமனிதன் வீரியத்தை
வானாயின் அந்தவீரியம் அந்தப்பெண்ணின் கணவனைச்சேரு
தான் வீரியத்தை விட்டவனுக்குப் புத்ரபலனில்லை சிசு முத
ர்களுக்கும் மேன்மேலும் அதர்மத்தையும் அபகீர்த்தியை
சாத்தக்கது இதைவிட வேறு ஒன்றுமில்லை அப்பெண்கள்
வானத்துப் புருஷர்களிடத்தில் சேர்ந்தவர்களாயிருந்தாலும்
ர்களை யாவரும் விடவேண்டும்' என்று சொன்னார் மார்க்
டேயர், 'நாரதரே! சிறந்தமகிமையுள்ளவரே! பிராமணிக
ம் பிறக்கும்புத்ரர்கள் யாருக்குஉரியபுத்ரர்களாவார்?' என்று
டார் நாரதர், 'பிராமணிகளிடம் பிறக்கும் புத்ரர்கள்,
டன் கோளகன் என இரண்டுவகையாவார் கணவன் ஜீவித்
க்கும்போதே பிறனுக்குப் பிறந்தவன் குண்டன், கணவ
ந்தபின் பிறந்தவன் கோளகன் பிராமணிகளிடம் பிறந்த
ப்பிள்ளைகள், மனிதர்கள் செய்யும் யாகம் சிராத்தமுதலிய
ாவற்றையும் இம்மையிலும் மறுமையிலும் கெடுத்துவிடுகின்
இவர்கள் தங்கள்பிதாவுக்கு நரகத்திற்காக ஏற்பட்டவர்
அவர்களில் கோளகன் அதிகம் பரபுருஷனுக்குப்பிறந்த
விருவரும் சண்டாளருக்கொப்பானவர்கள் இகத்திலும்
திலும் கெடுவர்' என்று சொன்னார் மார்க்கண்டேயர்,
த இகழப்பட்ட புத்ரர்கள் பிதருக்களுக்கு ஹவ்யகவ்யங்களைக்
டுக்கும்போது யாருடையமனைவிக்குப் பிறக்கிறார்களோ அவ
துக் கொடுக்கவேண்டுமா? அல்லது, எவன் அந்தப்புத்ரர்களை
டாக்கினவனோ அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டுமா?' என்று
க, நாரதர், 'அந்தஸ்திரீயின்கணவனும் அவளிடத்தில் காப்ப
டுபண்ணினவனுமாகிய அவ்விருவரும் நரகம்போனவர்கள்.
ானில், ஒருவன் தன் மனையாளைக் காப்பாற்றுதவன், மற்றொரு
பிறன்மனைவியைப் புணர்ந்தவன் [2] குண்டனும் அவன் செய்
சிராத்தத்தில் புசிப்பவனும் அவனையுண்டுபண்ணினவனும்
ந்க்களாலும் தேவர்களாலும் இகழப்படுகிறவர், தாமகாரியங்
் சோகப்படாதவர் சாஸ்த்ரங்களில் அவர்கள் மறுக்கப்

[1] அவன்தாக இராமற்போகாது
[2] இங்கே கோளகனையும் சேர்த்துக்கொள்க

படடிருககினறனா' எனறு சொனனா மாாககணடேயா, '
தரே! அவவாறு நிநதிககபபடட அநதபபுதராாகள ஹவயகவ
களை யாருககுக கொடுககினறனா? அவாகளுககுததாமமுண
அதனபலன எனன?' எனறு கேடக, நாரதா, 'அவாகள
யும ஹோமஙகளையும அவாகள கொடுககும ஹவயகவயஙகளை
இரவில ஸஞசரிககும ராக்ஷஸாகளும பேயபிசாசுகளும எடுத
கொளளுகினறனா' எனறு சொனனா மாாககணடே
'ரிஷிஶரேஷடரே! ஆனால, அதனால ஸநதோஷமடைநத ரா
ஸா முதலானவாகள ஹவயகவயஙகொடுபபவருககு எனன
னைக கொடுககினறனா? அவாகள செயததாமததிறகுப ப
யாது?' எனறு கேடக, நாரதா, 'கொடுபபவாகள எநதபரா
களுககு எதைக கொடுததாலும அது வீணபோவதிலலை கொ
பவாகள அதனபலனை இமமையிலும மறுமையிலும அனுப
கினறனா' எனறு சொனனா மாாககணடேயா, 'கோளக
கும குணடனுககும பினனிடடுணடான ஸநததிகளும ஞாதிக
அவாகளுககுககொடுககும ஹவயகவயஙகள எபபடி ஆகும
எனறு கேடக, நாரதா, 'அவாகள தஙகள ஆசாரததை அ
டிததுவர அவாகளுககுக கறபுளளமனைவிகளிடம பிறநதபி
கள ஶரததையோடு ஹவயகவயஙகொடுபபதனால பிதருககளை
தேவாகளையும திருபதியடைவிககினறனா இவவாறு கோ
குணடாகளுககு உணடான நாலுவாணஙகளைச சோநதவாக
பரிசுததாகளாகிக கொடுககும ஹவயகவயஙகளைத தேவாக
பிதருககளும வாஙகிககொளளுகினறனா' எனறுசொனனா

ஐமபததேடடாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மார்க்கண்டேயருக்கு மாதர்களின் வியபிசாரப் பிராயச்சித்தம் முதலியவற்றைச் சொல்லியது.)

மாாககணடேயா, 'பரஸதரீகளிடததில பிரஜைகளை பததி செயயும புருஷாகளுடைய நிலை தவறுதலின பல
கேடடேன பெணகள நிலைதவறினால உணடாகும தோ
ஷத்தை தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' எனறு கே
நாரதா, 'தன வாணததாரிடம சேருவது முனகாலத
தோஷமிலலாம விருநதது பிரமமதேவரும விஷணுவி
அனுமதி கொடுககபபடடு அபபடிச செயதிருககிறாா பே
வுளளவரே! பிரமமதேவா முதலிலேயே பெணகுறி ஆண
இரணடையும படைததாா, விஷணுவின அனுமதியினால

ணாடிருக்கும் சோகத்தை உண்டுபண்ணினார் பிறகு, விஷ்ணு
ர் அனுக்கிரகத்தினால் பெண்குறி வரம்பெற்றது அந்த அனுக
கத்தினாலேதான் எல்லா உலகங்களையும் அது ஆளுகிறது
தலால், புருஷனுக்குத்தான் குற்றமதிகம் அதில் ஸந்தேக
லை பெண்கள் தங்கள்வாண்டத்தாரிடம்புணர்ந்து காப்பமில
மலிருந்தால் அவர்களை விடத்தகாது தெரிந்தவன் அவர
களுக்குச் சாஸ்திரப்படி பிராயச்சித்தத்தையும் நாய்களை விட்டுக
பிடித்தும், இரவில் மூன்றுமுறை ஸ்நானம்செய்வித்தும், பூமி
சாம்பலில் படுக்கச்செய்தும், ஸம்போகமில்லாமல் அன்ன
திரங்களைக்கொடுத்தும் செய்கிறதண்டனையையும் செய்ய
ண்டும் அவர்களின் குற்றங்களுக்குத்தக்கபடி பிராயச்சித்த
மும் செலவுசெய்யவேண்டிய திரவியமும் அதிகப்படும்
றுபுருஷனைச் சேருவதைப்பற்றி இந்தவியவஸ்தை முற்காலத
நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது தீர்க்காயுவே! ஸ்திரீகளுக்கு
பிசாரத்தில் தோஷமில்லை இவ்வாறு விஷ்ணுவின் கட்டளை
லே பரிசுத்தமான பெண்குறிக்குத் தோஷமில்லை தெரிந்த
கள் வேறுபுருஷர்களிடம் பேசாமலும் பிராமணனைக்குப்போகா
ம் பெண்களைக்காப்பாற்றவேண்டும் அவர்கள் பரிசுத்தர
ாயிருந்தால்தான் செய்யுங்காமங்களின் பலன்களை விசேஷ
கப்பெறலாம் நன்மையை விரும்புகிறவன் அவர்களைத்
டவும் அடிக்கவும் கஷ்டப்படுத்தவும்கூடாது விஷ்ணுவின்
ுக்கிரகத்தினாலேயே பெண்குறிக்குச் சுத்தமுண்டாயிருக்கி
மாதந்தோறும் ருதுஸ்நானமும் அவர்களுடையபாவங
ப போக்குகிறது சிறந்தமகிமையுள்ளவரே! உலகத்தில
ணகள்தாம் புருஷர்களுக்கு எப்போதும் மனஉற்சாகத்தை
தேகபுஷ்டியையும் கொடுப்பவர் மாதர்கள், பிள்ளைகளென்ன
அணைகளினால் குலங்களை நிலைக்கச்செய்கின்றனர்’ என்று
னனார்

ஐம்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தர் விடத்தக்கபெண்களையும் விடத்தகாதபெண்களையும் மற்றும்
பலவற்றையும்பற்றி மார்க்கண்டேயருக்குச் சொல்லியது)

மார்க்கண்டேயர், ‘ரிஷிஸ்ரேஷ்டரே! பெண்களுக்கிருக்கும
பும் மகிமையும்கேட்கப்பட்டன அனேகம் மனைவிகளுள்ள
வனுடைய தாமத்தைத் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்’
றுகேட்டார் நாரதர் ‘அநேகபார்யைகளின் ஸம்போகத

தில பிரவிருததிககும கிருஹஸதாகள ருதுகாலததில அருகிலிருந தும எவளையாவது விடுவராயின அவாகள காபபஹததிசெயதவ ராகச சொலலபபடுகிருாகள பிராயமுதிாநதவள, மலடி, தவ முளளவள, குழநதை யிறநதுபோகிறவள, ருதுவாகாதகனனிகை, அதிக புதராகளைபபெறறவள இவாகளை விடுகிறவன பாவபயததி விருநது விடுபடுவான வியாதியோடிருககுமபோதும, சிறையி லிருககுமபோதும, வேறுதேசமபோயிருககுமபோதும, புண ணியகாலஙகளிலும, ருதுகாலமாயிருநதபோதிலும மஙகை யரைச சேராதவனுககுக காபபஹததிதோஷமிலலை' என்று சொனனா மாாககணடேயா, 'மகரிஷியே! வேசிகளிடததிலும ஏவலதொழிலசெயயும பெணகளிடததிலும பிறககும புதராகள யாருடைய தாயபாகததிறகுரிய பநதுககளாகிருாகள?' என்று கேடடாா நாரதா, [1] 'விலைமாதாகளுககுபபிறநதவா, அமமாது எவனைசசோநதவளோ அவனுடையபுதராகளாகிருா விலைககு வாஙகபபடுகிறவா கிரிதரிமபுதராகளாகிருா தததுவாஙகபபடு கிறவா தததபுதரராகிருா' என்றுசொனனா மாாககணடேயா, 'விலைமாதாகளிடததில புருஷனுடைய பிரவருததி வியவஸதை இலலாமலிருககிறதெனபது திணணம அவள காபபமுணடாகிப பெறுமபுதரனை எவனபுதரனென்று சொலலுவா?' என்றுகேடக, நாரதா, 'ருதுகாலததில சுததாகளாயிருககும மடநதையரிடத தில சேருமபுருஷன அறியபபடுவான அநதககாபபம அவனு டையதாகும, அலலது, அநதமாது எவனை நிசசயமாகசசொல லுகிருளோ அவனுடையதுமாகும' என்றுசொனனா மாாக கணடேயா, 'புருஷாகள [2] காமததினுலாவது கோபததினுலாவது பிளளைபெருமலோ பெறறோஇருககும குணமுளளமனைவியை விடடுவிடுவாராயின அவாகளுககுப பிராயசசிததததைத தெரிநதுகொளளவிருமபுகிறேன' என்றுகேடடாா நாரதா, 'தவ முதலியவறறுல கறபுளளவளென்று தெரிநதிருநதும குறறமறற மனைவியைவிடுகிறவன தன [3] வமசததையுமதாமததையும விடுவ தனுல அவனுககுபபிராயசசிததமேயிலலை எநதமனிதன தகுதி யுளளவனுயிருநதும புஷபவதியாகி ஸநததியுணடாகாத பாா யையை விடடுவிடுகிருனே அவன குலமழிநது பிதருககளுடன் கூடததேவாகளாலும விடபபடுவான பிரஸவிததது ஸநததியுண டாகிப பிளளைபேராமாாகளோடகூடிய பாாயையை விடுகிறவன பிளளைபெணடுகளை விடடவனுதலால அவனுககுப பிராயசசிதத

1 முன சொனன இருவகையாகும
2 வேறு ஒருததியினிடததில விருபபம
3 வமசததிறகும கிருஹஸததருமததிறகும மனைவி காரணமெனபது

லலை இபபடி பாரியையைவிடுகிற புருஷாகளுககுப பிராயச
தமிலலாமையால பிளளைபோமாாகளால நிலைபெறறிருககும
தைை விடுவது யாாககுநதகாது' என றுசொனனா. மாாககண
யா, 'ரிஷிசிரேஷடரே! எபபடிபபடட மனைவியைவிடடால
நதபபுருஷனைப பாவஙகள பறறுமலிருககு மெனபதைச சரி
கத தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன' என றுகேடடாா நார
, 'மோக்ஷதாமமாகிய நிவிருததிமாாககததிலிருநது ஒருவருக
ாருவா விடைகொடுதத மனைவியும கணவனும விடடுபபோவத
ல அதாமமசொலலபபடவிலலை வேறுபுருஷனிடம பறறுளள
ளையும ஸநததியிலலாதவளையும சூததிரனைச சோநதவளையும
புருஷனைச சோநதவளையும பரிசோதிததுவிடுகிற புருஷாகளுக
பாவமிலலை பாதகமசெயதவராக இருபபினும தாய தநதை
ருவாமடடும காபபாறறபபட வேணடியவா' என று சொனனா.
ாககணடேயா, 'சிறநத புததியுளளவரே! மனைவி வியபிசாரம
யததினால அவளைககோபிதது விடடுவிடுகிறபுருஷனுககு அது
மமா? அதாமமா? எபபடியாகிறது?' என றுகேடடாா நார
, 'பொயயாகவோ உணமையாகவோ தோஷமசொலலபபடட
ணணை ஒருபுருஷன விடுவானாயின அவன தனது பாாயையைக
பபாறறுமையினால காபபஹததி செயதவனாகிறான ஒருபெண,
ததிககாகத தனகணவனைவிடடுத தாணடுவளாயின அவள
ாநிலையறறவளென று நினைதது அவளைப பாதுகாககவேணடும;
வகையிலும விடடுவிடலாகாது நதிகளும பெணகளும ஒரே
றகையுளளவாகள வேறு புருஷாகள பிரவேசிததத்தனால
ாகளை விடலாகாது நதிகள பிரவாகஙகளை வேகமாகக
ாணடு போகினறன பெணணானவள ரஜஸவலையாவதனால
பபடியும சுததமாகிறாள ஆதலால, பெணகள தஙகள
வரைவிடடு வியபிசரிததபோதிலும கெடடுபபோவதிலலை.
நதோறும ருதுவாவதினால அவாகள சுததாகளே ஆகினற
' என று சொனனா மாாககணடேயா, 'பகவானே! மனி
களின உடமபிலுளள தீாததஙகள எவை? பகவானே!
வறறைக கேடகிற எனககுச செவவையாகச சொலலக
வீா எலலாநதெரிநதவரே! மனிதாகளுககு எலலாத
ததஙகளிலும சிறநத தீாததம யாது? எதில ஆசமனம
யத எநதமனிதன எபபோதும பரிசுததனாகிறான?'
று கேடடாா நாரதா, '[1] தேவதீாததம [2] ரிஷிதீாததம

1 கைவிரல்களினநுனி தேவதீாததம
2 சுணடுவிரலடியில உளளஙகைககு வெளிபபுறமபிராஜாபததியதீாத
மனவும ரிஷிதீாததமெனவும சொலலபபடுகிறது

[1] பிதருதீாததம [2] பிரமமதீாததம உளளஙகைகடுவில விஷ
தீாததம எனறு ஐநதுதீாததஙகள மனிதாகளின கையிலிருபப
யெனறு சொலலுகினறனா விஷ்ணுதீாததம தீாததஙக
முதனமையான தீாததமெனறு சொலலபபடுகிறது அதில
மனமசெயவதனுல நானகு வாணஙகளுககும குலவிருததியுண
கிறது, பிதருகாரியஙகளும தேவகாரியஙகளும இமமையி
மறுமையிலும பயனபடுகினறன' எனறுசொனனா மாாகக
டேயா, 'நாரதரே! காமததிறகுடபபட்ட புருஷாகளுககுத த
யிலலாமல சேரததகக பெணகளயாா? எநதபபெணகளுககு
பநதமிலலை? அவாகளை எனககுசசொலலும்' எனறுகேடக,
தா, '[3] பாமஸ்ா, வேசி, நாடகபபெண, இடைசசி, நெயகிறவ
ளையறகாரி, கிராதா சபரரெனனும மிலேசசஜாதிபபெண
கூததாடுகிறவள இவாகள தடையறறவாகள' எனறுசொன
மாாககணடேயா, 'ஓ! ரிஷிமரேஷடரே! எலலாவருணததா
கும இநதபபெணகளிடம பிறககுமபுதராகள யாரைசசோந
கள? யாருடைய தாயபாகததிறகு உரியவாகளாகினறனா'
ஞா ாாரதா, 'அவாகளுககுபபிறநதவாகள அவாகளை யாா
துக கொளளுகிருாகளோ அவாகளுடைய புதராகள எ
ரிடததிலுமபோகும பெணகளிடததிலசோநத மனிதாகளின
யமானது புலபபடுவதிலலை' எனறுசொனனா மாாககணடே
'எலலா மஙகையரிடததிலும போயககொணடு யோககிய
ளெனனும நீததியிலலாமல வேதமநதிரஙகளைவிட்ட மனித
ளையும ஆயுதமபிடிததது ஜீவிபபவரையும ஹவயகவயஙக
வைததால அவாகளுககுக கொடுககுமதானம எபபடி
கும?' எனறுகேடடாா நாரதா, 'காயதரீ ஜபததைவிட
பிராமமணாகள ஹவயுகவயஙகளுககு உரியவரலலா பிரஷட
ளுககுஅனனம போடுவது சூததிராகளுககுப போடுவது போ
தான்' எனறுசொனனா மாாககணடேயா, 'காமமசெய
பிரவிருததித்த மனிதாகளுககும மனமமயஙகிபபோகிறது
மததிறகிடையூறு வராமலிருபபது எவவகை? இதைததெரி
கொளள விருமபுகிறேன' எனறுகேடக, நாரதா, 'பொ
பெண இவவிரணடும ஒனறு இவை மனிதாகளு
நனமைகளில மயககததை உணடுபணணுகினறன பெண

1 ஆளகாட்டிவிரலுககும கட்டைவிரலுககும இடை பிதருதீாத
2 கைககட்டைவிரலின அடியில உளளஙகையின் பாகம பி
தீாததம
3 இவவிடம பாமஸ்ாலை எனபது, ஸவதநதிரமாயிருபபவள பாம
எனறபாடம கொளளபபட்டது

போகஸௌககததில விருபபம உணடாககித தாமஙகளைக டுககினறனா பொருள ஸௌகஙகளையுணடாககித தருமஙகளைக டுககிறது ஆதலால, தாமததிலேயே எணணமுளள வைதிகன டுமே ஹவயகவயஙகளெலலாவறறிறகும பாததரமானவன ககியனுன வைதிகனுககுசசெயயும தானம ஜவலிககினற அக யிலசெயத ஆஹுதிபோனறது' எனறுசொனனா மாாக டேயா, 'வேதஙகளையும வேதபபொருளகளையும மனததில நத பிராமமணாகளின குலததில பிறநதவாகள வேதவித யைவிடடு வாததககமுதலிய லௌகிகவிருததியைபபறறுவ ன?' எனறுகேடக, நாரதா, 'முதலில [1] நானகுவாணஙகளும தெரிநதவாகளான பிராமமணாகளிடததில ஒபபிககபபட எலலாவாணததாரும தஙகளவருததிகளை ஒனறேஒனறு வாமல அநதப பிராமமணாகளைககொணடு பிரிததுபபிரிதது ததுககொளளவேணடியிருநதது [2] புதரஸநதானததை விரும பிராமமணாகளால காபபாதானமுதலான மநதிரஸமஸகா ள செயயடபபடடுபபிறநத வைதிகாகள முனஸமஸகாரததினுல டான தம தொழிலை எடுததுககொணடனா' எனறு சொன . மாாககணடேயா, 'வேதமறிநதவாகளுககுபபிறநது வேதாத னஸமஸகாரமிலலாதவாகளும வேதமறியாதவாகளுககுப பிற ஸமஸகாரம செயயபபெறறவாகளும ஆவதெபபடி?' எனறு டாா நாரதா, 'வேதாதயயனமுளளவனுககுப பிறநதவன யனஸமஸகாரஙகள பெறுதபோதிலும வைதிகனுகக கௌர பதறகுரியவன பரிசுததமான வமசததிறபிறநதவன நலல வானகளுககுசசமமான வைதிகனதான அபபடியிலலாமல தமோதாதவாகளின புதராகள வேதததினுல காபபாதான லான ஸமஸகாரஙகள செயயபபடாதவாகள ஆதலால, அவா வேதமறிநத பிராமமணாசளாயிருபபினும வேதததை விட ாகள தாம முதலில [3] வேதககுவியலிலேயே ஸருஷடிககபபடடு தமநதிரஙகளாலேயே ஸமஸகாரஙகள செயயபபடடவாகளா

[1] நானகுதொழில —(1) ஓதுவிபபது வைதிககாமஙகள செயவிப தக்ஷிணைமுதலியவறறை வாஙகுவது (2) அரசாளவது (3) பயிா, காததல, வாததகம (4) சிறபமுதலியவை

[2] முதலில நானகுதொழிலகளும பிராமமணாகளிடததிலிருநதன லில அநநானகையும பிராமமணாகளே செயதுகொணடு வநதனா மமண ஸநததியில பிறநதவாகளே அநதநதவருததிககுத தகுநத ஸகாரஙகளைபபெறறு அநதநதவருததிகளை எடுததுககொணடனா வாகள அவரிடததில கறறுககொணடனரெனபது

[3] வேதஙகளையறிநத தநதையினிடததிலேயே

யிருப்பதனால் வைதிகர்களுக்குப் பிறந்தவர்கள் தம் குலத்தை
தாங்கும் யோக்கியர்களாகிறார்' என்று சொன்னார் மார்க்க
டேயர், 'ரிஷிகளிற்சிறந்தவரே! தாம் விலைக்குவாங்கின ஸந்தி
ளிடத்திலும் வேலைக்காரிகளிடத்திலும் மனிதர்கள் ஸந்ததிக
யுண்டுபண்ணுகின்றனரே, அந்தமாதர்களும் அந்தப்பிள்ளைகளு
யாரைச்சேர்ந்தவர்கள்?' என்றுகேட்டார் நாரதர், 'அறிவில்
மல் தன் வேலைக்காரியிடம் புத்திரோத்பத்திசெய்யும் மனித
பாவஞ்செய்தவனாகிறான் அவன் இங்கும் இகழப்பட்டு இற
பின்னும் தன் ஸந்ததியை ஏவல்தொழிலாளியாகச் செய்கிற
அவள் அவனுடைய பார்யைதான் அவளுக்குப் பிறந்த புத்ர
ளும் அவனுக்கு ஹவ்யகவ்யங்களைக் கொடுப்பவர்தாம் அவ
டைய உறவினரெல்லாரும் அவளுறவினாலேயே வேலைக்காராகி
றனர் ஏனெனில், அவளைச்சேர்ந்தவர்களெல்லாரும் அவள் செ
யும் வேலைகளில் ஏவப்படுகின்றனர் நீர் கேட்டதற்கெல்லாம் இ
வாறு மறுமொழி சொன்னேன் இன்னும் ஏதாவது ஸந்தே
மிருந்தாலும் நீர் கேட்கலாம்' என்றுசொன்னார் மார்க்கண்
யர், 'இவ்வுலகத்தில் நாரதர் எல்லாவற்றிலும் நிபுணர் உ
மையை அறிந்திருப்பவர், பிரம்மதேவர்போல் எல்லா உல
களையும் நேரில் பார்த்தவர், மிகச் சிறந்தவர்' என்று சொன்
சிறந்த தவமுள்ள மார்க்கண்டேயமுனிவர் இவ்வாறு ரிஷிகளுட
சம்பாஷணைசெய்து நாரதரையும் பூஜித்து அவராலும் பூஜிக
பெற்று ரிஷிகளிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தம் ஆசிரமத்
குப்போனார் அந்தரிஷிகளும் தீர்த்தங்களுக்கு யாத்திரைசெய்
தொடங்கினர் ஆதலால், சுத்தமான காப்பத்தில் சுத்தமான
யத்திற்குப் பிறந்து ஸம்ஸ்காரங்களினாலும் சுத்தம்பெற்று
புலன்களையுமடக்கி நித்யகாமங்களையும் நைமித்திககாமங்களை
செய்து ஸ்நானம்பண்ணி மனமும் சுத்தமாயிருப்பதனால் ஒருவ
முழுதும் சுத்தமாகிறான்" என்று பீஷ்மர் சொன்னார்

அறுபதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தானத்திற்கு யார் பாத்திரரென்பது முதலியன)

யுதிஷ்டிரர், "பரதசிரேஷ்டரே! தானத்திற்குப் பாத்திரரென
பிராமணர்களால் நெடுநாளாகச்சொல்லப்படும்பிராமணன்
யாவியா? கிருஹஸ்தனா? யார்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர், "மகா
னே! ஸந்யாஸியானாலும்கிருஹஸ்தனானாலும்தன தாமத்தை அ

பபவனுககுத தானமசெயயவேணடுமெனறு சொலலுகினறனா.
வவிருவரும தவமுளளவாகள" எனறுகூறினா யுதிஷடிரா,
பிதாமஹரே! (மறறசசுததம இலலாமல) அதிகஸாரததையினலமாத
ரம பரிசுததனுயிருககும ஒருவன ஹவயகவயஙகளையும தானததை
ப பிராமமணனுககுககொடுததால எனன குறறம ?" எனறு கேட
ா. பீஷமா, "அபபா! ஸாரததையினுல தூயமைபெறற மனிதன
கெடடவனுயிருநதாலும எலலாவிஷயஙகளிலும பரிசுததனுகிருன ;
நதேஹமிலலை சிறநதமகிமையுளளவனே! உனனைபபறறிச
சாலலவேணடுமா?" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, "தேவகாரியங
ளில பிராமமணனை ஒருபோதும பரீகூஷிககலாகாதெனறும, பிதரு
ரியஙகளில பிராமமணனைப பரீகூஷிககவேணடுமெனறும விதவான
ா நினைககினறனரே, அதெனன?" எனறுகேடக, பீஷமா, "பரத
ரேஷடனே! தேவாகளினஹவிஸைப பிராமமணன உணடாககுவ
லலை அது தேவாகளின சகதியினலேயே உணடாகிறது யாகம
சயபவாகள தேவாகளின அனுககிரகததினலேதான அவாகளை
ராதிககினறனா, ஸநதேகமிலலை உலகஙகளில சிறநத அறிவுளள
ாககணடேயா, 'பிராமமணாகள எபபோதும பிரமமநிஷடாகள'
னறு முனனே சொலலியிருககிருா ஆதலால, பிராமமணாகள
தேவகாரியஙகளில தகுதியுளளவாகளும பரிசுததாகளுமானவா,
தருகாரியஙகளில அபபடியாவதிலலை" எனறுசொனனா யுதிஷடி
, "பழககாதவன, விதவான, சுறறததான, தவமசெயபவன, யாகம
சயபவன இவாகளில எவன தானததிறகுபபாததிரனுவான?" எனறு
கடக, பீஷமா, "யாகமுதலியகருமஙகளைசசெயபவனும விதவானும
றற மூவாகளாகிய புதிதாகவநதவன சுறறததவன தவமுளளவன
வாகளும, நலலகுலததிறபிறநதவரும பூததயையும தீயசெயலகளில
சசமும மனததூயமையும ஸததியவாககு முளளவாகளுமாயிருந
ல பாததிரகளாவாாகள குநதிபுததிரனே! இநத விஷயததில பூமி,
ஸயபா, அகநி, மாாககணடேயா இஙஙனனகுமகானகளின அபிப
ராயஙகளைச சொலலுகிறேன, கேள 'பெருஙகடலில போடட
ட மணகடடி எபபடி உடனே கரைநதுபோகிறதோ அபபடி எல
பபாவஙகளும வேததை விடாமலிருபபவனிடததில மறைநது
பாகினறன' எனறு பூமிதேவி சொனனள மனனவ! 'ஒழுகக

1 தேவகாரியஙகளில எஜமானனுடைய ஸாரததையே போதுமானது
தருகாரியஙகளில வாஙகுமபிராமமணாகளும சுததாகளாயிருததல
வணடும எனபது

மிலலாத பிராமமணனுககு ஆறு அஙககஙகளோடுஙகூடிய வேதஙக ளனைததும ததவஞானம புராணபபழககம நலலகுலததிலபிறததல இவையனைததும ஸாதகஙகளாவதிலலை' எனறு காஶயபா சொனனா பிரமமததையறிநதவனே! 'கறறறிநதவனெனறு தனனைநினைததுக கொணடு தனகலவிததிறமையினுல பிறாபுகழை அழிபபவன அப படிசசெயவதனுல பிரமமஹததியை அடைகிறுன அவனுககுப புணணியலோகஙகள முடிநதுபோகினறன' எனறு அகநி சொன னுன 'ஆயிரம அஶவமேதயாகஙகளும ஒருஸததியமும தராசினுல தூககபபடுமாயின ஸததியததினபாதிககுக கூட அநதயாகஙகள ஈடாகு மெனறு நான நினைககவிலலை' எனறு மாாககணடேயா சொனனா அளவறறமகிமையுளளவாகளான பூமி, காஶயபா, அகநி, சிரஞசீவி யான மாாககணடேயா இநநாலவரும இவவாறுசொலலி உடனே சென றனா" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, "இவவுலகததில [1] போஜன நியமம வைததுககொணட பிராமமணாகள பிராமமணனவேணடு கோளுககாக அவன தஙகளுககுபபோடட அனனததைப புஜிபபா ராயின அவாகளுககுப புணணியம எபபடி உணடாகும?" எனறு கேடடாா பீஷமா, "அரசாககரசனே! விரதமவைததுககொணட வரும வேதஙகளிலகரைகணடவருமான பிராமமணாகள ஒரு பிராம மணனவேணடுகோளுககாகப புஜிபபாராயின அவாகள விரதஙகெட டவராகிறுா" எனறுசொனனா யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! தாமத திறகு அனேகவழிகளும அனேகபலனகளும இருபபதாக அறிஞா கூறுகினறனா அதை நிசசயிககுமவகை யாது? அதை எனககுச சொலலும" எனறு கேடடாா பீஷமா, "அரசாககரசனே! கொலலா மையும ஸததியமும கோபமிலலாமையும பூததயைபும ஐமபுலனகளை அடககுவதும மனமொழிமெயகளின ஒறறுமையும தாமததிறகு நிச சயமான அடையாளஙகள பிரபுவே! தாஙகள தாமததை அனுஷடி யாமலே பிறருககுததாமததைசசொலலிககொணடு பூமியெலலாம திரி கிறவாகள தாமததைககெடுபபதில ஊககமுளளவாகள அபபடிபபட டவாகளுககுப பொனனையும ரதனததையும பசுவையும குதிரையை யும [2] தானஞசெயபவன நரகமபோயப பததுவருஷகாலம மலததைத தினறுகொணடிருபபான சணடாளாகள சககிலியாகள ஆசையினு லுணடான அறிவினமையினுலபிதறறுகிறவாகள இவாகளினதனததி னுலசெயததும செயயபபடாததுமான சாமம ஒனறுதான அர

[1] 'பிரமமசாரிகள' எனபது பழைய உரை.

[2] உபதேசிபபவரைபபாாததுக கேடபவரும தாமததைககெடுபப ரெனறுக ருதது

ககராசனே ! இவவுலகததில எநத ருடாகள வைஸவதேவமசெயத
னனததைப பிரமமசாரியான பிராமமணனுககுக கொடாமலிருக
றனரோ அவாகள பாவலோகஙகளையடைகினறனா" எனறு சொன
ா யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே ! சிறநத பிரமமசாரிவரதம யாது ?
மததின முககியமாயுளள இலககணம எனன ? எலலாவறறிலும
றநத சுததம யாது ? இவறறை எனககுச சொலலககடவீா" எனறு
கடடாா

பீஷமா, "அபபா ! மதுவையும மாமஸததையும விடுவதே சிறநத
ரமமசாரி விரதம தாமமானது வியவஸதையில நிறகிறது மனஅடக
தான சுததததிறகு இலககணம" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா,
பிதாமஹரே ! எநதக காலததில தாமததைச செயயவேணடும ? எந
காலததில பொருளைத தேடவேணடும ? எநதககாலததில ஸுகத
த அனுபவிககவேணடுமெனபதை எனககுசசொலவீா" எனறுசேட
ா பீஷமா, "காலையில பொருளைப பாாககவேணடும அதனபிறகு,
மததைச செயயவேணடும கடைசியில இனபததை அனுபவிகக
வணடும இனபததில முழுகிவிடலாகாது பிராமமணாகளை வெகு
னிககவேணடும பெரியோாகளைப பூஜிககவேணடும எலலாப
ராணிகளுககும அனுகூலமும எளியநடையும இனசொலலுமாயிருசச
வணடும தான எடுதத காரியததிற பொய சொலலுவதும அரசா
ிடததிற கோடசொலலுவதும ஆசாரியன மனமவருநத நிாபபநதப
டுததுவதும பிரமமஹததிககு ஒபபானவை அரசாசளையும பசுக
ளையும அடிககலாகாது இவவிரணடையும செயபவனுககுப பிரமம
ததிககு ஒபபான பாவமுணடு அககினியையும வேதஙகளையும ஒரு
ாதும விடலாகாது பிராமமணனைத திடடலாகாது அது பிரமம
ததிககுச சமம" எனறு சொனனா யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே !
படிபபடட பிராமமணாகள ஸாதுககளாவாா ? எவாகளுககுத
னமசெயவதில பலனதிகம ? எவாகளுககுப போஜனம போட
வணடும ? அதை எனககுச சொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா,
கோபியாதவரும தாமததையும ஸததியததையும விடாதவரும அடஙகி
ருபபதில ஊககமுளளவருமான பிராமமணாகள தாம ஸாதுககள
வாகளுககுத தானம செயவதில பலனதிகம காவமிலலாதவரும
லலாவறறையும பொறுபபவரும எடுதத காாயததை விடாதவரும
லனகளை அடககினவரும எலலாப பிராணிகளுககும சிநேகிதரைப
ால நனமைசெயபவருமாயிருபபவா எவரோ அவாகளுககுத தானம
யவதில பலனதிகம பொருளாசையறறவருககும ஆசாரநதவறாத

வருக்கும் கலகிசெய்பவருக்கும் அகாரியங்களில் வெட்கப்படுகிறவ
கும் பொய் பேசாதவருக்கும் தமது அனுஷ்டானங்களில் ஶ்ரத்தை
யுள்ளவருக்கும் தானம்செய்வதில் பலன் திகம் நாலு வேதங்களை
அங்கங்களுடன் ஓதி [1]ஆறுகருமங்களையும் நடத்திவரும் பிராமணனை
தமமைத் தானத்திற்குப் பாத்திரரென்று ரிஷிகள் நினைக்கின்றனர்
படிப்பட்ட குணங்களுள்ளவர்கள் எவர்களோ அவர்களுக்குத் தான
செய்வதில் பலன் திகம் குணங்களால் தகுதியுள்ளவனுக்குக் கொ
பவன் ஆயிரம் மடங்கு அதிகமாகத் தானபலனையடைகிறான் க
கேள்வி ஒழுக்கம் அடக்கம் இவையுள்ள பிராமணஶ்ரேஷ்டன்
வனே இவ்வுலகத்தில் குலமுழுமையையும் கரையேற்றுவான் அ
ஒருவன் திருப்தியடைந்தால் தேவர்கள் பிதருக்கள் ரிஷிகளாகிய அ
வரும் திருப்தியடைவார் பசு, குதிரை, பொருள், அன்னம் இ
றையும் மற்றுமுள்ள எந்தப்பொருள்களையும் அப்படிப்பட்டவனுக
கொடுப்பவன் மறுமையில் துயரப்படான் உத்தமனான பிராமண
ஒருவனமட்டுமே குலமெல்லாவற்றையும் கரையேற்றுவனே அ
பனே! இந்த அனேக பிராமணர்களைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டு
ஆதலால், பாத்திரர்களைப்பார்த்துத் தானம்செய்யவேண்டும் ஸா
களால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட குணமுள்ள பிராமணனை ஆராய
தூரத்திலிருந்து மரியாதையாக வருவித்து எல்லாவகைகளாலும் பூ
தலவேண்டும்" என்று சொன்னார்

அறுபத்தோராவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தேவபித்ருகாரியங்களின் காலங்களும், அவற்றில் வரிக்கத் தக்கவரும் தகாதவருமான பிராமணர்களும்)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! தேவகாரியங்களையும் பிதரு
யங்களையும் ஶ்ரத்தையுடன் செய்வதற்குத் தேவர்களாலும் ரிஷிக
ளும் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தின் விசேஷத்தை நீர் சொல்ல வேண
கிறேன்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"நீராடி மங்களாசாரங்களோடு ஜாக்கிரதையாகத் தேவகாரி
தை முற்பகலிலும் பிதருகாரியத்தைப் பிற்பகலிலும் ஒருவன் செ
வேண்டும் மத்தியான்னத்தில் மனிதர்களுக்கு உபசாரங்களை

1 சாந்திபர்வம் 674-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க

னமளிககவேணடும காலநதபபிசசெயயும தானததை ராக்ஷஸா
ினபாகமெனறு நினைககினறனா தாணடபபடடதும வாயெசசிற
டடதும முதலநாளேசெயயபபடடதும தூரஸதிரீகளாலபாாககப
டடதும ராக்ஷஸாபாகஙகளெனறு நினைககினறனா பாரதனே!
ரநதுகொணடும நியமமிலலாமலும புசிககபபடடதும நாயினுல
ாடடபபடடதும ராக்ஷஸாபாகமெனறு நினைககினறனா மயிரும
வுமவிழுநததும துமமலபடடதும நாயினுலபாாககபபடடதும
ணீரினுலகெடுககபபடடதும கவனியாமல போடடுவிடபபடட
ம ராக்ஷஸாபாகஙகளெனறு நினைககினறனா பாரதனே! வேத
ாதாதவன ஆயுதமபிடிததவன கெடடமனமுளளவன இவாகள
கததும ராக்ஷஸாகளபாகஙகளெனறு நினைககினறனா தேவகாரி
களிலும பிதருகாரியஙகளிலும பிறாபுசிததமிகுநததைபபுசிபப
ம எலலாருககுமுன புசிபபதும எபபோதும ராக்ஷஸாபாகஙகளே
று நினைககினறனா அரசனே! பிரமமக்ஷததிரியவைஸயரெனனும
றுவாணததாரும மநதிரமிலலாமலும ஆசாரமிலலாமலும ஸராத
ிதில பரிமாறும அனனததை ராக்ஷஸாபாகமெனறுநினைககினற
அககினியில நெயயை ஹோமஞசெயயாமல பரிமாறபபடும
னமும ஆசாரநதவறினவாகள புசிததஅனனமும ராக்ஷஸாபாகங
ளனறு நினைககினறனா பரதஸரேஷ்டனே! ராக்ஷஸாகளுககுப
ஙசளாகச சேரககூடியவறறைச சொனனேன இனி, தானததிற்
யபிராமமணனைப பரிசோதிபபதைபபறறிச சொலலுகிறேன,
ா வேநதே! பிரஷ்டபிராமமணாகள பேதையாகள பிததாகளை
ம தேவகாரியஙகளிலும பிதருகாரியஙகளிலும வரிககததகாதவா
ணகுஷ்டமுளளவன ஆணமையிலலாதவன பெருவியாதியுளளவன
யரோகமுளளவன காககைவலியுளளவன கணணிலலாதவன
ாகள ஸராததததில வரிககததகாதவாகள வைதயமசெயபவாகள
யில பூஜகா மேலுககு ஆசாரஙகளைவிடுபபவா ஸோமலதையைவிறப
இவாகள ஸராததததில வரிககததகாதவா ராஜனே! பாடுகிறவா
கூததாடுகிறவாகள வாயினுல[2] ஜாதயமசெயகிறவாகள வாதயம
சிககிறவாகள கதைசொலலுகிறவாகள யுததவீராகள இவாகள
ககததககவாகலா மனனவ! சூததிராசளுககுப புரோகிதராயிருப
ாகள அநதசசூததிராகளை ஓதுவிபபவாகள[3] அவாகளைசசீஷாகளா

1 இருநதபடியே ரததம சோஷிததுபபோவது
2 'விளையாடுகிறவா' எனபது பழையஉரை
3 'வருஷலசிஷ்யா:' எனபதுமூலம சூததிராகளுககுசசீஷராயிருப
ரெனறுங்கொளளலாம

கப்பெற்றவர்கள் இவர்களும் வரிக்கத்தக்கவரல்லர். பாரதனே! வேத னத்திற்கு வேதம்ஓதுவிப்பவன் வேதனங்கொடுத்துஓதுவோன் இவ் விருவகைப் பிராம்மணர்களும் வேதத்தை வியாபாரஞ்செய்பவராத லின் ச்ராத்தத்திற்குத்தகாதவர்கள் ராஜனே! ஒருகாரியத்தில் தலை மையாக நியமிக்கப்பட்டவரும் கீழ்ஜாதிப்பெண்ணை விவாகஞ்செய்து கொண்டவருமானபிராம்மணர் எல்லாவித்தைகளும் தெரிந்தவராயிருப் பினும் ச்ராத்தத்தில் வரிக்கத்தகாதவர் அரசனே! (பரீக்ஷையில் லாமையால்) அக்னியில்லாதவரும் பிணமெடுப்பவரும் திருடரும் பிரஷ்டருமான பிராம்மணர்களும் ச்ராத்தத்தில்வரிக்கத்தகாதவர் கள் பாரதனே! முன்புதெரியாதவர்களும் கூட்டங்களுக்குத்தலை வராயிருப்பவர்களும் [1] புத்திரிகைகளுக்கு முதலில்பிறந்தபுத்ரர்களும் ச்ராத்தத்திலவரிப்பதற்குரியரல்லர் அரசனே! கடன்காரனும் வட்டியினால்ஜீவிப்பவனும் ஜந்துக்களைவிற்றுஜீவிப்பவனும் வரிக்கத் தகாதவர்கள் பரதச்ரேஷ்டனே! [2] பெண்ணைத்தலைமையாகவுடைய வரும் வேசியைவைத்திருப்பவரும் ஜபமில்லாதவருமானபிராம்மண ரனைவரும் ச்ராத்தத்திலவரிக்கத்தகாதவர் பரதச்ரேஷ்டனே! பித்ரு காரியத்திலும் தேவகாரியத்திலும் விலக்கவேண்டியபிராம்மணனைச் சொன்னேன் திரும்பவும், கொடுப்பவனுக்கும் வாங்குபவனுக் கும்வேண்டிய சிறப்பைக்கேள் அரசனே! உழுதுபயிரிடுகிறவர் களும் நியமங்களைச்செய்பவர்களும் குணங்களுள்ளவர்களும் காயத் ரியையறிந்தவர்களும் காமானுஷ்டானங்கள் செய்பவர்களுமாயிருப்ப வர் வரிப்பதற்குரியவர் அப்பா! யுத்தத்தில் க்ஷத்திரியதொழில் செய்பவனாயிருந்தாலும் நல்லகுலத்திற்பிறந்தபிராம்மணனை ச்ராத் தத்தில் வரிக்கலாம், வர்த்தகனைமட்டும் வரிக்கவேகூடாது வேந் தனே! திருடாமல் அதிதிகளைக்கவனித்துக்கொண்டும் அக்னி ஹோத்திரஞ்செய்துகொண்டும் கிராமத்திலவஸிக்கும்பிராம்மணன ச்ராத்தத்தில் வரிக்கத்தகுதியுள்ளவன் பரதச்ரேஷ்டனே! அர சனே! பிக்ஷையெடுத்துஜீவித்துக்கொண்டு மூன்றுகாலங்களிலும் காயத்ரியைஜபித்துக் காமானுஷ்டானங்கள் செய்துகொண்டிருப்ப வன் வரிப்பதற்குரியவன் ராஜனே! வாழ்ந்து கெட்டிருப்ப வனும் கெட்டுவாழ்கிறவனும் பிறரைப்பீடியாதவனும் குற்றங் கள் குறைந்திருப்பவனும் வரிப்பதற்குரியவர் பரதச்ரேஷ்டனே! வேந்தே! பாவமும்புகழ்வாதமுமில்லாதவனும் யோக்யமான இடத் தில்பிக்ஷையெடுத்து ஜீவிப்பவனும் வரிப்பதற்குரியவர் நியமங்களற்றின

---

1 ஆதிபர்வம் 240, 337 - பக்கக்குறிப்புகளிற்காண்க

2 பெண்ணினால் ஜீவிப்பவர் என்னவுமாம்

ுமம் சூதாடுகிறவனும் திருடுகிறவனும் ஜந்துக்களை விற்பவ
ம் வாத்தகனும் பிராயச்சித்தம்செய்துகொண்டு ஸோமரஸத்தைக
த்தாரானால் அதன்பிறகு விருப்பத்தற்கு யோக்யராவார் ராஜனே!
யில் கொடிய செய்கைகளினால் பொருளை ஈட்டியிருந்தாலும் பிறகு
லா அதிதிகளையும்பூஜிப்பவனாயிருப்பானாயின் அவன் விருப்பத்த
தகுதியுள்ளவனாவான். வேதத்தைவிக்கிரயம்செய்து ஸம்பாதிக்க
பட்டதும் பெண்ணினால் ஸம்பாதிக்கப்பட்டதும் இழிவான வழி
ஸம்பாதிக்கப்பட்டதுமாயுள்ள பொருள்கள் பிதருக்களுக்கும்
மமணர்களுக்கும் கொடுக்கத்தக்காதவை பரதஶ்ரேஷ்டனே! தான
சய்யப்படும்போது உசிதத்தைச்சொல்லாமலிருக்கும் பிராமமண
க்குப் பசுவுக்காகப்பொய்சொல்லும் பாவமுண்டாகும் யுதிஷ்டிர!
மமன்ன, அபரான்ன காலம், தயிர், நெய், காட்டுமாமஸம், அமா
ஸஇவைஶ்ராத்தத்திற்குயோக்கியமானவை ஒருபகலில் [1]முதல
ாறுமுகூர்த்தங்கள் பிராதக்காலமென்றுசொல்லப்படுகின்றன அந்த
காலத்தில் பிராமமணர்கள் ஜபம் தியான முதலியவற்றினால் நல்ல
ுஷ்டானங்களைச் செய்தல்வேண்டும் அதன்பிறகு, மூன்றுமுகூ
ம் ஸங்கவமென்றுபெயருள்ளவை அதன்பிறகு, மூன்றுமுகூர்த
ள் மத்யான்னமென்றுசொல்லப்படும் பணத்தைச்சேர்த்தலெள
ரியங்களை ஸங்கவகாலத்திலும் ஸ்நானமுதலியமாத்யான்னிககாரி
களை மத்தியான்னத்திலும் நான்காவதுஅபரான்னமாகிய மூன்று
ர்த்தங்களில் பிதரு காரியங்களையும் செய்யவேண்டும் பிறகு,
ாறுமுகூர்த்தங்கள் ஸாயான்னமென்னப்படும் தெரிந்தவர்கள்
த இரண்டாந்தரமாகச்சொல்லுகின்றனர் ராஜனே! அபரான்ன
மன்று பெயருள்ள நாலாவதுகாலத்தில் எப்போதும் ஶ்ராத்தம்
ய்யவேண்டும் பிராமமணர்கள் கிழக்குமுகமாகவும் வடக்குமுக
வும் போஜனத்திற்கு இருக்கவேண்டும் விசுவேதேவர்கள் மட
தெற்குமுகமாயிருக்கவேண்டும் பிராமமணர்கள் நன்றாகத்திரு
பானத்தைக் கேட்டுத்தெரிந்துகொண்டபிறகு தக்ஷிணைகொடுத்துப
ட்டதானம்செய்யவேண்டும் பாரதனே! ஶ்ராத்தம்முடியும்போது
மமணனுக்கு ('தாதாரோவ:') 'உங்களுக்குக் கொடுப்பவர்கள்
டாகவேண்டும்' என்றும், க்ஷத்திரியனுக்கு ('ப்ரீயந்தாமபிதர:')
ருக்கள் திருப்தியடையக்கடவர்' என்றும், வைஶ்யனுக்கு ('அக்ஷ
) 'குறையாதசெல்வமிருக்கக்கடவது' என்றும், சூத்திரனுக்கு
வஸ்தி') 'க்ஷேமமுண்டாகக்கடவது' என்றும் புசித்தவர்கள்

[1] இரண்டுநாழிகை ஒருமுகூர்த்தமென்னுமதனை அனுசரித்தது.

சொலலவேணடும தேவகாரியஙகளில பிராமமணனுககு
திரஙகளைசசொலலிப புணயாஹவாசனம விதிககபபடுகின
திரியனுககு இதுவே 'ஓம' எனனும பிரணவமிலலாமல வி
கிறது வைஸயனுடைய தேவகாரியததில ('பரீயநதாம
'தேவாகள திருபதியடையககடவா' எனபதைசசொலல
ஸராததததிறகுமுதலிலவரிதத பிராமமணனைததவிர மறெ
மணனிடததில ஸராததபோஜனமசெயபவனுககுக கோ
நாலிலொருபாகமுணடு அவனே கீழபபடடவெவொரு
லும புஜிபபதனால ஒவவொருபாகம[1] அதிகமாகிச சூததிர
தில்புஜிததால கோஹததிபாவமுழுதும வருகிறது
ஞல முதலிலவரிககபபடட ஒருபிராமமணன மறறேரிடததி
கொளளககூடாது அவனபுசிககாவிடடில பாவமுணடாகு
திரனவரிபபதை மறுததலவேணடும சூததிரனுடைய அ
சுவையினால அஙகமபுஷடியடைநதபிராமமணன மேறகதி
யான ராஜனே! ஆசாரமிலலாதவனும நாஸதிகனும யாரா
கபபடாதவனும ஸராததததில புஜிககலாகாது ஒருவா
கூட முதலிலவரிததவனைப பொருளாசையினால விடடு
காது தஙகளுககு[2] உபகாரமசெயகிறவாகளைததவிர மற
ணாகள பூமியிலுளள தேவாகளென று சொலலபபடுகினற
பாரதனே! ஸமஸகாரஙகளாகிய காமஙகளைசசெய
வரிசையாகசசொலலுகிறேன, கேள யுதிஷடிர! ஜாதகா
எலலாககிரியைகளும பிரமமக்ஷததிரியவைஸயாகளென னு
வாணஙகளுககும மநதிரபூாவமாகச சொலலபபடடிரு
யுதிஷடிர! (உபநயனததில) இடையிறகடடுமகயிறு பிராம
முஞசமெனனுமபுலலினாலும க்ஷததிரியனுககு மௌாவியெ
நாணினாலும வைஸயனுககுப பலபஜமெனனுமசணலநாரி
யபபடுவது தாமமாகும யுதிஷடிர! பிராமமணனுககுப ப
மும க்ஷததிரியனுககு அரசநதணடமும வைஸயனுககு அத
மும தாமஙகள தானஙகொடுபபதிலும வாஙகுவதிலும
தையும அதாமததையும சொலலுகிறேன, கேள பிரா
குப பொயசொலலுமபாவம பாதகமெனறுசொலலபபட
க்ஷததிரியனுககு அதறகுநானமடஙகும வைஸயனுககு

---

[1] க்ஷததிரியனிடததில அரைபபஙகும வைசியனிடததி
பஙகும [2] உபகாரஞசெயதவாகளைத தாக்ஷிணயததிறகு
திறகுச் சொலலககூடாதெனபது

சொலலபபடடிருககினறன [1]முதலில பிராமமணனால வரிககப
டபிராமமணன வேறிடததில புஜிககலாகாது கீழவாணததான
ாமமணனாலவரிககபபடடுப புஜிபபானாயின பசுஹததிககுசசம
னபாவததையடைவான அவன அரசனாலும வைஸயனாலும வரிக
படடுப புஜிபபானாயின பசுஹததியினபாவததில பாதிபபாகததை
டைவான ராஜனே! பிராம்மணாமுதலானவாகளசெயயும தேவ
ரியஙகளிலும பிதருகாரியஙகளிலும பிராமமணன ஸநானமசெய
மறபுஜிபபானாயின அவனுககுப பொயசொலலும பாவமுணடாகி
ற ராஜனே! எநதபபிராமமணன சுததனாபிராமல பொருளாசை
லபுததிபூாவகமாகப பிராமமணனமுதலானவருணததாரின ஶரா்த
களில புஜிபபனோ அவனுககுப பசுவுககாகப பொயசொனன
வம சொலலபபடுகிறது பாரதனே! அரசாககரசனே! வேறுலாபத
யடையககருதிப புஜிபபவனுககும தனகாரியததிறகாக அழைப
னுககும பொயசொனனபாவம சொலலபபடுகிறது யுதிஷடிரா!
தாதயயனமும நியமமும நலலொழுககமுமிலலாதவா மூனறுவா
ததாராலும மநதிரஙகளோடு புசிபபிககபபடுவாராயின அவாகளுக
பசுவிஷயமான பொயயினபாவமுணடாகிறது" எனறுசொனனா

அறுபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(தேவபித்ருகாரியங்களும், தானதர்மங்களும், ஸ்வர்க்கத்
துக்தம் நரகத்கிற்தம் போகிறவர்களும்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! பிதருகாரியததிலும தேவகாரியத
லும செய்யபபடுமதானம யாருககுசசெயதால அதிகபலனுளள
குமெனபதைதத தெரிநதுகொளளவிருமபுகிறேன" எனறுகேடக,
ஷமா சொலலலானா

"யுதிஷடிர! எவாகளினமனைவிகள அவாகளஉணடமிசசததை
ம அவாகளுககிடடமிசசததையும, உழவாகள நலலமழையையெதி
ாபபதுபோல, எதிாபாாககினறனரோ அவாகளைபபுசிபபிககககட
ாய. ராஜனே! ஒழுககததைவிடாமல தேகமிளைதது ஜீவனமிலலா
ல சாபபாடடைவேணடிவருகினறவரெவரோ அவாகளுககுச் செய
தானம அதிகபலனுளளது ராஜனே! ஒருவனிடததில அனபு

1 அதுகொடுபபவனுககுளளபாவம, இனிவாஙகுபவனுககுளளபாவம,

வைததது அவனவீட்டையே தமவீடாகவும அவனையே சகாயமாகவும ஆதாரமாகவுமநினைததவாகள விருபபமுளளவராயின அவாகளுககுத தானமகொடுபபதில பலனதிகம திருடாகளாலும பகைவாகளாலும சொததுககள அபகரிககபபடடுப பயததினுலும துயரததினுலும யாசிபபவாகள புசிககவிருமபினுல அவாகளுககு அனனதானஞ செயவது பெருமபயனுளளது பாவமிலலாத எநதபபிராமமணன ஏழைமைததனததினுல [1] கையில ஜீவனததைவைததிருபபவனே அவனிடததில பிக்ஷைககுவருமபிரமமசாரிகளுககுக கொடுபபதில பலனதிகம தேசம பிறராலபிடிபடுமபோது தனஙகளும மனைவிகளும கொணடுபோகபபடட எநதபபிராமமணாகள பொருளுககாகவருகினறனரோ அவாகளுககுத தானஙகொடுபபதில பலனதிகம சாஸதிரங களிலதோசசியுளள எநதபபிராமமணா விரததததையோ தவததையோ மேறகொணடு அதைமுடிபபதறகாகப பொருளை விருமபுகினறனரோ அவாகளுககுத தானமசெயவதில பலனதிகம [2] பாஷணடாகளின மதஙகளையும அவாகளதாமஙகளையும முழுதுமவெறுததும தேகபலமும பொருளும குறைநதுமிருபபவாகளுககுக கொடுபபதில பலன அதிகம குறறமிலலாமலிருநதும அரசாகளினுல எலலாசசொததும பறிததலசெயயபபடடு அனனததைபபுஜிகக விருமபுவோாககுக கொடுபபதில பலனதிகம எபபோதும தவததிலேயேயிருககும ரிஷிகளும அவாகளிடததில பிக்ஷையெடுககும பிரமமசாரிகளும காாயததிறகாக எதையாவது விருமபினராயின அவாகளுககு அதைககொடுபபதில பலனதிகம பரதரேறே! பெருமபயனுளள தானததினமுறையைபபறறி நீ கேடடாயிறறு இனி நரகததிறகுபபோவதும ஸவாககததிறகுபபோவதும எதனுல எனபதைக கேள உபவாஸஙகளின பாரணைககாகவும குருதக்ஷிணைககாகவும யாகதக்ஷிணைககாகவும விவாகததிறகாகவும விதவானகளகேடடால அவாகளுககுககொடுபபதில பலனதிகம தாயதநதையாகளையும பிளளைபெணடுகளையும காபபாறறுவதறகும கொடியவியாதியைநிவிருததிசெயவதறகும கேடபவாகளுககுககொடுபபதில பலனதிகம ஆதரவறறசிறுவாகளும பெணகளும நலலசாபபாடடைவிருமபினுல அவாகளுககுககொடுபபவாகள ஸவாககமசேருவாா, நரகமசேராா யுதிஷடிரா! குருவினகாாயததையும அபயஙகொடுபபதையுநதவிர வேறுகாாயஙகளில பொயசொலலு

---

[1] அனறு அனறு ஸமபாதிதது ஜீவிபபவனெனபது கருதது, 'கையில அனனததை வைததிருபபவன' எனபது பழையஉரை.

[2] பெளத்தா முதலிய வேததிறகு விலககானவா.

வா நரகமபோகிறவராவா பிறாமணிவிகளைபபறிபபவரும, பிறா
ாவிகளை தடுதொடுகிறவரும, பிறாமணிவிகளை மறறவருககுககூட்டிக
ாடுபபவரும நரகமபோகிறவா பிறாபொருளகளைத திருடுகிறவா
ரும பிறாபொருளையழிபபவரும பிறாமேலகோட்சொலலுகிறவரும
ரமபோகிறவா பாரதனே! தணணீாபபநதலகளையும ஜனஙகளா
ரும 1 மணடபஙகளையும சுமைதாஙகிகளையுமவீடுகளையும இடிககும
ரிதாகள நரகமபோகிறவாகள நாதனறறசிறுபெண, கிழவி, பயந
ள, தவததிலிருபபவள இநதபபெணகளை மோசமசெயயுமமனிதா
நரகமஅடைவாாகள பாரதனே! ஒருவனஜீவனததைககெடுபபவ
வீட்டைபிடிபபவரும மனைவியை அபகரிபபவரும மிதரபேதஞ
யபவரும எதிாபாாததிருநததைககெடுபபவரும நரகமபோகிறவா
ாட்சொலலுகிறவாகளும வரமபைககெடுபபவாகளும அயலானு
டயஜீவனததைபபிடிததுககொளளுகிறவாகளும வேணடினவாகளா
யயும நனறியைநினையாதவாகளும நரகததிறகுபபோகிறவாகள
ஷணடரும ஆசாரஙகளைககெடுபபவரும சாபபிடுததூஷிபபவரும
கமபோகிறவா மோசமாக வியாபாரமசெயபவரும வட்டியிலும
பததிலும மோசமசெயபவரும நரகமபோகிறவா அரசாகளுக
த தூதாகளாயிருபபதைததொழிலாகவுடையவரும பகுததறிவில
தவரும பிராணிஹிமஸையைசெயபவருமானமனிதாகள நரகமபோகிற
வேதனமுமசாபபாடும குறிபபிடபபட்டும விருபபமுணடாககப
டும வேலைசெயதுகொணடுவரும வேலைககாரனைக கலைதது இழுத
கொளளுகிறவா நரகமபோகிறவா தமமனைவிகளையும வேலைக
ராகளையும விருநதினாகளையுமபுசிபபியாமல புசிபபவரும அகனி
ஹாதரமசெயயாமலும பிதருககளுககும தேவதைகளுககும பூஜை
யயாமலுமிருபபவரும நரகமபோகிறவா வேதததைவிறபவரும
வததைததூஷிபபவரும வேதததையெழுதிவைபபவரும நரகம
ாகிறவாகள நானகுஆஸரமஙகளிலுஞசேராமலும வேதததிறகுப
மபாகவும இருநதுகொணடு விலககபபட்டதொழிலகளைசசெயது
ிபபவா நரகமபோகினறனா ராஜனே! சவரிமுதலானகேசஙகளை
ா விஷஙகளையும பாலையும விககிரயமசெயபவா நரகம போகிறவா
திஷடிர! காரியகாலஙகளில பிராமமணாகளுககும பசுககளுககும
னிகைகளுககும இடையிறபோகிறவாகள நரகமபோகிறவா
திஷடிர! ஆயுதஙகளைவிறபவரும அமபுகளையும விறகளையுமசெயப
ரும நரகமபோகிறவா பரதஸரேஷடனே! கறகளாலும முளைகளா

1 மதகுகளையும எனறுமகொளளலாம

லும் பள்ளங்களிலும் வழிகளைத்தடுப்பவர் நரகம்போகிறவர் ப
ஶ்ரேஷ்டனே! உபாத்யாயர்கள் வேலைக்காரர்கள் அன்புள்ளவர்
இம்மூவரையும் குற்றமில்லாமலேவிடுகிறவர் நரகம்போகிறவர், பு
பசுக்களைப்பழக்குகிறவரும் மூக்குக்குத்துகிறவரும் அவற்றைக
டிப்பிடிப்பவரும் நரகம்போகிறவர் ஆறிலொருபாகமாகிய தீர்வை
அபகரித்துக்கொண்டு ரக்ஷியாத அரசர்களும் கொடுக்கத்திறமையி
தும் கொடாதவர்களும் நரகம்போகிறவர் பொறுமையும் அடக்க
முள்ளவர்களும் வெகுகாலம் கூடவேயிருந்தவர்களுமான புத்திம
களைக் காரியமானபின் விட்டுவிடுகிறவர் நரகம்போகிறவர் சிறுவ
ளுக்கும் கிழவர்களுக்கும் வேலைக்காரர்களுக்கும் கொடாமல் மு
ன்சாப்பிடும்மனிதர்கள் நரகம்போகிறவர்கள்

பரதஶ்ரேஷ்டனே! இவ்வாறு நரகம்போகிறவரைப்பற்றி மு
வில்சொன்னேன் இனி ஸ்வர்க்கம்போகிறவரைப்பற்றிச் சொல்லவே
பாரதனே! தேவகாரியமுதலான எல்லாக்காரியங்களிலும் பிர
மணனை அவமதிசெய்வது, புத்ரர்கள் பசுக்கள் எல்லாவற்றையு
கெடுத்துவிடும் யுதிஷ்டிரா! தானத்திலும் தவத்திலும் ஸத்திய
திலும் தாமத்தையே அனுஸரிப்பவர் எவரோ அந்தமனிதர் ஸ்வ
கம்போகிறவர் பாரதனே! குருபணிவிடையிலும் தவத்திலு
வித்தையைச் சம்பாதித்தபிறகு பிறரிடத்தில்வாங்குவதில் ஆ
யற்றமனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் பயம்நீங்குவதற்காகவாவ
பாவநிவிருத்திக்காகவாவது உபத்திரவநிவிருத்திக்காகவாவது வ
மையினாலாவது வியாதியினாலாவது அதற்குவேண்டியஅளவுத்தன
தைப்பெறவிரும்புகிறவர் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் பொறுமையும் ம
உறுதியும் தாமகாரியங்களில் உற்சாகமுமுள்ளவராகவும் மங்களா
ரங்களைவிடாதவராகவுமிருக்கும்மனிதர் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் ம
மாமஸங்களையும் பிராமணவிக்ளையும் மயக்கங்கொடுக்கும் மற்ற
சரக்குகளையும் விட்டிருக்கும்மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர் பா
தனே! ஆஶ்ரமங்களையும் வீடுகளையும் தேசங்களையும் பட்டணங்க
யும் உண்டுபண்ணுகிறமனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர். வஸ்திர
களையும் ஆபரணங்களையும் பக்ஷணம் பானம் அன்னங்களையும் கொடு
பவர்களும் குடும்பங்களைப்போஷிப்பவர்களுமான புருஷர்கள் ஸ்வர்
கம்போகிறவர்கள் ஒருஹிம்ஸையும்செய்யாதவரும் எல்லாவற்றையு
பொறுப்பவரும் எல்லாருக்குமஆதரவாயிருப்பவருமான மனிதர்க
ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் ஜிதேந்திரியர்களாகி மாதாபிதாக்களுக்கு
பணிவிடை செய்துகொண்டும் ஸஹோதரர்களிடத்தில் அன்புவைத்

க்கும் மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் பாரதனே! பொரு தேகவனமையும் இளமைப்பிருந்தும் ஜிதேந்திரியர்களாயிருக் ஸதிரபுத்தியுள்ள மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் குற்ற ரிகளிடத்தும் அன்புள்ளவரும் கடுமையில்லாதவரும் நன்மையி ிய ஆசையுள்ளவரும் எளிதில் ஸந்தோஷப்படுத்தக்கூடியவரு ர புருஷர்கள் ஸ்வர்க்கம் போகிறவர்கள் ஆயிரம்பேருக்கு அன்னம் டுகிறவரும் ஆயிரக்கணக்காகக் கொடுப்பவரும் ஆயிரம்பேரைக் பாற்றுகிறவருமான மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம் போகிறவர்கள் பரத ரஷடனே! பொன்னையும் பசுக்களையும் தேர்களையும் குதிரைகளை கொடுக்கும் மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் யுதிஷ்டிரா! பாணத்திற்குரிய பொருள்களையும் வேலைக்காரரையும் வஸ்திரங் யும் கொடுக்கும் மனிதர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் விளையாடு இடங்கள் வீடுகள் தோட்டங்கள் கிணறுகள் தோப்புகள் மண்ட கள் தண்ணீர்ப்பந்தல்கள் மதில்கள் இவைகளைச்செய்விக்கும் மனி ள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் பாரதனே! மனைகளையும் நிலங்களை ஊர்களையும் அவரவர்வேண்டினவற்றையும் கொடுக்கும் மனிதர்கள் ர்க்கம்போகிறவர்கள் யுதிஷ்டிர! பழமுதலிய சுவையுள்ள பதார்த் களையும் வித்துக்களையும் தான்யங்களையும் தாங்களேயுண்டுபண் த தானஞ்செய்யும் புருஷர்கள் ஸ்வர்க்கம்போகிறவர்கள் அதிக ர்களுடன் நூறுயிராயிருப்பவரும் தயையுள்ளவரும் கோபத்தை த்தவருமான புருஷர்கள் எந்தக்குலத்தில் பிறந்தவர்களாயினும் ர்க்கம்போகிறவர்கள் பாரதனே! தேவபிதருகார்யங்களும் தான ங்களும் தானத்திற்குக்காரணமான ஸுகருதங்களும் முன்னே லோகத்தில் உபயோகத்திற்காக ரிஷிகளால் சொல்லப்பட்டபடி போது சொன்னேன்" என்றார்.

அறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கொல்லாமலேவரும் ப்ரம்மஹத்திதோஷம்)

யுதிஷ்டிரர், "பாரதரே! அரசரே! கொல்லாமலே பிரமமஹத்தி ோஷம் சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டது எப்படி? இதனை எனக்குத் ளிவாகச்சொல்லவேண்டும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"அரசர்க்கரசனே! நான் முன்னே வியாஸரைக்கேட்டுத் ரிந்துகொண்டதை உனக்கு இப்போதுசொல்லுவேன் அதை நீ மன

ஆககததுடன கேள 'ஓ! முனிவரே! நீர வஸிஷடருககு [1]
மவா இவவுலகததில கொலலாமலிருநதாலும என்ன செயகை
செயதால பிரமமஹததிதோஷம விதிககபபடடிருககிறது? அ
உணமையை எனககுசசொலலும' என்று வியாஸரைககேட
அரசனே! தாமததில மிககதெரிநதவரான அநத வயாஸா இவ
என்னால கேடகபபடடவராகி ஸநதேகததை நீககும உயாநத
லைச சொலலலானா 'ஜீவனததிறகுக கஷடபபடடுககொணடிருக
பிராமமணனைப பிசைக்ஷபோடுவதாக வலிய அழைததுப பிறகு இ
யென்று சொன்னவனைப பிரமமஹததி செயதவனாக அறியவேண
பாரதனே! வேதாதயயனமசெயது விருபபு வெறுபபுககளை
டிருககும பிராமமணனுடைய ஜீவனததை எடுததுவிடட மதிகேட
பிரமமஹததி செயதவனாக அறியவேணடும பசுமாடுககூடடம
மெடுதது தணணீாகுடிககு ஓடுமபோது அதறகுத தடைசெய
னைப பிரமமஹததிசெயதவனாக அறியவேணடும பரமபரையாக
வேதததையும ரிஷிகளால நன்றாகசசெயயபபடடுவரும தாமசாஸ
களையும தெரியாதவனிடததில தூஷிககின்றவனைப பிரமமஹதி
தவனாக அறியவேணடும மிகக அழகுளள பெண பெரியவளாகி
அவளைத தகுநதவரனுககுக கொடாமலிருபபவனைப பிரமமஹ
செயதவனென்று அறியவேணடும எநத மூடன பாவசசெயகை
செயதுகொணடு உயிாபோகததகுநத துயரததைபபிராமமணாகளு
வினாக உணடாககுவனோ அவனைப பிரமமஹததிசெயதவனெ
அறியவேணடும கணணிலலாதவன, நொணடி, மூடன இவாகளுடை
சொததுககளையெலலாம எடுததுககொளளுகிறவனையும பிரமமஹ
செயதவனென்று அறியவேணடும அறிவுகெடடு ஆஸரமததி
வனததிலும கிராமததிலும நகரததிலும தீயிடுகிறவனையும பிர
ஹததி செயதவனென்று அறியவேணடும' என்று கூறினா" என

அறுபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(புண்யதீர்த்தங்களின் மகிமை)

யுதிஷடிரா, "சிறநதஞானமுளள பரதஸரேஷடரே! தீாதத
ஙளைப பாாபபதும கேடபதும அவறறிலாடுவதும மிகக புணணிய

---

[1] வஸிஷடபுததிரா சகதி, சகதிபுததிரா பராசரா, பராசரபுததிரா வயா

றதைத தெளிவாககேட்க விரும்புகிறேன் பரதஸ்ரேஷ்டரே!
வே! பூமியிலுள்ளபுண்யதீர்த்தங்களை எனக்குச் சொல்லக்கட
நான் அவசியம் கேட்கவேண்டியவனாயிருக்கிறேன்" என்று
க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்
"சிறந்தகீர்த்தியுள்ளவனே! அங்கிரஸெனனும் முனிவரால
லலபபட்ட தீர்த்தங்களின்தொகுதியைச் சொல்லுகிறேன்,
ர உனக்கு நன்மையுண்டு சிறந்தபுண்ணியத்தைப் பெறுவாய்.
ஷியும் மனஉறுதியுள்ளவருமான அங்கிரஸெனனும்பிராமமணர்
பாவனத்திலிருக்கையில் கடுமையானதவமுள்ளகெளதமர் அவ
சென்று, 'பகவானே! தீர்த்தங்களாலஉண்டாகும்தாமத்தைப
ி எனக்குத் தெளிவாகத்தெரியவில்லை அதையெல்லாம் கேட்க
மபுகிறேன் ஓ! மகரிஷியே' எனக்கு அதைச் சொல்லக்கட
பேரறிவாளரானமுனிவரே! அந்தத்தீர்த்தங்களில்ஸ்நானம்செய
ல மறுமையில் என்னபலன் உண்டாகும்? அதை உள்ளபடி
லலககடவீர்' என்றுகேட்க, அங்கிரஸ் சொல்லலானார். 'அணக
டுகூடியசந்திரபாகையிலும் விதஸ்தையிலும் ஏழுநாள் ஆகாரமில
ல ஸ்நானம்செய்பவன் பாவங்கள்கழிந்து ரிஷிபோலாவான் காஸ
தசத்தில் எந்தநதிகள் பேரிரைச்சலோடு சிந்துநதியைச்சார்ந்து
ருகுகின்றனவோ அவற்றில் நலலொழுக்கத்தோடு ஸ்நானம்செய்ப
ஸ்வர்க்கமடைவான் புஷ்கரக்ஷேத்திரத்திலுள்ள தீர்த்தம், பிர
தீர்த்தம், நைமிசாரணயத்திலுள்ள தீர்த்தம், ஸமுத்திர தீர்த்தம்,
விகாநதி, இந்திரமார்க்கம், ஸ்வர்ணபிந்து என்னும் தீர்த்தங்கள்
றறில ஸ்நானம்செய்பவன் தேவகிருஹங்களிலிருந்துகொண்டு
ஸரஸுகளாலதுதிக்கப்பட்டு எழுப்பப்படுவான் குசேசயமென
க்ஷேத்திரத்தில ஹிரண்யபிந்துஎன்னும்தீர்த்தத்தைக்கண்டு பக்தி
டு நமஸ்காரம்செய்பவனுக்குப் பாவமவிலகித் தேவத்வம் உண
தும் கந்தமாதனமலையிலுள்ள இந்திரதோயைஎன்னும்நதியை
குரங்கமென்னும்மலையிலுள்ள கரதோயைஎன்னும்நதியையும
டந்து மூன்றுஇரவுகள்உபவாஸமிருந்து பக்தியோடுஸ்நானம
பது பரிசுத்தனானமனிதன் அஸ்வமேதபலனை அடைவான் [1] கங
வாரததிலும் குசாவர்த்ததிலும் வில்வகத்திலும் நீலபர்வதத்தி
கனகலத்திலும் ஸ்நானம்செய்தவன் பாவங்களைநீக்கி ஸ்வர்க
கிறகுப்போவான் கோபமற்றவனும் பொய்யாதவனும் கொல
வனும் பிரமமசாரிவிரதமுள்ளவனுமாக அபாமஹ்ரதமென்னும

1 'இவை கோதாவரிநதியைச்சேர்ந்தவை' என்பது பழையஉரை.

தீரததததில ஸநானமசெயவதனுல அஸவமேதபலனையடைவ
எநதவிடததில கஙகை வடதிசையைநோககி ஓடுகிறதோ
ஸவாககமததியபாதாளமெனனும மூனறிடஙகளும சேருமிடம
ஈஸவரருடையஸதானம அதில ஒருமாதம ஆகாரமிலலாமல ஸநா
செயயுமமனிதன தேவாகளைககாணபான [1] ஸபதகஙகம [2] திரிகா
[3] இநதிரமாககம இவறறில பிதருதாபபணமசெயதமனிதன திரு
வுமஜனிககையில பாககியஙகளையனுபவிககபபெறுவான ஒருமா
ஆகாரமிலலாமல மகாஸரமததிலஸநானஞசெயது பரிசுததனுகி
கினிஹோதரமசெயதுகொணடிருபபவன அமமாததிலேயே
ஸிததிபெறுவான ஸதிரபுததியோடு மூனறுதினஙகள உபவாஸ
நது பருகுதுஙகமெனனும மலைசசிகரததிலுளள மஹாஹரத
னுமதீரததததில ஸநானமசெயவதனுல பிரமமஹததிவிலகிபோ
பலாகையெனனுமநதியில கனனிபாகூபமெனனுமதுறையில ஸநா
செயது தாபபணமசெயபவன தேவலோகததில புகழபெறறுவிள
வான அஸவினிநக்ஷததிரததில தேவிகையெனனும நதியிலும
தரிகையெனனும நதியினமடுவிலும ஸநானமசெயயுமமனிதன மறு
மததில அழகையும ஒளியையுமடைவான அஙகாரகன கிருததிகை
யிருககுமபோது ஒருபக்ஷம ஆகாரமிலலாமல மகாகஙகையில
னமசெயபவன பாவஙகளறறு ஸவாககமசேருவான கிஙகிணீகா
மமெனனுமிடததிலுளள வைமானிகதீரததததில ஸநானமசெயப
அபஸரஸுகளிருககும தேவலோகததில நினைததபடிஸஞசரித
கொணடு கொணடாடபபடுவான காளிகாஸரமமெனனுமிடத
அடைநது கோபததைஜயிததுப பிரமமசாரிவிரததோடு மூன
தினம விபாசைநதியில ஸநானதாபபணமசெயபவன ஸமஸார
யிருநதுவிடுபடுவான கிருததிகாஸரமததில ஸநானமும பிதரு
பணமுமசெயது பரமசிவனை ஆராதிபபவன பாவமநீஙகி ஸவாக
சேருவான மஹாகூபமெனனுமதீரததததில மூனறுநாள உபவ
மிருநது ஸநானமசெயது பரிசுததனுயிருபபவன சராசரஙகளா
மனிதாகளாலுமுணடாகும பயததை விடடுவிடுவான தேவத
வனததில ஏழுநாளிருநது ஸநானமசெயது பரிசுததனுகித தா
ணமசெயதவன பாவஙகளைபபோககித தேவதையெனறு பெயாபெ
வான சரஸதமபம, குசஸதமபம, துரோணசாமபதம எனனுமிட
சளிலுளள அருவிகளில ஸநானமசெயபவன அபஸரஸுகளினுல

---

1 கஙகை ஏழாகபபிரியுமிடம, 2 மூனருகபபிரியுமிடம, 3 ஸவ
கததிறகுபபோகுமிடம,

கபபடுவான சிதரகூடததிலும ஜனஸதானததிலும மநதாகினீ
பினஜலததிலும ஸநானமசெயது உபவாஸமிருபபவன ராஜய
மியினுலஅடையபபடுவான ஶயாமையெனபவளுடைய ஆஶரமத
குபபோய ஒருபக்ஷம ஆகாரமிலலாமல வாஸமசெயது ஸநானம
பபவன அநதாததானமாகும சகதியை அடைவான கௌசிகிநதி
அடைநது இருபததொருநாள வாயுபக்ஷணமசெயது விருபபமற
சகும மனிதன ஸவாககம ஏறுவான மதஙகவாபியெனனும தீரத
தில ஸநானம செயபவன ஒருராததிரியில பலனடைநது ஓர ஆதா
தையுமபறறுதவருமிதயருமான [1]ஈஶவரரைஅடைவான நைமிசா
பததிலுளள ஸவாககதீரதததில ஒருமாஸம புலனகளையடக்கி
னமசெயது தாபபணம செயபவன புருஷமேதமெனனும யாகத
பலனையடைவான கஙகாஹரதம உதபலாவனமெனனும தீரத
களில ஒருமாஸம ஸநானமசெயது தாபபணமசெயபவன அஶவ
ததின பலனையடைவான காலஞசரமலையிலும கஙகையமுனை
னதீரதததிலும ஒருமாஸம ஸநானதாபபணமசெயபவன பதது
வமேதயாகஙகளின பலனையடைவான யஷடிஹரதமெனனும தீர
ததில ஸநானமசெயவது அனனதானததிறகு மேறபடடது பரத
ரஷடனே! மாசிமாஸததுபபூரணிமையில பரயாகையில மூனறு
டியேபதினாயிரம புணயதீரததஙகள சேருகினறன பரதஶரே
டனே! மாகமாஸமுழுதும உறுதியானநியமததோடு பரயாகையில
யஸநானமசெயபவன பாவமதொலைநது ஸவாககமடைவான
தகணம பிதருககளின ஆஶரமம யமதீரததம இவறறில ஸநானம
பது பரிசுததனனமனிதன தீரததஙகளுககுசசமானமாவன கங
யில பரமமஸரஸஎனனும இடததிறகுசசெனறு ஒருமாதம ஆகார
லாமல ஸநானதாபபணமசெயபவன சநதிரலோகததையடை
ன பனனிரணடுநாள ஆகாரமினறி உதபாதகம அஷடாவகரமெனன
ம தீரததஙகளில ஸநானதாபபணஙகளசெயதமனிதன நரமேதத
பலனையடைவான கயையிலுளள அஶமபருஷடததிலுமநிரவிநத
யிலும கரௌஞசபதியிலும ஸநானதாபபணஙகளசெயவதனுல
னருவது பிரமமஹததியும போயவிடும கலவிஙகமெனனுமதீரத
தில ஸநானமசெயபவன, எஙகும ஜலததடடினறி அளவறறஜல

1 ' அநதகம ' எனறபதம ' அநதகசதரு ' எனனுமநாமததின ஏக
சமாககொளளபபடவேணடும , ' ஸமஹாரரூபி ' எனனவுமாம

2 ' முதலிடததில செயவதால ஒருபிரமமஹததியும இரணடாவதில
யவதால இரணடும மூனறுவதிலசெயவதால மூனறும போம ' என
ற பழைய உரையின கருதது

ததைஅடைவான அகனிபுரமெனனுமதீாததததில ஸநானமசெ
மனிதன அகனிபசவானுடைய கனனிகைகளின அநதபபுரததிலவ
பான சரவீரபுரததிலவிசாலாநதியில தேவஹாரதமெனனுமதீாத
தில ஸநான ஆசமனீயதாபபணமசெயபவன பிரமமாவைபபோல
ஙகுவான இநதிரியஙகளை அடககி ஹிமசையசெயயாமல புனராவா
ஙஙதை மகாஙஙைஎனனுமநதிகளிலஸநானமசெயபவன ஙநதனமெ
னும இநதிரனதோடடததில அபஸரஸஸுகளினுல உபசரிககப
வான கிருததிகாஙகூஷததிரததில லௌஹிதயமெனனுமநதியில
வசிதீாததததில ஙாரததையோடு சாஸதிரபபடி ஸநானமசெயப
பௌணடரீகயாகபலனை அடைவான பனனிரணடுநாள உணணு
விபாசைநதியில ராமஹரதமெனனுமதீாதததில ஸநானதாபப
ணமசெயதவன பாவததிலிருநது விடுபடுவான பரிசுததமானம
தோடு ஒருமாஸமஉபவாஸமிருநது மஹாஹாரததில ஸநானமசெ
மனிதன ஜமதகனிமுனிவருடைய கதியைஅடைவான வாககில
தியததோடும வாககததோடும பிராணிஹிமசையசெயயாமல
னுடமபைவருததி விநதியமலையிலதவமசெயபவன ஒருமாஸத
பலனையடைவான முணடம, பிரமமகயை, கிரிசி, தேவபாவ
தேவஹாரதமஇவறறிலஸநானமசெயவதனுல பிரமமாவைபபோல
ஙகுவான குமாரபதமெனனுமகேூஷததிரததில ஒருமாஸமவஸிப
னுல பாவஙகளநீஙகுகினறன நாமதைநதியிலும சூரபபாரகோ
மெனனும தீாதததிலும ஸநானமசெயதுகொணடு ஒருபகூஷம
வாஸமிருபபவன ராஜகுமாரனுகப பிறபபான் ஜமபுமாாககமெனனு
தீாதததில மூனறுமாஸஙகளும ஒருநாளும இநதிரியஙகளைஅ
கித தவமசெயபவன தவஸிததியடைவான கோகாமுகமெனனு
தீாதததிறகும அஞசலிகாஸரமததிறகுமபோயஸநானமசெயது
களைபபகூஷிததுககொணடு மரவுரியுடுபபவன பததுததேவகனனி
களை அடைவான அவன ஒருகாலும யமலோகமபுகான கன
யாஹாரததில வாஸமசெயபவன தேவலோகததைஅடைவான
மஹாவீரனே! அமாவாஸையில நியமததோடு பிரபாஸதீாததத
ஸநானமசெயபுமமனிதன ஒருநாளில தவபபயனைஅடைநது தேவ
வான உஜஜானததிலும ஆாஷடிஷேணருடைய ஆஸரமததி
பிஙகையின ஆஸரமததிலும ஸநானமசெயவதனுல எலலாபபாவ
ளும விலகிபபோம ரிஷிகுலயையெனனுமதீாதததில அகமாஷ
மெனனுமமநதிரததை ஜபிதது ஸநானமசெயதுகொணடு மூனறுந
உபவாஸமாயிருககுமமனிதன அஸவமேதபலனை அடைவான பிண
ரகமெனனும தீாதததில ஸநானமசெயது ஓாஇரவு அஙகே தங

தன விடிநதவுடன பரிசுததனுகி அகநிஷடோமயாகபலனையடை
ன ரிஷியாஸரமஙகளிலை விளஙகுகினற பிரமமஸரஸுககுச
னறு ஸநானமசெயது பரிசுததனன மனிதன பௌணடரீக யாகத
பலனையடைவான காமததை அடககி மௌநாகபாவததில ஒரு
ஸம ஸநானமும ஸநதியாவநதனமும செயதுகொணடிருபபவன எல
ாகபலனகளையுமஅடைவான காபபஹததிசெயதவன,காலோதகம
ிகுணடம உததரமானஸம இவறறிறகு நாறுயோஜனை தூரததில
மபோதே பாவமறறவனுவான நநதிகேஸவாருடைய விககிரஹத
த தரிசிததபிறகு எலலாபபாவஙகளும விடடுபபோம ஸவர்கக
ககமெனனுமதீாததததில ஸநானமசெயத மனிதன பிரமமலோகம
ாவான சஙகாருககுமாமனும ஏலலாாதனஙகளுககுமஇருபபிடமும
ாதாகளாலுமசாரணாகளாலும அடையபபடட புணணியகேஷததிர
ான இமயமலை பிரஸிததமானது அதைபபாாபபதனுலும அதன
லபோவதனுலும அஙகே உபவாஸமிருபபதனுலும மனிதன பரி
தனுவான வேதாநதஙகளை அறிநத பிராமமணன, 'உயிாவாழககை
யறறது' எனறறிநது அநத இமயமலைககுசசெனறு அஙகே தேவா
ாயும முனிவாகளையும பூஜிதது நமஸகரிதது நியமததோடு உப
ஸமிருநது தேகததைவிடடு அதனுலேயே தவபபயனபெறறு நித
மசுததமுமான பிரமமலோகததிறகுப போவான காமககுரோத
ாபஙகளை ஜயிததுத தீாததஙகளுககுப போகிறவன அநதத் தீாதத
தரைரயிலை அடையாத பலன எதுவுமிலலை போககககூடாத
டுளளமான மாாககமுளள தீாததஙகளையும எலலாததீாததஙகளி
முளள பகதியோடு மனததினுல அடையவேணடும இநதத் தீாதத
ானம யாகததிறகுச சமமான புணணியம, ஸவாககததிறகு ஒப
ற ஸாதனம இது வேதஙகளின ரஹஸயம, பாவஙகளைப போககு
ு பிராமமணாகளுககும தனககு உபகாரமசெயத யோககியனுக
இதைச சொலலலாம, வேணடினவாகளுககும வழிபடும சிஷய
ககும காதில உபதேசிககவேணடும' எனறுா சிறநத தவமுளள
ககிரஸெனனும முனிவா இதைக கௌதமருககு உபதேசிததாா.
நதஞானமுளள காஸயபராலஅஙகிரஸுககு உபதேசிககபபடடது
தத தீாததமகிமை மஹரிஷிகளும ஜபிககததககது, தூயவறறுள
நதது எபபோதும எழுநதவுடன ஜபிபபவன பாவஙகள நீஙகி
ாககமடைவான அஙகிரஸினுல சொலலபபடட இநத ரஹஸயத
ககேடபவனும உயாகுலததில ஜனிததுப பூாவஜனமஙகளின
பகததோடிருபபான' எனறுா

:

அறுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(ஒருஸித்தர் ஓர்உஞ்சவ்ருத்திப்ராம்மணருக்குக் கங்கையின் மஹிமையைக் கூறியது)

புத்தியில் ப்ருகஸ்பதிக்கும் பொறுமையில் பிரம்மதேவருக்கும் பராக்ரமத்தில் இந்திரனுக்கும் உலகத்தில் பிரகாசிப்பதில் சூரியனுக்கும் சமமானவரும் மிக்கமகிமையுள்ளவரும் யுத்தத்தில் அர்ஜுனனால் அடிக்கப்பட்டவருமான பீஷ்மரை யுதிஷ்டிரர் தம் ஸஹோதரரோடும் மற்றும் அனேகரோடும் சேர்ந்து கேள்விகள் கேட்டார். சரதல்பத்தில் படுத்து உத்தராயணத்தை எதிர்பார்த்திருப்பவரும் நிச்சயபந்தவருந்த வருமான பீஷ்மாசாரியரைப் பார்ப்பதற்காக மகரிஷிகள் வந்தனர். அத்ரி, வஸிஷ்டர், ப்ருகு, புலஸ்தியர், புலஹர், க்ரது, அங்கிரஸ், கௌதமர், அகஸ்தியர், மனத்தை மிகவும் அடக்கினவராகிய ஸுமதி, விஸ்வாமித்ரர், ஸ்தூலசிரஸ், ஸம்வர்த்தர், பிரமதி, தமர், பிருஹஸ்பதி, சுக்ராசாரியர், வியாஸர், சயவனர், காஸ்யபர், த்ருவர், தூர்வாஸர், ஜமதக்நி, மார்க்கண்டேயர், காலவர், பரத்வாஜர், ரைப்யர், யவக்ரீதர், த்ரிதர், ஸ்தூலாக்ஷர், சபலாக்ஷர், கண்வர், மேதாதிதி, க்ருசர், நாரதர், பர்வதர், ஸுதன்வர், ஏகதர், த்விதர், நிதம்பு, புவனர், தௌம்யர், சதானந்தர், அக்ருதவ்ரணர், பரசுராமர், கசர் முதலான மஹாத்மாக்களான மகரிஷிகள் பீஷ்மரைக் காண வந்தனர். வந்த அம்மகாத்மாக்களுக்கு யுதிஷ்டிரர் ஸஹோதரர்களோடுகூட வரிசைப் பிரகாரம் அதிதிபூஜையை ஸரியாகச்செய்தார். அவரால்பூஜிக்கப்பட்ட அம்மஹரிஷிகள் ஸுகமாக உட்கார்ந்து பீஷ்மரைப்பற்றி எல்லாருடைய காதுகளுக்கும் மனத்திற்கும் இனிமையாக அழகான கதைகளைச் சொல்லினர். பரிசுத்தாத்மாக்களாகிய அந்த ரிஷிகள் சொன்ன கதைகளைக் கேட்டுப் பீஷ்மர் மிகமகிழ்ந்தவராய்த் தம்மை ஸ்வர்க்கத்திலிருப்பவராகவே நினைத்தார். பிறகு, அம்மஹரிஷிகளனைவரும் பீஷ்மரிடத்திலும் பாண்டவரிடத்திலும் விடைபெற்றுக்கொண்டு எல்லாரும் பார்த்திருக்கையிலேயே அந்தர்த்தானமாயினர். மிகச்சிறந்த பிரபாவமுள்ள அந்தரிஷிகள் அந்தர்த்தானமான பின்பும் பாண்டவர்களனைவரும் அவர்களைத் துதித்துப் பலமுறை நமஸ்கரித்தனர். எல்லாரும் மனமகிழ்ந்து, மந்திரந்தெரிந்தவர்கள் உதயமாகும்சூரியனை உபஸ்தானம்செய்வதுபோலக் கௌரவத்தலைவரான பீஷ்மரைப் பூஜித்தனர்.

குக்களையெலலாம பிரகாசிககசசெயயும அமமஹரிஷிகளின தவ
மையைககணடு பாணடவாகள மிகக ஆசசரியமடைநதனா அநத
களின சிறநதமகிமையை நினைதது அநதப பாணடவாகள பீஷம
னகூட அவாகளைபபறறிப பாராடடிபபேசினா அநதபபிரஸதா
தின முடிவில,பாணடுபுதாருரும தாமபுதாருமான யுதிஷடிரா பீஷம
டைய பாதஙகளைத தலையாலவணஙகி, "பிதாமஹரே! எநதத
சஙகள, எநதககிராமஙகள, எநதஆஸரமஙகள, எநதமலைகள, எநத
கள புணயமானவைகளிற சிறநதவையெனறு அறியலாம?" எனறு
மததைபபறறிய கேளவியைககேடக, பீஷமா சொலலலானா

"யுதிஷடிரா! இநத விஷயததில உஞசவிருததிசெயகிற ஒருவ
கும ஒரு ஸிததருககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒரு பழைய இதி
ாசம கூறுகினறனா அதைச சொலலுகிறேன மனிதாகளிற
நத ஒரு ஸிததா மலைகளால அலஙகரிககபபடட இநதப்புவனியெல
ம பலமுறைதிரிநது உஞசவிருததிசெயயும ஒரு சிறநதகிருஹஸத
டைய வீடடை அடைநதாா அநதரிஷி அவரால முறைபபடி
ிககபபடடுப பிரஸனனராகி அநத இரவு அநதககிருகததில ஸுக
க வஸிததாா அநத உஞசவிருததிபபிராமமணா காலைககடமை
ாச செயது பரிசுததராயத தம கருமஙகளையெலலாமுடிததுககொண
நககும அநத அதிதியான ஸிததரிடம போனா அமமஹாதமாக்க
நவரும சோநது ஸுகமாக உடகாாநது வேதஙகளைசசோநத தாம
ஸதிரம சிஷடாசாரமுதலியவறறினால அறியபபடட சிறநத
ஷயஙகளைப பேசிககொணடிருநதனா சிறநத புததியுளள அநத
நசவருததிககாரா|பேசசினமுடிவில அநத ஸிததரைநோககி என்னை
இபபோது கேடகும கேளவியையே சிரததையுடன கேடடாா.
ா, 'எநதத் தேசஙகள, எநதககிராமஙகள, எநத ஆஸரமஙகள,
தமலைகள, எநத நதிகள புணணியமுளளவைகளிற சிறநதவையாக
றியததககவை எனபதைச சொலலககடவீா' எனறு கேடக,
ததா சொலலலானா

'நதிகளிற சிறநததும பகீரதனால கொணடுவரபபடடதுமான்
கைநதி எவவுறின வழியாகப பெருககுகிறதோ அநதத தேசஙக
ம அநதககிராமஙகளும அநத ஆஸரமஙகளும அநத மலைகளும புண
யமானவைகளிற சிறநதவை ஒரு மனிதன கஙகையை அடைநது
டபாதிககும நறகதியைத் தவததினாலும பிரமமசாரிவிரததததின
ம யாகஙகளினாலும தியாகஙகளினாலும அடையமுடியாது எநத
ிதாகளின தேகஙகள கஙகாஜலமமேலேபடடபிறகு விடபபடுகின
றவோ அவாகளுககு முகதிவருவதனால மறுபடியும் தேகமவிடுவது

சொலலபபடவிலலை பிராமமணரே! எநதமனிதாகள எலலாககர்மங்களும கஙகையின ஜலததினுல நடததுகினறனரோ அவாகள பூமியை விடடபின மேலுலகததிலிருபபா முறபிராயததில பாவகாரியஙகளைச செயத மனிதாகளும பினபிராயததில கஙகையைச சோநதிருபபாராயின உததமகதியை அடைவா பாவமுளளவாகளும கஙகையமுனைகளின ஸஙகமததில தேகஙகளை விடடாராயின அதனுலேயே பரிசுததாகளாகி முகதிபெறுவாா பரிசுததமான கஙகாஜலததில ஶ்ரததையுடன ஸநானமசெயயும மனிதாகளுககு உணடாகும்பலன அனேகயாகஙகளாலுமுணடாவதிலலை மனிதனது எலுமபு எததனை வருஷம் கஙகையின ஜலததிலிருககுமோ அததனை ஆயிரவருஷம அவன தேவலோகததிற பூஜிககபபடுவான ஸூாயன உதயமாகுமபோதே மிககஇருளை ஒழிததுககொணடே பிரகாசிபபதுபோலவே மனிதன கஙகாஜலததில ஸநானமசெயயுமபோதே பாவததை ஒழிததுககொணடு பிரகாசிககிறுன பரிசுததமான கஙகாஜலம இலலாத தேசஙகளும திசைகளும, சநதிரனிலலாத இரவுகள போலவும பூவாத மரஙகள போலவுமிருககினறன கஙகையிலலாமறபோனுல உலகம, தாமமும ஞானமுமிலலாதவாணுசிரமஙகள போலவும ஸோமலதையிலலாதயாகமபோலவும ஆகிவிடும சூரியனிலலாத ஆகாயமும மலைகளிலலாத பூமியும காறறிலலாத இடைவெளியும எபபடியோ அபபடியே கஙகையிலலாததேசஙகளும திசைகளும ஆகும ஸநதேகமிலலை மூனறு உலகஙகளிலுமுளள எலலாபபிராணிகளும புணணியமான கஙகாஜலததினுல தாபபணம செயவதினுல மிகுநத திருபதியை அடைகினறன மூனறு உலகஙகளிலுமுளள தேவாகள ரிஷிகள [1] பரேதாகள பிதருககள ஆகிய அனைவரும கஙகாஜலததில தாபபணம செயவதனுல திருபதியடைகினறனா ஸூரியபுடமாககாயநத கஙகாஜலததை ஒருவன குடிததால யவஙகளை ஆகாரமாகப போடடபசுவின கோமயததிலிருககும யவஙகளைச சாப்பிடுவதைபபாாககிலும அது சிறநதது ஆயிரம சாநதிராயணமசெயது தேகசுததிசெயகிறவனும கஙகைஜலததைக குடிபபவனும ஒபபாயிருபபரோ, இராரோ ஆயிரமயுகஙகள ஒறறைககாலால நினறு தவமசெயயும மனிதனும ஒருமாஸம கஙகையில ஸநானம செயபவனும ஸரியாயிருபபரோ, இராரோ பதினுயிரம யுகம தலைகீழாகததொஙகித தவஞசெயயும மனிதனைபபார்ககிலும கஙகையில தனனிஷடபபடியிருபபவனும மேலாவான பிராமமணுேத

[1] ஸபிணடீகரணமவரையில பரேதாகளெனறும பிறகு பிதருககளெனறும சொலலபபடுவா

ரே! கஙகையில ஸநானமசெயபவனுடைய பாவஙகள எலலாம
னியில போடடபபடடபஞசுபோல எரிநதுபோயவிடும துககததி
மனமகெடுககபபடடு அதறகுப பரிகாரம தேடுகிறமனிதாகளுக
கஙகைககுச்சமமான ஆதரவு ஒனறுமிலலை கருடனைபபாாப
ஞல ஸாபபஙகள விஷமறறுபபோவதுபோலக கஙகையைபபாாப
ஞல மனிதாகள எலலாபபாவஙகளிலிருநதும விடுபடுகினறனா
வுலகததில நிலையும [1] கவசமும ஆதரவுமறறவாகள எவரோ அவா
ககுக கஙகை நிலையாகவும [2] கவசமாகவும ஆதரவாகவும ஸுக
வுமிருககினறது அனேக கொடியபாவஙகளிஞல விழுஙகபபடடு
ததிலவிழும அதமரானமனிதருடை கஙகையைசசோநதால மறுமை
அவாகளை அது கரையேறறும புததிசாலிகளிறசிறநதவரே!
டவிடாமற கஙகைககுபபோகிறவாகள ரிஷிகளோடும இநதிராதி
வாகளோடும, புணணியததில ஸமபாகமுளளவாகளாகிருாகள
ாமமணரே! கலவியும ஆசாரஙகளுமிலலாமல அயோகயாகளான
மனிதாகளும கஙகையை அடைநதபின யோககியாகளாகிறாகள
வாகளுககு ஹவயமும பிதருககளுககுககவயமும நாகாகளுககு
ிாதமும எபபடியோ அபபடியே மனிதாகளுககுக கஙகாஜலம இவ
கததில மேனமையைவிருமபுகினற பிராணிகள, பசியிஞல வருந
படட குழநதைகள தாயை அடுபபதுபோலக கஙகையை அடுக
றன பிரமமலோகம எலலாலோகஙகளுககும மேறபடடதாகச
லலபபடுவதுபோலக கஙகை இவவுலகததிலுளள எலலாநதிகளி
சிறநததாகச சொலலபபடுகிறது உலகஙகளுககுப பசுவும
ாமமணனும எபபடியோ, ஹோமம செயயபபடுவனவறறுள
ாமரஸம எபபடியோ அபபடியே பாவநதீரசசெயபவறறுள
கை காமதேனுவானது தனனை அடுதததேவாமுதலியவருககும
கியமாக நினைககபபடுவது போலவே கஙகை இவவுலகததில
னை அடுதத எலலாபபிராணிகளுககும முககியமாக நினைககபபடு
து தேவாகள, ஸதாஙகளமுதலிய யாகஙகளவழியாகச சநதிர
ததிலும சூரியனிடததிலுமுளள அமிருதஙகளை [3] உடகொளள
பபோல மனிதாகள கஙகைநீரை உடகொளளுகினறனா கஙகைக
ரயிலுளளமணலிஞல பூசபபடடாலும தாம ஸவாககததிலிருப
பபோலச சிறபபுறறிருபபதாக ஜனஙகள நினைககிருாகள கஙகைக

[1] 'வாம' எனறபாடம கொளளபபடடது [2] கவசமபோலப பலம
வது [3] அககினியிலசெயயும ஆஹுதி சூரியனைசசேருவதனுலும சந
கலைகள கிருஷணபக்ஷததில சூரியனிடததில சேருவதனுலும அநத
ிருதஙகளைத தேவா புசிககிருரெனறது

சரையிலுணடான மணலைச சிரசிலவகிபபவன இருளைபபோக
ஒளியுளள சூரியனுடைய காநதியை அடைகிறான கஙகையின
கள ஸமபநதபபடடகாறறு மனிதனமேற படுமபோதே அ
பாவததை இழுததுவிடுகிறது விசனஙகளினால வருததபப
இறநதுபோகும தருணததிலிருககும மனிதனுககுக கஙகை
பாபபதனாலுணடான இனபம விசனஙகளைபபோககிவிடுகிறது
கையானது அனனம சககரவாகம எனனும பகஷிகளின கூ
களினால கநதாவாகளையும மணலமேடுகளினால மலைகளையும வெ
றது அனனமுதலான பலவகைபபறவைகளால நிரமபசசூழபபெ
றதும பசசகூடடம நெருஙகியிருபபதுமான கஙகையைக கண
பிறகு ஸவாககலோசமும மறககபபடும கஙகையின மணலமே
டில மனிதாகளுககுணடாகும சிறநத இனபமானது தேவலோக
விருநது எலலாப போகஙகளையும அனுபவிபபவனுககும உண
காது இவவுலகததில வாககினாலும மனததினாலும காயததினா
செயயபபடட பாவஙகள மூடியிருககும மனிதனும கஙகைக
கணடவுடன பரிசுததனாவானெனபதில எனககுச சநதேகமில
கஙகையைக கணடாலும ஆசமனம செயதாலும ஸநானம செ
தாலும ஒருமனிதன தனகுலததின பினனேழு தலைமுறையாரை
முனனேழு தலைமுறையாரையும அவருககும முநதினவரை
கரையேறறுவான கஙகையானது கேடகபபடடாலும விரும
படடாலும குடிககபபடடாலும தொடபபடடாலும பாககபபட
லும ஸநானமசெயயபபடடாலும மனிதாகளின தாயவமசம தந
வமசமிரணடையும நிசசயம கரையேறறிவிடும கஙகைககரை
விருநதுகொணடு தவததையும யாகததையும வேதமுத
வறறை ஓதலையும மறறுமுளள ஸதகருமஙகளையுஞசெயயும மனி
களுககுக கஙகாதவாரமுதலான தீாததஙகளுககு மேலானது ஒ
மிலலை மாலையிலும காலையிலும மனிதன கஙகையை நினைககவே
டும, ஸநானமசெயயுமபோதெலலாம வாயினால சொலலவேண
பிதருசகளுககுத் தாபபணமசெயயுமபோதும மரணகாலததி
நினைககவேணடும கஙகையானது, பாபபதனாலும தொடு
னாலும குடிபபதனாலும கஙகையெனறு சொலவதனாலும, பா
செயதமனிதாகளை நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும
தபபடுததுகிறது பிறபபையும உயிரவாழககையையும ஓதலை
பயனபடசசெயயக கருதுகிறவன கஙகைககுசசெனறு பிது
களுககும தேவாகளுககும தாபபணமசெயயவேணடும ஒருமனித
கஙகைககுபபோய அடையுமபலனை ஓதலினாலும பொருளினா

கமுதலியகாமஙகளினுலும அடைவது முழுதும்முடியாது புணணி
ான ஜலமுளளதும சுகததைததருவதுமான கஙகையைசசகதியிருந
ட்பாாாதவாகள பிறவிககுருடருககும் பிணஙகளுககும முடவருக
) சமமானவா நடநதது நடககிறது நடபபதாகிய முககாலஙகளையும
நித மகரிஷிகளாலும இநதராதிதேவாகளாலுமகொணடாடபபடும
கையை எநத மனிதன அடையாமலிருபபான ? கலவியிற சிறநத
னபபிரஸதா, கிருஹஸதா, ஸநயாஸிகள, பிரமமசாரிகளெனனும
ஙகு ஆஸ்ரமததாராலும அடையபபடும கஙகைககு எநத மனிதன
ாகாமலிருபபான ? கூடடைவிடடு உயிரபோகுமபோதும யோகய
னறு பெயாபெறற எவன பகதியோடு கஙகையை மனததில நினைப
ினு அவன மேறகதிபெறுவான இவவுலகததில எநதமனிதன கங
யை அடைகிருனே அவனுககுத தேகமவிழுமளவும பயததைததரு
வாகிய (பேயபிசாசு பாமபு முதலியவறறின) பயமும பாவபயமும
பயமும இலலை மிகப்புணணியமான கஙகாநதி ஆகாயததிலிருநது
யில விழுமபோது மகேசுவரா தமதலையால தாஙகினா , மேலுலகத
ும அதையே தலையிலவைததுககொணடிருககிறா பரிசுததமான
ாறுமாககஙகளினுல மூனறுலகஙகளும கஙகையினுலஅலஙகரிககப
டிருககினறன அதனஜலததை உபயோகிககும மனிதன கருதாாத
வான ஆகாயததிலுளள (நக்ஷததிரமுதலிய) தேஜஸுகளில ஸூா
எபபடியோ புருஷாகளில தேவேநதிரனஎபபடியோ அபபடி நதிக
கஙகை [1]பிதருதேவாகளில சநதிரன எபபடியோ அபபடியே நதி
ல கஙகை தாய, தநதை, புதரா, மனைவி, பொருளஇவாகளைபபிரிகிற
ககும கஙகையைப்பிரிவதனுலுணடாகும துயரம உணடாகாது
கையைப பாாபபதனுலுணடாகும இனபம காடுகளினுலும வேண
போகஙகளினுலும புதரஸநதானததினுலும திரவியலாபஙகளினு
உணடாவதிலலை பூரணசநதிரனைபபாாதது மனிதாகளினகண
டிககுளிாகிறதோ அபபடியே கஙகையைபபாாததுக குளிாகிறது
தியோடு அனபுவைதது மனமசெலுததி, 'இதுவே ஆதாரம இது
பரகதி' எனறெணணிக கஙகையை அனுஸரிததிருபபவன எவனே
ன அநதககஙகையின அனுககிரகததிறகுப பாததிரனுவான ,
பிலும ஆகாயததிலும மேலுலகததிலுமுளள பலவகைப பிராணி
ககும கஙகை ஸநானம செயவதறகுரியது ஸாதுககளுககு எப
தும செயயததகக சிறநதகாரியம கஙகாஸநானநதான கஙகை

---

1 ஸோமன, பிதருமான, யமன, அஙகிரஸவான, அகநி, கவயவாகனன
லான பிதருககளில சநதிரன முதலாக எணணபபடடனன

எல்லா உலகங்களிலும் புண்ணியமாயிருப்பதனாலேதான் அதன் புகழ்விளங்குகிறது. துர்மரணமாக இறந்தவரையும் ஸந்ததியில்லாமல் இறந்தவரையும் அது ஸ்வர்க்கம் சேர்த்திருக்கிறது. இவ்வுலகில் சாம்பலாகப்போன ஸகரபுத்திரர்களை ஸ்வர்க்கலோகஞ்சேர்த்தது. கீர்த்தியினால் எழுப்பப்பட்டவையும் மனத்தை மிக்கக்கவருகின்றவையும் வேகமுள்ளவையும் மிக்கவொளிர்கின்றவையும் அழகிய நிறமுள்ளவையுமான கங்கையில் அலைகளினால் பரிசுத்தஞ் செய்யப்பட்டவர்கள் [1] சூரியனுக்குச் சமானமாகிறார்கள். பசுக்களின் வளப்பத்தினால் பாலும் நெய்யும் பயிர்முதலியதொழில்வளப்பத்தினால் செல்வமும் நிரம்பினதும், நினைத்ததையெல்லாம் அளிப்பதனால் மிகச் சிறந்த கொடையுள்ளதும், வேகமுள்ளதும், இறங்கக்கூடாத ஆழமுள்ளதுமாகிய கங்கைக்குச்சென்று தேகத்தைவிட்ட தைர்யசாலிகள் தேவரோடு சேருகிறார். புகழ்பெற்றதும் பெரிதும் எல்லாஉலகங்களிலும்பிரவேசித்திருப்பதும் இந்திராதிதேவர்களாலும் ரிஷிகளாலும் மனிதர்களாலும் அநுஸரிக்கப்பட்டதுமான கங்கை கண்ணில்லாதவருக்கும் மதியில்லாதவருக்கும் பொருளில்லாதவருக்கும்விரும்பினவற்றையெல்லாம் அளிக்கும். செல்வமும் ஸௌக்கியமும் நிரம்பியதும் பெரும்புண்ணியத்தைத்தருவதும் மூன்று வழிகளிற்செல்வதும் மூன்றுலகங்களையுங்காப்பதுமாகிய கங்கையைச்சேர்ந்தவர் தெய்வலோகத்தைச்சேர்ந்தவரே. கங்கையினிடம் வஸிப்பவனுக்கும் அதைப்பார்ப்பவனுக்கும் தேவர்கள் ஸுகங்களைக்கொடுக்கின்றனர். அதைத்தொடுவதனாலும் காண்பதனாலும் அநுக்கிரகமுண்டாக்கப்பட்ட தேவர்கள் அவன் விரும்பின நற்கதியையும் கொடுக்கின்றனர். இஷ்டங்களைக் கொடுக்கச் சக்தியுள்ளதும் அடுத்தவர்களை [2]விசாரிப்பதும் [3]பெரிதும்வெகுதூரஞ் செல்வதும் க்ஷேமத்தையும் ஸம்பத்தையும் தருவதும் பாக்கியமுள்ளதும் மிக்க அநுக்கிரகமுள்ளதும் தேஜஸைக்கொடுப்பதும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் ஆதாரமுமான கங்கையையடைந்தவர்கள் ஸ்வர்க்கம் அடைந்தவர்தாம். எதனுடையகீர்த்தி தேவலோகத்தையும் ஆகாயத்தையும் பூமியையும் திசைகளையுமூலைகளையும் வியாபித்து எல்லாவற்றிற்கும் மேலாயிருக்கிறதோ அந்த மஹாநதியின் ஜலத்தையடைந்த மனிதரனைவரும் கருதார்த்தராவர். கங்கையென்றுபெயருள்ள இந்த நதி யாவருக்கும் ஸ்திரமான ஆதாரம், ஸுபரமமணயரையும் ஸ்வர்ணத்தையும் காப்பதில் வைத்துக்கொண்டிருந்தபெண், தாமார்த்தகாமங்க

1 தேவராகிறார். 2 'பருசநீ' என்பதுமூலம், 'விஷ்ணுவினதாய' என்பதுபழையஉரை. 3 குணமமிகுந்தது.

ானனும மூனறுபுருஷாாததஙகளையும கொடுபபது, தேவாகளுககு
விஸாகிய நெயயையுணடாககுவது, பாவததைபபோககுவது
கையானது ஆகாசததிலிருநது காலையில இழிநது ஜலததினுல உல
களைவியாபிததது நிதயமான நாராயணரிடததிலிருநது முதலில
ாடாயிறறு, அநத நாராயணருடைய பாதததிலிருநது சிமசுமார்
கரம எனனும காலசககரததிலிழிநது அஙகிருநது துருவனிடததி
ம அஙகிருநது சநதிரனிடததிலும சநதிரனிடததிலிருநது சூரிய
டததிலும சூரியனிடமிருநது மேருமலையினிடததிலும மேருமலை
ஞவமெடுதத விஷ்ணுவினிடமிருநது சிவனதலையிலும அஙகிருநது
மயமலையிலும வநது சோநதது, ஸதயததைககாபபதும பொருள
ணடுகிறவன பிராாததிககததககதும ஸவாககததுககும பூமிககும
நததாகப பாககததககதுமாயிருபபது. அரசனே! இமயமலை
ா பெணணும சிவனமனைவியும ஸவாககததிறகும பூமிககும ஒப
னதும பூமியில சிறநதபாககியமுளளதும மூனறு உலகஙகளுககும
ணியஙகளைக கொடுபபதுமாகக கஙகை படைககபபடடது,
ாககலோகததிறகுத தாயும தேனையும நெயயையும பொழிவதும
யபோலத தேகததின ஒளியைககொடுபபதும பெரிய அலைகளினு
ம பிராமமணாகளினுலும விளஙகுவதும ஸவாககததிலிருநது இமய
யில விழுநது சிவனதலையினுல ஏநதபபெறறதுமாயிருககிறது
கையானது சிறநத உறபததிகாரணம, ரஜோகுணததையொழிப
ு, இளைபபைபபோககுவது, படுககைபோல ஸுகமானது, சீக
மாக ஜலமபெருகுவது, புகழைககொடுபபது, உலகததைக காப
ு, ஸநானம செயபவருககு நினைதத உருவததைததருவதும
ுலகததிறகு வழியுமாயிருபபது பொறுமையிலும காபபதி
ம தாஙகுவதிலும பூமிககும, பிரகாசிபபதில அககினிககும சூரியனுச
ம், பிராமமணாகளுககு உதவிசெயவதில ஸுபரமமணயருககும
ானமெனறு கஙகை எபபோதும பிராமமணாகளால நினைககபபடு
து ரிஷிகளால துதிககபபடடதும விஷ்ணுபாதததிலுணடான
ம பழமையானதும மிகபபரிசுததமான ஜலமுளளதுமாகிய கங
யை இவவுலகததில முழுபககியோடு மனததினுலடைகிறவரும
மமலோகததை அடைகிறவரே எலலாககுணஙகளுமம நிரமபின
கை பூாணமான அனுககிரகததினுல தாயாா பிளளைகளை முனனுக
கொணடுவருவதுபோல இவவுலகஙகளை முனனுககுக கொணடு
நகிறது. ஆதலால, பிரமமலோகததையடைய விருமபுகிறவாகள
போதும மனததையடககிக கஙகையையே பஜிககவேண்டும தவ

ஸிததியைவிருமபின பரிசுததமனமுளளவன நமஸகரிததுப பகதி
செயயபபடுவதும மேலேபடடவுடன எலலாரையும பரிசுததம செய
வதும பூமியைரகூதிபபதாக அறியபபடுவதும பாவதஙகளில ரேவதி
நகூததிரமபோலப பிரகாசிபபதும ஜலம நிரமபினதும மீனகளினல
கணவிழிததிருபபதுபோனறதும எலலாப பிராணிகளும குடிககத
தகுநத சிறநத ஜலமுளளதும அரசாகளையும காபபதும ஸாதுகக
ளுககு ஆதாரமும அமருதமபோனறதும பிரமமதேவராலும விரும
பபபடுவதுமான கஙகையை அடையவேணடும பகீரதன உகரமான
தவததினல எலலாததேவாகளையும ஈஸவரரையும ஆராதிததுக கஙகை
யைப பூமிககுக கொணடுவநதான அநதககஙகையை அடிககடி
அடைவதனல மனிதாகளுககு இமமையிலும மறுமையிலும பய
மிலலையெனறு அறியவேணடும நான புததியினல எனககு ஆராயநது
பாாததுக கஙகையின குணஙகளிற சிறிதுதான உமககுச சொன
னேன அதன குணஙகளெலலாவறறையும அறிவதறகும சொலவ
தறகும் எனககுச சிறிதும ஸாமாததியமிலலை எவவிதப பிர
யததினஙகளாலும மேருவினகறகளையும கடலநீரையும எணணின
லும கஙகாஜலததின குணஙகளமடடும அறியவும சொலலவுமுடி
யாது ஆதலால, நான மிகுநத ஸரததையோடு சொனன இநதக
கஙகையின குணஙகள எலலாவறறையும ஸரததையோடும பகதி
யோடும வாககினலும மனததினலும செயகையினலும எபபோதும
கொணடாடவேணடும நீா இமமூனறு உலகஙகளிலும புகழபரவி,
யாருககும கிடைககததகாத பெருநதவஸிததியையும் பெறறுக
கஙகையினலேயே அளிககபபெறற புணணியலோகஙகளில சீககிரத
தில இஷடபபடி ஸஞசரிபபீா சிறநத மகிமையுளள கஙகை உமது
மனததையும எனது மனததையும எககாலமும விடாமலிருகக
வேணடும அடுததவாகளிடம் அனபுளள கஙகை, இவவுலகததில
பகதியுளளவனைத தனதாமததைச செயவதனலுணடாகும சிறபபுக
களையும ஸுகஙகளையும கூடடிவைக்கிறது' எனறுா இவவாறு சிறநத
புததியும ஒளியுமுளள அநதஸிததா அநத உஞசவிருததிபபிராமமண
ருககு அவாகேளவிககுததககபடி கஙகையின உணமையான குணங்க
ளெலலாவறறையும பலவகைகளால உபதேசிதது ஆகாயததிலேறி
னா ஸிததருடைய உபதேசஙகளினல தெளிவுறற உஞசவருததிப
பிராமமணா உடனே கஙகையை முறைபபடி உபாஸிததுப பெறு
தறகு மிகவும அரிதான தவபபேறுபெறறுா குநதிபுததரனே!-அவரைப
போலவே நீயும எபபோதும மிகுநதபகதியுடன கஙகைககுச செல

ாநத பலனையடைவாய" எனறுா இவவாறு கஙகையைபபுகழ்நது
சினதாகப பீஷமாசொனன சரிததிரததைககேடடு, யுதிஷடிாரும
பிமாாகளுடன மிகுநத ஸநதோஷமடைநதாா

அறுபததாறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(நாாதர், பூஜிக்கத்தக்கவரை கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷடிரா," இமமூனறு லோகஙகளுககும பூஜிககததகக மனி
ா யாா? அதை விரிவாகசசொலலும நீஙகளசொலவதைக கேடப
ு எனககு ஆசைதீரவிலலை" எனறுகூற, பீஷமா சொலலலாளுா
" இநதவிஷயததிலும, நாாதருககும கருஷணனுககும நடநதஸம
ஷணையாகிய ஒருபூாவசரித்திரம கூறுகினறனா நாரதா கைகூபபிக
ாணடு பிராமமணஶரேஷடாகளைபபூஜிககககணட கிருஷ்ணன,' பக
னே! யாரை நமஸகரிககிறீா? பகவானே! நீா யாரை நமஸ்கரிககி
ா அவாகளிடததில நீாகௌரவமவைததிருபபீா தாமஙதெரிநத
றசிறநதவரே! நாம கேடககககூடுமாயின இதைசசொலலககடவீா'
ுறுகேடக, நாரதா சொலலலாளுா 'பகைவாகளைக கொலபவரான
ாவிநதரே! நான யாரைபபூஜிககிறேனெனபதைக கேளும இவவுல
தில இதைககேடகததகக புருஷா உமமைவிட வேறுயாா இருககி
? பிரபுவே! வருணனையுமவாயுவையும ஆதிதயனையுமஇநதிரனையும
ியையும சிவனையும ஸுபரமமணயரையும மஹாலகூமியையும
உணுவையும பிரமமாவையும பருஹஸபதியையும சநதிரனையும
தையும பூமியையும ஸரஸவதியையும எவாகள எபபோதுமநமஸ
கிறாாகளோ அவாகளைநானநமஸகரிககிறேன யாதவஶரேஷடரே!
தையேதனமாக உடையவரும வேதமறிநதவரும எபபோதும
ததை விடாதிருபபவருமாகியமகானுபாவாகளைநானஎபபோதும
ககிறேன பிரபுவே! உணணுமவேதேவபூஜைசெயது தறபுகழசசி
ஆசையுமிலலாமல பொறுமையுளளவராயிருபபவரை நான
ஸகரிககிறேன யாதவரே! பொறுமையும அடககமுமுடையவாக
யும ஜிதேநதிரியாகளாயும யாகஙகளை நனறாகசசெயது, ஸதயத
யும தாமததையும பூமியையும பசுககளையும பூஜிககினறவாகளையும
ா நமஸகரிககிறேன யாதவரே! கிழஙகுகளையும கனிகளையும
ததுககொணடும ஒனறையும சோததுவைததுககொளளாமல
கருமஙகளைச செயதுகொணடும காடடில தவம செயகிறவாகளை

நமஸ்கரிக்கிறேன் யாதவரே! வேலைக்காரரைக்காப்பாற்றத்திற யுள்ளவர்களும் எப்போதும்விருந்தோம்பலே விரதமாகக்கொண் வர்களும் தேவதைக்கு நிவேதனம் செய்த சேஷத்தைப் புசிப்ப களுமாயிருப்பவரை நமஸ்கரிக்கிறேன் வேதத்தைஓதி யாரால் வெல்லமுடியாதவர்களும் சிறந்தவாக்குள்ளவர்களும் ஜிதேந்திரி களும் யாகங்களசெய்விப்பதிலும் ஓதுவித்தலிலுமே எப்போது முயற்சியுள்ளவர்களுமாயிருப்பவர்களை நான் பூஜிக்கிறேன் எப்டே தும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்தும் அன்புள்ள மனத்துடன் முது சுடும்வரையில் வேதாத்யயனம் செய்துகொண்டிருப்பவரை ந பூஜிக்கிறேன் யாதவரே! வெறுப்பில்லாமல் குருபணிவிடைசெய் அவர்கள னுக்கிரகம்பெறுவதிலும் ஓதுவதிலும் முயற்சியோடி கும் விரதந்தவறாதவர்களை நமஸ்கரிக்கிறேன் யாதவரே! சிற தவமுள்ள ரிஷிகளும் சொன்னசொல் தவறாதவரும் ஹவ்ய யங்களை எப்போதுமநடத்துகிறவருமான பிராமமணர்களை நமஸ்க கிறேன் யாதவரே! பிக்ஷையெடுத்துக்கொண்டு ஸுகத்தையும் த தையுமவிட்டுக் குருவின்வீட்டிலேயே இருந்துகொண்டு இளைத்தி பவரை நமஸ்கரிக்கிறேன் கேசவரே! என்தென்ற அபிமானத்தை பகையையுமவிட்டு மனவுறுதியுடன் பிரயோஜனத்தைக் கருதா வேதங்களைஓதி யாராலும் வெல்லக்கூடாத சிறந்தவாக்குள்ளவர்கள யாருக்கும் தீங்குசெய்யாமையையே தலைமையாகக்கொண்டு பிர நிஷ்டர்களாயிருப்பவரும் ஸத்யத்தை விரதமாகக்கொண்டவரும் புலன்களையும் மனத்தையும் ஜயித்தவருமான மனிதரை நமஸ்கரி றேன் யாதவரே! தேவதைகளையும் அதிதிகளையும் பூஜிப்பதில் ஊ முள்ளவர்களும் புறுக்களைப்போல அப்போதைக்கப்போது ஜீவ தேடுகிறவர்களுமான கிருஹஸ்தர்களை எப்போதும் நமஸ்கரிக்கிறே எவர்கள்செய்யும் காரியங்களில் தர்மார்த்தகாமங்கள் மூன்றும் கெ மல்இருக்கின்றனவோ, எவர்கள் சிஷ்டர்களுடையஆசாரங்களை வி தவர்களோ அவர்களை எப்போதும் நான் நமஸ்கரிக்கிறேன் வரே! கலிவிஸிரம்பின எந்தப்பிராமமணர்கள் ஆசையில்லாமல் மார்த்தகாமங்கள் மூன்றையும் நடத்திக்கொண்டு புண்ணியத்தை செய்பவரோ அவர்களை நமஸ்கரிக்கிறேன் நாராயணா! காலத்தைவி போக்காமல் தர்மார்த்தகாமங்களிலும் அவற்றின் ஸாதகங்களி ஆசையுள்ளவரும் சிறந்த ஆசாரங்களை விடாதவருமாயிருப்பவர் நமஸ்கரிக்கிறேன் மாதவரே! நீரையும் காற்றையும் அமிருதமெ னப்படும்யாகசேஷத்தையும் புசித்துக்கொண்டு பலவித விரதங

யபவரை எபபோதும நமஸகரிககிறேன யோனியிறபிறவாத
நும உலகததிலனறையுமபறறுமல அகனியிலிருநதும பிரமமதேவ
ததிலிருநதும பிறநதவாகளும எலலாபபிராணிகளுககும அநதா
மியான பரமாதமாவினிடம பிறநதவாகளுமான ரிஷிகளை நான எப
ாதும நமஸகரிககிறேன கிருஷணா! உலகததையுணடுபணணுகிற
களும, உலகததிலும ஜாதிகளிலும பெரியோாகளும, உலகததின
நளைபபோககும குரியாகளாயிருபபவருமான இநதரிஷிகளை எப
ாதும நமஸகரிககிறேன வருஷணிகுலததவரே! ஆதலால, நீரும
ாமமணாகளை எபபோதும பூஜிககககடவீா குறறமறறவரே!
ஜகருரியரானபிராமமணாகள பூஜிககபபெறறுல உமககு ஸுகத
கொடுபபாரலலரோ? இவாகள இவவுலகததிலும அவவுலகததி
ம எபபோதும ஸுகததைததருகிறவாகளாக ஸஞசரிபபவாகள,
கொணடாடினுல உமககுமஸுகததைததருவாா எவாகள எலலா
திதிகளையும பூஜிததுககொணடு பசுககளிடததிலும பிராமமணாக
டததிலும ஸதயததிலும எபபோதும ஊககமவைததிருககினற
ரா அவாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா எபபோதும சாநதி
ளவாகளாகவும பொறுமையிலலாதவாகளாகவும வேதமோது
த எபபோதுமவிடாதவாகளாகவுமிருபபவா எவரோ அவாகள கஷ
களைத தாணடுகினறனா வேதமனறையே ஆதாரமாககொணடு
ததையோடும அடககததோடும எலலாததேவாகளையும நமஸகரிப
ாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா அபபடியே பிராமமணஙரேஷ
களைநமஸகாரமசெயது விரதஙகளைசசெயதுகொணடு அவாகளுக
தானமசெயபவாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா சிறுபிராயத
ிருநது எபபோதும பிரமமசாரிகளாகவே தவமசெயது தவததினுல
சுததமசெயயபபடடமனமுளளவாகள கஷடஙகளைததாணடுகின
ா தேவாகளையும அதிதிகளையும பிதருககளையும ஆராதிததும
லககாராகளைபபுசிபபிததும மிகுநத அனனததைபபுசிபபவாகள
டஙகளைததாணடுகினறனா விதிபபடி அகனியையுணடாககி நமஸ
மசெயது அதை ஸதிரமாகவைததுககொணடு ஸோமபானமசெய
வாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா யாதவஙரேஷடரே! தாய
தையரிடததிலும ஆசாாயரிடததிலும நீாநடபபதுபோல எபபோ
ம ஸரியாகநடபபவாகள கஷடஙகளைததாணடுகினறனா' எனறு
ரலலிமுடிததாா குநதிபுததரனே! ஆதலால, நீயும எபபோதும
ருககளையும தேவாகளையும பிராமமணாகளையும அதிதிகளையும
ருகபபூஜிபபாயாயின, நீவிருமபின நறகதியையடைவாய" எனருா

அறுபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(அடைக்கலம்புதுந்தவரைக் காப்பதைப்பற்றிய சிபிச்சக்ரவர்த்திகதை)

யுதிஷடிரா, "எலலாச சாஸதிரஙகளிலும நிபுணரும பேரறி வாளரும பரதஸரேஷடருமானபிதாமஹரே! உமமிடததில நான ஒரு தாமததைக கேடகவிருமபுகிறேன [1] நானகுவிதமானபிராணிகளுள ளும யாதாயினும சரணமடைநததைக காபபாறறுகிறவாகளுககு உணமையில எனனபலன உணடாகிறது?" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"பேரறிவும பெருமபுகழுமபெறறதாமபுதரனே! சரணாகதியின பெருமபயனைபபறறி முனநடநதஇதிஹாசததைச சொலவேன, கேள பாாபபதறகழகிய ஒருபுறா பருநதினாலடிககபபடுநதருணததில சிறநதமகிமையுளள [2] வருஷதாபபனெனனுமரசனைச சரணமடைந தது பரிசுததமானமனமுளள அவவரசன, பயநதுதனமடியிலவநது விழுநத அநதபபுறாவைககணடு தேறறி, 'பக்ஷியே! உனககுப பய மிலலை ஸுகமாயிரு உனககு மிகவும அதிகமானபயம யாரிடததில? நீ யாருககு எனனசெயதாய? என புததிமயஙகி மூாசசிதது இவ விடம வநதுசோநதாய? புதியகருநெயதலமலருககு ஒபபானநிறத தைத தலைககு அலஙகாரமாகவுடையவனே! அழகானநிறமுளள வனே! பாாபபதறகினியவனே! மாதுளமபூபபோலவும அசோகம பூபபோலவும சிவநதகணகளையுடையவனே! பயபபடாதே உனககு அபயமதநதேன உலகததைரக்ஷிபபதறகாக ஏறபடட எனனிடம வநது எனனாலகொணடாடபபடட உனனைப பிடிககலாமெனறு மனத தில நினைபபதறகும எவனும வலலவனுகான உனககாக இநதககாசி தேசாதிபதயததையும என உயிரையும இபபோதே விடடுவிடுவேன புறாவே! உனககுப பயமிலலை, நீ கவலையினறிருககலாம' எனறு சொனனான பருநது, 'அரசனே! இநதபபுறா எனககுஇரையாகக கடவுளால ஏறபடுததபபடடது இது ஓடிபபோய எனமுயறசியினால பிடிககபபடடு எனககுககிடைததிருபபதை நீ காபபாறறுவது தகாது. இதனுடைய இறைசசி ரததம மசசை கொழுபபு இவையனைததும எனககு வேணடினவை என மனததுககுத திருபதியைசசெயயும

1 தேவா, மககள, விலஙகுபறவைகள, தாவரஙகள

2 சிபிசகரவாததி

ரம இது நீ இதறகுமுன நிலலாதே மிககவொடிதான தனை
ந தாகம எனனைப பீடிககிறது பசியானது எனனை எரிபபது
கிருககிறது அரசனே! பசியையாறறிககொளள எனனால முடி
இதை விடடுவிடு மனனவ! இநதப புறுவானது எனனால
டரபபடடு எனனுடைய சிறகுகளாலும நகஙகளாலும காயப
தபபடடிருககிறது கொஞசம மூசசுவிடடுககொணடிருககும
த நீ காபபாறறுவது தகாது தேராளிகளிறசிறநத அரசனே!
தேசததிலுளள மனிதாகளைக காபபாறறுவதறகு நீ அதிகாரியா
ககலாம தாகததினால வருததபபடுகினற ஆகாயததில பறககும
றவககு நீ அதிகாரியலலை உன பகைவாகளுககும வேலைககாரா
ககும சுறறததாருககும உனதேசததிலுளள வியவகாரஙகளுக
உனது இநதிரியஸுகஙகளுககும நீ பிரபுவாயிருககலாம ஆகா
தில உன பராககரமததைச செலுததாதே உனனுடையசொததை
கரிககிறவாகளவிஷயததில பராககிரமததை நனறுகக காணபிப
தான உனககுப பெருமை இநதப புறுவினவிஷயததில தாமத
ர செயயவிருமபுகிறுயாயின, எனனையும நீ கவனிககவேணடும'
று சொலலிறறு பருநதினுடைய அநதசசொலலைககேடடு ஆச
மடைநத அநத ராஜரிஷி அநதப பருநதையும அதனசொலலை
ஆதரிததது அதைநயநது மறுமொழி சொலலலானுன 'பக்ஷியே!
பசியடஙகுவதறகாகக காளைமாடோ பனறியோ மானே எரு
ககடாவோ இபபோது நீ அஙகீகரிககலாம சரணமடைநதவ
கைவிடேன இது எனனுடைய உறுதியான விரதம இநதப
ியானது எனனுடமபை விடாமலிருககிறது, பார' எனறுன
றகுப பருநது, 'மகாராஜனே! பனறியையும காளையையுமவேறு
ாதிபபறவையையும நான தினபதிலலை அபபடிபபடட உணவு
த தினபதனால எனககு எனனபயன? எனககுத தேவாகள
ெஙகாலமாக ஏறபடுததியிருககும உணவு இதுதான். பருநதுகள
ககளைததினபது எபபோதுமுளள நிலைமை குறறமறற சிபிசகர
ததியே! உனககுப புறுவிடததில அனபிருககுமாயின, நீ உன
ஸததை அநதபபுறுவுககுச சரியாகத தராசில நிறுதது எனககு
போதே கொடு' எனறுகேடடது அதறகு, அநத ராஜஸ்ரேஷ
, 'நீ இபபோது எனனைபபாாதது இவவாறுகேடடதே எனககுப
ரிய அனுககிரகம செயததாகும நிசசயமாக அபபடியே செய
ன' எனறு சொலலித தனது மாமஸஙகளை அரிநது அரிநது தரா
வைதது நிறுததான அபபோது ரதனபரணஙகளை அணிந

திருககும அவனுடைய அநதபபுரஸதரீகள இதைக கேளவிபபடடு மிகததுனபமுறறு, ‘ஆ! ஆ! ஆ!’ எனறு கூவிககொணடு வெளிப படடனா அநத ஸதரீகளும மநதிரிகளும வேலைககாராகளும கதறு கிற சபதததினால மேகமுழககமபோலக கமபீரமான பெரியமுழககம உணடாயிறறு அவவரசனுடைய ஸததியததினால மேகமிலலாம லிருநத ஆகாயமுழுதும மேகஙகளால எஙகுமமறைககபபடடது, பூமியும நடுஙகிறறு அவவரசன விலாபபுறஙகளிலிருநதும கைகளி லிருநதும துடைகளிலிருநதும மாமிசஙகளையறுததுக கொஞசம கொஞசமாகத தராசை நிரபபினான. ஆகிலும, அநதபபுறாவின நிறைககுச சரியாகவிலலை அவவரசன மாமஸமபோய ரததமபெருகி எலுமபாக நினறபோது, தனதேகததையே விடுவதறகுத தானே அநதததராசில ஏறினான அபபோது மூவுலகததாரும இநதிரனை முனனிடடுககொணடு அவவரசனிடம வநதனா அபபோது தேவா கள தேவதுநதுபி எனனும பேரிகைகளை அடிததனா, வருஷதாபப னெனனும அரசனமேல அமுதததைப பொழிநதனா, தேவலோகத தின மலாகளை மிகவும இனிமையாகப பலமுறை பெயதனா அநதப பிரபுவினிடததில தேவாகளும கநதாவாகளும அபஸரஸஸுகளும பிரம மாவினிடததில ஆடுவதுபோலவே நாறபுறஙகளிலும ஆடினா, பாடி னா அநதராஜரிஷி அநதப புணணியகாமததினால பொனமாளிகை கள நிரமபினதும, பொனனுமமணியும இழைதத தோரணஙகளுடை யதும, வைடூரியககலதூணகளையுடையதுமான விமானததிலேறி அழி விலலாத ஸவாககததிறகுச சென்றான யுதிஷடிரா! நீயும அவனைப போலவே சரணாகதாகளுககு வேணடியவறறையெலலாம செயயககட வாய பகதியுளளவரையும அனபுளளவரையும அடுததவரையும காபபாறறி எலலாபபிராணிகளிடததும தயைவைததிருபபவன பர லோகததில ஸுகமாகவிளஙகுவான பெரியோகளின ஒழுககததை அனுஷடிபபதாகிய நலலொழுககததையுடையவன வஞசகமிலலாத தனசெயகையினால எதைததான அடையமாடடான? பரிசுததமான மனமும துணிவுமுளளவனும பராகரமம தவறுதவனும காசிதேசாதி பதியுமாகிய அநதசசிபியெனனும ராஜரிஷி தன செயகையினால மூவுலகஙகளிலும புகழபெறறான பரதஸரேஷடனே! மறற எவ னும அவனைபபோலச சரணாகதரக்ஷணம செயவானாகில அநதக கதிககே செலவன ஓ! ராஜரிஷியே! உலகததில வருஷதாபப னுடைய இநதசசரிததிரததை நிததியமாகச சொலலுகிறவரும கேட கிறவரும ஆதமசுததியை அடைவா” எனறான

அறுபத்தெட்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(அரசரின் முக்கிய கடமை பிராம்மணரைப் பூஜிப்பதென்பது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! அரசனுக்கு எல்லாக்காரியங்களி மிகப்பெருங்காரியம் யாது? எந்தக்காரியத்தைச்செய்யும் அரசன மை மறுமையாகிய இரண்டு உலகங்களையும் நன்றாக அனுபவிப ர்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"பாரதனே! ஸுகத்தைவிரும்புகிறஅரசன பட்டாபிஷேகஞ்செய பட்டபிறகு செய்யவேண்டியவற்றுள்முக்கியமானவை பிராம்மணா க காப்பதும் பூஜிப்பதுமாம் பரதஸ்ரேஷ்டனே! அரசாக்கரசனு பப்வன அவ்வாறேதான செய்யவேண்டும் வேதமோதினவர்களும் ாந்தவர்களுமான பிராம்மணர்களை எக்காலமும் பூஜிக்கவேண்டும் த்திலும் தேசத்திலுமுள்ள கல்விமிகுந்த பிராம்மணர்களை இன லிலும் இனியவற்றையளிப்பதனாலும் நமஸ்காரம் செய்வதனு எப்போதும் கொண்டாடவேண்டும் இதுதான அரசன செய்ய ணடிய முக்கியமான காரியம் எப்போதும் இதைக் கவனிக்கவேண தன்னையும் தன்புத்ராகளையும் காப்பாற்றுவதுபோலவே இந்தப ம்மணர்களைக் காப்பாற்றவேண்டும்' அவர்களால் மிகப் பூஜிக்கப ந்தக்கவரையும் நன்றாகப் பூஜிக்கவேண்டும் பிராம்மணர்கள் ஸந் ஷமாயிருந்தால் அந்த ராஜ்யமெல்லாம் விளங்கும் அவர்களைத் தந களைப்போலப் பூஜிக்கவும் நமஸ்கரிக்கவும் வெகுமானிக்கவும் ண்டும் எல்லாப்பிராணிகளின் ஜீவனமும் [1]இந்திரனைப் பொறுத்த ிருப்பதுபோல உலகங்களின் அபிவிருத்தி பிராம்மணர்களைப றுத்திருக்கிறது தவறுத மகிமையுள்ள பிராம்மணர்கள் கோபித ாயின கொடியவர்களாகி மந்திரங்களாலும் தந்திரங்களாலும் த்தமாந்திரத்திலும் முழுதும் எரித்துவிடுவார்கள் அவர்கள ிக்கு முடிவை நான காணவில்லை அவர்களால் வியாபிக்கப்படாத சுகளையும் யான பார்க்கவில்லை' 'அவர்கள கோபித்துப் பார்க்கும து காட்டுத்தீயிலிருக்கும் ஜ்வாலைகளைப்போலிருப்பர் [2]அவர்கள துக்களைப் பூஜிப்பர், துஷ்டர்களை இகழ்வர் ஸாஹஸஞ்செய்பவர்க அவர்களுக்குப் பயப்படுவர் அவர்களின குணங்கள் மிகவும்

1 மழை 2 'அவர்களுள ஸாதுக்களைப் பூஜிக்கவேண்டும், துஷ்டா யும் இகழலாகாது' என்றும் கொள்ளலாம்

அதிகமானவை சிலா புதாமூடின கிணறுகள போனறவா மற
சிலா மாசறற ஆகாயமபோனறவா சிலா வனமை செயயவா மற
சிலா பஞசுபோல மெலலியவா அவாகளில மிகக வஞசகரும இ
கினறனா சிலா சிறநத தவம செயயவராயுமிருககினறனா சிலா
ரிடடுசகொணடும பசுககாததுககொணடும இருககினறனா
பிசைஷயெடுககினறனா சிலா திருடராகவும சிலா பொயயராக
இருககினறனா சிலா சூததாடிகளும நடடுவருமாயிருககினற
சிலா வேநதாகளிடததிலும மறறவாகளிடததிலும எலலாககாரி
களையும செயயும திறமையுளளவாகளுமாயிருககினறனா
ஶ்ரேஷடனே! பிராமமணாகள பலவித நடககைகளிலும பிரவி
திபபவாதாம பல தொழிலகளிலும பறறுளளவாகளும பல தொ
களாலும ஜீவிபபவாகளுமாகிய அநதபராமமணாகள தாமநதொ
வாரயிருபபதனால அவாகளைபபறறி எபபோதும சிலாககிகக வேண
அரசனே! மகானுபாவாகளான இநதபபிராமமணாகள முறகா
களிலும பிதருககளுககும தேவாகளுககும மனிதாகளுககும ந
களுககும அரககாகளுககும பூஜிபபததறகுரியவராயிருநதனா பிரா
ணாகளை ஜயிபபதறகுத தேவாகளாலும பிதருககளாலும கநத
களாலும ராகூஷஸாகளாலும அஸுராகளாலும பிசாசாகளாலும
லாது தேவனலலாதவனைத தேவனாகவும தேவனைத தேவனலலா
னாகவும செயதுவிடுவா அவாகள எவனை அரசனாககவிருமபுகின
ரோ அவன அரசனாகிவிடுவான. அவாகள எவனைபபகைபபரோ அ
எலலாவறறையும தோறறுவிடுவான அரசனே! புததியிலலாமல பி
மணாகளை நிநதிபபவாகள அழிநதுவிடுவது நிசசயம உனககு உண
யாகசசொலலுகிறேன ராஜனே! கீாததியும அபகீாததியுமே தலை
யாகஎடுததுககொணடு முறையேபுகழவும இகழவும ஸாமாததியமு
பிராமமணாகள தஙகளைப பகைபபவாமேல எபபோதும கோபிப
பராமமணாகள எநதமனிதனைபபுகழகினறனரோ அவனமிகசசிற
னுவான பிராமமணாகளால நிநதிககபபடடவன எவனோ அவன
னொடியில கெடடுபபோவான சகா, யவனா, காமபோஜா முதலான
தேசதது க்ஷததிரியஜாதியாா பிராமமணாகளைக காணாமையினால
ராகளாயினா தராவிடா, களிஙகா, புலிநதா, உசீநரா, கோலிஸாப
மாஹிஷகா எனனும பல க்ஷததிரியஜாதியாா பிராமமணாகளைக க
மலே சூததராயினா ஜயிபபவரிற சிறநதவனே! பிராமமணாகளி
தில தோறபதே நனமை அவாகளை வெலலுவது நனமையனறு
வுலகமனைததையும அழிபபதும ஒரு பிரமமஹததி செயவதும

யாவதில்லை பிரமமஹததி பெருமபாவமெனறு மகரிஷிகள சொலலு கினறனா பிராமமணாகளைபபறறின தூஷணையை எவவகையிலும கேட்கவுமாகாது, தலைகுனிநது பேசாமல உடகாாநதிருககவாவது வேணடும, எழுநது செலலவாவதுவேணடும பிராமமணாகளைப பகைததது ஸுகமாக ஜீவிககத திறமையுளளவன இவவுலகததில பிறந தவரினும பிறககபபோகிறவரினும யாருமஇலலை காறறைக கைபபிடி யால பிடிககவும சநதிரனைக கையினுல எடடவும பூமியைததலையினுல தாஙகவும பிராமமணாகளைவெலலவும இபபுவியில யாாககும முடி யாது

அறுபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(பூமிதேவி பிராம்மணர் மகிமையைக் கிருஷ்ணனுக்குச் சொல்லியது)

எபபோதும பிராமமணாகளையே நனறுகப பூஜிததலவேணடும அவாகள சநதிரனைத தஙகளுககு அரசனுகப பெறறவாகள, இனபத தையும தனபததையுமகொடுககவலலவாகள அரசாகள அனனபானங களையும அலஙகாரஙகளையும மறறும அவாகள விருமபுகிற எலலா வறறையும அளிததுத தநதைாளைபபோலவே அவாகளை எபபோதும நமஸகரிககவும பூஜிககவும காபபாறறவும வேணடும அதனுல, இந திரனுல பிராணிகளுககு நனமையுணடாவதுபோலத தேசததிறகு நனமையுணடாகும ஞானமறிவும ஓதலினுலும வேளவியினுலுமுண டாகும மகிமையுமபொருநதின பரிசுததனை பிராமமணனும பகை வாகளுக்குத் தனபுறசசெயயும மகாரதனை அரசனும தேசததிலிருகக விருமபவேண்டும ராஜனே! குலததிறசிறநதவனும தாமநதெரிநத னும் விரதம தவருதவனுமான பிராமமணனை வீடடில புசிபபிகக வேணடும அதறகுமேலானது ஒனறுமிலலை பிராமமணாகளுககுக் கொடுககபபடும அனனததைத தேவாகள பெறறுககொளளுகிறாகள பிராமமணாகள எலலாபபிராணிகளுககும தநதைகள அவாகளுகது மேறபடடது ஒனறுமிலலை சூரியன, சநதிரன, விஷ்ணு, சிவன, அகநி பிரமமதேவா ஆகிய யாவரும பிராமமணனுககுள பிரவேசிதது எப போதும அனனததைப புசிககினறனா பிராமமணதவேஷியான எ தபபாவியின அனனததைப பிராமமணாகள புசிபபதிலலையோ அ னுடைய அனனததைப பிதருககளும தேவாகளும புஜிபபதிலலை, அ

கொணடுவருவதுமுதலான எலலா அவசியமான காரியஙகளையும
செயயவேணடும தனவேலைககுச சுகததிறகாக மறறொருவன
செயதுவைதத அரைதத அரைபபையும ஸநானபபொடியையும
காஷாயததையும மறறக கருவிகளையும கொணடுவரலாகாது,
பிகைஷககுபபோகவேணடும , சிறநத ஞானமுளள வைததியாக
ளிடம போகவேணடும, பிறகு, மருநது வாஙகுவதறகுப பொருள
சமபாதிககவேணடும. எவன மனததில அனபுவைததுக கொடுப
பானோ அவனிடததில மருநது வாஙகவேணடும, சிரததையின
றிக கொடுககபபடட ஒளஷதஙகளை ஸநயாஸிகள உடகொளள
லாகாது, சிரததையுடன கொடுககபபடடதும சிரததையுடன
வாஙகபபடடதுமான மருநதை உடகொளவதினால புணணியமு
முணடாகும , வியாதியும விலகும யதிகளுககு அவனுடைய சரீ
ரம விழுமளவும இவவாறாகவே சாஸதிரபபடி பணிவிடை செயய
வேணடும இவவிதமான தாமததைவிடடு அவாகளுககுப பணி
விடை செயயலாகாது ஸநதோஷமும ஸுகதுககம முதலிய இரட்
டைகள இயறகையினால வநதுகொணடும போயககொணடுமிருக்
கினறன எலலாபபொருளகளும இயறகையாகவேயிருககினறன
இலலாமலும போகினறன முககுணஙகளாலாகிய பொருள்
கள கடலின அலைகளைப போனறவையென்று அறியததககவை
உணமையை ஆராயநது அறியவலல புததிககூரமையுளளவன்
இவவாறு நடபபானால அவனிடததில தாமரையிலை
தணணீர ஒடடாததுபோலப பாவம ஒடடாமலிருககும

நூறறுநாறபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பாராசாரின் உபேதசத்தொடர்சசி,மற்றுமுள்ள சூத்ராதர்மமு...யவை)

இவவாறு சோமபாமல ஸநயாஸிகள ஸநதோ...டையும
படி எலலாப பணிவிடைகளாலும உபசரிகக மு...ணடும்
ஸநயாஸியினிடததில அபசாரபபடலாகாது அ... மதிகக
லாகாது , மறுததுச சொலலலாகாது கோ...தா நலல
வாாததை சொலலவேணடும நலலதையே பேசவேணடும
கோபிததஸநயாஸியிடம ஒனறும பேசாமல மௌனமாக ஸந
தோஷததுடன காரியததைச செயயவேணடும ஸநஸிகா
கப பிறா சொததுககளை வாஙகலாகாது கேளாமல ...றையும
எடுததுககொளளலாகாது கிடைததாலும கிடைாமலிருந
தாலும ஜீவிததுககொணடு ஸநதோஷமாயிருககவேண்டு கோ...

பிககிறவனிடததிலும கலவியைப பறறிய பகைசெயகிறவனிடததி
லும யாசிககலாகாது தாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமாகிய எல
லாப பிராணிகளிடததும தயை செயயவேணடும தனனிட
திறபோல அயலாரிடததிலும ஸமதருஷடியை வைககவேண
டும எலலாப பிராணிகளும தானாகவும தான மறறெலலாப
பிராணிகளுமாகவும பாரததுததிரிபவன பிரமமப பிராபதிககு
உரியவனாவான ஹிமஸையுளளதானாலும ஹிமஸையிலலாத
தானாலும தனககாக ஒனறையும செயதுகொளளலாகாது
எநதககாரியததில மறறொருவன நியதமாயிருபபானோ அநதக
காரியததில இடையூறு செயயலாகாது இவவாறு பிறரை
அடுததிருபபவன குறறஙகளிலிருநது விடுபடுவான புததிககுறை
வானவன தனனிடததிலுளள குறறததில தானே ஸமபநதபபடு
கிறான கரபபபபையிறபிறநதவை, முடடைகளிற பிறநதவை,
பூமியிலிருநதுமுளைததவை, வெபபததினாலுணடானவை ஆகிய
இநநானகு பிராணிகளும கொலலபபடக கூடாதவையெனறே
அறிஞரால கூறபபடடுளளன தெரிநதவரகளுககு மனததெளி
விறகாகததான பிராயசசிததம விதிககபபடுகிறது ஹிமஸையும
மறறககுறறமும எபபடிச செயயபபடடனவோ அததறகுத தகக
படியே பாவததைகபுணடாககும குருவின உபதேசபபடி அவர
கடடளையை நடததும சிஷயனுககு மறற எனனதீஙகு செயதா
லும அது அபபடியே பாவததையுணடாககும லோபமும அதனா
லுணடாகும ஹிமஸையும நனமை உணடாககுவதிலலை இநதச
சாஸதிர ஞானம உலகததிறகுக காரணமான பிரமமதேவரால
உணடாககபபடடது புததிசாலியான சூததிரன இதை இவவாறு
அறிநதாலும காரியம செயதவரகளின பலனை அடைவான பணி
விடைசெயபவன அடைவது சொலலவுமவேணடுமா? சூததிரன
எவனும. பதிதனாவதும இலலை அவன பிராயசசிததமுதலிய
ஸமஸகாரஙகளுககு உரியவனுமலலன அவனுககு ஒருதரமத
திலவிதியும மறறொருதரமததில நிஷேதமுமிலலை எலலா வரு
ணஙகளுககும நனமைசெயவதறகாக' மனுவினால தரமம கூறபபட
டது வேலைசெயயும சூததிரனுககுப பெணசமபநதமான அப
வாதம வநதிருககுமாயின அவனுககு ஒருவருஷம மேறகூரை
மறைவிலலாத இடததிறபடுபபது பிராயசசிததமாக விதிககபபட
டிருககிறது அதனால, அவனுககுப பாவம தீரநதுவிடும அதன
பிறகு, திருமபவும வேலைககுவரலாம தனவரணததுப பெண
விஷயததில இது பிராயசசிததம தாழநத ஜாதிபபெணவிஷயத
தில பாதிபோதும , வைசியபபெணவிஷயததில மூனறுவருஷங

களும க்ஷத்ரியப்பெண்விஷயத்தில ஆறுவருஷங்களும பிராம மணப பெண்ணுடன சோந்தால பனனிரணடுவருஷங்களும இந தப பிராயசசித்தம விதிக்கப்பட்டது செத்தைநெருப்பில அவனை எரித்தால அந்த நிமிஷத்திலேயே சுத்தனாகிவிடுவான, குறியைசசேதிப்பதனாலும உடனே சுததியடைவான எலும பில்லாத பிராணியை உயிர்போககினால ஒருநாளுபவாஸமிருந்து பனனிரணடுபிராணாயாமஙகள செய்து மூனறுதரம ஜலத்தில ஸ்நானம்செய்த பிறகு அந்தப்பாவத்திலிருந்து விடுபடுவான எலும்புள்ள பிராணிவிஷயத்தில இந்தப்பிராயசசித்தம இரட்டிக கப்படுகிறது இந்தப்பிராயசசித்தத்தினாலேயே மரமுதலிய தாவ ரஙகளுக்குத தேகத்தினாலும காலகளாலும கைகளாலும செய யப்படும தீங்கிலிருந்தும விடப்படுவான குற்றம்செய்தவனை அறிப்பவனுக்கும எல்லாவர்ணஙகளிலும சோந்திருப்பவனுக்கும இந்தப்பிராயசசித்தத்தையே எண்ணமட்டாக அறியவேண்டும தேகத்தினால செய்தபாவத்திற்கு நாலுபாகமும வாக்கினாற்செய்த தற்கு இரண்டுபாகமும மனத்தினாற்செய்ததற்கு ஒருபாகமும பிராயசசித்தம கூறப்பட்டது ஆதலால, இவற்றையெல்லாம அறிந்து பாவத்தைச செய்யலாகாது எல்லாப்பிராணிகளின நன மைக்காகவும நற்காரியஙகளையே செய்யவேண்டும இவவாறு மனவுறுதியோடு சிறந்த ஸாதுக்களிடம அவர்களையே கதியாக நினைத்து அவர்களின அனுஷ்டானஙகளை அனுஸரித்து அவர்க ளிடம அன்புவைத்து அவர்களைவிடாமல பணிவிடைசெய்யவேண டும மரணத்திற்கும உயிர்வாழ்க்கைக்கும ஆசைப்படாமல வேலைக்காரன வேதனத்தை எதிர்பார்ப்பதுபோலக காலத்தையே எதிர்பார்த்திருக்கவேண்டும அடக்கமும மனஒடுக்கமுமுள்ள வனாக இப்படிநடப்பவன புண்ணியபாவஙகளின நிவர்த்தியை விரைவில அடைவான

நூற்றைம்பதாவது அத்யாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(பராசரின் உபதேசத்தொடர்ச்சி, மரணத்தை முன்னரே அறியும் குறிகளும், சூத்ரன்வர்ணமேற்பிறப்படைவது முதலியவையும்)

பணிவிடையில ஊக்கமுடையவன, தானிமித்தஙகளையும மூன்றுவருஷஙகளிலும இரணடுவருஷஙகளிலும ஒருவருஷத்தி லும ஆறுமாதத்திலும ஒருமாதத்திலும ஏழுதினஙகளிலும உண் டாகும அவற்றின பிரயோஜனஙகளெல்லாவற்றையும அவற்றின

அடையாளஙகளையும கணடறியவேணடும பொனமயமான புரு ஷன தெறகுநோககித தனககுவடபுறததிலவிறககககணடாலமூனறு வருஷஙகளில மரணமவரும பரிசுததமான மணடலததோடுகூடிய ஆதிதயன கிரணஙகளிலலாமலிருககக காணபவனுககு இரணடு வருஷஙகளில மரணததைச சொலலவேணடும துவாரஙகளுளள தாகத தனனிழலை நிலவிலகாணும தெரிநதவன ஒருவருஷததில மரணததை அறிநதுகொளளவேணடும புததிசாலியானவன தன னிழலைத தலையறறதாககக காணுமபோது ஆறுமாதஙகளில தன மரணததை அறியவேணடும காதுகளைத தனகைகளினால பொத திககொணடு சபதததைககேளாமலிருநதால தெரிநதவன ஒரு மாதததில தனமரணததை அறியவேணடும மனிதன தேவா லயததிலிருககுமபொழுது பிணநாறறததையாவது மறற ஙநதத துாககநததையாவது உணாநதால ஏழுதினஙகளில இறப பான காதும மூககும தளாவதும பறகளிலும பாாவையிலும ஒளி மழுஙகிபபோவதும மனததில முனபின தெரியாமலபோவ தும உடனே மரணததை அறிவிககும இபபடிபபடட இநதத துாநிமிததஙகளில ஏதேனும ஒனறைக காணபானாயின அநதத துாநிமிததததிறகுக குறிபபிடடகாலமவரையில எதிாபாாகக வேணடாம குறிததகாலம ஸமீபமாயிருககுமபோது பரிசுதத மான மணறகுனறுககுசசெனறு லோகநாதரான பகவானை நினைதது அவவிடததில உயிரைவிடவேணடும அவன உடனே வேறுதேகமெடுததுக கநதாவலோகததையடைவான, அவவிடத தில மிகப பெரியமகிமையுடன இருநூறுகோடி வருஷஙகள வஸிபபான, சிதரஸேனனமுதலான கநதாவாகளால பூஜிககப பெறறு அவாகளுடனகூட நீலககலநிறமும வைடூரியககலநிறமு முளள விமானததினால ஆகாயததைப பிரகாசிககசசெயது கொணடு மனததில ஊககமுளளவனாய அபஸரஸஸுகளின கூட டஙகளுடன விருமபினஸுகஙகளை அனுபவிதது ஸஞசரிததுக கொணடு அஙகாஙகு பூஜிககபபடுவான, தேவதைககொபபான தேகததை அடைநது தேவககூடடஙகளோடுகூடவே எபபோதும மகிழநதிருபபான களஙகமறற ஒளியோடுகூடிய அவன புண ணியம குறைநதபோது ஒருநொடியில விழுநதவுடன கோதனங களும திரவியமும மிகுதியான வைசியனுடையகுலததில ஜனிதது அஙகும தேவபூஜையினால பரிசுததனாகி [1] ஜாகதமெனனும சநத முளள மந்திரததினால் உபநயனம் செயயபபெறறுப படடுதது இருபிறபபாளனாகி வேதஙகளையும அவறறின அாததஙகளையும

1 ஒரடி பனனிரணடு அக்ஷரஙகளுள்ள மநதிரம *

ஓதிக் குருசுசுருஷைசெய்து கோபத்தைவென்றவனும் சிறந்த தவமுள்ளவனுமான பிரம்மசாரியாகிறான் வேதம் ஓதினபின், சாஸ்திரப்படி குருதக்ஷிணைகொடுத்து மனைவியை மணந்து உத்தமமான கிரகஸ்தாசிரமதர்மத்தை அனுஷ்டிக்கிறான் தானங்களையும் மிகுதியான தக்ஷிணைகளோடுகூடின யாகங்களையும் செய்வான் சாஸ்திரப்பிரகாரம் அக்கினிஹோத்ரத்தையும் ஹோமங்களையுஞ்செய்துகொண்டும் மெல்ல நடந்துகொண்டும் புலன்களை அடக்கியும் தினந்தோறும் தர்மத்தைச் சேர்ப்பான் காலம் முடிந்தபோது அவன் மரணமடைந்து யாகபாத்திரங்களைத் தலையணையாகவைத்து அக்கினிஹோத்ராக்கினியினால் தகனஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பெற்றுத் தேகத்தைவிட்டு ஸப்தமருத்துக்களோடு சேருவான் மருத்துக்களுடன்சேர்ந்து அவர்களுக்குச் சமமான மகிமையுள்ளவனாகிச் சிறந்த ஒளிபெற்றுத் தூய ஆடையுடுத்துச் செம்பொன்களை அணிந்து கந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸ்ஸுகளின் கூட்டங்களுடன் இளம் சூரியனுக்கொப்பான நிறமுள்ளதாக விளங்கும் விமானத்தினால் அவ்வுலகங்களில் ஸுகமாகஸஞ்சரிப்பான் விரும்பின ஸுகங்களை அடைந்துகொண்டு கந்தர்வலோகத்திலிருந்ததற்கு இரண்டத்தனைகாலம் அவ்வுலகத்தில் வஸிப்பான் அந்தக்காலமானபின், அவ்விடத்திலிருந்து விழுந்து பூலோகத்திற்குத் திரும்பிவருவான் திவ்யஸுகங்களைவிட்டுவந்த அவன் தனக்கின்பமான விஷயங்களில் திருப்தியடையாமையினால் யானைகளும் குதிரைகளும் தேர்களும்நிரம்பின ராஜவம்சத்திற்பிறப்பான் ராஜலக்ஷ்மியையடைந்து [1] குபேரனைப்போல் ஐசுவரியமுற்றிருப்பான் அந்த ராஜகுலத்திற்குரிய ஜாதகர்மமுதலாகச் சௌள உபநயனஸம்ஸ்காரங்களையும் விதிப்படி செய்யப்பெற்று [2] த்ரைஷ்டுபமென்னும் சந்தஸ்ஸுள்ள மந்திரத்தினால் இருபிறப்பாளனாக்கச் செய்யப்படுவான் எல்லாவேதங்களையும் முக்கியமாகத் தனுர்வேதத்தையும் ஓதிக் குருவினிடம் அனுமதிபெற்றுத் திரும்பிவந்தபிறகு, தன் தந்தையினால் இளவரசுப்பட்டாபிஷேகம் செய்யப்பெறுவான் பிறகு, விவாகஞ்செய்துகொண்டு தர்மத்துடன் ராஜ்யத்தை அடைந்து ஐசுவரியமுள்ளவனாகி ஆறிலொருபாகம் வரி வாங்கிக்கொண்டு குடிகளைச் செம்மையாகப் பரிபாலனஞ்செய்வான் விலைபெற்ற தக்ஷிணைகளுள்ள அநேகயாகங்களை நன்றாகச் செய்து இந்திரனுக்கொப்பான கீர்த்தியையும் ஐசுவரி

---

1 ‘தர்மபதி’ என்பது, ‘தனபதி’ என்று பாடங் கொள்ளப்பட்டது உள்ளபாடத்தின்படி, ‘தர்மதேவதைபோல’ என்றுகொள்ள வேண்டும். 2 ஓர் அடி பதினோர் அக்ஷரங்களுள்ள மந்திரம்.

யததையும அடைநது பூமியையெலலாம ராஜயமாக ஆளுவான எககாலமும தன தாமததைவிடாமல புததிராககளையும பெளததிராககளையும கிரமபபெறறபின காலததினவசததிலகபபடடு யுததததில உயிரைவிடுவான அபபோது தேவராஜனுடைய இருபபிடமாகிய இநதிரலோகததை அடைநது தேவலோகததாராலும புணணியஙகளைச செயது தேவததனமைபெறற ராஜரிஷிகளாலும பூஜிககபபெறறுத தேவேநதிரனபோலவே ஸுகமாக ஸஞசரிபபான தேவலோகததிலுளள வநதிகளினால துதிககபபெறறுப பலவகை வாததியஙகளோடு காலமறிவிககபபடுவான சிறநத பொன்னினால பிரகாசிபபதும சிறநத அபஸரஸுகள நிரமபினதும தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும அநுஸரிககபபடடதுமான விமானததிலேறி இநதிராணியுடன இநதிரன ஸஞசரிபபதுபோலவே ஸுகமாகஸஞசரிபபான அவன அவவுலகததில அறுபதுகோடிவருஷகாலம பெருமசெலவததுடன எலலா லோகஙகளுககும போயவநதுகொணடும எலலாரையும ஸநதோஷிககச்செயதுகொணடும மகிழநதிருபபான [1] அதனபிறகு, புணணியம குறைநததனால அஙகிருநது பூமியிலவிடபபடடு வேதஙகளிலும வேதாஙகஙகளிலும கரைகணட பிராமமணகுலததில ஜனிபபான.

நூறறைமபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரரின்உபதேசத்தொடர்ச்சி, பிராம்மணப்பிறப்பை அடைந்தவன் ஸ்வர்க்கமோக்ஷங்களுக்குப் போவதுமுதலியன)

பிறகு, சாஸதிரபபடி ஸமஸகாரஙகளசெயயபபெறறு வேததததிறகுரியவனாகிறான அவனுககு பராமமணாகளால தஙகளுககுரியபடி செளளமும உபநயநமும செயயபபடுகினறன அவன எடடாவது பிராயததில நியமததோடு உபநயனததினாலும பிரமமசாரி விரதததினாலும சாஸதிரோகதமான கிரியைகளாலும பராமமணனாககச செயயபபடுகிறான அவன [2] காயததரமெனனும சநதஸுளள மநதிரததினால உபநயன ஸமஸகாரம செயயபபெறறு வரதமனுஷடிததுப பரிசுததாதமாவாகி நியமமதவறாமல வேதாதயயனம செயது புததிககூாமையினால வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும சீககிரததில கிரகிககிறான அநதத தாமாதமாவானவன ஸமாவாததனமெனனும பிரமமசாரிவிரதததைதமுடிதது விவாகம

1 ஒருசொலவிடபபடடது

2 ஓரடி ஆறு அக்ஷரஙகளுளளமநதிரம

செய்துகொண்டு யாகம் செய்வித்தலையும் ஓதுவித்தலையும் செய்து நல்லகாமங்களிலிருந்து அக்னிஹோத்திரத்தையும் தேவதைகள் அதிதிகளின் பூஜையையும் நித்யமும்செய்துகொண்டு பலவகை யாகங்களையும் ஜபயஜ்ஞங்களையும் செய்வான் நியாயமாகக்கிடைக்கும் தனத்தைக்கருதி நல்லொழுக்கமுள்ளவனுயத் தவமே தன மாகக்கொண்டு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அனுகூலனுகவும் எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் ஸமாத்தனுகவும் தன் மனைவியினிடம் மனத்திருப்தியடைந்து ருதுகாலத்திலமட்டும் சேருகிறவனுகவும் ஜிதேந்திரியனுகவும் பிறரைத் தூஷிக்காதவனுகவும் எப்போதும் ஸத்யத்தையே நோன்பாகக் கொண்டவனுகவும் இருப்பான் அவன் பிராயமுதிர்ந்தபின் மரணமடைந்து சாஸ்திரப்படி அக்னி ஹோத்ராக்னியிஞல் ஸரியாக ஸம்ஸ்காரம் செய்யப்பெற்றவனுயத் தேகத்தை விட்டபின் சந்திரலோகத்தை அடைவான். சந்தேகமில்லை அங்கே ஸோமபரபா, அக்னிஷ்வாத்தா, பாஸ்வரா, பாகிஷதா, ஆங்கிரஸா, விஶ்வேதேவா என்னும் தேவர்களாலும் பிரமரிஷிகளாலும் ஒப்பற்ற தேவரிஷிகளாலும் அப்ஸரஸ்ஸுக்களின் கூட்டங்களாலும் ஸாத்யர்களாலும் ஸித்தர்களாலும் எப்போதும் பூஜிக்கப்பெற்று ஸந்தோஷமாயிருக்கிருன் ஸூர்யனைப் போன்றதும் மனுவேகமுள்ளதும் தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் நிரம்பியிருப்பதும் பொன்மயமுமான தேவவிமானத்திலேறுகிருன் விமானத்திலிருக்குமவனை அழகிய உருவமுள்ளவர்களும் மனத்திற்கு இனியவர்களும் பசும்பொன்னணிந்தவர்களுமான சந்திரகன்னிகைகள் மகிழ்ச்சியுடன் மகிழ்விக்கின்றனர் அவன் அவ்வுலகத்தில் தேவர்களோடும் ரிஷிகளோடும் சந்தோஷமடைந்து ஒளிவிளங்குகின்றவனுகி எல்லா லோகங்களிலும் மனுவேகமாகத் திரிந்துகொண்டு மகிழ்ந்திருக்கிருன் உயர்ந்த ஸ்தானத்தில் இருப்பவரும் அளவற்ற பெருமையுள்ளவரும் உலகங்களை ஆக்குகிறவரும் அழிக்கிறவருமான பிரமதேவர் இருக்கும் காமஜவி என்னும் ஸபைக்கும் நித்யமாகப்போய் எல்லாலோகங்களுக்கும் ஈஶ்வரரும் ரிஷியுமாகிய பிரமதேவரை நமஸ்கரித்து வருகிருன் உலகத்தில் சிருஷ்டிப்பிரளயமுதலிய மாறுதல்களெல்லாம் உண்டாகின்ற இடமாகிய அந்தப் பிரமலோகத்தில் அந்தப் பிராமணேத்தமன் இரண்டாயிரம் கோடி வருஷகாலம் வஸிக்கிருன், அந்தக் காலமானபிறகு அவ்விடத்திலிருந்து திரும்புகிருன் பிறகு, ஜாதிகாமங்களெல்லாவற்றையும் சிருஷ்டியில் ஜனன மரணங்களையும் கண்டு இவையெல்லாம் அநித்யமென்றறிந்து எங்கேபோனுல் திரும்புவதில்லையோ, எங்கேபோனுல் இறப்பும்

பிறப்பும் இல்லையோ அநித்யமும் மாறாததும் துயரமற்றதும் எப்போதும் புனர்ஜன்மமும் பயமுமற்றதுமான அந்த மேற்பதத்தை அடையவிரும்புகிறான் 'பலமுறை பிறந்து கர்ப்பவாஸகஷ்டங்களும் ரோகங்களும் பலவகைத்தேககஷ்டங்களும் சீதோஷ்ணம் ஸுகதுக்கமுதலிய இரட்டைகள்பலவும் பொறாமையினாலும் பகையினாலும் செய்யப்பட்ட துன்பங்கள்பலவும் அந்த அந்த ஜன்மங்களிலும் அனுபவிக்கப்பட்டன ஓரிடத்திலும் மாறாத நிலையில்லை' என்று நிச்சயம் செய்து வீடென்னுஞ்சிறையிலிருந்து விடுபட்டு, பார்யையென்னும் வலையையும் ஸந்ததியின் உற்பத்தியையும் அறுத்து யதிதர்மத்தை அடைந்து குருபணிவிடையை விடாமலிருந்து சீக்கிரத்தில் மோக்ஷத்தை அடைவான் அந்த ப்ராம்மணன், யோகசாஸ்திரம் ஸாங்கியசாஸ்திரம் இவற்றின் உண்மைப்பொருளை அறிந்து விதிப்படிநடந்து குருவினால் விடைகொடுக்கப்பெற்றுப் புண்ணியதீர்த்தங்களுக்குச்சென்று நதிகளின் மணல்களிலும் குடியில்லாத வீடுகளிலும் காட்டுமரங்களிலும் குகைகளிலும் தேவாலயத்தோட்டங்களிலும் தங்கிக் காடுகளில் நித்தியமாகத்திரிந்து ஓரிரவு இரண்டு இரவுகளுக்குமேல் எங்கும் தங்கமாட்டான் ஸந்யாஸிப்ராம்மணன் உதிர்ந்தசருகுகளைப் புசித்துக்கொண்டாவது காட்டிலேயே திரிவான், தன்ஸுகத்திற்காக ஒன்றும் செய்யான், யாத்திரைமட்டும் தொடர்ச்சியாகச் செய்வான், நியாயப்படி கிடைத்ததை உண்பான், தன்விருப்பத்தின்படி ஒன்றையும்புசியான், நுகத்தடியளவுதூரம் கண்பார்வையுள்ளவனாயிருப்பான், ஒரு குரோசத்திற்குமேல் வழிநடவான், அவனுக்கு மானமும் அவமானமும் ஒன்றே, ஓட்டாஞ்சில்லிக்கும் கல்லுக்கும் பொன்னுக்கும் வேற்றுமையில்லை எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயத்தைச்செய்வான், அபயத்தைத்(தன் கடமைக்காகக் கொடுப்பவன்போல்) தக்ஷிணையாகக் கொடுப்பான், ஸுகதுக்கங்களற்றவன்; நமஸ்காரத்தை வேண்டாதவன், ஸுகத்திற்கு ஸாதனங்களைச் சேர்க்காதவன், 'நான், எனது' என்னும் எண்ணமில்லாதவன், எந்தப்ராணிகளையும் அடுத்திராதவன், ஸாராஸார விவேகமுள்ளவன், ஸத்யத்தை எப்போதும் கைவிடாதவன், மேலுலகத்திலும் கீழுலகத்திலும் இவ்வுலகத்திலும் ஒன்றையும் விரும்பாதவன் இவ்வாறு சாஸ்திரப்படி யதிதர்மத்தில்ஸந்தோஷமாயிருந்து காலஞ்சென்றபிறகு பழுத்தபழத்தைப்போலத் தன்தேகத்தைவிட்டுவிட்டு நித்தியமும் குற்றமற்றதும் ஆதியந்தமில்லாததும் குணங்களாலழகியதும் உயிரில்லாததும் சொல்லுக்கெட்டாததும் வித்தில்லாததும் இந்திரியங்களில்

லாததும வியாபிததிருபபதும வெலலவும அழிககவும உடைகக வும கூடாததும அறிவுககெடடாததும நிாககுணமானதும பிர கிருதிககு ஆதாரமானதும விகாரஙகள ஒனறுமிலலாததும இறநதகாலம நிகழகாலம எதிாகாலமாகிய முககாலஙகளுககும அதிபதியும எவறறாலும அறியபபடாததும புருஷனுமாகிய பரப பிரமமததைத தனனிலமாக அடைநது முடிவறறவனுவான

நூறறைமபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி.)

(பராசரரின் உபதேசத் தொடர்ச்சி, மோக்ஷத்கிற்கு உரிய தர்மங்கள் முதலியன.)

இவவாறு பாவஙகளை எரிதது உலகததிலிருககும அநத ஸநயாஸியானவன பக்ஷி கூடடைவிடுவதுபோலத தேகததை விடடு மோக்ஷததைத அடைவான சூததிரன இநத ஸனமாககத தைப படிபபதினுலேயேதான நலலகதியை அடைவான இடததி லிருநது இடமபோய (மேலும மேலும நிலைமைஉயாநது) முடிவில பரபபிரமமததினது அழிவிலலாத ஸதானததை அடைவான சோாவிலலாமல மணவெடடியினுல வெடடுகிறவன கடடாந தரையிலும ஜலததை அடைவதுபோல அவன தன தாமததினுல விருமபின ஸதானததை அடைகிறுன அநதக கதியானது ஆதி யும அநதமுமிலலாததெனறு யாவராலும நிசசயிககபபடடிருக கிறது ஆதலால, சூததிராகள தெரிநதவாகளான ரிஷிகள சொனனபடி வெறுபபினறிச சிரததையுடன கூடியவரையில தினநதோறும நடககவேணடும ஒருவன நலலதோ கெடடதோ எதைச செயகிறுனே அதைததான அனுபவிககிறுன தான செயயாத கருமம அனுபவிககபபடுவதுமிலலை, செயதது பலனில லாமல கெடுவதுமிலலை ஆதலால, நலல நடககையுளளவன அதன நலல பலனையே அடைகிறுன கெடட செயகையுளளவன அதன படி கெடடபலனை அடைகிறுன தனனுடைய நனமையை விருமபு கிறவன நறசெயகைகளையே எடுததுககொளளவேணடும யதிக ளுககுப பணிவிடைசெயவதைத தவிர வேறு எவறறினுலும சூத திராகள மேனமையை அடையமுடியாதெனனும நிசசயம பெரி யோாகளால அறிவிககபபடுகினறது. ஆதலால, சாஸதிரஙகளை அறிநது மிகக ஜிதேநதிரியனுயிருததல வேணடும சாஸதிர ஞானததினுலேதான துயரமறறபததைப பெறலாம அநதப பதமதான சிறநததெனறறியபபடடது அதைததான ஸாதுக

கள் தேடுகினறனா இடைவிடாத துயரததைவிடடு நிதயதவம பெறுவது அஙகேதான ஸதிரீகளும வைசியாகளும சூததிராகளும இன்னும கீழபபிறபபுளளவாகளும இநததாமததைக கைபபறறித தான மேறகதியை அடையவேணடும விதவானுனபிராமமணனும மிகுதியான கேளவியுளள கூததிரியனும அடைவது சொலலவேணடுமா? பாவம தீராதவனுககு ஞானமுணடாவதிலலை செயயவேணடியகடமைகளை முடிததானபிறகுதான ஞானமெனனும லாபம கிடைககும சாஸதிரஞானததையும ஆதமவிவேகததையும அடைநதபிறகும, வெறுககாமல முனபோலவும அதறகதிகமாகவும பகதியுடன குருககளிடததில, வஸிககவேணடும அவவாறினறி, குருககளை அலக்ஷியமாகநினைததாலும அவாகளிடததில அவவாறு நடநதாலும அவனகறறது பயனறறதாகும, ஞானமும அஜஞானமாகிவிடும அவன நரகததிறகுக காரணமான கெடடவழியை அடைவான ஸநதேகமிலலை அவனதுபுணணியம அழியும, அறிவு மாறுபடும முதலில பாககியததைக காணாத மனிதன பாககியததைக கணடவுடன காவததினால அவிவேகததை அடைவதுபோல அவன ததவஞானததை அறிநதும காவததினால விவேககுறைவை அடைகிறான ஆதலால, ஞானததைபபறறிக காவபபடலாகாது அடககமனறோ அறிவினபயன? அடஙகுவதறகாக எபபோதும முயலவேணடும எபபோதும அடககமும இநதிரியஜயமும பொறுமையுமுடையவனாகி வெறுபபிலலாமல குருசுசரூஷையை விடாமல நடததவேணடும மனவுறுதியினால [1] குறியையும வயிறறையும காபபாறறவேணடும [2] கணணினால கைகளையும காலகளையும காபபாறறவேணடும விஷயஙகளை மனததினால ஒழிககவேணடும மனததை விவேகததில வைககவேணடும பிறகு, மறைவும பரிசுததமுமான இடததிறகுச சென்று தனகணணால ஆசனததைபபாாதது அதைக கிரகிததுக கொணடு விதிபபடி அனுஷடானஙகளைசசெயது அதில ஒருநிலையாக உடகாரவேணடும அபபோது, ஞானயோகததிலிருநது தன் மனததிலிருககுமபகவானைக காணவேணடும புகையிலலாத அனலைபபோலும ஆகாயததில கிரணஙகள நிரமபின சூரியனைபபோலும மினனலைபபோலும ஜவலிககும உருவததோடு உளளததிலிருககும நிததியரும குறறமறறவருமான ஈசுவரரைப பாாககவேணடும யோகமிலலாதவன தன தேகததினுளளிருககும மஹேஸுவரரைக காணமுடியாது யோகமுளளவன தன அறிவினால

1 காமததிலும போஜனததிலும நியமமவேணடுமெனபது

2 சுததமாகத தெரிநதபிறகே கைகாலவைககவேணடுமெனபது

ஹருதயகமலததில மனததைவைதது ஈசுவரரைப பாரககிறன
இவவாறு மனததை நிறுததமுடியாமறபோனுல சாஸதிரவிச
ரணையினுலும காமயோகததினுலும ஈசுவரரை ஆராதிககவேண
டும ஞானேநதிரியஙகள ஐநது, காமேநதிரியஙகள ஐநது, பூத
கள ஐநது, மனம சோநது பதினறு தனமாததிரைகள ஐநது
மகதது அகஙகாரம இரணடு, எடடாவது அவயகதமென
மூலபரகருதி இவவெடடும பரகிருதியெனறு பெயருளளவை இ
வுலகததிலிருபபவன இபபடி ததவஙகளில புததியைச செலுத
எடடுப பிரகருதிகளையும பதினறு விகாரஙகளையும அறியவேண
டும இதனுல, தேகம விடடபின ஸமஸாரததைதத தாணடின
னுவான, இலலாவிடடால இலலை ததவஞானததில எணணமுள
வன மனஒழிவுடன தனனைச சுததமசெயதுகொளவதறகும ந
மையை அடைவதறகும இநதத ததவஙகளின நிசசயததை ஒ
வொருநாளும மனததில அடிககடி நினைககவேணடும ததவஞான
யானவன இபபடி நினைபபதனுலேயே முகதிபெறுவான மே
சொனன ததவவிஷயஙகளைத தெளிவாயறிநதவன தேகஸமபந
மிலலாத பரிசுததாதமாவாவான தெரிநதசூததிரன ஸநயாச
களின ஆசரமததைசசாாநது பணிவிடையில ஊககமுளளவ
யிருநதால அநதஸாதுககளின சோககையினுலேயே மோகூததை
அடைவான, மறறபபடியிலலை ஸாதுககளினருகிலேயே இருக
வேணடும அறிவு மிகுநதவாகளை அடுககவேணடும கருநிறமுள
பறவையும மேருவைச சாாநததனுல அதனநிறமாவதுபோல
சோககையினுல பெரியோாகளின குணததை அடைவான' எ
று உணமையறிநதவரும தியானநிஷடருமான பராசரம
முனிவா தமயோகமகிமையினுல நாலுவாணஙகளுககுமுளள வி
யையும பணிவிடையெனனும ஒழுககததினபயனையும இவவா
சொலலித தம ஆசிரமததிறகுச சென்றா" என்றா

நூறறைமபததுமூனறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தேவர்களும் நமஸ்கரிக்கத்தக்கவர்களைப்பற்றி மாதலிக்கும் இந்திரனுக்கும் நடந்த சம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "மிகசசிறநதவரே! மகானுபாவாகளான தே
களும இவவுலகததிலுளள எநதமகாதமாககளுககு நமஸகா
செயகினறனா? அநத ரிஷிகளெலலாரையுமபறறிக கேடகவிரு
கிறேன" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா

"யுதிஷ்டிர! பூர்வகதைகள் தெரிந்தவர்களும் சிறந்தஞான
ளுள்ளவர்களுமான பிராம்மணர்கள் இந்தவிஷயத்தில் ஓர் இதி
ஹாஸம் சொல்லுகின்றனர் அதைச் சொல்லுகிறேன், கேள்
ருத்ராஸுரனைக்கொன்று திரும்பும்போது தேவர்களால் பூஜிக்
பபடும் மஹரிஷிகளால் துதிக்கப்படும் சிறந்தஜயலக்ஷ்மி
பாடுகூடி ஹரிகளென்னும் பசுமைநிறமுள்ளகுதிரைகள்கட்டின
ரத்திலேறிவந்த தேவேந்திரனைநோக்கி அவனஸாரதியான
மாதலி, கைகூப்பிக்கொண்டு, 'ப்க்வானே! நமஸ்காரத்திற்குரியவ
னவராலும் பூஜிக்கப்பட்ட நீர் உலகத்தில் எவர்களைநமஸ்கரிக்
றீர்? அவர்களை எனக்குச்சொல்லும்' என்று கேட்டான் தேவ
ர்களரசனும் இந்திராணியின்கணவனுமான இந்திரன், மாதலியின்
ந்தச்சொல்லைக்கேட்டுத் தன்னைவினவும் ஸாரதிக்கு மறுமொழி
றலானன் 'மாதலியே! தர்மார்த்தகர்மங்கள் மூன்றையும்
ராயந்து எவர்களுடையபுத்தி அதர்மத்தில் ஒருபோதும் இறங்
மலிருக்கிறதோ அவர்களை நமஸ்கரிக்கிறேன் மாதலியே!
வர்கள் அழகுமகுணங்களுமநிரம்பிய பெண்களினமனத்தைக
ாகின்றவராயிருந்தும் காமஸுகங்களை விரும்பாமலிருக்கின்
றரோ அவர்களை நமஸ்கரிக்கிறேன் மாதலியே! தங்களுக
ிய ஸுகங்களில் திருப்தியுடைந்தவர்களும் சொல்லுந்திறமை
ம் இன்சொல்லுமுடையவர்களும் பூஜைக்குரிமையிருந்தும
ஜையை விரும்பாதவர்களுமாயிருப்பவர்களை நமஸ்கரிக்கிறேன்.
ாருளும் கல்வியும் ஐசுவரியமும் எவர்களின்புத்தியை மாறறுவ
ல்லையோ, மாறினபுத்தியையும் எவர்கள் அடக்குகின்றனரோ
வர்களை நான் எப்போதும் பூஜிக்கிறேன் மாதலியே! அன்
ளமனைவியுடன்சேர்ந்து அக்நிஹோத்திரம் செய்பவர்களும
்களநிரம்பினகுடும்பமுள்ளவர்களும் பரிசுத்தர்களுமானவர்
ா நான் நமஸ்கரிக்கிறேன் ஆத்மாவை அறியாதவன் பெருந
த்தினால் மிகுதியானசெல்வம் கிடைத்தபோது அதை விட
டியாதவனாகிறான் மாதலியே! எவர்களுடைய பொருளும்
ன்பமும் தர்மகாரணமாகவே விருத்தியடைந்திருக்கின்ற
ோ அறமபொருளிரண்டையுமவிடாத அவர்களை நமஸ்கரிக
றேன் தர்மவழியாகப்பொருளையும் இன்பத்தையுமஅடையும
ாம்மணர்களுக்கும் பசுக்களுக்கும் பதிவிரதைகளான ஸ்திரீ
ருக்கும் நான் நமஸ்காரமசெய்கிறேன் மாதலியே! முற்பிராயத்
ில் மானிடலோகத்திலஸுகங்களை அனுபவித்துப் பின்னர்
த்தினால் ஸவர்க்கத்திற்கு வருகிறவர் எவரோ அவரை நான்
எப்போதும் பூஜிக்கிறேன் ஸுகத்தைக் அடையாமலும் ஸுகக்

திறபறறிலலாமலும தாமததைவிடாமலும இநதிரியஙகளை அடக
யும எலலாவறறையுமவிடடு மலைகளபோலஅசையாமலிருபபவள
மனததினுல பூஜிககிறேன மாதலியே! மெயயறிவினுலதெளிந
கலவியறிவுளளவரும தொனறுதொடடுவநத தாமததைககரு
கிறவரும பிறரால சிலாகிககபபடட ஆசாரமுளளவருமாயிரு
பவா எவரோ அவரை நான நமஸகரிககிறேன' எனறுன" எ
ருா

நூறறைமபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(கிருஹஸ்ததர்மத்தைப்பற்றிக் கிருஷ்ணனுக்தும் பூமிதேவிக்தும்
நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரா, "ராஜரே! பரதஸரேஷடரே! கிருகஸதாஶ
தாமமனைததையும சொலலும இவவுலகததில மனிதன எை
செயது அபிவருததியைஅடைவான?" எனறுகேடக, பீஷ
சொலலலானுா

"ராஜனே! பாரதனே! வாஸுதேவருககும பூமிதேவிகக
முனநடநத ஒருஸமபாஷணையை இநதவிஷயததில உனககு உ
கரிபபேன பரதஸரேஷடனே! மகிமைபொருநதியவாஸுதே
பூமிதேவியைக துதிதது இபபோது நீஎனனைககேடகுமவிஷ
ைதபபறறியே கேடடாா வாஸுதேவா, 'ஓ! பூமிதேவி
கிருகஸத தாமததிலிருககுமநானும எனபோனறவனும அவசி
செயயததககது எனன? எதைசசெயதால ஸுகமுணடாகும
எனருா அதறகுப பூமிதேவி சொலலலானுள 'மாதவரே! ரி
களையும பிதருககளையும தேவாகளையும மனிதாகளையும பூஜி
வும கொணடாடவுமவேணடும அதனவகையைச சொ
கிறேன, கேளும விருபபததுடன நிதயயாகமசெயவதி
தேவாகளையும நிதயமாக விருநதளிபபதினுல மனிதாகளையும
தியமாகத தாபபணமசெயவதனுல பிதருககளையும மனிதா
ஆராதிககவேணடும குறறமறறவரே! அபபடியே பிரமமச
விரதததினுல ரிஷிகள ஸநதோஷமடைகினறனா தினநதோ
அகநியைப பூஜிககவேணடும சாபபிடுவதறகு முனனமே
பலியையும தேவதாபூஜையையும செயயவேணடும
ஸுதனரே! இதுதான எனககு விருபபம ஒவவொருநா
அனனமுதலியவறறினுலும தாபபணஜலததினுலும பால கிழ
கனிகளாலும சிராததமசெயது பிதருககளைத திருபதிசெ

ணடும பாகமசெயத அனனததிலிருநது அகநியில வைஶவ
வமெனனும ஹோமததை முறைபபடி செயயவேணடும
ஆகநீஷோமம 2 வைஶவதேவம 3 தனவநதரீயம அதனபிறகு
ரமமதேவருககு ஹோமம எனறு தனிததனியே விதிககப
டிருககினறன அநத முறைபபடியே அனன பலியையும
ாடடவேணடும மாதவரே! தெறகில யமனுககும மேறகில
ருணனுககும வடககில சநதிரனுககும நடுவீடடில பிரமம
வருககும வடகிழககில தனவநதரிககும கிழககில இநதிரனுக
ம வீடடினவாயிலில மனிதாகளுககும எனறுசொலலிப பலி
ாடடச சொலலுகினறனா மருததுககளுககும தேவாகளுககும
லியை வீடடின உடபுறததில போடடவேணடும விஶவேதேவா
நககுப பலியை ஆகாயததில போடடவேணடும இரவில ஸஞசரிக
ம பேயபிசாசு முதலியவறறிறகுப பலியை இரவில போட
ணடும இவவாறு பலியை நனறாயபபோடட பிறகு, பராம
னுககுப பிகைஷயிடடவேணடும பராமமணன கிடைககாத
து முதலஅனனததை எடுதது அகநியில போடடவேணடும
ருககளுககுச சிராததமசெயய ஆரமபிககுமனிதன ஶராததம
நதபிறகு, பிதருககளுககுத தாபபணமசெயது அதனபிறகு
காரியததை முறைபபடி செயயவேணடும அதனபிறகு,
ஶவ தேவததைச செயது பிறகு பராமமணபோஜனம செய
கவேணடும பிறகு, மிசசமுளள அனனததினால அதிதிகளையும
பிககவேணடும மகாராஜனே! அாககியததை முனனிடடு
திதாகளைத திருபதியடைவிககவேணடும நிசசயமிலலாமல வரு
ஞல 4 அதிதியெனறு சொலலபபடுகிருன ஆசாரியனுககும
தைககும அனபுளள சிநேகிதனுககும விருநதினனுககும;
னவீடடிற (புசிககததககது) இனனது இருககிறது' எனறு
போதும தெரிவிககவேணடும அவாகள எனன சொலவாா
ா அதைச செயவிகக வேணடுமெனபதுதான தாமமாகச
லலபபடுகிறது கிருஷணா! கிருகஸதனன மனிதன எப
தும சேஷததைபபுசிபபவனுகவே இருககவேணடும ராஜ
ாகிதன, ஸநாதகன, ஆசாரயன, மாமன இவாகளொருவருஷத
துமேலிருநதாலும அவாகளுககு மதுபாககமகொடுதது உபச
வேணடும நாயகளுககும சணடாளாகளுககும பகஷிகளுககும

1 அகநிககும சநதிரனுககுமாகச செயயபபடட ஹோமம.
2 விசுவேதேவாகளுககுச செயயபபடட ஹோமம
3 தனவநதரிககுசசெயயும ஹோமம
4 அ = அநிதயம, திதி = ஸதிதி

தரையில அனனமபோடவேணடும இதுவும வைஸவதேவம எ
பது இது காலையும மாலையும விதிககபபடுகிறது இநதக
ஸத தாமஙகளை வெறுககாமலசெயபவன இவவுலகிலுமமேலா
செலவமபெறறு இறநதபின மறு உலகததிலுமகொணடாடப
வான' எனறுள இவவாறு பூமிதேவிசொனனதைக கேட
சிறநத மகிமையுளள வாஸுதேவா எபபோதும அபபடியே செ
தாா நீயும அபபடியே எபபோதும செய ராஜனே! இநதக
ஹஸத தாமததை நீ நடததினுல இவவுலகததில புகழபெற
தேகமவிடடபின ஸவாககம பெறுவாய" எனறுா

நூறறைமபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(புஷபம் தூபம் தீபமுதலியவற்றின் தானத்தைப்பற்றிச் சுக்ரா
பலிசக்ரவர்த்திக்குச் சொல்லியதை ஸ்வாயம்புவமனு
ஸுவர்ணருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷடிரா, "பரதஸரேஷடரே! தீபதானமெனனப
வது எவவகைததது? அது எபபடி உணடானது? அதன ப
எனன? அதை எனககுசசொலலும" எனறுகேடக, பீஷ
சொலலலானா

"பாரதனே! இநத விஷயததிலும பிரஜைகளைப படைத
ராகிய ஸவாயமபுவமனுவுககும ஸுவாணருககும நடநத ஸம
ஷணையாகிய ஒரு புராதன சரிததிரததைக கூறுகினறனா ப
தனே! ஸுவாணரெனறு பெயாபெறற ஒருரிஷி இருநத
அவா தேகநிறம பொனனிறமாயிருநததனுல அவரு
ஸுவாணரெனறு பெயாவநதது குலமும ஒழுககமும கு
களுமுளளவரும கலவி நிறைநதவருமான அநத ரிஷி
குணஙகளினுல நலலகுலததில பிறநதவா அநேகரை மிஞசிவி
தாா ஒருகால, அநத பராமமணா ஸவாயமபுவமனுவ
கணடு அருகிறசெனறுா அவரிருவரும அஙகே ஒருவரை
வா குசலபபிரஸனம செயதுகொணடனா உறுதியான என
முளள அவவிருவரும தேவரிஷிகளால எபபோதும அடை
பபட்ட பொனமலையான மேருவில சோநது உடகாாநத
அவாகள அஙகே முனனோாகளும மகாதமாககளுமான
மமரிஷிகள் தேவாகள அஸுராகளின பலவகையான க
களைச சொலலிககொணடிருநதனா அபபோது, ஸுவா
ஸவாயமபுவ மனுவை நோககி, எலலாப பிராணிகளின

மகனுமாக எனகேளவிககு நீா மறுமொழிகூறவேணடும புஷ
ம சநதனம தூபமுதலியவறறினல தேவாகள பூஜிககபபடுகினற
னா. இது எனன? இது எபபடி உணடானது? இதனபல
னனன? எனககுச சொலலும’ எனறுகேடக, ஸவாயமபுவ
னு சொலலலானா ‘இநதவிஷயததிலும சுகராசாரியா பலி
விரணடுமகாதமாககளின சமபாஷணையாகிய ஒருபூாவசரித
ரததைக கூறுகினறனா விரோசனனமகனன பலி மூனறு
லாகஙகளையும ஆணடுகொணடிருககையில, பருகுகுலததலைவரான
கரா அவனிடம விரைவாக வநதாா மிகுதியான தகஷிணைகொடுப
வனன அநதஅஸுரராஜன அநதச சுகராசாரியரை ஆாககிய
தலியவறறினல சாஸதிரபபடி பூஜிததது, அவா உடகாாநதபிறகு,
ஸனததில உடகாாநதான புஷபம தூபம தீபம இவைகளைக
காடுபபதினபலனைபபறறி நீாகேடடபிரஸதாவம அஙகே நடந
து அபபோது, அஸுரஸரேஷடனனபலி, கவிராஜரானசுகர்
ரபபாாதது, ‘பிரமமஞானிகளிறசிறநத பிராமமணஸரேஷடரே!
ஷபதூபதீபஙகளைககொடுபபதினபலன எனன? அதனை நீா
சாலலககடவீா’ எனனும சிறநதகேளவியைககேடக, சுகரா
சாலலலானா

‘எலலாவறறிறகுமஆதமாவும ஈஸவரருமான விஷணு அக
யையும சநதிரனையும முதலிலபடைததபோது முதலில தவ
ணடாயிறறு அதனபிறகு, தாமமுணடாயிறறு அநதக காலத
ல சநதிரனுடையதேகமானது பூமியில அமிருதமும விஷ
மாயுளள கொடிகளும செடிகளும மறறுமுளளபுலபூணடுகளு
கப பலவகையாக உணடாயிறறு அமிருதமானது தனமணததி
லேயே மனததிறகினபததையும திருபதியையும உடனே
ாடுககிறது கொடியவிஷம தனமணததினலேயே மனததை
ழுதும வாடடுகிறது அமருதம பெரியமஙகளமெனறும விஷம
ரிய அமஙகளமெனறும அறியும ஓஷதிகளைததும அமிரு
ம [1]அகநியின ஒளியேவிஷம அமிருதம மனததையும களிக
செயகிறது, அழகையும கொடுககிறது ஆதலால, புணணியம
யயுமமனிதாகள புஷபஙகளை [2]ஸுமனஸுகள எனறுசொலலு
றனா எநதமனிதன பரிசுததனகி ஸுமனஸுகளெனனும
பஙகளைத தேவாகளுககுககொடுககிறனே அவனவிஷயததில
வாகளும நலலமனமுளளவராகிறா அதனல, தேவாகளும

1 விஷமூலிகைகள அகநியைச சாாநதவை எனபது
2 மனததைதானறுகச செயகினறவை

1 ஸுமனஸுகளெனறு சொலலபபடுகினறனா 2 பிரபுவே
அஸுரராஜனே! மஙகளததிறகாக எநதெநதத்தேவதையை உ
தேசிததுப புஷபஙகள போடபபடுகினறனவோ அநதஅந
தேவதை அதனாலேயே இவனுககுப பிரஸனனமாகிறது அ
ஓஷதிகள உககிரமுளளவை, சாநதமானவை, ஒளியுளள
எனறு வெவவேறாக அறியததககவை அவை பலவகைச்ச
யும பலவகை உருவமுமுளளவை யாகததிறகு ஆனவையும யா
திறகு ஆகாதவையுமான விருகூஷஙகளையும, அஸுராகளுக
வேணடின புஷபஙகளையும, தேவாகளுககுவேணடின புஷபஙக
யும, ராகூஷஸாகளுககும நாகாகளுககும யகூஷாகளுககும மனி
களுககும பிதருககளுககும பிரியமானவறறையும வரிசையா
சொலலுகிறேன, கேள காடுகளிலுளளவை, கிராமஙகளிலு
ளவை, உழுதுவிதைககபபடடவை, மலைகளிலுணடானவை, மு
ளிலலாதவை, முளளுளளவை மணமுமநிறமுமசுவையுமுளள
ஆகிய அநேகமஓஷதிகளிருககினறன புஷபஙகளில இனிய
இனனாததுமஆகிய இருவகைமணஙகள அறியபபடுகினற
இனியமணமுளளபுஷபஙகள தேவாகளுககுப பிரியமானவையெ
னறு பிரபுவே! முளளிலலாதமரஙகளின வெணணிறமான பு
பஙகள தேவாகளுககு எபபோதுமபிரியமானவை தாமரைம
துளஸி, ஜாதிபுஷபம, ஜலமஇவை எலலாருககும சிலாக
மானவை தெரிநதவன தாமரைமுதலான ஜலததிலுணடா
மலாகளைக கநதாவாகளுககும நாகாகளுககும யகூஷாகளுக
கொடுககவேணடும சிவநதபுஷபஙகளுளளவையும காரமாயிரு
வையும முளளுளளவையுமானஓஷதிகள பகைவாகளைககெ
லும யாகததிறகு உரியவையாக அதாவணவேதததில சொல
படடிருககினறன கொடியசகதியுளளவையும தொடககூடாத
யும முளளுளளவையும சிவபபுநிறமும கறுபபுநிறமுமுளள
மான ஓஷதிகளைப பூதஙகளுககுக கொடுககவேணடும பிரபு
புததிககுமமனததிறகும ஸுகததை உணடுபணணுகினறவை
கசஙகினாலும நனமணமவீசுகினறவையும அழகியநிறமுளள
மான மலாகள மனிதாககுரியவையெனறு சொலலபபடுகினற
சுடலையிலும தேவாலயததிலுமுணடான புஷபஙகளை விவ
முதலானமஙகளகாரியஙகளிலும ஸதிரீபுருஷாகளுடைய ரஹ
யஙகளிலும சோபிககககூடாது மலைசசரிவுகளிலுணடா
இனியபுஷபஙகளை ஜலததினால புரோகூஷணமசெயது தியா

1 தேவாகளினநலலமனததிறகு காரணமானவை
2 'பரபோ' எனறுபாடமகொளளபபடடது

யது சாநதாகளாயிருநது சாஸதிரபபிரகாரம தேவாகளுககுச
ததவேணடும தேவாகள வாஸனையிலை திருபதியடைகினற
ா யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும பாரபபதிலை திருபதியடைகின
ாா நாகாகள சூடடிககொளவதிலை திருபதியடைகினறனா.
ரிதாகள இமமூனறிலும திருபதியடைகினறனா புஷப
னது தேவாகளை உடனே திருபதியடைவிககிறது திருபதி
டைநத தேவாகள மனிதாகளை விருததிசெயகினறனா (அப
ாது) மனிதாகள வேணடும விருபபஙகள நினைததவுடன
டைககினறன எபபோதும பூஜிககபபடட தேவாகள மனிதா
நககு ஸுகததையும கெளரவததையும உணடுபணணுகின
ா அவாகள பூஜிககபபடடால இவனையும பூஜிககினறனா
வாகள அவமதிககவும விடவுமபடடால அநத இழிவான மனி
களை எரிததுவிடுவா இதறகுமேல தூபஙகொடுததலெனனும
யகையினபலனைச சொலவேன நலல தூபஙகளும கெடட
ஙகளும பலவகையாயிருபபதை எனனிடம தெரிநதுகொள.
னகளும கடடைகளும செயயபபடடவைகளுமாக மூனறு
கத தூபஙகளுணடு இனியமணமும இனனதமணமும இருக
றன அவறறை விரிவாகசசொலலுகிறேன, கேள [1] ஸல
மரந தவிர மறறமரபபிசினகள தேவாகளுககு இனியவை
வயெலலாவறறிலும குஙகிலியம சிறநததெனபது நிசசயம
ரமுளள கடடைகளில அகில சிறநதது யக்ஷாகளுககும
க்ஷஸாகளுககும நாகாகளுககும அஸுராகளுககும ஸலலகி
நதின பிசின முதலியவைகளும அதைபபோனறவையுமவிருப
தான ஸாஜமரததின சாறுமுதலியவறறின வாஸனையிலும
யிலுளள கடடைகளின வாஸனைகளிலும கறகணடிலும
ாயததிலும மனிதாகளுககதத திருபதியுணடாகிறது அவை
வாகளுககும தானவாகளுககும பூதஙகளுககும உடனே
பதியுணடாககுவனவாகச சொலலபபடுகினறன மறறு
ள விநோதமான பொருளகள மனிதாகளுககுவேணடினவை
னறு சொலலபபடுகினறன புஷபதானம செயவதின பலன
ம காரணஙகளும எனனசொனனேனோ அவறறையே தூபங
லும அறிநதுகொளளவேணடும தூபஙகள அதிக ஸநதோ
தைச செயகினறவை இனி தீபதானததின சிறநத பலனை
எநதககாலததில எவன எபபடிபபடட தீபஙகளை எவவகை
க கொடுககவேணடுமெனபதையும சொலவேன ஜவாலை
ாது சகதியும வெளிசசமுமுளளதாக மேலநோககி வியாபிக

[1] ஒரு வகைமரம, அது யானைக்கு விருபபமானது

கிறது ஆதலால, தீபதானமானது மனிதாகளுககும சகதின
யும உறசாகததையும ஓஙகசசெயகிறது தக்ஷிணாயனம மி
இருணடிருபபது, நரகமபோனறது ஆதலால, அபபொழு
1 உததராயணமான தீபதானம சிலாகிககபபடுகிறது ஏனெனி
தீபம மேலநோககிவியாபிபபது இருளுககுபபரிகாரம ஆதலா
அதில தீபஙகொடுபபவன மேலகதியைக கொடுபபவனாகிறனெ
பது நிசசயம தேவாகள சகதியும ஒளியுமுளளவாகளாகி எல
வறறையும பிரகாசிககசசெயகிறவா ராக்ஷஸா இருளமூடினவ
ஆதலால, தீபஙகொடுக்கபபடவேணடும வெளிசசஙகொடுப
னால மனிதன நலலகணபாாவையுளளவனும தேகததில ஒளியுள
வனுமாவான வெளிசசததைககொடுததபின (ஒருஜநதுவையு
பிடிககலாகாது வெளிசசததைத திருடவும அவிககவுமாகா
தீபததை எடுபபவன குருடனும இருளான நரசலோகத
அடைகிறவனும தேகததில நலலநிறமிலலாதவனுமாவான தீ
கொடுபபவன ஸவாககலோகததில தீபமாலைகளின நடுவில வி
குவான நெயயினாலவிளககேறறுவது முதலபக்ஷம, ஒஷதிகளி
சாரமாகிய எணணெய முதலியவறறால ஏறறுவது இரணடாவ
பக்ஷம நனமையைவிருமபுகிறவன தேகததினகொழுபபு நர
எனுமபுகளின எணணெயசளால தீபததை வைககலாகா
தனககு மேனமையை விருமபுகிறவன கோயிலிலும ஸபாமண
யததிலும மலையிலும உயாநதமரததிலும நாறசநதியிலும தீ
கலை நிததியமாக வைககவேணடும தீபமவைககும மனி
குலததிறகே பிரகாசமாகவும பரிசுததாதமாவாகவும பெ
பெறறவனாகவுமிருநது தேஜோலோகததை அடைவான இ
தேவாகளுககும யக்ஷாகளுககும நாகாகளுககும மனிதாகளுக
பூதஙகளுககும ராக்ஷஸாகளுககும பலிபோடுவதெனனும கா
தின குணஙகளையும பலனையும சொலவேன எவாகள உ
தறகுமுன பிராமமணாகளும தேவாகளும விருநதினாக
குழநதைகளும உணணவிலலையோ அவாகளை யாகஙகளும
களஙகளுமிலலாத ராக்ஷஸாகளேயெனறறி ஆதலால, மு
பாகததைத தேவாகளுககுப பூஜையோடு கொடுககவேண
பிறகு, தலைவணஙகி நமஸகரிததுச சோமபாமல பலி போ
வேணடும நிதயமாகப பலியைவாஙகிககொளளும தேவாகள
களை அனுககிரகிககினறனா வெளியிலிருநது வருகிறவாக

1 உததராயணததின இயறகையான மேனோககிச செலவ
தமஸை (தமோகுணததை, இருளை)ப போககுவதும விளககுககும
பதால விளககை உததிராயணமெனபது

வீட்டத்தில கொடுப்பதனல ஜீவிப்பவாகளுமாகிய யக்ஷாகளும
க்ஷஸாகளும நாகாகளும தேவாகளும பிதருக்களும திருப்தி
டைந்து அவனுக்கு ஆயுளையும புகழையும தனங்களையும கொடுத்து
நதோஷப்படுத்துகினறனா தயிரும பாலும கிரமபினவையும
சுத்தமானவையும நலலமணமுளளவையும பாாப்பதறசழகிய
வயுமான அனனபலிகளைப புஷபங்களுடன தேவாகளுக்கு
ரப்பணமசெயயவேணடும மாமஸமும இரத்தமும கிரமபினவை
ம களசாராயஙகளோடு கூடினவையும செறபொரிகளாலும
வலகளாலும அலஙகரிக்கப்பட்டவையுமானபலிகளை யக்ஷா
ருக்கும ராக்ஷஸாகளுக்கும கொடுக்கவேணடும தாமரைக்கரு
யதலகளோடு சோநதபலிகள நாகாகளுக்கு எபபோதும
ஷடமானவை வெலலமகிரமபின எளபலிகளைப பூதஙகளுக
க கொடுக்கவேணடும. முதறபாகத்தைப பலிகொடுப்பவன
தனமையான ஸௌகாயமுளளவனும பலபராக்கிரமஙகளுளளவனு
வான ஆதலால, தேவாகளுக்கு முதலபாகத்தைப பூஜை
ாடு கொடுக்கவேணடும ஐசுவரியத்தைவிரும்புகிறவன ஒவ
வொருநாளும வீட்டைவிளங்கசசெயயும கிருகதேவதைகளுக்கு
தலபாகத்தைக கொடுத்துப்பூஜிக்கவேணடும’ எனறுா இவ
ாறு பிருகுவமசத்தவரான சுக்ராசாரியா அஸுரராஜாவான
லிக்குச சொனனுா அதை ஸவாயமபுவமனு ஸுவாணருக்குச
சானனுா, ஸுவாணா நாரதருக்குச சொனனுா சிறநத கீாததி
ளளவனே! நாரதா இநதக்குணஙகளை எனக்குச சொனனுா
தரனே! நீயும இதை அறிநது உலகத்தில இவறறை எலலாம
னுஷடிக்கககடவாய’’ எனறுா

நூறறைமபத்தாறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(புஷ்பதூபதீப முதலியவற்றின் தானபலனைப்பற்றிய நகுஷன்கதை)

யுதிஷடிரா, “பரதஸ்ரேஷடரே! புஷபஙகளையும தூபஙகளை
மகொடுப்பதறகும பலிபோடுவதறகுமுளளபலனைக கேடடேன
னனும அதைப்பறறிச சொலலககடவீா தூபத்தைக்கொடுப
திலும தீபத்தைக்கொடுப்பதிலும பலனயாது? கிருகஸதாகள
லிகளைபபோடுவது எதறகாக?’’ எனறுகேடக, பீஷமா சொலல
ாா

“இவவிஷயத்தில நகுஷனுக்கும அகஸதியருக்கும பருகு
க்குமநடநத ஸமபாஷணமாகிய ஒரு பழையசரித்திரத்தைக

கூறுகினறனா மகாராஜனே! மிககபெருநதவமுளள நகு
னெனனுமராஜரிஷி இவவுலகததிறசெயத புணணியகாமததிஞ
இநதிரபததைத அடைநதான ராஜனே! அநத ஸவாககததி
வஸிககுமபோதும நஹுஷன மானிடலோகததிறகும தே
ளோகததிறகுமுரிய பலவித கிரியைகளை நியமததுடன அனு
டிததுககொணடேயிருநதான ராஜனே! அமமகாதமாவுககு
தேவலோகததிலும மானிடலோகததிலுமுளள புராதனமானக
மஙகளெலலாம சாஸதிரபபடி நடநதுகொணடிருநதன அக
ஹோததிரஙகளும ஸமிததுககளும தாபபைகளும புஷபஙகளு
அனனபலிகளும 1 லாஜபலிகளும தூபதீபஙகளும இவையனை
தும அமமகாதமாவான வேநதனுடைய கிருகததில நடநதவ
தன அவன ஸவாககததிலும ஜபயாகஙகளையும தியானயாக
களையும செயதுகொணடிருநதான வீரனே! அவன தேவேநதிர
யிருநதும முனபோலவே தேவாகளெலலாரையும வரிசைபப
சாஸதிரோகதமாயப பூஜிததான அதனபிறகு, 'நான இநதிர
என்று நினைதது அகஙகாரததை அடைநதான அவவரசனுடை
கிரியைகளனைததும குறைநதுபோயின அவன வரமபெறற
ஞல காவஙகொணடு ஸபதரிஷிகளைத தனககு வாகனஙகளாக
செயதுகொணடான, கிரியைகளைவிடடதிஞல பலவீனமடை
தான அகஙகாரமமேறகொணடு, தவததையே தனமாகவுடை
ரிஷிஸரேஷடாகளை வாகனமாககசசெயதே அவனுககு மிகபபெரி
காலஙகடநதது அதனபிறகு, (அவன) ரிஷிகளெலலோரையு
முறையாகத தேரிழுககசசெயயததொடஙகிஞன பாரதனே
அகஸதியருடையமுறையும வநதது அபபோது பிரமமஜஞா
ளிறசிறநதவரும பெரியமகிமையுளளவருமான பருகு, ஆசிரம
திலிருககும அகஸதியரிடமவநது, 'மகாமுனிவரே! தேவேநதிர
யிருககுமகெடுநினைவுளள இநதநகுஷனசெயயும அவமரியாதைத
நாம எதறகாகப பொறுககவேணடும?' என்றுகேடடாா அக
தியா, 'மகாமுனிவரே! அவனை நான எபபடிச சபிககமுடியும
வரமகொடுபபவராகிய பிரமமதேவரால அவனுககு வரனகொடு
ககபபடடிருககிறது அது உமககுந தெரியுமே அவன ஸவாகக
திறகுபபோகுமபோதே பிரமமதேவரைபபாாதது, 'என பா
வையில அகபபடுகிறவன எவனே அவன எனககு அடஙகிபபே
கககடவன' எனனுமவரததைதக கேடடான அதஞலேதானஎன
லுமஉமமாலும மறற எநதரிஷிஸரேஷடராலும அவன எரிகக
படவுமிலலை, கிழேதளளபபடவுமிலலை ஸமாததரே! முனன
மஹாதமாவானபிரமமதேவரால அவனுககுக குடிபபதறகு அ

1 பொரி

தமும கொடுககபபடடது அதிஞலேயும நமமால அவன அழிக
பபடுவதிலலே பிரமமதேவா ஜனஙகள துயரபபடுவதறகுக காரண
ான வரததை அளிததாா அதனுல, அநத இழிவானமனிதன
ராமமணாவிஷயததில பாபகாரியஙகளேச செயகிருன பேசுகிற
ரிற சிறநதவரே! அவனவிஷயததில காலததிறகுத தகுநதது
துவோ அதைச சொலலும நீா எபபடிசசொலவீரோ அபபடி
ன செயவேனெனபது திணணம' எனறு சொனஞா பருகு,
ாவததிஞல மதிகெடடவனும வலிமையுளளவனுமாகிய நகு
னவிஷயததில பரிகாரம செயவதறகாகப பிரமமதேவருடைய
டடளேயிஞல நான உமமிடம வநதிருககிறேன மிகக கெடட
ததியுளள அநதத தேவராஜஞன நகுஷன இனறைததினம உம
மத தேரிறபூடடுவானே ஒழுககநதபபின அவனே இனறைத
னமே எனசகதியிஞல இநதிரனுகாமறசெயவேன இனறைத
னம நீாபாாததிருககையிலேயே பாபசசெயகையும மிககசெடட
கதியுமுளள இநத நகுஷனே இநதிரனுடைய இடததினினறு
லககிப பழைய இநதிரனே இநதிரனுக நிலேபெறச செயவேன
ததிகுறைநத இநத இழிவான தேவேநதிரன இனறைததினம
தியிஞல மதிகெடடு, தானஅழிவதறகாக, உமமைக காலால
தைபபான உதைபபதஞல நான மிககசோபமுறறுப பிராம
ணருககுத துரோகமசெயயும பாவியும தாமவரை கடநதவனு
ாகிய அவனேக கோபததுடன, 'பாமபாககடவாய' எனறு
பபேன மகரிஷியே! அதனபிறகு, ஐசுவரியததிஞலும பலத
ஞலும ஒனறுமதெரியாமல மிகமதிகெடடு இநதபபாவமசெயத
நுஷனே நீாபாாககைபிலேயே, 'சீ' எனனும சொலலால உறசா
நதைக கெடுததுப பூமியில தளளிவிடுவேன ரிஷியே! உமககு
பபடி இஷடமோ அபபடிச செயவேன' எனறு சொனஞா.
தராவருணாகளின புதாரும குறறமறறவருமான அகஸதியா,
நகுஇவவாறு சொலலககேடடுத துயரமநீஙகி மிகக ஸநதோஷம
டையவராஞா" எனருா

நூறறைமபததேழாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(நகுஷனகதைத் தொடர்ச்சி)

யுதிஷடிரா, "அநதநகுஷன எபபடி தேவேநதிரபதககதை
டைநதான? எபபடி பூமியில தளளபபடடான? எபபடி அழிந
ன? அதை நீா சொலலககடவீா" எனறு கேடக, பீஷமா
சாலலலாஞா

"பருகுவும அகஸதியரும இவவாறு பேசிககொணடிருகக
போது, அமமகாதமாவான நகுஷனுககுத தேவலோகததி
மானிடலோகததிலுமுளள எலலாநறகருமஙகளும நடநதுவந
அவனுககுத தேவலோகததிலும மானிடலோகததிலும
யோாகளின ஆசாரஙகளினுலுணடாககபபடட தீபமுதலிய
டுககருவிகளின தானஙகளும பலிமுதலியகாமஙகளும உறசவ
ளனைததும தனிததனியே நடநதன அரசாககரசே! அவை
கஸதனுடைய அபிவிருததிககுக காரணமானவை தூபஙகொ
பதினுலும தீபஙகொடுபபதினுலும நமஸகாரம செயவதினு
சமைதத அனனததின முதலபாகததை எடுததுககொடுபப
லும வீடடிலுளள இடஙகளில பலிகளபோடுவதினுலும தே
கள ஸநதோஷமடைகினறனா பலிபோடுமபோது கிருக
னுககு எவவளவு ஸநதோஷமுணடாகிறதோ அதறகு
மடஙகு அதிகமானஸநதோஷம தேவாகளுககும உணடாகிற
அதனுலேதான பெரியோாகள தஙகள மேனமைககாக நமஸ
ரஙகளுடன தூபதீபஙகளைக கொடுககினறனா பகுததறிவு
வன நமஸகாரஙகளோடு செயயும ஸநானம ஜலதாபபணமுத
காமஙகளினுல தேவாகள திருபதியடைகினறனா சாஸதிரப
பூஜிபபதனுல மகானுபாவாகளான பிதருககளும தபோதன
ளான ரிஷிகளும வீடடிலுளளதேவாகளனைவரும ஸநதோஷம
கினறனரெனனும எணணததை உறுதியாக வைததுககொ
அநத நகுஷராஜன பெரியதேவேநதிரபதததை அடைந
இஙகசசெயதான இது ஆசசரியம சிலகாலததிறகுபபிறகு,
கியககேடு நெருஙகினபோது, இவறறையெலலாம மதியாமல,
திரபபடி அனுஷடியாமல போனுன தேவேநதிரனுயிருநத
ஷன பராககிரமததினுடைய காவலதினுல அனுஷடானததின
றும தவறிபபோனுன தூபதீபஙகளமுதலிய காமஙகளைச சரி
செயயவிலலை அபபோது, இவனுடைய யாகபூமி ராக்ஷஸாகள
பீடிககபபடடது அதனபிறகு, மகாபலசாலியானநகுஷன, ந
துககொணடே, ரிஷிஶ்ரேஷடரான அகஸதியரைத தனதேரிழு
தறகாகச சரஸவதிநதிககரையிலிருநது விரைவாக அழைததா
அபபோது, பெருமைவாயநத பருகு, அகஸதியரைப பார
'கணகளை மூடும தேவேநதிரனைத தளளுவதறகாக உமமுன
ஜடையில பிரவேசிககப போகிறேன' எனறு சொன
அகஸதியரும கணகளை மூடினா மிகப பெரிய மகிமையு
வரும நினைததறகு தவருதவருமாகிய அநத பருகு, நகுஷ
தளளுவதறகாக அகஸதியருடைய ஜடையைக கணடு அதிற பு

ா பிறகு, தேவராஜாவான நகுஷன தனககு வாகனமாக அகஸ
ரிஷி வரபபெறறுன ராஜனே! அகஸதியா, அநததேவேநதிர
பபாதது, ‘தேவேநதிரனே! எனனைச சீககிரம தேரிறபூட்டு
னனை எநதத தேசததிறகு இழுததுககொணடுபோகவேணடும?
எஙகே கொணடுபோகச சொலலுகிறுயோ அஙகே உனனைக
ாணடுபோவேன’ எனறுா அவரால இவவாறுசொலலபபட்ட
நஷன அமமுனிவரைத தேரிலபூட்டிஞன அவருடைய ஜடைக
ளிருநத பருகு மிகக சநதோஷமடைநதாா வரதானததின
ிமையை அறிநத அநத பருகு பெருமையுளள நகுஷனபாா
வககு அகபபடவிலலை அகஸதியா நகுஷனுல அபபோது
ரிலபூட்டபபட்டிருநதும கோபிககவிலலை பாரதனே! தேவ
ஜனுன நகுஷன, ‘வேதமும தாமசாஸதிரமும பிரமாணமா?
லலவா?’ எனறு சொலலிககொணடே ஒறறைககாலால அகஸ
பரைக குததிஞன அநதததாமாதமாவான அகஸதியா அதற
ம கோபிககவிலலை அதனபிறகு, அநதத தேவராஜனகோபிதது
டககாலிஞல அகஸதியருடைய தலையில உதைததான அவ
ரத தலையில உதைததபோது, ஜடைககுளளிருநத அநத பருகு,
கக கோபமுறறுப பாபபுததியுளள நகுஷனைநோககி, ‘மிகக
ட்டபுததியுளளவனே! நீ இநதமகரிஷியைக கோபததுடன
லால தலையில உதைததிஞல உடனே ஸாபபமாகிப பூமியில
பாககக்டவாய’ எனறு சபிததாா பரதஙரேஷடனே! அநத
ருகு மகரிஷி அவனகணணுககுப படாமலிருநது சபிததஞல
நத நகுஷன உடனே ஸாபபமாகித தரையிலவிழுநதான தாம
ஜனே! அநதநகுஷன பருகுவைப பாாததிருபபாஞயின அவ
டைய சகதியிஞல பருகுவுககு அவனைத தளளமுடியாமல
பாயிருககும மஹாராஜனே! ஆனுல, அவன பூமியிலவிழுந
ருநதும, பலவகைததானஙகளும தவஙகளும விரதஙகளும
சயதிருநததஞல. முனனினைவு தவறுமலிருநதான, ‘எனககு இந
ச சாபததிறகு முடிவு இருககவேணடும’ எனறு பருகுவை
வணடிஞன மகாராஜனே! பிறகு, அகஸதியா கிருபைகூாநது
ாபததின முடிவைபபறறி அநத பருகுவினிடம வேணடிஞா
ருகுவும தயையுடன சாபததிறகு முடிவைக கொடுததாா,
குருவமசததின தலைவஞகிய யுதிஷடிரனெனனும அரசன உண
ாகபபோகிறுன அவன உனனைச சாபததினினறு விடுவிபபான’
னறுசொலலி அநதாததானமாஞா சிறநத மகிமையுளள அகஸ
யரும இநதிரனுடைய காாயததைச செயதபிறகு பிராமமணாக
ால பூஜிககபபெறறுத தமதுஆசிரமததிறகுசசெனறுா ராஜனே!

நகுஷன்தான் உன்னாலே அந்தச் சாபத்திலிருந்து கரையேற்
பட்டானே ராஜனே! நீ பார்த்திருக்கையில் அவன் பிரம்மலோ
திற்குச் சென்றானன்றே? அந்தப்பருக்கு நகுஷனைப் பூமியில்தள்ளி
வுடன் பிரம்மலோகத்திற்குச் சென்று பிரம்மாவினிடம் தெரிவ
தார் பிறகு,பிரம்மதேவர்,இந்திரனை வருவித்துத் தேவர்களைநோக்
: தேவர்களே! நான் வரங்கொடுத்ததனால் நகுஷன் உங்களுக்
அரசனாயிருந்தான் அகஸ்தியர் கோபித்ததனால் அவன் தள்ள
பட்டுப் பூமியில் விழுந்தான் அரசனில்லாமல் ஸ்வர்கமாயிருப்ப
எங்கும் முடியாது ஆதலால், இந்த இந்திரனையே திரும்ப
தேவராஜனாக அபிஷேகம் செய்யுங்கள்' என்று சொன்ன
ராஜனே! குந்திபுத்திரனே! இவ்வாறு சொல்லும் பிரம்மதே
ருக்கு, 'அப்படியே ஆகட்டும்' என்று ஸந்தோஷமாகத் தே
கள் மறுமொழி கூறினர் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! அந்த இந்திர
பகவானான பிரம்மதேவரால் தேவராஜனாக அபிஷேகம் செய்ய
பெற்று முன்போல் விளங்கினான் நகுஷனுடைய அக்கிரமத்
தால் இது இவ்வாறு முன்னே நடந்தது அந்த நகுஷன் பழை
நற்கருமங்களினாலேதான் மறுபடியும் மேன்மைபெற்றான் ஆ
லால், கிருஹஸ்தர்கள் மாலைக்காலங்களில் தீபங்கொடுக்கவே
டும் தீபங்கொடுப்பவன் இறந்தபின் திவ்யஜ்ஞானத்தை அ
வான் தீபங்கொடுப்பவர்கள் பூர்ணசந்திரன்போல் விளங்கி
கொண்டிருப்பார்கள் தீபங்கள் எவ்வளவு கண்ணிமைக்கொட
கள் ஜ்வலிக்கின்றனவோ அவ்வளவுவருஷகாலம் தீபங்கொடுத்
மனிதன் அழகும் பலமுமுள்ளவனாயிருப்பான் இதைக்கேட்ப
னும் படிப்பவனுமான பிராம்மணோத்தமன் பிரம்மலோகத்
அடைவானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை" என்றார்

நூற்றைம்பத்தேட்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணன்பொருளைக் கவர்வதன் தோஷத்தைப்பற்றி க்ஷத்ரபந்துவுக்கும் ஒருசண்டாளனுக்கும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "பரதஶ்ரேஷ்டரே! பிராம்மணசொத்துக்க
அபகரிப்பவரும் கொடியவை செய்கிறவருமான புத்திகெட்
மனிதர் என்னஜன்மத்தை அடைவார்?' என்று கேட்க, பீஷ்
சொல்லலானார்

“ பாரதனே ! பிராமமணாகளின பொருளைப பலவநதமாக
ததுககொளவது பாவஙகளுள பெருமபாவம அநதசசணடா
கள வமசததுடன இமமையிலும மறுமையிலும அழிநது
ாவா இநதவிஷயமாக க்ஷதரபநதுவெனனும அரசனுககும
நசணடாளனுககுமநடநத ஸமபாஷணையாகிய புராதன சரித
ததைதக கூறுகினறனா அவவரசன, ‘ ஒ ! சணடாளனே !
பபெரியவனுயிருககிறுய சிறுவனைபபோல நடககிறுய நாய
ழுதைகளின தூளிகளைபபூசிககொளளுகிற நீ ஏன பசுககளுககுப
படுகிறுய ? சணடாளனுககு இகழபபடடசெயகை ஸாதகக
லவிதிககபபடுகிறது கோதூளியினுல கெடுககபபடட அங
தை ஜலததினுல கழுவுகிறுய ஏன ? ’ எனறுகேடக, சணடா
ன சொலலலானுன ‘ ராஜனே ! முறகாலததில ஒருபிராமமண
டையபசுககள போகையில அவறறின [1] தூளிபடுவதனுல
ாமமெனனும கொடியைக கெடுததுவிடடது அநத ஸோமத
ரஸததைப பிராமமணாகள குடிததனா [2] [அரசனுடைய
லைககாராகளின தூளியினுலும அநதஸோமம கெடுககபபட
து] யாகததில அநதஸோமததைககுடிதததனுல பிராமமணாக
ளவரும உடனே நரகமபுகுநதனா அநதபிராமமணஸோத
தப புசிதததனுல யாகதீக்ஷைசெயதுகொணட அவவரசனும
தவிககுககளெலலாரோடும விரைவில நரகமசோநதான அவ
டததில பால நெய தயிாகளைககுடிதத பிராமமணாகளும அந
களும மறறுமுளள மனிதரனைவரும நரகமசோநதனா அநதப
சுககள பாலினுல புததிராகளையும பேராகளையும போககி அவா
ளயும கெடுததன ராஜனே ! நான ஜிதேநதிரியனுன பிரமம
ரியாகி நலல ஒழுககததோடு அநதபபசுககளையும அநதத தம
திகளையும பாாததுககொணடு அஙகேயிருநதேன ராஜனே !
னனுடையபிக்ஷையானது அநதபபசுககளின தூளியினுல கெடுக
பபடடிருநதது ராஜனே ! அநதபபிக்ஷையைசசாபபிடடு அத
ல நான சணடாளனுனேன பிராமமணஸோததை எடுததுக’
காணட அவவரசன தாழநதகதியை அடைநதான ஆதலால,
ருகாலமும பிராமமணனஸோதது ஒனறையும எடுககலாகாது ,
ாககலாகாது , பிறா எடுபபதை ஒபபுககொளளலாகாது அதை
டுபபதறகாக ஓா உபாயமும செயயலாகாது பிராமமணன
பாருளாகிய பசுககளின தூளியினுலகெடுககபபடட பிக்ஷை
யபபுசிதது நான எபபடியானேன ! பாா ! ஆதலால, நனறுகத
தரிநதமனிதன ஸோமலதையை விறகசகூடாது ஏனெனில,

1 ‘ரஜஃ’ மூலம், ‘ பாலதூளி ’ எனபது பழையவுரை 2 அதிக பாடம்.

அது பிராமமணாகளுககுப பொதுவாயுள்ள சிறநததனம இ
வுலகததில புததிமானகள ஸோமமவிறபதை நிநதிககினறன
ஐயா ! ஸோமததை விலைககு வாஙகுகிறவா விறகிறவரனைவரு
யமனை அடைநது ரௌரவநரகததிறகுப போகினறனா கோது
யினால கெடுககபபடடஸோமததை யாககாரியததை முனனிட
விறபவன வடடியினாலஜீவிககுமபிராமமணனாகபபிறநது வி
வில கெடுவான , மூநூறுவருஷகாலம விஷடையைததின
கொணடு நரகததிலிருபபான பிரமமஸொததையெடுததவன
கஙகளையும துயரஙகளையும அனுபவிதது மலததிலுள்ள கிருமி
கபபிறநது நாயவிஷடையைத தினபான நாயுடனதிரிவதைய
அதிககாவததையும ஸநேகிதன மனைவியிடமதவறுதலையும தா
தேவதை தராசில நிறுததான அதிககாவம நிறை அதிகமாயிரு
தது அதிககாவததினால நான சகதியறறு ஒயநது நிறமமா
வெளுதது இளைததுபபோனதையும பாபஜனமததைஅடைநதிரு
பதையும பாா ஐயா ! பிரபுவே ! நான முனஜனமததில சாஸ
ஜஞானததிலும ஆதமஜஞானததிலும கரைகணடவனாநச செ
வமிரமபினபெருஙகுலததில பிறநதேன அபபோது இநதகரு
றஙகளை அறிநதிருநதும காவததினால எபபோதும ஆவேச
கொணடு பிராணிகளின முதுகுமாமஸததைதத தினறேன நா
வனததில தூரததிறசெலலுமபோதே வனததிலுள்ளவாகளெ
லாருககும எனனைத தெரியும தனததினாலகாவமடைநது யோக
யாகளானபிராமமணாகளை அவமதிககக கருதினதனால இநநி
மையை அடைநதேன காலததின மாறுதலைப பாா பசுககளி
தூளிபடடவுடன,ஆடையினதலைபபுத தீபபறறியெரிநதவனபோ
வும குளவிகளால கொடடபபடடவனபோலவும மிககவேகமா
நான ஓடுவதைப பாா பிராமமணஜாதியில புததிமானகளான இ
கஸதாகள வேதாதயயனஙகளாலும பலவகைததானஙகளாலு
பெருமபாவததைப போககிககொளகினறனா ராஜனே ! பாவ
செயத பிராமமணனும எலலாபபறறுககளையுமவிடடு ஸநயாஸாஶ
மததிலிருநதால அவனை வேதஙகளே கரையேறறுகினறன க்ஷத
ரிய ஶரேஷடனே ! நானோ பாபஜாதியிறபிறநதேன , எபபடிவி
படுவேனெனனும நிசசயததை அடையவிலலை ராஜனே ! ஏதே
முனசெயத நலவினையால எனககுப பூாவஜனமததின நினை
இருககிறது அதனாலேதான பாபததினினறு விடுபடக கரு
கிறேன சிறநதஸாதுவே ! இநதசசணடாள ஜனமததினினறு
எபபடி விடுபடுவேனெனறு உனனை அடைநது கேடகிறேன
எனககு இநதசசநதேகததை நீ தெரிவிபபாயாக’ எனறன

றகு அரசன, 'சணடாளனே! நீ எதனால இநத ஜனமம
லாமெனபதைத தெரிநதுகொள பிராமமணப பிரயோஜனத
காக உயிரைவிடடால நீ நறகதிபெறலாம யுததமெனனும
ியில பிராமமணனுககாக உயிரைவிடுக கழுகு நரி முத
மாமஸநதினனும ஜநதுககளுககுத தேசததைக கொடுதத
உனககு விடுதலுணடாகும வேறுவகையில நீ விடுபடத
ாதவன' எனறு சொனனான வீரனே! அபபோது அநதக்ஷத
பநதுவினால இவவாறு சொலலபபடட அநதச சணடாளன
ாமமணன பொருளைக காபபதறகாகப போாததலையில உயி
விடடு நறகதியை அடைநதான புததிரனே! பரதஸரேஷட
! சிறநத கைகளையுடையவனே! ஆதலால, நீயும உனககு
யான கதியை விருமபினால பிராமமணா பொருளைக காப
றறவேணடும" எனறா

நூறறைமபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(புண்யலோகஙகள் பலவேன்பதைப்பற்றிக் கௌதமருக்தும் இநதிரனுக்தும் ஸமபாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! புணணியம செயதவாகளுககு
ாககலோகமெனனும மேலுலகம ஒனறா? அலலது பலவா?
லாவறறையும சொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலல
னா

'குநதிபுததிரனே! மனிதாகள தமதம காமஙகளினபடி
வேறு உலகஙகளை அடைகினறனா புணணியம செயதவா
புணணிய லோகஙகளையும பாவம செயதவாகள பாப
ாகஙகளையும அடைகிறாகள அபபா! இநத விஷயமாகக
ளதமரெனனும முனிவருககும இநதிரனுககும நடநத ஸம
ஷணமாகிய ஒரு புராதன சரிததிரததைக கூறுகினறனா
ரியவரும மனததையும ஐமபுலனகளையும அடககித தவம
யதுகொணடிருநதவரும சாநதருமான கௌதமரெனனும ஒரு
ாமமணா, பெரியவனததில தாயிலலாமல கஷடபபடடுககொண
நத ஒருயானைககனறைககணடு அருளகூாநது அதை வளாத
அது நெடுநாளானபின மிகக வலிமையுளளதும பெரியது
பிறறு மிககஉயரமுமபருமனுமுளளதும எலலாததுவாரஙகளி
ம மதஜலமபெருகுவதும கௌதமரையடைநததுமான அநத
னையைத தேவேநதிரன திருதராஷடிரனெனனும அரசனவடிவ

மாக வந்து கொண்டுபோனான் பெருந்தவமுள்ளவரும் எடு
விரதத்தை விடாதவருமான கௌதமர், அந்தயானையைக்கொ
போவதைக்கண்டு, திருதராஷ்டிரனென்னும் அரசனை நோ
'ஓ! திருதராஷ்டிரனே! நன்றிகெட்டவனே! நான் கஷ்டப்ப
வளர்த்த என்புத்திரனான இந்த யானையைக் கொண்டுபோகா
யோக்கியர்களின் ஸ்நேகம்[1] ஸப்தபதம் என்று சொல்லுகி
னர் அரசனே! இந்த யானைக்காக மித்திரத்துரோகம் உன
அடையவேண்டாம் ராஜனே! விறகுகளையும் ஜலத்தையும் கொ
பதும் யாருமில்லாதபோது என் ஆசிரமத்திற்குக் காவலாயிரு
தும் ஆசாரியனான என்னிடத்தில் சிக்ஷைபெற்றதும் குரு ப
விடையைச் சரியாக நடத்துவதும் சிறந்ததும் அடங்கினது
நன்றியறிந்ததும் எப்போதும் என்னால் விரும்பப்படுவதுமா
யானையை நான் கதறும்படி நீ கொண்டுபோகலாகாது' என
சொன்னார்

அதற்குத் திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! மகரிஷியே! உமக்கு ஆ
ரம் பசுக்களையும் ஐந்நூறு பொன்னுணயங்களையும் இன்னு
அநேகவிதப் பொருள்களையும் கொடுப்பேன் பிராமணருக்
யானையாலாகவேண்டியதென்ன?' என்றுகேட்டான் கௌதம
'ராஜனே! மணிதாக்கதிபதியே! பசுக்களும் காசுமாலைகளணி
தாவிகளும் பலவகைரத்தினங்களும் மற்றும் பலவகைப்பொரு
களும் உனக்கே இருக்கட்டும் பிராமணனுக்குத் தனத்தினால்
தென்ன?' என்று சொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'பிராமண
பிராமணர்களுக்கு யானைகளால் ஆகவேண்டியதொன்றுமில
யானைக்கூட்டங்கள் அரசர்களுக்கே உரியவை என்து வாகன
கிய சிறந்தயானையைக் கொண்டுபோவதனால் எனக்குப் ப
மில்லை கௌதமரே! இதில் ஆசைவைக்காதீர்' என்று சொ
ன்ன கௌதமர், 'புண்ணியம் செய்தவன் இறந்தபின் ஸந்
ஷப்படுகிற இடமும் பாவம் செய்தவன் இறந்தபின் துயரப்படு
இடமுமாகிய மஹாதமாவான யமனுடைய வீட்டில் நான் உ
னிடமிருந்து யானையைத் திரும்பப்பெறுவேன்' என்று சொ
னர் திருதராஷ்டிரன், 'சிரத்தையில்லாமல் கிரியைகளைவி
நாஸ்திகர்களாயப் பாவத்தில் மனம் செலுத்தி விஷயங்கள
பிரவிருத்திப்பவர்தாம் யமபாதைகளை அனுபவிப்பார் தி
ராஷ்டிரனே அங்கே செல்லான்' என்றுசொன்னான் கௌதம
'எங்கே ஜனங்கள் ஸத்தியமேசொல்வதன்றிப் பொய்சொல்வ

1 ஏழுசொற்கள் பேசுவதனால் உண்டாவது, ஏழடிசேர்ந்து நட
தனால் உண்டாவதுஎன்றும் கொள்ளலாம்

யா, பலமில்லாதவர்களைப் பலசாலிகளானயமதூதர் கொல்லு இடமாகிய ஸம்யமினி என்னும் அந்த யமபட்டணமிருக்கிறது இல் நான் யானையை உன்னிடம் திரும்பப்பெறுவேன்' என்று ானனா திருதராஷ்டிரன், 'மகரிஷியே! மூத்தஸகோதரியை தந்தையையும் தாயையும் ஆசாரியர்களையும் அவமதித்து ப்பவர் எவரோ அவர்களுக்குத்தான் அந்தலோகம் திருத ஷ்டிரனே அங்கே போகிறவனல்லன்' என்றுசொன்னான் ளதமா், 'மிகுந்தபாக்கியமுள்ளதும் கந்தர்வர்களாலும் யக்ஷர ாலும் அப்ஸரஸுகளாலும் அடையப்பட்டதும் ஸுகத்திற யவாமட்டும் பிரவேசிக்கத்தக்கதுமான மந்தாகினி என்னும் பாநகரமிருக்கிறது அங்கே உன்னிடம் யானையைத் திரும பெறுவேன்' என்றுசொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'அதிதி ஜையை விரதமாகக் கொண்டவரும் சிறந்த தவமுள்ளவரும் ரமமணர்களுக்குக் கிருகதானம் செய்பவரும் தம்மைச்சார்ந்த களுக்கு அன்னம்போட்டு மிச்சத்தை உண்டவருமாகிய ஜனங எவர்களோ அவர்கள் மந்தாகினி நகரத்திற்கு அலங்காரமா ரே இருக்கின்றனர்?' என்றுசொன்னான் கெளதமர், மருமலையின்மேல் நன்குபுஷ்பித்ததும் கின்னரப் பெண ின் ஸங்கீதம் எப்போதுமிருப்பதும் ஸுதர்சனையென்னும் ிய நாவல்மரமிருப்பதுமாகிய ஓர் அழகானவனம் விளங்கு தே, அவ்விடத்தில் உன்னிடம் நான் யானையைத் திரும்பப றுவேன்' என்று சொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'மகரிஷியே! ந்தரும் ஸத்யத்தை இயற்கையாகவுடையவரும் கல்விகேள்வி நந்தவரும் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் இனியவரும் இதிஹாஸ ாணங்களைப் படிப்பவரும் சுவையுள்ளவற்றைப் பிராமமணர்க டத்தில்[1] ஹோமம்செய்பவருமாகிய பிராமமணர்களுக்கு தலோகம் திருதராஷ்டிரனே அங்கே செல்லான் இன்னும் க்குத்தெரிந்த இடம் எது இருக்கிறதோ அதைச் சொல்லும், ன இதோ விரைவாகவன்றே செல்லுகிறேன்?' என்று சொன ன் கெளதமர், 'நிரம்பப்புஷ்பங்களுடையதும் கின்னர அர களால் அடையப்பட்டதும் நாரதரால் விரும்பப்படுவதும் தர்வர்களும் அப்ஸரஸுகளும் இருக்குமிடமுமாகிய நந்தன ரமிருக்கிறதே அங்கே நான் உன்னிடம் யானையைத் திரும்பப றுவேன்' என்றுசொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'ஓ! மக ஷியே! ஆட்டத்திலும் பாட்டிலும் தோஷமியுள்ள எந்தஜனங்கள வர்களைப்போல் எப்போதும் ஸுகத்தைக்கருதித் திரிகின்ற

1 போஜனமளிப்பவர்

னரோ அவாகளுககு அநத லோகம திருதராஷடிரனே அங
போகிறவனலலன ' எனறுசொனனன கெளதமா, ' ராஜே
எஙகே அகனியிலும ஜலததிலும மலையிலும பிறநத பிராமம
கள தேவாகளுடன மகிழநதுவஸிககினறனரோ, எஙகே இநதி
வேணடினவறறையெலலாம பொழிகிறுனே, எஙகே பெண
விருபபபபடி ஸஞசரிததுககொணடிருககினறனரோ, எங
பெணகளுககும ஆணகளுககும பொருமையிலலையோ அநத
தாகுருதேசஙகள அழகாகவிளஙகுகினறன அஙகே நான உ
னிடம யானையைத திருமபபபெறுவேன' எனறுசொன
திருதராஷடிரன, ' மகரிஷியே ! எலலாபபிராணிகளிடததி
பறறிலலாதவரும மாமிசநதினனுதவரும தணடிபபதைவி
வரும ஸதாவரஙகளையும ஜஙகமஙகளையும துனபமசெயயா
ஷஞசரிபபவரும எலலாபபிராணிகளையும தாமாகநினைபபவ
எதையுமவிருமபாதவரும மமகாரமிலலாதவரும பெணணு
அறறவரும லாபநஷடஙகளையும இகழசசிபுகழசசிகளையும ஸமப
நினைபபவருமஎவரோ அவாகளுககு அநதலோகம திருதர
டிரனுவெனில அஙகேபோகிறவனலலன ' எனறு சொனனு
கெளதமா, ' மகாதமாவும அரசனுமாகிய சநதிரனுடையலோ
தில மிகக இனியமணமுளளவையும ஆசையும துயரமுமறற
மான அநேக அழியாதலோகஙகளவிளஙகுகினறன அஙகே ந
உனனிடம யானையைத திருமபபபெறுவேன ' எனறுசொன
திருதராஷடிரன, ' மகரிஷியே ! எவாகள தானமே இயறகை
யுளளவரும ஒரு காலமும வாஙகாதவரும பிறாபொருளை எ
காதவருமானவாகளோ, எவர்களுககுத தகுநத பாததிரத
கொடுககததகாதது ஒனறுமிலலையோ, எவாகள எலலா அ
களையுமபூஜிதது நலலஸநததியுடையவாகளோ, எவாகள சகதி
ளவாகளாயிருநதும பிறருககு எதிாபேசாமல பொறுததிரு
வாகளோ, எவாகள எபபோதும நலலொழுககததோடிருபப
களோ, அவாகளுககு அநதலோகம திருதராஷடிரனுவெ
அஙகேசெலலான'எனறுசொனனன கெளதமா, 'அதறகுமே
ராஜஸகுணமும தாமஸகுணமும துயரமுமறறவையும மகாத
வானஸூரியபகவானுடைய ஸதானஙகளுமாகிய அழியாதலோ
கள விளஙகுகினறன அஙகே நான உனனிடமிருநது யானை
திருமபபபெறுவேன' எனறுசொனனா திருதராஷடிரன, ' ம
ஷியே ! விடாமல வேதாதயயனமும குருபணிவிடையும ெ
பவாகளும சிறநததவமும நியமமுமுளளவாகளும ஸததியந
ருதவாகளும ஆசாரியாகளுககு மாறுகபபேசாதவாகளும ஆச

களினகாரியஙகளில ஏவபபடாமலே நிததியமும முயறசியுளள
ரகளும பரிசுததாகளும ஸததியததிலிருபபவாகளும வாககைக
டினவாகளும வேதநதெரிநதவாகளும பிரமமஞானிகளுமான
காததுமாககளுககு அநதலோகம நினைககபபடுகிறது திருத
ஷடிரனேவெனின அஙகே செலலான ’ எனறுசொனனன
கௌதமா, ‘ அதறகுமேல மகாதமாவான வருணராஜனுடைய
தானததில நலலவாஸனையுளளவையும ஆசையுமவிசனமுமறற
வயுமான நிலைபெறறலோகஙகள விளஙகுகினறன நான உன
டமிருநது அஙகே யானையைத திருமபபபெறுவேன ’ எனறு
சானனா திருதராஷடிரன, ‘ மூனறு வருஷம சிரததையுடன
ஸதிரபபடி சாதுாமாஸயயாகஙகளையும ஆயிரம இஷடிகளையும
ததியாகனிஹோததிரஙகளையும செயதுகொணடும தமமனைவிக
ளாடு சாஸதிரஙகளில சொலலபபடட மாாககததிலிருநது தா
ஙகளைச செயதுகொணடும தாமததிலேயே மனததுடன தாம
ாாககததை நிலைநிறுததிககொணடிருககும மகாதமாககளான
ராமமணாகளுககு அநத லோகம திருதராஷடிரனேவெனின
அஙகேசெலலான ’ எனறுசொனனன கௌதமா, ‘ ராஜனே !
நதிரனுடையலோகஙகள ஆசையும துயரமுமறறவையும மனி
ரகளால விருமபபபடும கிடைககாதவையுமாயிருககினறன
பருஞசகதியுளள அநத இநதிரனுடைய கிருகததில நான இநத
ானையைத திருமபபபெறுவேன ’ எனறுசொனனா திருத
ாஷடிரன, ‘ நூறுவருஷமஜீவிததிருபபவனும சூரனும வேதாத
யனம செயதுகொணடிருபபவனும தவறுமலயாகஞசெயபவனு
ாகிய இவரனைவரும இநதிரலோகததிறகுச செலவா திருதராஷ
ரனேவெனின அஙகேசெலலான ’ எனறுசொனனன கௌத
ா, ‘ஸவாககததிறகுமேலே எலலாமநிரமபினவையும துயரமறற
வையும எலலாஉலகஙகளிலும பயமறறவாகளான ஞானிகள
சரததககவையுமான பிராஜாபததியஙகளெனனும பெரியலோ
ஙகள இருககினறன அஙகே நான உனனிடம யானையைததிரும
பபெறுவேன ’ எனறுசொனனா திருதராஷடிரன, ‘ ராஜஸூய
ாகததில படடாபிஷேகஞ செயதுகொணடவரும தாமததில
ணமமைவதது ஜனஙகளைக காபபவரும அஸவமேதயாகம செயது
அவபருதஸநானம செயதவருமான அரசாகளுககு அவவுலகங
ள உரியவை திருதராஷடிரன அஙகேபோகான ’ எனறு
சானனன கௌதமா, ‘ அவறறிறகுமேல மிககநலலமணமுளள
வையும ஆசையும விசனமும அறறவையும அழியாதவையுமான
லகஙகள எதில விளஙகுகினறனவோ, அடைதறகரியதும

வெல்லமுடியாததுமான அந்தக்கோலோகத்தில் நான் யானை மீட்டுக்கொள்வேன்' என்றுசொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'ஆயிர முள்ளவன் நூறுபசுக்களையும் நூறுள்ளவன் பத்துப்பசுக்களையு பத்துள்ளவனும் ஐந்துள்ளவனும் ஒவ்வொருபசுவையும் தனச திக்குத்தக்கபடி தானம்செய்யும்மஹாத்மாவும் பிரம்மசாரிவ்ரத தோடேயே ஆயுளைக்கழித்து வேதவாக்கைக்காப்பாற்றும் பி மணர்களும் சிரத்தையுடன் தீர்த்தயாத்திரைசெய்கிறவனும் விப னங்களேறி அவ்வுலகங்களில் மகிழ்ந்திருக்கின்றனர் பிரபா தீர்த்தம், மானஸஸரோவரம், புஷ்கரதீர்த்தம், மகாஸரஸ, புண மான நைமிசதீர்த்தம், பாஹுதை, கரதோயை, கயை, ஹ சிரஸ, விபாசை, ஸ்தூலபாலுகை, தூஷ்ணீங்கங்கை சுனா கங்கை, மஹாஹ்ரதம், கோமதி, கௌசிகி, பம்பை, ஸரஸ்வ த்ருஷத்வதி, யமுனை என்னும் தீர்த்தங்களுக்கு உறுதியான நி மத்துடன் யாத்திரை செய்யும் மஹாத்மாக்கள் எவரோ அவர்க தேவதேகங்களை எடுத்துத் தேவலோகத்திய மாலைகளை அணிந் உயர்ந்த சந்தனம் பூசிக்கொண்டு ஸுகமாக அந்தலோகத்திற்கு போகின்றனர் திருதராஷ்டிரன் அங்கேசெல்லான்' என் சொன்னான் கௌதமர், 'குளிர்பயமும் உஷ்ணபயமும் பசிதாக களும் களைப்பும் ஸுகதுக்கங்களும் நண்பனும் பகைவனும் சு றத்தாரும் மற்றவரும் மூப்பும் மரணமும் புண்ணியபாபங்களு ரஜோகுணமும் சிறிதுமில்லாமல் அறிவும் ஸத்வகுணமும் நிர பிச் செழித்த பரிசுத்தமான பிரம்மலோகத்தில் யானையை மீ டுக்கொள்வேன்' என்றுசொன்னார் திருதராஷ்டிரன், 'ம ரிஷியே! பற்றுக்களெல்லாம் விட்டவரும் சுத்தமனமுள்ளவரு நியமந்தவறாதவரும் பரமாத்மாவினிடம் பக்தி நிலைபெற்றவரு ஸாத்விகருமான யோகிகள் ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்து அங்கிருந் புண்ணியமான பிரம்மலோகத்தை அடைகின்றனர் திரு ராஷ்டிரனை நீர் அங்கே காணமுடியாது' என்றுசொன்னா கௌதமர், 'ரதந்தரம் பருஹத் என்னும் ஸாமங்கள் எங் பாடப்படுகின்றனவோ, எங்கே யாகவேதிகை பரிசுத்தர் ளான ஜனங்களினால் சூழப்பெற்றிருக்கிறதோ, எங்கே ஸோ பானம் செய்தவன் இந்திரன், சூரியன், சந்திரன் முதலானதேவ களோடு ஸஞ்சரிக்கிறானோ அங்கே நான் உன்னிடம் யானை மீட்டுக்கொள்வேன் எல்லா உலகங்களையும் தாண்டிப்போகு உன்னை விருத்திராஸுரனைக்கொன்ற தேவேந்திரனென்று நா அறிகிறேன் நான் மனத்தினுடைய ஆவலினால் உன்னிடத்தி ஏதாவது சொற்குற்றம் செய்யாமலிருக்கிறேனா?' என்

சானஞா இநதிரன, 'நான இநதிரன, யானையைபபறறின பேச
ல பிரஜைகள உலகஙகளுககுபபோகும மாாககததை யெலலாம
டநதுவநதேன ஆதலால, வணஙகின எனககு நீா கடடளை
ம நீா சொனனவறறையெலலாமசெயவேன' எனறுசொன
ன கெளதமா, 'தேவேநதிரனே! எனககுபபிளளையும குட
பாயிருநது அறுபது வருஷமானதும எனககு அனபுளளதும
ன காட்டில வஸிககையில எனககுத துணையாயிருநததுமாகிய
நத வெளளையானையையே எனககுககொடு' எனறுகேடடாா
நதிரன, 'பிராமமணோததமரே! இநதயானை உமது புததிரன
ன, உமமைபபாாததது மோககினறது, துதிககையினுல உமது
தஙகளை மோககினறது எனனுடைய நனமையை நினையும
மககு நமஸகாரம' எனறுசொனனுன கெளதமா, 'தேவேந
ரனே! எககாலமும உனககு க்ஷேமததையே நினைககிறேன.
பபோதும உனககுப பூஜையைசசெயகிறேன சகரனே! எனக
ம நீ க்ஷேமததைககொடு உனனுல கொடுககபபடட யானையை
ஙகிக கொளளுகிறேன' எனறுசொனஞா இநதிரன, 'சிறநத
ானமுளளவாகளும ஸததியமுளளவாகளுமான எநத மகாத
ாககளின உளளஙகளில வேதஙகள புதையலகளாக வைககப
டிருககினறனவோ அவாகளில ஒருமகாதமாவான உமமால
ன அறியபபடடேன ஆதலால, இபபோது நான உமமிடத
ல அனபுளளவனுகிறேன ஆ! ஆ! பராமமணரே! உமது புத
ரனுன யானையுடன சீககிரமவாரும சீககிரமாகவும விளமப
ாகவும சிறநத லோகஙகளை அடையததககவா நீா தாம' எனறு
சானனுன இநதிரன, புததிரனுகிய யானையுடன, கெளதமரை
னனிடடுககொணடுயாருமபோகமுடியாத ஸவாககததிலஸாதுக
ளுடன ஏறினுன ஜிதேநதிரியனுகி இநதசசரிததிரததை நித
யமாகக கேடபவனும படிபபவனும கெளதமரெனனும பராம
ணா போலவே பிரமமலோகததை அடைவாா" எனறுா

நூறறுபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உபவாஸத்தின் சிறப்பையும் பிராம்மணவாக்கின் சிறப்பையும்பற்றி
ப்ரஹ்மதேவநுக்தும் பகீரதனுக்தும் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "பலவகைத தானஙகளையும சாநதியையும
ததியததையும அஹிமஸையையும தனமனைவியோடு திருபதியா
ருபபதையும தானஙகளின பலனகளையுமபறறி நீாசொனனீா

தவததின வனமையைவிட வேறு எநதவனமை பிதாமகருககு
தெரிநதது? தவததிறகுமேலாக எதை நீர நிஜனககிறீர? அ
எஙகளுககு உரைககககடவீர" எனறுகேடக, பீஷமா சொ
லலாஞா

"யுதிஷடிரனே! தவமுளளவரையிலதான உலகம இருககு
குநதிபுததிரனே! உபவாஸததிறகு மேறபடட தவம இலலை எ
பது எனகருதது இநதவிஷயததில பகீரதனுககும மகாதமாவா
பிரமமதேவருககும நடநத ஸமபாஷணையாகிய ஒரு பழைய ச
திரததைக கூறுகினறனா அதைச்சொலலுகிறேன பாரதனே
அநதபபகீரதன தேவலோகததையும கோலோகததையும ரி
லோகததையும கடநதுசெனருனெனறுகேளவி ராஜனே! பிர
தேவா அநதபபகீரதனைக கணடு, 'பகீரதா! அடையமுடிய
இநத உலகததிறகு நீவநதது எபபடி? பகீரதனே! தவமசெய
மல தேவாகளும மனிதாகளும கநதாவாகளும இஙகே வருவதி
லலையே? நீ எபபடிவநதாய?' எனறுகேடடாா பகீரதன, '
விதவானே! பராமமண பூஜையை எபபோதும விரதமா
கொணடு நூருயிரம பராமமணாகளுககும தேவாகளுககும க
காமல அனனமளிததேன அதறகாக நான இஙகே வரவில
ஏகராதரமெனனும யாகஙகள பததையும பஞசராதரமெனனு
யாகஙகள பததையும ஏகாதசராதரயாகஙகள பதினொனறை
ஜோதிஷடோமம நூறறையும நான செயதேன அவறறிறக
வும நான இஙகே வரவிலலை நூறுவருஷகாலம தவமசெய
கொணடு கஙகைககரையில நிததியமாக வாஸமசெயதேன அங
ஆயிரம கோவேறு கழுதைகளையும கனனிகைகளையும தான
செயதேன அதனுலும இஙகேவரவிலலை புஷகர க்ஷேததிரத
நூருயிரம குதிரைகளையும இரணடுலக்ஷம கோககளையும நூற
கணககும ஆயிரககணககுமான பராமமணாகளுககுக கொ
தேன பொனமயமான சநதிரனெனனும ஆபரணததைச சிரவ
தரிதத ஆயிரம சிறநத கனனிகைகளையும சிறநதபொனஆபரண
கள பூணட அறுபதினுயிரம கனனிகைகளையும கொடுததே
அதனுலும வரவிலலை லோகநாதரே! கோஸவமெனனும யா
களில ஒவவொருவருககும பததுப பததுப பசுககளாக ஒ
கனறுளளவையும கிரமபபபாலுளளவையுமான நூறுகோடிப
களைக கறககிறபொனபாததிரஙகள வெணகலபபாததிரஙகளுட
தானமசெயதேன அதனுலும வரவிலலை பிரமமாவே! அபதே
யாமயாகஙகளில நியமததுடன ஒவவொருவருககுப பததுப
துபபசுககள விகிதமாக மிகுதியாகப பாலகறபபவையும செநநிற
ளளவையுமான தலையீறறுபபசுககள அநேகம நூறுகளையும நூ

களையும அதறகுபபதது மடஙகு (அதாவது பததுலக்ஷஙகளையு
கொடுததேன அதனுலும நானஇஙகேவரவிலலை பாஹலியென
ம தேசததிறபிறநதவையும பொனமாலைகளணிநதவையுமான
ுயிரம வெளளைககுதிரைகளைக கொடுததேன அதனுலும வர
லலை பிரமமாவே! ஒவவொருயாகததிலும தினநதோறும பததுக
ாடிகளும எடடுககோடிகளுமாகப பொனகளைக கொடுததேன
தறகாகவும நான வரவிலலை பிரமமாவே! பொனமாலைகளணிந
வையும காதுகறுததவையும பசசைநிறமுளளவையுமான குதி
ரகள பதினேழுகோடிகளைக கொடுததேன கலபைககால
ானற தநதஙகளுளளவையும பெரிய தேகஙகளுளளவையும
தமகஙகளெனனுமவெளளைபபொடடுககளுளளவையுமான பதி
னழாயிரமயானைகளைப பொனமாலைகள பூடடிககொடுததேன
தவஶ்ரேஷடரே! உயாநதபொனனுபரணஙகளினுல அலஙகரிக
படடவையும முழுதுமபொனனுறசெயயபபடடவையும அலங
ககபபடட குதிரைகளபூடடபபடடவையுமான பதினேழாயிரந
தாகளைககொடுததேன தக்ஷிணைகளைசசோநதவைகளாக வேதங
ிறசொலலபபடடவை இனனுமெனனவுணடோ அவறறை
லலாம பததுவாஜபேயயாகஙகளிறகொடுததேன பிரமம
தவரே! யாகததினுலும பராககிரமததினுலும இநதிரனுககுச
மான மகிமையுளளவாகளும கழுததுககளிற பொனமாலை
ணிநதவாகளுமாகிய ராஜகுமாராகளஆயிரவரை யுதததிலஜயி
து கிரமபினதிரவியஙகளோடு எடடுராஜஸூயயாகஙகளைச
சயது அவறறில அவவரசாகளைத [1]தக்ஷிணைகளாககொடுத
தன அதனுலும நான வரவிலலை லோகநாதரே! கஙகையின
ரவாகம எதுவரையிலஇருககிறதோ அதுவரையிலுளளதேசம
ன கொடுதத தக்ஷிணைகளினுல மறைநதிருநதது அதறகாகவும
ன வரவிலலை ஒவவொனறும நூறுபொனகளால அலஙகரிககப
டடகுதிரைகள இரணடாயிரததையும சிறநதகிராமஙகள நூறறை
ம ஒவவொருதிதியிலும நான கொடுததேன பிதாமஹரே!
ன தேகததைதயொடுககி ஆகாரததைவிடடு மனததையும
ாககையுமடககி நீணடகாலம இமயமலையில கஙகைககாகத தவம
சயதேன அரசனுகியநான மகாதேவரான சிவனைத தலையினுல
ணஙகிப பூசிததேன அதறகாகவும வரவிலலை தேவரே! சமி
பனறுசொலலபபடும வனனிமரஙகளைககொணடுவநது அவறறி
ினறுணடான அகனியினுல தேவாகளைககுறிதது நூறறுககணக

[1] பராமமணாகளுககுத தஙகளதஙகளகிரயததைககொடுதது அவ
வா தேசஙகளுககுத திருமபிசசெலலுமபடிசெயவது

கும பதினுயிரககணககுமான திரயோதசாஹம துவாதசாஹ
பௌணடரீகம எனனும யாகஙகளைச செயதேன அவறறினப
னுககாகவும வரவிலலை பராமமணாகளுககுப பெருஙகொணை
களுளளவையும ஒவவொரு கொமபும பொனனுலணி
பபடடவையுமான எணணுயிரம வெளளை ரிஷபஙகளை
அவைகளுககுப பதனிகளும கழுததிற பொனமாலை அணிநத
களுமானபசுககளையும கொடுததேன பொற குவியலகளையும
தினககுவியலகளையும ரததினககுனறுகளையும தனஙகளுமதா
யஙகளுமநிரமபின நூறறுககணககுமஆயிரககணககுமான கிரா
களையும தலையீறறுபபசுககளபதினுயிரததையும அநேகயா
களில ஓயாமல பராமமணாகளுககுக கொடுததேன அதனு
வரவிலலை தேவரே! பிரமமாவே! [1]ஏகாதசாஹம [2]தவிா
தசாஹம அசுவமேதயாகஙகளையும ஒவவொருவருககுபபதினு
கோதானஙகளோடும நிரமபியதகூஷிணையோடும செயதே
அவறறினபலனுககாகவும வரவிலலை ரததினஙகளினுல அ
கரிககபபடடு ஒவவொனறும ஒவவொருபொனமாலை கழுத
அணிநத பொனமாமரஙகளுளளதும ஒருயோசனைநீளமும
வளவு அகலமுமுளளதுமானவனததைப பராமமணாகளுக
தானமசெயதேன அதனபலனுககாகவும நானவரவிலலை
பதுவருஷகாலம கோபததைவிடடு யாவராலுமசெயறகரியதா
துராயணமெனனுமயாகததை விடாமல அனுஷடிததேன ஒ
வொருநாளும நூறுமஎணணூறுமாகப பாலநிரமபினசிவப
பசுககளையும அவவளவு ரிஷபஙகளையும பராமமணாகளுக
கொடுததேன லோகநாதரே! தேவசரேஷடரே! அதனபல
காகவும நான இஙகே வரவிலலை யாகமசெயவதறகு வனனிம
தேடிககொணடு பூமியெலலாம மூனறுதரம திரிநதே
பிரமமாவே! தினநதோறும முபபது அகனிகளில ஹோ
செயதேன எடடுஸாவமேதயாகஙகளும ஏழுநரமேதயாகஙக
ஆயிரததுபபதினெடடுவிஸவஜிதயாகஙகளும செயதேன தே
ஸரேஷடரே! அவறறினபலனுககாகவும நான இஙகே வரவில
ஸரயுநதியிலும பாஹுதாநதியிலும கஙகையிலும நைமிசார
யததிலும பததுலகூமபசுககளைத தானமசெயதேன அதனு
வரவிலலை சிறநதவரே! ஒருரஹஸயம இநதிரனுல குகைகக
மறைததுவைககபபடடிருககிறது அதை இவவுலகததில ப
ராமாதவததினுல அறிநதாா சுகருடையபலததினுல பிரகா

1 பதினெரு தினததிறசெயவது
2 இருபததுநானகு தினததிறசெயவது

ாற அநத [1] ரகஸயததை நான அனுஷடிததேன நான யுததம
யததும மறறககாமஙகளசெயததும பராமமணாகளுககாகவே
ததக காரியததை நான ஸாதிததபிறகு அதனுல பராமமணாகள
ாமேலஸநதோஷமடைநதனா அவவாறுபராமமணாகளைநிததி
ாகபபூஜிதததனுலும நானவரவிலலை இனனும ஆயிரம ரிஷிகள
பகேவநதுசோநதனா பிரபுவே! அவாகளால,'நீ பிரமமலோகம
ல' எனறுசொலலபபடடேன பிரபுவே! ஆயிரம பிராமமணா
அனுககிரஹததுடன சொனனதனுல இவவுலகததிறகு வந
ன இவவிஷயததில உமககுச சநதேகமுமவேணடாம எல
ம பிரமமதேவரால விதிககபபடடபடிதான நடககிறது ஆகி
ம, கேடடபோது நான நடநததைச சொலலவேணடும உப
ஸததைவிட வேறு தவம இருபபதாக நான நினைககவிலலை
வஙரேஷடரே! உமககு நமஸகாரம தயைசெயயும' எனறு
ானனுன இவவாறுசொனன பூஜைககுரிய பகீரதராஜனைப
மமதேவா சாஸதிரோகதமான பூஜையினுல பூஜிததா ஆத
ல, உபவாஸமிருநது பராமமணாகளை எபபோதும பூஜிபபா
க பராமமணாகளின சொலலினுல இவவுலகததிலும அவவுல
திலும எலலாம கூடிவரும வஸதிரஙகளினுலும அனனஙகளி
லும கோககளினுலும சிறநதகிருகஙகளினுலும நனருகக காப
றறுதலாலும பராமமணாகளை ஸநதோஷபபடுததவே வேண
இதுதான பெரிய ரஹஸயம லோபததைவிடடு இதைசசெய"
ாருா

நூறறறுபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஆயுள்விருத்திமுதலிய நன்மைகளுக்குக் காரணமான ஆசாரஙகள்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! ஒருமனிதன நூறுவருஷகாலம
ளுளளவனெனறும நூறுவருஷ காலம சகதியுளளவனென
ம வேதம கூறுகிறது மனிதாகள சிறுவராயிருககையிலும
நதுபோவது என? மனிதாகள தீாககாயுளுளளவனுயிருபப
ம அறப ஆயுளுளளவனுயிருபபதும எதனுல? எதனுல கீாத
மய அடைகிருன? எதனுல ஐசுவரியததைஅடைகிருன? தவத
லா? பிரமமசாரிவிரதததினுலா? ஜபததினுலா? ஹோமத
லா? ஜனமததினுலா? ஆசாரததினுலா? மறறெவறறினு
வதா? பிதாமஹரே! அதனை எனககுச சொலலும" எனறு
க, பீஷமா சொலலலானுா

1 உபவாஸததை.

"நீ 'மனிதன எதனுல குறைநதஆயுளுளளவனுகிருன? எ
னுல நீணட ஆயுளுளளவனுகிருன? எதனுல கீாததியை அடை
ருன? எதனுல ஐசுவரியததைஅடைகிருன? எவவிதமாக ந
கும மனிதன நனமையைஅடைவான' எனறு கேடகும விஷ
தில மறுமொழிகூறுவேன மனிதன நலலொழுககததினுலேதா
ஆயுளை அடைகிருன ஆசாரததினுலேகான ஐசுவரியததைஅ
கிருன ஆசாரததினுலேதான இருநதும இறநதும கீாததி
அடைகிருன ஆசாரஙகெடட மனிதன இவவுலகததில நீ
ஆயுளை அடைவதிலலை மனிதாகள அவனிடததில பயபபடுகி
கள, அவனை அவமதிககிருாகள ஆதலால, இவவுலகத
தனககு மேனமையை விருமபுகிறவன ஆசாரததைசசெயய வே
டும பாவஜனமமெடுததவனுககும ஆசாரம அபகீாததி
போககும ஆசாரததினுலறியபபடுவது தாமம நலலொழுககத
அடையாளமாகவுடையவாகள ஸாதுககள ஸாதுககளின நடக
தான ஆசாரததிறகு அடையாளம தாமததைவிடாமல த
குரிய காமஙகளைசசெயயும மனிதன பாாககபபடாதவனுயிருந
லும கேடடவுடன அவனமேல ஜனஙகள அனபுவைககினற
நாஸதிகாகளும காமஙகளைச செயயாதவாகளும குருககளை
சாஸதிரஙகளையும மிஞசிநடபபவாகளும தாமநதெரியாதவாக
கெடட ஒழுககமுளளவாகளும ஆயுள குறைநதுபோகினற
ஒழுககமிலலாதவாகளும வரைகடநதவாகளும ஜாதி தப
புணாசசிசெயகிறவாகளுமான மனிதாகள இவவுலகததில ஆ
குறைநது நரகம போகிறவாகளாகிருாகள ஆசாரததைவெ
மல சிரததையோடுசெயதுகொணடிருககும மனிதன மறறெ
நறகுணஙகளுமிலலாதவனுயினும நூறுவருஷம ஜீவிததிருபபா
கோபததையும பிராணிஹிமஸையையும பொருமையையும
டததையுமவிடடு ஸததியவாதியாயிருபபவன நூறு வருஷங
ஜீவிபபான ஓடுகளையுடைபபவனும துருமபைக கிளளுகிறவ
நகததைககடிபபவனும எபபோதும அசுததனுயிருபபவனும
சலமுளளவனும இவவுலகததில தீாககாயுளை அடையா [1]பிரா
முகூாததததிலவிழிததுககொணடுஅறததையும பொருளையுமப
ஆராயநதுபாாககவேணடும எழுநதுகைகூபபிககொணடு காலை
தியைப பூஜிககவேணடும இவவாறு மௌனததுடன மாலை
யையுமபூஜிககவேணடும உதயகாலததிலுமஅஸதமனகாலததி
ஆகாசததின உசசியிலிருககுமபோதும கிரகணம பிடிததபோ
ஜலததின பிரதிபிமபததிலும ஒருகாலும சூரியனைப பா

---

1 விடிய முனறேமுககால நாழிகையளவில

ாகாது ஸநதியாகாலம தவருதிருநததனுல ரிஷிகள தீாககாயுளை
டைநதனா கையில தாபபததைபபோடடுககொணடு மௌனத
டன பரிசுததனுகி மனததில அதனையே தியானிதது ஸநதியாவந
ணம செயயவேணடும ஆதலால, தினநதோறும காலைசசநதி
ம மாலைசசநதியிலும மௌனததோடிருககவேணடும தாமத
தச செயயுமஅரசன காலைசசநதியையும மாலைசசநதியையும பூஜிக
மலிருககும பிராமமணரனைவரையும சூததிரனுககுரிய வேலைக
ச செயவிககவேணடும எநதவாணததாரும ஒருகாலும பிறன
னவியைச சேரலாகாது அதைபபோல ஆயுளைககெடுபபது
லகததில ஒனறுமிலலை இவவுலகததில பிறாமனைவியைச சேரு
துபோல ஆயுளைக குறைபபது மறறெதுவுமிலலை ஸதிரீகளின
டமபுகளில எததனை மயிாககாலகள படைககபபடடிருககின
னவோ அததனைஆயிரவருஷகாலம அவன நரகததிலகிடபபான
ரியபூஜையையும அலஙகாரததையும ஸநானததையும மையிடு
தையும பலதுலககுவதையும தேவதாபூஜையையும முறபகலி
லயே செயயவேணடும விஷடையையும மூததிரததையும பாாக
யும மிதிககவுமாகாது அதிகாலையிலேயும நனறுகஅஸதமிதத
னலும நடுபபகலிலும அறியாதவாகளோடும சூததிராகளோ
ட சோநதும தனிததும செலலலாகாது பிராமமணனுககும
வுககும அரசனுககும கிழவனுககும சுமையினுல வருநதுகிற
னுககும காபபிணிககும சகதி குறைநதவனுககும வழிவிட
ணடும பிரஸிததிபெறற மரஙகளையும நாறசநதிகளையும மங
ாததிரவியஙகளையும பூஜிககததககவரையும முதிாநதவரையும
ாமமணரையும பிரதக்ஷிணம செயயவேணடும நடுபபகலிலும
விலநடுஇரவிலும இரணடுஸநதிகளிலும நாறசநதியில இருகக
காது பிறாஉபயோகிதத பாதரகைஷகளையும ஆடையையும
யோகிககலாகாது எககாலமும ஜிதேநதிரியனுயிருககவேண
ஒருகாலை மறறொருகாலால மிதிககலாகாது அமையிலும,
ணிமையிலும சதுாததசியிலும ஜனமதினததிலும அஷடமி
லும துவாதசியிலும எபபோதும பிரமமசாரியாயிருககவேண
(யாகமுதலியவைசெயயாமல) வீணுக மாமஸததை உணண
காது முதுகு மாமஸததைப புசிககலாகாது திடடுவதையும
ஷிபபதையும கோடசொலலுவதையும விடவேணடும புண
ிற கோலிடுவதுபோல ஒருவாநோகுமபடி பேசலாகாது கடுஞ
ாற சொலலலாகாது தாழநதவனிடததில [1] உயாநததைப
றலாகாது எநதசசொலலினுல அயலான வருததபபடுவானே

[1] ஞானததை

பாபலோகததைததருவதான அநதககொடியசொலலைச சொ
லாகாது வாயினினறும அதிவாதஙகள அமபுகளாகவெளிப
கினறன அவறறினலடிககபபடடவன அலலுமபகலும அ
ருன அவை அயலானுடைய உயிரஸதானஙகளிலேயே விழுகி
றன தெரிநதவன அவறறை அயலாாமேல பிரயோகிககலாகா
தீயினற சுடடபுண ஆறும கோடாலியினல வெடடபபடட வ
தளிரககும வாககினல அருவருபபான கெடடசொலலைச சொ
னதனுலுணடான சொறபுணணனது ஆறுகிறதேயிலலை கா
ளெனனும பாணஙகளையும நாளீகஙகளையும நாராசபாணஙக
யும தேகததினினறு எடுததுவிடுகினறனா சொலலமபான
எடுபபதறகு முடியாதது ஏனெனில, அது மனததிறகுள
திருபபது அஙகஙகள ஏறறககுறைவுகளாயிருபபவரையும க
யிலலாதவரையும பிராயமுதிாநதவரையும அழகுமதனமுமிலல
வரையும ஸததியம தவறினவரையும தூஷிககலாகாது நாஸதி
தனததையும வேதததை நிநதிபபதையும அயலாரைத தி
வதையும இழிவாகபபேசுவதையும பகையையும இறுமாபபை
அகஙகாரததையும சொடுமையையும விடவேணடும புததிர
சிஷயன ! இவாகளைததவிர மறறவரைபபாாததுத தடியை ஓ
லாகாது கோபததினல அவாகளை அடிககவுமாகாது அடி
தானது திருததுவதறகாக விதிககபபடடது பிராமமணாக
தூஷிககலாகாது நகூஷததிரஙகளைக காடடலாகாது பகூஷதி
திதியைச சொலலலாகாது இபபடியிருநதால ஆயுள குறைய
அமாவாஸைதவிர மறற ஒவவொருநாளும பலதுலககவேண
தினநதோறும வேதததையும இதிஹாஸபுராணஙகளையும படி
வேணடும, தானமசெயயவேணடும ஒவவொருநாளும ஸநதி
காலததில நியமததுடன காயதரிஜபம செயயவேணடும ஜல
விஸாஜனமசெயதபிறகும வீதியைமிதிதகபிறகும வேதாதயய
திறகும போஜனததிறகும முனனும காலஅலமபவேணடும
ரால பாாககபபடாததும ஜலததினல அலமபபபடடதும வா
னல புகழபபடடதுமாகிய இமமூனறு பரிசுததஙகளையும பிர
மணாகளுககுத தேவாகள ஏறபடுததியிருககினறனா யவை
கிசசோறு கருஸரம மாமஸம முறுககு பாயஸம இவறறைத தே
வதைககாகவே செயயவேணடும, தனககாகச செயயலாகாது
தியமும அகநிஹோததிரமசெயயவேணடும, பிகூைஷபோடவே
டும பலதுலககுமபோதும ஸநதியாவநதனததிலும மலவி
ஜனகாலததிலும மௌனமாயிருககவேணடும சூரியோதயம
பின படுததிருககலாகாது அபபடியிருநதால பிராயசசிததததி

ரியவனுவான தூஙகி எழுநதவுடன தாயதநதையரை முதலி
ம பிறகு ஆசாரியனையும வேறுபெரியோரையும வநதனமசெயய
வணடும அதனுல தீரககாயுளை அடைவான சாஸதிரததிறகு
லககானபறகொமபுகளை எபபோதும விடடுவிடவேணடும சாஸ
ரததில விதிககபபடடவறறையே உபயோகிககவேணடும அவற
றயும அமாவாசை முதலிய காலஙகளில விடவேணடும எபபோ
ம ஜாககரதையுடன வடககுமுகமாகவே செளசம செயயவேண
ம விருக்ஷதேவதையைப பூஜைசெயயாமலதநததாவனம செயய
காது ஆசாாயா முதிாநதவா தாமிஷடா கறறறிநதவா இவா
ாததவிர மறறவாகளிடம தேவபூஜையைச செயயாமல ஒரு
லும போகலாகாது புததிமானகளிற சிறநதவாகள அழுக
டைநத கணணுடியைப பாாககலாகாது தனககுததெரியாத
திரீயையும காபபிணியையும ஒரு காலும சேரலாகாது தெரிநத
ன மனைவியாக விவாகம செயதுகொளவதறகுமுன புணாசசி
யயலாகாது இதறகுமாருயின 1 அவகீாணியாவான அப
ாது அவன பிராயசசிததம செயதுகொளள வேணடும பிறா,
னவிகளை நோககலாகாது ஏகாநததில அவாகளுடன ஒா
ஸனததிலிருககலாகாது ஐமபுலனகளையும எபபோதும அட
வேணடும கனவிலும மனம சுததமாயிருககவேணடும தெரிந
வன வடககும மேறகும தலைவைததுப படுககலாகாது, கிழக
ம தெறகும தலைவைததுப படுககலாம உடைநததும தளாந
துமான படுககையில படுககலாகாது மறைவான இடததிலும
ஙகளுளள இடததிலும குறுககாகவும ஒருகாலும படுகக
காது காரியததிறகாகவாவது உடனபடிககையினுலாவது
ஸதிகாகளுடன சோநது போகலாகாது மனிதன ஆஸனத
தக காலால இழுததுககொணடு உடகாரலாகாது வஸதிரமில
மல ஒருகாலும ஸநானம செயயலாகாது ராததிரியில ஸநா
மசெயயலாகாது மிகததெரிநதவன ஸநானம செயதபிறகு
டமபைத தேயககலாகாது ஆபததில ராததிரியில ஸநானம
யயநோநதால அககினியையாவது பிராமமணனையாவது அருகில
வததுககொணடு ஸநானம செயயவேணடும ஸநானம செயபா
 சநதனம பூசிககொளளவும சுததவஸதிரததை உடுககவும
டாது மனிதன எபபோதும ஸநானமசெயதுதான வஸதிரங
ா உடுககவேணடும பூமாலைகளைத தொஙகவிடவும வெளிபபடச
டிககொளளவுஙகூடாது தூரஸதிரீயுடன ஒருகாலும ஸமபா
ணை செயயலாகாது வயலிலும வழியினருகிலும மலவிஸாஜ

1 பிரமமசாரிவிரதம தவறினவன

ன்ம செய்யலாகாது ஜலத்திலும தேவாலயத்திலும பசுக்கூட்ட
திலும நாற்சந்தியிலும பயிர்களிலும ஜனங்கள் தங்குமிடத்தி
ஒருபோதும மலமூத்திரவிஸர்ஜனங்களைச செய்யலாகாது போ
னத்திற்கும தும்மலுக்கும வழிநடைக்கும மலமூத்திரவிஸர்ஜன
திற்கும பிறகு சாஸ்திரப்பிரகாரம இரண்டுமுறை ஆசமனமசெய்
வேண்டும மார்பினுள்படும்படி ஜலத்தை ஆசமனமசெய்யவே
டும. அன்னமபுசிப்பதற்கு முன்னும பின்னும மும்மூன்றுமுை
ஜலத்தை ஆசமனம செய்யவேண்டும இரண்டுதரம வாயை
துடைக்கவேண்டும எப்போதும மௌனத்தோடு கிழக்குமு
மாய அன்னத்தைத தூஷிக்காமல சாப்பிடவேண்டும மனப்பூ
மாய்ச சிறிது எறியவேண்டும புசித்தபிறகு [1]அக்னியைத தொ
வேண்டும கிழக்கு முகமாயப புசிப்பது ஆயுளையும தெற்குமு
மாயப புசிப்பது புகழையும மேற்குமுகமாயப புசிப்பது தனத்
யும வடக்குமுகமாகப புசிப்பது நலவினைப பயனையும கொடுக்கு
அக்னிஹோத்ரம செய்தபின கோபத்தை விட்டுச சிறுவாக
முதலில புஜிப்பித்து அலங்காரம செய்துகொண்டு உயர்ந்த ஆ
னத்தில உட்கார்ந்து நெய்விட்டதனால பரிசுத்தமான அன்ன
தைப்போட்டு விழுங்கவேண்டும பிறகு, அக்னியைததொட்டு,ஜல
தினால எல்லா இந்திரியங்களையும எல்லா அவயவங்களையும நா
யையும உள்ளங்கைகளையும துடைக்கவேண்டும உமி, மயி
சாம்பல், மண்டையோடுகள் இவற்றை ஒருகாலும மிதிக்க
காது அயலான ஸ்நானமபண்ணின ஜலத்தைத தூரத்தில வி
வேண்டும பாவம போவதற்குரிய ஹோமங்களைச செய்யவே
டும சூரியனைப்பற்றிய மந்திரங்களைச சொல்லவேண்டும உ
கார்ந்தே சாப்பிடவேண்டும, ஒருபோதும நடந்துகொண்டு சா
பிடலாகாது நின்றுகொண்டு மூத்திரத்தை விடக்கூடாது, சா
பலிலும பசுக்கூட்டத்திலும விடக்கூடாது ஈரக்காலுடன புசி
வேண்டும ஈரக்காலுடன படுக்கலாகாது ஈரக்காலுடன புசிப
வன நூறுவருஷம ஜீவித்திருப்பான அக்னி பசு பிராமமணன இ
மூன்று தேஜஸ்களையும அசுத்தனாயிருந்து ஒருபோதுமதொட
கூடாது அப்படியிருந்தால ஆயுள்குறையாது சூரியன சந்திர
நக்ஷத்திரங்கள் ஆகிய மூன்றுவகை ஒளிகளைச சுத்தனாயிரா
பார்க்கவேகூடாது கிழவனவரும்போது சிறுவனுடைய உ
மேலநோக்கிச செல்லுகிறது எதிர்கொண்டு எழுந்திருப்பத
லும அபிவாதனமசெய்வதனாலும அவன அந்தஉயிரைத திரும்
வுமபெறுகிறான முதியோர்களை அபிவாதனம செய்யவேண்டு

[1] ' தண்ணருட்டில கையைக காயச்சிகொள்ளவேண்டும ' எனப

னை அவாகளுககு ஆஸனமபோடவேணடும கைகூபபிக காத
ககவேணடும போகுமபோது பினசெலலவேணடும உடை
ஆஸனததில உடகாரலாகாது உடைநத வெணகலபாததிரத
த தளளிவிடவேணடும ஒறறைவஸதிரததுடனபுசிககலாகாது
திரமிலலாமல ஸநானம செயயததகாது வஸதிரமிலலாம
சுததமிலலாமலும படுககவும தூஙகவுமகூடாது அசுதத
த தலையைத தொடலாகாது இநதிரியஙகளெலலாம அதி
பபவை மயிரைப பிடிபபது தலையிலடிபபது ஆகிய இவறறை
டுவிடவேணடும இரணடு கைகளையும சோததுககொணடுதன
யைச சொறியலாகாது அடிககடி தலைககு ஸநானம செயய
காது அபபடியிருநதால ஆயுள குறையாது தலைககு ஸநானம
பதபிறகு அஙகததில எவவிடததிலும எணணெயபடககூடாது
ரமெலலாமபோன எளபிணணுககைப புசிககலாகாது அசுத
றயிருபபவன ஒருபோதும ஓதுவிககவும ஓதவும ஆகாது
றறடிககுமபோதும தாநாறறமிருககுமபோதும மனததிலும
ததை நினைககலாகாது பூாவவிருததாநதம தெரிநதவாகள
த விஷயததில யமனுற சொலலபபடட சுலோகஙகளைச
லலுகினறனா, (அவறறின பொருள,) 'எவன அசுததனுக
கிறுனே, எவன அசுததனுக வேதாதயயனம செயகிறுனே,
ாகளுடைய ஆயுளை (முறையே) அறுககிறேன புததியை
தது விடுகிறேன எநதப பிராமமணன அறிவினமையினுல
ாதநாளில அதயயனம செயகிறுனே அவனுககு வேதமும
யவிடும, ஆயுளும குறைநதுபோகும' எனபது ஆதலால,ஜாக
தையோடு ஓதாதநாளிலஒருநாளுமஓதவேணடாம சூரியனுக
அகனிககும கோவுககும பிராமமணனுககும எதிராகவும வழி
ும மூததிரம விடுகிறவாகள ஆயுளகுறைநதவராகிறா மல
திர விஸாஜனஙகளைப பகலில வடககுமுகமாகவும இரவில
றகுமுகமாகவும செயயவேணடும அபபடிச செயவதால ஆயுள
டாது தீாககாயுளோடு ஜீவிககவிருமபுகிறவன, இளைததிருக
பிராமமணன கூததிரியன ஸாபபம இமமூவரையும அவ
னம செயயலாகாது இமமூவரும ஸாபபஙகளே ஸாபப
னது கோபிததுக கணணினுலஎவவளவுவரையில பாாககிறதோ
வளவுவரையில எரிததுவிடும கூததிரியன கோபிததால தன
ககிரமம எதுவரையில செலலுமோ அதுவரையில எரிததுவிடு
ன பிராமமணன நினைபபதனுலும பாாபபதனுலுமகுலததையே
ிததுவிடுவான ஆதலால, தெரிநதவன இமமூவரிடததிலும
ககிரதையோடு பழகவேணடும யுதிஷடிர! ஆசாரியரிடத

தில விரோதம பாராடடுவது எபபோதும தகாது கோபி
குருவை நலலவாாததை சொலலித தெளிவிககவேணடும குரு
காக நடநதாலும அவரிடததில ஸரியாக நடககவேண
குருவை நிநதிபபது மனிதாகளின ஆயுளை எரிததுவிடுமென
நிசசயம நனமையை விருமபுகிறவன மலமூததிரஙகளையும
சிலகளையும விடுவதையும காலலமபுவதையும தனனிருபபி
திறகுத தூரததில செயயவேணடும ராஜனே! தெரிநதவா
சிவபபுமாலைகளை அணியலாகாது தாமரை கருநெயதலக
தவிர மறறவறறில வெளளைமாலைகளையே தரிககவேணடும
யில சிவபபுபபுஷபததையும காடடுபபுஷபஙகளையும சூட
கொளளலாம சணபகபபூமாலைககு ஒருகாலும தோஷமி
ராஜனே! ஒவவொருநாளும ஸநானமசெயதபிறகு புதியசநத
தைபபூசிககொளளவேணடும புததியுளள மனிதன மேலகீழ
திரஙகளை மாறறலாகாது வேறு ஒருவன உடுததினதையும
கெடடுபபோனதையும உடுககககூடாது ராஜனே! படுககை
வேறுவஸதிரமும வீதியிலபோகுமபோது வேறுவஸதிர
தேவதாபூஜையில வேறுவஸதிரமும இருககவேணடும பு
யுளளவன தினை, சநதனம, விலவககாய, [1] தகரம, கேஸ
[2] இவறறைத தனிததனியே பூசிககொளளவேணடும ஸநா
செயது பரிசுததனாய அலஙகாரஙகளைச செயதுகொணடு உபவ
மிருககவேணடும வீணாக உபவாஸமிருககலாகாது பிற
த்தை அபகரிககககூடாது அமாவாஸை முதலிய புண
காலஙகளெலலாவறறிலும பிரமமசாரிவிரததததோடேயே இரு
வேணடும ராஜனே! மறறொருவனோடு ஒரேகாலததில
பாததிரததில அனனததைப புசிககலாகாது உணடுமிருநத
யும அலக்ஷியமாகபபோடடதையும முகரபபடடதையும தின
கூடாது ஸாரமெடுததவறறை உணணலாகாது பாாத
கொணடிருபபவாகளுககுக கொடாமல் உணணலாகாது பு
சாலியானவன உடகாராமலும சுததமிலலாமலும பெரிபே
முனனிலையிலும கூடடபபுஜிககததகாதவாகளிடததிலும பின
வைததுககொணடும பக்ஷணஙகளைத தினனககூடாது க்ஷேமத
விருமபுகிறமனிதன அரசு, ஆல, சணல, அததி இவறறைததி
லாகாது ஆடு பசு மயிலஇவறறின மாமஸஙகளையும உலாநதப
ஸததையும பழையமாமஸததையும விடடுவிடவேணடும தெரி
வன கையிலவைததது உபபைசசாபபிடலாகாது, இரவிலும ஆக
தயிராகவிருததமா தேன இவறறை இரவில ஒருநாளும குடிக

1 ஒரு வாஸனைபபொருள 2 ஸநானததிறகுமுன

து நியமமுள்ளவன் காலைமாலைகளில் புசிக்கவேண்டும் இடை
புசிக்ககூடாது சிறுவனோடு புசிக்ககூடாது பிறருடைய
ாதத சேஷத்தைப் புசிக்ககூடாது மௌனத்தோடிருக்க
ணடும் ஒற்றைவஸ்திரத்தோடும் படுத்துக்கொண்டும் ஒரு
ாதும் புசிக்ககூடாது தரையில் ஒருபோதும் புசிக்கலா
து சத்தமில்லாமலும் ஓசையுண்டாகும்படியும் உண்ணலா
து ராஜனே! புத்திசாலியானமனிதன் அதிதிகளுக்குக்
கத்தைமுன்னிட்டு அன்னங்கொடுத்துப் பிறகு, வேறு நினை
ாமல் புசிக்கவேண்டும் ராஜனே! ஒருபந்தியில் மற்றவரைப்
ாலவே தானும் அன்னத்தைப் புசிக்கவேண்டும் வேண்டின
ளுக்கு அன்னம்போடாமல் புசிப்பவன் ஆலாகலவிஷத்தைப்
த்தவனுவான் தீர்த்தம், பாயஸம், மா, தயிர், நெய், தேன்
றறைத் தவிர மற்றவற்றில் சேஷத்தை யாருக்கும் கொடுக்க
ாது புருஷசிரேஷ்டனே! சாப்பிடும்போது ஸந்தேகப்படக்
ாது நன்மையை விரும்புகிறவன் போஜனத்திற்குப்பின்
ரைக் குடிக்ககூடாது ஆசமனஞ்செய்து கையினால் ஜலத்
ப பெருகவிட்டு வலக்கால் கட்டைவிரலை நனைக்கவேண்டும்
ாரத்தில் தோந்த மனிதன் நியமத்துடன் கையைத்தலையில்
த்து அக்கினியைத்தொடுவதனால் இனத்தாரிற்சிறந்தவனுகிறான்
ணமூக்கு முதலிய) இந்திரியஸ்தானங்களையும் நாபியையும் உள்
ைகைகளையும் ஜலத்தினால்தொட்டு வெளியிற்புறப்படவேண்டும்
ைகையுடன் போகலாகாது உள்ளங்கையில் கட்டைவிரலின்
டியைப் பிராம்மதீர்த்தமென்று சொல்லுகின்றனர் சுண்டுவிர
ர வெளிப்புறத்தைத் தேவதீர்த்தமென்று சொல்வது பார
ன! கட்டைவிரலுக்கும் ஆள்காட்டிவிரலுக்கும் நடுவிலுள்ள
தினால் ஜலத்தைவிட்டுச் சாஸ்திரப்பிரகாரம் பித்ருகாரியங்
ாச் செய்யவேண்டும் அயலார்மேல் பழிசொல்லலாகாது
ானுத்தை ஒருகாலும் சொல்லலாகாது நன்மையைவிரும்பு
மனிதன் சிறிதும் கோபத்தை உண்டாக்கலாகாது பதிதாக
ன பேசுவதை விரும்பலாகாது அவர்களைப்பார்ப்பதையும்
டுவிடவேண்டும் அவர்களுடன் சேரலாகாது அப்படியிருந்
ல தீர்க்காயுளை அடைவான் பகலில் பெண்கலவிசெய்யலாகாது
ணிகையையும் வேசியையும் ருதுஸ்நானஞ்செய்யாத மனைவியை
சேரலாகாது [1] அதனால் நீண்டஆயுளை அடைவான், அந்த அந்
காரியங்களைச் செய்யும்போது [2] அவ்வவற்றிற்குரிய தீர்த்தங்
ினால் அந்த அந்தக்காரியங்களை நடத்தி மூன்றுதரம் ஜலத்தை

1 இந்த நியமத்தால் 2 உள்ளங்கையிலுள்ள இடங்கள்

ஆசமனம்செய்து இருமுறை வாயைத்துடைத்தபிறகு மனி
சுத்தனுவான மனிதன இந்திரியங்களை ஒருமுறை ஜலத்தி
தொட்டு மூனறுமுறைபரோக்ஷித்துககொண்டு பிதருகாரியங்க
யும தேவகாரியஙகளையும வேதத்திறசொன்னவிதிப்படி செ
வேணடும கௌரவனே ! பராமமணனுககாக ஏறபட்ட சௌ
த்தையும நான சொலலுகிறேன, கேள அதிகமாகவும பிறருக
பிரதிகூலமாகவும பேசினுலும அதிகபோஜனம செய்தா
எலலாவறறிறகும சுத்தத்திறகாகப பிராமமதீரத்தத்திஞல
மனமசெயயவேணடும காறி உமிழநதாலும தும்மினுலும
மனம செயவதனுல சுத்தனுவான காறிஉமிழதல, புணா
தும்மல, கணதுடைத்தல, தூரஸதிரீயையும வஸதிரமிலலாதவ
யும பாரத்தல இவறறிறகு ஆசமனம விதிககபபட்டிருககிற
ஆசமனம செய்யுமபோதெலலாம பிரணவத்திஞல கா
தொட்டு உடனே சூரியனைப பாரககவேணடும வயதுமுதிர
வன, கறறதவன, சினேகிதன, கணவனிலலாதஸகோதரி, ஆ
ரியா, உயாகுலத்தோன, பணடிதன இவாகள ஏழையாயி
தால தனனுலகூடியவரையில இவாகளைக காபபாறறவேண
இவாகளை வீட்டில வைத்துககொளளவேணடும அது தனத
யும ஆயுளையுமகொடுககும வீட்டில [1] புறுககளையும கிளிகளை
நானதநானகுருவிகளையும வைத்துககொளளவேணடும தே
விககிரகஙகள, கணணுடி, சநதனம, பூககொடிகள, நலலஜ
பொன, வெளளி இவை வீட்டிறகுமஙகளமானவை வீட
இவையிருபபது [2] வெளவாலகளிருபபதுபோலக கெடுதலி
தது கருடனகள கழுகுகள [3] புறுககள தேனவணடுகள இ
வீடுகளில உடகாரநதால அபபோது வீடுகளுககுச சாநதிசெ
வேணடும பெரியோாகளின சாபமும மஹாதமாககளை நிந
பதும அமஙகளத்திறகிடமானவை மஹாதமாககளிடமு
அதிக ரஹஸயஙகளை ஒருபோதும சொலலலாகாது அர
கரசே ! யுதிஷடிரனே ! தாழநதஜாதிஸதிரீகளையும ராஜபதனி
யும தனககுச சிநேகமானஸதிரீகளையும விதவானகள,
வாகள, கிழவாகள, வேலைககாராகள, பநதுககள, பராமம
கள, அடைககலமாகவநதவன, [4] சிநேகிதாகள இவாக
ஸதிரீகளையும சேராமலிருககவேணடும அதனுல, நீ
ஆயுளை அடைவான நனமையைக கருதுகிற புததிசாலிய
வன பராமமணனுலும சிறபியினுலும கட்டபபட்ட வீ

1 ‘ பாராவதம ’ எனபதுமூலம 3 ‘ கபோதம ’ எனபதுமூல
2 கரபபு எனினுமாம 4 உறவினாகள எனறும கொளள

போதும வஸிககவேணடும ராஜனே! புததிசாலியானவன
தியையில தூஙகவும கலவிகறகவும புசிககவுமாகாது அதனுல
ட ஆயுளை அடைவான க்ஷேமததைககருதுகிறவன இரவில
ருகாரியஙகளையும தேக அலஙகாரஙகளையும ஸநானததையும
யலாகாது பாரதனே! ராததிரிபோஜனததில மாவையும
ற வெணமையானவறறையும ஜலபானததையும விடடுவிட
ணடும இரவில திரமபச சாபபிடலாகாது, ஸஞசரிககலா
ற, போஜனம செயதவுடன புணாசசிசெயயலாகாது, ஓட
காது, அதிக நகைபபுஉணடாககததககக காரியததைச செயய
காது போஜனமசெயதபிறகு பலகுததலாகாது, வேலை
யலாகாது சிறநதகுலததிறபிறநதவளும நலலலக்ஷணஙகள
ருநதினவளும நலலநக்ஷததிரததிறபிறநதவளும பிராயததிற
யவளுமான கனனிகையை விவாகம செயதுகொளளவேண
பாரதனே! ஸநததியையுணடாககிக குலததைநிலைநிறுத
குலதாமஙகள விருததியானபின புததிராகளைப பிரிதது
ககவேணடும சனனிகையைபபெறறுல உயாகுலததிறபிறநத
திசாலிககுக கொடுககவேணடும பாரதனே! புததிராகளுககு
குலததுபபெணணை விவாகமசெயயவேணடும வேலைககாரா
சசமபாதிககவேணடும தலைமுழுகிததான தேவகாரியத
யும பிதருகாரியததையும செயயவேணடும பாரதனே! தன
டைய ஜனமதிதியிலும அஷடமியிலும சதுாததசியிலும அமா
சைமுதலியபுணயகாலஙகளிலும ஜனமநக்ஷததிரததிலும பூரட
தி உததிரடடாதிகளிலும கிருததிகாநக்ஷததிரததிலும கன
மநக்ஷததிரததிறகு ஐநதாவதுநக்ஷததிரததிலும மறறக
ாடியநக்ஷததிரஙகளிலும எணணெய தேயததுககொளள
காது சோதிடசாஸதிரததில மறுககபபடட நாடகளெலலா
றையும விடவேணடும அரசாககரசே! க்ஷெளரததை ஜாக
தையுடன கிழககுமுகமாகவாவது வடககுமுகமாகவாவது
நது செயவிததுககொளளவேணடும அதனுல தீககாயுளை
டைவான தனமனைவி காபபமாக இருககுமபோது ஸமுததிர
ானததையும க்ஷெளரததையும சிராததபோஜனததையும
யபவன புததிரனுடையபலனை அடையான ஸாதுககள,
சாரியாகள, பிராயததிறபெரியோா, முககியமாகக குலபபெண
இவாகள தனனைச சோநதவராயிருநதாலும பிறரைசசோந
ராயிருநதாலும அவாகளினகுறறததை எடுததுப பேசலா
து பாததஸரேஷடனே! பிறாகுறறம பேசுவது பாவததிறகுக
ரணமெனறு சொலலபபடுகிறது ராஜனே! அஙகஹீனமுளள

ஸதிரீயையும ஒரே கோததிரததிறபிறநத பெணணையும தாய
குலததிறபிறநதபெணணையும ஏறறததாழவான அவயவமு
பெணணையும விவாகமசெயயலாகாது வயதிறபெரியவளை
துறவியையும கறபுளளவளையும தாழநதஜாதி உயாநதஜா
பெணகளையும விடவேணடும குலமதெரியாதவளையும தாழகு
தாளையும தெரிநதவன சேரலாகாது செமமட்டைகிற
குஷடரோகமுமுளளபெணணை நீ விவாகமசெயயாதே ராஜ
காககைவலிபபும வெணகுஷடமுமக்ஷயரோகமுமுளளகுலத
பிறநதவளையும இழிவானவளையும விடடுவிடவேணடும தே
தில அதிகரோமஙகளுளளவளும அதிகபபருமனுளவளும த
தநதையாகளிடததிலேயே இருபபவளும நாணமறறவ
1 ஸகோதராகளிடததிலேயே திருபதியாயிருபபவளும சிவ
கூநதலுளளவளுமான கனனிகைகளை விடடுவிடவேணடும
குளளவளும அதிருஷடததுககுரிய லக்ஷணஙகள பொருநதி
ளும மனததிறகுங கணணுககும இனியவளுமான பெணணை
விவாகம செயயககடவாய யுதிஷடிர! நனமையைக கருது
வன தனககு உயாநதகுலததிலும தனககுச சரியான குல
லும விவாகமசெயதுகொளளவேணடும இழிகுலததாரை
ஆசாரமகெடடவளையும வாஙகலாகாது விவாகமசெயதபிற
அகனிகளை உணடாககிககொணடு வேதஙகளில சொலலபப
வையும பிராமமணாகளால சொலலபபடடவையுமான கிரி
ளெலலாவறறையும ஊககததுடன செயயவேணடும ஸ
களினமேல பொறாமையிருககலாகாது மனைவியை நனறு
காபபாறறவேணடும பொறாமையானது ஆயுளைக கெடுததுவி
ஆதலால, அதை விடவேணடும பகலிலதூஙகுவதும சூரிய
தயததிறகுபபின தூஙகுவதும காலையிலும ராததிரியி
சுததமிலலாமலிருபபதும ஆயுளைககெடுககும பாரதனே! பி
மனை சேருவதும நாவிதனதீணடும அதிகபோஜனமும ஆயு
கெடுககும இவறறைச செயயாமலிருகக முயலவேணடும ஸ
களில போஜனததையும ஸநானததையும மலவிஸாஜனததை
செயயலாகாது அபபோது ஒருவேலையும செயயாமல அட
யிருககவேணடும ராஜனே! ஸநானமசெயதபிறகு பராமம
களைபபூஜிககவேணடும ஸநானமசெயது தேவதாநமஸகாரத
யும குருககளுககு அபிவாதனததையுமசெயயவேணடும. வ
கபபடாமல யாகததிறகுப போகலாகாது, பாபபதறகுமா

1 'பராதருஜாமதுஷடாம' எனபது மூலம, 'பராதாவினமகளை அதிக ஸநதோஷமுளளவளையும' எனறும கொளளலாம

போகலாம பாரதனே! பூஜைசெயயாதவிடததிறகுபபோவது
ஜேககுறைககும தனிததுப பிரயாணமபோகலாகாது இரவி
ம தனிததுப போகலாகாது பிராணுபாயமிலலாதபோது
மழககாமல அயலாருடைய அனனததைப புசிககலாகாது
காததிஷட சிராததததிலும முககியமாக முதலதினம செய
நகஙஙாததததிலும புசிககலாகாது ஸபிணடீகரணததிலும
ஸிகஙகளிலும புசிபபதை விடவேணடும மாலேசசநதிவேளே
நவகறகு முனனமே வீட்டிலிருககவேணடும தாய தநதை
சாரியாகளின கடடளையைச செயயவேணடும புருஷஙரேஷ
னே! அது நலலதா தீயதாவெனறு விசாரிககககூடாது கூத்த
யன முககியமாய விலவிததைதையப் பயிலவேணடும ராஜனே!
நாவேதததிலும வேகததிலும யானே ஏறுவதிலும குதிரை
வதிலும தேரோடடுவதிலும பயிறசிசெயயவேணடும அர
ககரசே! முயறசியோடிரு முயறசியுளளவன ஸுகமாக
நததியாவான பகைவராலும வேலைககாரராலும சுறறததா
லும வசபபடுததபபடாமல பிரஜைகளேக காபபதில ஊககத
ாடிருபபவன எபபோதும கஷடததைஅடையான பாரதனே!
ஜனே! தாககம வியாகரணம ஸஙகீதம மறறுமுளள கலேகள
றறை நீ தெரிநதுகொளளவேணடும புராணஙகள இதிஹா
கள சதைகள மஹாதமாககளின சரிததிரஙகள இவறறை நீ
நதியமும கேடகவேணடும பூஜிககததககவரைப பூஜிககவேண
இகழததககவரை இகழவேணடும கோககளுககாகவும
ாமமணாகளுககாகவும உயிரைவிடடும யுததம செயயவேண
பெணகளிடததில வசபபடலாகாது (அவாகளேக) கவனிகக
ணடும தனசகதிககுதத தககபடி தானமசெயய விருமபவேண
பிராமமணாகளே அவமதிககலாகாது ஏழைததனம பிராம
ணாகளால வேணடபபடுவது பதிதாகளுடன பேசலாகாது
ரஸதிரீயை அழைககலாகாது தூரமாயிருககும மனேவியை
கிடடநெருஙகவும அழைககவுஙகூடாது தெரிநதவன
லாநாள ஸநானமசெயத பிறகு இரவில சேரலாம ஐநதா
துநாள சோநதால பெண பிறககும ஆறுவதுநாள சோநதால
ணபிறககும பதினறுவது நாளவரையில புததரோதபததிககு
ககியமான ருதுகாலமெனறு சொலலபபடுகிறது தெரிநதவன
நதமுறைபபடி மனேவியைச சேரவேணடும தன குலததோா
றறததாா ஸநேகிதா எலலாரையும கௌரவிககவேணடும தன
நதியளவு பலவித தக்ஷிணேகளோடு யாகஙகளேசசெயயவேணடும
ஜனே! அதறகு மேல வனததிலிருககவேணடும ஆயுளுககுக

காரணமானவறறை உனககுக குறிபபாகச சுருஙகச செ
னேன யுதிஷடிர ! மறறவறறை மூனறுவேதஙகளும தெ
பெரியோாகளிடம தெரிநதுகொளளவேணடும ஐசுவரியத
உணடாககுவதும ஆசாரம கீாததியைபபெருககச செயவ
ஆசாரம ஆசாரததிஞல ஆயுள அதிகபபடுகிறது ஆச
குறறஙகளைப போககுகிறது உபதேசஙகளெலலாவறறுள
ஆசாரமே சிறநததாகச சொலலபபடுகிறது ஆசாரததிஞ
டாவது தாமம தாமததிஞல ஆயுளவளருகிறது. புகழை
ஆயுளையும ஸவாககததையும மஙகளததையும கொடுபபத
இநதப பெரியவிஷயம எலலா வாணததாரையும பறறிப பிர
விஞல தயையுடன சொலலபபடடது ராஜனே ! இதை ந
மாகக கேடடுககொணடும சொலலிககொணடுமிருபபவன
ஆசாரததைசசெயது சிறநத லோகததை அடைவான " என

நூறறறுபததிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(ஸகோதரர்கள் ஒருவரிடம் ஒருவர் நடந்துகொள்ளுமுறை முதலிய

யுதிஷடிரா, " பரதஸரேஷடரே ! மூததஸகோதரன இ
வாகளிடததில நடநதுகொளள வேணடுவதும இளையவாகள
தவனிடததில நடநதுகொளளவேணடுவதும எபபடி எனப
எனககுசசொலலும " எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலாஞா
" அபபா ! பாரதனே ! நீ பெரியவனனறே ? ஆதல
பெரியவனபோல நடநதுகொள குருவினுடைய மிககசி
ஒழுககநதான சிஷயனுககு ஒழுககம பாரதனே ! புததிதே
யிலலாத குருவினிடததில சிஷயன இருககமுடியாது கு
குததகுநதபடிதான சிஷயனுடைய ஒழுககமிருபபது ெ
தவன குருடனுயிருககவேணடுங காலததில குருடனுகவும மூ
யிருககவேணடுங காலததில மூடனுகவும இருககவேணடும 1
றுதவநேரிடுமாஞல அது நீஙகுமபடி அவாகளுககு எடுததுை
வேணடும எனனனில, சிறபபிஞறபொறுமையுறற மனே
பாடுளளவாகள பகைவாகள போலவே கணமுனனே
களைக கலைததுவிடுவா அவாகள கலைபபதிஞல கலையாமல
தியாயிருககவேணடும குநதிபுததிரனே ! ஐசுவரியததி

---

1 ' ஆசாாயாகளிடததில தவறுநேருமாஞல பிரஸதாவம நே
போது அது குறறமாகாதபடி பரிகாரததுடன சொலலவேணடும '
றும கொளளலாம

ாருமையுறற பகைவாகள் கலபபதறகே எணணமுளளவா
ா குலததைதச சிறபபிபபவனும கெடுபபவனும ஜயேஷடன
ன இவவுலகததில பெருமபாலும மூததவன கெடட ஒழுககத
ால எலலாவறறையும கெடுககிருன இளையவாகளுககுத தீஙகு
யயும மூதத ஸகோதரன ஜயேஷடனுகான அவனுககுப பாக
லை அரசாகள அவனை அடககவேணடும மோசம செயயும
ிதன பாபலோகஙகளுககுப போவது திணணம அவன தகப
ுககுப புததிரனுகப பிறநதது பயனிலலாமையால வீணெனறு
ாலலபபடுகிறது பாவியான மனிதன குலததிற பிறபபது
ய தநதைதசளுககு அனாததததிறகாகததான அவன கீாததி
மறைதது அபகீாததியையே உணடுபணணுகிருன ஒழுககங
டட ஸகோதராகளனைவருமே தாயபாகததிறகுரியவராகாா நல
ாழுககமிலலாத ஜயேஷடனுமே பாகததிறகுத தகாதவன
ிஷடனுசகுச சொலலவேணடுமா? ஜயேஷடன கனிஷடா
நககுக கொடாமல தான தனககு வருமபடியைச செயது
ாளளலாகாது தகபபனுடையசொததுத தமபிககும உணடு
ி நடபபவனுககுக கால [1] ஓயநதுபோவதுதான பலன தனக
கிடைததைதத தானடையவேணடும இஷடபபடாவிடடால
தைக கொடுககவேணடாம அவிபகத ஸகோதராகள சோநது
பறசிசெயதால பாகம கொடுககவேணடுமே பிதாவானவன
திராகளுககு ஏறறககுறைவாகப பாகம ஒருகாலும கொடுகக
காது ஜயேஷடனும கெடடவாகளாயிருநதாலும நலலவா
ாயிருநதாலும இளையவாகளை அவமதிககலாகாது பெரியோா
பிழைபொறுககவே வேணடுமே அவாகளால பொறுககவுமுடி
பெணணுயிருநதாலும பிராயததிற சிறியவனுயிருநதாலும
ாகளிடததில நலலொழுககததைக கணடால அதை எடுததுக
ாளளவேணடும தாமமாகக கிடைதத பொருளதான சிலாக
மெனறு சொலலுகின்றனா அதை விதிபபவா [2] மூவாளனறு
ியபபடடிருககின்றனா கௌரவததில ஓா [3] உபாததியாயா
து [4] ஆசாரியாகளுககு மேறபடடவா பதது உபாததியாயா
நககு மேறபடடவன தநதை பததுததநதைகளுககும அலலது
முழுதுககுமே மேறபடடவள தாய தாயககுச சமமான
நவிலலை தாய எலலாரிலும சிறநதவளாயிருபபதனுலேதான

[1] ஜயேஷடன வருமபடி ஸமபாதிபபது பொதுவுககாகவேயனறி
னுககுமடடுமெனறு எனபது [2] மாதா, பிதா, உபாததியாயா
[3] கறபிபபவா [4] மநதிரோபதேசம செயபவா

அவனை குருவென்று நினைக்கின்றனர். பாரதனே! தந்தையிறந்த பின் ஜ்யேஷ்டஸகோதரன் தந்தைக்குச் சமமானவன். இளையவர்களுக்கு ஜீவனத்தைக் கற்பிப்பவனும் அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டியவனும் அவன்தானே? கனிஷ்டர்களனைவரும் அவனை நமஸ்கரித்து அவன் மனத்திற்கு ஒத்து இருக்கவேண்டும். பிதாவைப்போல அவனை அடுக்கவேண்டும். பாரதனே! தந்தை தாய் இருவரும் தேகத்தை உண்டுபண்ணுகின்றனர். ஆசாரியனால் உண்டாக்கப்பட்ட [1] ஜன்மமானது உண்மையானது. அதற்கு மூப்பு இறப்புக்கள் இல்லை. பரதஸ்ரேஷ்டனே! ஜ்யேஷ்ட சகோதரி மாதாவுக்குச் சமமானவள். ஜ்யேஷ்ட சகோதரனுடைய மனைவி அவன் குழந்தையாயிருக்கையில் எவளிடம் ஸதன்யபானம் செய்திருப்பானோ அவளும் தாயைப்போலவே ஆவாள்" என்றார்.

நூற்றறுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உபவாஸத்தின் பலன்)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! எல்லா வருணத்தாருக்கும் மிலேச்சர்களுக்கும் உபவாஸத்தில் எண்ணமிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. பிராமணர்களாலும் க்ஷத்திரியர்களாலும் நியமங்கள் செய்யப்பட வேண்டியவையென்று நமக்குக் கேள்வி. பிதாமஹரே! அவர்களுக்கு உபவாஸத்தால் என்ன புண்ணியமிருக்கிறது? ராஜரே! எல்லாருக்குமுள்ள நியமங்களையும் உபவாஸங்களையும்பற்றிச் சொல்லக்கடவீர். ஐயா! உபவாஸம் செய்பவன் என்னகதியை அடைவான்? உபவாஸம் சிறந்த புண்ணியமும் சிறந்த பரிசுத்தமுமாயிருக்கிறதே? புருஷஸ்ரேஷ்டரே! இங்கே உபவாஸமிருப்பதனால் மனிதன் என்ன பயனை அடைகிறான்? எப்படி பாபத்தினின்று விடுபடுகிறான்? புருஷஸ்ரேஷ்டரே! தாமத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் மற்றுமுள்ள புண்ணியலோகங்களையும் எப்படி அடைகிறான்? ராஜரே! உபவாஸம் இருந்தபின் என்ன செய்யவேண்டும்? எந்தத் தர்மத்தினால் நலமான விஷயஸுகங்களை அடையலாம்? எனக்குச்சொல்லும்" என்று கேட்டார். இவ்வாறுகேட்கும் தாமந்தெரிந்தவரும் குந்திபுத்திரருமான

[1] 'இங்கு ஆசாரியன்' என்பது உபாத்தியாயருக்கும் மந்திரோபதேசம் செய்தவருக்கும் பொது

ன யுதிஷடிரரைபபாாதது, தாமததின நடபம அறிநதவரும
்தனுவின புததிரருமானபீஷமா பினவருமாறு சொலலலானா
"மஹாராஜனே! இநதவிஷயம முறகாலததிலேயே நான
ளவிபபடடதுதான பரதஶரேஷடனே! பிரமமாவின புததிர
ம தவததையே. தனமாகவுடையவருமாகிய அஙகிரஸெனனும
னிவரிடததில உபவாஸம செயவதிலுளள சிறநத குணஙகளைப
றி நீ எனனைக கேடடபடியே நான கேடடேன பரதஶரேஷ
னே! அகனியில பிறநதவரும சிறநத மகிமையுளளவருமான
நத ரிஷி, எனனால இநதக கேளவிகேடகபபடடபோது, உப
ஸம செயவது புணணியமெனபதைபபறறிச சொனனா
தைச சொலலுகிறேன கௌரவரை விருததிபணணுகிறவனே!
நஷஶரேஷடனே! பிராமமணாகளுககும க்ஷததிரியாகளுககும
னறு தினஙகள உபவாஸம விதிககபபடடிருககிறது ஒனறு
ணடு மூனறுதினஙகளும உபவாஸம சொலலபபடடிருககிறது
வசியாகளும சூததிராகளும அறியாமையினால மூனறு தினம
லலது இரணடுதினம உபவாஸம செயவராயின அவவுப
ஸஙகளுககுப பலனிலலை [1] நாலாவதுகாலததில புசிபபதை
டுவதுதான வைசியனுககும சூததிரனுககும விதிககபபடடிருப
து அவாகளுககு மூனறுதினஉபவாஸம தாமநதெரிநத வைதி
களால விதிககபபடவிலலை பாரதனே! பஞசமியிலும ஷஷடி
லும பௌாணமியிலும மனததையும இநதிரியஙகளையும அடககி
நவேளை போஜனததோடு உபவாஸமிருபபவன பொறுமையும
ழகும தேகததில நலலமணமுமுளளவனாகப பிறபபான பஞ
ஷஷடி இரணடுதினஙகளும உபவாஸமிருநது வீடடில பிராம
ணாகளைப புசிபபிததுத தேவாகளைப பூஜிககும புததிசாலியான
ன ஸநததியிலலாதவனாகவும ஏழையாகவும ஒருகாலுமிரான
ளரவனே! கிருஷணபக்ஷததில அஷடமியிலும சதுாததசியி
ம [2] உபவாஸமிருபபதனால வியாதியறறவனாகவும சூரனாகவும
பபான மாாகழிமாததை ஒருவேளை போஜனததோடு
ாககித தனசகதியளவு பிராமமணாகளைப புசிபபிபபவன வியா
களாலும பாவஙகளாலும விடுபபடடு எலலா நனமைகளும
மபினவனாகிக கிருஷிசெயது எலலாபபயிாகளும செழிததுத
ன தானியஙகள மிகுதியாகபபெறறவனாவான குநதிபுததிரனே!

---

[1] பிராத, ஸஙகவ, மததியானன, அபரானன எனனும நாலுகாலங
ாயும தளளி ஸாயஙகாலததில அதாவது, இருபததைநதுநாழிகைககு
ல புஜிபபது [2] ஒருவேளைபோஜனததை உபவாஸமெனறுகொளக

ைதமாஸததை ஒருவேளை போஜனததுடன 'போககுகிறவ
சிறந்த பாககியமும அழகும புகழுமுளளவனுகப பிறபபா
பிதருபகதியுடன மாசிமாததை ஒருவேளை போஜனததுட
கடததுகிறவன செலவமநிரமபினவீட்டிற பிறநது சுறறததா
ளெலலாரும விருமபுமதகுதியை அடைவான பஙகுனிமாஸத
ஒருவேளை உணவோடுகடததுகிறவன பாககியமும அழகும பு
முளளவனுகப பிறபபான, ஸதிரீகள விருமபததககவனுவா
அவாகள அவனுககு வசபபடுவாாகள சிததிரைமாஸததை
மததுடன ஒருவேளை போஜனததினுல கடததுகிறவன பொ
னும மணியும முததுமநிரமபின பெரிய குலததில பிறககிறுன
திரியஙகளைஜயிதது ஒருவேளை போஜனததினுல வைகாசிமா
ைதககடததும ஆணுகடடும பெணணுகடடும தம குலததோ
சிறநதவராவாா ஆனிமாததை ஒருவேளைபோஜனததோடு கட
தும புருஷனும ஸதிரீயும ஒபபறற சிறநத ஐசுவரியததை அ
வாா சோமபலிலலாமல ஆடிமாததில ஒருவேளை போஜ
தோடிருபபவன தானியஙகளையும தனஙகளையும புததிராகளை
மிகுதியாக அடைநதவனுவான ஆவணிமாததை நியமததுட
ஒருவேளைபோஜனததினுற போககுகிறவன அழகும செல
முளளவனுய எககாலமும ஸுகமாயிருபபான அநேக மனை
ளும புததிராகளும மிகுதியான தனஙகளுமுளளவனுவான பு
டாசிமாதம ஒருவேளை ஆகாரததுடனிருககும மனிதன பசுக
நிரமபின அழியாத பெருஞசெலவததை அடைவான ஐப
மாததை ஒருவேளை போஜனததினுற கழிபபவன சிறநத பு
யுளளவனும வாகனஙகள நிரமபினவனும அனேக புததிராகளு
ளவனுமாவான காாததிகைமாஸமெலலாம ஏகபோஜனம
யுமமனிதன சூரனுமஅனேகமனைவியுளளவனும புகழுளளவனு
வான புருஷஶ்ரேஷ்டனே! இவவாறு உபவாஸமிருககும மா
களைபபறறிச சொனனேன ராஜனே! தினஙகளின நியமஙக
பறறியுமசொலலுகிறேன, கேள பாரதனே! ஒவவொருபக
ஆனபிறகு அனனததைபபுசிபபவன பசுககளுமபுதராகளும நி
பிததீாககாயுளுளளவனுவான ஒவவொருமாததிலுமமுமமூ
தினஙகளாகப பனனிரணடுவருஷம உபவாஸமிருபபவன எ
இலலாமலும மனததுயரமிலலாமலும ஒருகூடடத தலைவனுயி
பான பரதஶ்ரேஷ்டனே! முனசொனனநியமஙகளெலலாமபன
ரணடுவருஷகாலம செயயவேணடியவை இநத நியமஙகளினமு
யைச சொனனேன அரசனே! காலையிலுமமாலையிலும போஜ
செயது இடையில ஜலபானமும செயயாமலும எபபோதும அ

ஸையை நியமமாகவைத்துக்கொண்டும் அக்னிஹோத்திரம் செய்து கொண்டும் இருப்பவன் ஆறுவருஷங்களில் பயன்பெறுவானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை அவன் அக்நிஷ்டோமயாகத்தின் பலனை அடைவான் அநந்தபுண்ணியசாலியான மனிதன் பாவமற்றவனாகி ஆயிரக்கணக்கான ஸ்திரீகள் நிரம்பினதும் ஆடல்பாடல்கள் முழங்குவதுமான அப்ஸரஸுகளின் லோகத்தில் உல்லாஸமாயிருப்பான், சிறந்த பொன்னின் ஒளியினால் விளங்கும் விமானத்தில் ஏறி ஆயிரம்வருஷத்திற்குக் குறையாமல் பிரம்மலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான், அது ஆன்பின், இவ்வுலகத்திற்குவந்து சிறந்த மகிமையையும் அடைவான் ஒருவருஷம் முழுதும் தினத்திற்கு ஒருவேளை போஜனத்துடனிருக்கும் மனிதன் அதிராத்ரமென்னும் யாகத்தின்பலனை அடைவான் அவன் முப்பதினாயிரம்வருஷகாலம் ஸ்வர்க்கலோகத்திற் கொண்டாடப்படுவான், அது ஆன பின், இவ்வுலகத்திற்குவந்து சிறந்தமகிமையை அடைவான் ஒரு வருஷகாலமுழுதும் நாலாவதுநாள் போஜனஞ்செய்துகொண்டு அஹிம்ஸையையும் ஸத்தியத்தையும் விடாமற் புலன்களையடக்கி இருப்பவன் வாஜபேயயாகத்தின்பலனை அடைவான், முப்பதினாயிரம்வருஷகாலம் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் பூஜிக்கப்படுவான் குந்திபுத்திரனே! ஆறாவதுநாள் புசித்துக்கொண்டு ஒருவருஷம் போக்கின மனிதன் அசுவமேதயாகத்தின்பலனை அடைவான். அவன் சக்கரவாகங்கள்கட்டின விமானத்தில் ஏறிச்செல்வான், நாற்பதினாயிரம்வருஷங்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பான் ராஜனே! ஒருவருஷம் எட்டாவதுநாள் போஜனத்தோடு ஜீவித்திருக்கும் மனிதன் கவாமயனயாகத்தின்பலனை அடைவான், ஹம்ஸபக்ஷிகளும் ஸாரஸபக்ஷிகளும் கட்டினவிமானத்தில் ஏறிச்செல்வான் அவன் ஐம்பதினாயிரம் வருஷகாலம் ஸ்வர்க்கத்தில் மகிழ்ந்திருப்பான் வேந்தனே! ஒவ்வொரு பக்ஷமானபின் புசித்துக்கொண்டு ஒருவருஷம் இருப்பவனுக்கு ஆறுமாஸத்திய உபவாஸத்தின் பலனுண்டென்று பகவானான அங்கிரஸ் சொன்னார் அவன் அறுபதினாயிரம்வருஷகாலம் ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வஸிப்பான் ராஜனே! அவன் தூங்கிப் பலவகை இனியவையும் காதுக்கேட்பவையுமான வீணை[1] வல்லகி வேணு என்னும் வாத்தியங்களின் முழக்கங்களினால் எழுப்பப்படுவான் அப்பா! அரசனே! மாஸத்திற்கொருதரம் ஜலபானம் செய்துகொண்டு ஒருவருஷமிருப்பவன் விசுவஜித்தென்னும் யாகத்தின்பலனை அடைவான் அவன் சிங்கங்களும் புலிகளும்கட்டினவிமானத்திலேறிச்

---

[1] வீணையின் ஒருவகை

செலவான, எழுபதினயிரமவருஷஙகள ஸவாககததில மகி
திருபபான புருஷஶரேஷடனே! ஒருமாஸததிறகுமேல உ
வாஸம விதிககபபடவிலலை குநதிபுததிரனே! தாமமதெரிநத
கள உபவாஸததினவிதியை இவவாறு சொலலுகினறனா விய
யும களைபபும இலலாமல உபவாஸமசெயபவன ஒவவொ
உபவாஸததிலும யாகபலனையடைவது திணணம அவன ஹ
ஸஙகளகடடின விமானததிலேறி ஸவாககததிறகுச செலவா
பிரபுவே! நூறுயிரமவருஷகாலம அவன ஸவாககததில மகி
திருபபான நூறு அபஸரஸஸுகளும தேவகனனிகைகளும அ
மனிதனை மகிழவிபபா பிரபுவே! களைததிருநதும வியாதிே
டிருநதும உபவாஸமசெயபவன நூறுயிரமவருஷஙகள ஸவாக
தில மகிழநதிருபபான, தூஙகினபோது மேகலைகள சிலமபுகளி
ஒலிகளினல எழுபபபபடுவான, ஆயிரமஹமஸஙகளகடடின வி
னததிலேறிசசெலவான, பரதஶரேஷடனே! சென றபின நூற
கணககான ஸதிரீகளினகூடடததில விளையாடிககொணடிரு
பான உபவாஸமானது சகதியிலலாதவனுககுச சகதிகொடு
தாகவும புணபடடவனுககுப புணணாறறுவதாகவும நோயுள
னுககு மருநதுகளினவகைகளாகவும கோபிததவனுககுக கோ
ததைத தெளிவிபபதாகவும வறுமையினல கஷடபபடுகிறவனு
குத திரவியஙகளைககொடுபபதாகவும காணபபடடிருககிற
ஆனல, செலவஙகளினல ஸுகமாகவளாநதவாகளுககு இ
பிடிககாது ஆதலால, அநத உபவாஸமிருககும புருஷன நோ
றவனுகவும நினைததது கைகூடிவநதவனுகவும பாபம நீஙகின
னுகவும தேகமவிடடுப பரிசுததனுகி, அலஙகாரஙகள செய
கொணடு; நினைததபடிசெலவதும அநேகஸதிரீகள நிரமபினது
பொனனிறமாகவிளஙகுவதுமான விமானததிலேறி இனிமை
கச சஞசரிததுககொணடு உபவாஸததினபலனை அனுபவிபபா
அபபடிபபடடமனிதன இளஞசூரியனபோலவும சநதிரனபோ
வும பிரகாசிபபதும, வைடூரியஙகளும முததுககளும இழைகக
படடதும, வீணைகளும முரசுகளும உயாநதமணிகளும ஒலி
பதும, 'கொடிகளும விளககுககளும பிரகாசிபபதும, ஆயிர
ஸதிரீகள உடனிருபபதுமான விமானததில ஸுகமாகவிளங
கிறன பாணடவனே! அவனதேகததிலுளள மயிாககாலக
எததனையோ அததனை ஆயிரமவருஷஙகள அவன ஸவாகக
தில மகிழநதிருபபான வேதததிறகு மேலான சாஸதிரமிலலை
தாயககுச சமமான குருவிலலை தாமததிறகுமேலானலாபமிலலை
உபவாஸததிறகு மேலான தவமிலலை பிராமமணாகளைவிட வே

தம இஙகுமஇலலை, ஸவாககததிலும இலலை ஆதலால, உப
ஸததிறகு ஒபபானதவமும காமமுமிலலை சாஸதிரபபடி உப
ஸமிருநதுதான, தேவாகள ஸவாககததைஅடைநதனா ரிஷிக
உபவாஸஙகளாலேதான சிறநத தவஸிததியை அடைநத
சிறநத ஞானியான விசுவாமிததிரா அநேகமாயிரம தேவ
ஷஙகள ஒருவேளை போஜனததோடு பொறுததிருநதாா அத
, அவருககுப பிராமமணததுவம வநதது சயவனா, ஐம
னி, வஸிஷடா, கௌதமா, பருகு இநத மகரிஷிகளனைவரும
வாஸததைப பொறுததத்ஞலேதான தேவலோகததை அடை
னா இநதவிஷயம முதலில அஙகிரஸினால மகரிஷிகளுககு உப
சிககபபடடது இதனை நிதயமாகஉபதேசிபபவன துனபததை
டயான குநதிபுததிரனே! அஙகிரஸெனனும மகரிஷியினால
ஙகாக முதலில தெரிவிககபபடடதாகிய இநத உபவாஸ
யை எபபோதும படிததுககொணடும கேடடுககொணடுமிருக
மனிதனுககுப பாவமிராது அவன எலலாததுயரஙகளா
விடபபடுவான அவனுடைய மனம குறறஙகளால ஆககிர
கபபடாது அவன விலஙகுஜாதியிறபிறநதவறறின பாஷை
யும அறிவான அநதஉததமமான மனிதன அழிவிலலாத
ழை அடைவான" எனறாா

நூறறறுபததுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(யாகஞ்செய்யஅசக்தர் உபவாஸங்களாலேயே யாகபலனை
அடைவரென்பது)

யுதிஷடிரா, "மகாதமாவும பிதாமகருமானஉமமால சாஸ
பபிரகாரம செயயவேணடிய யாகஙகளும அவறறின சிறபபுக
ம இமமையிலும மறுமையிலும அவறறிறகுளள பயனகளும
தும சொலலபபடடன பிதாமஹரே! அநத யாகஙகள
ழகளசெயயமுடியாதவை யாகஙகளுககு அனேக கருவிகளும
நக திரவிய உதவிகளும மிகுதியாகவேணடும பிதாமஹரே!
சாகளாவது ராஜகுமாராகளாவது அவறறைச செயயககூடும
ருளிலலாதவரும குணமிலலாதவரும மனிதருதவியிலலாமல
ததிருபபவரும அவறறைச செயயமுடியாது பிதாமஹரே!
ழகளும பொருளகுறைநதவரும சிறபபிலலாதவரும ஜனச
கையினறித தனிததிருபபவரும எபபோதும செயயககூடிய

தும இநதயாகஙகளுககுச சரியான பயனுளளதும எதுவோ அ
எனககுச சொலலும" எனறுகேடக, பீஷமர சொலலலானா
"யுதிஷடிரனே! இநதஉபவாஸததினுடைய பலனதான ய
பலனுககுச சமமானதெனறு அஙகிரஸெனனுமமுனிவர சொ
யிருககிறார அநதஉபவாஸமுறையைச சொலலுகிறேன, வே
காலையிலும மாலையிலும புசிதது இடையில ஜலபானமும செய
மலும பிராணிகளை ஹிமஸிககாமலும நிததியமும அகநிஹோ
திரம செயதுகொணடுமிருபபவன ஆறுவருஷஙகளில பல
அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை அநத மனிதன உயா
பொனனிறமான விமானததை அடைவான ஆடலபாடல
முழஙகுவதும அகநிகொபபானதும தேவஸதிரீகளிருககுமிட
மாகிய பிரமமலோகததில பததுககோடி வருஷஙகள வஸிபபா
மூனறுவருஷகாலஙகள நிதயமும ஏகபோஜனமசெயதுகொ
தனதாமபததினியிடததிலேயே நியமததோடிருபபவன அக
டோமயாகததினபலனை அடைவான மிகுநத பொருள தக்ஷிணை
ளோடுகூடிய யாகததை இநதிரனுககுப பிரியமாகசசெயகிற
போலவே ஸததியமும தானமுமுளளவனும பிராமமணாகளி
தில அனபுளளவனும பொறுமைபபடாதவனும சிரமதை
பொறுபபவனும ஐமபுலனகளையுமடககினவனும கோபதை
ஜயிததவனுமாயிருபபவன உயாநதகதியை அடைவான அ
வெணமேகமபோனறதும ஹமஸஙகள கடடபபடடதுமான வி
னததில அபஸரஸ்ஸுகளுடனகூட இருநூறுகோடி வருஷங
இருபபான இரணடாவதுஇரணடாவதுநாள ஒருவேளைபோஜ
செயதுகொணடும நிததியம அகநிஹோததிரம செயதுகொண
விடியறகாலததில கணவிழிததுககொணடும பனனிரணடுவரு
காலமிருபபவன அகநிஷடோமயாகததின பலனை அடைவா
அநத மனிதன ஹமஸஙகளும ஸாரஸபக்ஷிகளும கடடின வி
னததை அடைவான, சிறநத ஸதிரீகளால சூழபபெறறு
திரலோகததில வஸிபபான மூனறாவது மூனறாவது நாள
போஜனம செயதுகொணடும நிததியமாக அகநிஹோததி
செயதுகொணடும காலையில எழுநதுகொணடும பனனிர
மாதஙகளிருபபவன அதிராததிரமெனனும யாகததின பல
அடைவான அநதமனிதன மயிலகளும ஹமஸஙகளும கட
விமானததை அடைவான, ஸபதரிஷிகளின லோகததில அப
ஸ்ஸுகளுடனகூட எபபோதுமவஸிபபான முபபதுகோடிவருஷ
களுககுப பினபுதான அவன அதைவிடடுத திருமபுவானென
அறிகினறனா நாலாவது நாள ஏகபோஜனமசெயது எபபோ

கநிஹோததிரமசெயதுகொணடு பனனிரணடு மாதஙகளிருபப
ா வாஜபேய யாகததின சிறநத பலனை அடைவான, இநதிர
ானிகைகள கொணடுவரும விமானததை அடைவான, ஸாக
துககு அககரையிலுளள இநதிர லோகததில வஸிததுக
ாணடு தேவராஜனுன இநதிரனுடைய விளையாடடுககளை எநதக
லஙகளிலும பாாததுககொணடிருபபான ஐநதாவது தினத
ல ஏகபோஜனம செயதுகொணடும எபபோதும அகநிஹோத
மசெயதுகொணடும ஆசையறறவனும ஸததியநதவருதவனும,
ாமமணாகளிடததில அனபுளளவனும ஹிமஸைசெயயாதவ
ம பொறுமையிலலாதவனும பாவமசெயயாதவனுமாகப பன
ரணடு மாதஙகளிருபபவன தவாதசாஹமெனனும யாகததின
லனை அடைவான, பொனமயமானதும ஹமஸஙகள கடடினது
கிய திவய விமானததையும அனேகம ஸூரியாகளபோலப
காசிககும வெணமையான கிருகததையும அடைவான ஐயா
ததுநூறுகோடி வருஷஙகள அவவுலகததில அவன ஸுகமாக
ஸிபபான ஆறுவது நாள ஏகபோஜனமசெயதுகொணடும நித
பம அகநிஹோததிரமசெயதுகொணடும மூனறு காலமும ஸநா
மசெயதுகொணடும பிரமமசாரிவிரதமாகவும பொறுமையிலலா
னும பனனிரணடு மாதஙகளிருபபவன, கவாமயனமெனனும
கததின சிறநத பலனை அடைவான, ஹமஸஙகளும மயிலகளும
டினதும பொனனிறை செயயபபடடு அகநியின ஜவாலை
ாலப பிரகாசிபபதுமான சிறநத வாகனததை அடைவான,
பஸரஸுகளின மடிசளிற படுததுச சிலமபுகள மேகலைக
ன ஒலிகளினுல எழுபபபபடுவான, ஆயிரததறுநூறறெணபது
ாடியே ஐநதுலககும வருஷஙகளும நூறு காடியின தேகததி
ளள ரோமஙகள எவவளவோ அவவளவு வருஷ காலமும
ரமமலோகததில பூஜிககபபடுவான ஏழாவதுநாள ஏகபோஜ
மசெயதுகொணடும நிதயம அகநிஹோதரமசெயதுகொணடும
மௌனவிரதததையும பிரமமசாரிவிரதததையும அனுஷடிததுக
காணடும புஷபசநதனஙகளையும மதுமாமஸஙகளையும விடடும
னனிரணடு வருஷகாலமிருககும மனிதன,ஸபதமருததுககளின
லாகததிறகும இநதிரலோகததிறகும போவான, ஆஙகாஙகு
னைததவையெலலாம பெறறுத தேவகனனிகைகளால அழைத
கொணடுபோகபபடுகிறுன, மிகுதியான பொன தகஷிணைக
ளாடுகூடிய யாகததின பலனை அமமனிதன அடைவான, எண
ிறநத வருஷகாலம அவவுலகஙகளில மகிழநதிருககிறுன எட
ாவது நாள புசிததுககொணடும நிததியம தேவதாபூஜையும

அகனிஹோததிரமும செயதுகொணடும ஒரு வருஷம பொ
மையோடிருககிற மனிதன பௌணடரீகயாகததின சிறநத பல
அடைவான, தாமரைமலா நிறமுளள விமானததில ஏறுவா
தேகததிறபளபளபபுளளவாகளும இளமையினுலும் அழகினுல
விளஙகுகிறவாகளும சிலா பொனபோலப பசுமைநிறமும வே
சிலா கறுததநிறமுமுளளவாகளுமான அநேகம பெணகளை அ
வது நிசசயம ஒனபதாவதுநாள புசிததுககொணடும அ
ஹோததிரம செயதுகொணடும ஒரு வருஷததில பனனிரண
மாதஙகளுமிருபபவன ஆயிரம அசுவமேதயாகஙகளின சிற
பலனை அடைவான அநத மனிதன வெணடாமரைமலாபோ
பிரகாசிககும விமானததை அடைவான, மததியானன ஸூ
னைபபோலவும ஜவலிககினற அகனியைபபோலவும பிரகாசிககி
வரும தெயவலோகப பூமாலைகளையணிநதவருமாகிய ருததிரக
னிகைகளினுல நிததியமான மேலுலகததிறகு அழைகக
கொணடுபோகபபடுவான நூறாயிரமகோடியே டதினெண
ரம வருஷஙகளும ஒரு கலபமும அவவுலகஙகளில மகிழநதிரு
பான வருஷம பனனிரணடு மாதஙகளும ஒவவொரு பததாவ
நாளும புசிததுககொணடும அகனிஹோததிரததை நிததியம
விடாமற செயதுகொணடுமிருபபவன, எலலாப பிராணிகளி
மனஙகளையும கவருவதாகிய பிரமமகனனிகைகளிருககும உலக
தில ஆயிரம அசுவமேதஙகளின சிறநத பலனை அனுபவிபபா
கருநெயதல நிறமும செநதாமரை நிறமுமுளள அழகுளள க
னிகைகள அமமனிதனை எபபோதும உலலாஸபபடுததுவாாக
(அவன) ஆகாயததில சுழலபோலச சுறறுவதும கடல அலைக
போல விளஙகுவதுமான மணடலாவாததமெனனும உதத
மான விமானததை வாகனமாக அடைவான பலவகை ரத
னஙகளின மாலைகள ஒளிாவதும சஙகநாதஙகள முழஙகுவது
ஸபடிகமயமும சிறநத வைரமயமுமாகிய தூணகளும மேடைக
முளளதும ஹமஸஙகளும ஸாரஸஙகளும வாகனஙகளாகக க
டபபடடதுமான பெரிய விமானததிலேறுவான பதினோராவ
நாள வநதபோது அனனததைப புசிததும எபபோதும அக
ஹோததிரம செயதும வாககினுலும மனததினுலும பிறா மனை
வியை விருமபாமலும தாயதநதையாகளுககாகககூடப பொ
சொலலாமலும பனனிரணடு மாதஙகளிருபபவன விமானத
லிருககும சிறநத சகதியுளள மஹாதேவரை அடைவான
ஆயிரம அசுவமேதஙகளின சிறநத பலனை அனுபவிபபான, பிர
மாவினுடைய விமானமும வநதிருபபதைக காணபான பொ

றமுள்ளவர்களும் அழகுள்ளவர்களுமான கன்னிகைகள், தேவ
ாகத்தில் மனத்தைக் கவர்வதாகிய ருத்திரர்களின் லோகத்
ற்கு அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோவார்கள் (அவன்) ஆயி
லக்ஷம்கோடி வருஷங்களும் எண்ணிறந்தவருஷங்களும் பிர
ுகாலத்திலும் அங்கேவஸிப்பான், தேவர்களாலும் அஸுரர்
ாலும் பூஜிக்கப்பட்ட சங்கரரைத் தினந்தோறும் நமஸ்கரிப்
ன் ஒவ்வொருநாளும் அவர் அவனுக்குத் தரிசனங்கொடுப்
ர் பன்னிரண்டாவதுநாள் வந்தபிறகு அன்னத்தைப்புசித்து
மத்துடன் அக்நிஹோத்திரம்செய்து பன்னிரண்டுமாதகாலங்
ிருப்பவன் ஸர்வமேதமென்னும் யாகத்தின்பலனை அடை
ன் பன்னிரண்டு சூரியர்களினாலும் அவனுக்கு விமானம்செய்
ப்படுகிறது ராஜனே! மிக்கவிலையுள்ள மணிகளாலும் முத்துக
ாலும் பவழங்களாலும் விளங்குவதும், சூரியனுடைய ஒளியி
ல் நாலுபக்கமும் சூழப்பெற்றதும், யானைகள்போகும் வீதிகள்
மயினதும் மயில்களும் சக்கரவாகங்களும் கூவுவதினால்விளங்கு
தும், உயர்ந்தமேல்மாடிகளுள்ளதும், ஆண்பெண்களாற் சூழப்
ெற்றதுமான ஸ்தானம் பிரம்மலோகத்தில் எப்போதும் அவ
க்கு நிலையாகவிருக்கும் தாமந்தெரிந்த மகானுபாவரான அங்
ஸமகரிஷி இவ்வாறு சொன்னார் பதின்மூன்றாவதுநாள் வந்த
ற்கு போஜனம்செய்துகொண்டு பன்னிரண்டு மாஸங்களிருப்ப
ன் தேவஸத்ரம் என்னும் யாகத்தின்பலனை அடைவான் அந்த
ிதன் பொன்ரதத்தின்கருவியல்களும் தேவலோகத்திய ஆபர
ங்களும் அலங்காரமாகவிளங்குவதும், தேவகன்னிகைகள்
மயினதும், தேவவாத்தியங்கள் முழங்குவதும், பரிசுத்தமணம்
ீசுவதுமான ரக்தபத்மோதயமென்னும் விமானத்தை அடை
ன், அவ்விடத்தில் இரண்டு[1] சங்குகள், இரண்டுபதாகைகள்,
ாயிரம்[2] பத்மம், அவ்வளவு[3] ஸமுத்திரம் என்னும் எண்க
ள்ளபிரளயங்களும் கல்பங்களும் வஸிப்பான், கந்தர்வர்களின்
முழக்கத்துடனும் பேரிவாத்தியங்கள் பணவவாத்தியங்களின்
ழக்கங்களுடனும் அங்குள்ள தேவகன்னிகைகளினால் துதிக்கப்
ட்டு உல்லாஸம்செய்விக்கப்படுகிறான் பதினாலாவதுநாள் நிரம்
்போது அன்னத்தைப்புசித்துக்கொண்டு பன்னிரண்டுமாஸங்க
ருப்பவன் மகாமேதயாகத்தின் பலனை அடைவான் உவமை
ற அழகும் இளமையுமுள்ள தேவகன்னிகைகள் பளபள
ன்று பிரகாசிக்கும் பொன்னாலாகிய தோள்வளைகளைத்தரித்து
லங்காரங்கள் செய்துகொண்டு விமானங்களிலேறி அவனிடம்

1 பத்துலக்ஷம்கோடி 2 நூறுகோடி 3 நூறுலக்ஷம்கோடி

வருவாாகள அவன அநத அநத இடஙகளிலும ஹமஸஙகள்
இனிய கூவுதலகளாலும சிலமபுகள மேகலைகளின ஒலிகளாத
எழுபபபபடுவான, கஙகையின மணலகிரமபினதும தேவகன
னைககள இருககும இடமுமாகிய அவவுலகததில அதிகவருஷங
வஸிபபான ஒரு பக்ஷமகிரமபுமபோது ஒருவேளைபுசிதது
திரியஙகளை ஜயிதது நிததியம அகநிஹோததிரம செயதுகொண
பனனிரணடுமாஸஙகளிருபபவன, ஆயிரம ராஜஸூயயாகஙகள்
சிறநதபலனை அடைவான, ஹமஸஙகளுமமயிலகளுமகட்டினதி
விமானஙகளில ஏறுவான அநேக ரததினஙகளாற செயயபப
வடடஙகளினால விசிததிரமானதும பொனனால மூடபபடட
சிறநத ஆபரணஙகளினால விளஙகும உயாநத பெணகளினால
ஙகரிககபபடடதும ஒறறைததூணும நாலுவாயிலகளும ஏழும
களுமுளளதும மிககமஙகளகரமும அனேகமாயிரம கொடிகள
டினதும பாடடுமுழககமுளளதும தேவலோகததிய சிறபபு
ளெலலாம சோநததுமாகிய தேவவிமானததிலஏறுவான ர
னஙகளினும முததுககளினும பவழஙகளினும அலங்க
கபபடடதும மினனலபோல ஒளியுளளதுமான அவவுலகதத
யானைகளையும காணடாமிருகஙகளையும வாகனஙகளாகஏறி ஆயி
யுகஙகள வஸிபபான பதினூறுவதுநாள வநதபோது போஜன
செயதுகொணடு பனனிரணடுமாஸஙகளிருபபவன ஸோமயா
தினபலனை அடைவான, சநதிரகனனிகைகள இருககும இட
ளில நிததியமும வஸிபபான, இனிய சநதனமுதலியவறறை
பூசிககொணடு நினைததபடிஸஞசரிபபான, விமானததிலிரு
காடசிககு இனியவாகளும இனியசொலலுளளவாகளுமானபெ
களினால பூஜிககபபெறறுக காமஸுகஙகளினால உபசரிககபபெ
கிறான, ஆயிரததுபபதினைநதுகோடி மஹாகலபஙகள அஙகே
பலனை அநுபவிபபான பதினேழாவதுநாளவநதபோது அனன
தைபபுசிதது நிததியம அகநிஹோததிரஙகளைச செயதுகொண
பனனிரணடுமாஸஙகளுமிருபபவன வருணன, இநதிரன, ருதத
கள இவாகளினலோகஙகளையும அடைநது காறறுபபடுகைக
படுததுப பிரமமலோகததிறகுமசெலவான, அஙகே தேவகன
னைகளினால ஆஸனஙகொடுதது உபசரிககபபடுவான அவ
தேவரிஷியாயிருநது பூலோகம புவாலோகம ஸுவாலோகம இ
மூனறுலோகஙகளிலுமுளள எலலாபபொருளகளையும பிரதய
மாகபபாாபபான அஙகே அழகும இனசொலலுமுளளவ
ளாகிய தேவாககுமமேலான தேவரான பிரமமதேவரின கன
னைககள முபபததிருவா ஙனறாய அலஙகாரமசெயதுகொண
அவனைமகிழவிபபாாகள ராஜனே! ஆகாயததில சநதிரனும சூ

ம எநதககாலமவரை ஸஞசரிககினறனரோ அநதககாலமவரை
அநதச சிறநத மனவுறுதியுளளவன அமிருததகிறகொபபான
வகளை உணடு ஸஞசரிபபான பதினெடடாவதுநாள ஏகபோஜ
ம செயதுகொணடு பனனிரணடுமாஸஙகளுமிருபபவன ஏழு
ாகஙகளையும பாாபபான அவன தேவகனனிகைகளால ஏறப
டவையும நனருக அலஙகரிககபபடடுப பிரகாசிபபவையும
களகோஷஙகளுளளவையுமான ரதஙகளால பினசெலலபபடு
ன புலிகளும ஸிமமஙகளும கடடபபடடதும மேகமுழககம
ானற சபதமுளளதும சிறநததுமான திவய விமானததிலேறி
ஸாககமாயிருபபான, அஙகே அநேகமாயிரம கலபகாலம கன
கைகளுடன மகிழநதிருபபான அமிருததையும அமிருதத
பபோல உயாநத சுவையுளள ஆகாரததையும உணபான
தொனபதாவதுநாள ஏகபோஜனம செயதுகொணடு பனனி
டு மாஸஙகளிருபபவன ஏழுஉலகஙகளையும பாாபபான, அப
ஸாககளின கூடடஙகள காததிருபபதும கநதாவாகள பாடுவ
ம சூரியனைபபோல ஜவலிபபதுமான உயாநதஸதானததையும
மானததையும, அடைவான, அவவிடததில ஒளியுளளவனுகித
தவலோகததிய ஆடைகளை உடுததுச சிறநத தேவபபெணகளு
டன அநேகவருஷகாலஙகள துயரமவிடடு மகிழநதிருபபான
ருபதாவதுநாள ஏகபோஜனமசெயதுகொணடு ஸதயததையும
ரததையும விடாமல ஐமபுலனகளையுமடககி மாமஸமுணணு
ல எலலாபபிராணிகளுககும நனமையைககருதிப பனனிரணடு
ஸஙகளிருபபவன பெரியவையும அழகியவையுமான சூரிய
லாகஙகளை அடைவான கநதாவாகளும அபஸாஸாககளும
தவலோகததிய புஷபஙகளையும சநதனஙகளையும எடுததுக
காணடு அழகியபொனவிமானஙகளுடன அவனைப பினதொடா
ாகள இருபததோராவதுநாளில ஏகபோஜனமசெயது நித
யம அகநிஹோததிரததுடன பனனிரணடுமாதஙகளிருபபவன
யாநத சுகரலோகததிறகும இநதிரலோகததிறகும அசுவினி
தவாகள மருததுககளின லோகஙகளுககும போவான, எபபோ
ம இனபஙகளையே அனுபவிததுககொணடு துனபஙகளை அறியா
ல சிறநத விமானததிலேறிச சிறநத ஸதிரீகளால அனுசரிககப
பறறுத தேவனைபபோலப பிரபுவாக விளையாடுவான இருபத
ரணடாவதுநாள வநதபோது ஏகபோஜனமசெயது நிததியம
கநிஹோததிரம செயதுகொணடு, ஹிமஸை பொய பொறாமை
ளை விடடுப பனனிரணடுமாஸகாலமிருககும புததிசாலியானவன
ரியனுககொபபான ஒளியுடன அஷடவஸாககளின லோகங
ளை அடைவான, சிறநத விமானததை அடைநது அமுதமுணடு

சிறநத ஆபரணஙகளை அணிநது நினைததபடி ஸஞசரிததுத தே
கனனிகைகளுடன விளையாடுவான இருபததுமூனறுவதுநா
மிதமாக ஏகபோஜனமசெயது இநதிரியஙகளைஜயிததுப ப
னிரணடுமாதஙகளிருபபவன வாயுலோகததிறகும சுகரலோக
திறகும ருதரலோகததிறகும செலவான நினைததபடி செல
வும நினைததபடி செயயவும திறமையுறறும அபஸரஸ¬களி
கூடடஙகளினால பூஜிககபபெறறும சிறநத விமானததிலஏறி
தேவாகளின ஆபரணஙகளையணிநதுகொணடு தேவகனனிகைக
டன அநேகயுககாலமவரையில மகிழநதிருபபான இருபததுநா
காவதுநாளில போஜனமசெயது நிதயாகநிஹோததிரததுட
பனனிரணடு மாதஙகளிருபபவன ஆதிதயாகளின லோகததி
நீணடகாலம மகிழநதிருபபான, தேவலோகததிய ஆடைக
உடுததுச சிறநத மாலைகளையும சநதனபபூசசுககளையும அணிந
ஹமஸஙகள கடடினதும மனததைக கவருவதுமான சிறந
பொனவிமானததிலஏறி ஆயிரவருமபதினாயிரவருமான தேவக
னிகைகளுடன மகிழநதிருபபான இருபததைநதாவது நாளி
ஏகபோஜனமசெயது பனனிரணடு மாஸஙகளிருபபவன எல
வாகனஙகளிலும ஏறுவான, சிஙகஙகளும புலிகளும கடடபபட
வையும மேகஙகளபோல ஒலிபபவையும தேவகனனிகைகளி
ஏறபபடடவையும ஜயகோஷஙகளுளளவையும தூய ஒளியுள
வையுமான பொனரதஙகளினால பினசெலலபபடுவான, மனத
மிகக கவருவதாகிய சிறநத தேவகிருகததையடைநது அதி
அனேகமாயிரம கலபஙகள நூறறுககணககான ஸதிரீகளுட
அமிரதமபோனற உயாநத சுவையுளள ஆகாரததைப புசித
கொணடிருபபான இருபததாறுவதுநாள விலககவேணடியவற
விலககி நியமததுடன ஏகபோஜனமசெயது புலனகளை அடகக
பறறறறவனாய அகநிஹோததிரம செயதுகொணடு பனனிரண
மாதஙகளிருககும மகானுபாவன, அபஸரஸ¬களின கூடடஙக
ளால கொணடாடபபெறறு ஸபதமருததுககள அஷடவஸ¬க
ளினலோகஙகளை அடைவான, படிகததினாறசெயயபபடடவைய
எலலாரததினஙகளினாலும அலஙகரிககபபடடவையுமான திவ
விமானஙகளிலஏறிக கநதாவாகளாலுமஅபஸரஸ¬களாலுமபூஜி
கபபெறறு இரணடாயிரம [1]அாபபுதமதேவவருஷஙகள தேவனை
போனற ஒளியுடன மகிழநதிருபபான இருபததேழாவதுநாளி
ஏகபோஜனததுடன நிததியாகநிஹோதரமுமசெயதுபனனிரண
மாஸஙகளிருபபவன மிகுதியான பலனைபபெறறுத தேவலோ

1 பததுககோடி

திில பூஜிககபபடுவான , அவவுலகததிலவஸிககுமபோது அமி
ததைதஉணடு பசியிலலாமல மகிழநதிருபபான, தேவசரீரததை
டைநது விமானததிலேறித தேவரிஷிகளுமராஜரிஷிகளும இருக
ம லோகஙகளை அடைவான , மனததிறகினியவாகளான பெணக
டன செருககுடன விளையாடிககொணடு வஸிபபான , மூவாயி
யுகஙகளும மூவாயிரமகலபஙகளும ஸுகமாகவஸிபபான
னததையும இநதிரியஙகளையும அடககி இருபததெடடாவது
ள ஏகபோஜனததோடு பனனிரணடுமாதஙகள இருபபவன
தவ ரிஷிகளடையும பெரும பயனை அடைவான , ஸுகங
ள அடைநது ஒளியினால சூரியனபோலப பிரகாசமாக விளஙகு
ான மெனமையுளளவாகளும அழகிய ஒளியுளளவாகளும
ருதத ஸதனஙகளும துடைகளும நிதமபஙகளு முளளவா
ளும சிறநத ஆபரணஙகளினால அலஙகரிககபபடடவாகளும
னததிறகினியவாகளுமான ஸதிரீகள சூரியனைப போலப
ரகாசிபபதும வேணடினவையெலலாம நிரமபினதுமான தேவ
மானததில நூறறுககணககும பதினாயிரககணககுமான கலபங
ள வரையிலும அவனை மகிழவிபபா இருபததொனபதாவது
ள ஏகபோஜனமசெயது ஸததியததையும விரதததையுமவிடா
ல பனனிரணடு மாஸஙகளிருபபவனுககுத தேவாகளாலும ராஜ
ஷிகளாலும பூஜிககபபெறறு விளஙகும உயாநதலோகஙகள
டைககினறன சூரியனைபபோலவும சநதிரனைபபோலவுமவிளங
வதும பொனமயமானதும எலலாரததினஙகளும நிரமபினதும
பஸரஸுகள கூடடஙகளாகச சோநதிருபபதும கநதாவாகள
டுவதுமான திவயவிமானததை அடைவான அஙகே அவனைச
றநத ஆபரணஙகளினால அலஙகரிககபபடடவரும மனததிறகு
னியவரும சொறசுவையுளளவருமான சிறநத மஙகையா மிகக
வததுடன மகிழவிபபா (அவன) எலலாஸுகஙகளும பொ
நதி அகநியைபபோனற ஒளியுளளசிறநததேககததினால தேவனைத
பாலவிளஙகிககொணடு வஸுககள மருததுககள ஸாதயாகள
சுவினிதேவாகள ருததிராகள இவாகளின லோகஙகளுககும
ரமமலோகததிறகும போவான மாஸம முடியுமபோது நிய
ததுடன ஏகபோஜனமு செயதுகொணடு பனனிரணடுமாஸஙகள
ருபபவன பிரமமலோகததை அடைவான அமிருததை
ணடு அழகுளளவனாகவும எலலாருடைய மனததிறகும இனி
வனாகவும ஒளியும அழகுமுளளதேகததோடு சூரியனபோல
ளஙகுவான , தேவலோகததுளள மாலைகளையும ஆடைகளையும
நதனஙகளையும அணிநது விருமபின ஸுகஙகளை அனுபவிததுத
ககஙகளை அறியாமல விமானததிலிருநதுகொணடு இயறகை

ஒளியுளள பெணகளினல கொணடாடபபடுவான, அழ
பல உருவஙகளும பலநிறஙகளும பல இனியசொறகளுமுளள
களும பலவகைக காமஸுகம தருகிறவாகளுமான ருததிர
னிகைகளாலும தேவகனனிகைகளாலும ரிஷிகனனிகைகளா
எககாலமும கொணடாடபபடுவான பினனே சநதிரனைபபே
வும வடபுறததில மேகமபோலவும பிரகாசிபபதும தெனபு
தில சிவநதநிறமுளளதும அடிவாரததில கறுததஉருவமுளள
மேலே பலநிறஙகளுளளதும ஆகாயததிறகும சூரியனுக
வைடூரியககலலுககும ஒபபுளளதுமான।தேவவிமானததிறகொ
டாடபபடடுத தனியாயிலலாமல வஸிபபான ஜமபுததீவில
தனை ஆயிரமவருஷஙகள மேகமபொழிகிறதோ அததனையாயி
வருஷம அநதபபுததிசாலிககுப பிரமமலோகததில வாஸமசெ
லபபடடிருககிறது (அவன) மழைககாலததில மேகமபொழி
போது ஆகாயததினினறுவிழும துளிகள எவவளவோ அவவ
ஆயிரமவருஷகாலம தேவதையைபபோலப‼பிரகாசிததுககொ
டிருபபான ஒருமாஸஉபவாஸததைப பததுவருஷஙகள அனு
டிபபவன மகரிஷியாகித தேகததோடேயே ஸவாககததை அ
வான இநதிரியஙகளையும கோபததையும காமததையும வ
றையும கடடி அககிஹோதரததையும ஸநதியாவநதனததை
நியமததுடனசெயது தியானமசெயது மேறசொனன அநேக
மஙகளோடு போஜனம செயதுகொணடு 1 ஆகாயததில வ
பவனுககுச சூரியனுககிருபபதுபோலக கிரணஙகளுணடாகி
றன ராஜனே ! அபபடிபபடடமனிதன தேகததோடே
ஸவாககததிறகுசசெனறு தேவதைபோலவே தனபுணணியப
னுகிய ஸவாககஸுகததை இஷடபபடி அனுபவிபபான ப
ஶரேஷடனே ! உபவாஸஙகளுடைய பலனுகக கிடைககும உத
மான யாகவிதியை உனககு வரிசையாகச சொனனேன கு
புததிரனே! ஏழைகளானமனிதாகளும யாகபலனை அடையுமவ
இது பரதஶரேஷடனே ! தேவாகளையும பிராமமணாகளை
சிரததையுடன பூஜிததது இநத உபவாஸஙகளைசசெயதால மு
யையும அடையலாம பாரதனே ! நியமமுளளவரும தவறு
ரும ஆசாரமுளளவரும மோசமும துரோகமுமிலலாதவ
கலஙகாதவரும பிறராற கலககககூடாதவருமான புததிதேோ
யுளள மகாததுமாககளசெயயும உபவாஸததைபபறறிய இ
ஒழுஙகை உனககு விரிவாகசசொனனேன இதில உனக
சநதேகம வேணடாம " எனருா

1 மேறகூரையிலலாத திறநத விடததில

நூறறறுபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்தும் ஸநத்துமாரருக்தும் தத்வங்களைப்பற்றி நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "தானதாமஙகளைபபறறின கதைகள, ரிஷிகள ஷணன இவாகளின முனனிலையில பிதாமஹரான உமமால ாலலபபடடன அவறறை நான கேடடேன திருமபவும த ஆதமவிததைதயைபபறறியே ஆசை உணடாயிருககிறது சாககரசரே! அநத விஷயஙகளைச சொலலும உமமைவிட று யாா சொலலககூடும? இநத யாதவபுததிரரான கிருஷ ன அதறகு அனுமதி கொடுககவேணடும பாரதரே! இவரை ிநதால அறியததககவையெலலாம அறியபபடடவையாகுமே ாமஹரே! அவசியம கேடகவேணடிய ராஜதாமஙகளைப பின ல கேடபோம ரிஷிகளுககுளள ஆவலை இபபோது தீாககககட " எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"மகாராஜனே! இதறகுமேல ஸாஙகியசாஸதிரம யோக ஸதிரம இவவிரணடினாலும அறியபபடட ஆதமாவின ஸவரூபத நச சரியாகக கணடறிநதவாகளான இரணடு ஆசாரியாகளின பாஷணையை உதாகரிபபோம அதெபபடியெனறால, ஆயிரம ாஜனை தூரமுளள வடடமான ஒரு பெரிய சிறநத விமானத இளஞசூரியனைபபோலப பிரகாசிககும பெரிய தடடில ஆஸ ம போடடுககொணடு ஆனநதரூபியும ஸமஸாரததில திருமபி ாமறசெயகிறவரும ஜனனமரணஙகள இலலாதவரும அரூபி உபதேசததால அறியபபடடவருமான பகவானைத தியானித கொணடு உடகாாநதிருபபவரான கடைவிரலின கணு அள ன ஸநதகுமாரபகவானெனனும ஆசாரியரைப பகவானும சாரியருமான ருததிரா அணுகினா ஸநதகுமாரா, அவரைப ாததது, 'மஹேஸவரரே! பிரமமாவின புததிரரே! உமககு நல வு இதோ ஆஸனம பகவானனே நீஙகள உடகாரலாம' எனறு ானனா அவா இவவாறு சொனனபின அளவறற ஸவரூப ளள பகவானாகிய ருததிரா உடகாாநது அவரைப பாாதது, கவானனே நீா தியானததைத தொடாசசியாகச செயதுகொண ருககிறீரா?" எனறு கேடக, ஸநதகுமாரபகவானும, 'ஆம' னறு சொனனா அவவாறு சொனனபின, பகவானனே சஙகரா, பபோது மூவுலகஙகளிலுமுளள மேலகீழப பொருளகளெலலா றையும அறிநத அமமஹரிஷியைப பாாததுக கேடகலானா

"தியானத்தின்று காணத்தக்கது எது? நீர் எதைப் பார்க்கி தத்வஞானிகளான யதிகள் எதைத் தியானஞ்செய்து து படாமலிருக்கின்றனா? யதிகளிற் சிறந்தவரே! யோகத்தி ஸாங்கியத்திலும் சுத்தமான புருஷனென்று சொல்லப்பட்டவ பிராணிகளுக்கெல்லாம் ஈசுவரருமான அந்தப் பரமாத்மான பற்றிச் சொல்லும் அத்யாத்மம் அதிபூதம் அதிதெய்வம் பவை யாவை? பகவானே! அந்தப் புருஷனைச் சேர்ந்த பி திக்கு நாம் அறியத்தக்க காலஎல்லை யாது? காலத்திற்குட்ப பிரபஞ்சத்திற்கனறே காலவரை மஹரிஷிகளால் கூறப்பட ளது? யதிகளிற்சிறந்தவரே! சாஸ்திரத்திற்சொன்ன வழி அனுஸரித்து ஸரியாகச் சொல்லக்கடவீர் மூப்பும் அழிவு லாத [1] பரபுத்தனென்னும் சுத்த [2] புருஷனையும் [3] புத்யமாச [4] அபரபுத்தனென்ற புருஷர்களையும் வித்தை அவித்தைகளை சொல்லக்கடவீர் மோக்ஷத்தை அறிந்தவரிற் சிறந்தவரே! ஸ்ரேஷ்டரே! மூன்றுவித மோக்ஷங்களையும், ஸாங்கியர்கள் செ லும் தத்வங்களின் எண்ணையும், யோகிகள் செய்யும் ஸரிய தியானத்தையும், ஒன்றுகப் பார்ப்பதையும், பலவாகப் பார்ப்ப யும், தாமிஸித்தங்களையும், மரணங்களையும், பிராணிகளின் தேக ளைச் சார்ந்திருக்கும் எல்லாத் தேவதைகளையும் அடியிலிரு கடைசிவரையில் முழுதும் தெளிவாகச் சொல்லும் ரிஷிஸ்ரே டரே! நீதாமே பிரம்மஞானிகள் எல்லாரிலும் சிறந்தவா, மற்றவா, மேலான கதியைஅடைந்த [5] மூவருக்குப்பின் நா வா, பிரக்ருதியை அறிந்ததனுல் ஸம்ஸாரபந்தனத்திலிருந்து பட்டவா நாமோவெனின், அழிவில்லாத ஆனந்தமாகிய மோ மாக்கத்தைவிட்டு எப்போதும் அழிவதாகிய காரியபர மாக்கத்தை ஆஸ்ரயித்திருக்கிறோம் குறைந்த மாக்கம் (அணிமாதி) எண்குணங்கள் பொருந்தின ஐசுவரியத்தில் மூ இந்தப் பெருமையை எடுத்துக்கொண்டு ஸுகமாகத் திரிகிறே இது முழுதும் ஸுகமாகாது இது பின்னிட்டுக் குறையும் சிறந்தவரே! இது ரூபமுள்ளது இது வேறு இது இப்ப தான ரூபமுள்ளதற்கு அடிக்கடி அழிதல் சாஸ்திரத்தில் தேசிக்கப்படுகிறது பற்றற்றவர்களுக்குத் தேகத்தைத் வேறு ஒரு மிருத்யுவில்லை மகரிஷியே! ஆத்ம ஞானமி தவர்களுக்கு மானிட லோகத்திலும் ஸ்வர்க்கத்திலும் நரக

1 அறிந்தவன் 2 ஆத்மா

3 அறியத் துவக்குகிறவன் 4 அறியாதவன்

5 1 ஸநகா 2 ஸநந்தனா 3 ஸநத்ஸுஜாதா 4 ஸநத்கும

ஸம்ஸாரத்தின் குற்றங்கள் அளவற்றவைகளாக உண்டாகின.
அவ்வுலகங்களில் மனிதர்கள் இன்பதுன்பங்களின்று சுற்
பட்டு ஆழ்கின்றனர் இன்பதுன்பங்களற்றது தான் அழியாத
மென்று சொல்லுகின்றனர் அதை நீர் சாஸ்திரஜ்ஞானத்தி
ஸரியாகச்சொல்லக்கேட்க விரும்புகிறேன்' என்றார்
ஸநத்குமாரர் சொல்லலானார் 'பிராணிகளுக்குள்ள ஞானத்
பற்றி நீர் கேட்டீரன்றோ? அதில் சிலஞானிகள் இருபத்து
ரு தத்வங்களே என்று கூறுகின்றனர் மற்றும்சிலர் இரு
மூன்று தத்வங்கள் என்று சொல்லுகின்றனர் நாம
த்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு, எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும்
லாவற்றிற்கும் ஆதாரமென்றுசொல்லப்பட்டது இருபத்தைந்
து தத்வமென்று நிச்சயிக்கிறோம் பிநாகதாரியே! அழி
ஆத்மா தேகம் ஆகிய இரண்டும் ஒன்றோடொன்றுசேர்ந்
பிரிந்தும் இருப்பவை ஐயா! தேகமுள்ளவரிற் சிறந்த
! ஆதிபுருஷனான பகவான் பொன்[1] மயமான தேகத்திற் பிர
த்துக் காரியமானவிகாரத்தையும் ஆத்மாவையும் சேர்த்துப்
டத்தார் அவ்யக்தமென்னப்பட்ட மூலப்ரகிருதியிலிருந்து
தென்னும் ஒருதத்வந்தான் உண்டாகிறது அது அகங்கா
ல் வ்யாபித்து உலகங்களை உண்டாக்குகிறது சூலபா
ய! மூலப்ரகிருதியைத் தவிர மற்றவையெல்லாம் அகங்கார
ளவையென்றறியும் அகங்காரத்திலிருந்து காலக்கிரமத்தில்
ச பூத சிருஷ்டியென்னும் மூன்றாவது சிருஷ்டி உண்டாவதை
யும் அகங்காரத்திலுண்டான ஐந்துபூதங்களின் விகாரங்க
ிய பிரபஞ்சங்களை நாலாவது சிருஷ்டியென்றறியும் தேவ
ரஷ்டரே! ஐந்துபூதங்களும் அவற்றின்குணங்களாகிய சப்த
ிசரூபரஸகந்தங்களும் அகங்காரத்திலிருந்து ஒரேகாலத்தில்
டானவையென்று ஞானிகள் கூறுகின்றனர் இருபத்தைந்
து தத்வமாகிய ஈசுவரன் இருபத்திநான்கு தத்வங்களையும்
ிருந்து நடத்துகிறான் இவ்வாறு ப்ரகிருதியினாலுண்டாகும்
லவகைச் சிருஷ்டிகளை இப்போதுசொன்னேன் தேவசிரேஷ்
! அகங்காரத்திலிருந்து அநேகங்கள் ஒரேகாலத்திற் பிறந்
ஐந்துபூதங்களிலுமுள்ள பலவகைக்குணங்களும் அகங்கா
திலிருந்து உண்டானவை அந்த நித்தியனான ஆத்மா எல்லா
திரியங்களாலும் ஒரேகாலத்தில் விஷயங்களை அறிகிறான்
தபுத்தியுள்ளவரே! பிராணனும் பிராணிகளும் ஸந்தோஷ

1 பிரகிருதி   2 1 மகத்து   2 அகங்காரம்   3 ஐந்துபூதங்கள்.
வற்றின்குணங்கள்

மும ஜயமும விகாரததினுலுணடாகும ஸிருஷடிகளென று செ
வேன அவறறையும கேளும தேவருககும ஈசுவரரே! ந
சாஸதிரஞானததினல இவவிருபததுநானகு ததவஙகளே
[1] இருபததைநதாவது ததவததுடன உமககு விரிததுரைததே
அனுகரகம (ஒனறுககொனறு உதவிசெயவது) ஐநதா
ஸிருஷடி [2] இவவைநதும பரகிருதியின ஸிருஷடிகள நானகு
சேரநது ஒனபதுவகையாகினறன இநதிரனிடததிலும நான
காசிததுககொணடிருககிறேன என ஆதமாவிலும மறறவை
காசிககினறன திரிபுரஸமஹாரம செயதவரே! மூவுலகஙகள
முளளதேகஙகளனைததிலும பிரகாசிததுககொணடிருபபது
'றெனறு அறியும பிரமமபுததிரரே! இதறகுமாறுகபபாரப
பாராதவரே இநதபரகிருதியிறசேரநதவை இருபததைநதா
ததவததை ஆசிரயிததிருககினறன இநதககாரணமபறறித
தெரிநதவாகள இருபததைநதாவதையே ததவமெனறுசொ
கினறனா இவையெலலாம விகாரபபடுகினறவை இவறறி
மேறபடடதுதான ததவம (மாறுதது) எனறுசொலலுகினற
'தேவஸரேஷடரே! அறியவேணடிய அதை அறியாததினல
னும ததவஙகளிற சேராமறபோவான தேவஸரேஷடரே!
புவே! அறிகிறவன எலலாவறறிறகும மேலானபுததனுகிய
வரனை அறிநது,' இவன வேறு, நான [3] அலலேன' எனறு நி
பதனுல பிரபுததனுவான

நூறறறுபததாறுவது அதயாயம

தானதர்மபாவம் (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாருக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணைத்
தொடர்ச்சி, அத்யாத்மமுதலியவற்றைப்பற்றியது)

பிரமமஞானிகளிற சிறநதவரே! ததவஙகளெனறுஎண
ஒனபதுஸிருஷடிகளினவகைகளும எனனுலவரிசையாகசசொ
படடவறறை நீாகேடடீரனறே? இனி உமககு அதயாதமம
பூதம அதிதெயவஙகளைபபறறிச சொலவேன யோகிகளும வே

---

[1] பூதஙகள ஐநது, குணஙகள ஐநது, காமேநதிரியஙகள ஐ
ஞானேநதிரியஙகள ஐநது, மனஸ, மகத, அகஙகாரம, ஆதமா, ஈ
ரன ஆக இருபததைநது

[2] காறறு, பிராணி, ஸநதோஷம, ஜயம, அனுகரகம,

[3] ஜீவாதமாவலலேன

ுறிநதவாகளும சிறநததவமுளளவாகளும பூஜிககததககவாகளு
ன இநதககிருகஸதாகள இநதபபரமாதமாவின உணமையை
பனறுஅறிவதிலலை அது நானசொன்னபடி ததவஞானததினல
டையததககது தேவஸரேஷடாகளிலும சிறநதவரே! பறறுக
ாயுமவிடடு யதிசிரேஷடாகளின செயகையோடுகூடிய நான
லானவருககும மேலானதும அமிருதமும உணமைபபொரு
ம எலலாபபிராணிகளிடததும இயறகையாயிருபபதும தனககு
வரனிலலாததும எலலாவறறிறகும தான ஈசுவரனுமான இந
பரமாதமாவை உமககுச சொலலுகிறேன எலலாவறறிறகும
லானதும வேறுனதும யாருககுநதெரியாததுமான இநதப
பபிரமமததை அடைநதவனதான உமது ஸமஸார வலையை
டுப பரிசுததனுகிருன இரததினஙகள நிரமபின இபபூமியைக
ாடுததாலும கொடுககலாம பரீகைஷசெயயபபடாத சிஷய
ககு இநதரஹஸயததைக கொடுககலாகாது சிரததையிலலா
னுககும மறறொனறில ஊககமுளளவனுககும ஞானமிலலாத
னுககும காவபபடுகிறவனுககும இதைக கொடுககலாகாது
தாததியயனம செயபவனும குணஙகளுளளவனும ஜிதேநதிரி
யமாயிருபபவனுககு இதைக கொடுககலாம வருஷபதவஜரே!
சையாகஉணடாகியும அதறகுமாறுகலயிததுமிருககும இநதப
ாருளகளினதொகுதியையும அதயாதமம அதிபூதம அதிதெய
களையும சொலலுவேன [1]சூரியனுடைய கிரணஙகளைப
ாலவே இதைச சொலலுகினறனா பிரமமாவினுடைய ஒரு
ாமுடிநதபோது உலகம கடலிலமுழுகிவிடும பூமிஜலததிலும
மஅகனியிலும அகனிவாயுவிலும வாயுஆகாயததிலும ஆகாயம
ததிலும மனமஅகஙகாரததிலும அகஙகாரமமகததிலும லய
கினறன அநதமஹத அவயகதமாகிறதெனறு சொலலுகின
ா அது தான ஒனறுதலெனறும சொலலுகினறனா
றாதேவரே! அவயகதமெனனபபடும பிரகிருதி பிரமமததினி
தில லயமாகிறதெனறறியும இபபடி அடிககடி இநதபபகவா
டையவிளையாடடிருககிறதெனறு ததவஞானிகளான ஜனஙகள
கினறனா யோகசாஸதிரததிலும ஸாஙகிய சாஸதிரததிலு
ள ததவஙகளையறிநது ஆதமததியானம செயயும மகாதமாக
னுல அதயாதமம அதிபூதம அதிதெயவம இவை சரியாகச
ாலலபபடடிருககினறன மஹாதேவரே! இவவளவு விஷயங
ம மகாதமாககளினுல விரிததுரைககபபடடிருககினறன
மமம அதயாதமம, புருஷனெனனபபடும ஜீவன அதிதெயவ

1 பரவுவதும சுருஙகுவதும.

தம, எலலாபபிராணிகளையும ஸருஷடிபபதும ரக்ஷிபபதும (அ
பூதமெனபபடும) செயகை எனறும அறியவேணடும பிராண
அதயாதமம, யாகம அதிதெயவதம, யாகஹவிஸை ரதமபோ
கொணடுபோகுமஅகனியும தனககுப பலனைககருதுவதும செய
(அதிபூதம) மனம அதயாதமம, சநதிரன அதிதெயவத
இநதிரியவிருததிகள சொறகள இவை காமஙகள (அதிபூதஙக
செவி அதயாதமம, ஆகாசம அதிதேவதம, எலலாவிஷயஙக
யும சொலலுவதறகாக உணடானசபதம காமமெனனபபடுகிற
(அதிபூதம) தவகிநதிரியம அதயாதமம, வாயு அதிதெயவத
மேலேபடுபவறறையறிவது அனைததும அதன காமஙகள (அ
பூதம) சக்ஷுரிநதிரியம அதயாதமம, சூரியன அதிதெயவத
எலலா நிறஙகளையும உருவஙகளையுமஅறிவது காமமெனனபப
றது (அதிபூதம) நா அதயாதமம, ஜலம அதிதெயவதம
யதிஶரேஷடரே! பாயு எனனும காமேநதிரியம அதயாதம
ஜலமலவிஸாஜனமெனனும செயகை அதிபூதம, [2]மிததிரன அ
தேவதம தேவருககுநதேவரான பினாகபாணியே! உப
மெனனும காமேநதிரியததை அதயாதமமெனறு சொலலுகி
னா, புணாசசி அதிபூதம, பிரமமா அதிதேவதை தரிசூலத
அடையாளமாகவுடையவரே! பாதஙகள அதயாதமமென
நடபபது அதிபூதமெனறும விஷணு அதிதேவதமெனறும ஞா
கள கூறுகினறனா பினாகியே! வாககு அதயாதமமெனறும
வது அதிபூதமெனறும அகனி அதிதேவதமெனறும தததவஞ
கள கூறுகினறனா தேவஶரேஷடரே! பிராணிகளின அதயாத
அதிபூதம அதிதெயவதஙகளெனனும ஒபபறற விஷயதை
பறறி இவவாறு உமககுச செமமையாகக கூறினேன புழு, பூ
சணடாளன, நாய, யானை, கிளி, கொசுகு, ஈ, பிராமமணன,
அரசன எலலாரிடததிலும இவறறைச சமமாகபபாாககவேண
விதயாஸம நினைககலாகாது இதறகுமாறுகபபாாபபவாக
பாாவை ஸரியனறு 'ஓம' எனனும ஓரெழுததின பொருள
வரும சேதனததிறகும அசேதனததிறகும மேறபடடவரும
மததியாநதஙகளறறவரும இருபபுககுணடுபோலச சலியா
நிறபவருமான எநதபபகவானைத தேவாகளும தானவாக
கநதாவாகளும யக்ஷாகளும ராக்ஷஸாகளும கினனராச
'யாா, எஙகிருபபவா' எனறறியவிலலையோ அநத யோகததி
ஈசுவரரும பதமததை நாபியிலுடையவரும ஸாவ வியாபி

---

1 சுவை அறிவது அதிபூதம எனபது கணடுகொளக

2 பனனிரணடு சூரியாகளில ஒருவா

லலாவறறையும ஜயிபபவரும உலகததைதக காபபவரும முதலும
டிவும அறறவரும ஆனநதருபியும தேவருககு தேவரும
னறும இருபபவரும அளவுககும அறிவுககும எடடாதவரும
ாவஙகளைபபோககுகிறவரும ஸாவசகதருமான நாராயணரைப
ரிசுததனுகிப பகதியுடன கைகூபபி நமஸகாரமசெயது பூஜிகக
வணடும ஆதியும அநதமுமிலலாத பரபிரமமததைதத தேவா
ளும முனிவாகளும அறியவிலலை எலலாவறறையும காபபவ
ம பாவஙகளைப போககுகிறவரும ஆறுகுணஙகள பொருநதின
ருமான நாராயணா ஒருவாதாம அறிவா ரிஷிகளும ஸிததா
ளும நாகாகளும தேவாகளும தேவரிஷிகளும நாராயணரையே
யாகதிறகு மருநதாக அவரிடததில தெரிநதுகொணடனா
நத நாராயணா துயரஙகளை ஜயிததவா இநதபபிரஜைகள
அவரிடததிலிருபபவை வலையில பறவைகள அகபபடடிருபபது
பால இவவுலகஙகள அவரிடததிலகபபடடுப பிரகாசிககினறன
ோஙகியாகள தஙகள ஞானதருஷடியினால ஐநதுஇநதிரியஙகளும
னமும புததியும ஸபதரிஷிகள எனறு கூறுகினறனா காது
ளுககுத திசைகளும மனததிறகுச சநதிரனும தேவதைக
ளனறு சொலலுகினறனா இநதிரியஙகளஐநது, மனம ஆறு,
ததி ஏழு இவை ஆதமாவினிடததில வைககபபடடிருககினறன
ுனால, அவை சரீரததைதச சோநதவையேயனறி ஆதமாவைச
சாநதவையலல அதறகுக காரணஙகளான அவையனைததும,
சயயபபடும செயகைகள ஏழிலும, அறியபபடும விஷயஙகள
ழிலும சோநது ஆதமாவுககுத தததம காரியஙகளைச செயயத
தாடஙகுகினறன காமேநதிரியஙகளைச செயகைகளிலும
ானேநதிரியஙகளை விஷயஙகளிலும மனததைநினைபபதிலும புத
யை ஆராயவதிலும பிரவருததிககசசெயவது ஆதமாவே விஷ
ஙகளில வியாபிபபவையாகிய அவைகளே ஸதூலருபஙகெடடு
ஸூகஷமஙகளாகிப பிராணிகள தூஙகுமபோது தேவலோகததிறகு
பபான ஸுஷுமநாநாடியிற சோநதிருககும ஆதமாவையும
றநதபின வேறுதேசததிறகுபபோகும ஆதமாவையும மோகஷத
றகுபபோகும ஆதமாவையும அநுஸரிததுபபோகினறன
மாகஷமடையுமபோது தனககு ஆதாரமான அநத ஈசுவரரை
டடும யாரும அறிவதிலலை இவவாறு எலலாததததவஙகளும
ுதமாவில பிரவேசிததபோது விழிததுககொணடிருககிறவன
ாரெனபதைபபறறிச சொலலுகிறேன நலலநிததிரையாகத
ஙகுமபோதும விழிததுககொணடிருககுமபோதும கனவு
ாணுமபோதும தேவாகளையும பிரகாசிககசசெயயும பகவானுன

ஈசுவரரும ஜீவனும புததியும தேகததில விழிததுககொணடிரு கினறனா தூஙகுமபோதும கனவினகாடசிகளைக காணப அவரே ஜனஙகள அறிவிலலாதிருககுமபோதும ஈசுவரரொ வரே அறிவுளளவராகிறாா அவாதாம [1] பிராஜஞா தேகத திருககும அவருககு இரணடாவது,தைஜஸனெனனபபடடதேக திலுளள அககி அது தூஙகுகிறவனுககு ஆதமாவைபபோலிரு கிறது அவனறியாதவனுயிருநதாலும தூககம விழிததுககொ ளாதவனுயிருநதாலும அவனது அனனததை அது ஜீரணமசெ கிறது, தேகததின முடிவுவரையில நிறகிறது இது ஆதமாவை பறறி நான தெரிநதுகொணடது

நூறறறுபததேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்தும் ஸநத்குமாரருக்தும்நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி , யோகத்தைப்பற்றியது)

சஙகரரே ! ஐயா ! சிருஷடிபிரளயஙகளையும அதயாதம அதிபூதம, அதிதெயவதஙகளையுமபறறி உமககு முதலிலிருந சொனனேன பிராணிகளின தேகஙகளிலிருககும தேவதை ளெலலாவறறையுமபறறி நீாகேடடதைசசொலவேன சஙகரரே பகைவரையழிபபவரே ! வாககில அககியும நாவில சநதிரனு பிராணனில வாயுவுமரூபததில நக்ஷததிரமும நாவிலஜலமும நா யில மஹாஸமுததிரமும நகஙகளிலும ரோமஙகளிலும வருக்ஷ களும வனஙகளும ஒஷதிகளும கைகாலமுதலிய அஙகஙகள ஸபதமருததுககளும பூடடுககளில வருஷஙகளும பரமாதமாவ கும ஜீவாதமாவுககும இடமாகிய ஹருதயததில ஆகாசமும க டததிலிருககும உதானமெனனும வாயுவில மினனலும தே நரமபுகளில வியாபிததிருககும வயானவாயுவில மேகமும இரண ஸதனஙகளில ஆகாயமும பலததில இநதிரனும மனததில ஈசா ரும அபானததில ருததிரரும வயானததில கநதாவாகளு அபஸரஸஸுகளும ஸததியததில மிதரனும புததியில வருணனு நேததிரததில ஸூரியனும உடலில பூமியும பாதஙகளில வி ஹணுவும ஆஸனததில மிதரனும குறியில பிரமமதேவரும த யில திசைகளும புததியில பிரமமாவும தேவாகளாக இருககி றனா [2] புதயமானன எனபவன ஆதமாவினிடம மன செலுததியிருபபவன அவனுககுச சஙகரா அதிஷடானதேவ

1 ஆதமா 2 மோக்ஷததை விருமபும ஜீவாதமா

தப புதயமானனிடமிருநது [1] அபுததன உணடானனெனபது
சயம சஙகரரே! வேதஙகளில சொலலபபடும [2] புததனை
விருவரையுமவிட வேறனவன தேகததில அஙகஙகளிலிருக
வேறு வேறுதேவாகள அவனையே ஆஶரயிததிருககினறனா
ன நிததியமாகத தியானத்திலிருநதுகொணடு ஆதமாவென
ம அகநியில மறறெலலாவறறையும ஹோமமசெயது மேற
ரனனபடி எலலாவறறையும தேவதைகளாகப பாரககிறனே
த ஆதமயாஜியானவன இவவாறு பாாபபதனல யோகி
கிறன கிரியைகளாகிய யாகஙகளைச செயபவரெலலாரினும
த ஆதமயாகம செயபவன சிறநதவனுகிறன, மஹாதேவரே!
வவுலகமனைததையும நிததியமாகத தன [4] வாயில ஹோமம
பபவன எவனே அவனதான ஆதமஞானியெனறு ஆதமஞான
ரள மகாதமாககள சொலலுகினறனா ஆதமயாகஞ செய
ன சிறநத எலலாததேவதைகளுககும மேலானதைக கருதி
தயே தியானிதது அதனிடம சேரவேணடும திரிபுர ஸம
ரமசெயத சஙகரரே! தேகததிலிருககும ஆதமா (தேவதை
ச) சேருமபடியாகத தேகததிலுளள தனிததனி இடஙகளைச
ரலவேன பாதஙகளை விஷணுவுககு அாபபணம செயவத
விஷணுஸதானததையும ஆஸனததை மிதரனுககு அாப
ரம செயவதனல மிதரஸதானததையும உபஸததததை பரமமா
து அாபபணம செயவதனல பிரமம ஸதானததையும நாபியை
ணனுககு அாபபணம செயவதனல வருணனுடைய ஸதானத
யும ஸதனஙகளை ஆகாயததிறகு அாபபணம செயவதனல
ாயததின ஸதானததையும கைகளை இநதிரனுககு அாபபணம
பவதனல இநதிரனுடைய ஸதானததையும காதுகளைத திசை
கககு அாபபணம செயவதனல திககுததேவதை ஸதானததை
கணணைச சூரியனுககு அாபபணம செயவதனல ஸூாய ஸதா
ததையும புததியைப பிரமமாவுககு அாபபணம செயவதனல
மமாவின ஸதானததையும மனிதன அடைவான எவன
ரனமசெயது சுவாஸததைச சிரஸிறகுள நிறுததுவானே
ன எலலாவகைப பொருளகளின ஞானததையும தனபுததி
லேயே [5] அடைவானெனபதில ஸநதேகமிலலை அவயகதம

1 ஸமஸாரி
2 பரமாதமா
3 'எலலாம பிரமமம தானே எலலாம' எனறு நினைககிறனே
4 தான ஆகாரமசெயவதை ஆதமாவெனனும அகநியில எலலாப
ரககளையும ஹோமம செயபவன எனபதாக நினைபபது
5 எலலா இநதிரியஙகளாலும அறியவேணடியவறறை யெலலாம
ககுளளேயே தெரிநதுகொளவான எனபது

என்னப்பட்ட பரசருதிக்கு மேற்பட்டதும் பரிசுத்தமும
யுக்கு எட்டாததும் விகாரங்களற்றதுமாக எதைச் சொ
கின்றனரோ அந்த நித்தியமான பரமபொருளை அந்தஞானிய
வன் அடைகிறான் அவன் புத்யமானனாலும அபரபுத்தனா
புத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான் அபுத்தனும் புத்யமான
எப்போதும் எதிர்பார்க்கிறான் 1 விகார புருஷன்தான் ப
மானனென்று சொல்லப்படுகிறான் அந்தப் புத்தன்தான்
பத்தைந்தாவது தத்வமென்று சொல்லப்படுகிறான் அதில
தேகமில்லை அவனே பரகிருதியிலிருப்பதனால் தஸ்துவென
சொல்லப்படுகிறான் மஹாதேவரே! ஆத்மா பெரிது பெ
தான இந்தத்தேகத்தில் தலைமையாயிருப்பது தலைமையாயி
பதனால் அதை அதிஷ்டாதா என்று சாஸ்திரமறிந்தவர்கள்
கின்றனர் கேவரே! இவன் அபுத்தனாயிருக்கையில் அஜ்ஞ
மென்னும் வலையில் அகப்படுகிறான் அப்போது, அவய
என்னப்பட்ட பரசருதியைப்போலவே ஆகமாவும் இருப்பத
தெரிந்தவர்கள் கூறுகின்றனர் அப்போது அந்த அநாதிய
அஜ்ஞானத்தால், 'தேகமே நான்' என்று மாறுட்டமாகக் கி
கிறான் இவன், 'நான் ஆத்மதியானஞ்செய்து பிரசாசிக்க வே
டும்' என்றுநினைத்தானாயின் புத்தனாகாமல் ஜலத்தில் மீன்
வதுபோல பரகருதியில் 2 நடவான மூவுலகங்களுக்கும் ஈசுவ
தேவதைகளெல்லாவற்றையும்பற்றி உமக்குச் சொன்னே
யோகஞ்செய்யுமுறையையும் நீர் வரிசையாக என்னிடம் தெ
கொள்ளும் குடியிருப்பில்லாத வீடுகளிலும் காடுகளிலும்
கரையிலும் குகைகளிலும் சுவாஸத்தை அடக்கி 3 மூன்று த
களையும்பெற்று 4 இரட்டை விட்டிருக்கவேண்டும் சாஸ
பிரகாரம் 5 ஸ்வஸ்திகாசனத்தோடு கிழக்குமுகமாயாவது வட
முகமாயாவது மேற்குமுகமாயாவது தெற்குமுகமாயாவது அ
யாமல் உட்கார்ந்து வளையாமல் உடம்பை நிமிர்த்துக்கொ
குரு உபதேசித்தபடி ஸ்வயம்பிரகாசமான அந்தப்பிரமம
மனத்தில் தரித்துக் கொள்ளவேண்டும் இலகுவான ஆக
செய்து, காலைமத்தியானம் மாலை மூன்றுகாலங்களையும் மல
திரங்கள் விடுகிறகாலத்தையும் ஆகாரஞ்செய்யும் காலத்தையும்

1 வெளித்தோற்றம் அற்றுப்போகாதவன்

2 'பிரபுத்தனாவதற்கே முயலுவான்' என்பது

3 மனோஜயம் வாக்ஜயம், காயஜயம்

4 சீதோஷ்ணம், லாபாலாப முதலியவை

5 இரண்டு கால்களையும் இரண்டு தொடைகளிலும் மாற்றிப்போ
கொண்டு உட்காருவது

றககாலமெலலாம புலனகளையும மனததையும அடககி மிகக
நகததுடன மனததில தியானம செயயவேணடும புததிமானக
சிறநதவரே! மனததிஞலேயே ஐமபுலனகளையும அவவவற
ர விஷயஙகளிலிருநது திருபபவேணடும பதைபதைததுப பல
ளகளால ஓடுமமனததை உறுதியிஞலபிடிதது ஸஙகலபஙக
லலாவறறையும நிறுததினபிறகு, யோகததில நிலைபெறுவான
கு, ஒரே ஊககததோடு எலலாவறறிலும மிககரஹஸயமான
மபொருளை அறிவான காறறிலலாதவிடததிலிருககும தீப
னது எபபடி குறுககே அசையாமல நேராகவே நனகு பிரகா
கினறதோ அபபடியே உமது மனமும பிரமைநீஙகி நனகுபிர
சிககும தேவஸரேஷடரே! ஹருதயததிறகுளளிருபபவனையே
ாககிசசெலலுமபோது மனமானது கலலைபபோல அசைவற
ககும ஜனமிலலாதவிடம ஜனமுளளவிடம இரைசசலில
தவிடம இரைசசலுளளவிடம எஙகேவஸிததாலும எவனசலி
மலிருபபாஞே அவனதான யோகததில தோநதயோகி, இநத
ரகததினமுறை நாம கேடடது அதனபிறகு, மேகததில மின
போலத தனஞதமாவினகண பிரகாசிபபதும ஆதாரமிலலா
ம அகாதமான [1] இருளிலிருபபதும [2] இருளறறிருபபதும
றிவிலலாததும எலலாவறறையுமறிவதும வேறெஞனறிஞலன
தனனெஞளியிஞல பிரகாசிபபதும கைககடடைவிரலரேகை
வுளளதும முகதிபபயனும குறறமறறதும அநநதமும சுதந
மும துயரமறறதும பெருமபொருளுமான அநத ஒருபிரமமத
ப பாரயபான ஒளிகளுககொளியும எலலாவறறிறகுமமேலா
ரும வியாபியும மிகச சுததரும அணுககளிலும சிறிய அணு
உலகததிறகும பெரியவரும ஈசுவரருககுமமேல ஈசுவரரும நித
ரும அநதாயாமியும ரக்ஷிகக ஸமாததரும ஜலததில வஸிபப
மான நாராயணரை அறியாமல உலகஙகள ஸமஸாரககடலில
முழுகினறன ஐயா! யதிகள அவரைக கணடு தாபதரயமநீஙகிய
களாகி ஜனனமரணபயமிலலாமல ஸமஸாரககடலைக கடநது
ரமறறிருககினறனா அணிமா, லகிமா, மகிமா, பிராபதி,
ாகாமயம, ஈசிதவம, வசிதவம, நினைததவிடததிலிருநது அசை
மலிருபபதாகிய கரிமா இவவெடடுககுணஙகளுடன கூடிய
ாகம யோகிகளுககுப பெரிதாக நினைககபபடுகிறது அநத
ாகிகள தனககுமேல ஆதமாவிலலாததும அறிவிறகெடடாத

---

1 யோகஞசெயயாமலிருபபவருககுத தெரியாமலிருபபதும

2 யோகிகளுககுபபிரகாசிபபதும

3 ஜடமாகவும ஜீவஞகவுமிருபபதும

தும நிதயமும ஸவயமபிரகாசமுமான பரமாதமாவையறி அநத யோகததினுல நினைதத சரீரஙகளில பிரவேசிககினறன அவாகள, அஸுரா தேவா மனிதாகளின பலததிலும அ பலமுளளவராகிறுா நீா கேடபதாகிய ஆதியநதமிலலாத தத இது எககாலமுமுளள இநத யோகமெனனும் தாமததை ந நிததியமாக அனுஷடிககிறோம தேவஶரேஷடரே! யோகதா திறகுப பெரிய தாமமிலலை தாமஙகளுள, திருமபிப பிறவாமலி குமபடி சுததபபடுததுகிற தாமம இதுதான சில புததிசாலி வேறு பரததவஙகளிருபபதாகச சொலலுகினறனா பிரதயக ஷதையே முதனமையாகபபறறின சிலா வேறுபரததவம இ யெனறு சொலலுகினறனா [1] வெளிததோறறததிலிருககும ஷன விகாரபபடுகிறுனெனறு நானே சொனனேன மஹே வரரே! எநதயோகிகள ஞானததினுல அநத ஜீவாதமாவை பாாககினறனரோ அவாகள அநதஜீவாதமாவையே ஈஶவரரென சொலலுகினறனா மறறும சிலா நிததியமான ஞானமே ப பிரமமமாக நினைககபபடுகிறதெனறு சொலலுகினறனா ஸா யாகள எலலாவறறையும விடடுச சுதத ஞானததையே ப கினறனா யோகிகள ஆதமாவையும தியானிதது அதறகுவேறு பரமாதமாவிலும புததிவைககினறனா இதுவரையில உத மான யோகசாஸதிர நிசசயததை உமககுச சொனனேன வஙகளின எணணிககை அறிவதாகிய சாஙகியஞானததைபப இனிச சொலவேன

நூறறறுபததேடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும் ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி இருபத்தாறு தத்வஙகளைப்பற்றியது)

தேவஶரேஷடரே! 'இநதிரியஙகளுககுமேறபடடது மன அதறகுமேறபடடது அகஙகாரம அகஙகாரததிறகு மேறபட புததி புததிககு மேறபடடது மகதது மகததிறகு மேறபட மூலபபிரகருதி மூலபபிரகருதிககுமேறபடடவன புருஷன' னுமஇவவளவுதான சாஙகியாகளினகொளகை தேவஶரேஷட மூலபபிரகருதி, மகதெனறுசொலலபபடும பததி, அகஙகா ஐநதுமகாபூதஙகள, மனம, ஐநதுகுணஙகள, பததுஇநதிரியஙக நதஇருபததுநானகுததவஙகளும அறிகிறவனும மஹாதமாவும

---

[1] ஜீவாதமா

சதனனெனனபபடும சிறநத ஆதமாவுடன சோதது அறியப
டுகினறன பிரகருதி புருஷன இரணடிறகுமுளள சோககையை
நாதியெனறு சொலலுகினறனா இவை 1 ஒனறுவதும பல
ாவதும ஸருஷடிபிரளயமெனனும இரணடு நிலைமைகளைபபற
ததான தரிசூலம தரிததவரே! இநதபபிரகருதியைத தமஸ
னறு பெயருளளதாகச சொலலுகினறனா ஜீவாகள அவ
கதமெனனும பிரகருதியைப பிளநதுகொணடுதான அடிககடி
ளமபுகினறனா பிரபுவே! இநத மகானுன ஜீவாதமா குணங
ளெனனபபடும ஜடஙகளுககு முதனமையாயிருபபவன அவ
து ஸவரூபம வெளிபபடாமல குணஙகளெனனும பிரகருதியில
ாநதிருபபதனுல அவனைக குணமெனறும சொலலுகினறனா
கருணஙகள சோநத ஸதூலமான தேகமானது இநத ஜீவாதமா
னுல வஸிககபபெறறுததான விஷயஙகளை அறிகிறது பரகருதி
யசசோநத அசேதனம மறற ஒனறையும அறிவதிலலை விகார
றறவனும பரிசுததனும துயரமறறவனுமான ஆதமா வேறு
ரமாணஙகளினுல அறியககூடாமையினுல, 'நான' எனறே
றியபபடுகிறுன 2 நிாகுணனெனபவன குறறமறற உயாநத
வபாவமுளளவனும புதயமானன அபரபுததன இவவிருவரை
ம அறிகிறவனும ஸுகதுககஙகளை அனுபவியாதவனும ஸதவ
ணமே உருவமாக உடையவனுமாவான அநத நிாகுணன
தயமானனையும அபரபுததனையுமவிட வேறுதான, விருபபும
வறுபபுமிலலாதவன பரிசுததன, அவவிருவரோடுஞசோாதவன
பபடி மாறுமலிருககும புததனைப புதயமானன அறியான புத
பினுல பகுததறியுந தனமையிலலாததனுல அவனே 3அசேதன
கிறுன அவன, 'நானதான. எனனைவிட வேறுஇலலை'
னறு நினைககிறுன 'அசேதனனுயிருநத நான யாரால சேதன
கிறேனே அவன எனனைவிட வேறு ஒருவனிருககிறுன'
னறு அவன நினைபபதிலலை 4 புதயமானனும ஆதமாவை அறி
மையினுல, 'நானதான எனனைவிட வேறுஇலலை, நான 5 பர
ததனுககுடடபடடவனலலேன' எனறே நினைககிறுன இவன
கருதியிலிருநதுகொணடு 1 அதனகுணஙகளையே எபபோதும
னுக நினைககிறுன அதனபின பரகருதி ஆதமாவினுல ஆளப
கிறதெனனும உணமையை அறிநத பெரியோாகளால உப

1 பிரளயததில ஒனறு, ஸருஷடியிற பல
2 பிரகருதி ஸமபநதமறறவன 3 அபுததன
4 புதயமானன = அகஙகாரம
5 பரபுததன = ஈசுவரனைப போனறவன

தேசிககப பெறுகிருன அதனபின், அகஙகாரமெனனும பு
மானனிடமசோநது அநதபபெரியோாசொலலே அஙகீகரிககிரு
அநதப புதயமானன சரீரததிற பிரவேசிதது அறிவுகெடடு ஆ
மாவை இழநது உலகததிறகு ஸாரதியாக முன நினறுகொ
இரணடாவதான அகஙகாரததை ஸருஷடிபணணுகிருன
லாசசெயகைகளும அடஙகிய [1] மூனறு அகஙகாரஙகளாலேதா
மூனருவது ஸருஷடி உணடானது [2] பஞசபூதஙகளேயும உ
டாககினது அகஙகாரமே [3] மனததையும படைததது அ
காரமே அநதமனம இநதிரியஙகளை நோககிப பிரவருததித
குலததை அடையாளமாக வுடையவரே! அகனல, புததியுள
ஆதமாவானவன பஞச பூதஙகளிலுமுளள சபகாதி விஷயங
ஐநதையும பஞசேநதிரியஙகளுடன கூடி அடிககடி விரும
தலைபபடடான புததிமானகளிற சிறநதவரே! மனம ஆதமா
அறியாது ஆதமாவும அகஙகாரததை அறியான அகங
மும புததியை அறியாது மகானுபாவரே! இவவாறே நியா
பேசுகிற மறறவாகளும இவறறுள ஒனறையும அறியார அ
காரததுடன சோநது எபபோதும இநதிரியஙகளிடததிலே
நோககாக இருககும இநத விகார ஆதமாவானவன மகாபு
னெனறு சொலலபபடுகிருன அவன உலகமனைததையும வி
தது திருமபவும ஒருமிததுச சுருககுகிருன அறிவுளளதாயிரு
தால உலகமனை ததும புலபபடாத ஆதமாவினுளளததில [4] இ
முழுவதும படுததிருநது இரவுமுடிநது [5] பகல வருமபே
திருமபவும ஆதமாவாக விளஙகுகிறது அபபடியே குண
ளறற ஆதமாககள பலவுளளன அநத ஆதமா அவயகதமெ
னபபடும இருளாகிய அஜஞானததுடன சோநதிருககிரு
அவன 'எனககுமேல ஒருசிறநதவன இருககிருன' எனறு நி
பானுயின அடிககடி தனனை ஆககவும அழிககவும செயயா
மஹாதேவரே! இவவாறு புததியுளளவன ஸூகஷமமான ப
தியைசசோநத விஷயததையும இருபததைநதாவது மஹா பு
னெனனும விகார ஆதமாவையும அறியவேணடும இவவுலகத
மடடும புததியிலறிநது படைபபவனை அறியாமலிருபபவன
ஞே அவன அஜஞானமாகவும இருளாகவுமிருககும பிரகிருதி
வசபபடடு அதனகுணஙகளைத தானுகவே ஆதமாவினிடம ஏ
வான புதயமானன அபுததனையும புததன அவவிருவரை
அறிகினறனா இருபததாருவது தததவமாகிய பகவான பற

[1] ஸாதவிக ராஜஸ தாமஸஙகள [2] தாமஸாஹஙகாரம
[3] ஸாதவிகாஹஙகாரம. [4] பிரளயம [5] ஸருஷ

ரும பரிசுததரும தமககு முதலிலலாதவரும உருவமிலலாதவ
ம அழிவும குறறஙகளுமறறவரும சுததபுததரும துயரமறற
நுமாயிருககிறா சில ஞானிகள மூலபாகிருதிமுதல காரியங
ரூகவுள்ள இவவுலகமடடுமே ததவமெனறு சொலலுகினறனா
றும சில ஞானிகள இவவுலகஙகளைநீககி ஆகமா ஒனறை
டடுமே ததவமெனறு சொலலுகினறனா சிறநதபுததியுள்ள
ரே! மறறும சில அறிஞாகள ஒனறும ததவமிலலையெனறு
லலுகினறனா சிலமகாதமாககள பரமாதமாவைக தத
கஙெளனறு பெயாமடடுமுள்ளவராகச சொலலுகினறனா மற
மசிலா வேதததில ததவமெனறு சொலலியிருபபதனால பர
தமா ததவமதாமெனனறு கூறுகினறனா மகேஸவரரே! ஸதவ
ணததைப பறறியிருபபதனால ஸதவகுணமுள்ளவனெனறு
ா சொலலுகினறனா சிறநதகைகளையுடையவரே! இநத
ாராதமாவாகிய புதயமானனெனபவன இவவாறு அவயகத
னனபபடட புததனுகிறுன தேகமெடுககுமபோது இவ
ககுச சேதனதவம அசேதனதவம ஆகிய இரணடுகுணஙகளும
ததையும கிரகம (= பறறுதல) எனறு பெயருள்ள அவிததையும
ணடாகினறன சஙகரரே! இவவாறு சாஸதிரபுததியுடன
வஙகளை அறிகினற யோகாகளும ஸாஙகயாகளும உறுதியா
நுககும பிரகிருதி சமபநதததை[1] விடடுவிடுகினறனா சாஸ
கதின உணமையை இவவாறு நுடபமாககணடறிநது பேசு
வாகளின புததியானது நீரில எணணெயததுளிபோல எஙகும
வுகிறது எலலாவிததைகளையும ஆராயநதறிவதுதான அறி
னறு சொலலபபடுகிறது அதனாலேதான யதிஸரேஷடாகள
ததையையும அவிததையையும அறிகினறனா அவறறில
னறுவேதஙகளும பரவிததையெனறு சொலலபபடுகினறன
னகாவது ஆனவீக்ஷகி (= ஆதமஞானம) எனறுசொலலபபடு
து அநத ஆனவீக்ஷகியை அறிநதவன தனமனததிறபக்ஷ
கமிலலாமல புததியினால எலலாவறறையும சரியாக அறிவான
ததறிவிலலாததும வெறுநதுயரமுள்ளதுமான அவிததை
னறு பெயருள்ள அவயகதநதான அபரபுததமெனறு சொல
படுகிறது இவறறையெலலாம அறிவதனாலேதான புததனு
ுன புததிககு இலககணம வேறு எனன இருககிறது? இதை
றியாதவாகள எவரோ அவாகள அநத பரபுததனுடைய வசத
ல அகபபடடுககொணடு அறிவிலலாத அவயகததிலிருநது
ருமபிததிருமபிப பிறபபாா, அஞஞானததின வசததிலகப

1 முகதிபெறுகினறனா

படடுககொணடு அநத அவயகததையும தமமையும ஸமமா
கினைபபாா அவாகளிடம பறறுளள மறறவாகளும இநதப ப
னுககுததான பாகஸதாகள யோகாபயாஸததினல பரமாா
ததைதக கணடவாகள இவவாறு ஆதமஸவருபததை அறிந
துயரபபடாமலிருககினறனா பகைவரையடககுகிறவரே! அ
ஞானததினுலுணடான ஸமஸாரமெனனும கட்டிலிருநதுவி
படடு எலலாபபிராணிகளும அடிககடி முழுகும தமமெனறுபெ
ருள்ள ஆழமும பயஙகரமுமான அஜஞானககடலைககடநது ஸ
நதரமும சுததமும பிரகாசமுமான ஆதமஸவருபததை அனை
வாா இவவாறு விததையையும அவிததையையும பிறருக
நாம கொடுககவும பிறரிடம நாம வாஙகவும தககதாகிய [1] ஸாங
யமும யோகமும ஒனருவதும பலவாவதும அழிவதும அழியா
தும உதாகரணஙகளுடன நான உமககு உரைததேன தே
ஶரேஷடரே! மூனறுவகை மோக்ஷஙகளையும உமககுச சொ
வேன ,தேவருககுள சிறநதவரே! புதயமானுலும பிரபுக
னுலும அபுததமெனனும பிரகிருதியினுடையஸருஷடியைத திரு
பவும நீா கேளும இதறகுமுன கேடடும பாாததும்ராதன
எவையோ அவறறையும உமககுசசொலவேன மன உறுதியோ
கவனிததுக கேளும

நூறறுபததோனபதாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(மஹாதேவருக்கும் ஸநத்குமாரருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி, அரிஷ்டம் பந்தம் மோக்ஷமுதலியன)

ஐயா! அரிஷடஙகளெனனபபடட தாாகிமிததஙகளை வி
வாககச சொலவேன அவறறை நீா கேளும தனககு வ
திசையினு நடுவில மினனலபோனற தேகமுளள புருஷன தெற
முகமாயிருபபதை ஒருமனிதன காணபானுயின அவன மூன
வருஷஙகளில தனககுத தேகவியோகம நேரிடுவதை அறி
லாம சஙகரரே! இது தாாகிமிததததின பலனெனறு புததிமா
கள சொலலுகினறனா மூடடமிலலாத சூரியமணடலம கி
ணஙகளிலலாமலிருககக காணபவனுககு ஆறுமாதஙகளில தே
வியோகம நேரிடுமெனறு அறியலாம நிலவில தனனிழலை
துவாரமுளளதாகவும காலிலலாமலிருபபதாகவும பாாபபவனுக

[1] 'ஸாஙகயாஸாஙகயம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

ருவருஷததில தேகவியோகம நேரிடுமென று அறியலாம தன
ாகருவிழியில தலையிலலாத பிரதிபிமபததைக காணபானாயின
ருமாதஙகளில தேகவியோகம நேரிடுமென றறியலாம இருகாங
ிஞனும காதுகளைப பொததிககொணடபின சபதஙகளைக
ளாமலிருபபானாயின ஒருமாதததில தேகவியோகம நேரிடு
னறு அறியலாம நலலமணம தெளிவாக வருமபோது ஊசல
றறததை நுகாவனாயின அவன [1] தேவதாகிருகததிலிருநதபோ
ழும ஏழுநாளில இறநதுபோவான மஹேஶவரரே! மகாமுனிவ
! மனிதன நீணடகாலம ஜீவிகக விருமபுவானாயின எலலா
ாகாஙகஙகளோடும மனததைத தியானததில நிறுததி ஸமாதி
நககவேணடும அதனால, இவவுலகததில மரணததை ஜயிககு
ம வேறுவகையிலலை வெகுகாலம ஜீவிகக விருமபாவிடடால
கருதியிலிருநது நீஙகினவனும நிரமபினவனும குறறமறறவனு
ன ஆதமாவைத தியானிததுககொணடு தானே தனதேகத
ு விடலாம அவன அபபோது பரிசுததனாயிருநது மாறுதலில
தவனும பரகிருதிககுமேறபடடவனும தேகததுடன சோநதி
பவனுமாகிய ஆதமாவைத தியானமசெயது தேகவியோகத
ு அடையவேணடும இபபடி விழிததுககொணடிருககுமபோ
 உணடாகும நாமிமிததஙகளை நான உமககுத தெளிவாகச
ானனேன தேவஶரேஷடரே! எலலா யோகாஙகஙகளோடுங
டிய தியானததினால மரணததை ஜயிககலாம திருமபவும ஒரு
ைபனமைகள நிததியாநிததியஙகள இநநானகையும பகுததுச
ாலலுகிறேன, கேளும சிறநதமகிமையுளளவரே! மூலபர
ுதி முதலிய இருபததுநானகு தததவஙகள எலலாவறறையும
ாரபுருஷனெனனும அகஙகாரததோடு சோநதவையென று
ாலலுகினறனா இதுதான ஏகதவமெனனும சிததாநதம
ருபததைநது பிரிவுகள தாம பலவென று சொலலபபடுகினறன
ுபிறபபிலலாததுதான முகதியென று சொலலபபடுகிறது
ாரஙகளறற புருஷனாகிய ஆதமாதான தததவமென று உபதே
கபபடுகிறான அவனே இருபததைநதாவது தததவமாகும
ாது விகாரபுருஷனாகச சொலலபபடுகிறான சிவனே! இவன
ாரமறறவனானால தததவஙகளிற சேரான விகாரமிருககும
ாதுதான தததவமென று சொலலபபடுகிறான இவன விகாரத
ுவிடடுப பிரிநது புலபபடாமலிருககையை அடைநதானாயின
பபோது தததவஙகளிற சேராதவனும ஸதவகுணமுளளவனும
ுகுணனுமாவான ஏனெனில, விகாரஙகளையும குணஙகளையும

[1] தேவதா பிராாததனைசெயதாலும   [2] முககுணஙகளறறவன

விடடதனாலும பிரகருதிககு வேறாயிருபபதனாலும சுததனாகிறா
அபபோது சிருஷடியைவிடடு முகதிபெறறு நானாதவமெனனு
வேறுபாடடை அடைகிறான அநதஞானமுளளவன எழுப
படடால எழுநதிருபபான, மாறுதலினறியிருபபான, மு
போல ஒருநிமிஷததில தவறிவிழாமல அழியாமலிருபபான கு
பாணியே! நிரகுணமான ஆதமா குணஙகள சேரநத மூலப
கருதியிலிருநது வெளிபபடுவதையும ஏகமாவதையும அநேகமா
தையும [1] அக்ஷரமாவதையும [2] க்ஷரமாவதையும தாநிமிததஙக
யும உமககுச சொனனேன பவரே! மகாதேவரே! எதை அறி
ஸநயாஸிகள குறறமறற கைவலயததைஅடைநதனரோ சாஙகி
களும யோகரகளும தமவினைகள எரிககபபடடுக துயரமற
தேகததையும முககுணஙகளையும பயததையும விடடுப பாபமற
வராய ஸமஸாரக கடலிலிருநது விடுபடடனரோ அநதமோக்ஷ
தின இலககணம மிசசமாயிருககிறது அதையும உமககுச செ
லலுகிறேன பரகருதியானது தனகுணஙகளைப புருஷனிடதத
வியாபிககச்செயவதிலும அதனால பிரஜோதபததி செயவதிலு
முககியமாயிருபபது, ஞானமிலலாதது இவவளவு காரியஙகளு
கும அதுதான காரணம சேதனமெனறு சொலலபபடட
தாதமாவினும அசேதனமான பிரகிருதியினும வேறான அந
புருஷன தனது பழைய அறிவினால ஜடஙகளையும பிராணிகளை
அடிககடி உணடுபணணுகிறான எவன, 'நான' எனனும ஒ
புததியோடு மனததினால மனததைஅறிகிறானோ அவன ஸதசெ
னபபடும சுததாதமாவுமாகான, அஸதசெனனபபடும ஜட
மாகான, இருதனமையோடு ஸதஅஸததுமாகான அவன பர
தியைவிட வேறானவன 'பரிசுததன, வேறுதனமையுளளவ
பிரகருதியை நடததாமலும தடாமலும பாரததிருபபவ
அவனதான விகாரபுருஷனெனறு சொலலபபடுகிறான இந
பிரகருதியானது விகாரபுருஷனுடன சேரநதுதான முககுண
களினாலான உலகததைப படைததுககொணடும அகறகு மாறா
தனனிடததில இழுததுககொணடுமிருபபது மசசமானது ஜ
தில தன பாரவையினாலேயே அநேக மசசஙகளையுணடாககுவ
போல அநத விகார புருஷன பரகருதியைத தான பாரபப
லேயே அநேக தேகஙகளை உணடாககுகிறான தேசததை
அதின நாசததையும அறிவதனாலேதான அவன க்ஷேதரஜ
னெனறு சொலலபபடுகிறான ததவஞானமுளளவரகள இ
பரகருதி புருஷரகளின சேரககை அநாதியெனறு சொலலுகிற

1 அழியாதது 2 அழிவது

ர இபபடி பரகருதிபிறசேருவகனுல இநத விகார புருஷன ஸதமெனறும ஸதமெனறும நினைககபபடுகிறுன விகாரங் பிறசோநதவனை விகாரமெனறே நமககுச சொலலுகினறனா பபோது இவன விகாரஙகளையெலலாம பரகருதியைச சோநத வயெனறு நினைககிருனே அபபோது (விகாரமடைநதிருந வன) விகாரஙகளிலிருநது வேறுபடடவனுவான அநதப தயமானன பரகருதியினினறும விகாரஙகளினினறும எப பாது வேறுபடடவனுவானே அபபோது குறறமறறதும மிகக ரிசுததமும எபபோதுமஞானமுளளதும பரகருதியிறசோாத ம நிரமபினதும எபபோதும மாறுதலிலலாததும பிறபபிறப லலாததுமான பரமாதமாவைசசோநது அநதப பரிசுததததி ல பிரகாசிததுககொணடு அசேதனனும ஸதூலரூபனுமான பரபுததனநிலைமையிலிருநது மோக்ஷததை அடைகிறுன அத பபழததை உடைததபின அதிலிருநது கொசுகு வெளிபபடுவது பால மூலப்பிரகருதியைவிடுவதனுல இருபததைநதாவது ததவ ரகிய விகாரபுருஷன, 'எனது' எனனுமபறறை விடுகிறுன பபோது அநத இருபததைநதாவது புருஷன தாமரையிலையில ணணீாததுளி எபபடி ஒடடாமலிருககுமோ அபபடிப பிரகருதி ல ஒடடாமலிருபபான ஆகாசமபோல எலலாவறறிலும சாநது ஒனறிலுமபறறிலலாத இருபததைநதாவதுபுருஷன ததனுகி இருபததாருவதுததவமாகிய [1] புததனுககுச சமமாகி ன குறறமறறவரே! பரகருதியைசசோநத ததவஞானம னககுமுனபிறநத பிரமமபுததிராகளால எனககு உணடாயிறறு. நதகைககளையுடையவரே! ஸருஷடியின ஆதியில மூபபிறபபற ம மாருததுமான பரபரமமததின அஙகஙகள தமோகுணததி ல மூடபபடடன ஸநகா, ஸநநதனா, ஸநாதனா இமமூவரும ழியாததும அழிவைபபோககுவதுமான சிறநததாமததை றிநதனா அறிவிறகு மிக எடடாததும அழியாததும தேக மனனும பெயருளளதுமான மூலபரகிருதியிலிருநதுகொணடு கிமைபொருநதிய ஆதமாவானவன நாராயணரையே பரகதியா ப பறறியிருககிறுன உடனபிறநதவாகளாகிய எஙகளுககு உத மமானஞானம பிறபபிலேயே உணடாயிறறு நாஙகள தேகத டன உலகஙகளில ஸஞசரிககிறேம பினாகபாணியே! இதறகு ன ஆஙகாஙகு பலமுறை நாஙகள பிறநதிருககிறேம சிதோ

[1] விகாரபுருஷன ஸதது அஸதது ஸதஸததுமூனறிலும இராம ருபபது முதலமோக்ஷம, விகாரஙகளிலிருநதுவிலகுவது இரணடா துமோக்ஷம, புததனுடனசேருவது மூனருவதுமோக்ஷம

ஷணமுதலிய இரடடைகளினல வெறுபபுறற எனககு உயா
ஞானமுணடாயிறறு முதல ஆசாரியராகிய கபிலரெனனும மு
ஷரேஷடரிடததிலிருநது ததவஙகளில நிசசயஞானமுளளயே
ஸாஙகியஙகள முழுதும எனககுக கிடைததன அவராறபோ
கபபடட அநேகசிஷயாகள தகவஞானிகளாயினா நாஞ
அதைததெரிநதுகொணடு அநேகசிஷயாகளுககு உபதேசிததே
ஜனனமரணஙகளைபபோககுவதும உணமையும அநாதியும
இநதஞானம யாருககும தெரியவேணடும இதைஅறிநதபின த
ஞானிகள இநதிரியஙகளுககுடபடாமலும துயரபபடாமலுமி
பா பிரகாசிபபவரே! மஹானுபாவரே! அபபடிப்படடவா
காரணககுறறஙகளறறவரும பறறறறவரும அகூரமெனபப
அஹஙகாரமறறவரும யாருககுமவசபபடாதவரும ஈசுவரனுக
சமமாக எஙகுமநிறைநதவரும எககாலமுமமாறுமலிருபபவ
தமஸாககெடடாதவரும யாருககுநதீஙகுசெயயாதவரும யா
லும தீஙகுசெயயபபடாமல எபபோதும ஸததவகுணததிலிரு
வருமாக நினைககபபடுகினறனா அவாகள விடுபடடவா, பர
தியிலிருநது தனிததிருபபவா, அஞஞானமும பயமுமறற
அவாகளுககுத தேகமுமிலலை, துயரமுமிலலை ஹிரணயநாபா,
சிரஸ, பிரஹலாதா, பாஸகரா, வஸு, விஶவாவஸு, பஞசசி
காாகயா, அவநதி தேசததாராகிய ஆஸுரி, கௌதமா, வரு
காதயாயனா, நமுசி, ஹரி, தமனா இவாகளும இனனும அ
ரும இநதத ததவததையே உபதேசிககபபெறறனா சிலா மு
பெறறனா சிலா இருககினறனா. மறறுமசிலா தம இஷடப
இறநதனா மூனறுவிதமான பநதஙகளையும மூனறுவிதம
மோகூஙகளையும அஜஞானததையும ஆசையையும பரக
புருஷஸமயோகததையும அவாகள உபதேசிககபபெறற
அவாகளுககுசசொனன பநதனததையும மோகூததை
எனனிடம கேளும சுறறிலும எவவளவுபொருளகளோடு
பநதம உணடாகிறதோ அவவளவினலும பநதனமசெயயப
கிறது எலலாபபறறுகளையும விடுவதனலேதான மோகூமுண
கிறதெனறு நமககுககேளவி எலலாபபறறுககளிலிருநதும
படடவன நிாமலனன கேவலாதமாவாகிறுன' எனறூா ஸ
குமாரபகவான மகாதமாவான ஈசுவரருககு இவவாறுசொ
ஆகாசமாாககமாகச சென்றூா" எனறுசொலலினா

நூறறெழுபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி.)

(எது எது தீர்த்தமேன்பதும் சுத்தமேன்பதும்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! எலலாத தீாததஙகளிலும
நத தீாததம எது எனபதையும எதனுல சிறநத சுததமுணடா
ெதனபதையும எனககு விரிதது உரைககககடவீா" என று
ட்க, பீஷமா சொலலலானா
"புததிசாலிககு எலலாததீாததஙகளும சிறநதவைதாம ஆகி
ம, எது ஸரியானதீாததம, எது ஸரியானசுததமெனபதைப
றி ஊககததுடன எனனிடம கேள ஸதயமெனனுமதுறை
தைரியமெனனும மடுவுமாகவுளள ஆழமும பரிசுததமும
ளிவுமான மனமெனனும தீாதததில அழியாத ஸதவகுணத
தபபிடிததுககொணடுஸநானமசெயயவேணடும தவம, ஞானம,
நயம, ஸதயம, மனவாககுககாயஙகளின ஒறறுமை, கொலலாமை,
லலாப பிராணிகளிடததிலும அனபு, ஐமபுலனகளையும அடககு
து மனவடககம இவைமேறசொனன தீாததஙகளினுல ஏறபடும
ததஙகள 'நான, எனது' எனனும எணணததையும சிதோஷ
ம ஸுகதுககஙகளமுதலிய இரடடையையும விருபபுவெறுப
களாகிய அபிமானஙகளையுமவிடட யோகிகள தீாததஙகளபோ
ருபபவா அவாகள சிறநத தீாததமெனறு சொலலபபடுகினற
ா நாராயணரிடததிலாவது ருததிரரிடததிலாவது பகதிசெய்
து சிறநத தீாததமாக நினைககபபடுகிறது நீ எலலாவறறையும்
குததறிவதுதான உன சுதததததிறகு இலககணமு எவாகள
ஜோகுணததையும தமோகுணததையும ஸதவகுணததையும்
னததினுலேயே ஒதுககினரோ அவாகளுககுச சுததமானஒழுகக
ம தமககு நலவழியைததேடுவதுநதாமு தீாததம எலலாவற
றயும விடடுககிருதுகிறவரும எலலாநதெரிநதவரும எலலாவற
றயும ஸமமாகபபாாபபவரும எவரோ அவா தாம முனசொனன
ததஙகளில ஊககமுளளவரும அநததீாததஙகளினுல சுததரு
ாகிறாா ஜலததினுல உடமபு நனைநதவன ஸநாநம செயதவ
னனறு சொலலபபடுவதிலலை இநதிரியஜயததினுல சுததமான
ன எவனே அவனதான ஸநானமசெயதவன அவன உள
ம புறமும பரிசுததமானவன கிடைககாதவிஷயஙகளில ஆசை
ம கிடைததவிஷயஙகளில எனதெனனும பறறும இலலாமலும
றகு விருபபமுணடாகாமலும இருபபவா எவரோ அவருடைய
ததநதான சிறநதசுததம இவவுலகததில சிறநத ஞானமும
னறையும கருதாமையும மனததூயமையுநதாம சாீரததிறகே

சிறநதசுததம ஒழுககததின சுததமே பெருஞசுததம தீா ஸநானததினுலுணடாகுமசுததம அதறகுபபிறபடடது ஞாா திஞலுணடாகும சுததம எதுவோ அது எல்லாவறறிற மேலானதாக நினைககபபடடிருககிறது பிரமமஞானமெனஆ ஜலம நிரமபின மனததீாததததில ஸநானமசெயதவா எவ அவா்தாம ஆதமாவைககணட ஞானிகள மேறசொனன சுத களை நிததியமாக வைததுககொணடு அவறறில ஊககததுட குணஙகளையே அடைநதிருககும மனிதன எனறும சுததே பாரதனே! தேகததிலுளள இநததீாததஙகளை உனககுசசொ னேன பூமியிலுளள புணணியதீாததஙகள எவையோ அவற யுமகேள ஒருசரீாததினமேல மேறசொனனஅநேகபுணணியமா இடஙகளபடைககபபடடிருபபதுபோலவே பூமியிலுமபுணணிய யுளள இடஙகளும ஜலஙகளும படைககபபடடிருககினறன. தீ ததஙகளினபோ சொலவதனுலும அவறறில ஸநானமசெயவத லும பிதருதாபபணம செயவதனுலும பாவஙகளைப போ வேணடும தீாததஙகளினுல சுததிபெறறவா எளிதாக மேஆ கமபோவாா பெரியோாகள அஙகீகரிததிருபபதனுலும பூமியி மகிமையினுலும ஜலததின பிரபாவததினுலும அநததீாத கள புணணியஙகளுககுச சிறநத இடஙகளாகினறன மனததி புணணியதீாததஙகள சில பூமியின புணணியதீாததஙகள ப றவை இவவிருவகைத தீாததஙகளிலும ஸநானம செயபவ விரைவில பலனை அடைவான செயகையிலலாபபலனும பலன லாதசெயகையும இவவுலகததில ஒருகாாயததையும நிறைவே றுவதிலலை இரணடுமசோநதுதான ஸாதகமாகும இபபடி தேகசுததததோடும தீாததசுததததோடும கூடியிருபபவன சுத ணயப பலனை அடைவான இரணடுவகையாலும ஏறபடுஞசுதத் தான உததமசுததமாம” எனருா

நூறறெழுபததோராவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடா்ச்சி)

(பன்னிரண்டுமாதங்களிலும் பன்னிரண்டுநாமங்களிஞல் விஷ்ணுவை ஆராதிப்பதன் பலன்)

யுதிஷடிரா, “உலகததில எலலா உபவாஸஙகளிலும எ சிறநததோ, எது மிகபபெரியபலனைத தருகிறதோ, எது ஸநதே மிலலாததோ அதை நீா எனககுச சொலலககடவீா” என கேடக, பீஷமா சொலலலானுா

“அரசனே! மனிதன எதைச செயவதனுல ஸநதேகமிலல மல ஸுகமபெறுவானே அதைபபறறி மகாவிஷணு தாமாக

ாலலியிருபபதைச சொலலுகிறேன, கேள மாாகழிமாஸம
ாதசியில இரவிலும பகலிலும கேசவநாமததைசசொலலி
ாதிபபவன அஸவமேத பலனை அடைவான அவனதுபாவம
டும தைமாததில (துவாதசியில) நாராயணுஎனறுசொலலிப
ூபபவன வாஜபேய யாகபலனை அடைவான, சிறநதவவிததி
பெறுவான மாசிமாதம துவாதசியில இரவிலுமபகலிலும
தவநாமததைச சொலலிப பூஜிபபவன ராஜஸூயயாக பலனை
டைவான, குலததையும கரையேறறுவான பஙகுனி மாஸத
ி (துவாதசியில) கோவிநதாவெனறு சொலலிப பூஜிபபவன
திராதரயாகபலனை அடைவான, சநதிரலோகததையும அடை
ன சிததிரை மாதம துவாதசியில இரவிலும பகலிலும விஷணு
னறு தியானிபபவன பௌணடரீகயாகபலனை அடைநது தேவ
ாகததிறகுபபோவான வைகாசி மாதம துவாதசியில மதுஸூ
ா நாமததைசசொலலிபபூஜிபபவன அகனிஷடோம யாகபலனை
டைநது சநதிரலோகததிறகுப போவான ஆனிமாதம துவா
ியில இரவிலுமபகலிலும திரிவிகரமநாமததைச சொலலிப
ஜிபபவன கோமேதமெனனும யாகததினபலனை அடைநது அப
ரஸஸுகளுடன மகிழநதிருபபான ஆடிமாஸம துவாதசியில
மனு எனறு சொலலிப பூஜிபபவன நரமேத யாகபலனையும
ரும புணணியததையும அடைவான ஆவணி மாஸம துவா
ியில இரவிலும பகலிலும ஸ்ரீதரநாமததைச சொலலிப பூஜிபப
ன பஞசமகாயஜஞஙகளின பலனை அடைநது தேவவிமானமேறி
கிழநதிருபபான புரடடாசி மாஸம (துவாதசியில) ஹருஷீ
கசா எனறுசொலலிபபூஜிபபவன ஸௌதராமணி எனனும யாக
லனை அடைநது ஆதமசுததியுளளவனுவன ஐபபசி மாஸம
வாதசியில பதமநாபாவெனறு பூஜிபபவன ஆயிரமகோதானங
ளினுலுணடாகும புணணியபலனை அடைவான இதில சநதேக
லலை காாததிகை மாஸம துவாதசியில தாமோதராவெனறு
சாலலிப பூஜிககவேணடும அவா ஆணுயிருநதாலும பெணணு
ருநதாலும கோமேதயாகததினபலனை அடைவாரெனபதில ஸந
தகமிலலை இவவாறு வருஷமமுழுதும தாமரைக கணணை
ூராதிபபவன பூாவஜனமஞான ததையும மிகுதியான பொனனை
ம அடைவான ஒவவொருநாளும ஒரேபகதியோடு விஷணுவை
ூராதிதது அநத ஆராதனையினமுடிவில பிராமமணாகளைப புஜிப
ிககவேணடும அலலது, நெயயைத தானம செயயவேணடும
ிதறகுமேறபடட உபவாஸமிலலை எனபது நிசசயம ஆதியில பக
ானன மகாவிஷணு இதைத தாமாகவே சொனனா" எனறா.

நூற்றெழுபத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(அழகு செல்வ முதலியவற்றைப் பெறுதற்காகச் செய்யத்தக்கன)

கௌரவர்களுக்குப் பிதாமஹரும் பிராயமுதிர்ந்தவருமான பீஷ்மர் சரதல்பத்திற்படுத்திருக்கும்போது, சிறந்த புத்திசாலியான யுதிஷ்டிரர், அருகில் வந்து, "தேகத்தில் அழகும் செல்வங்களும் பிரியமும் உண்டாவதெப்படி? தர்மார்த்தகாமங்களென்னும் மூன்று புருஷார்த்தங்களையும் அடைந்து ஸுகம் பெற்றிருப்பது எதனால்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார் —

"அரசர்க்கரசே! மார்கழி மாஸத்தில் சந்திரன் மூலநக்ஷத்திரத்துடன்கூடின தினத்தில், சந்திரனுக்கு மூலநக்ஷத்திரத்தைப் பாதங்களாகவும் ரோஹிணியைக் கணைக்கால்களாகவும் அச்வினியை முழங்கால்களாகவும் பூராடஉத்திராடங்களைத் தொடைகளாகவும் பூர உத்திரங்களை மறைவானஸ்தானமாகவும் கிருத்திகையை இடுப்பாகவும் பூரட்டாதி உத்திரட்டாதிகளை நாபியாகவும் ரேவதியை [1]வயிறாகவும் அவிட்டத்தை முதுகாகவும் அநுஷத்தை மார்பாகவும் விசாக நக்ஷத்திரத்தைக் கைகளாகவும் ஹஸ்தத்தை நுனிக்கைகளாகவும் புனர்வஸுவை விரல்களாகவும் ஆயில்யத்தை நகங்களாகவும் கேட்டையைக் கழுத்தாகவும் சிரவணத்தைக் காதுகளாகவும் புஷ்யத்தை வாயாகவும் ஸ்வாதியைப் பல்லும் உதடுமாகவும் சதயத்தைச் சிரிப்பாகவும் மகத்தை மூக்காகவும் மிருகசீர்ஷத்தைக் கண்களாகவும் சித்திரா நக்ஷத்திரத்தை நெற்றியாகவும் பரணியைத் தலையாகவும் திருவாதிரையைக் கேசங்களாகவும் தியானம் செய்யவேண்டும். தியானம் முடிந்தபின் வேதங்களில் கரைகண்ட பிராம்மணனுக்கு நெய்யைத் தானம் செய்யவேண்டும். அதனால், செல்வமும் அழகுமுள்ளவனும் ஞானமுள்ளவனும் பூர்ணிமைச் சந்திரனைப்போல நிரம்பின அங்கமுள்ளவனுமாவான்" என்றார்.

நூற்றெழுபத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்திரருக்கும் பிரகஸ்பதிக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை, கர்மங்களுக்கேற்றபடி ஸ்வர்க்கநரகங்களும் பிறப்பும் வருமென்பதைப்பற்றியது)

யுதிஷ்டிரர், "மகாபிராஜ்ஞரும் எல்லாசசாஸ்திரங்களிலும் ஸமர்த்தருமான பிதாமஹரே! மனிதர்களுக்கு ஸம்ஸாரத்திலுள்ள

[1] 'குக்ஷிமண்டலம்' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

ந்தமமான நடக்கையைக் கேட்கவிரும்புகிறேன் அரசர்க்கரசரே! யில் மனிதர்கள் என்ன ஒழுக்கத்தோடு இருந்தால் உத்தம ன ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார்கள்? ராஜரே! எப்படியிருந்தால் த்தை அடைவார்கள்? ஜனங்கள், உயிர்போனதேகத்தைக் கட க்கும் ஓட்டுக்கும் சமமாக இவ்வுலகத்திற்போட்டுவிட்டு வேறு கம் போகின்றனரே, அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து செல்லு வன் எவன்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர், "உயர்ந்தபுத்தியுள்ள ஹஸ்பதிபகவான் தூரத்திலவருகிறார் மிக்கமகானுபாவரான ரிட்டத்தில இந்தப்பழமையான ரகஸ்யத்தைக்கேள் இப்போது கேட்ட விஷயம் மற்றெவனும் சொல்லக் கூடியதன்று பருகஸ் க்குச்சமமாகப்பேசுகிறவர் மற்றொருவர் எங்குமில்லையன்றோ?" ன்றுசொன்னார் அந்தத் தர்மராஜரும் பீஷ்மரும் இவ்வாறு சிக்கொண்டிருக்கையில், தெளிந்த உருவமுள்ள பருகஸ்பதி வான் வந்தார் பிறகு, தர்மராஜர் திருதராஷ்டிரனை முன் டு எதிர்கொண்டழைத்து அவருக்கு ஒப்பற்ற பூஜையைச் யதார். அந்தச்சபையோர் அனைவரும் அவரைப் பூஜித்தனர் தன்பிறகு ராஜாவான தர்மபுத்திரர் பருகஸ்பதிபகவானை றைப்படி அணுகி அந்தப்பிரஸ்னத்தைத் தெளிவாகக்கேட்க ணர்—"பகவானே! எல்லாத்தர்மங்களும் தெரிந்தவரே! எல ச்சாஸ்திரங்களிலும் தேர்ந்தவரே! மனிதனுக்குத்துணை யார்? தையா? தாயா? பிள்ளையா? ஆசாரியனா? தாயாதிகளா? றத்தாரா? சினேகிதரா? மனிதர்கள் உயிர்போனதேகத்தைக் ட்டையைப்போலவும் ஓட்டாஞ்சில்லியைப் போலவும் விட் டு வேறுலோகத்திற்குச் செல்லுகின்றனரே? அவரைப் பின் ல்லுகிறவன் எவன்?" என்று கேட்க, பிருகஸ்பதி சொல்ல ணர்—

"ராஜனே! மனிதன் ஒருவனுக்கவே பிறக்கிறான், ஒருவனு வே இறக்கிறான், ஒருவனுக்கவே நரகங்களைத் தாண்டுகிறான், ருவனுக்கவே நரகத்திற்குப்போகிறான் தந்தை, தாய், ஸகோ ரன், புத்திரன், ஆசாரியன், தாயாதிகள், சுற்றத்தார், சினேகி கள் யாரும் துணையாவதில்லை மனிதர்கள் தேகத்தைச் சில லம் உபயோகப்படுத்தி உயிர்போனபின் கட்டை ஓட்டாஞ் ல்லிகளைப்போல எறிந்துவிட்டு வேறுமுகமாகப் போகின்றனர் ர்மம் ஒன்றே பின்தொடருகிறது ராஜனே! ஆதலால், எப் ாதும் துணைக்காகத் தர்மத்தையே பற்றவேண்டும் மனிதன் ர்மத்துடன் கூடத்தான் சிறந்த ஸ்வர்க்கலோகத்துக்குப் ாவான், அதர்மத்தோடு கூடத்தான் நரகத்திற்குப்போகிறான் தலால், தெரிந்தவன் நியாயமாகக் கிடைத்த பொருள்களினால

தாமததைதயே செயயவேணடும மனிதாகளுககுப பரலோ
திறகுரியதுணை தாமம ஒனறே பிருநதகேளவி இலலாதவனு
ஆசையினால மதிகெடடவனுமான மனிதன ஆசையினாலும அ
ஞானததினாலும இரககததினாலும பயததினாலும பிறருககா
பாவஙகளைச செயகிறுன தாமாாதத காமஙகள மூனறே உ
வாழககையின பலனகள அதாமததைதவிடடு இமமூனறை
ஸமபாதிககவேணடும” எனறுா

யுதிஷடிரா, “பகவானுன நீஙகள தாமமுளளதும மி
இதமுமாகச சொனன சொலலைக கேடடேன ஆகிலும, சீரத
னுடைய உணமையைபபறறிதெரிநதுகொளள எனககு எண
உணடாகிறது மனிதாகளின சீரம உயிாவிடடபோது, அதி
ருக்ஷமமான ஆதமா மறைநது கணபாாவைககுஅகபபடா
போகினறதே? தாமம அதைததொடருவது எபபடி?” என
கேடடாா பருகஸபதி, “[1] பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம, அப
தேயு, புததி, ஆதமா இவை சோநது எககாலமும தாமதை
பாாததுககொணடிருககினறன இவவுலகததில எலலாபபிரா
களுககும இரவுமபகலும சாக்ஷியாக இருககும அநதஜீவனை பே
சொனன பிருதிவிமுதலியவறறுடனகூடத தாமம பினதொட
கிறது சிறநதபுததியுளளவனே! மேலே சொனனவை, தோ
எலுமபு மாமஸ சுகலசோணிதஙகளையும, உயிாவிடடதேகதன
யும விடடுவிடுகினறன அதனபிறகு, அநதஜீவன தாமததுட
சோநது [2] இவவுலகததிலுமபரலோகததிலும ஸுகமாகவிளங
கிறது இனனும உனககு எனனசொலலககடவேன?” என
சொனனுா யுதிஷடிரா, “தாமம எபபடிப பினதொடருகிறதெ
பதைபபகவானுன நீஙகள தெரிவிததீாகள சுகலமானது எபப
உறபததியாகிறதெனபதை அறிநதுகொளள விருமபுகிறேன
எனறு கேடடாா பிருகஸபதி, “வேநதனே! பிருதிவி, வா
ஆகாசம, அபபு, தேஜஸ, மனம எனனும தேகததிலுளள தே
தைகள ஆகாரததை உடகொளளுகினறனா அரசாககரசே!
சிததமனமுளளவனே! அவவைநது பூதஙகளும மனமுமதிருப
அடைநத பிறகு, அநத அனனமானது ரேதஸாகமாறுகிற
ராஜனே! பிறகு, பெணணும ஆணுமசேருவதனால காபபமுண
கிறது இதையெலலாம உனககுசசொனனேன இனனும என
கேடகவிருமபுகிறுய?” எனறுசொனனுா யுதிஷடிரா, “காப
எபபடி உணடாவதெனபதைபபறறிப பகவானுன நீஙகள என
குசசொனனீாகள பிறபபிலலாதஜீவன காபபததைச சேருவ

[1] அநததேவதைகள [2] மறுஜனமததில

படி? அதைச் சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்டார் பிரு
பதி, "ஜீவன் சோந்தமாத்திரத்தில் அவ்வைந்து பூதங்களி
் ஆக்கிரமிக்கப்படுகிறான், அவ்வைந்து பூதங்களினால் விடப்
டுத்தான் திரும்பவும் வேறு லோகத்திற்குச் செல்லுகிறான்
்த ஜீவனே ஐந்துபூதங்களுடன் சேர்ந்தவனாகிறான் அத
், அவனுடைய நல்வினையையும் தீவினையையும் ஐந்துபூதங்
ின தேவதைகள் பார்க்கின்றனர் இன்னும் என்ன கேட்க
ுதுகிறாய்?" என்று சொன்னார் யுதிஷ்டிரர், "பகவானே!
ால், எலும்பு, மாம்ஸம் இவற்றையும்விட்டு ஐந்துபூதங்களா
் விடப்பட்ட அந்த ஜீவன் எங்கிருந்து முழுதும் ஸுகதுக்கங்
் அனுபவிப்பான்?" என்று கேட்க, பிருகஸ்பதி சொல்லலா
் - "[1] போகவஸ்யம், [2] காமவஸ்யம், [3] யாதனாவஸ்யம் ஆகிய
மூன்றுவகைத் தேகங்களை அடைந்து ஜீவன் தன்வினைப்பயனை
னுபவிக்கிறான் ஜீவன் தன்காமங்களுடன் சேர்ந்து ரேதஸாக
ுறி ஸ்திரீகளின் ருதுவில்சேர்ந்து பிரஸவகாலத்தில் தேகத்தை
டைகிறான் ஜீவன் யமதூதர்கள் செய்யும் துன்பத்தையும் அவர்
் அடிப்பதையும் கடினமான பிறப்பிறப்புக்களின் தொடர்ச்சி
யும் துயரத்தையும் அடைகிறான் ராஜனே! தர்மத்தின்பலனை
டைந்த அந்த ஜீவன் இவ்வுலகத்தில் பிறந்ததுமுதல் ஸுகத்தை
் அனுபவிக்கிறான் அவன் ஜனித்ததுமுதல் கூடியமட்டில் தா
்மத்தையே செய்திருப்பானாயின் பிறகு அவன் மனிதனாகப்பிறந்து
ுகத்தையே அடைவான், தர்மத்திற்கு இடையில் அதர்மமும்
யதிருப்பானாயின் அந்த ஜீவன் ஸுகத்திற்குப்பிறகு துக்கத்
தயும் அனுபவிப்பான், அதர்மத்துடன் சேர்ந்து யமலோகத்
ுக்குப்போய்ப் பெருந்துன்பத்தை அடைந்து பிறகு திர்யக்ஜாதி
் பிறக்கிறான் ஜீவன் எந்தெந்தக்காமத்தினால் இவ்வுலகில் எந்த
்தப் பிறப்பில் அஜ்ஞானத்தோடு பிறக்கிறானோ அவற்றை
ுத்திலும் இதிஹாஸத்திலும் தர்மசாஸ்திரத்திலும் சொல்லி
்க்கிறபடி சொல்லுகிறேன், கேள் மானிடர்கள் கொடியதா
் யமலோகத்தை அடைகின்றனர் ராஜனே! இவ்வுலகத்தில்
்யக்ஜாதியைத் தவிர வேறுதேகங்கள் புண்ணியமுள்ளவையும்
னமுள்ளவையும் தேவர்களுக்குச் சமமானவையுமாயிருக்
்றன குணங்களில் பிரம்மலோகம்போலச் சிறந்த யமலோகத்
் உறுதியான காமங்களினால் கட்டப்பட்ட ஜீவன் துக்கங்களை
னுபவிக்கிறான் புருஷன் எந்தெந்தக் காமங்களை மனத்தோடு
ய்வதினால் கொடியதும் பயங்கரமுமான கதியை அடைகிறானோ
வற்றை இனி உனக்குச் சொல்லுவேன் பராமமன்ன நாலு

[1] ஸ்வர்க்கசரீரம் [2] பூமியிலுள்ளசரீரம் [3] நரகத்திலுள்ளசரீரம்

வேதங்களையும ஓதியும அறிவிலலாமல பதிதனிடததில திரவி
வாஙகுவதனுல கழுதைபபிறபபிலபிறககிறுன பாரதனே ! அ
பதினைநதுவருஷம கழுதையாகப பிழைததிருககிறுன கழு
யாயிருநது மரிததபின காளைமாடாகி ஏழுவருஷம இருககிற
காளைபபிறபபு இறநதபின பிரமமரகூஸாகப பிறககிறுன பிர
ரகூஸாக மூனறுமாஸஙகளிருநது பிறகு பராமமணனுகப பி
கிறுன பாரதனே ! பதிதனுககு யாகம செயவிபபதனுல புழு
கப பிறககிறுன அநதஜனமததில பதினைநது வருஷமிருககிற
புழுஜனமம நீஙகியவுடன கழுதையாகப பிறககிறுன ஐநது வ
ஷம கழுதை, ஐநதுவருஷம பனறி, ஐநதுவருஷம கோழி, ஐ
வருஷம நரி, ஒருவருஷம நாய இபபடியிருநது பிறகு மனிதனு
பிறககிறுன சிஷயன விவேகமிலலாமல உபாதயாயாமனைவியி
தவறுசெயவானுயின அநத ஜீவன இவவுலகததில மூனறுஜன
களை அடைவான ஸநதேகமிலலை அரசாககரசே ! முதலில ஓ
யாகவும பிறகு புலியாகவும அதனபிறகு கழுதையாகவும பிற
இறநதபின கஷடபபடும பராமமணனுகப பிறபபான சிஷ
குருவின மனைவியிடததில மனததினுற பாபததைசசிநதிததா
மனததினுல செயத அநதபபாபததினுல கொடிய ஜனமங
அடைவான, நாயாகபபிறநது மூனறு வருஷஙகளிருபபா
அநதபபிறபபு நீஙகியபின புழுவாகபபிறபபான ; ஒருவரு
புழுவாகவிருநது அது நீஙகியபின பராமமணஜாதியிற பிறபபா
குருவானவன புததிரனைபபோலிருககும சிஷயனைக கா
மினறித தான நினைததபடி அடிபபானுயின அவனும குரூரமி
மாகப பிறபபான ராஜனே ! தநதைதாயகளை அனுதாவு செய
புததிரனும இறநதால அநதஜீவன முதலில கழுதையாகப பி
பான கழுதையாகபபததுவருஷமிருநது அதனபின ஒருவரு
முதலையாக இருநது அதனபின மனிதனுகபபிறபபான எந
பிளளையினமேல தாயதநதையா இருவரும கோபிககிறுாகளே
அவனும, பெரியோருடைய வெறுபபினுல, இறநதபின கழு
யாகப பிறககிறுன பததுமாதம கழுதையாகவும பதின
மாதம நாயாகவும ஏழுமாதம பூனையாகவுமிருநது பிறகு மன
னுகபபிறபபான ராஜனே ! தாயதநதையரைத திடடுவதன
நாகணவாயப புளளாகப் பிறககிறுன அவாகளை அடிதது
ஆமையாகப பிறககிறுன ஆமையாகப பததுவருஷமும முள
பனறியாக மூனறு வருஷமும பாமபாக ஆறுமாதமுமிருந
அதனபின மனிதனுகப் பிறககிறுன ராஜனுடைய அனன
தைபபுஜிதது அவனுககு ஆகாதகாரியஙகளைச செயயும மூட

றநது குரஙகாகபபிறககிறுன் குரஙகாகப பததுவருஷமும
ாயாக ஐநதுவருஷமும நாயாக ஆறுமாதமுமிருநது பிறகு
ிதனுகப பிறககிறுன அடைககலம வைததபொருளை அப
்தத மனிதன யமலோகததிறகுபபோய நூறுவகையான துன
்களை அனுபவிததுப புழுவாகபபிறககிறுன பாரதனே! அந
 புழுஜனமததில பதினைநதுவருஷமிருநது பாவததை ஒழித
 பிறகு மானிடனுகபபிறககிறுன் அபபோது பொறுமைக
ரனும இகழததககவனுமான சண்டாளனுகபபிறநது துயரப
்கிறுன நமபிககைத துரோகமசெயத கெடுமதியுள்ள மனி
ன மீனுகபபிறககிறுன பாரதனே! எடடுமாதம மீனுக இருநது
றகு மானுகபபிறககிறுன மானுக நாலுமாதமிருநது அதன
ன ஆடாகபபிறககிறுன ஒருவருஷம ஆடாயிருநது கொலலப
டடுப பசுவாகபபிறககிறுன அதனபிறகு, அநதஜீவன மனித
க ஜனிககிறுன மஹாராஜனே! நெல, யவம, எள, உளுநது,
ாளளு, கடுகு, கடலை, கலாயம, பசசைபபயறு, கோதுமை,
தவி (காயா) இநததானியஙகளை ஆசையினுல அபகரிககும
றிவும வெடகமுமிலலாத மனிதன பெருசசாளியாகப பிறககி
ன. வேநதனே! அந்த ஜனமம இறநதுபோனபின, அவன பனறி
கப பிறககிறுன ராஜனே! பன்றியாகப பிறநதவுடன பிணி
னுல இறநதுபோகிறுன ராஜனே! அநதமூடன அநதபபாவத
னுல மறுபடியும நாயாகப பிறககிறுன, ஐந்துவருஷம நாயாக
ருநது அதனபிறகு மனிதனுகப பிறககிறுன பிறா மனைவி
பத தீணடுவதனுல செநநாய நாய நரி கழுகு பாமபு பருநது
ாககுககளாகப பிறககிறுன ராஜனே! எநதப பாவசசிநதை
ளளவன புததிமயஙகி ஸகோதரன மனைவியைச சேருகிறுனே
வன ஒருவருஷம குயில ஜனமததிலிருககிறுன ஸநேகிதன
சாரியன அரசன இவாகளின மனைவிகளைக காமததினுல ஆகர
பபவன இறநது பனறியாகப பிறககிறுன ஐநது வருஷம பனறி
ம பததுவருஷம முளளமபனறியும ஐநதுவருஷம பூனையும
ததுவருஷம கோழியும மூனறுமாதம எறும்பும ஒருமாதம
ரஙகுமாக ஜனமஙகளை அடைநது பிறகு புழுவாகபபிறககிறுன
நதப புழுஜனமததில பதினனகு மாதஙகளிருநது பாவததை
ழிததுககொணடு திருமபவும மனிதனுகபபிறககிறுன பிரபுவே!
வாகம, யாகம, தானம இவை நடககுமபோது, அவறறிறகு
டையூறுசெயயும மூடன இறநது புழுவாகபபிறககிறுன பார
னே! பதினைநது வருஷம புழுவாயிருநது பாவததை ஒழித்த
ப பிறகு மனிதனுகபபிறககிறுன ராஜனே! முதலில ஒரு

வனுககுக கனனிகாதானமசெயது மறுபடியும அநதககவ
கையை மறறொருவனுககுக கொடுகக நினைககும மனிதனும இற
பின புழுவாகப பிறககிருன - யுதிஷடிரனே! அநத ஜனமத
பதினமூனறு வருஷஙகளிருநது பாவததையொழிததுககொ
பிறகு மனிதனுகப பிறககிருன தெயவகாரியததையும பி
காரியததையும செயயாமலும பிறருககு அனனமிடாமலும, உ
பவன இறநது காககையாகப பிறககிருன நூறு வரு
காககையாக இருநது பிறகு கோழியாகப பிறககிருன அ
பிறகு ஒருமாதம கொடிய மிருகமாயிருநது அதினினறும ம
னுகபபிறககிருன தநதைககுச சமானமாகிய மூதத ஸ
தரனை அவமதிபபவன இறநதபின [1] கரௌஞசமெனனும பிரா
யாகப பிறககிருன, கரௌஞசமெனனும பிராணியாக
வருஷமிருநது [2] ரீரகமெனனும பிராணியாகப பிறககிருன,
லிருநது மரணமடைநத பின மானிடதேகமெடுககிருன
திரன பராமமணபபெணணைச சேருவதனுல புழுவாகபபி
கிருன அது இறநதபின திருமபவும பனறியாகப பிறககிரு
ராஜனே! பனறியாகபபிறநதவுடன பிணியினுல இறககிரு
ராஜனே! அநதமூடன அநதககருமததினுல திருமபவும நாய
பிறககிருன. நாயாகபபிறநதபின காமததை முடிதது திருமப
அவன மானிடஜனமம எடுககிருன அநதப பிராமமணபபெண
ணிடம காபபததை உணடாககினுல இறநது பெருசசாளியா
பிறககிருன பாரதனே! ராஜனே! நனறிமறநதவன இற
யமலோகமபோயக கோபமுளள யமதூதாகளால கடுமைய
அடிககபபடுகிருன, தடி, உலககை, சூலம, கொடியதீககுடம, க
களை இலைகளாகவுடைய காடு, கொதிககுமமணல, இருபபுமு
ளிலவமரமுதலான அநேகம கொடிய துனபஙகளை யமலோகத
அடைநது அஙகே கொலலபபடுகிருன பரத ஸரேஷட
நனறிமறநதவன யமலோகததில கொடிய யமதூதாகளால கொ
லபபடடுத திருமபவும உலகததிறகு வநது புழுபபிறபபிற பிற
ருன பாரதனே! பதினைநது வருஷம புழுவாயிருககிரு
அதனபிறகு, வேறு காபபததிறபுகுநது சிசுவாயிருககையிலே
மரிககிருன அதனபிறகு, அநேக நூறுகாபபஙகளில அநதஜீவ
பிறககிருன அநேக ஜனன மரணஙகளை அடைநதபின விலங
ஜாதியிற பிறககிருன பிறகு, எணணிறநத வருஷஙகள துய
படடு மறு ஜனமததில ஆமையாகபபிறககிருன தயிர தி
கிறவன கொககாகவும நீககாகையாகவும பிறககிருன பச

1 அனறில 2 சுவாககோழி -

சங்களைத் திருடுகிற மதிகெட்டவன் தேனீயாகப் பிறக
ன் காயையும் கிழங்கையும் பக்ஷணத்தையும் திருடுகிறவன்
ழ்பார்ப்பிறக்கிறான் மொச்சைக்கொட்டையைத் திருடுகிற
ர் [1] ஹலகோலகமென்னும் ஜந்துவாகப் பிறக்கிறான் பாயஸம
ருடினவன் [2] தித்திரியாகப்பிறக்கிறான் மாப்பண்டத்தைத்
ருடுகிறவன் கும்போலூகமென்னும் மலைக்கோட்டானாகப் பிறக
ன் இரும்புதிருடின மதிகெட்டமனிதன் காக்கையாகப்பிறக
ன் வெண்கலந்திருடின மதிகெட்டமனிதன் ஹாரீதமென்னும்
சைக்குருவியாகப் பிறக்கிறான் வெள்ளிப்பாத்திரம் திருடின
ன் புறாவாகப் பிறக்கிறான் பொற்பாத்திரம் திருடினவன் புழு
கப் பிறக்கிறான் மகமலதிருடினவன் கருகலமென்னும் ஜந்து
க்ப் பிறக்கிறான் நாமடியைத்திருடினவன் [3] வாத்திகை
ன்னும்பக்ஷியாகப் பிறக்கிறான் நூலவஸ்திரத்தைத்திருடுகிற
ன் கிளியாகப் பிறக்கிறான் வெண்பட்டைத்திருடுகிறமனிதன்
ந்து ஹம்ஸமாகப்பிறக்கிறான் நூலைத்திருடுகிறமனிதன்
றந்து அன்றிலாகப்பிறக்கிறான் பாரதனே! சால்வை, பூச்சிப
ட்டு இவற்றைத்திருடுகிறவன் முயலாகப்பிறக்கிறான் வன்னங்
ளைத்திருடுகிறமனிதன் இறந்து மயிலாகப்பிறக்கிறான் சிவப்பு
ஸ்திரங்களைத் திருடினவன் சகோரபக்ஷியாகப் பிறக்கிறான் ரா
னே! குங்குமம்சந்தனம்முதலிய வாஸனைத்திரவியங்களை ஆசை
றித்திருடுகிறமனிதன் மூஞ்சூறாகப்பிறக்கிறான் பதினைந்து
ருஷம் அந்தஜன்மத்திலிருந்து பாவத்தைக்கழித்துப் பிறகு
னிதனாகப்பிறக்கிறான் பாலைத்திருடுவதனால் நாரையாகப்பிறக
ிறான் ராஜனே! மதிகெட்டு எண்ணெயைத்திருடுமமனிதன்
றந்து [4] தைலபாயி என்னும்ஜந்துவாகப் பிறக்கிறான் ஆயுத
ல்லாதமனிதனைப் பணத்திற்காகவாவது விரோதத்தினாலாவது
யுதத்தினால் கொல்லும் அதமனான மனிதன் இறந்து கழுதை
கப்பிறக்கிறான், இரண்டுவருஷம் கழுதையாயிருந்து பிறகு ஆயு
த்தினால் கொல்லப்படுகிறான் இறந்தபின் எப்போதும்பயமுள்ள
ானாகப் பிறக்கிறான் ஒருவருஷமானபின் அநேகமான ஆயுதத்தி
ல் கொல்லப்படுகிறது மானிறந்து மீனாகிறது மீன் நாலாவது
ாதத்தில் வலையினால்பிடிக்கப்படுகிறது பிறகு, சிறுத்தையாகப்
பிறக்கிறது பத்துவருஷம் சிறுத்தையாயிருந்து ஐந்துவருஷம்
லியாயிருந்து காலக்கிரமத்தை அனுஸரித்து மரணமடைந்து பாவ

1 'வாலநீண்டு கோளவடிவமான சரீரமுள்ள ஒருபுழு' என்பது
ழையவுரை 2 ஊர்க்குருவி. 3 விசுளி
4 வெளவால், அல்லது கரப்பு

தனதயொழித்தபின மானிடஜனமமெடுககிறுன மஹாராஜனே
பெணகொலை செயயும மதிகெடடவன யமலோகமசோநது [1] இ
பது தொருநரகஙகளையும பலதுனபஙகளையும அனுபவிததுஅத
பிறகு புழுவாகபபிறககிறுன, இருபதுவருஷம புழுவாகவிருந
மானிடனுகபபிறககிறுன அனனததைததிருடுகிறமனிதன ஈ
கபபிறககிறுன, ஈககூடடஙகளிறசோநது அனேகமாதஙகளிருந
அதில பாபகதைககழிதது மானிடஜனமமெடுககிறுன பக்ஷ
திருடுகிறமனிதன வலைககாரனுகப பிறககிறுன கறிகாயகளை
திருடுகிறவன சீரபாசமெனனுமபிராணியாகப பிறககிறுன தா
யமதிருடுகிறமனிதன உடமபெலலாமரோமஙகளுளளமனிதனுக
பிறககிறுன ராஜனே! பிணனுககுசசோநத ஆகாரததைததிரு
கிற கூலிவேலைககாரன கொடியதும எபபோதும மனிதாகளை
கடிககிறதும பாபியுமான எலியாகப பிறககிறுன நெயதிருடுகி
புததிகெடடவன [2] காகமதகுவாகப பிறககிறுன மசசததைய
மாமஸததையும திருடுகிற மதிகெடடவன காககையாகபபிற
றுன உபபைததிருடுகிறவன சிரிகாகமெனனும ஒருவகைககாக
யாகபபிறககிறுன அபபா! நமபிககையினுல அடைககலமாகவை
ததை எநதமனிதன மறைககிறுனே அநதமனிதன ஆயுளகுண
மீனுகபபிறககிறுன, மீனுயிருநது இறநதபின மானிடனுகபபிறக
றுன, மானிடஜனமததை அடைநது ஆயுளகுறைநதவனுகிறுன
பாரதனே! மனிதாகள பாவஙகளைசசெயது விலஙகுஜாதியி
பிறககினறனா, தமவாழநாள முடிவுவரையில ஒருதாமததைய
அறிவதிலலை எநதமனிதாகள எபபோதும பாவஙகளைசசெய
விரதஙகளினுல அவறறைபபோககுகினறனரோ அவாகளு
ஸுகதுககஙகள கலநது வருநதுகிறவாதாம ஆசையோடும அ
வினமையோடுமகூடிப பாபஙகளைசசெயயுமமனிதாகள ஆண
இலலாமலாவது மிலேசசாகளாகவாவது ஜனிககிறுாகளெனபதி
ஸநதேகமிலலை எநதமனிதாகள பிறநததுமுதல பாவஙகளைவிட
விடுகினறனரோ அவாகளதாம நோயறறு அழகும தனமுமுள
வராகிறுா பெணகளும பாபததைசசெயததால முனசொன
வரிசையாகவே பலனை அடைவாாகள அவாகள முனசொன
ஜநதுககளுககே மனைவிகளாயிருபபாாகள அயலாாசொதத
அபகரிபபதிலுளள தோஷஙகளெலலாவறறையும சொனனேன
குறறமறறவனே! இது நான உனககுக கொஞசமாகச சொ
னது பாரதனே! மறறொருசமயம வாாததைசொலலுமபோ
நீ இனனும கேடடுககொளளலாம. மஹாராஜனே! முனன

[1] ஆஶ்வமேதபாவம 286-ம பககம பாாகக. [2] கொமபுளள ஒருநீாபபறவை

வரிஷிகளினநடுவில பிரமமதேவா எனனுல வினவபபடடுச
ரலலுமபோது நான இதைக கேடடேன நான உனககு அவற
யெலலாம உளளபடி சொனனேன மஹாராஜனே! இதைக
டட நீ எபபோதும தாமததில மனமசெலுததது" எனறா

நூறறெழுபததுநானகாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

மடுத்ரருக்கும் பிருஹஸ்பதிக்கும் நடந்தஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி; பாவத்தைப்போக்க உபாயமும் அன்னதானத்தின் சிறப்பும்)

யுதிஷடிரா, "குறறமறறபிராமமணரே! பாபததின முடிவை
எனககுசசொனனீா பேசுகிறவரிறசிறநதவரே! தாமததின
யைக கேடக விருமபுகிறேன பாபகாரியஙகளைச செயதவாக
ம நலலகதியை அடைவது எபபடி? இவவுலகததில என்ன கரு
செயவதனுல சிறநதகதியை அடையலாம?" எனறு கேடக,
நகஸபதி சொலலலானுா

"முநதியதீவினையின வசததில அகபபடடுககொணடு மனம
டடுப பாபஙகளைச செயபவன நரகமபுகுவான எவன தெரி
மல பாவததைசசெயது ஸரியானமனததுடன அதைபபறறி
நததபபடுகிறுனே அவன பாவபபயனை அடையமாடடான,
வனமனம எவவளவுககு எவவளவு பாபகாரியததை இகழ
றதோ அவவளவுககவவளவு அவன தேகம அநதபபாபததினுல
டபபடுகிறது ராஜனே! தாமததை உபதேசிககும பிராமமணாக
டம தனபாபததைச சொலவானுனுல அநதபபாபததினுலுண
ன நிநதனையிலிருநது சீககிரததில விடுபடுவான மனிதன பரி
ததமான மனததுடன நனருக எததனைககெததனை தன பாபத
துசசொலலுகிறுனே அததனைககததனை,தளாநதுபோன பழைய
டையிலிருநது பாமபு விடுபடுவதுபோல, பாவததினினறு
டுபடுவான திருததமான மனமுளளவனுயப பிராமமணனுக
ப பலதானஙகளைச சிரததையுடன செயவதனுல நலலகதியை
டைவான யுதிஷடிரா! மனிதன கெடடகாரியஙகள செயதா
ம எவறறைக கொடுபபதனுல புணணியமடைவானே அநதத
னஙகளைச சொலவேன எலலாததானஙகளிலும அனனதா
ம மிககசசிறநததாகச சொலலபபடுகிறது புணணியததை
ருமபுகிறவன ஸரியானஉளளததுடன முதலில அனனதானம
சயயவேணடும அனனம மனிதாககு உயிா அதினினறு
ன மனிதன உணடாகிறுன உலகம அனனததைபபறறியே

இருக்கிறது ஆதலால், அன்னம் சிலாகிக்கப்படுகிறது 'தேவ
ளும் ரிஷிகளும் பிதருக்களும் மனிதர்களும் அன்னத்தையே பு
கின்றனர் அன்னதானம் செய்வதனலேதான் மனிதன் ஸ்வ
கம் அடைகிறான் தனக்கு நியாயமாகக்கிடைத்த உயர்ந்த ஆ
ரத்தை வேதாத்தியயனம்செய்த் பிராம்மணர்களுக்கு உள
மகிழ்ந்து அளிக்கவேண்டும் மனமகிழ்ச்சியோடு எவன்கொ
கும் அன்னத்தை ஆயிரம் பிராம்மணர்கள் புஜிக்கின்றனரோ அ
னுக்கு விலங்கு ஜன்மம் வராது அரசனே! பதினுயிரம் பிர
மணர்களைப் புசிப்பித்தும் எப்போதும் தியானத்தில் ஊக்
வைத்துமிருக்கும்மனிதன் பாபத்தினின்று விடுபடுவான் "பி
எடுத்து அன்னத்தை ஸம்பாதித்தும் பிராம்மணர்களுக்
கொடுக்கவேண்டும் பொன்னைக் கொடுப்பதனால் மிகுதியா
பாவங்களும் போம் ஜீவனத்திற்கு உபயோகமான பூமியை
தானம்செய்பவன் பாபத்தினால் விடுபடுவான் பிராம்மண
வேதங்களை முழுவதும் ஓதுவதனாலும் பாவங்களினால் விடுப
வான் காயத்ரியை லக்ஷமதரம் ஜபிப்பதனாலும், ஆயிரம்கோ
ளுக்கு ஆகாரம் நிரம்பக்கொடுப்பதனாலும், பரிசுத்தர்களா
பிராம்மணர்களுக்கு வேதத்தின் உண்மையான பொருளை
போதிப்பதனாலும், ஸந்யாஸமுதலியவற்றினாலும் பிராம்மண
பாவங்களினால் விடப்படுவான் இவற்றுள் எல்லாவிருந்துகளைய
ஆதரிப்பது சிறந்தது ஆதலால், தானம் சிறந்ததாகச் சொ
லப்பட்டது தாமாத்மாவான பாண்டவனே! யாரையும் பீடி
காமலும் பிராம்மணன் சொத்துக்களை நியாயமாகக் காப்பாற்
யும் தன்பராக்கிரமத்தினால் கிடைத்த அன்னத்தை வேதமறிந்
பெரியோர்களான பிராம்மணர்களுக்கு ஆசாரத்தோடும் பக
யோடும் கொடுக்கும் க்ஷத்திரியன் அதனாலேயே பாவத்தை
விலக்கிவிடுகிறான் தான் பயிர்செய்து சம்பாதித்ததில் ஆறி
ஒருபாகத்தை அரசனுக்குத்தீர்வைசெலுத்தி மிச்சமாயுள்ளதை
பிராம்மணர்களுக்குக் கொடுக்கும் வைசியன் பாவங்களினின்று
விடுபடுவான் உயிர்ச்சந்தேகத்தில் அகப்பட்டும் தேகம் கஷ்ட
பட்டும் சம்பாதித்த அன்னத்தைப் பிராம்மணர்களுக்குக் கொடு
கும் சூத்திரன் பாவத்திலிருந்து விடுபடுவான் பிறரைப் பீடிய
மல் தன் மார்பின் பலத்தினால் அன்னத்தைத் தேடிப் பிரா
மணர்களுக்குக் கொடுப்பவன் நரகங்களைப் பாரான் நியா
மாகக் கிடைத்த அன்னத்தை வேதமோதின பெரியோர்
பிராம்மணர்களுக்கு மனமகிழ்ச்சியுடன் கொடுப்பதனாலேதா
மனிதன் பாவத்தினின்றும் விடுபடுவான் உலகத்தில் அன்ன
தான் பலத்தைத் தருவது அதைக்கொடுப்பதனால் மனிதன் ப

முளளுவனுவான, பெரியோாகளின வழியைத தழுவுவதினுல எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுவான ' தாமததைத தலைமை யாககொணட பிராமமணாகள சூததிரனுடைய அனனததைப புசிககலாகாது ஆபததிலமடடும தமவேலைககாராகள சுயமாகக கொணடுவநது கொடுததததைப புசிககலாம தானம செயதவா கள உணடாககின வழியிலேதான புததிசாலிகள நடககினறனா அவாகள பிராணனைக கொடுபபவாகள அழியாத தாமம அவா களாலுணடானது மனிதன நியாயமாகச சமபாதிதத எவவித மான அனனததையும எபபோதும தகுதியுளளவாகளிடததிற சோபபிககவேணடும அனனநதான முககியமான மாககம மனிதன அனனதானம செயவதனுல பிறருடைய கொடுமையைய் அடையான ஆதலால, அநியாயமிலலாமல கிடைதத அனன ததைத தானம செயயவேணடும கிருகஸதன எபபோதும பிராம மணனை முனனிடடே அனனததைப புசிகக முயலவேணடும சோறும தணணீரும கொடாமல ஒவவொரு நாளையும வீண போககலாகாது ராஜனே! நியாயம தெரிநத மனிதன வேதம தாமசாஸதிரம இதிஹாசம தெரிநதவாகள ஆயிரவரைபபுசிபபித தால கொடிய நரகததிறகும போகான, ஸமஸார துககஙகளை யும அடையான, பரலோகததிலும வேணடின போகஙகளை யெலலாமபெறறு ஸுகம பெறுவான, இவவாறு துயரமறறு ஸுகமுளளவனுக விளஙகுவான பிறகு, அழகும புகழுமபொருளு முளளவனுகப பிறபபான பாரதனே! அனனதானததின இநதபபெருமபயனை உனககு முழுதும சொனனேன மறறத தாமஙகளுககும தானஙகளுககும-இது வே" எனருா

நூறறெழுபததைநதாவது அதயாயம

தா ன தா ம பா வ ம. (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரருக்தும் பிருகஸபதிக்தும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி; அஹிம்ஸையைப்பற்றியது)

யுதிஷடிரா, "கொலலாமை, வேதததிறசொலலிய கருமங களை, தியானம, இநதிரியஙகளை அடககுவது, [1]தவம, குருபணி விடை இவறறுள எது மனிதனுககு நலலது?" எனறு கேடக, பிருகஸபதி சொலலலானுா —"பரதசிரேஷடனே! நீ சொலலு கிற ஆறும தனிததனியே தாமததிறகு எபபோதும வழிகளே ஆகிலும, எலலாவறறிலும சிறநததாகிய மனிதனுடைய நல-

---

1 விரதஙகள

வழியை நான் சொல்லுவேன், கேள் விதவான் அடக்கத்துடன் கொல்லாமையைப்பற்றிய தாமத்தைச் செய்யவேண்டும் மனி எல்லாப்பிராணிகள் விஷயத்திலும் [1]தரித்தண்டத்தை வைத கொண்டு காமக்குரோதங்களை அடக்கிப் பரிசுத்தனாக இருப்பத நன்மையை அடைவான் தன்னை ஹிம்ஸியாமலிருக்கும் பிரா களைத் தடியிலுலடித்துத் தன் ஸுகத்தைக் கருதுபவன் மறு யில் ஸுகம் பெறுன் எந்த மனிதன் மற்றப்பிராணிகளைத் தன்னை போல நினைத்துத் தண்டிப்பதையும் கோபத்தையும் விட்டிரு ருனே அவன் மறுமையில் ஸுகத்தோடு விளங்குவான் எல்ல பிராணிகளையும் தானாகப்பாாப்பவன், போகும் வழியில் க வைக்க இடமில்லாமல் இடத்தை வேண்டும்போது, தேவாகளு வழியில் நிறகத்துணியார் தனக்கு எது விரோதமோ அ பிறருக்குச்செய்யலாகாது இதுதான் தாமத்தின் சுருக்க இதற்குமாருனது ஆசையினுலுண்டாகிறது பிறரைப்பற் பேசுவதிலும் தானத்திலும் இன்பத்திலும் துன்பத்திலும் விருப் லும் வெறுப்பிலும் மனிதன் தன்னை உவமையாகக்கொண்டு பி விஷயத்தில் நிச்சயம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும், ஒருவன் றவாகளிடத்தில் எப்படி நடக்கிருனே அப்படித்தான் மற்றவர் அவன் விஷயத்தில் நடப்பார் இவ்வுலகம் தனக்கு ஒத்தனை தான் செய்கிறது தாமத்தைச் செவ்வையாகச் சொன்னேன் என்றா சிறந்த புத்தியுள்ள பிருகஸ்பதி அந்த தாமரா வான் யுதிஷ்டிரருக்கு இவ்வாறு சொல்லி நாங்கள் பார்த்திரு கையிலேயே ஆகாயத்தில் ஏறினுா

நூற்றெழுபத்தாருவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஹிம்ஸை-மாம்ஸபோஜனமுதலியன ஆகாவென்பது)

ஜனமேஜயமகாராஜரே! பிறகு, பேசுகிறவரிற சிறந்தவரா தாமராஜா சரதல்பத்திற் படுத்திருக்கும் பீஷமரைப்பார்த்து "சிறந்த புத்தியுள்ளவரே! ரிஷிகளும் பிராமமணாகளும் தேவ களும் வேதத்தைப் பிரமாணமாக அறிந்து, கொல்லாமையென் தாமத்தைச் சிலாகிக்கின்றனா ராஜச்ரேஷ்டரே! செய்கையா வாக்கினுலும் மனத்தினுலும் பிறவுயிர்க்குத் துன்பம் செய் மனிதன் துக்கத்தினின்று விடுபடானோ?" என்று மறுபடி கேட்க பீஷ்மா சொல்லலானா

---

1 மனோவாக்குக்காயங்களை அடக்குவது

"பகைவரை நாசம செயபவனே ! அஹிமசை [1] நாலுவகை என்று வேதமதெரிநதவாகளால சொலலபபட்டிருககிறது ஒன்று தவறிஞலும அது அஹிமசையாவதிலலை ராஜனே ! எப படி நாலுகாலகளுளளது ஒனறும மூனறுகாலகளால நிலலாதோ அப்படியே அஹிமசையும மூனறுவகைகளால நிலலாதெனறு சொலலபபடுகிறது யானையடியில காலாலநடககும மறறவறறின அடிகள இருநதால அவையெலலாம எபபடி யானையடிககுடபட டுபபோகினறனவோ அபபடியே உலகததிலுளள எலலாததாமங களும அஹிமசையில அடஙகிப போகினறனவெனறு முறகாலத தில சொலலபபட்டிருககிறது செயவதனுலும சொலவதனுலும நினைபபதனுலும மனிதனைப பாவம பறறுகிறது முதலில மனத திலும பிறகு வாககிலும அதனபின செயகையிலும வரும ஹிமசையை விடவேணடும ஹிமசையைசசெயயலாகாது அநத ஹிமசையும நாலுவகை தேகததிலும மனததிலும வாககிலும [2] இது குறறமாககசசொலலபபடுகிறது மாமஸமதினனுதவன எவ னே அவன இமமூனறு குறறஙகளாலும விடபபடடவனுகிறுன மனம வாககு ருசிபாாககும நா [3] இமமூனறிலும மூனறுகாரணங களினல இநதககுறறஙகள நிறகினறனவெனறு வேதமோதினவா கள சொலலுகினறனா அதனலேதான தவததிலிருககும ஞானி கள மாமஸம தினபதிலலை ராஜனே ! மாமஸ பககூணததிலுளள தோஷஙகளைச சொலலுகிறேன, கேள தனபுததிரனுடைய மாம ஸம போனறதாகவே தெரிநதும ஆசையினலறிவுகெடடு மாமஸத தைத தினனும மனிதன அதமனுக நினைககபபடுகிறுன தாய தநதையாகள புணாவதனல புதரனுனவன தனவசமிலலாமற பிறபபதுபோல ஹிமசையைச செயபவன தனஸவாதீனமிலலாம லே பாபஜனமமெடுபபது மிகவும நிசசயம நாவில எபபோது உணாசசி தெரிகிறதோ அபபோது மனததில ஆசையுணடாகிற தெனபது சாஸதிரஙகளின நிசசயம உருசிகாணபதனலனறே ஆசையுணடாகிறது ? பாகம செயயபபடட பொருளகள நனருகச சமைநதும சமையாமலும உபபிருநதும இலலாமலுமிருபபதற குதத தககபடி மனம அவறறில பிரவிருததிககிறது மாமஸம தின னும புததிகெடட மனிதாகள பேரிகைகள மிருதஙகஙகள இவற றின ஒலிகளையும தநதிகளின நிரமபின ஸவரஙகளையும எபபடி அனுபவிபபா ? அயலாருடைய தனஙகளையும தானியஙகளையும

---

1 நினையாமை, சொலலாமை, உணணுமை, கொலலாமை

2 நாவினல ருசிபாாபபதையும எனறு சோததுககொளக

3 இஙகு செயகையாகிய கொலவதையும சோததுககொளக

கெடுப்பவரும (இல்லாததைத்) துதிப்பவரும மாமஸததைசசி
கிபப்வரும எககாலததிலும ஸவாககததினின்று வெளிபபடுத
படுகினறவா மாமிசததின சுவையில ஆசைமேறகொணடவாக
அதன உபயோகததை வேணடிய தாஙகள நினையாமலும த
ளுககு யாரும சொலலாமலும தாஙகள இதற்குமுன அனுபவி
மலும இருககும மாமிசததைச சிலாகிககின்றனா மாமிசததை
சிலாகிபபதுமட்டுமே ஹிமஸைககுச சமமானபாபமுளளது நீ
தும மலமாவதும புழுவாவதும எதறகு நிசசயமான முடிவுகே
அநததேகததை மறறவறறை ஹிமஸிததுக காபபாறறுவ
விதவான எபபடிசசெயயலாம? பல நலலமனிதாகள தமம
சஙகளினால பிறாமாமிசஙகளைககாபபாறறி உயிாவிடடு ஸவாக
போயினா மஹாராஜனே! இவவாறு நாலு காரணஙகள
அஹிமஸை சாஸதிரஙகளில சொலலபபடடிருககிறது எலல
தாமஙகளாலும அனுஸரிககபபடட அநத அஹிமஸையை உ
குச சொனனேன" என்றா

நூறறெழுபததேழாவது அதயாயம
தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(கொல்லாமையை வற்புறுத்தியதும், மாம்ஸத்தைவிட்ட
பூர்விக அரசர்களும்)

யுதிஷடிரா, "அஹிமஸை முதனமையான தாமமென
பலமுறை நீா சொனனீா சிராததஙகளில பிதருககளுககு ம
ஸம இஷடமெனறு நீரே சொலலியிருககிறீா, பலவகை மாம
களினால சிராததம செயவதைபபறறி முனனே நீா சொன
கொலலாமல மாமஸம எது? இவவாறு இது முரணபடுகிற
மாமஸததை விடுவதாகிய தாமததில எஙகளுககு ஸமசயமுண
யிருககிறது மாமஸம தினபவனுககு என்ன குறறமுணடாகு
தினனுதவனுககு என்ன குணமுணடாகும? கொனறு தின
னுககும அயலாா கொடுததததைத தினபவனுககும பிறருகக
கொலலுகிறவனுககும விலைககுவாஙகித தினபவனுககும குற
கள என்ன? குறறமறறவரே! இதைத தெளிவாக நீா சொ
விருமபுகிறேன தெரிநதுகொணடு இநத அழியாத தாமத
நிசசயததுடன செயய விருமபுகிறேன மனிதன எதனால
காயுளை அடைவான? எபபடி பலமுளளவனாவான? அஙகவ
மிலலாதவனும லக்ஷணஙகள பொருநதினவனுமாவது எபபடி
என்று கேடக, பீஷமா சொலலலானா

“கௌரவனே! ராஜனே! மாம்ஸம் தின்னாமையினாலுண்டாகும் தர்மத்தையும் அதைப்பற்றின சிறந்தமுறையையும் உள்ளபடி சொல்லுகிறேன், கேள். லக்ஷணங்களையும் அங்கப்பிழையில்லாமையையும் ஆயுளையும் புத்தியையும் தைரியத்தையும் பலத்தையும் ஞாபகசக்தியையும் அடையக்கருதும் புத்திசாலிகளான மனிதர்கள் ஹிம்ஸையை விட்டுவிடவேண்டும். கௌரவனே! இந்தவிஷயத்தில் ரிஷிகளுக்கு அநேகந்தடவை ஸம்பாஷணம் நேர்ந்தது. யுதிஷ்டிர! அவர்களுடைய கொள்கை எதுவோ அதைக்கேள். ஒவ்வொரு மாதத்திலும் விரதங்கள் தவறாமல் அசுவமேதயாகஞ்செய்வதும் மதுமாம்ஸங்களைவிடுவதும் ஸரி. ராஜனே! சிறந்த ஞானிகளாகிய ஸப்தரிஷிகளும் வாலகில்யர்களும் சூரியகிரணங்களைக் குடிப்பவராகிய மரீசிபரென்பவரும் மாம்ஸபக்ஷணஞ் செய்யாமையைச் சிலாகிக்கின்றனர். ‘மாம்ஸந் தின்னாமலும் ஒன்றையுங்கொல்லாமலும் பிறரால் கொல்விக்காமலும் இருப்பவன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அன்பன்’ என்று ஸ்வாயம்புவமனு சொன்னார். மாம்ஸத்தைவிடுகிறவன் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் வெல்லமுடியாதவனும் எல்லாப்பிராணிகளும் நம்பத்தக்கவனும் ஸாதுக்கள் எப்போதும் கௌரவிக்கத்தக்கவனுமாவான். ‘எவன் தன்மாம்ஸத்தைப் பிறர் மாம்ஸத்தினால் வளர்க்கநினைக்கிறானோ அவன் நம்பத்தகாதவன், அவன் கெடுவான்’ என்று நாரதர் சொன்னார். ‘மதுவையும் மாம்ஸத்தையும் விடுகிறதினாலேயே தானங்களும் யாகங்களும் தவங்களும் செய்தவனாகிறான்’ என்று பிருஹஸ்பதி சொன்னார். நூறுவருஷகாலம் ஒரு மாஸங்கூடவிடாமல் அசுவமேதயாகஞ் செய்வதும் மாம்ஸத்தைத் தின்னாமலிருப்பதும் ஸமமென்று என் அபிப்பிராயம். கள்ளையும் மாம்ஸத்தையும் விடுவதனால் எப்போதும் யாகஞ் செய்பவனும் எப்போதும் தானஞ்செய்பவனும் எப்போதுந்தவஞ் செய்பவனுமாகிறான். பாரதனே! மாம்ஸம் பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்து பிறகாவது விடுவது என்ன பலனைச் செய்யுமோ அதை எல்லாவேதங்களும் எல்லாயாகங்களும் செய்யா. ஒரு காரணமுபற்றிப் பக்ஷித்தபோதிலும் பிறகு கடுந்தவஞ் செய்யவேண்டும். சுவையறிந்தவன் மாம்ஸத்தைவிடுவது கடினம். எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அபயங்கொடுப்பதாகிய இந்த விரதத்தைமேற்கொள்வது எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது. எந்தவித்வான் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அபயத்தைத் தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கிறானோ அவன் உலகத்திற்கே உயிர்கொடுத்தவனாகிறானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை. தெரிந்தவர்கள் இந்தத்தானமுதன்மையான தர்மமென்று சிலாகிக்கின்றனர். உயிர் தனக்கு எப்படிப்பிரியமோ அப்படித்தான் எல்லாப்

பிராணிகளுககுமபிரியம புகதியும பரிசுததமனமுமுளளவா
தமமைபபோல எலலாவறறையும அறியவேணடும, எறியபப
கழியினல புலவுசையுடிபோதும அதறகுப பயமிருககிறது வி
வாகக கொலலபபடடுப பிழைககககருதும பிராணிகளுக
சொலலவேணடுமா? ஒரு தீஙகுமசெயயாத பிராணிகளு
வியாதியிலலாமலே மாமஸநதினனும பாவிகளால மரணபயமி
கிறதெனறெணணுமபோது துககம அதிகமாகிறது ஆதலா
மாமஸமவிடுவது தாமததிறகுக காரணம கொலலாமைதா
சிறநததாமம கொலலாமையே சிறநததவம கொலலாமை
சிறநதஸததியம அதிலிருநதுதான தாமம உணடாகிறது பு
லிருநதாவது கடடையிலிருநதாவது கலலிலிருநதாவது மாம
உணடாவதிலலையே! ஜநதுவைககொலல அதினினறு மாம
வருகிறது ஆதலால, அதைபபக்ஷிபபது பாவநதான ஹவ
தையும கவயததையும அமிருததததையும புசிதது உணமையை
மனததூயமையையும விருமபி எலலாபபிராணிகளுககும ஆ
வாக இருபபதனலேதான தேவாகள ராக்ஷஸராஜாகளினபய
னினறு விடுபடடனா ராஜனே! மாமஸபக்ஷணம செயயா
னுககுப பயஙகரமான காடுகளிலும ஏறமுடியாத மலைகளி
இரவிலும பகலிலும ஸநதிகளிலும நாறசநதிகளிலும ஸபைக
லும ஆயுதஙகள ஓஙகினபோதும துஷடமிருகஙகளாலும ஸ
பஙகளாலும வரும கெடுதிகளிலும பயமிலலை உலகததில
லாபபிராணிகளையும காபபவனும எலலாபபிராணிகளாலும
பததககவனும யாருககும பயததைச செயயாதவனுமாயிரு
வன ஒருகாலும பயபபடுவதிலலை பக்ஷிககிறவன இலலாவிடி
கொலலுகிறவன இரான கொலலும மனிதன சாபபிடுகிறவ
காகததான அதைக கொலலுகிறுன அது பக்ஷிககத தக
தெனறு நினைததால ஹிமசை ஒழிநதுபோம சாபபிடுகி
னடியாககதான மிருகமுதலியவறறைக கொலலுதல நடநது
கிறது சிறநத பராககிரமமுளளவனே! ஹிமஸிககிறவாகளு
ஆயுள குறைநதுபோவதனல தனது நனமையைக கருது
வன மாமஸததை விடவேணடும பிராணிகளைக கொல
ரும அவறறிறகுப பயஙகாருமான கொடியவாகள துஷட
கஙகள போலவே ஆபததில தஙகளைக காபபவரிலலா
போவா. ஆசையினலேயோ அறிவிலலாமையினலேயோ
பராககிரமம உணடாவதறகாகவோ பாபிகளின சோகனை
னலேயோ மனிதருககு அதாமததில ஆசையுணடாகிறது.
மாமஸததைப பிறமாமஸததினல வளாககக கருதுகிறவ
ஒவவொரு பிறபபிலும பயநதுநடுஙகுந தேசததிலிருபபா

மமுள்ள ரிஷிஶ்ரேஷ்டர்கள், 'மாம்ஸபக்ஷணம் செய்யாம
நுப்பது தனத்தையும் புகழையும் ஆயுளையும் ஸ்வர்க்கத்தையும்
ர்டுக்கும், மிக்க க்ஷேமகர்ம' என்றுசொல்லுகின்றனர் குந்தி
திமனே! முன்னர் மார்க்கண்டேயர் மாம்ஸ பக்ஷணத்திலுள்ள
ஷங்களைச் சொல்லும்போது நான்கேட்டிருந்ததைச் சொல்லு
றன் 'உயிருக்காசைப்படும் பிராணிகளின் மாம்ஸங்களைத்
னும் பாவியானவன் பிராணிகளைக்கொல்லுகிறவன்போலவே
ான் விலைக்கு வாங்குகிறவன் தனத்தினால் கொல்லுகிறான்
பபிடுகிறவன் உண்பதனால் கொல்லுகிறான் கொல்லுகிறவன்
டியடித்துக் கொல்லுகிறான் கொல்லுவது இப்படி மூன்று
கையாயிருக்கிறது சாப்பிடாத மனிதனும் அதை ஒப்
கொள்வதனால் உள்ளம் கெட்டுப்போகிறான் கொல்லுகிறவனை
திருப்பவனையும் பாபம் பற்றுகிறது பிராணிகளிடத்தில்
யவைத்து மாம்ஸத்தைத் தின்னாமலிருப்பவன் எல்லாப்
ாணிகளுக்கும் வெல்லக்கூடாதவனாகவும் தீர்க்காயுளுள்ளவனாக
ஒருகாலும் நோயில்லாதவனாகவும் இருப்பான் ஸ்வர்ண
னங்கள் கோதானங்கள் பூதானங்கள் எல்லாவற்றிலும் மாம்ஸ
க்ஷணம் செய்யாமை சிறந்ததாமம்' என்று நமக்குக்கேள்வி
கத்தில் ப்ரோக்ஷணம் செய்யப்படாத மாம்ஸத்தைச் சாஸ்திர
நியைவிட்டு வீணாகத் தின்னலாகாது பக்ஷிக்கும் மனிதன்
கம் போவானென்பதில் ஸந்தேகமில்லை யாகத்தில் ப்ரோக்ஷிக
பட்ட மாம்ஸமும் பிராம்மணர் விருப்பத்திற்காகச் செய்த
மஸமும் குறைவான பாவமுள்ளவையென்று அறியவேண்டும்
ற்கு மாறாக இருந்தால் பாவம்விடாது சாப்பிடுகிறவனுக
க ஜந்துக்களைக் கொல்லுகிற மனிதன் இழிவானவன் அவவிரு
ல பெரும்பாபஞ் செய்தவன் கொன்றவனேயன்றித் தின்றவ
ல்லன் அறிவில்லாத கீழ்மனிதன் மாம்ஸத்தில் ஆசைப்பட
சிராத்தங்களுக்கும் யாகங்களுக்குமாக வேதங்களிற்சொன்ன
கிகளினால் ஜந்துக்களைக் கொல்வானாயின் அம்மனிதன் நரகம்
ருகிறவன்தான் மாம்ஸத்தைத் தின்றுகொண்டிருந்து பிறகு
டுவிட்டவனுக்கும் மிகச்சிறந்த புண்ணியமுண்டு அவன் அந
பாவத்தினின்று விலகினனன்றோ? ஜந்துவைக் கொண்டு
நகிறவன், அதை ஒப்புக்கொள்ளுகிறவன், கொல்லுகிறவன்,
ங்குகிறவன், விற்கிறவன், சமைப்பவன், புசிப்பவன் இவர்களனை
ரும் கொன்றவர்களே சாஸ்திரங்களினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட
ம் வேதங்களில் நிச்சயிக்கப்பட்டதும் ரிஷிகளால் அனுஷ்டிக்க
பட்டதுமாகிய மற்றொரு பழமையான நியாயத்தைச் சொல்ல
போகிறேன் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! பலனை விரும்புகிறவர்கள்

அனுஸரிபபதாகிய பரவிருததி எனறு பெயருளள உலக வா
கைககுரிய தாமததில சொலலபபடடது மோக்ஷததிறகுக கா
மாகாது 'யாகம செயயபபடடு மநதிரஙகளோடு பரோக்ஷி
ஙனைககபபடடுப பரிசுததமாயுளள ஹவிஸை வேதததிறசொ
விதியைககொணடு பிதருககுகளில பக்ஷிபபது பரவரு
தாமமுளளவனுககு உரியது, மறறவனுககிலலை' எனறு
சொனனா பரதஸ்ரேஷடனே! ராஜனே! மனிதன ராக்ஷ
போல (யாகமுதலியவை செயயாமல) முதலில மாமஸம தின
ஸவாககததையும கீரததியையும கெடுபபது, சாஸதிர விதி
விலககானது அதைப பக்ஷிககலாகாது தான முழுதும து
மிலலாமலிருகக விருமபுகிற மனிதன பிராணிகளின மாம
களெலலாவறறையும விடடுவிடவேணடும முநதிய கலபத
மனிதாகள அனனததையே பசுவாக வைததுககொணடிரு
தாகக கேடகிறோமனறோ? புணணியலோகததை முககியமா
பறறின விதவானகள அநதப பசுவினால யாகமசெயதனா
புவே! முனனா சேதிதேசாதிபதியான உபரிசரவஸுஎனனும
சன ரிஷிகளால ஸநதேகஙகேடகபபடடபோது மாமஸம பக்ஷி
ககூடாததாயிருநதும அதைப பக்ஷிககலாமெனறு சொனன
அதனால, ஆகாசததினினறு பூமியை அடைநதான அவன தி
பவும அதையே சொனனதனால பாதாளததிற புகுநதா
மஹாதமாவான அகஸதியா ஜனஙகளின இததைககரு
காடடிலுளள மிருகஙகளை ரிஷிகளைககொணடு எலலாததேவ
களையும உததேசிதது பரோக்ஷணமசெயது கொலலாமல வி
விடடார இபபடிசசெயதால பிதருககளுககும தேவாகளுக
உரியகிரியைகள கெடா தாமததோடேயே மாமஸததின
திருபதி செயவிககபபடடுப பிதருககளும ஸநதோஷமடைகி
றனா அரசாககரசே! மாமஸததைத தினனுமலிருபபதிலுள
குணஙகளைப பறறிப பினனும சொலலுகிறேன, கேள ம
தருககதிபதியே! மாமஸநதினனுமலிருபபதில எலலாருககு
ஸுகமுணடு நூறுவருஷஙகள மிககக கொடிய தவம செயவது
மாமஸததை விடுவதும ஸரியெனபது எனகருதது ராஜனே
முககியமாய நிலாவுடனகூடிய வளாபிறையில எலலா மாம
களையும விடவேணடும, அதில புணணியமிருபபதாகச செ
லபபடுகிறது மழைககாலததிய நானுமாதஙகளிலும மா
ஸததை விடுகிறவன அழகு, ஆயுள, புகழ, வலிமை எனனு
நானகு நனமைகளை அடைவான. ஒருமாஸமாவது மாம
களையே முழுதும பக்ஷியாமலிருபபவன எலலாததுயரஙகளை
தாணடி நோயிலலாமல ஸுகமாக வாழவான ஒவவொரு ப

மூர்கவிர்விது ஒவ்வொரு மாஸமாகவாவது மாமஸஙகளை விட்டு ஹிம்ஸையை ஒழித்தவாகளுக்குப் பிரமமலோகம சொலலபபடு கிறது. பிரபுவே! பாரததனே! எலலாபபிராணிகளையுமதாமாக நினைததிருநதவாகளும புருஷாததமகளின உயாவுதாழவுகளை அறிநதவாகளுமாகிய நாபாகன, அமபரீஷன, மஹாதமாவான கயன, ஆயு, அநரணயன, திலீபன, ரகு, அஜன, காாததவீரியாா ஜுனன, அநிருததன, நஹுஷன, யயாதி, நருகன, விஷவகஸவன, சசபிநது, யுவநாஸவன, உசீநரனபுததிரனைசிபி, முசுகுநதன, மாநதாதா, ஹரிசசநதிரன இவவரசாகள் சுகலபக்ஷததில மாம ஸததைவிட்டிருநதனா ஸததியம சொலலுஙகள், பொயசொலல வேணடாம; ஸததியநதான அழியாததாமம; ஸததியததினால தான ஹரிசசநதிரன சநதிரனபோல மேலுலகததில ஸஞசரிக கினறான. அரசாகளரசே! சியேனசிதரன, ஸோமகன, வருகன, ரைவதன, ரநதிதேவன, வஸு, ஸருஞசயன, கருபன, பரதசகர வாததி, துஷயநதன, கருசன, ராமா, அலாககன, நளன, விச வாஸவன, நிமி, ஞானமுளளஜனகா, புருரவன, பருது, வீர ஸேனன, இக்ஷவாகு, சமபு, சுவேதன, ஸகரன, அஜன, துநது, ஸுபாஹு, ஹாியஸவன, க்ஷுபன, பரதன, இவாகளாலும இனனும அநேகஅரசாகளாலும முறகாலததில சரதகாலம சுகல பக்ஷததில மாமஸம பக்ஷிககபபடாமலிருநதது அதனால, அவா கள ஸவாககமடைநதனா அவாகள சிறபபுளளவாகளாயபபிரகா சிததுககொணடு கநதாவாகளால ஸேவிககபபட்டு ஆயிரம ஸதிரீக ளுடனகூடப பிரமமலோகததிலிருககினறனா கொலலாமைதான தாமததிறகு இலககணம ஆதலால, இநத உததமமான தாமததை அநுஷடிதத அநத மஹாதமாககள ஸவாககததினமேல வஸிக கினறனா பிறநததுமுதல நிததியமாகக களளையும மாமஸததை யும சாராயததையுமவிட்டிருககிற தாமிஷடாகளனைவரும ரிஷிக ளாகநினைககபபடுகினறனா மாமஸமதினனாமையெனனும இந தததாமததைச செயகிறவனும பிறருககுச சொலலுகிறவனும மிககதுராசாரமுளளவராயிருநதாலும அவா ஒருகாலும நரகம பேர்கார பரிசுததமும ரிஷிகளாலகொணடாடபபடடதுமாகிய மாமஸபக்ஷணமசெயயாதவிதியை அடிககடி படிபபவனும கேட பவனும எலலாபபாவஙகளாலுமவிடுபட்டு எலலாவிருபபஙகளும நிறைவேறிக குலததோாறசிறநதவராகிறாா, ஸநதேகமிலலை ஹிமஸைசெயயாமலும தானமசெயதுகொணடும மதுமாமஸங களை விட்டுமிருபபவன ஆபததுவநதால ஆபததிலிருநது விடுபடு வான, கடடுபபட்டிருநதால கட்டிலிருநது விடுபடுவான, ரோகி யாயிருநதால ரோகததினினறு விடுபடுவான, துககமுளளவனு

யிருந்தால் துக்கத்தினின்றும் விடுபடுவான், விலங்குஜாதியிற வான அவன் அழகுள்ளவனுவான குருஶ்ரேஷ்டனே! வேதத்தையும் பெருமபுகழையும் அடைவான ராஜனே! மாம விடுவதைப்பற்றி உனக்குச் சொன்னேன ப்ரவருத்திதர்மத குமநிவருத்திதாமத்திறகும இந்தவிதி ரிஷிகளால விதிக்கப டிருக்கிறது" என்றா

நூறறெழுபத்தேட்டாவது அத்யாயம்,

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மாம்ஸம்கின்பதும் கோல்வதும் தகாவேன்று வறபுறுத்தியது

யுதிஷ்டிரா, "பிதாமஹரே! உலகத்திலுள்ள இந்தமனி கள பலவகை உணவுகளையும பலவகைபபணியாரஙகளையும வகைககறிகாயகளையும விடடு மஹாராக்ஷஸாகளபோல மாம களில மிகச ஆசையுள்ளவாகளாயிருக்கின்றனா, மாமஸத் விருமபுவதுபோலச சுவையுள்ள கனிகளையும விரும்புவதில்லை ளை, இந்தவிஷயத்தில என்புத்தி மயஙகுகிறது சுவையில் ம ஸத்திறகு மேறபட்டது ஒன்றுமிலலை என்று நான நினைககிறே பிரபுவே! புருஷஶ்ரேஷ்டரே! ஆதலால, மாமஸமதினனுவ லுள்ள குணஙகளையும மாமஸமதினபதிலுள்ள தோஷஙகளை கேடகவிருமபுகிறேன தாமநெறிந்தவரே! எல்லாஜநதுககளு தாமமாகப பக்ஷிககககூடியது எது? பக்ஷிககககூடாதது எது இவறறையெலலாம எனககுத தெளிவாகசசொலலும 'மாம எப்படிப்பட்டது? அதைவிடுவதில என்னகுணஙகள, அதை தினபதில என்னதோஷஙகள' என்பதை எனககுச சொலலும் என்றுகேடக, பீஷமா சொல்லலானா

"சிறந்தகைகளையுடையவனே! பாரதனே! நீ சொலவதெ லாமசரி பூமியில சுவைககு மாமஸத்திலுமமேலானது ஒன மிலலை புணபட்டவாகளுககும இளைத்தவாகளுககும ஜவரத் லை கொதிப்புறறவாகளுககும சிறறினபத்தில மனமவைத் வாகளுககும வழிநடையினுல கஷ்டப்பட்டவாகளுககும மா ஸத்திறகு மேறபட்டது ஒன்றுமிலலை அது உடனே உ ரைச செழிப்பிககிறது சிறந்த தேகபுஷ்டியையும செயகிற மாமஸபக்ஷணத்தில கெடுப்பதே தோஷமாகும தானமே எபபோதும சரி மனிதன பொருளாசையைவிடடுப பசித் பிராமமணாகளுககும மறறெலலாருககும சிரத்தையோடு ஜ னத்தைக கொடுப்பதனுல பரிசுத்தனுகிறுன. ஏழைகள ய

திலலை 'கொடாமையினுடைய கேடு இது நீ இபபடியா
தே' எனறு தஙகள தேகஙகளினால காணபிததுக கறபிககின
ா தானததினால எவன சுததனாயிருபபானோ அவன மறுபடி
மஸததைப பக்ஷிககலாகாது வீரனே! மாமஸததினும சிறநத
ளவு ஒனறுமிலலை கௌரவரைச சிறபபிககிறவனே! அதை
வதில மனிதாகளுககு அநேக குணஙகளுணடு நான அவற
ச சொலலுகிறேன, கேள தன மாமஸததைப பிறமாமஸத
ல வளாகக விருமபுகிறவனிலும இழிவானவனும கொடிய
மிலலை உயிரைவிட அதிகப பிரியமானது உலகததில ஒனறு
லையனறோ ஆதலால, மனிதன தனனிடததிறபோலவே பிற
ததிலும தயைவைககவேணடும அபபா! ரேதஸிலிருநது
மஸம உணடாவதெனபதில ஸநதேகமிலலை அது மலததுடன
நதது அதைப பக்ஷிபபதில தோஷம அதிகநதானே
லலாமையே தாமததிறகு இலககணமெனறு வேதந தெரிநத
கள நினைககினறனா ஆதமஞானமுளள மனிதன ஹிமஸை
லாத காமததையே செயயவேணடும சிராததஙகளிலும
கஙகளிலும புரோக்ஷிககபபடட மாமஸம ஹவிஸெனறு சொல
படுகிறது வேதததிறசொனன விதிபறறி அதைப புசிபபத
ல குறறமிலலை பசுககள யாகததிறகாகப படைககபபடடன
றும வேதவாககியததைக கேடகிறோம இதறகு மாறாக
பபவாகளுககு ராக்ஷஸருககுரிய விதிதான சொலலபபடுகிறது.
ததிரியருககுரிய சாஸதிரவிதியையும சொலலுகிறேன, கேள
பராககிரமததினால ஸமபாதித்த மாமஸததைப புஜிபபவ
ககுக குறறமிலலை ராஜனே! முனனாக காடடிலுளள மிருகஙக
லலாவறறையும எலலாத தேவதைகளுககும நைவேதயமாக
கஸதியா மநதிரிததுப் புரோக்ஷிததுவிடடார அதனால,
டை சிலாகிககபபடுகிறது மேலும, மறறப பிராணிகளைக
பபதறகாக ஹிமஸிககிற மிருகஙகளைச் கொலலலாம தன்
கததை விடாமல [1] வேடடையெனபது இலலை அரசனே!
நகததிறகுச சமமாக ஒனறும மிருகததைக கொலலுவனோ
லலமாடடானோ பாரதனே! அதனாலேதான ராஜரிஷிக
லலாரும வேடடைககுப போகினறனா அவாகளுககுப
வம பறறாது பூமியில இது பாவமும ஆகாது கௌரவரைச
பபிககிறவனே! எலலாப பிராணிகளிடததிலும தயைவைபப்
குச சமமான தாமம இவவுலகததிலும அவவுலகததிலும்
றுமிலலை தயையுளள மனிதனுககு இவவுலகததில ஒரு
லும பயமிலலை இவவுலகஙகளும மறற உலகஙகளும தயையுள

[1] வேடடையும யுததமபோனறதெனபதால ஹிமஸையாகாதெனபது.

ளவாகளான ரிஷிகளுடையவையே, எவன தயையை முதன
யாகக கருதி எலலாப பிராணிகளுக்கும அபயமளிககிறனே அ
னுககு அநதப பிராணிகள அபயஙகொடுககினறன எனறு சே
டிருககிறோம மேடுபளளஙகளிலும ஸமபூமியிலும அவன ப
படடாலும தடைபபடடாலும விழுநதாலும தணணீரில நீ
தாலும அடிபபடடாலும எலலாப பிராணிகளும காபபாற
துஷடமிருகஙகளும பிசாசஙகளும ராகூஷஸாகளும அவ
கொலவதிலலை பிறரைப பயததினினறு விடுவிபபவன ப
வருமபோது விடுபடுவான உயிா கொடுபபதறகு மேல
தானம இருநததுமிலலை, இருககபபோவதுமிலலை இவவுல
தில தனனைவிட அதிகப பிரியமானது ஒனறுமிலலை எனபது
யம பாரதனே! மரணமெனபது எலலாப பிராணிகளுக
கஷடமானது பிராணிகளுககு மரணம வருமபோது உட
நடுககமுணடாகிறதனறோ? பிராணிகள, பிணி பிறபபு மூப
துனபஙகளுடன ஸமஸாரககடலில திகதியமாக உழலுகினற
ஆகிலும, மரணததிறகுப பயபபடுகினறன, காபபததிலிருக
போது மூததிரம வியாவை மலம இவறறின தாஙககூடாத மி
கொடியவையான உபபு, புளிபபு, கைபபு எனனும ரஸஙகளி
வேகினறன, பிறநதபிறகும, நினைதததது கவறியும விருபபங
கெடுககபபடடும பலமுறை அடிககபபடடும தேகததில ஆ
வைதது ஸவாதீனம தபபினவைகளாகக காணபபடுகினற
கும்பீபாகமெனனும நரகததிலும வேகவைககபபடுகினறன
புலஜனமஙகளையெடுததும பலவநதமாகக கொலலபபடடும அ
கடி பயமுறுததபபடடுமிருககினறன பூமியெலலாம திரிநதா
தனனைவிட அதிக பிரியமானது ஒனறுமிலலை ஆதலால,
லாப பிராணிகளிடததிலும தயையுளளவனதான நலல ப
முளளவனுவான ராஜனே! வாழநாளமுழுவதும மாமஸஙகள
லாவறறையும பகூஷியாமல விடடவன எலலாருடைய விசுவா
தையும சிறநத மேனமையையும அடைவானெனபதில ஸந
மிலலை உயிருககு ஆசைபபடும பிராணிகளின மாமஸஙகளை
தினபவா அநதப பிராணிகளாலேயே தினனபபடுவாரெனப
எனககுச சநதேகமிலலை பாரதனே! 'மாம = எனனை' என
'ஸः = அவன' எனறும பொருளுளள இரணடு பதஙகள சோந
'மாமஸः' எனறுயிருபபது 'எனனை அவன பகூஷிபபத
அவனை நான பகூஷிபபேன' எனறு பிராணிகளின கருதத
குறிபபிடுவதாகத தெரிநதுகொள. ராஜனே! கொலலுகிறவ
கொலலபபடுவது நிசசயம கடடுகிறவன அபபடியே கட

படுவான் திட்டுகிறவன்[1] திட்டப்படுவான் பகைப்பவன் பகைக்கப்படுவான். [2] அவன் எந்த எந்த தேகத்துக்கு எந்த எந்தக் காரியத்தைச் செய்கிருனே அவன் அந்த அந்த தேகத்தோடேயே அவ்வவற்றின் பலனை அனுபவிப்பான். கொல்லாமையே சிறந்த தாமம். கொல்லாமையே சிறந்த இந்திரியஜயம். கொல்லாமையே சிறந்த தானம். கொல்லாமையே சிறந்த யாகம். கொல்லாமையே சிறந்த பயன். கொல்லாமையே சிறந்த சிநேகிதன். கொல்லாமையே சிறந்த ஸுகம். யாகங்களெல்லாவற்றிலும் தக்ஷிணை கொடுப்பதும் தீர்த்தங்களெல்லாவற்றிலும் ஸ்நானம்செய்வதும் எல்லாத் தானங்களும் கொல்லாமைக்கீடாகாதவை. ஹிம்ஸியாதவனுக்கு அழியாத தவமுண்டாகிறது. ஹிம்ஸியாதவன் எப்போதும் ஜயிக்கிருன். ஹிம்ஸியாதவன் எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் தாயும் தந்தையும்போலாகிருன். கௌரவஸ்ரேஷ்டனே! அஹிம்ஸைக்கு இந்தப் பலனும் இதற்கு மேற்பட்ட பலனுமிருக்கின்றன. அநேக நூற்றுண்டுகளாலும் அதன் குணங்களைச் சொல்வது முடியாது'' என்ருர்.

நூற்றெழுபத்தோன்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(எந்தப் பிராணியும் உயிரைவிடத் துணியாதென்பதைப்பற்றி வ்யாஸருக்கும் ஒரு புழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! பெரும்போரில் இறக்க மனமில்லாதவரும் மனமுள்ளவரும் கொல்லப்பட்டனரே. அவர்கள் என்ன கதியை அடைந்தனர்? அதை எனக்குச் சொல்லும். பெரிய யுத்தத்தில் உயிரைவிடுவதும் மனிதர்களுக்குத் துயரந்தான். தர்மந்தெரிந்தவரே! உயிரைவிடுவது மிக்க அஸாத்தியமென்று எனக்குத் தெரியும். செல்வமிருந்தாலும் இல்லாமலிருந்தாலும் ஸுகமிருந்தாலும் இல்லாமலிருந்தாலும் இந்த ஸம்ஸாரத்திற் பிறந்த பிராணிகள் ஆசையோடிருப்பது எப்படி? அதன் காரணத்தை எனக்குச் சொல்லும். நீர் எல்லாந்தெரிந்தவரென்று நான் நினைக்கிறேன்'' என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானுர்:

"வேந்தனே! செல்வமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் ஸுகமிருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் இந்த ஸம்ஸாரத்தில் ஜனித்த

1 'கருஶ்யதே' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

2 மிருகத்தைக் கொன்றவன் மிருகமாகப் பிறந்து கொல்லப்படுவான் என்பது.

பிராணிகளெலலாம எநத எணணததினால ஆசைவைததிருகக
றனவெனபதறகுக காரணததை எனனிடம கேள யுதிஷடி
நீ கேடட இநதக கேளவி நனறுயிருககிறது ராஜனே! யுதிஷ்
ரனே! வயாஸருககும ஒரு புழுவுககும நடநத ஸமபாஷணமா
இநதப பூாவசரிததிரததை உனககு உதாகரிபபேன பிர
ஷிடரான கிருஷணதவைபாயனரிஷி முனனா ஸஞசரிகக
போது வணடிபபாதையில விரைவாக ஒடும ஒரு புழுவைக க
டாா எலலாப பிராணிகளின நடையையும சபதததை
அறிநத அநத ஸாவஜஞா விரைவாகப போகும புழுவைக கண
'புழுவே! நீ பயநதவனபோலிருககிறாய, வேகமுளளவனுக
காணபபடுகிறாய உனனிருபபிடம எஙகே? உனககு யாரி
தில பயமுணடாயிருககிறது? சொல எனறு கேடடாா அத
அநதப புழு, 'சிறநத புததியுளளவரே! பெரிய வணடிக கூட
தின ஓசையைக கேடடு எனககுப பயமுணடாயிறறு இநத ஓ
கொடிதனறோ? சபதம கேடகிறது அது எனனைக கொன
விடுமெனறு அதறகு விலகிப போகிறேன பிரபுவே! மிக
அதிகமான சுமையை இழுததுசகொணடு சாடடையினால ஓட
படடுப பெருமூசசுவிடும விருஷபஙகளின சபததையும எ
பததில கேடகிறேன அவைகளை ஓடடும மனிதாகளுடை
பலவகைக குரலகளும கேடகபபடுகினறன புழுப பிறபபா
எமமைபபோனறவன அதைத தாஙகமுடியாது ஆகலால, இ
மிசசக கொடிய பயததினினறு விலகிப போகிறேன பிராண
ளுககு மரணம கஷடமனறோ உயிாவாழககை மிக அரிது ஆ
லால, பயநது இநத ஆபததில அகபபடாமலிருககும்படி ஓ
றேன' எனறு சொலலிறறு அது இவவாறு சொலல, அநத ரி
அநதப புழுவைப பாாதது, 'புழுவே! உனககு ஸுகமேத
விலஙகுஜாதியிலிருககும உனககு மரணமே ஸுகமெனறு நினை
கிறேன புழுவே! சபதம ஸபரிசம ரஸம கநதம இவறறை
அளவறற அநேக ஸுகஙகளையும நீ அறியாய உனககு மரண
நலம' எனறு சொனனா புழு, 'ஜீவனானது எலலாத தேக
ளிலும பறறுளளதாயிருககிறது மிகக அறிவுளளவரே! இந
தேகததிலும எனககு ஸுகமிருபபதை நான உணருகிறேன
ஆதலால, பிழைததிருகக விருமபுகிறேன இநத ஜனமததி
தேசததிறகுத தககபடி ஸுகததிறகு வேணடிய விஷயமெ
லாம உணடாககபபடடிருககிறது மனிதாகளுககும விலங
ஜாதிகளுககும ஸுகததிறகுரிய விஷயஙகள வேறுவேறு
பிரிநதிருககினறன பிரபுவே! நான மானிடஜாதியில மிகு
தனமுளள சூததிரனாய்ப பிறநது பிராமமணரைப பண

ம கொடியவனுகவும லோபியாகவும [1] வடடியினுல ஜீவிப
னுகவும இருநதேன , குளிாநத சொலலுடனும புததிதோசசி
லாமலும எலலாககாரியஙகளேயும வெறுததும தனததை
ாநதமாக வைததுக காபபாறறியும எபபோதும அயலாா
ாததை எடுததுககொாவதிலேயே ஊககமவைததுமிருநதேன
ாடியவனுன நான புசிககையில சுவையுளளவறறை எனககே
ணடிப பொருமையினுல வேலைககாராகளேயும விருநதினாகளே
விடடுப புசிததேன தேவதைசளுககாகவும பிதருககளுக
கவும சிரததைகயோடு ஒருகாரியமும நான செயததிலலே , அன
கேடடவருககு அனனஙகொடுததிலலை , கொடுதத அனனத
யும பிடுஙகிககொணடேன , இராககாலததில பயநது ரகஸய
க எனவீடடிறகுவநது சரணுகதிசெயதவாகளேயும நிஷகாரண
க அபயஙகொடாமல தளளிவிடடேன , மனிதாகளுடைய தன
ணியஙகள அனபுளளமனேவி வாகனம அழகான வஸதிரம
லவம இவறறைககணடு வீணில பொருமைபபடடேன , அயலா
டைய ஸுகததைககணடால ஸகிககமாடடேன , பிறா நனமை
றக கருதேன , மறறவாகளுககுத தாமாாததகாமஙகள மூன
யும கெடுதது என ஸுசததையே அனுஸரிததேன , தயை
லாதவனுககுளள குணஙகளேயே வெளியிடும காரியஙகளே
ஜனமததில நான செயதேன , அதைநினேதது அனபுளளபுத
னே இழநதவனபோல வருததபபடுகிறேன நானசெயத நல
களுககுப பயனே நான காணவிலலே , கிழவியான தாயைப
ிததேன , ஒரு பிராமமணனேயும பூஜிததேன பிராமமணரே !
நதரம நலலகுலமும குணஙகளுமுளள அதிதி தறசெயலாய
டிறகுவநது என்னுல பூஜிககபபடடான அதனுல, பூாவஜனம
பகம எனனேவிடாமலிருககிறது அநதநறகருமஙகளாலதான
ன ஸுகததில விருபபமவைததிருககிறேன தபோதனரே !
நத நலலகாமததினபலனே உமமிடததில கேடகவிருமபுகிறேன '
று சொலலிறறு

நூறறெணபதாவது அதயாயம
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(வியாஸருக்கும் ஒருபுழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

வியாஸா, ' புழுவே ! நீ திாயகஜாதியிலிருநதும நலலகாமத
னுல பூாவஜனமஞானம தவருமலிருககிருய நீ தவருமலிருபபது
ா காரியநதான நான என தவவனமையினுல பாாபபகளு

---

[1] ' வருததி ' எனறு பாடம கொளளபபடடது

லேயே உன்னைக் காப்பாற்றுகிறேன் தவ்வன்மைக்கு மேலா
வன்மை வேறு ஒன்றுமில்லை புழுவே! நீசெய்த பாவங்களி
நீ புழுவாக இருப்பது எனக்குத் தெரியும் உனக்கு இஷ்டமி
தால் மனுஷ்யஜன்மத்தில் சிறந்ததாம்பலனை அடையலாம். க
பூமியில்செய்த காமத்தின்பலனைத்தான் தேவர்களாகவும் வி
குகளாகவுமிருந்து அனுபவிப்பது மனிதர்களிலும் வேண்டி
பலன்களையும் குணங்களையும் பெற்று வாக்கு, புத்தி, கை, க
செவ்வையாயிருப்பவரும் வித்வான்களுமான பாக்கியசாலி
இருக்கின்றனர் பொருளுக்காக ஜீவித்திருக்கும் புத்திகெட்
மனிதனுக்கு என்னவரும்? புழுவே! தேவதை, பிராம்மண
அக்னி, சந்திரன், சூரியன், இவர்களைப் பூஜிக்கிறவனும் புண்
கதைகளைச்சொல்லுகிறவனுமான மனிதனுக நீ வரலாம் அ
ஜன்மத்தில் மற்றப்பிராணிகளை உனக்கு அடிமையாக நீ அ
பவிக்கலாம் உனக்கு விருப்பமிருந்தால் வரிசையாகப் பிர
மணத்தன்மையையும் கொடுப்பேன்' என்று சென்னார் அந
புழுவானது, 'அப்படியேயாகட்டும்' என்றுசொல்லி நின்ற
முள்ளம்பன்றி உடும்பு காட்டுப்பன்றி மான் பறவை சண்
ளன் சூத்திரன் வைசியன் க்ஷத்திரியன் என்னும் பிறப்புகக
பிறந்து அந்த எல்லாப்பிறப்புகளிலும் அந்தரிஷியைக் கா
போயிற்று, ஸத்தியவாக்கையுடைய அந்த ரிஷி இவ்வாறுசெ
னதை நினைத்துச் சிரமேல் கைகுவித்து அவர் பாதங்களைப் பி
துக்கொண்டது, அப்போது அந்தரிஷியைப்பார்த்து, 'நான் ப
வாக இருந்து ராஜபுத்திரனேனே இது நான் விரும்பின
பற்ற நிலைமை இது பத்துத்தட்வைகளால் எனக்குக் கிடை
தது மிக்க பலமுள்ளவையும் பொன்மாலை பூண்டவையுமா
யானைகள் என்னைத் தூக்குகின்றன தேர்களில் காம்போஜதே
துப் போர்க்குதிரைகள் பூட்டப்பட்டிருக்கின்றன ஒட்டக
ளும் கோவேறு கழுதைகளும் கட்டின வாகனங்களும் எ
குப் போகின்றன பந்துக்களுடனும் மந்திரிகளுடனுங்க
மாமலபோஜனத்தைப் புஜிக்கிறேன் மஹானுபாவரே! ஸ
கத்திறகொப்பான வீடுகளில் விலைபெற்ற ஸுகமான படுக்க
ளில் மிக்க கொண்டாடப்பட்டுத் தூங்குகிறேன் பின்னிரவு
லெல்லாம் ஸூதர்களும் மாகதர்களும் வந்திகளும் இன்செ
களினால் தேவேந்திரனைத் தேவர்கள் துதிப்பதுபோல என்னை
துதிக்கின்றனர் இழிவான புழுஜன்மமெடுத்திருந்த எனக்கு
பூர்வஜன்மம் ஞாபகமிருந்தது, ஸத்தியவாக்கும் அளவற்ற ம
மையுமுள்ள உமது அனுக்கிரகத்தினாலேதான் ஐயா! ந
முன்செய்த பாவத்திற்கு அழிவிருக்கிறதே மஹாப்பிராஜ்ஞ

உமக்கு நமஸ்காரம் நான் என்னசெய்யக்கடவேன்? எனக்குக் கட்டளையிடும் உமது தவவன்மையினால் கொடுக்கப்பட்டனவோ இது எனக்குக்கிடைத்தது?' என்று சொல்லிற்று வியாஸர், 'ராஜனே! இப்போது நீ உன்வார்க்குக்களினால் இஷ்டப்படி என்னைப் பூஜித்தாய் அருவருக்கத்தக்க புழுஜன்மத்தையடைந்த ஞாபகம் இப்போது உனக்கிருக்கிறதே பணத்தையே முக்கியமாகக் கொண்டவனும் கொடியவனும் பிறசொத்தை அபகரிப்பவனுமாகிய சூத்திரனாயிருந்த உனக்கு அப்போது இந்த என்தரிசனம் கிடைத்தது அதுதான் நீ முன்செய்த புண்ணியம் திர்யக் ஜாதியிற் பிறந்திருந்தபோதும் என்னை நீ பூஜித்ததனாலும் புண்ணியமுண்டாயிருக்கிறது நீ கோவுக்காகவும் பிராம்மணர்களுக்காகவும் போர்க்களத்தில் உன்னுயிரைவிட்டு இந்த ராஜபுத்ர ஜன்மத்திலிருந்து பிராம்மண ஜன்மமடைவாய்' என்று சொன்னார் பிறகு, அந்த ராஜபுத்திரன் ஸந்தோஷமடைந்து தக்ஷிணைகள் நிரம்பக் கொடுத்து யாகம் செய்தான், பிறகு, ஸ்வர்க்கத்தில் அழிவில்லாத பேரின்பம்பெற்று விளங்கினான் திர்யக் ஜாதியிலிருந்து சூத்திரனாகிறான் சூத்திரன் வைசியனாகிறான் வைசியன் க்ஷத்திரியனாகிறான். சிறந்த ஒழுக்கமுள்ள க்ஷத்திரியன் பிராம்மணனாகிறான் நல்லொழுக்கமுள்ள பிராம்மணன் புண்ணியத்தினால் ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான்

நூற்றெண்பத்தோராவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸருக்கும் ஒரு புழுவுக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

அரசனே! புழுஜன்மத்தைவிட்டு க்ஷத்திரியத்தன்மையை அடைந்த அந்த வீரன் பூர்வஜன்மத்தை நினைத்துக்கொண்டே பெருந்தவம் செய்தான் தர்மத்தையும் அர்த்தத்தையும் அறிந்தவனாகிய அவ்வரசனுடைய அந்தப் பெருந்தவத்தைக் கண்டு உடனே பிராம்மண ஸ்ரேஷ்டரான கிருஷ்ணத்வைபாயனர் அவனிடம் வந்து, 'புழுவே! க்ஷத்திரியதர்மம் தேவர்களுடைய தர்மமென்று நினைத்து க்ஷத்திரியனுடைய தர்மத்தினாலேயே பிரஜைகளைக் காப்பாற்றக்கடவாய் அதனால், பிராம்மணத்தன்மையை அடைவாய் பரிசுத்தமனமுள்ளவனாய்க் குணகுற்றங்களை அறிந்து குணமுள்ளவர்களுக்கு வேண்டினவற்றைக் கொடுத்துக் குற்றங்களை நிவருத்திசெய்து எல்லாப் பிரஜைகளையும் நன்குகாப்பாற்று அடக்கமுள்ளவனும் உன் தர்மத்தை அனுஷ்டிப்பதில் ஊக்கமும் மனதிருப்தியும் உள்ளவனுமாயிரு அதனால், க்ஷத்திரிய தேகத்தை

விட்டபின் ப்ராம்மணஜன்மத்தை அடைவாய்' என்று சொன்
யுதிஷ்டிரா! அந்த அரசனும் அம்மகரிஷியின் சொல்லைக்கேட்
காட்டிலிருந்து வந்து திரும்பவும் தாம்மாகப் பிரஜா பரிபால
செய்தான் அரசிற்சிறந்தவனே! அந்தப்புழுவாயிருந்த அர
பிரஜைகளைக் காப்பாற்றின புண்ணியத்தினால் விரைவில் இற
ப்ராம்மண ஜன்மத்தைஅடைந்தான் பிறகு, சிறந்த புகழும் சிற
ஞானமுமுள்ள வ்யாஸர், அப்போது அந்த ப்ராம்மணனைப் பா
ப்பதற்கு மறுபடியும் வந்து, ' ஓ! ஓ! ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்ட! மகி
யுள்ளவனே! நீ எவ்வகையிலும் துயரப்படவேண்டாம் தா
தெரிந்தவனே! அவனவன் தாமத்திற்கும் ஆசாரத்திற்குந்
படி, புண்ணியஞ்செய்தவன் நல்ல ஜன்மங்களிலும் பாபஞ்செ
வன் கெட்ட ஜன்மங்களிலும் பிறக்கிறான் புழுவே! ஆதல
மரணத்திற்குப்பயந்து எவ்வகையிலும் துயரப்படாதே
மென்னும் லாபத்திற்கு மேற்பட்டது ஒன்றுமில்லை. தாமந்த
உத்தமம் அதைச் செய்' என்று சொன்னார் அந்தப்புழு, '
வானே! உம்முடைய உதவியினால் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து மேல
ஸ்வர்க்கத்தை அடைந்தேன் எனக்குத் தாமத்தினால் இப்பே
புண்ணியங்கிடைத்துப் பாவம் ஒழிந்தது' என்று சொல்லி
ராஜனே! வ்யாஸ பகவான் சொல்லினால், புழுவானது பெற
கரிய ப்ராம்மண தேகத்தை அடைந்தது, (க்ஷத்திரியனாயிரு
போது) பூமியில் நூற்றுச்சணக்கான யாகங்களின் யூபஸ்தம
தினால் அடையாளம் செய்தது, பிறகு, பிரம்ம ஞானிகளிற் சிற
தாகிய பிரம்மலோகத்தை அடைந்தது குந்திபுத்ரனே! வயா
சொல்லினால், புழுவானது பாவத்தைப் போக்கிப் புண்ணிய ப
களையும் நித்தியமான பரப்பிரம்மத்தையும் அடைந்தது புத்ர
புண்ணிய க்ஷேத்திரமான குருக்ஷேத்திரத்தில் யுத்தத்தில் கெ
லப்பட்ட அந்த க்ஷத்திரிய ஶ்ரேஷ்டர்கள் புண்ணிய கதியை
அடைந்திருக்கின்றனர் ஆதலால், நீ துயரப்படாதே" என

நூற்றெண்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(ஞானம் தவம் தானம் இவற்றின் சிறப்பைப்பற்றி மைத்ரேயரு
வ்யாஸருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "ஸாதுக்களிற் சிறந்த பிதாமஹரே! ஞா
தவம் தானம் இவற்றுள் எது சிறந்தது? உம்மைக் கேட்கிறே
அதை எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொ
-ல்லுனார்

-"இநத விஷயததிலும மைதரேயருககும வயாஸருககும நடநத ஸமவாதமாகிய ஒரு பழைய இதிகாசததைக கூறுகின்றனா ராஜனே! வயாஸா யாருககுநதெரியாமல ஸஞசரிததுக கொணடு காசியில[1] ஒரு வீடடில ஸவதநதிராதிகாரியான மைதரேயரிடம சென்றுா ரிஷிஶரேஷடரான மைதரேயா வயாஸா மாறுவேஷததுடன வநதிருபபதை அறிநது பூஜிதது உயாநத போஜனததைப புசிபபிததாா சிறநதமனமுளள வயாஸா, சுவை முதலிய குணஙகளுளளதும வேணடினவையெலலாம நிரமபினது மான அநத உயாநத அனனததைப புசிததுத திருபதியடைநது எழுநதிருககையில நகைததாா அவா நகைபபதை மைதரேயா கணடு, வயாஸரைநோககி, 'தாமாதமாவே! நீா நகைததறகுக காரணம சொலலும சிறநததவமும தைரியமுமுளள உமககு மகிழசசி எதனுல வநதது? விதவானே! உமமை நமஸகரிதது அபிவாதனம செயது இதை உமமிடததில தெரிநதுகொளள விருமபுகிறேன இபபோது, உமககுத தவபாகயமும எனககுச சுகபாகயமுமிருககினறன ஐயா! மஹானுபாவரே! தவசசெலவததிறகும ஸுகததைததரும பொருடசெலவததிறகும தனித தனிச செயகைகளிருககினறன தனிததனி நடககைகளாகிய இவவிரணடிறகுமுளள விததியாசம சிறிதெனறு நான நினைககிறேன தவசசெலவம எலலா நனமைகளையும சோபபதனுல சிறநததென றும நினைககிறேன' எனறுகேடடாா வயாஸா, 'பொருளைமிகுதியாகச செலவழிததததனுலும மிகுதியாக இனசொறசொனனதனுலும எனககு நகையுணடாயிறறு வேதவாககியம பொயயாமா? வேதம ஏன பொயசொலலும? பிறருககுத துரோகமசெயயக கூடாதெனறும கொடுககவேணடுமெனறும ஸததியம சொலல வேணடுமெனறும மூனறு சொறகளையே மனிதனமேனமையைப பறறிச சொலலுகினறது இபபடி வேதததிறசொனனதையே ரிஷிகள முனனமே அனுஷடிததிருககினறனா இபபோது நான செயவதும முனனமே கேடடதும இதுதான தாகிததவனுககு வெறுபபிலலாத மனததுடன தணணீாகொடுபபது சிறியகொடையாயினும பெருமபலனைத தருவதாகிறது தேவாகள உமமால ஆராதிககபபடடனா அதனுலேதான எனனுடையதரிசனததை உமககுககொடுதது அனுககிரகிததனா பிரபுவே! மஹாயாகஙகளைசசெயதவாபோலச சிறநதலோகஙகளை ஜயிததீா இநதபபரி

[1] 'ஸவைரிணமகுலே' எனனும பாடமகொளளபபடடது 'ஸவைரிணீகுலே' எனனும பாடததுககு, 'ஸவதநதிரமான ரிஷிககூடடம இருககும வீடடில' எனபது உரை

சுததமான தானததினுலும தவததினுலும மகிழநதேன புண
யம செயபவனுடையமணம தூரததிலேயே வீசுகிறது புணணி
தைபபாாததததனுலும எனககு ஸநதோஷமுணடாயிறறு உ
டைய நலலவாஸனை வீசுகிறது அது உமமுடைய காமா
டானததினுலுணடானதெனறு நினைககிறேன ஐயா! சந
பூசசினுல உணடாகும வாஸனைபோனறதுதான ஸதகாமததி
ஸமபாதிககபபடடவாஸனையும பராமமணரே! தானந
எலலாபபுணணியஙகளிலும மேலான புணணியம மறறபபுண
யஙகள இலலாவிடினும தானமே சிறநததாகும வேதத
சொனன எநத உயாநதகாமஙகளை ரிஷிகள சிலாகிககினறன
அவறறுளெலலாம தானம மிககசசிறநததெனபதில எனககு
மிலலை தானமசெயதவாகளால உணடாககபபடட வழியில
புததிமானகள நடககினறனா அவாகள உயிரைககொடுபப
ளனறே? அவாகளிடததிலேதானே தாமம வேருனறி
கிறது? நனருக வேதாதயயனம செயவதும இநதிரியஙகளை அ
கித தவமசெயவதும எலலாவறறையுமவிடடு ஸநயாஸமசெ
கொளவதுமபோலவே தானமும சிறநதது ஐயா! நீா ஸுவாக
லிருநதே மேலானநனமையை அடையபபோகிறீரனறே? பு
சாலியான மனிதன செளககியததிலிருநதே அதிக செளக
லாபததை அடையலாம இது நாம கணகாடசியாகப பாாக
கூடிய விஷயம, ஸநதேகமிலலை பாககியமுளளவாகள பொரு
அடைகினறனா அதனுல, தானததையும யாகததையும அ
பின ஸுவாககததையும அடைகினறனா சிறநதபுததியுளளவ
ஸுவாககததிறகுபபின துககமும துககததிறகுபபின ஸுவாககமும இ
கையாகவே நிசசயமாககக காணபபடுகினறன இவவுலகில ம
னுககுப புணணியம ஒனறு பாவம ஒனறு புணணியமும பா
மலலாதது வேறு ஒனறு என [1] மூனறுவகையான ஒழுககஙக
புததிமானகள சொலலுகினறனா [2] பிறருடைய நலலொழுக
தை யாரும நினைபபதிலலை அவருடைய பாவததைமட
நினைககிறாகள அவனவனுககுரிய காமததினுல நடபபது
ணியமுமனறு, பாவமுமனறு யாகததையும தானததை
தவததையும செயயும மனிதாகள புணணிய காமம செயப
பிராணிகளுககுத தீஙகுசெயயும ஜனஙகள பாவம செயப
பிறா திரவியததை அபகரிபபவரும துயரபபடடுக கெடுகி

---

1 'தரிவிதாணி' எனறபாடம கொளளபபடடது

2 கீழே சொலலும இலககணஙகளாலேயே புணணியபாவங
தெரிநதுகொளளவேணடும

னர் இவ்விருவகையில சேராத காமஙகள புணணியமும பாவமு மலல லோபியாயிராதவன எபபோதும இனததாருடன புசிக கிறுன யாசிப்பவருககுக கொடும அதிாஷடஙகெடுவதனுல திரவியஙகள அழிகினறனவேயனறி அனுபவிபபதனுல அழிவ திலலை விளையாடும, விருததியடையும, உறசாகமாயிரும, கொடும, கொடுபபதில ஆசையோடிரும ஞானிகளும யோகிக ளும உமககு மேலாகார' எனறு சொனனுா

நூற்றெணபததுமூனருவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மைத்ரேயருக்தும் வ்யாஸருக்தும் நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

பூாவபுணணியததினுல மிகக ஐசுவரியமுளள குலததில பிறநதவரும சிறநத புததியும கிரமபின கேளவியுமுளளவருமான மைதரேயா, வயாஸா இவவாறு சொலலக கேடடு, 'மிகத தெரிந தவரே! நீா எனன சொலலுகிறீரோ அது அபபடியேதான ஸந தேகமிலலை பிரபுவே! நான உமது அனுமதியினமேல ஒனறு பேசவேணடும' எனறு சொனனுா

வயாஸா, 'சிறநத புததிபுளள மைதரேயரே! நீா எதைஎதை எவவளவுஎவவளவு எபபடிஎபபடிச சொலல நினைககிறீரோ அதையதையெலலாம அபபடிஅபபடியே சொலலும நீாசொல வதைக கேடக விருமபுகிறேன' எனறு சொனனுா

மைதரேயா, 'உமது சொல சொறகுறறம பொருடகுறற மிலலாததும உணமையுளளதுமாயிருககிறது நீா கலவியினுலும தவததினுலும பரிசுதத புததியுளளவரெனபதில ஸநதேகமில லையே நீாபரிசுததாதமாவாயிருபபதனுல நீாவநதது எனககு மிகப பெரிய லாபம மறுபடியும எனபுததியினுல நான மிக கிரமபின தவமுளளவனுக எனனை நினைககிறேன மேலும, உம மைக கணடமாததிரததினுலேயே எனககுப பெருநனமையுணடா யிறறு எனனறிவினுலும பூாவபுணணியததின இயறகையினுலும உமமுடைய இநத அனுககிரகம கிடைததெதனறு நினைககிறேன தவம கலவி ஜனமம இவை பிராமமணததனமைககுக காரணங கள இமமூனறு குணஙகள சோநது பிரமமசாரி விரதஸநானம செயதவன பிராமமணனுகிறுன அநதப பிராமமணன திருபதி அடைநதால பிதருககளும தேவாகளும திருபதி அடைகின

றனா கலவியுளளவாகளுககுப பிராமமணனைத தவிர சி
தவா யாருமிலலை க்ஷததிரியனும வைசியனும பிராம
னிலலாவிடடால உபநயனமுதலிய ஸமஸகாரஙகளிலலாமல செ
டுபபோகினறனா சூததிரனும நானகு ஆஸரமததாருக
தகுநதபடி பணிவிடை செயயாமல கெடடுபபோகிறான நான
வாணஙகளும புணணியபாவஙகளும உணமையும பொயயும
லாமறபோனால உலகமே குருடடிருளாயவிடும ஒனறும பு
படாது நனறாகச செவவைபபடுததபபடட நிலததில எப
மனிதன பலனை அடைகிறானோ அபபடியே கலவியுளளவனுக
தானம செயபவன தானபலனை அடைகிறான கலவியும ஒழுக
முளள பிராமமணன தானததைப பெறறுககொளளக கிடைக
மறபோனால பணககாரருடைய பணம வீணாகிவிடும இபபடி
ஞானமிலலாதவன அனனததைச கெடுககிறான அநத அ
மும ஞானமிலலாதவனைக கெடுககிறது தெரியாதவன எ
அனனததைப புசிததுக கெடுகிறானோ அநத அனனம மறறொ
ளுகிய அனனம போடுகிறவனையும கெடுககிறது விதவான அ
னததைப புசிததால அவன மறுபடியும அதை விருததிசெய
திறமையுளளவனெனறு சொலலுகினறனா அவனும அ
அனனததினால விருததியாகிறான ஆதலால, இநத வேறுப
ஷடபமானது அனனததைத தான உபயோகிககாமல பிரா
ணனுககுக கொடுககவேணடும, நிசசயம விதவானான
இறநதுபோன பிதருககளையும தேவாகளையும எபபோதும க
யேறறுவான கொடுககிறவனுககு எனன புணணியமிருககிற
அநதப புணணியமே வாஙகுகிறவனுககுமிருககிறது [1] ஒரு
ரததுடன வணடியோடாதெனறு ரிஷிகள நினைககினறனா
வியும ஒழுககமுமுளள பிராமமணா எஙகேயிருககினறன
அஙகே தானததின நலல பயனை இமமையிலும மறுமையி
அடையலாம பரிசுததமான பிறபபுளளவாகளும எபபோ
தவததில மிகக ஊககமுளளவாகளும தானமும அதயய
முளளவாகளும தாம எபபோதும பூஜிபபதறகு மிக உரிய
தேவயானமெனனும ஸவாககமாககம அநத ஸாதுககள
செயயபபடடது, அது மாறுவதிலலை அவாகள தாம எக
மும யாகஙகளை நடததி ஸவாககததிறகழைததுககொணடுபோ
றவா' எனறு சொனனா

---

1 வாஙகுகிறவன கொடுககிறவன

நூறறெணபததுநானகாவது அதயாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மைத்ரேயருக்கும் வியாஸருக்கும் நடந்த ஸம்பாஷணைத் தொடர்ச்சி)

மைதரேயா இவவாறு சொலலககேடட வயாஸபகவான, அவரைபபாாததுத திருமபவும சொலலலானா 'நீா இதை அறிநதிருபபதும உமது எணணம இவவகையாயிருபபதும பாககியமே இவவுலகம குணஙகளையே அதிகமாகபபுகழகிறது அழகினுலும இளமையினுலும செலவததினுலும கலவியினுலும உணடாகும காவஙகள நலலகாலமாய உமமை மூடிககொளளவிலலை இது உமககுத தேவாகளின அனுககிரகம ஆதலால, தானம அதிக குணஙகளுளளதெனபதைபபறறி உமககுசசொலவேன அதைக கேளும இவவுலகததிலுளள தாமசாஸதிரஙகள அனுஷடானஙகள அனைததும வேதததை முனனிடடு நாளடைவில வநதிருககினறன நான தானததைச சிலாகிககிறேன நீா தவததையும ஞானததையும சிலாகிககிறீா தவமானது வேதததைச சுததபபடுததுகிறது தவம ஸவாககததிறகுச சாதனமாயிருககிறது தவததினுலும விததையினுலும பெருமபயனை அடைகிறுனெனறும நாம கேடடிருககிறேம எனனவகையான வேறு பாவமிருநதாலும அதையெலலாம தவததினலேயே போககிவிடலாம வேதஙகளில கரைகணட பிராமமணன எனன எனன பலனைககருதித தவமசெயகிறுனே அவறறையெலலாம அடைகிறுன (பிறரால) எடடமுடியாததும வெலலமுடியாததும (தவததாலனறிப) பெறமுடியாததும தாணடமுடியாததுமாகிய எலலாவறறையும தவததினுல அடையலாம தவம எலலாவறறினும வலிது கடகுடியனும பொனனைத திருடுகிறவனும சிசுஹததிசெயகிறவனும ஆசாரயனமனைவியைச சேருகிறவனும தவததினுல எலலாபபாவஙகளையும தாணடிப பாவததிலிருநது விடுபடுகினறனா [1] எலலாவறறையும அறிநதவன கணணுளளவன தவமுளளவனை எபபடியிருநதாலும கணணுளளவனெனறே சொலலுகினறனா அவாகளை எபபோதும நமஸகரிககவேணடும கலவிசசெலவமுளளவா தவமுளளவா அனைவரும பூஜிககததககவா தானஙகொடுபபவா இறநதபின ஸவாககததையும இவவுலக வாழககையில செலவததையும அடைகினறனா பாககியசாலிகள அனனதானமசெயவதனுல இநதலோகததையும பிரமம

[1] வேறுபாடம

லோகத்தையும் அதற்குமேலான லோகத்தையும் அந்தலோ
களிலுள்ள ஸுகங்களையும் அடைகின்றனர் இவர்களால் பூஜிக்
பெற்றவர்கள் இவர்களைப் பூஜிக்கின்றனர் இவர்களால் கெ
விக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களைக் கௌரவிக்கின்றனர் கொ
பவன் எங்கெங்கேபோனாலும் அங்கங்கே புகழப்படுகிறான் இ
ஒருகாமத்தைச்செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் [1] அவ்வவற்
பலன்களை அடைகிறான், மேலேபோனாலும் கீழேயிருந்தால்
தனக்குரிய லோகங்களிலேயே ஸஞ்சரிப்பான் மைத்ரேய
நீர் ஒருகால் எந்த அன்னங்களையும் பானங்களையும் கொ
பீரோ அவற்றைத் திரும்பவும் அடைவீர் நீர் புத்திசாலி, ந
குலத்திற்பிறந்தவர், கல்வியுமத்யையுமுள்ளவர், இளம்பிர
மானமென்விவியுடையவர், தவமுள்ளவர், தானத்திலே
ஊக்கத்தோடிரும், கணவன் தன்மனைவியினிடம் மகிழ்ந்திரு
தும் அம்மனைவியும் தன்கணவனிடம் மகிழ்ந்திருப்பதுந்த
கிருகஸ்தர்களுக்கு முதன்மையான சிலாக்கியமென்று அறி
இவ்வாறு நடக்கும்வீட்டில் எல்லாக்கல்யாணங்களும் நடக்கு
மஹானுபாவரே! தண்ணீரால் தேகத்திலிருக்கும் அழுக்கைச
தப்படுத்துவதுபோலவும் தீபத்தால் இருளைப்போக்குவது போ
வும் தானத்தினாலும் தவத்தினாலும் விஷ்ணுவின் ஆராதனத்
லும் பராமமன்னன் பவக்கடலைக் கடந்துவிடுவான் தமக்கு
களினால் ஸத்வகுணம் விளங்கினவர்களும் தவங்களினால் தூய்
முள்ளவர்களும் வித்தையினால் அஞ்ஞானந்தீர்ந்தவர்களும
மனிதர்களைக் கரையேற்றுவதற்கு விஷ்ணு இருப்பதாக நினைக
படுகிறார் எக்காலமும் அவரிடத்தில் பக்திவைத்து அவருக்கு ஆ
தனஞ்செய்து அவரை நமஸ்காரஞ்செய்யும் அஷ்டாக்ஷரம
ரத்தைக் கைப்பற்றி அவரிடம் பக்திவைத்தவர் கெடுவதில
பிரணவத்தைத்தியானித்து உண்மைப்பொருளில் பக்திவை
தவர் இவ்வுலகத்திலிருக்கின்றனர் அவர்களால் எல்ல
பாவத்தையும்போக்கி ஆத்மாவைப் பரிசுத்தமாக்கச்செய்துகொ
ள்ளக்கடவீர் மைத்ரேயரே! நன்மை அடையக்கடவீர், நல்ல
நான் வீட்டிற்குப் போகிறேன் நான் சொன்னதை மனத்
வைக்கவேண்டும் அதனால், நன்மையுண்டாகும்' என்றார் பிற
மைத்ரேயர் அவருக்குப் பிரதக்ஷிண நமஸ்காரங்களைச்செய
காரங்குவித்து, 'பகவானே நீங்கள் க்ஷேமமாக இடஞ்சேரக்கட
கள்' என்று சொன்னார்" என்றார்

---

1 தானம்வாங்குபவரின் புண்ணியபலன்களை அடைகிறான்

நூறறெணபததைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(ஸ்திரீ தர்மத்தைப்பற்றிய ஸுமனசாண்டிலிகளின் ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, "தாமநதெரிநதவரெலலாரிலும சிறநதவரே! பிதாமஹரே! பெணகளின நலலொழுககததைபபறறி உமமிடம கேடகவிருமபுகிறேன அதை எனககுசசொலலும" எனறுகேடக, பீஷமா சொலலலானா "தேவலோகததில கேகயராஜன மகளாகிய ஸுமனையெனபவள, எலலாபபொருளகளும அவறறின இயறகைக குணஙகளும தெரிநதவளும சிறநதமனமுளளவளுமாகிய சாணடிலியெனபவளைப பாாதது, 'சிறநதவளே! எனன ஒழுககததினாலும எனனசெயகையினாலும நீ எலலாபபாவஙகளையும போககித தேவலோகததிறகுவநதாய? நீ உனதேகஒளியினால அகனிஜவாலைபோல ஜவலிததுககொணடும இனிமையினால சநதிரனது புதலவிபோலப பிரகாசிததுககொணடும ஸவாககததிறகு வநதிருககிறாய தூயஆடைகளைஉடுததுக களைபபினறி விமானததிலேறிககொணடு ஆயிரமடஙகு அதிகமான பிரபாவததோடு சிறநதவளாக விளஙகுகிறாய அலபமானதவம தானம விரதஙகளினால நீ இவவுலகம வநதவளலலை நீ எனககு உணமையைச சொலலககடவாய' எனறுகேடடாள ஸுமனை இவவாறுகேடக, சாணடிலி அழகிய நகைமுகமுளளவளாகி ஸுமனையைப பாாதது மதுரமாயும சாநதமாயும பினவருமசொலலைச சொலலலானாள

'நான காஷாய வஸதிரஙகளை உடுததும மரவுரிகளைப போாததும மொடடையடிததுககொணடும சடை வளாததுககொணடும தேவததனமை அடையவிலலை நான என கணவருககு வேணடாத சொறகள கடுஞசொறகள இவறறையெலலாம ஒருகாலும பேசாமல ஜாகரதையாயிருநதேன, தேவாகளையும பிதருககளையும பிராமமணாகளையும பூஜிபபதில தவறுதலினறியும எபபோதும ஊககததோடு மாமியாா மாமனாகளுககு அடஙகியும இருபபவள, கோடசொலலபபோகேன அநத எணணம எனமனததிலுமிராது நிறகததகாத இடஙகளில நிறகிறதிலலை வெகுநேரம பேசுவதிலலை பிசகானசிரிபபையும கணவருககு இனனாதசெயகையையும தெரிநதும தெரியாமலும எவவகையாகவும செயயேன காரியததிறகாக வெளியிறபோன கணவா வீடடிறகு வநதபோது பகதியோடு ஆஸனமகொடுததுப பூஜிபபேன எநத அனனம

அவா சாபபிடடப பாககவிலலேயோ, எநத ஆகாரததையும ப
ணததையும லேகியததையும அவா விருமபுவதிலலேயோ, அவற
யெலலாம நான விடடுவிடுவேன குடுமபததிறகாகக கணவ
கொணடுவரபபடடனவெலலாம செயயததககவைகளோ ந
உடனே அவறறையெலலாம செயவிபபதும செயவதும வழக
தினநதோறும தரேதாககினிகளே ஊககததுடன காபபாறறி
டைச சுததமாககசசெயவிததுப பிளளேகளே வளாததுப பெண
நனனடையில பழககிவருவேன எனவிருபபஙகளே விட
காபபததைக காபபதில ஜாகரதையோடு இருபபேன குழந
களேத திடடுவதையும துனபபபடுததுவதையும அவா
கோபிபபதையும எபபோதும விடடிருபபேன என வீட
தானியஙகளிறைநதிரா சோறறுபபருககை இறைநதிராது
டில பசுககளேப புல தணணீாகளுடன எனதேகததின இரத
தைபபோல அபிமானம வைததுபபாாபபேன எழுநது சுத
செயதுகொணடு பிராமமணாகளுககுப பிசசைபோடுவேன
கணவா ஏதோ ஒருகாரியததைபபறறி ஊரைவிடடுப போ
ராயின அபபோது அநேக மஙகளாசாரஙகளேயும தவததை
செயதுகொணடிருபபேன கணவா தேசாநதரம போனபே
மையிடுவதையும கோரோசனேயையும ஸநானமசெயவதை
புஷபசநதனஙகளேயும அலஙகாரததையும விருமபுவதிலலே ஸ
மாகசதுஙகினகணவரை அவஸரமான காரியஙகளுககாகவும
காலுமஎழுபபினதிலலே அதனலதான எனமனததுககுத திரு
உணடாகிறது ஸுகமாககதுஙகும கணவரை எழுபபேன
யுறறகணவரைக காபபாறறுவேன குடுமப காாயததைபபறறி
ஒருகாலும கணவரைக கஷடபபடுததமாடடேன ரகஸயத
ஒருகாலும வெளியிடேன் வீடடைச செததைககுபபை இன
சுததமாக வைததிருபபேன இநதத தாமமாாககததைச சி
தையுடன காபபாறறும பெணணனவள ஸதிரீகளுள அருந
போலவே ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுவாள' என
சிறநதநவமும சிறநத பாககியமுமுளள அநதச சாணடிலி
இநதப பதிவரதாதாமததை ஸுமனேககுச சொலலி அபபோ
அநதாததானமானள பாணடவனே! இநதசசரிததிரத
புணணிய காலநதோறும படிபபவன தேவலோகததை அடை
நநதவனததில ஸுகமாக வஸிபபான" என்றா

நூற்றெண்பத்தாறுவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் விஷ்ணு ஆராதனம் முக்கியமென்பதைப் புண்டரீகருக்கு உபதேசித்தது)

யுதிஷ்டிரர், "மகாத்மாக்களால் அறியப்படுவதும் அனுஷ்டிக்
படுவதுமாகிய சிறந்த காம்யம் என்ன? எல்லாச்சாஸ்திரங்களின்
ரத்தையும் எடுத்து அனுக்கிரகத்தினால் எனக்குச் சொல்லவேண்
" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்:

"ராஜனே! ஸம்ஸாரத்தைவிடுவிப்பதாகிய இந்தப்பரமரகஸ்யத்
தைக் கேள். நீ இதைக்கேட்டு நன்றாக அறியவேண்டும். முற்காலத்
புண்டரீகரென்னும் பிராம்மணர், புண்ணியதீர்த்தக்கரையில் ஜபம்
ய்துகொண்டிருக்கும்போது, யோகத்திலிருப்பவராகிய நாரதமுனி
ரைக்கண்டு, 'எது சிறந்தது?' என்றுகேட்டார். அவருக்கு, நாரதர்,
ரமாத்மாவான பிரம்மதேவர் சொன்னதைச் சொல்லலானார்: 'ஐயா!
ச் சிறந்ததான ஞானயோகத்தைப்பற்றிச் சொற்சுருக்கமும் பொ
ள்விரிவுமுள்ளதும் வேதங்கள் தர்மசாஸ்திரங்கள் இவற்றின் அர்த்
களுக்கு ஒத்ததுமாகச் சொல்லுகிறேன். ஊக்கத்துடன் கேளும்.
ருதிக்குமேற்பட்ட புருஷனென்பவன் இருபத்தைந்தாவது தத்வ
ன்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறானன்றோ? அவனேதான் எல்லாப்
ணிகளுக்கும் ஆத்மாவாகிய நரன் என்று சொல்வது. நரனிடத்தில்
டான மற்ற (இருபத்துநான்கு) தத்வங்களையும் நாரங்களென்று
கின்றனர். அவற்றை அயனமென்னும் இருக்குமிடமாகக்கொண்
ப்பதனால் அவருக்கு நாராயணரென்று பெயர்வந்தது. ஸ்ருஷ்டி
த்தில் உலகமனைத்தும் நாராயணரிடத்திலிருந்தே உண்டாகிறது,
ாயகாலத்தில் திரும்பவும் அவரிடத்திலேயே லயிக்கிறது. நாரா
ரே தாம் பரப்பிரம்மம். அவரே பரதத்வம். பரத்துக்கும் பரம்
ரே. அவருக்குமேல் ஒன்றுமில்லை. வாஸுதேவரென்றும் விஷ்ணு
ன்றும் ஆத்மாவென்றும் அவரையே அறிகின்றனர். அவர் ஒரு
ர பலபெயர்களினால் எல்லாச் சாஸ்திரங்களிலும் சொல்லப்படுகி
எல்லாச்சாஸ்திரங்களையும் கடைந்தும் பலமுறை ஆராய்ந்தும்,
யணரை எப்போதும் தியானம் செய்யவேண்டுமென்பது ஒன்று
நன்கு நிச்சயிக்கப்பட்டது. ஆதலால், நீர், சாஸ்திரங்களில் விரி
ச் சொல்லப்பட்ட காடுகள்போன்றவை எல்லாவற்றையும்விட்டு,
ு சிந்தையின்றி, ஜனனமில்லாதவரும் எங்குமிருப்பவருமான

நாராயணரைத் தியானஞ்செய்யும் சோம்பாமல் ஒருமுகூர்த்தம
னும் நாராயணரைத் தியானஞ்செய்பவன் அவருடையபதத்தை அ
கிறான் அவரையே எப்போதும் நினைத்திருப்பவன் அடையக்கே
வேண்டுமோ? 'நமோ நாராயணாய' என்னும் அஷ்டாக்ஷரமான ம
ந்தரத்தை எவன் அறிகிறானோ அவன் மரணகாலத்தில் அதை ஜபிப
னால் அந்தவிஷ்ணுவின் பரமபதத்தை அடைகிறான் தன்னன்மைக
கருதுகிற மனிதன் கேட்பது சிந்திப்பது பாடுவது துதிப்பது பூ
ப்பது முதலிய காமங்களினால் அந்தப்பரப்பிரம்மத்தை எப்போதும்
திக்கவேண்டும் நாராயணரை நம்பினவனிடத்தில் பாவம் பறு
அவர் உதயமான சூரியன்போல் எல்லா உலகத்தையும் பரிசுத்தம
செய்கிறார் பிரமசாரி கிருகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் ஸந்யாஸி இ
நான்கு ஆச்ரமிகளும் விஷ்ணுவுக்கு ஆராதனம் செய்யாமல் பரகதி
அடைவதில்லை அவரிடத்தில் பக்தியானது அனேகமாயிரம் ஜன
எடுத்தும் பெறுதற்கரிது நல்லதவமுள்ளவரே! ஆதலால், பக
ளிடத்தில் கிருபையுள்ள அந்தப்பகவானை ஆராதிக்கக்கடவீர்'
றார் நாரதர் இவ்வாறுசொல்ல, அந்தப்பிராம்மணர் ஹரியை
தித்தார் தாமரைக்கண்ணரும் சங்கசக்கரகதைகளை ஏந்தினவ
கிரீடத்தையும் குண்டலங்களையும் தரிப்பவரும் ஸ்ரீவத்ஸமும் கெ
ஸ்துபமும் மார்பில்விளங்குபவரும் தேவஶ்ரேஷ்டர்களுக்கும் ஈஶ
ருமான அந்தப் பகவானைக் கனவிலும் பரபரப்புடன் நமஸ்கரித்
பிறகு, வெகுகாலமானபின் வேதபுருஷர்களாலும் தேவகந்தர்வ
ன்ராகளாலும் துதிக்கப்பெற்ற அந்த விஷ்ணு பிரத்யக்ஷமானார்
புலன்களுக்கும் எட்டாதவரும் யோகிகளுக்கு ஆதாரமுமாகிய அ
பகவானான விஷ்ணு எல்லாராலும் பூஜிக்கப்பெற்றவராய் அ
புண்டரீகருடன்கூடவே தமது லோகத்திற்குச் சென்றார் அர
கரே! ஆதலால், நீயும் அவரிடத்திலேயே பக்திசெய்து அவனை
தஞ்சமாகக்கொண்டு ஆராதித்து, தியானித்தபடி, அந்தப் புருஷோ
மரை அடையலாம் ஜரையும் மரணமுமில்லாதவரும் ஒப்பற்றவ
தியானிக்கத்தக்கவரும் ஆதியும் அந்தமுமில்லாதவரும் ஸகுண
அகுணமாயிருப்பவரும் முதல்வரும் மிகப்பெரியவரும் மிகக்
ணியவரும் உவமையற்றவரும் தாம் எல்லாவற்றிற்கும் உவமை
யிருப்பவரும் யோகிகளின் ஞானமட்டும் எட்டத்தக்கவரும் மூவு
களுக்கும் ஆசாரியரும் ஈஶ்வரருமாயிருக்கும் விஷ்ணுவைச் சர
அடை'' என்றார்.

நூற்றெண்பத்தேழாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(இன்சொல்லின் சிறப்பைப்பற்றி ஒருராக்ஷஸனுக்கும் - ஒருபிராம்மணனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை.)

யுதிஷ்டிரா, "பரதஶ்ரேஷ்டரே! ஸாமதானங்கள் இரண்ட ா எது மிகச்சிறந்ததென்று நீர் நினைப்பது? இவ்விரண்டனுள் லானதை எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்ல றூர்

"புருஷஶ்ரேஷ்டனே! ராஜனே! ஒருவன் இன்சொல்லினல் ழுவிக்கப்படுகிறுன் மற்றொருவன் கொடையினல் திருப்தி டவிக்கப்படுகிறுன் மனிதர்களின் இயற்கையைஅறிந்து ஸாம னங்களிரண்டில் ஒன்றைத் தழுவவேண்டும் இன்சொல்லின ளங்களை முதலில் கேள் கொடியபிராணிகளையும் இன்சொல்லி வசப்படுத்தலாம் இந்தவிஷயத்தில், காட்டில் ஒருபிராமமணன ராக்ஷஸனல் பீடிக்கப்பட்டு விடப்பட்டானென்னும் பழைய இதி ஸம கூறுகின்றனர் அதைச் சொல்லுகிறேன் சிறந்தபுத்தி ள ஒருபிராமமணன மனிதரில்லாத ஒருகானகத்தில் பக்ஷிக்கத் டங்கின அரக்கனல் பீடிக்கப்பட்டுக் கஷ்டத்தையடைந்தான் ந்தபுத்தியும் நிரமபினகலவியுமுள்ள அந்தப்பிராமமணன மிக்க ங்கரமான அந்த ராக்ஷஸனைக்கண்டு அச்சப்படாமலும் விசனப ாமலும் அவனுக்கு இனியசொல்லையே சொன்னன் ராக்ஷஸன, னசொல்லுக்காக அவனைக்கொண்டாடி அவனைநோக்கி, 'நான ுனல் வெளுத்தும் இளைத்துமிருக்கிறேன? இந்தக் கேள்விக்கு மொழிசொல்ல விடுபடுவாய்' என்றுகேட்டான் அந்தப் பிராம ன, அவனைப்பார்த்துச் சற்றுநேரம் ஆலோசித்துப் பயப்படா ும அவஸரப்படாமலும் கேள்விக்கு மறுமொழி கூறலானன் வேறுதேசத்திலும் வேறுஜனங்களிடத்திலும் இருந்துகொண்டு அன்பரைவிட்டு ஒப்பற்றபோகங்களை அனுபவிக்கிறுய், அத , வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறுய் ராக்ஷஸனே! உன்னல் செம யாக ஆதரிக்கப்பட்ட ஸ்நேகிதர்களும் உனபிழையினல் உன்னைவிட ்கவேண்டும், அதனல், வெளுத்தும்இளைத்துமிருக்கிறுய் ஜீவன லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருந்தும், ஜீவனத்திறகுரிய உபாயங ிய்யெல்லாம் வெறுத்துப் பெரியலாபங்களை நீ எண்ணமிட்டுக ாண்டிருக்கவேண்டும், அதனல், வெளுத்தும்இளைத்துமிருக்கிறுய்.

[1] தனமும அதிகாரமும மிகுதியாகவுள்ளவாகளும குணஙகள
உனககு மிகததாழநதவாகளுமான மனிதாகள காவததினுல உன
அவமதிககவேணடும , அதனுல, வெளுததுமிளைததுமிருககிருய
சிறநத ஞானிகளால கறபிககபபட்ட புததியும நலலகுணஙகளும
ளவனுக இருநதும குணமிலலாதமறறவாகள வெகுமானிககபப
தைய பாாததிருககவேணடும , அதனுல, வெளுததுமிளைததுமி
கிருய யோகயனே ! நீ உனனுடைய நறகுணத்தினுல் உனனைக
டபபடுததிககொணடு செயதநனறியைபபெறற ஒருவன உன
ஏமாறறினதாக நினைககிருன , அதனுல, வெளுததுமிளைததுமி
கிருய காமககுரோதஙகளினுல புததிமறைககபபட்டுத தபபுவ
களில கஷடபபடும ஜனஙகளைபபறறி நீ சிநதிககிருயெனறு நினை
கிறேன , அதனுல, வெளுததுமிளைததுமிருககிருய கெட்டநட்க
யுள்ள நீ, தெரிநதவாகளால [2] கௌரவிககபபடாமலும அவாகள
இகழபபட்டும வெட்கமும கோபமுமுறறிருககவேணடும , அ
னுல, வெளுததுமிளைததுமிருககிருய நணபனைபபோலத தே
றும ஒரு பகைவன யோககியனபோல நடநது உனனை ஏமாற
போயிருககவேணடும , அதனுல, வெளுததுமிளைததுமிருககிரு
நீ ஒருகாலததிலசொனன உயாநதசொல தெரிநதவாகள ஸபையி
சோபிககாமலிருககவேணடும் , அதனுல, வெளுததுமிளைததுமி
கிருய இதறகுமுன பாாககபபட்டும கேட்கபபட்டுமிருகக
உனமனததிறகினிய மனிதாகள கோபிததிருகக அவாகளைச ச
தானம செயயமுடியாமலிருககவேணடும , அதனுல, வெளுதத
இளைததுமிருககிருய ஒருவன தனககுவேணடின ஒருகாரியத
காக உனனைஸமபநதபபடுததி எககாலமும உனனை யாசித
கொணடிருககவேணடும, அதனுல, நீ வெளுததுமிளைததுமிருககிரு
யாரோ காணுதவிடததில உனமேலபொயபபழியைசசொலலி அனை
சேடவாசளால நிசசயமாக நீ மதிககபபடாமலிருககவேணடும, அ
னுல, நீ வெளுததுமிளைததுமிருககிருய நலலகுணஙகளைவிரு
அனபுடன ஜனஙகளைபபூஜிககும உனனை வஞசகனெனறு நிசசயம
அவாகள நினைககவேணடும, அதனுல, வெளுததும இளைததுமி
கிருய உனககுளளிருககும எணணததைத ஸமயமவநதபோது செ
கததினுல தளாநது வெளியிடமாட்டாமலிருககவேணடும ,- அதனு

---

1 'வேறுபாடம 2 வேறுபாடததுககு, ' புததியினுல கொணடா
பட்ட நீ புததியிலலாத அயோககியாகளினுல வஞசிககபபட்டு வெட்
பட்டிருககவேணடும ' எனபதுபொருள்.

ளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் உலகத்தில் பல எண்ணங்களும் பல
ரூபங்களுமுள்ள மனிதர்களெல்லாரையும் உன் குணங்களினால் நீ
சப்படுத்த விரும்பவேண்டும், அதனால், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்
கிறாய் 'எதிர்த்துப் பிடிவாதமாக நிற்கும் கெட்டவர்களிடத்தில் நற்
குணங்களைப் பேசுகிற உன்னுடைய குணங்கள் பிரகாசியாமலிருக்க
வேண்டும், அதனால் வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் தர்மமும்
ழுக்கமும் கல்வியுமில்லாத நீ ஆசைப்பற்றி மேலான நிலைமையைக்
த்தவேண்டும், அதனால் வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் தவத்தில்
க்கம் வைத்துக் காட்டிற்குப்போக விரும்புகிற உன்னை உறவினர்
டுக்கின்றனரென்று நினைக்கிறேன், அதனால், வெளுத்துமிளைத்து
ருக்கிறாய் மனைவியின்மேல் மிக்க அன்புள்ள உன்னுடைய அண்
வீட்டுக்காரன் மிகுந்த பொருளும் இளமைப்பருவமும் மிக்க
ழகும் காமமுமுள்ளவனுமிருக்கவேண்டும், அதனால், வெளுத்து
ளைத்துமிருக்கிறாய் பிள்ளை அடங்காமல் கெட்டவனாகவும் மாப்
ள்ளை வீட்டைத் துடைப்பவனாகவும் மனைவி முரண்படுகிறவளாக
ம் இருக்கவேண்டும், அதனால், வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய்.
கோதரர்கள் முழுதும் ஒற்றுமையில்லாதவர்களாகவாவது தந்தை
ய் தமையன் ஆசாரியன் இவர்கள் பசியினால் வருந்தி இறந்தாவதி
க்கவேண்டும், அதனால் வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் முன்னர்
ராமணனையோ பசுவையோ கொன்றாவது பிரம்மஸொத்தையும்
வஸொத்தையும் உபயோககாலத்தில் எடுத்துக்கொண்டாவது
ருக்கவேண்டும், அதனால் வெளுத்தும் இளைத்துமிருக்கிறாய் பிராய
திர்ந்தபோது பிறரால் மனைவி அபகரிக்கப்பட்டவனாகவாவது உல
த்தில் மனிதரால் பகைக்கப்பட்டவனாகவாவது ஞானமில்லாமலே
ராயமுதிர்ந்தவனாகவாவது நீ இருக்கவேண்டும், அதனால், வெ
த்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் முதுமைக்காகப் பொருளைத் தேடிவைக்க
ந்தப் பொருள்[1] பிறரால் 'எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதாகவாவது
ணமானது துஷ்டர்களை எதிர்பார்த்ததாகவாவது இருக்கவேண்
ம், அதனால் வெளுத்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் ஐயா! செல்வமிருந்த
லத்தில் கெட்ட ஸ்நேகிதர்களால் உனது தர்மம் கெடுக்கப்பட்டு
வர்களைவிடவும் எண்ணமில்லாமலிருக்கவேண்டும், அதனால், வெ
த்துமிளைத்துமிருக்கிறாய் வித்தையில்லாதவனும் பயமுள்ளவனும்
பொருள் குறைந்தவனுமான நீ கல்வியினாலும் பராக்கிரமத்தினா
ம் கொடையினாலுமுண்டாகும் புகழை எக்காலமும் பிரார்த்திக்

1 'அல்பார்த்த' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது.

கிருய , அதனல, வெளுததுமிளெததுமிருககிருய வெகுநாளாக எதி பாாததிருநத ஒரு பிரயோஜனம பிறரால அபகரிககபபடடு உனககு கிடைககாமலிருககவேணடும , அதனல, வெளுததுமிளெததுமிரு கிருய மனமார உனனிடததில ஒரு தோஷததையும நீ அறியா விருககுமபோது நிஷகாரணமாகப பழிசுமததபபடடிருககவேணடு அதனல, வெளுததுமிளெததுமிருககிருய கஷடபபடும ஸநேகிதா ளுககு நஷடததினுல உணடானதுயாததை, உனனிடம போதுமா பொருளும குணமுமிலலாமையினுல நீ போககமாடடாமலிரு வேணடும , அதனல, வெளுததுமிளெததுமிருககிருய கிருஹஸத ளும வானபபிரஸதாகளும வீடடில பறறிலலாத ஸநயாஸிகளு [1] ஸாதுககளாயிருபபதைப பாாககிருய , அதனல, வெளுததுமிளெ துமிருககிருய நீ சொலவது தாமாாதத காமஙகள மூனறும பொரு தியிருநதும தேசததில பயனபடாமல விடபபடுகிறது , அதனு வெளுததுமிளெததுமிருககிருய புததிசாலியான நீ ஜீவிததிருககவே டியததறகாக மூடாகளால கொடுககபபடட பொருளகளை வாஙகி ஜீவி வேணடும , அதனல, வெளுததுமிளெததும இருககிருய தனக வேணடியவாகளைத தடுததது, ஒருவரோடு ஒருவா சணடை போடு வாகளுககு நீ நனமைசெயயக கருதவேணடும , அதனல, வெளுத மிளெததுமிருககிருய பாவிகள ஒஙகுவதையும நலலவாகள கஷ படுவதையும பாாதது [2] அதிாஷடததை நீ நிநதிககவேணடும , அ னுல, வெளுததுமிளெததுமிருககிருய' எனறுன அநதப பிராமம னுல இவவாறு கௌரவிககபபெறற ராக்ஷஸன அவனுககு எதி யாதை செயது அவனைத தனககுத துணைவனுககச செயதுகொண பிறகு மரியாதையோடு அனுபபினுன " எனருா

நூறறெணபததேடடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தேவதூதனுக்தும் இந்திரனுக்தும் ரிஷிகளுக்தும் பித்ருக்களுக்தும் ஹஸ்பதிக்தும் சிராத்தத்தைப்பற்றி நடந்த சம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, " பிதாமஹரே ! நனமையைக கருதுகிற ஏழை, மஙகள பலிககும பூமியும கிடைகக மிகக அரிதுமான மானிட ம ததைஅடைநது செயயததககதெனன ? தானஙகளில உததமம

---

1 ' ஸாதுவாயிலலாதவனுககு ஸாதுககளைப பாாததால வருதத எனபது கருதது. 2 ' தைவம ' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

னம் எது? எவ்வெவற்றை எப்படியெப்படி கொடுக்கவேண்டும்?
காபுத்ரரே! வெகுமானிக்கத்தக்கவரும் பூஜிக்கத்தக்கவரும் யார்?
ந்த ரகஸ்யத்தைச் சொல்லக்கடவீர்” என்றுகேட்டார் புகழ்பெற்ற
மராஜரால் இவ்வாறு கேட்கப்பட்ட பீஷ்மர், தர்மங்களின் பரம
ஸ்யத்தை அவ்வரசருக்கு சொல்லலானார்.

“பாரதனே! ராஜனே! தர்மரகஸ்யங்களை முன்னர் வியாஸபக
ான் எனக்குச்சொன்னபடி சொல்லுகிறேன் ஊக்கத்துடன் கேள்.
ரசனே! இது தேவரகஸ்யம் சிறந்தகாரியமுள்ள யமன் நியமத்
தாடும் ஊக்கத்தோடும் பெருந்தவஞ்செய்து பலனை அடைந்தான்.
தனால், தேவர்களும் பிதருக்களும் ரிஷிகளும் பரமதகணங்களும்
ரீதேவியும் சித்ரகுப்தனும் திக்குயானைகளும் திருப்தியடைகின்ற
ர் இதுதான், ஸூக்ஷ்மமும் பெரும்பலனுள்ளதுமாகிய ரிஷி
ர்மமென்றுசொல்லப்படுகிறது மகாதானங்களின்பலன்களும் எல்
யோகங்களின் பலன்களும் இதனாலுண்டாகின்றன குற்றமற்ற
னே! இதை இவ்வாறு அறிகிறவனும் அறிந்துசெய்கிறவனும், பாவ
ளவராயிருந்தாலும் இல்லாதவராயிருந்தாலும், அதனாலுண்டா
ம சிறப்புக்களை அடைவார் ஒருசெக்கு பத்துக்கசாப்புக்கடைகளுக்
ச்சரி, ஒருசாராயக்கடை பத்துச்செக்குக்களுக்குச்சரி, ஒருவேசித்
தாழில் பத்துச்சாராயக்கடைகளுக்குச்சரி, ஓர் அரசன் பத்து
வசிகளுக்குச்சரி இவர்களனைவரும் ஒருபங்கு, அரசன்[1] இவர்க
ர் எல்லாரிலும் அதிகமென்று சொல்லப்படுகிறான் தர்மார்த்தகாமங்
ர் மூன்றையும்தெரிவிக்குஞ்சாஸ்திரங்கள் பரிசுத்தமானவை, புண்
ியத்தைத் தெரிவிப்பவை அவற்றிலும் தர்மசாஸ்திரம் மிக்கபுண்
ியம் ஸூக்ஷ்மத்தைத்தெரிவிக்குஞ்சாஸ்திரம் மிகப்பெரிது தர்ம
ளள சாஸ்திரங்கள் தேவர்களாலேயே செய்யப்பட்டவை அவை
டக்கவேண்டியவை அவற்றில் சிராத்தத்திற்குரிய பிதருக்களின்ரக
ங்களும் எல்லாத்தேவர்களின்ரகஸ்யங்களும் முழுதுஞ்சொல்லப
்கின்றன, ஸூக்ஷ்மவிஷயங்களுள்ளதும் பெரும்பயனைத்தருவது
கிய ரிஷிதர்மமும் மஹாயாகங்களின்பலன்களும் எல்லாத்தானங்க
ன பலன்களும் சொல்லப்படுகின்றன அவற்றை எப்போதும் படிக்
வரும் அவற்றை மறவாமலிருக்கிறவரும் கேட்டுப் பிறருக்குப் பல,
சசொல்லுகிறவரும் ஸாக்ஷாத் நாராயணரே அதிதிகளைபூஜிக்கும்
ரிதன் கோதானபலனையும் தீர்த்தஸ்நானபலனையும் யாகபலனையும்
டைவான், சிரத்தையுடனும் மனச்சுத்தத்துடனும்கேட்கிற அந்தச

-1- இவர்களிடம் ஒன்றும் வாங்கக்கூடாதென்பது

சிரத்தையுள்ள ஸாதுக்கள் உலகங்களையே ஜயித்தவராகிறார், துன்ப
திலிருந்து விடுபடுகிறார் பாவம் அவர்களைப் பற்றுவதில்லை இறந்
பின், அவர்கள் மேலுலகம்போய் அழியாத ஸ்வர்க்கத்தை அடைவார் ஒ
கால், ஒரு தேவதூதன் தற்செயலாய் வந்து அந்தர்த்தானமாயிருந்
இந்திரனைப்பார்த்துப் பேசினான் 'யாவரும் விரும்பத்தக்க குணங்க
பொருந்தினவரும் வைத்தியர்களிற் சிறந்தவருமான அச்விநிதே
களின்கட்டளையினால் ரிஷிகளும் பிதருக்களும் தேவர்களும் சேர
ஸபைக்கு நான் வந்திருக்கிறேன் சிராத்தத்தில் கொடுப்பவனு
க்கும் புஜிப்பவனுக்கும் ஸ்திரீசம்பந்தத்தை நிஷேதித்திருப்பது ஏ
னால்? மூன்றுபிண்டங்களைத் தனித்தனியே பகுத்துவைப்பது எத
காக? முதற்பிண்டம் யாருக்குக்கொடுக்க ஏற்பட்டது? நடுவிலிரு
பது யாரைச்சேருகிறது? கடைசியிலிருப்பது யாருடையது? இவ
அறிந்துகொள்ளவிரும்புகிறேன்' என்றான் அந்தத்தூதன் சிரத்தை
யுடன்சொன்ன தாமப்பிரச்னத்தைக்கேட்டு, இந்திரன்முன்னின
தேவர்களும் பிதருக்களுமாகிய அனைவரும் அந்தத்தூதனைக்கொண்ட
டினார் பிதருக்கள், 'ஆகாயத்திற் சஞ்சரிப்பவரிற்சிறந்தவனே! உனக்
நலவரவும் மங்களமும் உண்டாகக்கடவன கேள். ரகஸ்யமானவி
யங்களடங்கின சிறந்தகேள்வி உன்னால் கேட்கப்பட்டது சிரா
த்தத்தைக்கொடுத்தும் புஜித்தும் எந்தமனிதன் ஸ்திரீயைச் சேரு
றானோ அவனுடைய பிதருக்கள் அந்தமாஸமுழுதும் அந்தரேதஸ்
படுத்திருக்கின்றனர் பிண்டங்களின்பிரிவைப்பற்றி வரிசையாக
சொல்வோம் அடியிலிருக்கும் பிண்டமானது [1] ஜலத்திலப்பிரவேசி
துக் கர்த்தாவைப் பரிசுத்தமாகச்செய்யும் நடுப்பிண்டத்தைக் க
தாவின்பத்நி ஒருத்திமட்டுமே புஜிக்கலாம் அவற்றின் மூன்றாவ
பிண்டத்தை அக்நியில் போடவேண்டும் இந்தச் சிராத்தவிதிமை
தாமங்கெடாமலிருக்கும்படி சொன்னோம் அவனுடைய பிதருக்க
எப்போதும் மனமகிழ்ந்து திருப்தியாயிருப்பார் அவனுக்கு ஸ
ததி விருத்தியாகிறது அவனுக்கு அழியாத புண்ணியம் வருகிறது
என்றுசொன்னார்கள் தேவதூதன், ' பிதருக்களுக்குக் கொடுக்க
மூன்று பிண்டங்களும் தனித்தனியாகப் பிரிந்துபோவதைப்பற்றி
களால் வரிசையாகவும் தெளிவாகவும் சொல்லப்பட்டது எடுக்க
படும் முதற்பிண்டம் ஜலத்திலபோடப்பட்டு யாரைச்சேருகிறது? எ
த்ததேவதைக்குத் திருப்தியை உண்டாக்குகிறது? எப்படிப் பித
களைக் கரையேற்றுகிறது? அப்போது நடுப்பிண்டத்தைப் பத

[1] ஜலத்தில் போடவேண்டுமெனபது

னவள அனுமதிகொடுககபபெறறுப புஜிபபது எதறகாக? அவன
தருககள; ஹோமமசெயயபபட்டதைததானே புஜிக்கிறார்கள்.
வறறுள், அகநியைசசேருமகடைசிபபிணடததினகதி எனன? அது
ரைசசேருகிறது? இபபடி இமமூனறுபிணடஙகளினமுடிவையும
லீனயும செயகையையும முறையையும எது யாரைசசேருமெனப
தயும நான கேடகவிருமபுகிறேன' எனறுசொனனுன பித்ருககள,
ஆகாயததிலஸஞசரிபபவனே! உனனுலகேடகபபடட இநதககேளவி
கபபெரிது ஆசசாயமான ரகஸயததை நீ கேடடாய தேவாக
ம ரிஷிகளும இதைததான சிலாகிககினறனா நீணடகாலம ஜீவிப
பரும சிறநதமஹாதமாவுமாகிய மாாககணடேயரைததவிர மறறத
தவாகளும ரிஷிகளும பிதருகாரியததினநிசசயததை அறியாா
நதபபிராமமணா பிதருபகதியுளளவராய வரமபெறறுப பெருமபுக
ளளவரானா' எனருாகள சிராததவிதியினநிசசயததையும மூனறு
ணடஙகளினமுடிவையுமபறறிப பகவானிடம கேடடறிநத மாாக
ணடேயா தேவதூதனுல வினவபபடடுச சொலலலானா
"சிறநதபுததியுளளவனே! மூனறுபிணடஙகளின முடிவையும
ககததுடன எனனிடம கேள ஜலததில போகுமபிணடம சநதி
ன ஸநதோஷபபடுததுகிறது சநதிரன தேவாகளையும பிதருககளை
திருபதியடைவிககிறுன பராமமணாகளால அனுமதிகொடுககப
றறபதநி நடுபபிணடததைப புஜிபபதனுல, பிதருககள, புததிரனை
ருமபுகிற காததாவுககுப புததிரனைககொடுககினறனா அகநியில
டடபபடுமபிணடததைபபறறியும எனனிடம தெரிநதுகொள அத
ல, பிதருககள திருபதியடைகினறனா, திருபதியடைநது விருமப
னவறறைக கொடுககினறனா இபபடி மூனறுபிணடஙகளினமுடி
யுமபறறி உனககுபபூாணமாகசசொனனேன சிராததஞசெயவிப
னும சிராததமசெயபவனபோலச சிராததவிரததை அனுஸரிகக
ணடும அதாவது, அநதததினததில ஸதிரீஸமபாநததைவிட
ணடுமெனறு நினைககினறனா தேவதூதசிறசிறநதவனே! சிராத
நதில புஜிபபவனும எபபோதும பரிசுததனுகவே புஜிககவேணடும
ன எவறறைக குறறஙகளாக உனககுசசொனனேனே அவை அப
டியேதாம, மாறுகா ஆதலால, பராமமணன ஸநானமசெயது பரி
ததனுகிப பொறுமையோடு சிராததததில புஜிககவேணடும கொடு
வனும அபபடியே கொடுககவேணடும. அதனுல, ஸநததி விருததி
கும' எனறுசொனனுா அஙகே விதயுதபாபரெனனும சிறநத தவ
ளளரிஷி இருநதாா அவருடைய ஒளி சூரியன ஒளிககுசசமமாகப

பிரகாசித்தது அவரும் இந்தத் தர்மஸூக்ஷமங்களைக்கேட்டு இந்
னைப்பார்த்து, 'மனிதர்கள் அறிவுகெட்டவர்களாகி விலங்குஜாதிகள்
பிறந்த புழுக்கள் எறும்புகள் ஸர்ப்பங்கள் ஆடுகள் மான்கள் பக்ஷிக
முதலான ஜந்துக்களைக் கொல்லுகின்றனர், மிக அதிகமான ப
த்தை அடைந்திருக்கின்றனர் அவர்களுக்கு என்ன பரிகாரம்
என்றுகேட்டார் பிறகு, தேவக்கூட்டத்தாரனைவரும் தவமே த
மாகப்பெற்ற ரிஷிகளும் மஹானுபாவர்களானபிதருக்களும் அம்மு
வரைச் சிலாகித்தனர் இந்திரன், 'குருக்ஷேத்திரம் கயை கங்கை
பாஸ்தீர்த்தம் புஷ்கரக்ஷேத்திரம் இவற்றை மனத்தினால் தியானித்
பிறகு ஜலத்தில் ஸ்நானம்செய்யவேண்டும் அப்படிச்செய்தால் ம
தன் ராகுவினால் சந்திரன்விடப்படுவதுபோலப் பாவத்தினால்விட
படுவான் பசுக்களின்பின்புறத்தையும் வாலையும்தொட்டு நமஸ்கா
பவன் மூன்றுநாள் ஸ்நானமும் உபவாஸமும் செய்தவனாகிறா
என்றுசொன்னான் அதன்பிறகு, வித்யுத்பிரபர், இந்திரனைப்பார்த்
'ஓ! இந்திரனே! மிக்கஸூக்ஷமமான தர்மம் சொல்லப்போகிறேன்
அதைக்கேள் (மனிதன்), ஆலம்விழுதின் கஷாயத்தால் உடம்பை
தேய்த்துத் [1] திணைமாவைப்பூசி ஸ்நானம்செய்தபிறகு அறுபது
குறுவையன்னத்தைப் பாலுடன்புஜித்தால், எல்லாப்பாவங்களாலு
விடப்படுவான் ரிஷிகளால் சிந்திக்கப்பட்ட மற்றொருமுக்கியமா
ரகஸ்யத்தையும் கேட்கவேண்டும், தேவேந்திரனே! இந்திராணி
யின்கணவனே! சிவலோகத்தில் சிவனுடன் பிருஹஸ்பதி பேசி
கொண்டிருக்கையில் இதை நான் கேட்டேன் மலைமேலேறிச் சிற
தவத்துடன் ஆகாரத்தைவிட்டு ஒற்றைக்காலால் நின்று கைகளை
உயரவெடுத்துக் கரங்களைக் குவித்துக்கொண்டு சூரியனைப் ப
க்கவேண்டும் அதனால், உபவாஸங்களின் பலனை அடையலா
சூரியகிரணங்களால் தாபமுண்டாக்கப்பட்டவன் எல்லாப்பாவங்க
யும் விட்டுவிடுவான் வெயிற்காலத்திலாவது பனிக்காலத்தி
வது இப்படிச்செய்தால் பாவம் போம் பாவம்விட்டபிறகு அ
யாத ஒளியுண்டாகும் ஒளியினால் சூரியனைப்போலவும் சந்திரனை
போலவும் விளங்குவான்' என்று சொன்னார் தேவர்களுக்கு அ
னாகிய இந்திரன் தேவக்கூட்டத்தின் நடுவில் பிருகஸ்பதியை
பார்த்து, 'பகவானே! மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைச்செய்வதா
தர்மரகஸ்யத்தையும் தோஷங்களையும் அவற்றின் நுட்பங்களை
முழுதும் சொல்லக்கடவீர்' என்னும் சிறந்தஇன்சொல்லைச் சொ

1 'பரியங்கு'-என்பது மூலம் கறுப்புகடுகு என்பது பழயவுரை.

ன பிருகஸ்பதி, 'இந்திரனே! சூரியனுக்கு எதிரே மூத்திரம்
கிறவர்களுக்கும் காற்றைப் பகைப்பவருக்கும் ஜ்வலிக்கின்ற அக்
ல் ஸமித்துக்களைப் போடாதவருக்கும் இளங்கன்றுள்ள பசு
ப பாலுக்காகக் கறப்பவருக்குமுள்ள தோஷங்களைச் சொல்வேன்.
றறைக் கேள் வாஸவனே! சூரியன் காற்று அக்நி பசுக்கள்
ய இவர்கள் உலகங்களுக்குத் தாய்களாகப் பிரமதேவரால்
டைக்கப்பட்டவர் இந்தத் தேவதைகள் மனிதர்களை மேலுலகங்
க்குக் கொண்டுபோகத் திறமையுள்ளவர்கள் ஒவ்வொன்றினு
ள தாமத்தின் நிச்சயத்தை நீங்கள் எல்லாரும் கேட்கவேண்டும்.
யனுக்கு எதிராக மூத்திரம் விடுகிறவர்கள் புருஷர்களாயினும்
ரீகளாயினும் எண்பத்தாறு வருஷம் கெட்ட ஒழுக்கமுள்ளவர்க
வும் குலத்தைக் கெடுப்பவர்களாகவுமிருப்பர் இந்திரனே!
றைப் பகைப்பவனுக்கும் ஸந்ததி கர்ப்பத்திலேயே கரைந்துபோ
ஜ்வலிக்கின்ற அக்நியில் ஸமித்துக்களைப்போடாதவர் செய்யும்
கார்யங்களில் அவர்கள் ஹோமஞ்செய்யும் ஹவிஸை அக்நிபக
புஜிப்பதில்லை.[1] இளங்கன்றுள்ள பசுவின் பாலை எவர்கள் குடிக்
றனரோ அவர்களின் வம்சங்களை விருத்திசெய்வதற்குப் பால
க்கும் குழந்தைகள் ஒன்றும் உண்டாவதில்லை இருக்கிற ஸந்ததி
ம் அழிந்துபோகும் குலவிருத்தியும் குறைந்துபோகும் குலத்
பெரியோர்களான பிராம்மணர்களினால் இது இவ்வாறு முன்ன
கண்டறியப்பட்டது ஆதலால், நன்மையைக் கருதுகிற மனி
விடவேண்டியவற்றை விடவேண்டும், செய்யவேண்டியவற்றை
போதும் செய்யவேண்டும் இதை ஸத்தியமாக உனக்குச் சொல்
றேன்' என்று சொன்னார் அதன்பிறகு, மகானுபாவர்களான
ர்கள் மருத்துக்கள் ரிஷிகள் அனைவரும் அங்குள்ளபிதருக்களைப்
த்து, 'ஐயா! அற்பமான மனமுள்ள மனிதர்களிடத்தில் பிதருக்
திருப்தியடைவது எதனால்? சிராத்தங்களில் செய்யும் தானம்
டி அக்ஷயமாகும்? எந்தக்காம்ம் செய்வதனால் மனிதர்கள் கடன்
தவராவர்? இதையெல்லாம் கேட்க விரும்புகிறோம் எங்களுக்கு
ஆவலிருக்கிறது' என்றுகேட்டனர் பிதருக்கள், 'ஓ! மஹானு
ர்களே! நீங்கள் ஸந்தேகங்கேட்டது நியாயந்தான் நல்ல கர்மம்
யும் மனிதர்கள்விஷயத்தில் நாங்கள் எப்படித் திருப்தியடைகி
மென்பதைக் கேளுங்கள் கறுப்புக்காளையை விடுவதனாலும் அமா
சயில் எள்ளும் ஜலமும் விட்டுத் தர்ப்பணம் செய்வதனாலும்

[1] ஒருமாதக்கன்று.

மழைககாலததில தீபம வைபபதனுலும பிதருககளின கடன தீரந்
ணுவான உணமையோடு செயயபபடும இநதத தானமானது பெ
பயன உளளது, அக்ஷயம எஙகளுடைய ஸநதோஷநதான அக்
மெனறு சொலலபபடுகிறது எநதமனிதாகள சிரததையுடன ஸந
யுணடுபணணுகினறனரோ அவாகள பிதருககளைக கஷடமான நர
தினினறு கரையேறுவாா' எனறு சொனனாகள சிறநத மஹி
யுளள வருததகாாககியரெனனும முனிவா, பிதருககளின சொல
கேடடு மயிரபொடிததவராய அவாகளை நோககி, 'தவமே தன
உடையவாகளே! கறுதத காளையை விடுவதனுலும மழைககாலத
தீபமேறறுவதனுலும எளளும ஜலமுமவிடடு அமாவாசையில த
பணம செயவதனுலும எனன பயனகள உணடாகும?' எனறு கே
டாா அதறகு, பிதருககள, 'கறுதத காளையினவால தணணீ
எடுதது இறைககுமாயின அநத ஜலததினுல பிதருககள அறுபதி
ரம வருஷஙகள திருபதியடைவிககபபடடவாாவாா அநதக கா
மாடானது கரையை இடிதது எடுதத மணணைக கொமபில வை
ருககுமாயின அதனுல பிதருககள சநதிரலோகததிறகுப போ
நிசசயம மழைககாலததில விளககுவைககும மனிதன சநதிர
போல விளஙகுவான தீபஙகொடுபபவனுககு இருணட நிற
இராது தபோதனரே! அததிககடடையினுற செயத பாததி
-தை எடுததுககொணடு தேனுடன சோநத எளளுஜலததை அ
வாஸையில விடுகினற மனிதாகள சிராததததை ஸாஙகமாகவும
யாகவும செயதவாகளாகிருாகள அவருடைய சநததியாாகள
போதும மனமகிழசசியும செலவமுமுளளவாகளாக இருபபாா
பிணடஙகொடுபபவனுககு ஸநததி மேனமேலும விருததியா
தான பலன இவறறைச சிரததையுடன செயபவன பிதருககள
கடன தீரநதவனுவான இவவாறு சிராததததினுடைய கால
வகையும அதன விதியும அதறகுரியவனும அதனபயனும உளள
சொலலபபடடன

நூறறெணபததோனபதாவது அததியாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(விஷ்ணு முதலான தேவர்களும் பலதேவர் முதலான ரிஷிகளும்
கோக்களும் சொல்லிய தர்மங்கள்)

'உமககு எதனுல அனபுணடாகும? நீா திருபதியடைவது
படி?' எனறு தேவேநதிரனுல கேடகபபடட ஈஸவராான மகாவிஷ

சால்லலானா 'பிராமமணாகளை நிநதிபபது எனககுப பெருமபகை சயவதாகும எபபோதும பிராமமணாகள பூஜிககபபடுவதனால ன் பூஜிககப்படுவேனெனபது நிசசயம தினநதோறும போஜனத றகுபபிறகு பிராமமணசரேஷடாகளையும [1] எனனுடைய பாதங ளையும வநதனமசெயது என சககராயுதததிறகுப பூஜைசெயபவரான னிதாவிஷயததில நான அனுககிரகமவைககிறேன [2] குளளனான ராமமணனையும தணணீரினினறு கரையேறினபனறியையும பாத ப பூமியிலிருநது எடுததமணணைச சிரஸிலவைததுக கொளளுகிற ரகளுககு ஓா அமஙகளமும பாவமுமஉணடாகா அரசமரததையும காரோசனையையும பசுவையும எககாலமும பூஜிககிற மனிதனால தவாகளும மனிதாகளும அஸுராகளுமடஙகிய உலகமே பூஜிககப டடதாகிறது உணமையில நானே அநத அநத ரூபததோடு அவா ரின பூஜையைப பெறறுககொளளுகிறேன உலகஙகளுளளவரை லும நிறகததகக எனபூஜை இதுதான, வேறிலலை மிககபுததிக றைவுளளமனிதாகள எனககு வேறுபூஜைகளை வீணுகசசெயகிறா ா அவறறை நான பெறறுககொளவதிலலை இவை எனககுச சந தாஷததை உணடுபணணுவனவாகா' எனறா இநதிரன, 'சக ததையும உமதுபாதஙகளையும பனறியையும குளளபபிராமமணனை ம பூமியிலிருநது எடுககபபடடமணணையும நீா ஏனசிலாகிககிறீா? லலாவறறையும ஆககுகிறவரும அழிககிறவரும நீரே மனிதா தலிய எலலாபபிராணிகளுககும சாஶவதமான காரணமநீரே' னறு கேடடான அதனபிறகு, விஷணுவானவா, நகைததுக காணடு, பினவருமாறு சொலலலானா 'எனனால சககரததினால ஸுராகள கொலலபபடடனா, காலகளினால பூமிஆககிரமிககபபட து, வராகரூபததையெடுதது ஹிரணயாகஷன கொலலபபடடான, மனரூபமெடுதது அஸுரராஜனனபலி வெலலபபடடான ஆத ால, இநதவகைகளால எனனைபபூஜிககும மஹாதமாககளான மனிதா ாவிஷயததில நான அனுககிரகமசெயகிறேன அவாகளுககுத ாழவிலலை மேலும, பிரமமசாரியான பிராமமணனவரககணடு, அந பபிராமமணனெனனுமம அககினியில ஹோமமசெயதபிறகு சாபபிடும

1 'ஆதமா' எனபது மூலம, 'தினகாலை' எனபது பழையவுரை நதியாகாலததில, தனகாலையேவணஙகுதல சிஷடாசாரமாயிருநதது னறும அதனால விளஙகுகிறது

2 வாமனவதாரததில பூமியை அளநததினாலும வராகாவதாரததில மியைக கடலினினறு எடுததததினாலும அநதககுறிபபைசசெயயவேணடு மனபது

போஜனம அமருதமாகிறது சூரியனுககு எதிராகநினறு காலைசந
தியாவநதனம செயவதனல எலலா தீரததஙகளிலும ஸநானமெசெ
தவனுகிருன, எலலாபபாவஙகளாலும விடபபடுகிருன. தபோ
னாகளே! ஸநதேகமகேடகிற உஙகளுககு இநத ரகஸயமெலலாவ
றையும சொனனேன இனனும நான எனனசொலலககடவேன?
எனறுகேடடாா பலதேவரெனனும ரிஷி, 'மனிதாகளுககு ஸுக
ததைததரும ஒருபரமரகஸயம கேளுஙகள இதையறியாத மூட
களதாம பூதஙகளினல பீடிககபபடடுக கஷடபபடுகிறாகள எந
மனிதன காலையில எழுநது பசு, நெய, தயிா, கடுகு, திலை இவ
றைத தொடுகிருனே அவன பாவததினினறு விடுபடுகிருன தவ
ததைத தனமாகவுடையவாகள அசுததததையும அவறறினவழியா
வரும முனனும பினனுமுளள எலலாப பூதஙகளையும விலககிவி
கினறனா' எனறுசொனனா தேவாகள, 'ஜலமநிரமபின அத
மரபபாததிரததை எடுததுககொணடு வடககு முகமாகவிருநது ஸ
கலபததுடன எநத உபவாஸம ஆரமபிததாலும அவனிடததில தே
தைகள திருபதியடைவாா, நினைதத பலன கைகூடும அலபபுத
யுளளமனிதாகளதாம வேறுகாமஙகளை வீணுகச செயகினறன
உபவாஸததிறகும பலிகொடுபபதறகும தாமர பாததிரம சிறநதத
பலியையும பிகைஷயையும ஆாககியததையும பிதருககளுககு எளை
யுந தணணீரையும தாமரபாததிரததினல கொடுககவேணடு
இலலாவிடடால பலன குறைநதுபோம இதனல, தேவாக
திருபதியடைவாா இநத ரகஸயததைச சொனனேனம' எனறு கூ
னா தாமதேவதை, 'அரசனிடததில உததயோகம செயபவன
காலநதெரிவிபபவன, பரிசாரகன, ஆ மேயபபவன, வாததகன, சிற
வேலைசெயபவன, பாடகன, ஸநேகிதனைமோசமசெயதவன, வேத
ஓதாதவன, சூததிரபபெணணை மனைவியாக வைததுககொணடிருப
வன இநதபபிராமமணாகளுககுத தேவகாரியததிலும பிதருகாரிய
திலும எவவகையிலும ஒனறுமகொடுககலாகாது அவாகளுக
அனனமகொடுபபவாகள கெடடுபபோவார் அநத அனனம பிதரு
களைத திருபதியடைவிககாது விருநதினன எவனவீடடிலிருந
நிராசையாகத திருமபிபபோகிருனே அவனவீடடில அதிதி
அழையாமையினலே பிதருககளும தேவாகளும தரேதாகநிகளு
நிராசையாயத திருமபிபபோகினறனா அதிதியைப்பூஜியாதவனு
கும ஸதிரீஹததி கோஹததி பிரமமஹததி செயதவருககும நன்
கெடடவருககும ஆசான்மனைவியைசசோநதவருககும பாவம ஸரி
எனறு சொனனன அக்நி, 'மிகக்கெடடபுததியுளள எநதம

ன பசுககளையும மஹானுபாவனை பிராமமணனையும ஜவலிககினற
கினியையும காலைததூககிததொடுவேனே அவனுககுப பாவஙகளைச்
சாலலபபோகிறேன அவறறை ஊககததுடன கேளுஙகள அவ
து கெடடபெயா ஸவாககததைசசேரும பிதருககள அவனுக்குப
பபடுவா தேவாகளுககும அவனால மிகுநத மனததுயரமசெய
படடதாகும சிறநத மஹிமையுளள அகநிபகவான அவன
விஸை வாஙகுவதிலலை நூறுஜனமஙகளவரையிலும அவன நா
த்தில வேகவைககபபடுவான அவனுககுப பிராயசசிததததையும
ருகாலும யாரும ஒபபமாடடாாகள ஆதலால, சிரததையுளள
னும தனது நனமையைககருதுகிறவனுமான மனிதன பசுககளை
ம சிறநத மஹிமையுளள பிராமமணனையும ஜவலிககினற அகநியை
ம ஒருகாலும காலால தொடலாகாது. மூவரிடததிலும பாதம
டசசெயகிறவனுககு இநதப பாவஙகள எனறால உரைககபபடடன'
னறு சொனனான விஸவாமிதரா, 'தாமததைபபறறின மிகக
டபமான ரஹஸயததைக கேளுஙகள புரடடாசிமாஸததில
ருஷணபக்ஷததில மகாநக்ஷததிரததில மதயானனகாலததில கிழககி
ருககும [1] கஜசசாயையில தெறகுமுகமாகவிருநது பிதருககளுககுப
யஸானனததைப பிணடமாககொடுததால அநதததானததின்
லன எபபடிபபடடதெனபதைக கேளுஙகள அவன பதினமூனறு
ருஷகாலம சிறநத சிராததம செயததாகும' எனறனா பசுககள,
ஙகளைப பாாதது, 'எலலாம நிரமபினவளே! புஷடியான அங
கஙளுளளவளே! எஙகும பயமிலலாதவளே! க்ஷேமமாயிருப
வளே! [2] எணபோல விருததியாகிறவளே! நீ முனபு பிரமமலோ
ததிலும வஜராயுதததைத தரிககும இநதிரனுடைய யாகததிலும
ஷ்ணுவினுடைய ஸதானததிலும சூரியனுடையமாாககததிலும கன
டன நினறுய தேவாகளனைவரும நாரதருடன கூட உனககு ஸாவ
ஹை (=எலலாவறறையும பொறுபபவள்) எனறு பெயரிடடிருக
றனா' எனனும இநத மநதிரததைச சொலலி வநதனம செய

[1] மஹாளயபக்ஷததில மகாநக்ஷதரததுடனகூடிய தரயோதசியும
ந்த பக்ஷததில ஹஸதநக்ஷதரமசோநத அமாவாஸையும, சநதிரசூாய
ஹண புணயகாலமும, அமாவாஸை அபரானனகாலததில நிழல
கேே திருமபியிருககும காலமும, அமாவாஸையில தனனிழல
ணடுமடஙகு கிழககே திருமபியிருககும காலமும 'கஜசசாயை' என
இதனவிவரததை மனுமுதலிய ஸமிருதிகளிலும வைததியநாததீக்ஷி
முதலிய நிபநதன காநதஙகளிலும சபதகலபதருமததிலும பாககக
ணலாம இநதபபாவம, 480-ம பககங குறிபபிலும காணக
[2] ஸநததியினால ஒவவொனறாக அதிகமாவது

பவன பாபகாமததினல விடபபடுவான கோககளினலுணடா
பலனகளாக இநதிரலோகததையும சநதிரனுடையஒளியையும அன
வான தேவாகளால ஜபிககபபடுவதாகிய இமமநதிரததைப பு
ணியகாலஙகளில கொடடிலினநடுவில சொலலுகிறவனுககுப பா
மும அசசமும துயரமும இருபபதிலலை அவன இநதிரலோகதன
அடைவான ' எனறு கூறின பிறகு, மகானுபாவாகளும எலலா ஜ
கஙகளிலும பெயாபெறறவாகளுமாகிய வஸிஷடா முதலிய ஸபதரி
கள தாமரைமலரில பிறநதவராகிய பிரமமதேவரைப பிரதகஷிண
செயது எலலாரும கைகூபபிநினறனா அவாகளுள சிறநத பிரம
ஞானியான வஸிஷடா, (பிரமமதேவரைநோககி), ' பொருளிலல
எளைகளும நலல ஒழுககமுளளவாகளுமான மனிதாகள எனனகா
செயவதனல யாகததின பலனை அடைவாாகள ?' எனறு எலல
பிராணிகளுககும முககியமாகப பிராமமண கஷததிரியாகளுக
அனுகூலமானகேளவியை எலலாரிஷிகளுககுமாகக கேடடா பிர
தேவா அவாகளின அநதச சொலலைககேடடு, ' மஹானுபாவாகளே
யாருககுமதெரியாததும மனிதாகளுககு மிகக நனமையையும
களததையும தருவதும நுடபமுமான கேளவி உஙகளால கேட
படடது தபோதனாகளே ! மனிதன எதனுல ஸநதேகமிலலா
யாகபலனெலலாவறறையும அடையலாமெனபதைச சொலவே
கேளுஙகள தைமாஸம சுகலபகஷததில ரோஹிணிநகஷததிரமசோ
தினததில சிரததையோடு ஸநானமசெயது சுததனும மன உ
யுளளவனுமாகி மேலே மூடாதவிடததில ஒறறை வஸதிரததுட
சயனம செயயவேணடும சநதிரனுடைய கிரணஙகளைக குடிப
னுல மகா யாகததின பலனை அடைவான பிராமமனோததமாகளே
யாருககுந தெரியாத உணமையான விஷயஙகளைத தெரிநத நீங
எனனைக கேடடதாகிய இநதப பரமரகஸயததை நான உஙகளுக
சொனனேன ' எனறு சொனனா

நூறறுதததொணணூறுவது அததியாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(சூரியன்முதலியோர் சொல்லியதர்மங்கள்)

விபாவஸு(=சூரியன), ' பூாணிமையில சநதிரன உதயமா
போது, அவனுககெதிரில நினறு இருகாஙகள நிரமபிய ஜலததை
நெயகலநத அகஷதைகளையும பூஜையாகக கொடுககவேணடும
னுல திரேதாகநிகளிலஹோமமசெயததும அகநிசுஶ்ருஷைசெய
மாகும அமாவாஸையில மரததைவெடடுகிறவன புததியிலலாதவ

இலையை உதிர்ததாலும அவனைப பிரமமஹததி அணுகும. அமா
ஸையில புறகொமபைக கடிககும,புததிகெடடவன சநதிரனையே
ததவனுகிறான அவனுககுப பிதருககளும நடுஙகுவா. தேவர்
ளும, புணணியகாலஙகளில அவன கொடுககும ஹவிஸை வாஙகார,
தருககளும அவனமேல கோபிபபதனால அவனஸநததி கெடும'
னறுசொனனான. ஸ்ரீதேவி, 'அழுககடைநதுகெடடுபபோன எநத
டடில பாததிரஙகள கணட இடஙகளில போடபபடடும பாணடங
ளும ஆஸனஙகளும உடைககபபடடும பெணகள அடிககபபடடும
ருககினறனரோ அழுககடைநதுகெடடுபபோன அநதவீடடிலிரு
த சுபகாலஙகளிலும சிராததகாலஙகளிலும தேவாகளும பிதருக
ளும நிராசையுறறுத திருமபிபபோவாாகள' எனறுசொனனாள அங
ஸ, 'ஒருவருஷம நிரமபுமவரையில ஸ்வாசசலேயெனனும கொடி
னவேரைக கையிலவைததுககொணடு காஞசகமாததினமேல தீபம
வபபவனுககு ஸநததி விருததியாகும' எனறுசொனனா காாகயா,
ளதோறும அதிதிஸதகாரம செயயவேணடும, வீடடில தீபம
வககவேணடும, பகலநிததிரையை விடவேணடும, மாமஸஙகளைத
னனலாகாது கோவையும பராமமணனையும துனபமசெயயலாகாது
ணணியக்ஷேத்திரங்களின நாமஙகளைச சொலலவேணடும. இது
டபமும பெருமபலனைததருவதுமான சிறநததாமம அநேக நூற
ககணககாக யாகஙகளைசசெயதாலும அவறறில ஹோமம செயயப
மநெய அழிநதுபோகிறது ஸ்ரததையுடனசெயயபபடட தாமங
மடடும அழிவதிலலை யாருககுநதெரியாததும முககியமுமான
றொரு ஸூக்ஷமவிஷயததையும கேளுஙகள சிராதததிலும
வகாாயததிலும பாவஙகளிலும மறறபபுணயகாலததிலும ரஜஸ
லயானஸதிரீ, வெணகுஷடமுளளவள, புததிரனிலலாதவள இவா
கணணாலபாாதத அனனததைத தேவாகளபுஜிபபதிலலை, பித
கள பதினமூனறுவருஷகாலம திருபதியடையாமலிருககினறனா
ளளைவஸதிரமுடுததுப பரிசுததனாகவிருநது பிராமமணாகளைக
ணடு ஸவஸதிவாசனமசெயவிபபதனாலும பாாததததைப படிபபிப
னாலும அநதஹவிஸானது அக்ஷயமாகும' எனறு சொனனா
ணமியா, 'உடைநதபாததிரம, உடைநதகடடில, கோழி, நாய,
டிறகுளமுளைததமரம இவையெலலாம தீயவை உடைநதபாத
ததினால கலகமும உடைநதகடடிலினால தனநாசமும உணடாகு
னறு சொலலுகினறனா கோழியுமநாயுமிருநதால தேவாகள
விஸைப புஜிககமாடடாாகள மரத்தினடியில பூசசிகளிருபபது

நிச்சயம் ஆதலால், வீட்டில் மரத்தை நடலாகாது' என்றுசொன்ன ஜமதக்னி, 'எவனுக்கு உள்ளம் பரிசுத்தமாயில்லையோ அவன் அ மேதயாகம்செய்தாலும் நூறுவாஜபேயயாகம் செய்தாலும் பெ ஸ்தரயாகத்தைச்செய்தாலும் தலைகீழாயத்தொங்கித் தவம்செய லும் நரகம்போவது திண்ணம் யாகமும் ஸத்தியமும் மனத் மையும் ஸரியானவை சுத்தமனத்துடன் ஒருபடிமாவைப் ப 'மணனுக்குக்கொடுத்தவன் பிரம்மலோகத்தை அடைந்திருக்கிறு அதுவே போதுமான் உதாரணம்' என்றுசொன்னுர்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றேராவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி.)

(வாயு சொல்லிய தர்மங்கள்)

வாயு, 'மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைத்தரும் ஒரு விரதத்தை சொல்வேன் ஸூக்ஷ்மமான குற்றங்களையும் சொல்வேன் ஊக்க துடன் கேளுங்கள் அக்னிஹோத்திரத்தையும் பரமான்னபே னத்தையும் செய்யவும் தீபம்வைக்கவும் பிதருக்களுக்கு எள்ளும மும் தர்ப்பணம்செய்யவும் வேண்டும் இந்தவிதிப்படி மனிதன் ப த்தையோடும் பக்தியோடும் மழைக்காலத்தியநான்குமாஸங்கள் ளுமஜலமுமவிட்டுத் தன்சக்திக்குத்தக்கபடி வேதத்திறகரைக ப்ராம்மணனைப்பூஜிப்பித்தால் நூறுயாகங்களின் பூர்ணபலனை அ லாம் மற்றும் ஒருரகஸ்யமான தோஷத்தையும் தெரிந்துகொள்ளு கள் சூத்திரனும் அறிவில்லாத ஸ்திரீகளும் அக்னிக்கு ஹவிஸை கொண்டுவந்தால் யஜமானன் அதைத் தாமமென்றே நினைக்கிறு அவனைப் பாவம் விடுவதில்லை திரேதாக்னிகள் அவன்மேல் கோ கின்றன. அவன் சூத்திரஜாதியிற்பிறப்பான் முக்கியமாகப் ப ருக்களும் தேவர்களும் திருப்தியாவதில்லை அதற்குப் பிராயச த்தத்தையும் சொல்லுகிறேன், கேளுங்கள் மனிதன் அதைச் செ பிறகு துயரமின்றி நல்லஸுகம்பெறலாம் மூன்றுதினங்கள் ஆ ரத்தைவிட்டு நியமத்துடன் பசுவின்மூத்திரம் சாணம் பால் நெய்க கொண்டே அக்னிஹோத்திரம்செய்யவேண்டும் அதன்பிறகு, வருஷம்நிறைந்தபின் தேவர்கள் ஹவிஸை வாங்குவர். சிராத்தகா வந்தபோது அவனுடையபிதருக்களும் ஸந்தோஷமாக இருப் இவ்வாறு ஸூக்ஷ்மமான தாமத்தையும் அதாமத்தையும். செ

ன. இது ஸ்வர்க்கத்தைவிரும்பும் மனிதர்களுக்கு இறந்தபின்
ர்க்க ஸுகத்தைத் தருவது' என்றுசொன்னான்.

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(லோமசர் சொல்லிய தர்மங்கள்)

லோமசர், 'மணம்செய்துகொள்ளாமல் பிராமணிகளிடம்
ருவைத்திருப்பவர் ச்ராத்தம்செய்யும்போது அவர்களின்பிதருக
ஆசையற்றுப்போகின்றனர். பிராமணியைய பறறுகிறவனும்
டியை அனுஸரிப்பவனும் பராமமணனபொருளை எடுப்பவனும்
மர்ன்பாவிகளாகிறார் அவர்கள் பிதருக்களால் பேசவும் தகாத
களாகிறார்கள் இதில் ஸந்தேகமில்லை அவர்கள் கொடுக்கும்
விலைத தேவர்களும் பிதருக்களும் எடுத்துக்கொள்வதில்லை ஆத
ல, பிராமணியையும் மலடியையும் விடவேண்டும் தன் நன
மையைக்கருதுகிறவன் பராமமணனபொருளை எடுக்கலாகாது
ருக்குந்தெரியாத மற்றொருமுக்கியமான தாமரகஸ்யத்தைப்பற்றி
கேளுங்கள் எப்போதும் பெரியோர்சொல்லியதை ஊக்கத்துடன
யயவேண்டும் மாதந்தோறும் துவாதசியிலும் பூரணிமையிலும்
யையும் அக்ஷதைகளையும் பிராமமணர்களுக்குக் கொடுக்கவேண
அதனபலனைக் கேளுங்கள் அதனால் சந்திரன் விருத்தியாகி
, கடல் பொங்குகிறது அவனுக்கு அஸ்வமேதயாகத்தின
வில் ஒருபங்கு பலனை இந்திரன் கொடுக்கிறான் இந்தத் தானத்தி
ல மனிதன் ஒளியும் சகதியுமுள்ளவனுவான் பகவானன சந்திரன
னுக்கிரகம்வைத்து அவன் விருமபுமபலனகளைக் கொடுப்பான்
த்தக் கலியுகத்திலிருக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஸுகத்தையும் பெரும
னையும் தருவதான மற்றொரு முக்கியமான தாமஸூக்ஷ்மத்தையும்
ளுங்கள் காலையில் எழுந்து ஸ்நானம்செய்து வெள்ளைவஸ்திரம்
ந்து பக்தியுடன் பராமமணர்களுக்கு எள்பாத்திரத்தையும்
ததையும் கருஸரத்தையும் பிதருக்களுக்குத் தேனுடன் எள்ளை
தண்ணீரையும் கொடுக்கிறமனிதனுக்குள்ள பலனைக் கேளுங்கள்
ள்பாத்திரத்தைக்கொடுப்பதின் பலனைப் பகவானன இந்திரன்
சொல்லியிருக்கிறான் கோதானமும் சாஸ்வதமான பூதானமும
செய்வதும் நிரம்பின தக்ஷிணைகளோடு அக்நிஷ்டோமயாகம்செய்வ
ம திலபாத்திரம்கொடுப்பதும் ஸமமென்று தேவர்கள் நினைக்கின

றனர், சிராத்தத்தில் எப்போதும் எள்ளும் ஜலமுமே அக்ஷயமென் பிதருக்கள் நினைக்கின்றனர் தீபத்தையும் கிருஸரத்தையும் கொ ப்பதனால் அவனது பிதருக்கள் திருப்தி அடைகின்றனர், இவ்வா ஸ்வர்க்கத்திலும் பிதருலோகத்திலும் பிதருக்களாலும் தேவர்க ளும் கொண்டாடப்பட்டதும் ஆதிகாலந்தொட்டு ரிஷிகளால் க ட்டறியப்பட்டதுமான இந்தத் தர்மம் என்று சொல்லப்பட்ட என்று சொன்னார்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றாவது அத்யாயம்

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(அருந்ததியும் ஸூர்யனும் யமனும் சொல்லிய தர்மங்கள்)

அதன்பிறகு, ரிஷிகள் தேவர்கள் பிதருக்கள் அனைவரு சேர்ந்து, மனத்தையடக்கி, மஹாத்மாவான வஸிஷ்டருக்குச் சமமா மஹிமையுள்ளவளும் தவத்தினால் பெரியவளுமான அருந்ததியை பார்த்து, 'அம்மா! நாங்கள் தர்மஸூக்ஷ்மங்களை உன்னிடத்தி கேட்கவிரும்புகிறோம் உனக்கு எது மிக்கஸூக்ஷ்மமாகத் தோன் கிறதோ அதனைச் சொல்லக்கடவாய்' என்று கேட்டனர் அருந்த 'உங்களை நினைப்பதனாலேதான் எனக்குத் தவத்தின்சிறப்புக்கிடை திருக்கிறது உங்கள் அனுக்கிரகத்தினால் அழியாத தர்மங்களை ஸூ மங்களோடும் முக்கியாம்சங்களோடும் சேர்த்துச் சொல்வே அவற்றை எல்லாம் கேளுங்கள் ச்ரத்தையுள்ளவனுக்கும் பரிசு மான மனமுள்ளவனுக்குந்தான் தர்மங்களைச்சொல்லலாம் ச்ரத் யில்லாதவன் அகங்காரமுள்ளவன் பிரம்மஹத்திசெய்தவன் ஆச யன் மனைவியைச்சேர்ந்தவன் இந்நால்வரும் சம்பாஷணைக்குத் தக வர் இவர்களிடத்தில் தர்மத்தை வெளியிடலாகாது தினந் றொரு கபிலையாகப் பன்னிரண்டுவருஷகாலம் தானம்செய்கிறவனு மாதந்தோறும் ஸத்ரயாகம்விடாமற்செய்கிறவனும் ஆனிமாஸத் புஷ்கரக்ஷேத்திரத்தில் லக்ஷம்கோதானம்செய்பவனும் அடையும்பு ணிய பலன்கள் ஓர் அதிதியைத் திருப்திசெய்பவனுடைய புண் பலனுக்கு ஒப்பாகாதவை மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைத் தருவ ச்ரத்தையோடு செய்யத்தக்கதும் பெரும்பலனைத் தருவதுமாகிய ரு ஸூக்ஷ்மமான தர்மத்தையும் கேளுங்கள் காலையில் எழு ஆகாரம்செய்யாமல் தர்ப்பங்களையும் ஜலத்தையும் எடுத்துக்கொ பசுக்களின்நடுவில்போய்த் தர்ப்பங்களினால் ஜலத்தை அவற்

மபுகளிலதெளிதது அநதககொமபினஜலததைதத தலையில வாங
கொளளவேண்டும அநதப புணணியததினபலனைக கேளுஙகள.
னறு லோகஙகளிலும ஸிததாகளாலும சாரணாகளாலும மஹரிஷி
ாலும அடையபபடட புணணிய தீாததஙகளென று பெயாபெறற
எவவளவோ அவ்வளவிலும ஸநானம செய்வதும பசுககளின
மபின ஜலம தலையிலபடுவதும ஒபபு’ எனறு சொனனுள
வாகளும பிதருககளும அதை, ‘சரி, சரி’ எனறு சொனனாகள
த அருநததி எலலாபபிராணிகளாலும மிகக ஸநதோஷததுடன
ிககபபடடாள பிரமமதேவா, ‘ஓ! மகானுபாவையே! ஆ! ஆ!’
ஸூமமான தாமம உனனுலுரைககபபடடது பாககியம பெறறவ
! உனககு வரன கொடுககிறேன உன தவம எபபோதும விருத
ாயக கொணடிருககககடவது’ எனறு சொனனா யமன, ‘உங
டததில நான கேடட இநத உயாநத பேசசு அழகாயிருககிறது.
ககுப பிரியமுளளதும சிதரகுபதனல சொலலபபடடதுமான
 விஷயததைச சொலலுகிறேன, கேளுஙகள தாமததைபபறறின
ஸூமம மஹரிஷிகளும தன நனமையைக கருதுகிற பாரததை
ள. மனிதனும கேடககககூடியது. செயயபபடட புணணிய பாவங
,ஒனறும அழிகிறதிலலை அமாவாஸை பூாணிமைக காலஙகளில
வை எலலாம சூரியனிடததில சேருகினறன மனிதன இறநது
றுலோகமபோனபிறகு, புணணியமே உருவமாயிருககும சூரியன,
வறறையெலலாம திருபபிககொடுககிறுன. அவை அவவுலகததில
னுபவிககபபடுகினறன சிதரகுபதன சொன்ன ஒரு சிறநத தாமத
தச சொலலபபோகிறேன குடிககத தண்ணீரையும தீபததையும
போதும கொடுககவேணடும பாதுகைகளையும குடையையும
லையையும அநத அநதக காலஙகளில கொடுககவேணடும புஷகர
ஷததிரத்தில வேதஙகளில கரைகணட பராமமணனுககுக கபிலை
ாடுககததககது அககிஹோததிரததை முழு ஜாகரதையுடன காப
றறிவரவேணடும சிதரகுபதனல சொலலபபடட மறறொரு தா
ததையும சொலலுகிறேன சிறநத ஸாதுககளே! இதின பலனை
கள தனியாகக கேடகவேணடும எலலாப பிராணிகளும காலக
மததில மரணமடைவது நிசசயம, அபபோது, பசிதாகஙகளினல
ககபபடடுக கஷடததையடைநது கொளுததபபடடும வேகவைக
படடுமிருககினறன, அஙகிருநது ஓடிபபோவதறகிலலை, பயஙகர
ன குருடடிருளிலகபபடடு அறிவிலலாமறபோகினறன அவவிடத
ல துககஙகளைத தாணடுவதறகுரியதும சிறிய செலவும பெரிய

லாபமுமுள்ளதும் இறநதபின இனபததை உணடாககத்தககதும
தாமததைச சொலவேன. குடிதணணீா கொடுபபதின சிறபபுக
அரியவை அவை பரேதலோகததில மிகசசிறநதவை ஜலம கொ
பவாகளுககு அவவுலகததில [1] புணயோதகை எனனும நதி உண
கபபடுகிறது அதன ஜலம வறறுமலும குளிாசசியாகவும அமிரு
திறகொபபாகவுமிருககிறது. குடிதணணீா கொடுபபவன அநதி
ஜலததைக குடிபபான. தீபஙகொடுபபதனுலுணடாகும சிறபபை
பறறியும விரிவாகசசொலலுகிறேன, கேளுஙகள தீபஙகொடுபப
அவவுலகததில இருளைபபாபபதிலலையெனபது திணணம சந
னும சூரியனும அகநியும் அவனுககு ஒளியைககொடுககினற
தேவதைகள அவனுககு எலலாத திசைகளையும துலஙகசசெயகி
னா. அமமனிதன பரேதலோகததிலிருநதுகொணடு சூரியனபோ
பிரகாசிபபான ஆதலால, தீபததையும குடிதணணீரையும முக
மாகக கொடுககவேணடும வேதஙகளில கரைகணடபராமமணா
குப புஷகரக்ஷேததிரததில கபிலையைககொடுபபதின விசேஷபல
கேளுஙகள ஒரு கபிலையைக கொடுததவன விருஷபஙகளுடன நூ
பசுககளைக கொடுதத பலனை நீணடகாலம அடைவான அவனிட
துள்ள பிரமமஹததிககுச சமமான பாவமெலலாவறறையும ஒ
கபிலை நீககிவிடும. அது நூறு கோதானஙகளுககுச சமம. ஆதலா
ஆனிமாஸம சுகலபக்ஷததில புஷகரக்ஷேததிரததில கபிலை
தானஞ செயயவேணடும தகுதியுள்ள பிராமமணோததமனுக
பாதுகைகளைக கொடுப்பவா ஸஙகடததையும துயரததையும மு
தைபபதையும அடையாா குடை கொடுபபவன பரலோகததில ஸ
மான நிழலை அடைவான கொடுதத தானததிறகு ஒருகாலும அ
விலலையனறோ?' எனறு சொன்னுன சிறநத ஒளியுள்ள சூரிய
சிதரகுபதனுடைய அபிபராயததைக கேடடதினுல மயிாபொடித
தேவாகள பிதருககள அனைவரையும் பாாதது, 'மஹாதமாவான சி
குபதன சொனன தாமரஹஸயததைக கேடடீாகளனறோ? மஹ
மாககளான பராமமணாகளுககு இநதத தானஙகளைச சிரததையுட
கொடுககும மனிதாகளுககுபபயமிலலை இனிசசொலலபபடும ஐ
போதாம தாமததைககெடுபபவாகள அவாகளுககு இநத ஜனமத
யரிகாரமிலலை ஆசாரஙகெடட அநத இழிவான மனிதாகளைச சம
ஷணம செயயாமல விடடுவிடவேணடும பிரமமஹத்திசெயதவ
கோஹததிசெயதவன பிறாமனைவிகளிடமசேருகிறவன ஸாரததை

[1] பரிசுததமான ஜலமுளளது

தவன, ஸதிரீயைககொணடு பிழைபபவன இவவைநது பாவிகளும ரதலோகததை அடைநது நரகததில சீழையும ரததததையும ததுககொணடு மீனகளபோல வேகவைககப்படுவா இவவைவரும ருககளாலும தேவாகளாலும ஸநாதகபராமமணாகளாலும தபோ ாகளாலும ஸமபாஷணம செயயததகாதவா' எனறு சொனனுன.

நூறறுததொணணூறறுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

பிரமதர்கள், தம்மால் மனிதருக்குப் பீடைவருங்காரணத்தையும் ' அதைத்தடுக்கும் உபாயத்தையும் கூறியது.)

பிறகு, மஹானுபாவாகளான தேவாகள பிதருககள ரிஷிகள னவரும, பிரமதாக்ளேப்பாாதது,' 'நீஙக்ள மஹான்பாவ்ாகள, ராத ல கணணுககுபபுல்பப்டுமபடி ஸஞசரிப்பவாகள எசசிலும தீட்டு ாள அறபமனிதாகளை நீஙகள எபபடிப பீடிககிறீாகள ? நீஙகள ிதாகளைப பீடியாமலிருபபதறகுச சொலலபபடட பரிகாரஙகள வ ? ராக்ஷஸாகளை ஒழிககும காமஙகள எவை ? எவறறினுல நீங வீடுகளில காணபபடாமல போவீாகள ? பூதஙகளே ! இவறறை லலாம உஙகளிடம கேடக விருமபுகிறேம ' எனறு வினவினாகள. பரமதாகள, ' புணாசசியினுலும, மேலகீழ அவயவஙகளில் பநதபபடும வஸதிரஙகள முதலியவறறைக கீழமேலாக மாறறு ினுலும், மனிதா எச்சிலாகிறா அறிவிலலாமல மாம்ஸததைப பபவனும மரததடியில படுபபவனும சாபபிடததககவைகளைத யில வைததுககொளபவனும காலவைககுமிடததில தலைவைத ் படுபபவனும ஜலததில மலமூததிரஙகளை விடுகிறவனும ாழையை உமிழுகிறவனும ஆகிய மனிதாகள அனைவரும இநதக ியஙகளாலேயே எசசிலானவாகளும நாஙகள நுழையததகக நேக சநதுகளுளளவாகளும ஆகிறாகள இநத மனிதாகள எஙக ல பக்ஷிககவும கொலலவும படுவாா, இதில ஸநதேகமிலலை இவ கயான குணமும நடககையுமுளள மனிதாகளை நாஙகள ஹிமஸிப் ாம நாஙகள ஹிமஸிகக முடியாமலிருககும 'பரிகாரஙகளையும ஙகள கோரோசனையை உடமபில பூசிககொணடவரும வசம க கையில வைததிருபபவரும நெயயோடுசோநத அக்ஷதையை ததையுடன தலையில வைததிருபபவரும மாமஸம தினனுதவரு ன மனிதாகளைத துனபஞசெயய' எஙகளால முடியாது. எவன்

வீட்டில் எந்தநாளும் இரவும் பகலும் அக்கினி ஜ்வலிக்கிறதோ, புலி
தோலும் பற்களும் மலைஆமையும் நெய்ப்புகையும், பூனையும், கற
அல்லது சிவப்பு ஆடும் எவர் வீடுகளில் இருக்கின்றனவோ அந்த
களை எல்லா லோகங்களிலும் இஷ்டப்படி ஸஞ்சரிக்கும் எமபோ
மிக்க கொடியபூதங்களும் ஆக்கிரமிக்கமுடியாது [1] ஆதலால், இ
கள் வீடுகளில் ராக்ஷஸர்களைப் போக்குகின்றவை உங்களுக
பெரிய ஸந்தேகமிருந்த இந்த விஷயத்தையெல்லாம் சொன்னே
என்று கூறினர்

நூற்றுத்தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்
தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(திக்கு யானைகள் நாகபலி அவஸ்யமென்று ரேணுகனென்னும் யானைக்குச் சொல்லியது)

பிறகு, தாமரைமலரிலிருந்து பிறந்தவரும் தாமரைமலர
முள்ளவருமான பிரமமதேவர், தேவர்களையும் தேவேந்திரனை
நோக்கி, ' இந்த ரேணுகனென்னும் யானை பாதாளத்தில் ஸஞ்
பது, சிறந்தபலமும் ஒளியும் தைரியமும் பராக்கிரமமுமுள்ள
சிறந்த மகிமையும் சக்தியுமுள்ள சிறந்த யானைகளாகிய திக்கஜங்
அனைத்தும் மலைகளும் செடிகளும் காடுகளும் அடங்கிய பூமியை
தையும் தாங்குகின்றன இந்தரேணுகன் உங்களால் அனுமதி கொ
கப்பெற்று அந்த மஹாகஜங்களிடம் சென்று அவைகளிடத்தில்
ரகஸ்யங்களைக் கேட்கட்டும் ' என்று சொன்னார் பிரமமதேவர் சொ
ன்னதைக்கேட்டு, அந்தத்தேவர்கள் பாரத்தையுடன் திக்கஜங்களிரு
மிடத்திற்கு ரேணுகனை அனுப்பினார்கள் ரேணுகன் அந்தயான
ளிடம்சென்று, ' மிக்கபலசாலிகளே ! தேவர்களாலும் பிதருக்க
ளும் நான் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறேன் ஸூக்ஷ்மமான தர்மங்
உங்களிடம் தெளிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன் மஹானுபா
ளான நீங்கள் நினைக்கும் உண்மையைச் சொல்லுங்கள் ' என்றுகே
ட்டது திக்கஜங்கள், ' கார்த்திகைமாஸம் ஆயில்யநக்ஷத்திரமசே
கிருஷ்ணபக்ஷ அஷ்டமி புண்ணியமானது அந்த நக்ஷத்திரமசே
தினத்தில், ' மிக்கசிறந்தபலமுள்ளவர்களும் எக்காலும் அழியாத
களுமான பலதேவனமுதலியனாகர்களும் அவர்களின் குலங்க
பிறந்தநாகஸ்ரேஷ்டர்களும், என்க்குப்பலமுமஊக்கமும்வருத்திய

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது.

படி நானகொடுககும பலியைப[1] பெறறுககொளளககடவா லக்ஷ்மீ
தியான நாராயணா பூமியை எடுககுமபோது அவருககு இருநத
மம எனககு உணடாகவேணடும' எனனும இநத மநதிரததை
ததுப புறறில பலியைப போடவேணடும கஜராஜனே! அநதப
லியைப புஷபஙகளோடும சநதனஙகளோடும கறுபபுவஸதிரததோ
ஸூாயன அஸதமனமாகுமபோது புறறில போடவேணடும
இருநது பூமியைத தரிததுப பாரததினால பீடிககபபட்ட நாகங
ளைவரும இபபடிச செயவதனால ஸநதோஷமடைநது அநதச சிர
ததை அறியாமல இருபபோம பாரததினால பீடிககபபட்ட நாகங
ளைவரும வேறு ஒனறையும விருமபாமல இதையே கருதுகிறோம
ராமமணனும க்ஷததிரியனும வைஸயனும சூததிரனும உபவாஸத
டன ஒருவருஷம இவவாறு தானமசெயவதனால மிகுதியானபலனை
ள அடைவா புறறில பலியைபபதறகுப பலனகள அதிகமெனப
து எஙகள அபிபபிராயம மூவுலகஙகளிலும சிறநதசகதியுளள
நாகஙகளெலலாவறறிறகும உணமையில நூறுவருஷஙகள அதிதி
ஜை செயததுபோலாகும' எனறு கூறின திககஜஙகள சொன
ததை ரேணுகனிடம கேட்டுத தேவாகளும பிதருககளும மஹானு
வாகளான ரிஷிகளும ரேணுகனைக கொணடாடினா

நூற்றுத்தொண்ணூற்றிருவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(மஹேமூவரர் கோதானத்தின் சிறப்பைச் சொல்லியது)

மஹேமூவரா, 'உஙகளால ஸாராமசததைஎடுததது நனறுகத
ரமம சொலலபபட்டது நீஙகளெலலாரும மறறொரு தாமஸூக்ஷ
ததை எனனிடம கேளுஙகள யாருடையபுததி தாமததிலேயே
றறியிருககிறதோ, எவாகளுககுத தாமமசெயவதில மூரததையிருக
றதோ அவாகளுககுததான பெருமபலனைததரும இநதத தாம
ஸூக்ஷமததை உபதேசிககலாம எவன தினததிறகொருபசுவாக
ருமாதம வெறுபபிலலாமல தானமசெயது ஒருவேளை புசிததுக
காணடிருககிறானோ அவனுககுளளபலனைக கேடகவேணடும இந

---

1 'பரதீசசநது' என்று பாடஙகொளளபபட்டது

2 திககஜஙகளும ஆதிசேஷனும பூமியைததாஙகுவதனாலும நாகம
னனும பெயா ஸாபபததிறகும யானைககும பொதுவாயிருததலாலும
வவாறு சொலலபபட்டது.

தப பசுககள சிறநத மகிமையுளளவைகள, பரிசுததஙகளிற சி
தவையெனறு சொலலபபடுகினறன தேவா அஸுரா மனித
ளோடு கூடிய மூனறுலோகஙகளையும இவை காபபாறறுகினற
அவறறினிடம சிறநதபுணணியமிருககிறது அவறறிறகு உபசா
செயவதனுல பெருமபலன உணடு தினநதோறும கோதா
செயபவன தினநதோறும தாமததை அடைகிருன முனு
க்ருதயுகததில பதுமததில பிறநதவரான பிரமமதேவா என
வேணடினதினமேல எனனுல அநதப பசுககள அனுககிர
கபபடடன அதனுல தான, கொடடிலிருககும விருஷ
(கொடியாக) எனககுமேலிருககிறது நான பசுககளோடு வஸிப
னுல மகிழகிறேன ஆதலால, அவறறை எபபோதும பூஜிககவே
டும அவை அளவறறபெருமையுளளவை, வரனகொடுககததிற
உளளவை உபசரிததால வரமளிககும அநதப பசுககளே எல
காமஙகளின பலனகளையும மனிதனுககுககொடுககும தினநதோ
கோதானம செயபவனுககுப பூரணபலனுணடு' எனறு சொன

நூறறுததொணணூறறேழாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(ஸுப்ரம்ஸயர் தர்மத் சொல்லியதும், விஷ்ணு எல்லாத் தர்மங்களையும் புகழ்ந்ததும்)

ஸகநதா, 'நான நினககுநதாமமும ஒனறிருககிறது அத
ஊககததுடன கேளுஙகள கறுதத காளையின கொமபுகளிலிருந
மணணைஎடுதது அதனுல மூனறுதினம ஸநானம செயதால உ
டாகும பலனைக கேளுஙகள பாவஙகளெலலாம போககிவிடு
மேலுலகததில முதனமையாகச்செயயும எதுவரையில மனித
பிறவியில பிறககிருனே அதுவரையிலும சூரனுககேயிருபபா
யாருககுந தெரியாத மறறொரு முககியரகஸயததைச்சொலலுகிறே
கேளுஙகள அததிமரபபாததிரததில தேனகலநதுசமைதத சோ
றைஎடுததுககொணடு பூரணிமையில சநதிரன உதயமாகுமபோ
பலியைபபோடவேணடும அநதத தாமததினபலன அழியாதத
அதனை பயததையுடன தெரிநதுகொளளுஙகள ஸாததியாகள ரு
திராகள ஆதிததியாகள விசுவேதேவாகள அசுவினிதேவாகள ஸப
மருததுககள அஷடவஸுககள இவாகள அநத அனனபலியைப பெ
றுககொளளுகினறனா அதனுல, சநதிரனும விளாசசியடைகிருன

நுகட்டும் பெருக்கமடைகிறது எல்லாருக்கும் ஸுகத்தைத்தரு
கிய இந்த ஸூக்ஷ்மமான தர்மத்தை நான் சொன்னேன்' என்று
னனுர விஷ்ணுவானவர், 'மஹாத்மாக்களான தேவர்களும
களும் சொன்ன தர்மஸூக்ஷ்மங்கள் எல்லாவற்றையும் ச்ரத்தை
டும் பக்தியோடும் தினந்தோறும்படிப்பவனுக்கும் வெறுப்பின்
கேட்பவனுக்கும் ஒருகாரியத்திலும் இடையூறு வருவதில்லை,
முண்டாவதில்லை மங்களத்தையும் புண்ணியத்தையும் தருவன
சசொல்லப்பட்ட ஸூக்ஷ்மமான இந்த தர்மங்களைச் செய்தவருக்
ளபலன் ஜிதேந்திரியனுயிருந்து படிப்பவனுக்கும் உண்டு அவன்
மம தலையெடாது அவனிடத்தில் பாவமஅணுகாது தானபடித்
லும் பிறருக்குச் சொன்னுலும் கேட்டாலும் தர்மத்தின் பலனை
டயலாம தேவர்களும் பிதருக்களும் அவனுடைய ஹவ்யகவ்யங்
நீண்டகாலம புஜிப்பர் புண்ணியகாலங்களில் நியமத்துடன் பிராம
ச்ரேஷ்டர்களைக் கேட்பிக்கும் மனிதன் ரிஷிகளுக்கும் தேவர்க
க்கும் பிதருக்களுக்கும் எப்போதும் அன்பனும் ஐச்வரியமுள்ள
லும தர்மங்களில் அழியாதச்ரத்தையுள்ளவனுமாவான மஹா
தகம்தவிர மற்றப்பாவங்களைச்செய்தவனும் இந்த ஸூக்ஷ்மதர்மங்
கைகேட்பதனுல் எல்லாப்பாவங்களாலும் விடப்படுவான்' என்று
னனுர

அரசனே! எல்லாத்தேவர்களாலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டதும
வர்களின்ரகஸ்யமுமான இந்த தர்மத்தை வியாஸர் எனக்குச்
னனுர நான உனக்குச் சொன்னேன் ரதனங்கள்நிரம்பின
யும் இந்தத்தர்மஜ்ஞானமும் தமக்குஉயர்விலலாதவை ஆதலால்,
மந்தெரிந்தவன் இதனையே கேட்கினைக்கவேண்டும். ச்ரத்தையில
தவனுக்கும் நாஸ்திகனுக்கும் தர்மம்செய்யாதவனுக்கும் தயை
லாதவனுக்கும் யுக்திவாதத்தால் கெட்டவனுக்கும் குருவைப
கைப்பவனுக்கும் (பொறுமை அடக்கமுதலிய) ஆத்மகுணமில்லாத
னுக்கும் இதனைச் சொல்லலாகாது" என்றுர

நூற்றுத்தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம

தானதர்மபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(யாரிடத்தில் புஜிக்கலாம், யாரிடத்தில் புஜிக்கலாகாதென்பது)

யுதிஷ்டிரர், "பாரதரே! பிராம்மணன் யாரிடத்தில்போஜனம
சயயலாம்? க்ஷத்திரியன் யாரிடத்தில போஜனம செய்யலாம்?

[1] வைஶ்யன் யாரிடததில புஜிககலாம? ஞூததிரனுககு எபபடி
எனறுகேடடக, பீஷமா சொலலலானா
" பராமமனன, பராமமணாகளிடததிலும க்ஷததிரியாகளிட
திலும வைஶயாகளிடததிலும போஜனமசெயயலாம ஞூததிரா
விலககாகிறாகள க்ஷததிரியனும, பிரமமக்ஷததிரியவைஶயாகளிட
போஜனம செயயலாம ஞூததிராகள எலலாவறறையும பக்ஷிப
ரும வேதததிறசொலலிய கருமஙகள இலலாதவருமாயிருபபத
விடவேணடியவாகள வைஶயாகள நிததியாகநிஹோததிர
சாதுாமாஸய விரதமும செயதுகொணடு பரிசுததாகளாயிருநத
அவாகளிடததில பிராமமணாகளும க்ஷததிரியாகளும புஜிககல
ஞூததிராகளிடததில புஜிபபவன, பூமியின மலததையே புஜிப
னுகிறன அநேக ஞூததிராகளிடததில புஜிபபவன பூமியினமலத
யும அதிலுள்ள மனிதாகள ஜநதுககளின ஜலமலஙகளையும புஜித
றவான ஞூததிரனிடததில போஜனமசெயயும பிராமமணா
பூமியின மலததைப புஜிபபவாகளே. [2] ஞூததிரனிடம ஸேவிக
பிராமமணனும க்ஷததிரியனுமவைஶயனும (ஸநதியாவநதனமுதலி
காமஙகளை நனறுகச செயதுவநதாலும நரகததில வேகவைககப
றாகள வேதமோதலை விடாமலிருககும பிராமணாகள மனிதாகளு
மஙகளகரமான கிரியைகளைச செயவதறகும, க்ஷததிரியாகள பா
காபபதறகும, வைஶயாகள செலவததைபபெருககுவதறகுமிரு
தாகச சொலலுகினறனா வைஶயன எநதககாரியததைச செய
னே அதைபபெறறுததான உலகம ஜீவிககிறது. பயிாசெயதல ப
காததல வாததகம இவை வைசியதாமததில இகழபபடாதவை
கா்மததைவிடடுச ஞூததிரனதொழிலைசசெயகிறவனைசஞூததிரனுக
நினைககவேணடும அவனிடததில ஒருகாலும போஜனம செய
காது வைததியன, ஆயுததிலை ஜீவிபபவன, ஊருககதிகாரி, புரோ
தன, ஜோதிஷன, வேதமஓதிபபயனபடாதவன இவரனைவருமஞூத
னுககொபபானவா ஞூததிரகாமததிலிருபபவராகிய இவாகளிடத
வெடகமிலலாமல போஜனமசெயபவன புஜிககததகாதஅனனத

[1] 'வைஶயன போஜனமசெயவிககத தககவாகள யாா' எனபது
'ஞூததிரன போஜனமசெயவிககததககவாகள யாா' எனபதும ப
வுரை

[2] ' பிராமணனும க்ஷதரியனும வைஶயனும காமஙகளைவிடடாலு
அவறறைவிடாமல விசேஷமாகசசெயதும ஞூகரஸேவைசெயதாலும
கததில வேகவைககபபடுகிறாகள்' எனறும கொள்ளலாம

ததிஞல பெரியபாவததையடைகிருன் காமஙகளை அநுஷடியாம
தாழமம இலலாமலுமிருபபவன குலததையும ஸாமாததியததை
மகிமையையுமவிடடு நாயபோனற விலஙகு ஜாதியாகப பிறககி
வைததியனது அனனததைப புஜிததால அது மலததிறகுச சம
ரது வியபிசாரியின அனனம மூததிரமபோனறது சிறபிகளின
னம ரததமபோனறது ஸாதுவாக நினைககபபடடவன, விததை
கிறவனுடைய அனனததைப புஜிபபாஞயின அது சூததிரானனம
லாகும அதை யோககியன விடவேணடும பழி சொலலபபடட
டைய அனனததைப புஜிததால அது ரததமடுவைபபோலிருபப
று சொலலுகினறனா கோடசொலலுகிறவன அனனம புஜிபபது
மஹததிககுச சமமெனறு நினைககினறனா ஆதரவிலலாமலும
மதிபபாகவும போடபபடும அனனததை ஒருகாலும புஜிககலா
அதைபபுஜிககும பிராமமனை வியாதியையும குலநாசததையும
ரவில அடைவான ஊரதிகாரியின அனனததைச சாபபிடுகிற
சணடாளனுககுச சேவகனுவான கோஹததி பிரமமஹததி
யதவன கடகுடியன குருபததினியைச சோபவன இவாகளின
னததைப புஜிதத பிராமமணன ராக்ஷஸகுலததில பிறபபான.
டககலமாக வைதத பொருளையெடுததுககொணடவனிடததிலும
றிகொனறவனிடததிலும பெணணைககொணடு பிழைபபவனிடத
லும போஜனம செயபவன இமயததுககும விநதியததுககும நடுவி
ளள தேசததா சோததுககொளளாத மிலேசசாகளிருககுமிடத
பிறபபான குநதிபுததிரனே! 'யாரிடததில போஜனம செயயக
டாது, யாரிடததில செயயலாம' எனபதைபபறறிச சாஸதிரப
உனககுச சொனனேன இபபோது எனனிடததில இனனும
ன கேடக விருமபுகிருய?" எனருா

நூறறுததொணணூறறேனபதாவது அதயாயம்
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(தானம் வாஙகுவதற்கும் போஜனம் செய்வதற்குமுள்ள
பிராயச்சித்தங்கள்)

யுதிஷடிரா, "பிதாமஹரே! யாரிடததில போஜனம செயயலா
மனபதையும யாரிடததில போஜனம செயயககூடாதெனபதையும
முழுதும சொனனீா இநதக கேளவியில எனககு மறறெரு ஸந
தகமிருககிறது நீா அதனைச சொலலககடவீா முககியமாயபபிராம

மணர்கள் யாகங்களிலும் ஸ்ராத்தங்களிலும் தானம் வாங்குவதற்
பலவகைப் போஜனங்கள் செய்வதற்கும் உரிய பிராயச்சித்தங்க
எனக்குச் சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"ராஜனே! ஆ! ஆ! மஹாத்மாக்களான பிராமமணர்
தானம் வாங்கினாலும் போஜனம்செய்தாலும் எதைச்செய்தால் பாவ
த்தினின்று விடுபடுவரோ அதை உனக்குச் சொல்வேன் யுதிஷ்டி
ஆஜ்யதானம் வாங்கினால் காயத்ரியை ஜபித்து அக்நியில் ஸமித்தை
போடவேண்டும் எள்தானம்வாங்கினாலும் இதுதான் பிராயச்சித்த
மது மாம்ஸம் உப்பு இவற்றை வாங்கினால் சூரியோதயம்வரையில்
பதனால் பிராம்மணன் சுத்தனுவான் பொன்தானம் வாங்கின பிர
மணன் எல்லோரும் அறியும்படி இருப்புப் பாத்திரத்தைக் கைய
வைத்துக்கொண்டு முழுவேதத்தையும் ஜபிப்பதனால் பாவத்திலிருந்
விடுபடுவான். மனிதரிற்சிறந்தவனே! தனம் வஸ்த்ரம் பெண் இவ
ளைத் தானம் வாங்குவதும் பொன்னை வாங்குவதும் ஒன்றுதான் அ
னம், பாயஸம், வெல்லம், சர்க்கரை, கரும்பு, எண்ணெய், பரிசுத்தவ
இவற்றைத் தானம் வாங்கினால் சுத்தமாவதற்கு மூன்று வேளைகளு
ஜலத்தில் ஸ்நானம் செய்யவேண்டும். நெல், பூ, கனி, ஜலம், ம
பண்டம், யவம், தயிர், பால் இவற்றை வாங்கினால் காயத்ரியை நூ
முறை ஜபிக்கவேண்டும் பிரேதகாரியத்தில் பாதரக்ஷை குடைக
வாங்கினால் நியமத்துடன் நூறுகாயத்ரி ஜபம் செய்வதனால் அந்த
பாவத்தினின்று விடப்படுவான் பூதானம் வாங்கினாலும் [1] நவக்கி
தானம் வாங்கினாலும் பிரஸவத்தீட்டுள்ள இடத்தில் தானம் வாங்கி
லும் மூன்று தினங்கள் உபவாஸமிருப்பதனால் பாவத்திலிருந்து வி
படுவான் கிருஷ்ணபக்ஷத்தில் பிதருஸ்ராத்தத்தில் அன்னத்தை
புஜிக்கும் பிராம்மணன் ஓர் இரவும்பகலும் உபவாஸமிருப்பதனா
சுத்தனுவான். அன்றைத்தினம் ஸந்தியாவந்தனமும் செய்யலாகா
[2] ஜபம் செய்யலாகாது புஜித்த அந்த [3] அன்னத்தை வேறு அன்ன
தோடு சேர்க்கலாகாது அப்படியிருந்தால் பிராம்மணன் பரிசுத்த
வான் இதற்காகத்தான், பிதருக்களுக்கு அபரான்னகாலத்தில் ஸ்ரா
தம்விதிக்கப்படுகிறது முன்னமே வரிக்கப்பட்ட பிராம்மணர்கள் பே
சொன்ன வாணத்தாரிடத்தில் புஜிக்கலாம் மூன்றுநாள் சாவுத்தீட்டி
மூன்றுவதுநாள் அன்னத்தைப்புஜிக்கும் பிராம்மணன் பன்னிரண்

1 'சிறைச்சாலையிலிருந்தவனிடத்திலும்' என்பது பழையவுரை
2 மனத்தினால் தவிர வாக்கினால் ஜபம் கூடாது என்பது
3 அது முழுதும் ஜீரணமாகும் வரையில் புஜிக்கலாகாது என்பது

ர மூனறுவேளையும ஸநானமசெயவதனல சுததனுவான பனனி
டாவதுநாள கடநதபிறகு விசேஷமான சுததம செயதுகொணடு
மமணாகளுககு அனனமபோடுவதனல அநதப பாவம விலகும
துநாளைச சாவுததீட்டில பததுநாளசெனறபிறகு பிராயசசிததஙக
காகத தானஙகளசெயவிககவேணடும ஸாவிதரம ரைவதம என
ம இஷடிகளையும கூஸமாணட ஹோமததையும அகமாஷணஜபத
யும செயயவேணடும மூனறுநாள சாவுததீட்டுக கழிநததினததில
ாததபோஜனமசெயயும பிராமமணனஏழுநாளமூனறுவேளைகளும
ானம செயவதனல பரிசுததனுவான, சிறநத தவஸிததியை அடை
ன், ஆபததை அடையான சூததிராகளுடன ஒருபநதியிலசோநது
பிடுமபிராமமணனுககுச சாஸதிரபபடி பாவமுணடாகிறது அவ
கு முனசொனன பிராயசசிததநதான பரிகாரமாகிறது பிராமம
ன வைஸயாகளுடன ஒருபநதியில புஜிததால மேறசொனன பிரா
சிததம மூனறுநாள செயவதனல அநதபபாவததினினறும விடு
வான க்ஷததிரியாகளுடன ஒருபநதியில சாபபிடும பிராமமணன
ஸதிரஙகளுடன ஸநானமசெயவதனல அநதபபாவததினினறு
படுவான தகாதவாகளுடனபுஜிபபது சூததிரனுககுக குலததை
வைஸ்யனுககுப பசுககளையும பநதுககளையும க்ஷததிரியனுககு
வாயததையும பிராமமணனுககு பரமதேஜஸையும அழிககும
றகுப பிராயசசிததமாக ஸாவிதரம ரைவதம எனனும இஷடிகள
மாணட ஹோமம அகமாஷணஜபம ஆகிய சாநதிகளைச செயவத
அநதப பாவததினினறு விடுபடுவான ஒருவா ஒருவருடைய
சிலே உணபதும அப்படியே கோரோசனை, அறுகமபுல, மஞசள,
னமுதலிய மஙகளகரமான பூசசுததிரவியஙகள இவறறில ஒரு
மிசசததை மறறொருவா உபயோகிககலாம இதில சநதேகமிலலை”
ாறு

இருநூறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(தவத்தினலும் தானத்தினலும் தர்மத்தினலும் மேலுலகம் பெற்றவர்கள்)

யுதிஷடிா, “பாரதரே! பிதாமஹரே! தானமசெயதுகொண
தவமசெயதுகொணடும இருககவேணடுமெனறும சொனனீா

---

1 எலலாஸதிரஙகளையும நனைதது ஸநானமசெயவது.

[1] பூமியில இவை எபபடிபபடடவை எனபதைசசொலலி இ
எனமனததுயரததை ஒழிககவேணடும" எனறுகேடக, பீ
சொலலலாஞா

"தவததிஞல ஆதமசுததிபெறற எநததாமிஷடாகளும, அ
஡ஙகளையும புணணியஙகளையும விடாமறசெயத எநத அரசாகளும,
ணியலோகஙகளை நிசசயமாக அடைநதனரோ அவாகளைச சொ
கிறேன, கேள அரசனே! எலலாராலும பூஜிககபபெறற ஆத
ரெனபவா சிஷயாகளுககு நிாககுணபரமமததை உபதேசிதது எ
வறறிலும சிறநத உலகஙகளை அடைநதாா உசீனரனமைநதஞன
சகரவாததி தன அனபுளள புததிரனுடைய உயிரை பராமமணனு
உபகாரமாகக கொடுதது இவவுலகததிலிருநது ஸவாககலோகத
குச சென௱ன பரதாததனனெனனும காசிராஜன பராமமண
குத தனபுததிரனைக கொடுதது இவவுலகததிலும மேலுலகததி
ஒபபறறபுகழைஅடைநதிருககிறுன ஸஙகிருதியினபுததிரஞன ர
தேவன மகாதமாவானவஸிஷடருககுச சாஸதிரபபிரகாரம ஆகசி
ைதக கொடுததுச சிறநதலோகஙகளை அடைநதான தேவாவரு
எனனுமரசன நூறுகமபிகளுளளதும பொனமயமும அழகியதும
சிறநதகுடையை யாகததில பிராமமணனுககுக கொடுதது ஸவாக
போஞன மகிமைபொருநதிய அமபரீஷன அளவறற மகிமையு
பிராமமணனுககு ராஜயததையெலலாமகொடுததுத தேவலோகத
அடைநதான சூரியகுமாரஞனகாணன தனனுடைய திவயகுல
லததையும, ஜனமேஜயன வாகனததையுமபசுககளையும, பிராமம
ஞுககுக கொடுதது உயாநதலோகஙகளை அடைநதனா வருஷாதா
யெனனும ராஜரிஷி பலவகை ரததினஙகளையும அழகானவீடுகளை
பிராமமணாகளுககுக கொடுதது ஸவாககமபோஞன விதாயபதே
தரசஞன நிமி, ராஜயததையும கனனிகையையும மஹாதமாவ
அகஸதியருககுக கொடுததுப புததிராகளோடும பநதுககளோ
பசுககளோடும ஸவாககம போஞன பெருமபுகழபெறற பரசுரா
பிராமமணருககுப பூமிதானமசெயது மனததிறகுமெடடாத அ
விலலாத உலகஙகளை அடைநதாா மேகததிறகதிபதியான இநதி
மழைபெயயாமலிருநதபோது, வஸிஷடா எலலாப பிராணிகளை
பிழைபபிததாா, அதஞல, அழிவிலலாத ஸதானததை அடைநத
தசரதபுததிரரான ராமா அநேக யாகஙகளில திரவியஙகளை அளித
உலகததில பெருமபுகழபெறறு அழிவிலலாத உலகஙகளை அடை
தாா கக்ஷஸேனனெனனும ராஜரிஷி மஹாதமாவான வஸிஷடருக

1 'தானமதவம இவைகளில எதுசிறநதது?' எனபது பழையஉ

வா கொடுதத பொருளைச சரியாக ஒபபிததது தனுல மிகபபெரியபுகழ
பெற்றுன கரநதமனுடைய பேரனும அவிக்ஷிததினபுதலவனுமாகிய
ருததன, அஙகிரஸ முனிவருககுக கனயாதானம செயது ஸ்வாககம
சனறுன. பாஞசாலதேசததரசனும தாமிஷடரிறசிறநதவனுமாகிய
ரமமததனெனனுமரசன சஙகநிதியைக கொடுததுச சிறநத கதி
ய அடைநதான மிததிரஸஹனெனனுமரசன அனபுளள மனைவி
ன மதயநதியை மஹாதமாவான வஸிஷடருககுக கொடுதது
வாககமடைநதான மனுவின புததிரன் ஸுதயுமனன் மஹாதமா
ன லிகிதருககுத தாமமாகத தணடததைச செயததனுல உயாநத
லாகஙகளை அடைந்தான பெரும்புகழபெறற ஸஹஸரசிதயனென
ம ராஜரிஷி பிரியமான உயிரைப பிராமமணனுககாகவிட்டுச சிறநத
லாகஙகளை அடைநதான சததயுமனனெனனுமரசன வேணடின
வயெலலாம நிரமபின பொனமாளிகையை மௌதகலயருககுக கொ
தது ஸவாககம போனுன முனனே, ஸுமனயுவெனபவன மலைகள
பானற அனனஙகள பக்ஷணஙகளின குவியலகளைச சாணடிலயருக
க்கொடுதது மேலுலகமடைநதான தயுதிமானெனறு பெயாபெறற
னும சிறநத பராககிரமமுளளவனுமான ஸாலவதேசததரசன ரிசீக
கு ராஜயததைக கொடுததுச சிறநத லோகஙகளை அடைநதான
திராமவனெனனும ராஜரிஷி ஸுமதயமையெனனும கனனிகையை
ிரணயஹஸதருககுக கொடுதது தேவாகளவஸிககும லோகஙகளுக
ப போனுன பிரபுவான ரோமபாதனெனனும ராஜரிஷி சாநதை
னனும பெணணை ரிசியமருஙகருககுக கொடுதது விருமபினபலன
ளயெலலாம மிகுதியாகப பெறறுன பகீரதனெனனும் ராஜரிஷி
மஸி எனனும புகழபெறற கனனிகையைக கௌதஸருககுக
ாடுதது அதனுல அழிவிலலாத லோகஙகளை அடைநதான பகீரத
னனுமரசன லக்ஷம பசுககளைக கனறுகளோடு கோஹலருககுக
ாடுததுச சிறநத லோகஙகளை அடைநதான யுதிஷடிர! இவாகளும
றும மநேகாகளும தானததினுலும தவததினுலும ஸவாககததிறகுப
பாயகொணடும அடிககடி திருமபி வநதுகொணடுமிருககினறனா
்தக கிருகஸதாகள தானததினுலும தவததினுலும லோகததை ஜயித
னரோ அவாகளின கீாததி பூமியுளளவரையில நிலைபெறறிருககும
திஷடிர! பெரியோாகளின இநதச சரிததிரததை நான சொன
ான தானததினுலும யாகததினுலும ஸநததியை உணடுபணணின
றுலும இவாகள ஸவாககத்தை அடைநதனா. கௌரவாகளுககுத
லவனே! தானஙகொடுதத பிறகும எபபோதும தானததையும

யாகததையும செயவிபபதறகும தாமததை விருததிசெயவதறகு
உனககு எணணமிருககவேணடும ராஜஸரேஷடனே! உனககு இ
னும எநதவிஷயததில ஸநதேகமுணடாகுமோ அதனை நானசொ
யில சொலலுவேன ஸநதியா காலம வநதுவிடடது" எனறா.

இருநூறறேராவது அத்யாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(ஐந்துவகைத் தானங்கள்)

யுதிஷ்டிரா, "ஐயா! வரதமும பராககிரமமும தவமுதவ
சிறநத தானததினுலும தவததினுலும ஸவாககததையடைநத அர
களைபபற்றி உமமிடம கேடடுககொணடேன தாமிஷடாகளிற சிற
வரே! இநதத தாமஙகளைமடடும கேடக விருமபுகிறேன கொடு
வேணடிய தானஙகள எததனை வகை? அவறறினுல கிடைககுமபல
கள யாவை? தாமத்தோடு சோநத தானம யாருககு எபபடிக கொ
டுககவேணடுமெனறு நினைககபபடுகிறது? எநதக காரணஙகளினு
எததனைவகைத தானமுணடு? தெளிவாகக கேடக விருமபுகிறேன்"
என்று கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"பாரதனே! குநதிபுதரனே! குறறமறறவனே! எலலாவான
களும தானமகொடுபபது எபபடியெனபதைபபறறித தெளிவா
சொலலுகிறேன, கேள பாரதனே! தாமம அாததம பயம கா
தயை இவவைநது காரணஙகளைபபறறித தானமும ஐநதுவகையென
அறியவேணடும 'இஙகும [1] புகழையடையலாம, மறுமையிலு
சிறநத ஸுகம பெறலாம' எனறு நினைததுப பொருமையை விட
பிராமமணாகளுககுத தானம கொடுககவேணடும. யாசிபபவாக
[2] 'இவன நமககுக கொடுககிறுன, கொடுபபான, அலலது, கொ
தான' எனறு சொலவதைக கேடடுககொணடே பினனும கேட
களுககு எலலாவற்றையும கொடுககவேணடும யாசிபபவனுககு எ
லாவறறையும கொடுககலாம [3] 'நான இவனைச சோநதவனலலே
இவன என்னைச சோநதவனலலன ஆனுல, இவன அவமானிக
படடால தீஙகுசெயவான' எனறு பயததினுலேயே தெரிநத
மூடனுககும அவசியம கொடுககவேணடும [4] 'இவன எனககுவே

1 இது தாமதானம
2 இது அாததானம
3 இது பயதானம
4 இது காமதானம

னவன், நான இவனுககு வேணடினவன்' எனறுபாாத்துப புததி
வியானவன ஸநேகிதனுககு ஸநதோஷமாகவும வெறுபபிலலா
லும கொடுககவேணடும 1 'இவன ஏழை, யாசிககிறுன, சிறிது
ாடுததாலும திருபதியடைவான' எனறு தயையினுல் ஏழைககுக
ாடுககவேணடும இபபடி ஐநதுவகைததானஙகள புணணியத
தயும புகழையும விருததிசெயபவை இயனறவரையில கொடுகக
வணடுமெனறு பிரமமதேவா சொலலியிருககிறுா" எனறுா

இருநூறறிரணடாவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(தர்மபுத்ரர் திரும்பவும் பீஷமரிடம் தர்மங்கேட்டாரென்று
வைசம்பாயனர் ஜனமேஜயருக்குச் சொல்லியது)

சிறநத புததியுள்ள யுதிஷடிரா, சிறநத சொறகளினுல உப
நசிததுநினற பீஷமரிடம இனனும உபதேசஙகேடகவிருமபி அன
ன பேசலானுா" எனறு வைசமபாயனாசொலல, ஜனமேஜயா,
பிரமம ரிஷியே! மரணகாலததிறகுடபடடிருநத பீஷமரிடததில
னபிதாமஹரான தாமராஜா ஸபையிலுளள எலலாருககும வேண
னதும இமமைமறுமை இரணடு உலகஙகளுககும உபயோகமும
நதபுருஷாாததததைத தருவதுமான எனனவிஷயததை அப
ாது கேடடாா? சிறநதஜஞானமுளளவரே! அதனை எனககுச
ாலலும எனககுக கேடகவிருபபமிருககிறது," எனறுகேடக,
வசமபாயனா சொலலலானுா.

"மஹாராஜரே! அநதககாலததில குநதிபுததிரரும அரசரு
ன யுதிஷடிரா கேடட தாமஸஙகிரஹததைத திருமபவும
ளும யுதிஷடிரா, சரதலபததிலிருககும பீஷமரைப பாாதது
லலா அரசாகளும இருககையில மனததில அனபோடு திரும
பும பேசலானுா "சிறநத அறிவுளளவரே! பிதாமஹரே!
லலாச சாஸதிரஙகளும தெரிநதவரே! எனககுத தெரிய
வணடிய விஷயம இருபபதால நான பேசுகிறேன என
ாலலைக கேடகவேணடும எலலாபபிராணிகளின தாரதமயஙகளை
ம அறிநதவரும எலலாப பிராணிகளிடததிலும தயையுளளவரும
குதியான கேளவிகளினுல ஸநதோஷமடைநதவருமான நீதாம

1 இது காருணயதானம

நமது குலத்திற் சிறந்தவர் உம்மைப்போன்ற ஞானமுள்ளவர் இ
வுலகத்தில் இப்போது கிடைப்பது அரிது பிரபுவே! நீர் பெரி
வராயிருப்பதனால் நாங்கள் பாக்கியம்பெற்றோம் நமக்குக் கு
தோரும் சுற்றத்தவரும் கிடைக்காமலிருக்கும்காலம் இப்போ
வந்துவிட்டது. புருஷஶ்ரேஷ்டரே! உம்மைவிட வேறுயாரு
உபதேசிப்பவரில்லை பாரதரே! ஆதலால், தாமாத்தங்களடங்கி
தும் பின்னுக்கு நன்மைபயப்பதும் புதிதும் சிறந்ததுமானசொல்லை
கேட்கவிரும்புகிறேன் ஸ்ரீமானான இந்த நாராயணர் எல்லா அர
களின் எதிரிலும் கௌரவத்தோடும் ஸ்நேகத்தோடும் உம்மிடம் க
திருக்கிறார் குற்றமற்றவரே! கௌரவரே! என்னையும் என் ச
தாக்ளையும் அனுக்கிரகிக்க விருப்பம் உமக்கிருக்குமானால், இந்
கிருஷ்ணனுக்கும் எங்களுக்கும் அரசர்களுக்கும் முன்னிலையில், பே
பவருக்கு மிக்க இதமான ஒருபழைய இதிஹாஸத்தை, நானவிரு
வதற்காக, என்மேலுள்ள அன்பினால் சொல்லக்கடவீர்'' என்
அவருடைய சொல்லைக் கேட்டு அன்பினால் நெகிழ்ச்சியுற்ற பீஷ்
அவரைச் கண்ணினால் குடிப்பவர்போலப் பார்த்து, ''ராஜனே! மு
நடந்ததும் ஆதிகாலந்தொடங்கி வந்ததுமாகிய ஓர் இதிஹாஸத்தை
கேள்'' என்றுசொன்னார் பீஷ்மர் இவ்வளவுவரையிலும் சொ
வாஸுதேவரைத் தலைவணங்கி நமஸ்கரித்தபின், திரும்பவும் த
ராஜரைப்பார்த்துப் பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினார்.

இருநூற்றுமுன்றுவது அத்யாயம்.

தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன்முகத்திலுண்டான அக்நி மலையைஎரித்ததும், கிருஷ்ண
அம்மலையைச் செழிக்கச்செய்ததும், அதன்காரணத்தை
அவர் ரிஷிகளுக்குச் சொல்லியதும்)

'' லக்ஷ்மிக்கிருப்பிடமானவரும் சிறந்தகைகளுள்ளவருமா
இந்த நாராயணராகிய கிருஷ்ணபகவான் முன்னர் புத்திரனுக்க
வரதம்செய்யக்கருதிப் பன்னிரண்டுவருஷம் தீக்ஷைஎடுத்துக்கொ
டார் வரததீக்ஷைபெற்றுக்கொண்டவரான கேசவரைப்பார்ப்ப
காக மஹரிஷிகள் வந்தனர் அரசர்க்கரசே! நாரதர், பர்வதர், வ்
ஸர், தேவலர்; காஶ்யபர், ஹஸ்திகாஶ்யபர், ஜமதக்நி, தௌம
வால்மீகி இம்மஹாத்மாக்களும் ஸத்தியத்தையே முக்கியமான வ
மாகக்கொண்ட இன்னும்அநேக தவஸித்திபெற்றவர்களும், பிர

ானிகளான குறறமறறசிஷயாகளால பினசெலலபபெறறு, தம
ல அனபுளள கிருஷணனை ஸேவிததனா வாஸுதேவரும தமமி
வநத அவாகளை அனபுடன அழைததது மனமகிழநது அவாகளைக
ராகிபபதறகாக அவாகளுககுத தேவதாபூஜைககுசசமமான
திஸதகாரததை க்ஷததிரியகுலததிறகுத தகுதியாகச செயதாா
றமறறவனே! அபபோது, அவா செயத பூஜையினல ஸந
ஷமும அனபுமுளளரிஷிகள ஆஸனஙகளில உடகாாநத பிறகு,
ாகளுககுள அழகிய சிறநதஸமபாஷணைகள நடநதன ஸாவ
ாபியான நாராயணருடைய அனுககிரகததினலேயே, அநத ஸம
ஷணைகளைச சொலவேன அபபோது, அவரே விரதம எடுததுக
ணடதில, ரிஷிகள ஆசசாயமடைநதனா அதனைபபறறிததான,
ாதமாவும வருஷபககொடியுடையவருமான பரமசிவனுடைய
மை வெளிபபடடது அபபோது, உமாதேவியானவள மஹா
வரிடம ஸநதேகஙகளைக கேடடாள அவா அவளுககுச சந
ஷமுணடாககுவதறகாக அவறறையெலலாம சொனனா அபபா!
மககும பரமசிவனுககுமநடநத அழகான ஸமபாஷணையைக
ா அபபா! வாணுஶரமதாமஙகளும ரிஷிதாமஙகளஅனைததும
ணமானராஜதாமஙகளும சிறநதவையான கிருஹஸததாமஙகளும
ணியபாபகாமஙகளின முடிவுகளும பலனகளும பலவகைத தேவ
ஸயஙகளும தானதாமஙகளைபபறறின விதிகளும அநத ஸமபா
ததில சொலலபபடடன யமநியமஙகளினமுறையும யமலோ
தினவகையும ஸவாககலோகம பராணமோக்ஷம இவறறின விதி
நம தீாததயாததிரைமுழுதும மோக்ஷதாமததினமுறையும ஸாங
யோகஙகளும அநத ஸமபாஷணததில சொலலபபடடன தேவி
னவள தானகவே ஸதிரீதாமததை ஈஶவரருககுச சொனனள
பா! உமாதேவி ஸநதேகஙகளகேடட அநத ஸநதாபபததில
முதலான நலவிஷயஙகளெலலாம ஏறபடடன பொருளையும
ழையும ஆயுளையும புணணியததையும மனேதேகஙகளின வனமை
யுமபயககும மிகக அனுகூலமான இநதச சிறநதகதையை நான
லலுகிறேன, கேள விருததியாகவிருமபுகிறவன மஙகளமஙகள
ம பரிசுததமுமான இநத இதிஹாஸததைத தினநதோறும காலை
லைகளில நனறுகக கேடகவேணடும அபபோது வரதமசெயது
நதினகிருஷணபகவானுடைய முகததிலிருநது காணபதறகு ஆச
யமான அககினி புறபபடடது ரிஷிகளனைவரும பாாததிருககும
ாதே பிரபுவினமுகததினினறுவெளிபபடட அநதப பெரிய அககினி

யிஞல மானகள பக்ஷிகளினகூட்டஙகள நிரமபினதும துஷ்ட
ஙகளால பயஙகரமானதும மரஙகளும புதாகளும கொடிகளும அட
ததுமான சிறநதமலை எரிககவும அழிககவுமபட்டுப பார்ககப பரித
கரமாயிறறு திரும்பவும, குளிாநதமனமுளளகிருஷ்ணஞல பாாக
பட்டவுடன, அமமலை விரைவில மாஙகளும காடுகளும பூத
மனஙகளிததிருககும ஸிததசாரணாகளினகூட்டஙகளிஞலவிளஙகி
மதயானைகளும பலவகைபபக்ஷிகளும பொருநதியுமிருநதது - அ
எல்லாருககும மிகக அறபுதமும சிநதைககெட்டாததுமாயிருந
அதனைககணடு ரிஷிககூட்டததாரனைவரும ஆசசரியததிறகுமிக
வசபபட்டு மயிாபொடிததுப பயததிஞல கணகளகலஙகி நலல
கெட்டதோ ஒனறுமபேசாமலிருநதனா பிறகு, தாமரைககண
ரும பகவானுமாகியநாராயணா, ரிஷிககூட்டம ஆசசரியபபட்டே
அவாகளைநோககி, ' இநதரிஷிககூட்டததில மிகக அதிகமான ஆச
யம எதறகாக உணடாயிறறு ' எனஞல பூஜிககபபட்டவாகளும
லாநதெரிநதவாகளுமாகிய ரிஷிகள எனனுடைய இநதசசநதேகத
குச சரியானநிசசயததைசசொலலவேணடும' என்று மதுரமா
கேட்டாா கிருஷ்ணனுடைய சொலலைககேட்டரிஷிகள அவ
துதிககத தொடஙகினா ' நீரே உலகஙகளைப படைபபவா நீ
அவறறை அழிபபவா குளிாசசியும நீரே வெபபமும் நீரே
யமும நீரே யாகமும நீரே நீாதாம ஆதி நீாதாம அநதம உம
விட வேறு ஒனறும இலலை புருஷோததமரே! ஜஙகமஸதாவ
ளனைததும நீாதாம ஸவாமி! இவவுலகமெனனும சககரம மு
தும உமமை ஆதாரமாகபபறறிச சுழலகிறது உமது முகததினி
அகநி உணடானதைபபறறி நீாதாம சொலலததகும மதுஸ
னரே! இதுதான எஙகளுககு ஆசசாயததை உணடாககிறது
ஷோததமரே! இதைசசொனஞல நாஙகள பயநீாநதவாகளாவே
உமககு இஷ்டமிருநதால சொலலலாம நாஙகள கட்டளையிடு
வது?' எனறு சொலலினா ஸ்ரீபகவான, ' ரிஷிஶரேஷ்டாகளே
உலகததின நனமைககாக நீஙகள எககாலமும தவஞ்செயது
கிறீாகள ஆதலால, உலகஙகளினநனமையாகிய ரகஸயததை உ
ஞககுச சொலலுகிறேன, கேட்கவேணடும உலகஙகளுககு வே
டாதவனும உலகஙகளைஅழிபபவனும மாயையிலும அஸதிரங
லும ஸமாததனும பலததிஞல கொழுததவனுமாகிய சமபர்னெ
னும ஓர் அஸுரன இபபோதிருநதான உலகஙகளின நன
மையைககருதி அவன எனஞல கட்டபபட்டான எனனுடைய

னல அவனுககு வதமசேரிடுவதைக கணடேன அதனல, வர
ளசெயது எனககுச சமமான புததிரனை உணடாகக நினைததுப
திரனைச-சிருஷடிபபதறகாகவே வனமடைநதேன இவவாறு வரதம
யும எனனுடைய தவததின உககிரததினல எனதேகததிலிருக
ஸாரமாகிய உஷணமானது அகனியாகிவெளிபபடடது அது
ளிபபடடவுடன, ஒருகொடியில பிரமமதேவரைப பாரககபபோயி
அனஙகனெனனபபடும மனமதன பிரமமதேவரால எனககுப
திரனைகச செயயபபடடான அவன அவரால அனுபபபபடடுத
மபவும எனனிடததிறகே வநதான இவவாறு, எனவிஷணுசகதி
னது எனமுகததிலிருநது வெளிபபடடது அநத அகநியினல
ரிலிருககும இமமலை அழிககபபடடது அநதமலை எரிநதுபோன
ககணடு குளிரநத எணணததுடன நான பாரததவுடன, அமமலை
முபவும முனபோலாயிறறு இநத ரஹஸயததைச சரியாகவும
ககமாகவும உஙகளுககுச சொனனேன ரிஷிகளே! அதனலே
ன, உஙகளுககுத துயரமும வியபபுமுணடாயின' எனறு சொன
இவவாறு ரிஷிகளுககுசசொனனபிறகு, மறுபடியும அவாகளைப
ததுக கேடகததொடஙகினர

இருநூறறுநானகாவது அதயாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(நல்லவிஷயத்தைச் சொல்லும்படி கிருஷ்ணன் கேட்டதும், நாரதர் உமாமஹேசுவர ஸம்வாதத்தைச் சொல்லத் தொடங்கியதும்)

'உஙகளைபபாரததததனல எனககு ஸநதோஷம அதிகமாயிறறு
களனைவரும தவஸிததிபெறறவாகள, திவயஜஞானமுளளவா
, எலலாஉலகஙகளுககும போகததககவாகள, சாஸதிரஜஞானத
லும ஆதமஜஞானததாலும பரிசுததராயிருபபவாகள, உலகஙக
ன் உறபததியையும முடிவையும அறிநதவாகள, பாவஙகளை உத
னவாகள ஆதலால, உலகஙகளில ஆசசரியமானது ஏதாவதொனறு
களால காணவாவது கேடகவாவதுபடடிருநதால அதனை எனககு
கள சொலலவேணடும தவததினல பரிசுததமான மனமுளள
கள எதைசசொனனலும அது அமிருதமபோலிருககும சொல்
றததைக கேடபதில எனககு ஆவலிருககிறது. விருபபும வெறுப
அறறவாகளும எபபோதும ஸததியமே பேசுகிறவாகளுமான

ஸாதுககளின சொல நமபததககதாயும செவிககினியதாயுமிருகக
ஆதலால, உஙகளுடைய சோகதை எனககுப பயனபடடும அ
நீஙகள வீணுககலாகாது ஆதலால, உஙகளுடைய தரிசனம என
ஸபலமாகவேணடும பெரியோாகளின முகததினினறு வெளிபப
அநதவிஷயததை நான எனபுததியையும கலநது மனிதாகளுன
புததி விருததியடையுமபடி ஸபைகளில சொலலுவேன நான செ
னறையும மறறவாகள பெருககசசெயவா, சிலா கொணடாடுவா
றும சில பெரியோா எனனிடததிலுளள வாதஸலயததினால என
சிலாகிபபா' எனறு சொனனா ஜனாததனா இவவாறு தாமே
வேணடுமெனறு சொலலுமபோது, மஹாிஷிகள, அவரைப பாா
வரிசையாகக கரஙகளைககுவிதது வாககினால பினவருமாறு சொ
லானாகள 'வரஙகொடுபபவரே! நீா உமது வாககினால எஙகளை
வாறு சொலவது தகாது நாஙகள எலலாரும உமது கடடளை
எதிாபாாததிருபபவாகள எஙகள தவமெலலாம உமமால நடபப
கேசவரே! எஙகளை நீா இபபடிபபூஜிபபதும நியாயமனறு உம
விட வேறு ஒருவனையும நாஙகள அறியவிலலை ஆகாயததிலும
பிலும எவவுலகததிலும உமதலலாதது ஒனறையும நாஙகள க
விலலை எலலாம உமமாலவியாபிககப்படடது தேவரே! உமமி
தில சொலவதறகு ஒனறும எஙகளுககுத தெரியாது' எனறனா
வாறு சொலலபபடட கேசவா, புனனகையுடன அவாகளைப பாா
'ரிஷிஶரேஷடாகளே! நான இபபோது மானிடஜனமததிலிரு
வன சிறநததவமுளளவாகளே! ஆதலால, மானிடரைபபோல
எனககுச சகதியிருபபதாக அறியுஙகள உஙகளால சொலலப
வது எனககுப புதிதுபோலவே இருககும' எனறுசொனனா மஹ
மாவான அவா இவவாறு சொலல, ரிஷிகளனைவரும அவருடை
ஆஜஞைககுடபடடனா பிறகு, புததிமானகளான ரிஷிககூடட
ரனைவரும திவயஜஞானமுளள நாரதரைததாம கேசவா கேளவி
மறுமொழிகூறத திறமையுளளவரெனறு புததியில நிசசயிததன
'இநத நாரதரிஷி உககிரமான தவமுளளவா, வாஸுதேவருககு ப
அனபா, பழையசரிததிரஙகளதெரிநதவா, சிறநதவாககுளளவா'
னும இககாரணஙகளபறறி நாரதரையே நிசசயிததனா எலலாரு
அவரையே அதறகுத தககவராக ஏறபடுததி, அவரைபபாாதது,
தீாததயாததிரைககாக ஸஞசரிககுமபோது ஹிமயமலையில ஓா ஆ
யம கணடீரனறோ? அது கேடபவாகளுககு மிகபபிரியமாயிருகக
ஆதலால, எலலாருடைய விருபபததிறகாகவும அதனை ஆதிதொட

ன்றுமவிடாமல எலலாவற்றையும இந்தக கிருஷணனுடைய ஸந
ாஷத்திறகாகச சொலலககடவீா' என்று சொன்னாகள எலலா
ிகளாலும அவவாறு தூணடபபடட நாரதா, அபபோது எலலா
ாகஙகளுககும நன்மைசெயயும விஷணுவான வாஸுதேவரைத
லவணஙகி அவரைபபாாததுப பேசததொடஙகினா அபபோது,
ாயணருககு நணபரும பேசுகிறவரிற சிறநதவருமான நாரதா, பர
ாசுவாருககுப பாாவதியுடன நடநத ஸமபாஷணததைச சொலல
ுனா

இருநூற்றைநதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

ார்வதி பரமேசுவரருடைய கண்களைப் பொத்தியதனல் அவருக்கு
மூன்றவது கண் உண்டானதும், அதனல் இமயமலை எரிக்கப்பட்
டுத் திரும்பவும் செழிப்பிக்கப்பட்டதும், உமாமஹேசுவர
ஸம்வாதத்தில் ஈசுவரர் அம்மலைஎரிக்கப்பட்ட
காரணங் கூறியதும்)

நாரதா, 'பகவானே! நான தீாததயாததிரைககாக எபபோ
ுமபோல ஸஞசரிததுககொணடிருககுமபோது ஆசசரியமாக விள
ுவதும, பலவகை விருக்ஷஙகளுளளதும, பலவகைப பக்ஷிககூட
ஙகளால சூழபபடடதும, பலவகையான ரததினககுவியலகள நிரம
ன்தும, பலவகைபபொருளகளுளளதும, உயாநத சநதனமரஙக
ளளதும, உயாநத தூபஙகளின வாஸனையுளளதும, உயாநதமலா
ா இறைககபபடடதும, உயாநதமணஙகமழவதும, ஸிததசாரணா
ின கூடடஙகளினுலும அனேக பூதஙகளின கூடடஙகளினுலும
றநத அபஸரஸுகளாலும நாகாகளாலும கநதாவாகளாலும நெருங
னதும, மிருதஙகஙகளும முரசஙகளும சஙகஙகளும வீணைகளும
ிபபதும, ஸிமமஙகள புலிகள பாமபுகள மானகள பூனைகள கழுதை
ா ஒடடகஙகள சிறுததைகள யானைகள சோடடானகள பருநது
ா காககைகள கழுகுகள இவறறின முகஙகளோடும பயஙகரமான
றபல உருவஙகளோடும விகாரரூபஙகளோடுமிருககும சிவகணஙக
ாச சோநத பூதஙகள எஙகும மிகவும கூவிககொணடும கூததாடிக
காணடுமிருபபதும, அனேகநூறு ராக்ஷஸாகளால அடையபபடடுப
ாககமுடியாமல பயஙகரமாயிருபபதுமான இமயமலையிலுளள
தவவனததைககணடேன அநதவனததில அபஸரஸுகள கூததாடு

வதும், தேவகந்தாவர்களின் ஸங்கீதமுள்ளதும், மழைககாலத்
ஆரம்பத்தில் மேகககூட்டங்களின் முழக்கமுள்ளதும், அனேகம
கள் சபதிப்பதும், யானைககூட்டங்கள் நிரமபினதும், வஸந்தகா
தின் ஆரமபத்தில் வண்டுகள் பாடுவதும்,[1] கிரௌஞசம் குராம
ஸம் சகோரம் குயில்கள் இவை மதத்துடன் சபதித்துககொ
நிரமபியிருபபதும், உயாந்த இடமாகவும் மிககபயஙகரமாகவும்.பி
சிப்பதுமான சிவஸபையைக கணடேன் அது தாமதேவதைக
தாமமுள்ள ஜனஙகளுககுமட்டும் பாாககககூடியது ஜிதேந
யாகளான ஸித்தாகளும் சூரிய கிரணஙகளில் ஸஞ்சரிககும் விப
தேவாகளும் ஆஙகாஙகு வநதிருநதனா தேவாகள நாகாகள திக
பாலாகள அகனிகள தேவலோகததிய புஷபஙகளநிரமபின வாயுக
ஆகிய இவா எல்லாரும பூமாரிகளை இறைததுஇறைததுககொ
ஆசசரியரூபததோடு அஙகே வருகினறனா பததுததிசைகளை
பிரகாசிககச செயயும ஜோதிலதைகள அஙகே ஜவலிககினறன தே
களுககுப பிரியமான தேவலோகததியபக்ஷிகள ஸநதோஷததுட
நாலுபககததிலும ஆடிககொணடு கூவுகினறன சிறநதஒளியுளளவ
ரததநரமபுகளை அணிநதவரும சிவநத நிறமுளள மீசைதாடிக
ஜடையுமுளளவரும பயஙகரரும தேவவிரோதிகளுககும தமமிட
தில பகதியிலலாதவருககும பயததைசசெயபவரும பகதியுளளவ
குப பயததைப போககுபவருமான சஙகரா புலிததோலாடையுடுத
யானைததோலை மேலேபோாததுககொணடு பாமபை யஜஞோபவீ
மாக அணிநது கிநநராகளும தேவாகளும கநதாவாகளும துதி
வும ரிஷிகளும அபஸரஸஸுகளும நாலுபுறமும சூழவும பொ
தாதுககளினால அலஙகரிககபபட்ட அமமலைச சிகாததில கட்டி
உடகாருவதுபோலஉடகாாநது விளஙகினா அஙகே பிரபுவா
சஙகராிருககுமிடம், தேவாகளும தானவாகளும நிரமபினத
எலலா ஒளிகளும சோநததும திகபாலகாகள எல்லாரும க
திருபபதும மஹாநாகஙகள நிரமபி எல்லாருககும மயிாபொடிக
செயயும பயஙகரமான ரூபமுளளதும சொலலுக கெட்டாதத
வெலலமுடியாததுமாயிருககிறது அநதச சிறநதசிகாததில உ
காாநதிருககும பூதபதியான சிவபெருமானை ரிஷிகளும பூதககூ
டஙகளும தலைவணஙகி நமஸகரிததது மிகபபரிசுததமானவாக
களினால மனததைககவருமபடி துதிததனா, உடனே, பாவஙக

---

[1] 'லோஹிதாஙகதபூஷண ' என்பது வேறுபாடம், 'சிவநததோ
வளைகளை அணிநதவா ' எனபது அதன பொருள

நது விடுபடடுத துயரமறறவாராயினா வாலகிலயாிஷிகளும
மஹாிஷிகளும காபபததிலிருநது பிறநதவரும பிறவாதவருமான
ஸிததிபெறற மஹாிஷிகளும அவவிடததில தேவஸரேஷடாக
ளுக்கும ஈஸவரரான அநதபபகவானைப பணிகினறனா அநத நிமி
ததில சிறநத உமாதேவியானவள சிவனுருககுச சமமாக ஆடை
தது அவா செயயும விரததததையே செயதுகொணடும பெண
ஙகளினால சூழபபடடும எலலாப புணணிய தீாததஙகளின ஜலங
ளும நிரபபபபடட பொறகலசததை எடுததுககொணடும உயாநத
மாலையை அணிநதுகொணடும பூமாாி பொழிநதுகொணடும எலலாச
நத நதிகளாலும பினசெலலபபடடும பகவான பககததை அடைவ
காக அழகான புனனகையுடன வநதாள அநதப பாாவதி, தேவ
குரு தேவரான சிவபெருமானருகில வநது அவா மனததிறகு
மகிழசசியை உணடாககக கருதி அவா ஸமீபததில பினபுறததில
று தனனுடன வநத கூடடஙகளைப பாாததது நகைததுககொணடு
ஸநதோஷததுடன அழகான கைகளினால அவரது கணகளைப பொத
னாள உமாதேவியினால ஈஸவரருடைய கண மறைககபபடடபோது,
உலகததிறகு மோகமுணடாயிறறு. பூதஙகளுககு நாதராகிய பர
மேஸவரா கணமூடினபோது, உலகததில சநதிரசூாியாகளும நக்ஷத
திரஙகளும மறைநதும வேதாததியயனமும யாகமுமிலலாமலும இருள
சூழநதும விசனமும பயமும நடுககமும உணடாகிவிடடன அபபடி
உலகததில இருளமூடிப பரபரபபும உயிரழிவும உணடானபோது,
ஜீவிகளுககும ஜனஙகளுககும ஹாஹாகாரமுணடாயிறறு அபபோது
அவருடைய நெறறியில நீணடதும பனனிரணடு சூாியாகளைப
போலப பிரகாசிபபதும ஒளியினால உலகஙகளைப பிரகாசிககச செய
வதுமான மூனறாவது கண உணடாயிறறு பிரளயகாலாகநிககுச சம
மான அநத நேததிராகநியினால, முனனினற இமயமலை முழுதும எாிக
கபபடடது மிருகஙகளும பக்ஷிகளும நிரமபினதும விததியாதராக
ளும கநதாவாகளும வசிபபதும சிறநத ஒஷதிகள நிரமபினதுமான
இமயமலை எாிககபபடுமபோது, பாாவதி ஆசசாியததினால கண மலாந
தவளானாள உலகமனைததும ஆசசாியததை அடைநதது தேவா
கள தானவாகள ராக்ஷஸாகள அனைவரும பாாததுககொணடிருக
கையிலேயே நேததிரததிலுணடான அநத அகநியினால சிறநத மலை
எாிககபபடடே போயிறறு அநத மலை அழிநது போனதைக
கணடு பாாவதி துயரமுறறுத தன பிதாவை வெகுமானிககக கருதிப
பரபுவின பாதஙகளில பூமியில விழுநதாள தேவஸரேஷடாகளுக

கும ஈஸவரரான சஙகரா, தேவிககுணடான மிகக துயரதை
பாாதது, அவளுககுப - பிரியமுணடாககுவதறகாக, அமமலை
திருமபவும நோககினா குளிாநத மனததுடன பகவான பாா
நிமிஷததில இமயமலை திருமபவும முனபோலாகிவிடடது பக்ஷி
ஸநதோஷமாகவும புஷடியாகவும, மாஙகளும காடுகளும பூதங
ஸிததாகளும சாரணாகளும ஸநதோஷமடைநதும இருநதனா த
தநதை முனபோலானதைக கணடபிறகு, பாாவதி மிகக ஸநதோஷ
அடைநதாள ஸநதோஷமும ஆசசரியமும அடைநத பாாவதிதே
எலலா லோகஙகளுககும எலலா ஜனஙகளுககும நனமைககாக, பி
கியும தேவதேவருமான மஹேஸவரரிடம ஸநதேகம கேடககக்ரு
பிரயோஜனமுளள பினவரும சொலலைச சொலலலானாள

'பகவானே! தேவஸரேஷடாகளுககும ஈஸவரரே! சூலாயுத
தைக கையிறபிடிததவரே! சிறநத சகதியுளளவரே! அநத நேத
ராககினி வெளிபபடடதனால எனககு மிகக ஆசசாயமுணடாயிற
தேவஸரேஷடாகளுககும ஈஸவரரே! இநதநெறறியில சூரியனுக
அகநிககுமமேலாக விளஙகும பெரிதான மூனறுவது நேததிரம எத
காகப பிரகாசிககிறது? பெரிதான நேததிராகநியினால எனது பி
வான இநதஇமயமலை எரிககபபடடது, திருமபவும நீ பாாததவுட
ஸவபாவமாகிவிடடது பகவானே! இநத ஸநதேகம என மனததி
உணடாயிருககிறது. தேவருககுந தேவரே! உமககு நமஸகார
அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறுள அநதத தேவி இ
வாறு சொலல, சஙகரா அனபுகூாநது அவளைபபாாதது, 'தேவியே
தாமநதெரிநதவளே! இனசொற சொலலுகிறவளே! அனபுளள
ளே! நீ ஸநதேகபபடடது ஸரி உனனைததவிர வேறு 1 யாரால எ
னைககேடக முடியும? வெளிபபடையாயிருநதாலும ரகஸயமாயிரு
தாலும உனவிருப்பததிறகாக நானசொலலுகிறேன பெணணரசியே
அதையெலலாம இநதசசபையில தெளிவாககேள அனபுளளவளே
நான எலலா உலகஙகளுககும முதலவன எனறறி மூனறு லோக
களும விஷணுவுககு எபபடியோ அபபடியே எனககும உளபட
வை சிறநத பெணணே! விஷணு படைபபவா, நான காபபவ
எனறறி நலலதாகடடும கெடடதாகடடும எனனை எபபோது தொ
கினறனவோ அபபோது இவவுலகமனைததும அபபடி அபபடியே
(நலலதாகவும கெடடதாகவும) ஆகிவிடும குறறமறற தேவி! உறு
யான தவமுளளவளே! நீ சிறுமியாதலால இநதரகஸயந தெரியாம

1 'கேநசித' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

ரயாடடுககு என கணகளை மூடினைய அதனால, சநதிர சூரியாகள லாமல உலகம பயததினால கலஙகிபபோயிறறு அனபுளள பாா யே! உலகததில சூரியனிலலாமல இருளமூடினபோது உலகத ரக்ஷிபபதறகு மூனறாவதுகணணை நான உணடுபணணினேன ரபுளளவளே! நீ ஸநதேகபபடட விஷயததைச சொனனேன தேகமிலலாமலிரு' எனறுசொனனா

இருநூறறுறுவது அதயாயம

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶவா ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஈஶவரருக்கு நான்கு முகமும் கரியகண்டமும் பிநாகமென்னும்வில்லும் விருஷப வாகனமுமிருப்பதன் காரணங்களும், ரிஷிகள் ஈஶவரரைத் துதித்ததும்)

தேவஶ்ரேஷடரானசஙகராருடைய ஸமயநதெரிநத உமாதேவி னவள, தனககுப பிரியமும உலகததிறகு நனமையுமான விஷயத ந மறுபடியுமகேடககககருதி, மஹாதேவரைபபாாதது, 'பகவானே! வஶ்ரேஷடாகளுககும ஈஶவரரே! எலலாததேவாகளாலும நமஸ ககபபடடவரே! பகவானனே நீா எநதககாரணததினால நானமுகரா ? பகவானே! உமது ஐநதிரமெனனும கீழததிசைமுகம பாாப றகு ஆசசரியமாயிருபபதேன? பகவானே! வடககிலும மேறகிலு ளளமுகஙகள பாாபபதறகு அழகாயிருபபதேன? தெறகிலுளள கம மேலேஜடைகளால வியாபிககபபடடுப பயஙகரமாயிருபப தன? மஹானுபாவரே! தோறறுவதறகுக காரணததைக கேடக ருமபுகிறேன ஈஶவரரே! இநத ஸநதேஹததை எனககுசசொல கடவீா' எனறுகேடடாள ஈஶவரா 'பெணணரசியே! நீதெரிநது ாளளவிருமபுகிறதை உனககுச சொலவேன முறகாலததில மிகக ாடியவரும உலகததை மிகவும நடுஙகசசெயகிறவரும பலததினால வமடைநதவரும ஆயுதஙகளினால கொலலபபடாதவரும ஆயுத னமையுளளவரும ஒருவாமேல ஒருவா அனபுளளவருமான ஸுந தாபஸுநதாகளெனனும இரணடு அஸுராகள இருநதனா அவா ள அழிபபதறகாக விசுவகாமாவினால எலலாவறறிலிருநதும எள ளவு எளளளவாக உயாநதஅமசஙகளை எடுததுப படைககபபட ளும உலகஙகளினால கொணடாடபபடடவளுமாகிய திலோததமை னற அபஸரஸ உணடானாள பூமியில நிகாறற அழகுளள அவள

தேவாகளினகாரியஙகளைச செயவதறகுமுன சிரிபபும விளையாட
உளளவளாய நான தவமசெயதுகொணடிருககுமபோது வநத
அனபுளளவளே! எனனை அவள பரதகஷிணம செயயுமபோது, 'அ
என௫ல வெகுமானிககபபடடுத தேவகாரியததைச செயவ
என௩ நினைதது அவளைபபாாககககருதி நாலுமுகஙகளோடிருநதே
கிழககிலுளள ஐநதிரமெனனும எனமுகமானது எபபோதும த
செயதுகொணடிருககும பயஙகரமும சிறநததுமாகிய எனது தெ
திசைமுகம பிரஜைகளை ஸமஹாரஞசெயயும அனபுளளவளே
எனது மேறறிசைமுகம எபபோதும உலகஙகளின காரியதை
பாாககும வடதிசைமுகம எபபோதும ஆசசரியகரமாக வேதஙக
ஓதிககொணடிருககும இநதவிஷயஙகள எலலாவறறையும உ
குச சொனனேன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறாய?' என
சொனனா உமை, 'பகவானே! சூலததைக கையில தரிபபவே
வரமளிபபவரே! உமதுகழுததில மயிலபோனற கருநிறம விளங
தேன? இதனைக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறனள மஹேசவர
'தேவியே! இதனை உனககுச சொலவேன, ஊககததுடன கே
[1] முனனொருயுகததில பலசாலிகளான தேவாஸுராகள அமுதத
காக வெகுகாலமவருநதிக கடலைக கடைநதனா வாஸுகியெனனு
நாகராஜனைக கயிறுகபபோடடுப பெருஙகடலைககடையுமபோது எ
லா உலகஙகளையும அழிககும விஷம அநதககடலில உணடாயிற
தேவாகளனைவரும அதைக கணடவுடன மனஙகுனறிபபோயின
தேவியே! லோகஙகளின நனமைககாக அநதவிஷம என௫ல விழு
ஙகபபடடது சிறநதவளே! அதனாலேதான, மயிலபோனற நீலநிற
எனகழுததில உணடாககபபடடது அபபோது முதலதான, நா
நீலகணடனெனறு சொலலபபடுகிறேன இதனை முழுதும உனககு
சொனனேன இனனும எனனகேடகவிருமபுகிறாய?' எனறுசொ
னா உமை, 'நீலகணடரே! எலலா உலகஙகளுககும ஸுகததை
செயகிறவரே! உமககு நமஸகாரம தேவருககுநதேவரே! எ
வரரே! அனேகம ஆயுதஙகளிருகக நீா பினாகததை வைததுககொ
ளககருதுவது ஏன? அதனை எனககுசசொலலககடவீா' எனறுகே
டாள மஹேசவரா, 'அழகான புனனகையுளளவளே! இநத ஆ
ததஙினவரலாறறை உனககுச சொலலுவேன அதில தாமம இரு

[1] 'இநதிரன எனதுபெருமையைவிருமபி வஜராயுததை எனமே
பிரயோகிகக அது கழுததை எரிததுககொணடு சென௩து; அதனால நீ
கணடனானேன' எனபது வேறுபாடம

து நீ கேள மஹாதேவியே! முனனொருயுகததில கணவரென
ு ஒருமஹரிஷி இருநதா அவா அறபுதமான தவமசெயயத
ாடஙகினா அனபுளளவளே! அவா அவவாறு கடுநதவமசெய
யபோது அவாதலையில நாளடைவில புறறு உணடாயிறறு புறறு
நததனால அவாதலையில மூஙகில முளைததது அவறறையெல
ம அவா தாஙகிககொணடு முனபோலவே தவமசெயதுகொணடிருந
 தவததினால பூஜிககபபடட பாமமதேவா அவருககு வாஙகொடுக
போனா பெணணாசியே! அவா அவருககு வாமளிதத பிறகு,
தமூஙகிலபபாாதது அதனால உலகததிறகு உபயோகம செயவ
ககுறிதது ஆலோசிததா ஆலோசிததபிறகு, அநதமூஙகிலை
தது விலலாககசசெயவிததா உலகஙகளைப படைததவராகிய
மமதேவா அபபோது விஷணுவிடததிலும எனனிடததிலும
மாததியமிருபபதை அறிநது விஷணுவுககும எனககுமாக இரணடு
களைத தநதா பினாகமெனபது என வில சாாஙகமெனபது
ஷணுவின வில மிகுதியுளளமூஙகிலினால காணடீவமெனனும
னறுவது வில உணடாயிறறு அதைச சநதிரனுககுககொடுததது
மமா திருமபத தம உலகமசெனறா குறறமறறவளே! 'இநத
ுததினவாலாறறை முழுதும உனககுசசொனனேன' எனறு
ானனா
 உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸவரரே! பினாகத
ு மிககவிருபபமுளளவரே! பூதஙகளுககதிபதியே! வேறு வாக
ஙகள அநேகமிருககையில அநதவிருஷபம உமககு வாகனமானது
ா? தேவரே! இது எனககுச சநதேகம இதனை எனககுச
ாலலககடவீா' எனறுகேடடாள மகாதேவா, 'எனககு விருஷ
ு வாகனமான வகையை உனககுச சொலவேன வெளுதத புன
கையுளளவளே! முன்ஸிருஷடியின ஆரமபததில பசுககள வெளளை
மாகவிருந்தன அநதபபசுககள பலமும தேககடடுமுளளவை
ாயக கொழுததுத திரிநதன அழகியமுகமுளளவளே! நான
நதககாலததில இமயமலையில உலகநனமைககாக ஒறறைககாலால
னறு கையைததூககிககொணடு தவமசெயதேன தேவியே! அப
ாது, கொழுபபுமிகுநதபசுககள கூடடமாக எனபககததில சுறறி
மவநது நானிருநதவிடததை இடிததன அவைகள செயதபிழை
னால எனககு மனககலககமுணடாயிறறு ஆதலால, அபபோது
கா்பமுளளமனததினால பசுககள எரிககபபடடன பசுககளுககு
நதக கொடிய விசனமவநதபோது, இநதவிருஷபம எனனிடததில
வணடிககொணடு கோபததை அடககிறறு. அபபோதுமுதலதான,

பசுக்கள் அடக்கமுள்ளவையும் பலநிறங்களுள்ளவையுமாயி
தேவியே ! இந்த விருஷபமட்டும் முதலிலிருந்தபடி வெண்ணிற
யிருக்கிறது , அப்போதுமுதல்தான், எனக்குவாகனமாகவும் கொ
யாகவும் ஏற்படுத்தப்பட்டது அதனாலேதான், தேவர்களும் மே
களும் என்னைப்பசுபதியாகச் செய்தனர் தேவியே ! அப்போ
நான் கோபம்தெளிந்து பசுபதியுமானேன் ' என்று கூறினார்

இருநூற்றேழாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ஈசுவரர் மயானத்தி
வஸிப்பது, உருவம் உக்ரமாயிருப்பது, சிரத்தில் பிறை
தரிப்பது இவற்றின் காரணங்கள்)

உமை, 'பகவானே ! ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் ஈஶ்வரரே! சூ
தைக்கையில்தரிப்பவரே ! விருஷபக்கொடியுள்ளவரே ! விசித்திர
மங்களகரமுமான அழகியவீடுகளில் மற்றப்பிராணிகளிருக்கை
மயிர்களாலும் எலும்புகளாலும் அருவருக்கத்தக்கதும் [1] நூற
கணக்கான மண்டையோடுகள்நிரம்பினதும் நரிகளும் கழுகுக
சேர்ந்திருப்பதும் பிணப்புகையினால் மூடப்பட்டதும் சிதைக
அக்நிகளால்விகாரமானதும் கொடியதும் பயங்கரமானதும் போ
தகாததுமான மயானத்தில் நீர் ஸந்தோஷமாயிருப்பது ஏன்? பா
வும்வழங்காத இப்படிப்பட்ட சவங்களபோடுமிடத்தில் நீர் எப
விளையாடுகிறீர்? தேவரே! எனக்குஇந்தச்சந்தேகமிருக்கிறது அத
எனக்குச் சொல்லக்கடவீர்' என்றுகேட்டாள் மகாதேவர், ' தே
ஆ ! ஆ ! உனக்குச் சொல்வேன். ஊக்கத்துடன் கேள் சுத்தம
புன்னகையுடையதேவியே ! சிறந்தவளே ! முன்னா நான இருப்ப
காகச் சுத்தமான இடத்தைத்தேடி வெகுகாலம்கடந்தும் மிகப்பரி
த்தமானஇடம் கிடைக்கவில்லை எனக்கு இந்த எண்ணமுண்டாயிரு
காலத்தில், மிக்கபயங்கரமானகலக்கமுள்ள பரமதேவர் எனஎதி
வந்துநின்றார் அப்போது, கொடியதும் உலகங்களுக்குப் பயத்தை
தருவதுமாகிய பூதஸ்ருஷ்டி எங்கும் உண்டாயிற்று. பலநிறங்க
பலவடிவங்களும் கொடியகோரப்பற்களும் பிசாசங்கள் ராக்ஷஸ
ளினமுகங்களுமுள்ளவையும் அடிப்பவையும் பிராணிகளின் உயி
எடுப்பவையுமான பூதங்கள் பிராணிகளை அதிகமாகக்கொன்று இங்

[1] பின்னும் வருவதால் ஒருசொல் விடப்பட்டது

்கும திரிநதன இவவாறு பிராணிகள பேரனதனுல உலகம அழி
ேபோது, பிதாமஹா அதறகுப பரிகாரம செயவதறகாக எனனை
பறறை அடககச சகதியுளளவனெனறு நினைததது அநதவேலையில
மிததா அனபுளளவளே ! நானும பிராணிகளின நனமைககாக்
றத ஏறறுககொணடேன தேவியே ! பிறகு, அநதபபூதஙகளி
—முணடான பயததிலிருநது பிராணிகளைக காபபாறறினேன
்றமறறவளே ! இநதமயானததைவிடப பரிசுததம ஒனறுமிலலை
ிதாகளின் ஸஞசாரமிலலாமையால மயானம மிகப பரிசுதத
னறு நினைககபபடடது சிருஷடிககபபடட அநதப பூதஙகளை
ன மயானததில நிறுததினேன, அனபுளளவளே ! அஙகிருநது
ணடு எலலாப பிராணிகளின பயததையும போககுகிறேன.
்க்குப பூதஙகளைவிடடிருககப பிரியமிலலை ஆதலால, எனமனம
ானததிலிருபபதில விருபபமுறறிருககிறது பரிசுதததைவிரும
பிராமமணாகள மயானததை எபபோதும பரிசுததமெனறு
ாலலுகினறனா தவமசெயகிறவாகளாலும மோக்ஷததைககருது
வாகளாலும மயானம எபபோதும அடையபபடுகிறது அனபுள
ளே ! அது [1] வீராகளுடைய ஸதானமாயிருபபதாலும அதனை
்ககு இடமாகச செயதுகொணடேன (அதறகு) அனேகங கபா
்கள நிரமபிப பயஙகரமாயிருபபதே அழகாயிருககிறது உசசிப
ாதிலும காலைமாலைகளிலும ருததிரரைத தேவதையாகவுடைய
ருவாதிரை) நக்ஷததிரததிலும தீாககாயுளை விருமபுகிறவா அசுத
துடன அஙகே போககூடாதெனபது நிசசயம பூதஙகளிஞ
ணடான பயததைப போககுவதறகு எனனைததவிர மறறொருவ
் முடியாது நான அஙகிருநதுகொணடு ஒவவொருநாளும ஜனங
ரெலலாம காபபாறறுகிறேன என கடடளையினுல இஙகுளள
ஙகளின கூடடஙகள யாரையும கொலலுவதிலலை உலகஙகளின
மைககாக அநதப பூதஙகளை நான மயானததில ஸநதோஷபபடுத
கொணடிருககிறேன இதனை முழுதும உனககுச சொனனேன
ானும எனன கேடக விருமபுகிருய ?" எனறு சொனனா

உமை, 'பகவானே ! தேவருககுநதேவரே ! ஈசுவரரே ! முககண
ரே ! வருஷபதவஜரே ! உமது உருவம செமமடடைநிறமும விகார
்பயஙகரமும சாமபறபூசபபடடதும விகாரமானகணகளும கூரான
ரபபறகளுமுளளதும ஜடைவியாபிததததும புலியின வயிறறுத
ாலை உடுததததும செமமடடைநிறமான மீசைஅடாநததும கோப

1 தாநதரிகமதஙகளுள ஒருவகையாா

முள்ளதும்[1] சூலம் பட்டிசமென்னும் ஆயுதங்களோடுகூடி உக்கி
மாயிருக்கிறது இப்படிப்பட்ட உருவம் எதற்கு? அதனை எனக்கு
சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்டாள் மஹேசுவரர், 'அதனை உனக்கு
சொல்வேன் அதனை நீ ஊக்கத்துடன் கேள் அன்புள்ளவளே! உல
தில் குளிர்ச்சி வெப்பமென்ன இரண்டுதன்மைகளுள்ளன அவற்றி
பற்றப்பட்ட இவ்வுலகமனைத்தும் [2] ஸௌம்யமும் [3] ஆக்நேயமும
றது ஸௌம்யரூபம் விஷ்ணுவினிடத்திலும் ஆக்னேயரூபமெ
டத்திலும் எப்போதும் நிலையாயிருக்கின்றன இந்த தேகத்தி
நான் எப்போதும் எல்லாஉலகங்களையும் தாங்குகிறேன் தேவியே!
கிரமானவடிவமும் விரூபமானகண்களும் சூலபட்டிசங்களென்
ஆயுதங்களுமுள்ள ஆக்நேயமென்னும் எனது ரூபம் உலகத்தின்
மைக்காக ஏற்பட்டது அழகிய முகமுள்ளவளே! இந்தஉருவத்
விட்டு நான் மாறுவேனாயின் எல்லா உலகங்களுக்கும் தடுமாற்றமு
டாகிவிடும் ஆதலால், உலகத்தின் நன்மையைவிரும்பி நான் இ
ரூபத்தைத் தரித்திருக்கிறேன் தேவியே! இதனை உனக்குச்சொ
னேன் இன்னும்என்னகேட்கவிரும்புகிறாய்?' என்றுசொன்னார் உ
'பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈசுவரரே! சூலத்தைக் கை
தரிப்பவரே! வ்ருஷபக்கொடியுடையவரே! உமது தலையில் சந்
னது பிறை விளங்குகிறதே, அது எதற்காக? தேவரே! அ
நான் கேட்கவிரும்புகிறேன் சொல்லக்கடவீர்' என்று கேட்ட
மஹேசுவரர், 'சிறந்தவளே! அதன்காரணத்தை நான் உனக்கு
சொல்வேன், கேள் தேவியே! வெளுத்த புன்னகையுள்ளவளே
முன் ஒருகாரணத்தினால் தக்ஷயாகத்தைக் கெடுப்பதற்காக ந
பூதங்களால் சூழப்பட்டுக் கோபமுற்றிருந்தேன் அந்தச் சிற
யாகத்தில் ஹவிர்ப்பாகங்காரணமாக வந்த போரில் யாகத்தில் ப
வாங்கிக்கொண்ட தேவர்கள் என்னால் அடித்துத் துரத்தப்பட்ட
தேவியே! குற்றமில்லாமலிருந்தும் கோபமுற்ற என்னால் அ
மிகவும் பீடிக்கப்பட்டும் கால்கட்டைவிரலால் உதைக்கப்பட்டுமிரு
சந்திரன் அவ்வளவு தீங்குசெய்யப்பட்டும் என்னைப்பார்த்து
வார்த்தையாகவே வேண்டிக்கொண்டான் அன்புள்ளவளே! ப
னிட்டு அதனை நான் நினைக்கும்போது வருத்தமுண்டாயிற்று.
போதுமுதல் நான் சந்திரனைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டி
கிறேன் இப்படிச்செய்வதனாலேதான் என்பாவமநீங்குமெனப்தும

[1] இரட்டித்தலால் ஒருசொல் விடப்பட்டது
[2] சந்திரன் போன்றது [3] அக்னிபோன்றது

ணம அதனல, அபபோதுமுதல எனதலையில சநதிரன எப
ாழுதும காணபபடுகிருன' எனறுசொனனா. தேவஸரேஷட
ன சஙகரா இவவாறுசொலலுமபோது, மகரிஷிகள ஆசசரியம
டைநது அஞசலிவரிசைகளுடன சிறநதவாககுககளிஞல ஈஸவர
ததுதிககததொடஙகினா 'சஙகரரே! நமஸகாரம எலலாவற
றகும ஈஸவரரே! உலகமனைததிறகும தநதையே! நமஸகாரம
வருககும முதலதேவராயிருபபவருககு நமஸகாரம சநதிர கலை
ததரிபபவரே! நமஸகாரம மிககக்கொடியதறகும கொடியவரே!
ஸகாரம சஙகரரே! ருததிரரூபியான உமககு நமஸகாரம
ககசாநதமுளளவருககும சாநதமானவரே! நமஸகாரம சநதிர
க காபபவரே நமஸகாரம உமாதேவியோடுகூடிய தேவருககு
ஸகாரம நானமுகரே! உமககு நமஸகாரம பூதபதியே! சம
வே! கஙகாதரரே! நமஸகாரம முததலைசசூலததைக கையில
பபவருககு நமஸ்காரம நாகாபரணருககு நமஸகாரம விரூபா
ருககு நமஸகாரம தகஷயாகததை எரிததவரே! நமஸகாரம
நேககணஙகளுடையவருககு நமஸகாரம உலகததைரகஷிபபவரே!
ஸகாரம ஈஸவரருடையமகிமையும ஆசசாயம ஈஸவரருடைய
ருபையும ஆசசாயம இபபடி தாமததை முதனமையாககொண
ருபபதும தேவருககுநதேவரான ஈஸவரருககே தகும' எனறனா.
வவாறு ரிஷிகள துதிககுமபோது காலமதெரிநத உமாதேவியான
ள ரிஷிகளினசநதோஷததிறகாகச சமபுவைபபாாதது உலகததிறகு
கக அனுகூலமான சொலலைச சொலலலானள 'பகவானே! தேவ
ரேஷடாகளுககும ஈஸவரரே! எலலா உலகஙகளாலும நமஸகரிக
பபடடவரே! இநத ரிஷிககூடடஙகளுககும எனககும விருபபத
தச செயவதறகாக வாணுஸரமஙகளுககு ஏறபடுததபபடட தாமங
ளை முழுதும சொலலககடவீா தேவஸரேஷடரே! திருபதியுண
ாகவிலலை உமதுசொலலை இனனும கேடகவிருமபுகிறேன பிர
வே! தேவருககுமாஸவரரே! 'இவள ஒறறுமையாகததாமததைச
செயபவள' எனறும, 'பகதியுளளவள' எனறும நினைதது உலகங
ளின நனமைககாகச சொலலககடவீா சஙகரரே! எலலாவறறை
ம தெளிவாகச சொலலவேணடுகினறேன' எனறு கேடடனள

இருநூறறேட்டாவது அதயாயம

தானதர்மபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி. வர்ணாஶ்ரம தர்மங்கள்

மஹேஶவரா, 'தேவியே! ஆ! ஆ! உனமனததிறகு விரு
டானததைச சொலவேன வாஞாஶரமஙகளைசசோநத தாமங
எலலாவறறையும முழுதும கேள பிராமமணா, க்ஷததிரியா, வை
யா, சூததிரா என்று வாணஙகள நானகுவகை உலகததை நடத
கருதின பிரமமதேவரால முதலில பிராமமணாகள படைககபபட
னா அவாகளுககுரியகாமஙகளும சாஸதிரஙகளில விதிககபப
டன இவவுலகமெலலாம ஒரேவாணமாயிருககுமாயின அழிந
போம தேவியே! அதனுல, நாலுவாணஙகளும சோநதுபடைக
பபட்டன பிராமமணாகள முகததிலிருநது உணடாககபபட்டன
அதனுல, அவாகள சொலதிறமையுளளவாகள க்ஷததிரியாகள கைக
விருநதுபடைககபபட்டனா அதனுல, அவாகள கைவனமையுள
வாகள வைசியாகள தொடையிலிருநது உணடாயினா அதனு
அவாகள [1] வாாததையினுல ஜீவிபபவாகள சூததிராகள பாதஙக
விருநது உணடாககபபட்டனா அதனுல, அவாகள ஊழியஞசெ
பவாகள தேவியே! நானகு வாணஙகளின தாமஙகளையும தொழி
களையும ஊககததுடன கேள பராமமணாகள உலகஙகளை
காபபதறகாகப படைககபபட்டவா அதனுல, அவாகள பூமிதே
ாகளெனறு சொலலபபட்டனா தம நனமையைக கருதுகி
யாரும பராமமணாகளை அவமதிககலாகாது தேவியே! தான
ததையும தவததையும எபபோதும நடததுகிறவாகளாகிய பிரா
மணாகள இராமறபோவாராயின [2] இரணடு லோகஙகளும நி
யிலலாமறபோமெனபதுதான சுருககம உலகஙகளுள பிராமம
ஜனமமட்டும பெறுதறகரிதெனறு நினைககபபடுகிறது பிராமமண
கலவியிலலாதவனு யிருநதாலும பொருளிலலாதவனு யிருநதாலு
எபபோதும பூஜிபபதறகுரியவன காமததினுலும லோபததி
லும மதிகெட்டுப பிராமமணாகளை அவமதிததும இகழநதுமகோ
மூட்டியும அடிததும பொருளைபபறிததும இழிதொழிலகளைசசெ
விததுமிருககும இழிநதவனுமமூடனுமான மனிதன எனனையே அ
மதிபபவனும இகழகிறவனும கோபமூட்டுகிறவனும அடிபபவனு

1 பயிா, பசுககாததல, வாததகம 2 இமமையும மறுமையும

பொருளைப்பறிப்பவனும் புத்தியில்லாமல் என்னையே [1] இழி
ழியில் ஏவுகிறவனுமாகிறான் வேதமோதுவதும் யாகஞ்செய்வ
கொடுப்பதும் பிராம்மணனுக்குத் தர்மங்களென்றும் ஓதுவிப்ப
யாகஞ்செய்விப்பதும் தானம்வாங்குவதும் பிராம்மணனுக்கு
ருத்திகளென்றும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன பொய்யாமை அடக்கம
ம தூய்மை என்னும் இவை அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ள தன
கள் அறுசுவைப்பதார்த்தங்களையும் தானியங்களையும் விற்பதும்
ட்டில்லாதபோது சூத்திரனுடைய அன்னத்தைப் புசிப்பதும்
திரப்பெண்ணை அடைவதும் பிராம்மணனுக்கு மறுக்கப்பட்டன
போதும் தவஞ்செய்வதே பிராம்மணனுடைய தர்மமென்பதில
தேகமில்லை பிரம்மதேவர் பிராம்மணனைத் தர்மத்திற்காகவே
து தவவன்மையினால் முதலில் உண்டாக்கினர் உபநயனமும் எப
தும் ஜலத்தை வைத்துக்கொள்வதும் சாஸ்திரத்தைக் கேட்பதும்
தமோதுவதற்காக பரமசாரி விரதமிருப்பதும் அவனுடைய தர
கள், அக்நிகார்யமும் நித்யமாக யஜ்ஞோபவீதம் தரிப்பதும் முக
மான தர்மங்கள் சூத்திரான்னத்தை விடுவதும் ஙனமாக்கத
ப பிடிப்பதும் நித்ய உபவாஸமிருப்பதும் இந்திரியங்களை
பதும் பிராம்மணனுடைய முக்கிய தர்மங்கள் [3] பகைவரை
டுபவளே [1] வீட்டிலிருந்து இல்லறத்தை நடத்துகிறவனுக்கு
டை விளக்கிவைப்பதும் மெழுகிவைப்பதும் அதிதிகளி
அன்புவைப்பதும் மூன்றக்நிகளையும் வைத்திருப்பதும் சாஸ
விதிப்படி [4] இஷ்டிகளையும் பசுபந்தங்களையும் செய்வதும்
கியமான தர்மங்கள் மனைவியும் கணவனும் ஒத்தொழுகுவது
ன இல்லறத்தோரின் கடமை இவ்வாறு கிருஹஸ்தாச்ரமத்தி
ந்து தர்மத்தைக் காப்பது பிராம்மணனுடைய கடமை தேவி
[1] க்ஷத்திரியனுக்கு உரிய தர்மம் உன்னால் கேட்கப்பட்டதே
னையும் உனக்குச் சொல்வேன் தேவியே [1] ஊக்கத்துடன் கேள்
வியே [1] பிராம்மணனுக்குப் பிறகு, பிராம்மணனை ரக்ஷிப்பதற்காக,
த்திரியர்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றனர் உலகத்தில் க்ஷத்
யர் இல்லாமற்போவாராயின் உலகமே கீழ்மேலாகிவிடும் க்ஷத்
யர்கள் காப்பதனால்தான் உலகம் நிலைபெற்றிருக்கிறது அந்த

1 'நிந்திதே' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது
2 'காமாணி' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது
3 'பாந்தபே' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது
4 இரண்டும் சிறிய யாகங்கள்

க்ஷத்திரியனுக்கும் அத்யயனம் தானம் யாகம் இவை தர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அசக்தர்களைக் காப்பதும் துஷ்டர்களைத் தண்டிப்பதும் சிஷ்டர்களைப் போஷிப்பதும் ஆறுகர்மங்களைச்செய் ஜீவிப்பதும் அவனுடைய கர்மங்கள். உற்சாகமும் ஆயுதமபிடி ஜீவிப்பதும் வேலைக்காரரைக் காப்பாற்றுவதும் எடுத்தகாரியத் வீணாபோகாமையும் நல்ல குணமுள்ளவனாயிருப்பதும் பட்டண ஜனங்களுக்கு நன்மைசெய்வதும் அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ள மங்கள். எப்போதும் வியவகாரங்களைத் தவறாமல் பார்ப்பவ [1] ஆறுகுணங்களில் ஊக்கமுள்ளவனும் ஏழைகளுக்குத் திரவியங் டுப்பவனுமாகிய அரசன் சிறந்த புண்ணியத்தை அடைவான் வாறு முன்னோர்களால் செய்கையின் முறையை அநுஸரித் தாமம் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. 'தேவியே! வைசியர்களும் படியே உலக வாழ்க்கைக்கு உபயோகமாக ஏற்படுத்தப்பட்டி கின்றனர். மற்ற வருணத்தார்கள் அவர்களைப்பற்றியே ஜீவிக்கி னர். ஏனெனில், அவர்கள் பிரத்தியக்ஷமாகப் பலன்களைக் கொ பவர். ஆதலால், வைசியர்கள் இராவிடின் மற்றவர்களுமிரார். அ களுக்கும் அத்யயனம் தானம் யாகம் இவைகள் தர்மங்களாக வி கப்பட்டிருக்கின்றன. எப்போதும் பசுக்களைக் காப்பதும் பயிரி தும் வைசியனுடைய தொழில்கள். இருபிறப்பாளராகிய இம்மூ வர்ணத்தாரும் அக்நிஹோத்திரம் செய்யவேண்டியவர்கள். வா கம் ஸனமார்க்கத்திலிருப்பது அதிதிகளை ஆதரிப்பது பிராமண களை நலவரவுவிசாரிப்பது ஆகிய இவை வைசியர்களுக்கு இயற்கை யுள்ள தர்மங்கள். வைசிய தர்மத்திலிருந்து வர்த்தகத்தை நடத் வைசியர்கள் எள்ளையும் வாசனைப் பொருள்களையும் சுவைகளையும் வகையிலும் விற்கலாகாது. எல்லா விருந்துகளையும் ஆதரிப்பதும் விலும் பகலிலும் இயன்றவரையில் தர்மார்த்த காமங்கள் மூன்றை நடத்துவதும் அவர்களின் தர்மங்கள். தேவியே! அவர்கள் இவ் உலக வாழ்க்கைக்காகவே பிரம்மதேவரால் படைக்கப்பட்டனர். படியே, சூத்திரர்கள் எல்லாருடைய தர்மங்களுக்கும் ஸகாயமா படைக்கப்பட்டனர். சூத்திரர்களில்லாவிடில் வேலைசெய்கிறவ இல்லை. முந்திய மூன்றுவர்ணத்தாரும் சூத்திரர்களைக்கொண்டே காமங்களெல்லாவற்றையும் நடத்துகிறவர்களாகச் சொல்லப்படுகி னர். பிராமணன் முதலான வர்ணங்களுக்குப் பணிசெய்வ வர்த்தகம், கைத்தொழில், சிற்பம், நடனம் இவை சூத்திர தர்

[1] ஸபாபர்வம் 14-ம் பக்கம் 15-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காணுக.

னறு சொலலபபடுகினறன தீஙகுசெயயாதவனும் சிறநதஒழுக ளளவனும தேவப பிராமமணாகளை வநதனம செயபவனுமாகிய திரன-தனதாமததிஞலேயே விருமபினபுணணியபலனகளை அடை ன இதைபபோனற வேறுதாமஙகளும சூததிர [1] தாமஙகளாகச லலபபடுகினறன அழகானமுகமுளளவளே! உலகததில சூத ாகளும இவவகையாகக காமஙகளுககுரியவாகளாகவே படைககப டனா தாமததை அனுஷடிபபவளே! இநநானகுவாணஙகளுக மறுமையிலும வாணதாமததிறகுரியநலலலோகஙகள படைககப டிருககினறன, அபபடியே சரியாக அனுபவிககபபடடுவருகின இநத வாணஙகளின தாமஙகளையும அவாகளினதொழிலகளையும டகவிருமபின உனககுச சொனனேன இனனும எதனைக கேடக நமபுகிருய?" எனறுசொனஞா உமை, 'பகவானே! தேவருக தேவரே! ஈஸவரரே! வருஷபதவஜரே! பிரபுவே! உமககுநமஸ ரம ஆஸரமஙகளின தாமஙகளை நானகேடகவிருமபுகிறேன' எனறு ானஞள மகேஸவரா, 'தேவியே! வேதஙதெரிநதவாகளால ஆஸ மஙகளுககுவிதிககபபடட தாமஙகளைச சொலலுகிறேன, ஊககத டனகேள நானகு ஆஸரமஙகளுள கிருகஸதாஸரமததின தாமத த நடததுமகிருஹஸதன மேலானவன [2] ஐநது யஜஞஙகளைசசெய து, ஸநானசெளசமசெயவது, தனமனைவியோடு திருபதியா ருககை, சோமபர்மை, ருதுகாலததிலபுணாவது, தானம, யாகம, வம, தேசமவிடடுபபோகாமை, வேதாதயயனம, அகநிஹோததிரம, திதிகளிடம கணணேடடம, கூடியவரையிலவேணடினவாகளைப சிபபிததல, மனததிஞலும சொலலிஞலும செயகையிஞலும எலலா ரயும ஆதரிபபது இவை அவனுககு இருககவேணடியவை இவை பானற மறற நறகருமஙகளையும ஜீவனததிறகுககஷடமிலலாத கிரு ஹஸதன செயயககடவன -இவவாறுநடககும கிருஹஸதனுககுப ணணியலோகஙகள உணடெனபதில ஸநதேகமிலலை அவவாறே, ானபபிரஸதனுககும அழியாத தாமஙகள சொலலபபடடிருககின ன மனவுறுதியோடு நிசசயமசெயதுகொணடு வீடடிலிருபபதை டுக காடடிலுளள சிறநத நலலபதாாததஙகளைககொணடே விககவேணடுமெனபது அவனுடைய நிலைமை தரையில படுபபதும டைதரிததலும தோலமரவுரி ஆடையுடுபபதும தேவதைகளுககும திதிகளுககும ஸதகாரமசெயவதும பெருநதானபஙகளையும வெறும

1 'தாஸ்தாமா' எனறு பாடம கொளளபபடடது
2 ஆதிபாவம் 559-ம் பககம குறிபபிறகாணக

யிருப்பதும் அக்நிஹோத்திரமும் மூன்றுகாலஸ்நானமும் அவ
னுக்கு கடமைகளாகவிதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன புலன்களையடக்குவ
பொறுமையும் சுத்தமும் அவனுக்கு இயற்கையாயுள்ள தாமங்க
இப்படியிருந்து உயிர்நீங்கினால் அவன் தேவலோகத்தில் கொண்டா
படுவான் தேவியே! யதிகளின் தாமங்களும் அப்படியே யதியான
வீட்டைவிட்டு எங்கேயாவது இருக்கவேண்டும் பொருளில்லாமை
முயலாமையும் எல்லாச்சுத்தங்களும் கள்ளமில்லாமையும் எங்
பிக்ஷையெடுப்பதும் எந்ததேசத்திற்கும்போவதும் எப்போ
தியானத்தை விடாமலிருப்பதும் (யோகத்தினால்) தேகத்தைச் சு
மாகவைத்துக்கொள்வதும் பொறுமையும் தயையும் தத்வஜ்ஞா
தில் செல்லும் புத்தியுடைமையும் ஸந்யாஸிக்குவிதிக்கப்பட்ட தா
களாகும் தேவியே! 1 பரமசாரியாயிருப்பவனும் அவனுடை
இரண்டாவது ஜன்மமாகிய உபநயனமுதல் பிக்ஷையெடுத்து ஐம்பு
களையும் அடக்கித் தன்குருவுக்குப் பணிவிடைசெய்யவேண்டும்
போதும் எல்லாவிடங்களிலும் குருபூஜையைச் செய்யவேண்
பிக்ஷையெடுப்பது அக்நிசுஶ்ரூஷைசெய்வது எப்போதும் ஸ்நா
செய்வது வேதமோதுவது இவை அவனுக்கு இயற்கையாயுள்
தாமங்கள் அவன்செய்கை பிராணனுள்ளவரையிலும் குருபணிவி
தானென்பது நிச்சயம் குருவில்லாதபோது அவர்புத்திரனிடத்
குருவினிடத்தில் நடப்பதுபோல நடக்கவேண்டும் இப்படியிருந்த
அந்தப் பிரமசாரியான பிராம்மணனும் பரிசுத்தமான உலகங்க
அடைவான் தேவியே! ஆஶ்ரமத்திலிருப்பவர்களின் தாமத்தை
உனக்கு இப்போது சொன்னேன் உலகத்தில் நான்கு ஆஶ்ரமங்க
தாம நியாயமாக ஏற்பட்டிருக்கின்றன அவற்றை உனக்குச் சுரு
மாகச் சொன்னேன் இன்னும் என்ன கேட்கவிரும்புகிறாய்?" என
சொன்னார்

இருநூற்றேழ்பதாவது அத்யாயம்

தானதாமபாவம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ரிஷி தர்மங்கள்)

உமை, 'பகவானே! தேவருக்குத்தேவரே! ஈஶ்வரரே!, தி
புரமழித்தபிரபுவே! சங்கரரே! இந்த ரிஷிக்கூட்டம், 'தவம் தவ
என்று தவமீட்டுவதையே தலைமையாகக்கொண்டு இடைவிடாம
தவஞ்செய்வதினாலேயே வருத்தப்படுகின்றன. அந்தத் தாமத்தி

1 இது நைஷ்டிகபரமசாரியைப்பற்றியது

கககணமயாது ? அதனவரலாறு எபபடிபபடடது ?' அதனை நான
டகவிருமபுகிறேன வரஙகொடுபபவரே ! அதனை எனககு உரைக
கடவீா' எனறு சொனனுள. பாாவதி இவவாறுசொலலுமபோது,
கௗனைவருமமனமகிழநது, அதில ஊககததுடன, ' நலலது ! நல
து !' எனறு சொனனுர்கள ரிஷிதாமஙகளைககேடகும பாாவதியை
கள கொணடாடினா 'தேவியே ! உனனனுகிரகததிறைல நாங
எஙகளுககு முககியமான இததனைதக கேடகபபோகிரும
ாது பாதஙகளினகிழ அடுதத நாஙகளனைவரும பாககியமபெற
ம' எனறு எலலாரும தேவியை வாககினுல துதிததனா மஹேஸ
ா, 'சிறநதமகிமையுளளவளே! நலலமனமுளளவளே! நீ கேடகக
துவது நியாயம ஆ ! ஆ ! சுததமானபுனனகையுளளவளே! ரிஷி
மததை உனககுசசொலவேன வானபரஸதாஸரமததையடைநத
ரிதாகளால பலவகைததாமஙகள செயயபபடுகினறன ரிஷிதா
பலவகைகளும பலகிளைகளுமுளளது, அழியாதது எலலா
கஙகளையும அடைவதறகாகததான ரிஷிகளால பெருமபாலும
ம செயபபபடுகிறது தேவியே ! அவவாறு அனுஷடிககுமரிஷி
ின தாமததின முறையைககேள முதலில கிருகஸதாஸரமததி
நது நனமககளைபபெறுவதனுல பிதருககளினகடனைததீாதது
னவியினஉபயோகததை முடிததபிறகு,ஒரு காரணமபறறிவீடடை
டவேணடும உறுதியுடன மனததை அடககி உதஸாஹததை முதன
யாககொணடு மனைவியுடனகூடவோ தனிததோ வனவாஸததிற
போகவேணடும நதிகளுமகாடுகளுமுளளவையும அஜஞான த
தத தீாபபவையும பெருமபாலும புணணியதீாததஙகளும தேவால
கருமுளளவையுமான சிறநதபுணணியப பிரதேசஙகளுககுச
னறு சாஸதிரமுறை தெரிநதுகொணடு சாஸதிரபபிரகாரம தீக்ஷை
யதுகொளளவேணடும தீக்ஷைசெயதுகொணடபிறகு, மனம
யாமல அனுஷடானமசெயயவேணடும காலையில எழுநதிருபப
ம சரீரசுததிசெயதுகொளவதும எலலாததேவாகளையும நமஸ
பபதும தேசததில (கோமயம) பூசிககொளவதும தவறுதலில
மையும பாவஙகளைவிடுவதும காலைமாலைகளில சாஸதிரபபடி ஸரி
ன காலததில ஸநானசௌசஙகளும அகநிஹோததிரமும செயய
வணடும ஜடையையும மரவுரியையும தரிததலவேணடும ஸமித
ககளுககும புஷபஙகளுககுமாக எபபோதும வனததில திரிவதும
தகாலததில வாலநெறகளை ஸமபாதிபபதும காயகளையும கிழஙகு
ளயுமசோபபதும ஆஸரமததை எபபோதும சுததமாக வைததிருப

பதும் அவனுககுத தாமமெனறு சொலலபபடுகினறன அ
களிடததில அனபும எபபோதும அவாகளைத தேடுவதும பாதத
தையும ஆஸனததையுமகொடுததுப பூஜிததது அவாகளை ஆகாரத
களைப்பதும காட்டிலுளள பதாாததஙகளைச சமைபபதும அ
அநதககாலஙகளில பிதருககளையும தேவர்களையுமபூஜிதது, அ
பிறகு, விருநதோமபலும வானபாஸதனுககுரிய பழமையான தா
தாமகோஷடியில சிஷடாகளுடன தாமததையும ஆததததையும
றிபபேசுவதும வநதவருககு இருபபிடஙகளகொடுபபதும தரையி
வதுகலலினமேலாவது படுபபதும வரோதபவாஸங்களைசசெயவ
புலனகளை அடககுவதும பொறுமையும பகலிலுமிரவிலும தகக
சுததமசெயதுகொளவதும தாமததைச சிநதிபபதும, வனததிலு
வாகளுககுப பொதுவாயுளள தாமஙகளாகப பூாவகாலததில கண
யபபடடன இனியபுன்னகையுளளவளே! இவவாறு முயனறுகொ
டிருபபவனுககுப பிராணவியோகம நோநதால ஸவாககலோகத
வசபபடுததுவான குறறமறறவளே! அஙகே தேவஸதிரீகளுட
சோநது அவனுககுளளஸுகானுபவஙகள தெரிநதவையே அ
ஸவாககததிலிருநதுவிழுமபோது மனிதாகளிற சிறநதவனுகப பி
பான தேவியே! இவவாறு வானபாஸதாகள எலலாருடைய தா
களையும முழுதும உனககுச சொனனேன இனனும எனனகே
விருமபுகிறுய ?" எனறுகேடடனா உமை, 'பகவானே! தேவ
குநதேவரே! ஈசுவரரே! ரிஷிகளுடைய சிறநதநடககையையும அ
களின விசேஷதாமஙகளையும கேடகவிருமபுகிறேன எனககு அ
உறசாகமிருககிறது' எனறு கேடடனள மஹேசுவரா, 'தேவி
நான அதனை உனககுச சொலவேன, ஊககததுடனகேள வ
தில எபபோதும வஸிபபவரும வனததில விருபபமுளளவருமா
வானபிரஸதாகளான மஹாரிஷிகள வனததை ஆசாரியனைபபோ
அடுததுவஸிககவேணடுமெனபது நிசசயம [1]விரசயனததையும [2]
ஸதானததையும எடுததுககொணடும விரதஙகளையும உபவாஸங்க
யும மிகுதியாககொணடும கரீஷமகாலததில பஞசாககினமததி
தவம செயதுகொணடும தினநதோறும பஞசமஹாயஜஞஙகளை
செயதுகொணடும தாசபூாணமாஸஙகளெனனும இஷடிகளைசசெய
கொணடும பனிககாலததில தவளைகளபோல ஜலததிலபடுதத
பாசிககொடிகளின கொழுநதுகளைபபுசிததும மாவுரிஆடையுடுத
மானதோலபோாததும சாதுாமாஸயமசெயதும தேவதாபூஜைக

[1] அசைவினறி உறுதியுடனபடுபபது [2]அசைவினறி உறுதியுடனிறப

தாமஙகளையும செயதும வனததிலிருநதுகொணடும இவவாறு
ா மிகபபெருநதவம செயகினறனா இவவாறு நலலகாமம செய
ன பிறகு ஸவர்க்கத்திறகுப போகிறுன அங்கும வெகுநீணட
லம ஸுகமாக விளையாடிககொணடிருநது பிறகு மானிடலோகததி
ம் தானபோகஙகளுளளவனுகப பிறக்கிறுன். வெளுததபுனனகை
ளவளே! சிறநததவமுளள இவாகளைபபறறி உனககுச சொன
ன' எனறுசொனனா

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஸவரரே!
வாகளுள மனைவிகளோடிருபபவா எவரோ அவாகளின அனுஷ
ானம எபபடிபபடடது? அதனைஎனககுசசொலலவேணடும்' எனறு
டடனள. மஹேஸவரா, 'தேவியே! சிலா விநதியமலைசசரிவுகளி
ம சிலா நைமிசாரணயததிலும சிலா புஷகரக்ஷேததிரததிலும
றுமசிலா நதிககரைகளிலும வனஙகளிலும இருநது ஏகபததீவரத
ளளவாகளாகிப பெருநதவம செயகினறனா அவாகளனைவரும சாஸ
ரததிறசொனனபடி சிறநததவமசெயகினறவாதாம கொலலாமலும
ஙகுசெயயாமலும எலலாபபிராணிகளமேலும அனபோடும மனத
தயும ஐமபுலனகளையும கோபததையும அடககி எலலாஅதிதிகளுக
ம விருநதுசெயதுகொணடு எலலாபபிராணிகளையும தமமைபபோல
னதது ருதுகாலஙகளில தமமனைவிகளைசசோநது அவாகளுடன
யாநத தவம செயகினறனா அவாகள பிளளைகளோடும மனைவிக
ளாடும கவலையினறி ஸுகமாக வஸிககினறனா அவாகளுககு இர
டாவது ஆஸரமிகளான கிருகஸதாகளுககுப போலவே தமசகதிக
நத தககபடி வேணடியபொருளகளையும வீடடிறகுரிய கருவிகளையும
தடுவதுணடு தமகுடுமபததைக காபபதறகாகவும அகநிஹோததிர
திறகாகவும பசுககள உழவு இவையெலலாம விதிககபபடுகினறன
தவியே! பததினியோடிருககும வானபபிரஸதாகள இவவாறுசெயய
வணடும அபபடி உறுதியாகத தவமசெயகிறவாகள தமமனைவிகளு
ன புணணியலோகஙகளைஅடைவாா எநதபபததினிகள கலஙகாமல
ணவாகளுடன ஒறறுமையாயச சிறநததவமசெயகினறனரோ அவா
ள ஸவாககமபோவதுதிணணம தேவியே! இதனை உனககுசசொன
னன இனனும எனன கேடகவிருமபுகிறுய?' எனறுகேடடனா

இருநூறறுபபததாவது அதயாயம

தானதாமபர்வம் (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, வானப்ரஸ்ததர்மமுதலிய

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஶ்வரரே! புவே! ஆநநதரூபியே! வரமளிபபவரே! வானபபிரஸத்தக்ளினதா தினபயனை உமது அனுககிரகததினல நான கேடக விருமபுகிறே எனறுகேடடாள மஹேஶ்வரா, 'அனபுளளவளே! வானபபிரஸ கள அடையுமபலனகள எலலாவறறையுமகேள கிரீஷமகாலத சாஸதிரததிறசொனன கருமஙகளைச செயதுகொணடு பனனிரன வருஷகாலம பஞசாககினிமததியில தவமசெயபவன ருததிரலோ திறபிறபபான வருஷாகாலததில பனனிரணடு வருஷகாலம' வாஸவிரதததைத தவருமற செயயுமமனிதன சநதிரலோகத பிறபபான பனனிரணடுவருஷகாலம கடடைபோல மௌன பிருககுமமனிதன மருததுககளின லோகததிறகுபபோய அஙகுள போகஙகளை அடைவான பனனிரணடுவருஷகாலம தாபபைக சிறுகறகளுமுளள தரையிலபடுததுத தவஞசெயயுமமனிதன ய லோகததிலபிறநது பதினுலாயிரம வருஷம போகஙகளையனுப பான ஆணிகளதைதத பலகையினமேல [1] வீராஸனமபோட கொணடு பனனிரணடுவருஷம தவமசெயயும மனிதன கநதாவலோ திலபிறபபான பனனிரணடுவருஷகாலம கைகளைத தூககிகொண வீரஸதானமாக நிறகுமமனிதன தேவலோகததில பிறநது தே ஸுகஙகளைஅனுபவிபபான ஐமபுலனகளையுமஅடககிக கைகளைத து ககிகொணடு ஒருகாறகடடைவிரலால நிறபவன பதினுலாயிரம வ ஷமஇநதிரலோகததில மேனமையாகஇருபபான பனவிரணடுவரு காலம ஆகாரநியமம செயயுமமுனி அநேகமாயிரம வருஷகாலம ந லோகததிலிருபபான தேவியே! இவவாறு உறுதியான தவமுள வானபபிரஸதாகள தமதுகாமஙகளுககுததககபடி அநதஅநத உலக களில அநதஅநதபபோகஙகளை அனுபவிததுக கொணடிருபபா தேவியே! அஙகிருநது விழுந்தபிறகு, மானிடலோகஙகளில மே குலஙகளிலேயேபிறநது தனதானியஙகளையும போகஙகளையும பெ றிருபபா தேவி! இதனையும் உனககுசசொனனேன இனனு

[1] ஆதிபாவம 226c பககம குறிபபிறகாணக

னகேட்க விரும்புகிருய ?' என்று கேட்டனா உமை, 'கௌர
தைக கொடுப்பவரே! மஹேஸ்வரரே! இவாகளில மேலாயிருபப
களின தாமததைககேட்க விரும்புகிறேன மிகக கிருபைகூாநது
தை எனககுச சொலலககடவீா' எனறுகேட்டாள மஹேஸ்வரா,
பணணரசியே! மேலானவாகளின தாமததை நீ ஊககததுடன
ள சுததமான புனனகையுளளவளே! விரதஙகளாலும உபவா
களாலும தீாததஸநானஙகளாலும சுததமான தேகமுளளவரும
ா உறுதியும பொறுமையுமுளளவரும ஸததியததையும நியமஙகளை
விடாதவரும பக்ஷோபவாஸம, மாஸோபவாஸம, மழை, குளிர்,
யயில இவறறினல பீடிககபபட்டவருமாகிச சிறநததவம்செயயும
மநதெரிநதவாகள காலமவநதபோது இநதிரலோகததை அடை
ா அஙகே அவா தேவலோகததிய புஷபசநதனஙகளை அணிநது
ாணடும திவயாபரணஙகளை அணிநதுகொணடும போகஙகளை அனு
ததுககொணடும சிறநத விமானஙகளிலேறித தேவஸதிரீகளோடு
நுமபினபடி ஸஞசரிபபாா தேவியே! இதனையும உனககுச
ானனேன இனனும எனனகேட்கக கருதுகிருய ?' எனறுசொன
ா உமை, 'பிரபுவே! அவாகளில வணடிஇழுததுத திரிபவர்
ின தாமததைக கேட்கவிரும்புகிறேன' எனறு கேட்டனள
ஹேஸ்வரா, 'சிறநதவளே! ஆ! ஆ! வணடிஇழுததுத திரிபவாக
ன தாமததைபபறறி உனககுச சொலவேன, கேள பிறருககுத
னம செயவதறகாக எககாலமும வணடிகளின நுகததடிகளையிழுத
கொணடு அநத அநதக காலஙகளில வணடிகளில பிசைக்ஷகேட்பா
பததை ஸமபாதிபபதில ஊககமுளளவாகளாகவும தவததினல
வஙகள தீாநதவாகளாகவும காமககுரோதஙகளைவிட்டு மன உறுதி
ன எலலாத திசைகளிலும திரிவா. சிறநதவளே! அவாகளும
ணகாலததிறகுபபின ஸவாககம போவாா, அவவிடததிலுளள
ாகஙகளால மகிழநது ஸுகமாகததிரிவா தேவியே! இதனையும
னககுச சொனனேன இனனும எனனகேட்கவிரும்புகிருய ?'
னறுசொனனா

உமை, 'பிரபுவே! வைகானஸாகளின தாமததைக கேட்க
ரும்புகிறேன' எனறு கேட்டனள மஹேஸ்வரா, 'அழகிய கணகளை
டையவளே! உககிரமான தவமுளளவாகளும தமமகிமையி
ல பிரகாசிபபவாகளும ஸததியமும நியமும தவறுதவாகளும
றநத ஞானமுளளவாகளுமாகிய அநத வானபபிரஸதாகளே வைகா
ஸா எனனபபடுகிருா. அவாகளின தவம குறறமறறது அவாகளில

சிலா [1] அமமகுடடா, மறறுமசிலா [2] தநதோலூகலா, சிலா உதி
இலைகளைப புசிபபவா, சிலா சிறசிலவாகக கிடைததகை, உணப
சிலா (உதிாநதைதைப பொறுககிததினனும) கபோதஙகளைபபோ
ஜீவிபபவா, சிலா (புலமேயநதுகொணடு) பசுககளைபபோலத
பவா, சிலா தணணீா நுரையைக குடிபபவா, சிலா, மானகளோ
மானகளாகத திரிபவா, மறறுமசிலா ஜலததையும காறறை
பக்ஷிபபவரும ஆகாரமிலலாதவருமாயிருபபவா, சிலா உததமமா
விஷ்ணுபாதபூஜையை நனறுகசசெயபவா, உககிரமான தவமசெ
வியாதியும மரணமுமிலலாதவாகளாயத தாம நினைததபடி நமனை
எககாலமும பயமுறுததுகினறனா அபபடி இருககுமவாகளு
இநதிரலோகததில அளவறற போகஙகள படைககபபடடிருக
றன குறறமறறவளே! அவாகள சிறநத அபஸரஸுகளு
சோநது தேவாகளுககுரிய போகஙகளை அடைநது நீணடகா
தேவாகளுககுசசமமாக இருககினறனா தேவியே! இதனையும உ
குச சொனனேன இனனும எனன கேடக விருமபுகிருய?' ஏ
சொனனா உமை, 'பகவானே! வாலகிலயாகளெனனும த
தனரைபபறறிக கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு சொனனள ம
ஹவரா, 'தேவி! அபபடியே ஆகடடும வாலகிலயாகளினத
னுஷடானததைக கேள அழகானநிதமபமுடையவளே! அ
தபோதனாகள மானதோலாடைஉடுததுச சீதோஷணமுதலிய இ
டினையொழிததுக கடடைவிரல அளவான சரீரஙகளோடு அநத
ரஙகளிலேயே எலலாஉறுபபுககளும பொருநதியிருககினறனா த
தெரிநதவாகளும ஸததியவாதிகளுமான அவாகள, உதயமாகும
யனைப பலவகைஸதோததிரஙகளினல எபபோதும துதிததுககொ
டும சூரியனுடையகிரணஙகளோடுகூடவே எலலாததிசைகளையும
காசிககசசெயதுகொணடும எபபோதும சஞசரிககிருாகள உ
தைககாபபதாகிய குறறமறற ஸததியமானது அவாகளிடததிலே
நிலைபெறறிருககிறது தேவியே! அவாகளின தவவனமையின
தான இவவுலகம தாஙகபபடுகிறது தெளிவான புனனகையு
வளே! சிறநதமகிமையுளளவளே! அமமகாதமாககளின தவத
லும ஸததியததினலும பொறுமையினலும பிராணிகள நிலை
திருபபதாக அறிகினறனா மகானகள ஜனஙகளுககாகவும உல
களுககாகவும தவமசெயகினறனா தவததினல எலலாம கி

1 கலலினல தானயததைததேயதது உமிபோககியெடுததுப புசிபப
2 பலலினலகடிதது உமியைஉமிழநது தானியததைததினபவா.

றன் தவம் பயனபடுகிறது இவவுலகததில பெறததகாதவை
ாதவையும தவததினுல பெறததகும ஐநதுபூதஙகளாலாகும
கசிருஷடியை ஒழுஙகசசெயவதும தவமே இவவுலகமனைததும
மேனமையினுல படைககபபடடது அனபுளளவளே! அதனுலே
ன, இந்த ரிஷிககூடடம தாமததையே தேடிககொணடு தவமதவ
னறு தவமசெயவதறகே எபபோதும முயறசிசெயவது தவத
ுலே தேவததனமையையும சிவததனமையையும அடையலாம
பளளவளே! நீ கேடடதறகாகவும ரிஷிகளினவிருபபததிறகாக
ஜனஙகளின நனமைககாகவும இவறறையெலலாம சொனனேன்.
கேடடாயனறே?' எனறுசொனனுா இவவாறுசொலலும ஈசு
ரை ரிஷிகளும துதிததது அபபோதுமுதல இனனும மேலான
ம செயயததொடஙகினா

இருநூறறுபபதினேராவது அதயாயம

தானதாமபாவம. (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, கிருஹஸ்ததர்மம் மோக்ஷதர்மமுதலியன)

உமை, 'பகவானே! தாமாாததகாமஙகளாகிய மூனறுபுருஷாாத
களுககும காரணமும நனமையைததருவதுமான மிகசசிறநத
மம உமமால சொலலபபடடது எலலாபபுருஷாாததஙகளுக
உரிய தாமம எதுவோ அதனை எனககுச சொலலும' எனறுகேட
ள மஹேஶவரா, 'உலகம படைதத பிரமமதேவரால, உலகததி
ளளவாகளுககு நனமையைச செயவதறகாக உலகஙகளைககரையேற
ததிறமையுளளவாகளும பூமிககுத தேவாகளுமாகிய அநதணாகள
ிதாகளுள படைககபபடடனா நலலபலனைககொடுககும தாமம
வரிடததிலிருபபதை முதலில சொலலுவேன எலலாருடைய
பததையும நிவிருததிககசசெயவதும நனமையைததருவதுமானசிற
தாமம பிராமமணாகளிடததிலுளளது பிரமமதேவா உலகஙக
கு முதலில தாமஙகளைததான படைததா பூமியிலுளள நலல
ராமமணர்களால எபபோதும சொலலபபடும அநதத தாமஙகளை
னிடம தெரிநதுகொள தனமனைவியினிடம திருபதியடைநதிருப
தும நித்தியம ஜபமசெயவதும எலலா அதிதிகளையும ஆதரிபபதும
மாாததகாமஙகள மூனறையும கூடியவரையில இரவிலுமபகலிலும
யவதும தாமஙகள தாமததில ஊக்கமுளளருததிரன எபபோதும
ிசெயவதை விடாமலிருககவேணடும மூனறுவேதஙகளையும

அறிநதவனும பிராயமுதிாநதவனும அததியயனததினுல, ஜீவிக
வனுமாகிய பிராமமணனுககுத தாமாாததகாமஙகளெனற மூன
புருஷாாததஙகளேயும கடநததும அழியாததுமான மோக்ஷதாமபி
கிறது உததமியே [1] சிறநதபுணணியததைத தருகினறவையும எ
வறறிலும சிறநதவையுமான ஆறுகாமஙகள பிரமமதேவரால்முத
படைககபபடடனவாகச சொலலபபடுகினறன அவறறையெல
கேள , யாகமசெயவது செயவிபபது பாததிரமறிநதுகொடுப
வாஙகுவது ஓதுவது ஓதுவிபபது இநத ஆறுகாமஙகளேயும மன
வமாகசசெயபவன புணணியததையடைவான நிததியம
மோதுவதும நிததியம யாகமசெயவதும நிலைபெறற தாமஙக
பிராமமணாகளுககு, யாகம தானம அதயயனம இமமூனறு காம
ளுள தானம இனறியமையாததெனறு சொலலுகினறனா இந
சிறநததாமநதான ஸாதுககளிடததில ரகஸயமாயிருககிறது க
பததிலேயே பரிசுததமுளளவாகளுககுததான தாமததின நிய
பெரிது பஞசமஹாயஜஞஙகளினுல பரிசுததமான்மன்முளளவ
மனைவியினிடததில ருதுகாலநதவருதவனும பொருமையிலலா
னும இநதிரியஙகளே ஜயிததவனும பிராமமணாகளேபபூஜிபபவ
வீடடை நனருகமெழுகிப பெருககிவைததிருபபவனும [1] காவமில
தவனும வஞசியாதவனும இனசொறசொலலுகிறவனும விருநதி
களேயும தனனிடம வநதவாகளேயும ஆதரிபபவனும மீதியனனதத
போஜனம செயபவனுமாயிருநது முறைபபடி பாததியததையும அ
கியததையும ஆஸனததையும சயனததையும தீபததையும கிருஹ
தையும கொடுபபவனதான தாமமசெயபவன காலையிலஎழுநதுபிற
போஜனததிறகாக அழைதது விருநதுசெயது பினசெலலுகிறவனுக
அழியாததாமம உணடு உலகவாழககைககுரிய பிரவருததி எ
னும தாமம கிருஹஸதாகளுககு விதிககபபடுகிறது அறமபொ
ளினபஙகளுள எது எவவகையெனபதை உனககுச சொலவே
நனமையைககருதுகிறவன தனததின ஒருபாகததைத தாமததிறக
வும மறறொருபாகததை ஸுகததிறகாகவும வைதது மூனருவதுப
ததை விருததிசெயயவேணடும ஒழிவாகிய நிவிருததி எனனும
மம பரிசுததமானது , மோக்ஷததிறகுரியதாக விதிககபபடுகிற
அதனநிலைமையைச சொலலுகிறேன அதனை ஊககததுடன கே
நிவிருததிமாாககததிறகு எலலாப பிராணிகளிடததிலும எப்போது
தயைசெயவது முதனமையானதாமம பெணணரசியே [1] பசியி
லும தாகததினுலும வருநதிக களேத்துவநத விருநதினனைப பூஜி

1 வேறுபாடம

வருக்கும் அப்பெரும்பயன் உள்து தருமத்தைக் கருதுகிறவர்கள்
பாக்கியனென்னும் காரணம்பற்றியே யாருக்கும் தானஞ்செய்ய
வண்டும் தகுதியுள்ளவன் வருவனாயின் அவன் கடைத்தேறச்செய
ான் புசிக்கஆசையோடுவந்து போஜனகாலத்திலநோந்த அதிதியை
வன் பூஜிப்பனோ அவனுக்கு அங்கே வயாஸரே வந்தவராவார் மன
தில் அன்புடன் தன் சக்தியளவு அவனைப் பூஜிக்கவேண்டும் தாமம
னமடியாகத்தான் உண்டாகும் தாமமடியாகத்தான் புகழ் உண்டா
ம. தேவியே! ஆதலால், உள்ளத்திலன்போடு எவ்வகையினாலாவது
ானஞ்செய்யவேண்டும் மனமகனிந்துசெய்யும் தானந்தான் எல்லா
றறிலும் சிறந்தது பூமியில் தண்ணீரின் சிறுதுளிகள் விழுவதனால
யலகளும் குளங்களும் ஏரிகளும் ஆறுகளும் ஜலம்நிரம்பினவையா
க காணப்படுகின்றன மிகச்சிறந்தவளே! இது எண்ணத்திறகும
டடாதது அப்படியே சிற்சிலவாகச் செய்யப்படும் ஒவ்வொரு தான
மம் பெருகும் வேலைக்காரர்களுக்கு உபத்திரவஞ்செய்தாவது தானம
சய்வது விசேஷந்தான் பிள்ளைபெண்டுகளும் தனதானியங்களும
றந்தவரைப் பின்தொடருகிறதில்லை புகழ்பெற்றவளே! தனம
டைத்தபிறகு அதைக்கொடுப்பதும் அனுபவிப்பதுந்தாம் நலம
காடுப்பதினாலேதான் சிறந்தபாக்கியம்பெற்ற அரசர்களாகிறார்கள்
பூமியில் தானத்திறகுச்சரி ஒன்றுமில்லை, தானத்தைப்போன்ற
தையவில்லை ஸத்தியத்திறகுமிஞ்சின புண்ணியமில்லை பொய்க்கு
மிஞ்சினபாவமில்லை தேவியே! ஆஸ்ரமத்தில் கிழங்குகளையும் கனி
களையும் புசித்துக்கொண்டு ஜடையும் மரவுரியுமதரித்துக் கோடைக
ாலத்தில் பஞ்சாக்னிமத்தியிலிருந்து சூரியனைநோக்கியும் பனிக
ாலத்தில் தவளைபோல ஜலத்திலபடுத்தும் சிரத்தையுடன் நன்றாகத
தவஞ்செய்துகொண்டு வானப்பிரஸ்தாஸ்ரமத்திலிருப்பவர்களும் கிரு
ஹஸ்தாசிரமத்திலிருப்பவர்களின் பதினாறில் ஒருபாகத்திறகும் ஈடா
கார்' என்றுசொன்னார் உமை, 'பிரபுவே! கிருகஸ்தாசிரமத்தின
அநுஷ்டானம் யாது? விரதங்களும் நியமங்களுமெவை? கிருகஸ்தன
எப்போதும் தேவதாபூஜை செய்யுமவகை யாது? அவன் எந்தத்தித
களில் எந்தப்புண்ணியகாலங்களில் எவ்வெவற்றை விடவேண்டும்?
இவற்றையெல்லாம் நீர் சொல்லக் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்றுகேட
டாள்

மஹேஸ்வரர், 'பெண்ணரசியே! கிருகஸ்தாசிரமத்தின் கார
ணத்தையும் பிரயோஜனத்தையும் அதில் எப்போதும் தாமம் நாலு
பாதங்களோடு நிலைபெற்றிருப்பதாகிய சிறப்பையும் தயிரில் வெண

ணைய எடுபபதுபோல ஸாரததை எடுதது உனககுச சொலவே
தாழமசெயகிறவளே! கேள தமபதிகளுககு அலஙகாரமசெயது அ
களுககுக கிருகதானம செயயுமமனிதன பாரியாஸஙகததை அ
வான அதில ஸநதேகமிலலை ஸதிரீகளாயினும புருஷாகளாயின
தமபதிபூஜை செயபவாகள மனததில விருமபினபலனகளையெலல
அடைவாரெனபது திணணம இலலறததிலிருநது தநதையை
தாயையும உபசரிதது அகநிஹோததிரம செயதுகொணடிருககுமபி
மமணாகளவிஷயததிலும கணவனுககுப பணிவிடைசெயயும பெ
ணிடததிலும இநதிரனமுதலிய தேவாகளும பிதருலோகததிலி
கும பிதருககளும ஸநதோஷபபடுகினறனா, அபபடிச செயபவ
ளும தமதாமததினால ஸநதோஷமடைகினறனா' என்று சொனன
உமை, 'தாயதநதையிலலாத கிருகஸதாகளுககும கணவனிலலா
பெணகளுககும உரியதாமம யாது? அதனை நீரே எனககுச சொ
லும' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவதைகளைபபூஜிபபது
விருநதுகளை ஆதரிபபதும ஆசாரியரையும பெரியோரையும நம
கரிபபதும எலலாபபிராணிகளுககும துனபமசெயயாமையும பொ
றாமை இலலாமையும சொலதவறாமையும பிரமமசாரிவிரதமும சர
மடைநதவரை ரக்ஷிபபதும சுததமும முதலிலபேசுவதும நனறிம
வாமையும கோடசொலலாமையும தாமததை எபபோதும விடாமை
யும தினததிறகு இருமுறைஸநானமும பிதருககளையும தேவாகளை
யும பூஜிபபதும தினநதோறும கோதானமசெயவதும அதிதிகளுக
ஸமபாகமகொடுபபதும அவாகளின தாமஙகள தீபததையும கிருக
தையும பாதயததையும ஆஸனததையும கொடுககவேணடும ஐநத
ஆறு, எடடு, பனனிரணடு, பதினனகு அலலது பதினைநதுதினங
ளுககொருமுறை பிரமமசாரிவிரதமிருககவேணடும அநததினங
ளில க்ஷெளரம தலையிலஎணணெயதேயததுககொளவது மையிடடு
கொளவது பலதுலககுவது இவறறைசசெயயலாகாது அபபடியிரு
பவாகளிடததில லக்ஷமி நிலைபெறறிருககிறாள விரதஙகளையும உ
வாஸஙகளையும விடாமலிருபபதும தவமசெயவதும இயனறவரையி
தானமசெயவதும வேலைககாரரைபபோஷிபபதும ஏழைகளமே
தைசெயவதும பிறாமனைவியைவிருமபாமையும தனமனைவியினிட
திலபறறுடிருபபதும தாமஙகள தமபதிகளஇருவாகளின சரீர
களும பிரமமதேவரால முதலில ஒனறுகப படைககபபடடன ஆ
லால, தனமனைவியினிடததில அனபோடிருபபவன பிரமமசாரியாக
சொலலபபடுகிறன குணமுமஒழுககமும திருநதியும புலனகளையட

யும உளளுமபுறமுமஒததும எலலாபபிராணிகளின நனமையையும
நதியும அதிதிகளினமேல அனபுவைததும பொறுததும தாம
கப பொருளை ஈட்டியும இலலறததிலிருபபவனுககு மறற ஆசிர
ஙகளினுல ஆவதெனன? எலலாபபிராணிகளும தாயை அடுதது
விபபதுபோலவே எலலா ஆசிரமஙகளும கிருகஸதாஸரமததை
டுதது ஜீவிககினறன அரசாகள,[1] பாஷணடாகள, கூததாடிகள,
மபாட்டிகள, டமபாகள, களளாகள, அரசனுடைய ஸேவகாகள,
ததையாடிகள, பிராணிகளை வளாபபவாகள, வைததியாகள, நெடு
திருடநதவாகள, நோயுறறுப பததியமுணபவாகள ஆகிய இவாக
ளைவரும மறறும பலரும கிருகஸதனைத தேடுகினறனா தேவியே!
னைகள, எலிகள, நாயகள, பனறிகள, கிளிகள, புருககள, நததை
மபு முதலிய ஊாவன, மறறும காட்டிலிருபபவைகள, மிருகஙகள,
க்ஷிகளின கூட்டஙகள ஆகிய உலகததிலுளள பலவகைச சராசரங
ளும நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும வீட்டிலும நிலத
திலும விளைகளிலுமிருநதுகொணடு கிருகஸதனுல செயயபபடும காரி
ததின பலனை அனுபவிககினறன அவறறிறகு உபயோகமான
தபபறறித தாமம எனறே நினைததுத துயாபபடாமலிருககும
ததிமானுககுரிய பலனைககேள தேவியே! எலலா யாகஙகளையும
றிநதவனுககு அசுவமேத யாகததினுல உணடாகும பலன எதுவோ
நதபபலனை அவன பனனிரணடாவது வருஷததில அடைவான
சையெனனும பாசததைவிடுவதே எலலாவறறிலும சிறநத தாம
மனறறி எபபோதும மரததடியிலும குடியிலலாத வீட்டிலுமிரு
துகொணடு ஆறறுமணலில படுததும ஆறறஙகரையோடு செனறும,
லலாபபறறுககளையும ஸநேகஙகளையும விட்டுத தனபுததியை மனத
தினுல ஆதமாவினிடததில சோதது மோக்ஷதாமததினுல எலலாவற
றையும ஆததுமாவாக நினைதது ஆகாரததைவிட்டு நிததியம பரிசுதத
நகித தியானம செயதுகொணடிருபபவனுடைய தாமம அழியாது
அவன ஒனறிலும பறறேறுடு மகிழநதிரான, ஒரு கிராமததிலும நிலை
யாக நிலலான, யோகம செயதுகொணடே திரிவான, ஒரு மணற
குனறிலும நினறு யோகமசெயயான இதுதான வேதததில சொல
லபபட்டதும பெரியோாகளின அனுஷடானததிலிருபபதுமாகிய
மோக்ஷதாமம' எனறு சொனனுா

---

[1] நாஸதிகாகள

இருநூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம
தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி.)

(உமாமஹேஶ்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, அரசன் ஏற்பட்டதும், தண்டனை முதலிய கொடிய செய்கைகளாலும் அவனுக்குப் பாவம் வாராமையும்)

உமை, 'ஐயா! தேவருககுநதேவரே! முககணணரே! விருபககொடியையுடையவரே! பகவானே! மஹேஶவரரே! உமது அனுகிரகததினால நான எலலாவறறையும கேடடேன உமது அந்சிறநதசொலலை நான தெரிநதுகொணடேன இபபோது ஒரு ஐதேகமிருககிறது மனிதாகளில எலலாரையுமபோல உயிரும தலையுடலுமுளள ஒருவன, 'இவன அரசன' என்று நினைககபபடுகிறான எநத வினைபபயனால அவன எலலாருககும தலைவனாயிருககத தகுயுளளவனாகிறான? அவன மனிதாகளைத தணடிததும பயமுறுதயும கொனறுமிருநதாலும புணணிய கருமததினாலடையும லோககளை மறுமையிலடைவது எபபடி? கௌரவததைக கொடுபபவரே! ஆதலால, வேநதனுடைய ஒழுககததை நான கேடகவிருமபுகிறேன என்றுகேடக, மஹேஶவரா சொலலலானா

'அழகிய முகமுளளவளே! அநத ராஜதாமததை நான உனகுச சொலலுவேன உலகததிலுளள நலலொழுககம தீயொழுகக எலலாம வேநதனுககு உடபடடவை தேவியே! ராஜயமான பெருநதவபபயனென்று நினைககபபடுகிறது தவததினாலும தானதினாலும கிடைபபதாகிய ராஜயமானது சிறநதபதமென்று சொலலபடுகிறது ஆதலால, எஙகிருககும மனிதாகளும எபபோதும அசனுககு அடஙகியிருககினறனா சிறநத பாககியமுளள பெணரசியே! நீ கேடக விருமபுவது நியாயம அனபுளளவளே! ஆலால, உலகததிறகு இதமான ராஜசரிததிரததைச சொலலுகிறேன கேள முறகாலததில அரசனிலலாமலிருநதபோது ஜனஙகளுககு பெருஙகலககமுணடாயிறறு பிரமமதேவா அநதக கலககததை கணடு மனுவை ராஜயததில வைததா மனனாகளின நலல ஒழுகஙகளும தீய ஒழுககஙகளும அபபோது முதலாகததான காணபடுககினறன பெணணரசியே! அரசன எவவகையினால மறுமையில ஸவாககததையும இமமையில வீரததனமையையும புகழையுமடைவனோ, எது அவனுககும உலகததிறகும நனமையே அநத ஒழுககததைக கேள தகபபனாலாவது வமசபரமபரை

லாவது வநதும தானே உணடாககிககொணடுமிருககும ராஜ
நத அடைநதபிறகு, ராஜதாமததைச சரிவரநடததி ஆள
ணடும முதலில தனனிடததில குணஙகளைப பொருததிக
ளளவேணடும அதனபிறகு, தன வேலைககாராகளுககும கடைசி
பிரஜைகளுககும குணஙகளைப பொருநதசசெயயவேணடும இது
ா அடககுமுறை அழகான கணகளையுடையவளே! இவவுல
ில ஜனஙகள அரசனை உதாரணமாககககொணடு அவனைபபோல
ககவேணடுமெனறு எணணிததான தாஙகள குணமுளளவாகளா
பபது தான அடஙகுவதறகுமுனனமேயே பிரஜைகளை அடககும
சனுனவன தன குறறநதெரியாமையினால பரிஹஸிககபபடுதறகு
பவனுவான கலவிகள கறபதினுலும பெரியோரைசசேருவதனு
தனனைப பநதபபடுததிககொளளவேணடும அறமபொருளிரண
ாயும தருவதுதான கலவி அதைக கறறவாகள தாம பெரியோா
னபபடுகினறனா தேவியே! இதறகுமேல இநதிரியஙகளை
கருவது முககியமாகச சொலலபபடுகிறது அடககாமலபோனுல,
ப பெரியபிழைஉணடாகும அது அரசனைக கெடுததுவிடும அறி
றலும அடககததினுலும கூடியவரையில ஐமபுலனகளையும வசப
ததிககொணடு அவறறின [1] விஷயஙகளாநதினையும வறறசசெயது
ழுறையும ஒழிததுச சாஸதிரததைககணணுககககொணடு உபாயங
ாககைபபறறி உததியோகஸதாகளைச சோததுககொளளவேண
ஒழுககமும கலவியுமகுலமுமுளளவாகளும பரிதானததைபபற
பரிசோதிதது அதிலகபபடாதவாகளும எலலாராலும அனுசரிக
பபடடவாகளும ஜிதேநதரியாகளுமான மநதிரிகளை அவாகள சக
ககும தகுதிககுமஒதத வேலைகளில நியமிககவேணடும சிறநத
திபுளளமநதிரிகள, பலஜனஙகளினுல விருமபபபபடடதேசம,பகை
ால வெலல முடியாத சிறநதநகாம, கஷடததில தாஙகததககபொக
ம, அனபுளளசேனை, இனசொலமாறுத மநதிராலோசனை, தன
ச சோநதவாகளை ஆளுமவகை தெரிநத அரசன ஆகிய இவவேழும
ிரகருதிகளெனனபபடுகினறன இவையெலலாம பிரஜைகளைரகஷிப
தறகாக உணடாககபபடடவை அரசன மேறசொனன மறறஉதவி
ளாடு உலக நனமையைச செயயவேணடும அரசன தனனைககாப
றறிககொளவதும, பிரஜைகளைக காபபாறறுவதறகாகவே எனறு

1 சபதஸபாசருபரஸகநதஙகள
2 காமககுரோதலோபமோகமதமாதஸாயஙகள
3 ராஜயாஙகஙகள

நினைககபபடுகிறது ஆதலால, எபபோதும வழுவினறித தன
காபபாறறிக கொளளவேணடும உணவு, உடை, ஸநானம, செ
யிலபுறபபடுவது, ஸதிரீகளினபுணாசசி இவை எலலாவறறி
ஜாகரதையோடு எபபோதும தனனைக காததுககொளளவேண
தமா, பிறா, ஆயுதம, விஷம, புததிராகள, மனைவிகள, இவாகளெ
லாரிடததும ஊககததுடன எபபோதும தனனைக காததுககொ
வேணடும பிரஜைகளைககாபபதறகாக அவாகளுககு நனமை
செயயவேணடும பிரஜைகளின காரியநதான வேநதனுடைய
யம பிரஜைகளின ஸுகநதான அவனஸுகம பிரஜைகளின வி
பநதான அவன விருபபம பிரஜைகளின நனமைதான அ
நனமை அவனுடைய சொததெலலாம பிரஜைகளுககாக ஏறப
தபபடுகிறதேயனறி அவனுககாகவனறு ஜனஙகளை ரக்ஷிககும
யததில விருபபு வெறுபபுககளையொழிதது இருதிறததாரின வா
களையும உளளபடி கேட்டு உணமைகணடுபிடிககும வரையில அ
விஷயததைபபறறித தனபுததியினாலும, சாஸதிரம தெரிநதவாக
மனிதாகளில சிறநதவாகளுமான அநேகம பெரியோாகளுடன
தும, நனறுக ஆராயநது பாாககவேணடும குறறவாளியையுமகுற
தையும இடததையும காலததையும நியாயததையும அநியாயத
யும நனறுக அறிநதபிறகு, சாஸதிரபபிரகாரம மனிதருககுததண
னையை விதிககவேணடும இவவாறு பக்ஷபாதமிலலாமல செயகிற
புணணியததைஅடைவான அரசன தனதேசததிலுளள நலலொ
கததையும தீயொழுககததையும பிரததியக்ஷததினாலும நமபகக
வாகளின சொலலினாலும அனுமானததினாலும எபபோதும அறி
கொணடிருககவேணடும, சாராகளைககொணடும செயகைபபட
கொணடும அதனை அறிநது விசாரிககவேணடும, தனககுததீங்க
காரியததை உடனே பரிகரிககவும தனககுஅனுகூலமானதை நட
வும வேணடும கேவியே! இகழததககவாகளை இகழவேண
பூஜிககததககவரைப பூஜிககவேணடும, தணடிககததககவரைத த
டிககவேணடும, அவவிஷயததில சஙகிககலாகாது, எபபோ
[1] ஐநதைககவனிததுப புததியுளள மனிதாகளுடன மநதிராலோ
செயயவேணடும, குலம ஒழுககம கலவி இமமூனறுமுளளவாக

1. 1 காரியஙகளையாரமபிககுமவழி 2 மனிதாகளையும பொரு
ளும சேகரிபபது 3 அதறகு இடததையும காலததையும ஏறபடு
வது 4 இடையூறுகளை நிவாததி செயவது 5 முடிபபது இவை
திரததிறகு ஐநதுஅஙகஙகள எனறு ராஜநீதிசாஸதிரததிற சொல
படுகினறன

யே எபபோதும ஆலோசிககவேணடும தலைவரானமநதிரிக
ன மநதிராலோசனையில தனனிஷடபபடி மனமசெலுததலா
அரசனானவன தேசததின நனமையைககருதி ஸததியததை
தாமஙகளையும நடததுவிககவேணடும, அகழ முதலியவறறைப
றியும மனிதாகளைபபறறியும எபபோதும எலலாமுயறசிகளையும
னசெயயவேணடும, தேசததிறகு அபிவருததி செயபவாகளாகிய
லககாராகளை ஜாககிரதையாகச சோககவேணடும, தேசததிறகுக
தலைச செயகிறவாகள வேணடாதவாகள அனைவரையும விலககி
வேணடும, தனனைசசோநத வேலைககாராகளைபபறறி ஒவவொரு
நம தானே கவனிககவேணடும, முகமலாசசியோடும அன
டும கொடைகொடுதது நனறாகக காரியஙகளைச செயயவேண
தாமமிலலாததும கொடியதும கடுமையுமான சொலலைசசொலல
ாது, தகுதியுளளவாகளிடததில நமபிககையைவககாமல ஒருசொல
ம சொலலலாகாது, ஒவவொருமனிதனிடததிலுமுளள குணங
யும குறறஙகளையும நனறாக அறியவேணடும, மனஉறுதியினால
குறிப்புககளை மறைததுவைககவேணடும, அறபாகளோடு ஸநே
செயயலாகாது அயலாாகளுடைய குறிபபுககளை அறிநது உலகத
பழகவேணடும தமமவராலும பகைவராலும ஒருவருககொரு
லும மனிதாகளலலாத பாமபு முதலிய பிராணிகளாலும பயமில
விருககுமபடி ஜனஙகளை அரசன காபபாறறவேணடும பொரு
சபபடுகிறவரும கொடியவரும கொளளையடிபபவருமான மனி
ள எஙகிருநதாலும அவாகளை அரசன பிடிததுத தணடிகக
ணடும, ராஜகுமாராகளுககுப பிறநததுமுதல நலலொழுககங
க கறபிககவேணடும அவாகளுள ஆதமகுணஙகள நிரமபின
இளவரசாகச செயயவேணடும ஜனஙகளுககுப பயமும ராஜ
தின வழுவும இலலாமலிருககுமபடி எபபோதும ஆலோசிதது
நக காரியததைச செயயவேணடும சிறநதவளே! ஒரு நிமிஷ
ராஜயததில அரசனிலலாமலிருககலாகாதே, ஆதலால, தனக
பின தொடாசசிககாக இளவரசு எபபோதும விதிககபபடுகிறது
குலததோா கறறவாகள வேதமோதினவாகள தவமுளளவாகள
நத தொழிலாளிகள இவாகளுககு மேனமையைச செயயவேண
தனககாகவும ராஜயததை நடததுவதறகாகவும பொககசத
காகவும தூககஙகளிலிருநதும தேசததிலிருநதும ஸமுததிரததி
நதும வாததகாகளிடததிலிருநதும நாதனிலலாத சொததிலிருந
திரவியததைச சோககவேணடும மாறறாசாகளின தனஙகளி
ம தனது தனஙகளினாலும உததியோகஸதாகளையும வாகனங

களையும படைசசேவகாகளையும போஷிககவேணடும எபபே
ஆதரவுடனிருநது நியமததுடன எலலாவற்றையும கவனிககே
டும நீதிசாஸதிரததை அறிநது தேச காலஙகளுககுத தக
தாமததிறகும உததியோகஸதாகளுககும தனககும ஆபததால
குமாக நானகுவகைககளாகப பொககசததைப பகுககவேணடும
தேசததில திககறறவாகளையும நோயாளிகளையும கிழவாகளை
அரசன போஷிககவேணடும ஸநதியையும விககிரகததையும
றைச சோநத [1] மறறவறறையும நனருக ஆராயநது நிசசயித
நடததவேணடும எபபோதும எலலாருககும அனபுளளவ
நது தேசததை நடததவேணடும நலலகாரியஙகளையும தான
வனுக நிசசயிததுச செயயலாகாது தமமவராலும பிறராலும
டும துனபஙகளை நனருக ஆராயநது, பிறரோடு நியாயமாயி
தைப பகையினுலும லோபததினுலும விடலாகாது காபபா
படுவதே ஜனஙகளின தாமம காபபாறறுவதே அரசன த
ஆதலால, கெடட அரசாகளால பீடிககபபடட எலலாத தேச
பிரஜைகளையும காபபறறவேணடும யுததயாததிரைககுப பே
போது பினதேசததைக கவனிககாமலிருநதால அதனகலககம
தாகவிளையும அதனுல, ஆபததுககள உணடாகுமெனபதைச
திரததினுல ஆராயநது பாாககவேணடும உபாயததினுல
பொருட செலவினுலாவது சேனைககு ஆபததுவராமல
பாறறவேணடும உயிாகளைக காபபாறறுவதறகாகச சணடை
பெருமபாலும விடடுவிடவேணடும தகுநத காரணமபறறியே
தமசெயயவேணடும தன நனமைககாகவும பிறரைக கெடுபபத
வும யுததம செயயலாகாது அபபடிபபடடவன தாமயுதத
உயிரைவிடுவதும தாமமெனறு நினைககபபடுகிறது அதிக பலமு
வனுல எதிாககபபடட அரசன, பிரஜைகளின நனமைககாகவே
திரி முதலியவாகளை ஒறறுமைபபடுததிககொணடு ஆபததிறகு
ஹாரததைச செயயவேணடும வேறுராஜயததைச சோநதவாக
தாமே ஜீவனததைத தேடுகிறவாகளும ஆபததினுல மறற
அடைககலமபறறினவாகளுமான அரசாகளிடததில தன ஜனஙக
சோககலாகாது தேவியே! நலலொழுககம தீயொழுககமிரணடும
திறததாருககும ஸாதகமாயிருககையில நலலொழுககததைத தா
எடுததுககொணடு தீயொழுககததைப பிறரிடம சோபபிககவேண
தேவியே! இவவாறு பாவமபறருமலிருககும வகையைக கு
பாககச சொனனேன இநத ராஜதாமம உனககுத தொகு

1 யானம, ஆஸனம, தவைதீபாவம, ஸமாஸ்ரயம

ாலலபபடடது. இவவாறு நடநது ஜனஙகளைத தணடிததும பய
றுததியுமவருமஅரசன தாமரையிலையில,தணணீா ஒடடாமலிபபது
ாலப பாவமஅணுகாமலிருபபான இவவாறு நடககுமரசன இறநத
ருகு ஸவாககலோகததில தேவாகளுடன மகிழநதிருபபான அரசு
டைய ஒழுககம நீதியுளளதெனறும செலவததைபபறறியதென
ு இருவகை அழகானகணகளையுடையவளே! நீதியுளள ஒழுக
தை உனககு இவவாறு சொனனேன. நீதியைஅனுஸரிததராஜய
மனபது புததியையும சாஸதிரததையும அனுஸரிததிருககும,
தனுல, தாமததையும ஸனமாாககததையும சோநதும புகழையும
ாககததையும தருவதுமாகும செலவததைஅனுஸரிததராஜய
னபது தாறுமாறுகக காணபபடுகிறது அதறகுச சாஸதிரமிலலை
து ஸாதுககளுககுக கோபததை உணடுபணணும, பாவததையும
கீாததியையும கெடடமுடிவையும தருமெனபதுநிசசயம அரசா
தமமிஷடபபடி எலலாவறறையும செயவா அதில வேலைககாரா
அதிாஷடவசததினுலகிடைபபதேயனறி மேனமையினுல கிடை
திலலை எநதராஜயததில குறறவாளிகள தணடிககபபடாமலும
றநதவாகள கௌரவிககபபடடும யோககியாகள கெடுககபபடடும
நககினறனரோ அது செலவததைத அனுஸரிதத ராஜயமாகும.
மை தீமைகளை மாறுகப்பாாபபவனும அஸுரனபோலத தன
கததைப பாாபபவனுமான அரசனிருககும ராஜயம பாககியததை
னுஸரிபபதாகும அழகானகணகளையுடைய தேவியே! பாககியததை
னுஸரிததராஜயததில அரசாகள தாறுமாறுகநடநது இவவுலகத
அபகீாததியையும அனாததததையும்அடைநது பரலோகததிலும
கொடியதும தாணடககூடாததுமான இருளைஅடைநது பிரளய
மவரையில நரகததிலிருபபரெனபது நிசசயம தேவியே[1] பாவி
ககும, காலஙகடநதுபோவதனுல, பாவததினினறு விடுதல உணடு
ம்செயயுமரசாகளுககுமடடும. விடுதல இலலையேஇலலை சிறநத
கியமுளளவளே! அரசாகளின நலலொழுககம கெடடஒழுககம
லாவறறையும சோதது உனககுச சொனனேன இனனும எனன
க விருமபுகிறுய?' எனறுா

---

1 'நாம' எனறு பாடஙகொளளபபடடது

இருநூற்றுப்பதின்மூன்றாவது அத்யாயம்
தானதர்மபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, கொல்லாமையின் சிறப்

உமை, 'தேவர்களுக்குத்தேவரே! மஹாதேவரே! எல்லாத்தே
ராலும் நமஸ்கரிக்கப்பட்டவரே! தாமங்களின்ஸூக்ஷ்மங்கள் எ
யென்பதை நான் கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று சொன்னாள் மஹே
வரர், 'தேவியே! மனிதர்களுக்கு ஸுகத்தைத்தருவதாகிய
ஸூக்ஷ்மத்தைக் கேள் புண்ணியத்தைவிரும்புகிறவர்கள், பு
ணியமற்றவைகளில்லாதவர்களிடத்திலும் மலடிகளிடத்திலும் தாழ்
ஜாதிஸ்திரீகளிடத்திலும் நிலத்திலும் ரேதஸை விடலாகாது
புள்ளவளே! மேற்சொன்னவற்றில் போடப்பட்ட வித்தா
முளைப்பதில்லையன்றோ? தாமத்தைவேண்டுகிறவன் கண்டவி
களில் விதையைப்போடலாகாது வித்து அழிவதனால் மனிதனை
பிரம்மஹத்தி பற்றுகிறது கொல்லாமைதான் முதன்மையான தா
கொல்லாமையே முதன்மையான ஸுகம் தாமசாஸ்திரங்கள் எ
வற்றிலுமுள்ளவிஷயம் கொல்லாமையே பெண்ணரசியே! தேவ
களையும் அதிதிகளையும் பூஜிப்பதும் எப்போதும் தாமத்தைவிடா
ருப்பதும் வேதமோதலும் யாகமும் தவமும் தானமும் இந்திரி
களை அடக்குவதும் ஆசாரியருக்கும் தாய்தந்தையருக்கும் பணிவி
செய்வதும் புண்ணியதீர்த்தங்களுக்குப்போவதும் கொல்லா
யின்து பதினாறில் ஒருபாகத்திற்கும் ஈடாகாதவை மிக்க உய
தான இந்தச்சிறந்தரகஸ்யத்தை உனக்குச்சொன்னேன்' எ
சொன்னார் உமை, 'தேவச்ரேஷ்டரே! ஹிம்ஸையில் பாவமிரு
மாயின் பிராம்மணர்கள் பெரியயாகங்களிலும் சிறிய இஷ்டிகளி
பசுக்களை ஏன் கொல்லுகின்றனர்? பகவானே! சத்துருக்க
கொல்லுகிறவரே! அதிகமாக ஹிம்ஸைசெய்யும் அரசர்கள் யாருக்
கிடைக்காதஸ்வர்க்கத்திற்கு [1] உடனே போவதெப்படி? எவனுடை
வீட்டில் பிராம்மணர்களுக்கு மாம்ஸம்போடுவதற்காகத் தினந்
தும் இருபத்தோராயிரம் பசுக்கள் கொல்லப்பட்டனவோ அந்த
தேவன்னனுமரசன் மாம்ஸத்தோடு அன்னம்போட்டதனால் ஸ
கம்அடைந்தானே, அதெப்படி? எனக்குக் கேட்க மிக்க விருப்பம்
கிறது அரசர்கள் வேட்டைக்காக வெளியில்போய் மிருகங்க
கொல்லுகின்றனரே, அவர்கள் தாமத்தைக் கேட்கவில்லையா?

1 அந்த யுத்தத்திலேயே

ம, கேடடதை நமபவிலலையா? எலலாநதெரிநதவரே! விருஷப
ஜரே! இவறறையெலலாம தெளிவாகவும விரிவாகவும கேடக
நமபுகிறேன அவைகளை இபபோது நீர எனககுச சொலலும’
றறு கேடடாள மஹேஸவரா, ‘தேவியே! நீ கேடடது சிலாகிக
தககது கொலலாதவன இவவுலகததில ஒருவனுமிலலை அநதக
லைககு அநேகவித காரணஙகளுணடு. அவறறைக கேள இவ
கததில கொலலாதவன ஒருவனும காணபபடவிலலை தேவியே!
பபவன பூமியிலுளளவையும மிககசிறியவையும நடுததரமானவை
யுளள அநேக உயிரகளைக காலகளினால மிதிககிறான, உடகாரும
தும படுககுமபோதும படுககையிலும ஆஸனததிலுமுளள
நேக ஜீவனகளைத தெரிநதும தெரியாமலும கொலலுகிறான மனி
ளின தலைகளிலும வஸதிரஙகளிலும வேரவையினாலுணடாகும
னகளையும ஈககளையும கொசுககளையும அவரகள எபபோதும
லலுகினறனர ஜீவனகள எபபோதும ஜலததிலும ஆகாயததி
இருககினறன பூமியில பிராணிகள நிறைநதிருககினறன
படி பிராணிகள நிரமபின உலகததில கொலலாதவனாயிருபபவன
ன? பெணணரசியே! வேரவையிலும ஜலததிலும நிலததிலும
டான பெரியவையும நடுததரமானவையும மிககசிறியவையும
ககூடியவையும காணககூடாதவையுமாயிருககும பலவகைப
ணிகளினால இவவாகாசம பூமியனைததும நிரபபபபடடிருககின
அநதப பிராணிகளிலும ஒனறை மறறொனறு கொலலுகிறது
மிகுநத மசசஙகளும பக்ஷிகளும பலம குறைநதவையான தம
ஙகளைப புசிககினறன புறா முதலிய பறவைகள ஊரவனவறறை
டு ஜீவிககினறன பூமியிலும ஆகாயததிலுமுளள இனனுமனே
புலாலதினனும பிராணிகள மாமஸததை விருமபிப பிறமாமசங
னால வளரகினறன அவையும வேறுபிராணிகளால பக்ஷிககப
னறன நூறறுககணககும ஆயிரககணககுமான பிராணிகள
ணிகளாலேயே ஜீவிககினறன அழகுளளவளே! பிராணிகள மற
னறைப பீடியாமல பிழைபபதிலலை புலால தினனுகினறவையும
னாலேயே ஜீவிபபவையுமான அநேகம பிராணிகள பெரிய உட
ள கழுதை எருமை முதலான பிராணிகளின மாமஸததினாலும
னாலும ரதததினாலும வயிறு நிரபபுகினறன ஒருமனிதன
ன முதலியவறறைப புசிபபதனால தானியஙகளெனறு பெய
ர அநேகமாயிரம உயிரகளை எபபோதும உணணுகிறான அவன
சம தானியம கிழஙகுகள உணபதையும விடடுவிடவேணடும.

முன்றுதினஙகளும் ஐநதுதினஙகளும எழுதினஙகளும தானிய
ளைப பக்ஷியாமல உபவாஸமிருபபவன கொலலாதவன என்றுசெ
லபபடுகிருன எவவளவுககெவவளவு பிராணிகளைப புசியாமலி
கிருனே அவவளவுககவவளவு புணணியததை அடைகிருன அழ
இடையுளளவளே! ஆகாரததை விடுவதனுல தேகம வாடுகிற
வாடுவதனுல தேகமும இநதிரியஙகளும, அரசாசனுககுச சேவகா
போல வசபபட்டிருககினறன பொறிகளைககட்டுகிறவனதான வ
முளளவன அவனே தெரிநதவன் மனிதன பொறிகளை அட
வதனுலும கொபெபதனுலும மனஒழிவினுலும மனததில கருதி
வறறையெலலாம அடைகிருன இவவாறு உபவாஸநதான் செ
லாமைககுக காரணமெனறு சொலலப்படுகிறது தேவியே! பு
பவன பூமியில நடபபவன் இவர்களனைவரும ஹிமஸை செயகிற
கனெனபது தாம சாஸதிரஙகளில காணபபடுகிறது தேவியே
தாமததைச செயபவளே! ஹிம்ஸைசெயயாத மனிதனை உண
யாக அறியுமவகையை உனககுச சொலலுகிறேன, கேள கனிக
யும கிழஙகுகளையும இலைகளையும சாமபலையும பக்ஷிததுககொ
சிததிரமபோல அசைவறறிருபபவனதான ஹிமஸை செயயா
னெனறு நான நினைககிறேன அவைகளும புகையினுல தீ மூ
படுவதுபோல ஹிமஸையினுல மூடபபட்டிருககினறன ஆதல
எவன ஆஹாரமிலலாதவனே அவனே கொலலாதவனெனறு ந
நினைக்கிறேன எலலாவறறையுமவிட்டுப பரிசுததனுகவும நி
முளளவனுகவும தீக்ஷைசெயதுகொணடு தனனைச சுறறிக வே
கிழிததுச ஸஙகலபம செயதுகொணடு உயிருளளவரையிலும உண
மல எடுததவிரதந தவருமல காலததை எதிர்பாாததுத தியான
தவமும செய்துகொணடிருககிறவனை ஹிமஸியாதவனெனறு
நினைககிறேன வேறுவிதததில கொலலாதமனிதனை இருபப
நான பார்ககவிலலை தேவியே! இதைபபறறிச சிநதிககவே
யவை மிகுதியாயிருககினறன கொலலாதவன எவனுமி
சிறநத மகிமையுளளவளே! எவவெவறறில கொலை பெரியதாய
குமோ அவ்வவறறையும மதுமாமஸஙகளையும ஒழிபபதனுல பெ
லுதல மிககக்குறைவாகும ஒழிவே பெரியதாமம ஒழிவே மே
பம. மனததில ஒழிவுளளவாகளுககுப புணணியம பெரியதா
லாகும தாமஙகளும அதாமஙகளும மனத்தை முன்னிட்டே
கினறவை, ஸநதேகமிலலை. மனிதன ஸமஸாரததிறகட்டுபபடுவ
முகதிபெறுவதும மனததினுலேதான் மனததைக கட்டு

வாகககுமம, விடடால நரகமுமம நிசசயம கொலையாளி ஆயுததை
டுததபின, ' அநேகமபிராணிகளில ஆயுளமுடிநது இறநததைத
ான நான கொலலுகிறேன ' என்று மனததில நினைததுககொலவானு
ின் அநதககொலையாளியைப பாவம பறறுவதிலலை தேவியே! அந
பபிராணிகள முனனமே விதியினால் கொலலபபடடவை அநதக
காலையாளி காரணமாகிறுன விதிதான வலியது முனவினையை
டவொணணுத பிராணிகள, முனசெயத தமவினையினுல மூடப
டடு, விலஙகுஜாதிகளாகவும ஊாவனவாகவும பறபலபிறபபுகளில
றககினறன பிராணிகள பலவகைகளாக வேறுபடட உடலகளோடு
லவகைகளான சகதியும ஸாமாததியமுமுள்ளவையாகவும பலஉணவு
ளளவையாகவும பூமியில பலவிடஙகளில பிறககினறன பிறககும
ிராணிககு முனகாமஙகளுககேறறபடி இறபபும ஸுகதுககஙகளும
தவிலேயே பிறககினறன மனிதாகள எநதககாலததில எநதவிடத
ில எநதககாரணததினுல மரணமடைகிறூகளோ அவறறைத
ாணடமுடியாது அது முநதியகருமததின கடடளை விதியானது
ாகரதையிலலாத பிராணிகளை ஜாகரதையோடு கவனிககிறது.
ுதறகு யாருமநணபனுமிலலை, பகைவனுமிலலை, அலக்ஷியமாகவிடத
ககவனுமிலலை யமன எலலாபபிராணிகளிடததிலும பக்ஷபாதமின
க காலததை எதிாபாாககிறூன, ஆயுளானவுடன, எலலாபபிராணி
ளின உயிரையும இழுததுவிடுகிறூன எவன எபபடி இறககவேணடு
மனறு விதியிருககிறதோ அதறகுமாறுக அவன இறபபதிலலை
ுறிவினுலாவது பாாககிரமததினுலாவது மநதிரததினுலாவது ஔஷ
ததினுலாவது விதியின நிசசயமானவழியை ஏமாறறககூடியவன
வவுலகததிலிருநதவன இருககபபோகிறவன இருவகையாரிலும
லலை தேவியே! பிராணிகளுககு ஹிமஸைசெயவதைபபறறி நியா
ததை உனககுச சொனனேன

இருநூறறுபபதினுனகாவது அததியாயம

தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, விதியின்வன்மை, போரிலிறந்தவரின கதிமுதலியன)

ஓ! தேவியே! மரணகாலம வநதபோது எநதபபிராணிகளும்
ிதியைக கடககமுடியாதெனபதறகுக காரணததைக கேள அழ
ய முகமுளளவளே! பெரியவையும சிறியவையும நடுததரமான

வையுமாகிய பலபுழுக்களும் விட்டிற்பூச்சிகளும் ஆயுளழியும்போ
தாங்களே ஓடிவந்து எரிகின்றவிளக்குகளில் விழுகின்றன வன
களிலிருக்கும் மான்கூட்டங்கள் அநேகங்களுள் எத்தற்குக்கால
வந்ததோ அதுதான் வலையிலகப்படுகிறது தேவியே! கொல்லு
இடத்திற்குக்கொண்டுபோவதற்காகப் பிடிக்கப்பட்டவற்றுள் ஆயு
குறைந்தது எதுவோ அதுதான் கொல்லப்படுகிறது அது அந்த
தினம் தவறாமல் கொலையாளியின்கையில் அகப்படுகிறது விரிவா
ஆகாயத்தில் விரைவாகச்செல்லும் பக்ஷிக்கூட்டங்கள் ஓடத்திறமை
யுள்ளவையாயிருந்தும் ஆயுளில்லாமையினால் பிடிக்கப்படுகின்றன
ஜலத்தில் சஞ்சரிக்கும் மீன்களும் மற்றும் பலவகைஜந்துக்களு
விதிக்கப்பட்டுத் தாங்களே வலையிலேறுகின்றன சிறந்தவளே
ஊர்வனவாகியபிராணிகள் ஆயுளொழிவதனாலேதான் மதிகெட
ஏட்டிமுனையில் தாங்களேஏறி இறக்கின்றன உழுகிற உழவருக்கு
கொல்லுவதில் எண்ணமில்லை, ஆகிலும், அவர்களின் கலப்பைமுனை
முதலியவற்றினால் எண்ணிறந்தபிராணிகள் கொல்லப்படுகின்றன
மனிதன் தன்றுனிக்காலினால் என்ன ஹிம்ஸையைச் செய்கிறானே
அந்தஹிம்ஸையைத் துஷ்டயானையும் அனேகஜனமங்களிலும் செய
மாட்டாது எவை இறக்கவேண்டுமோ அவைதாம் இறக்கின்றன
உழவர் அவற்றைக் கொல்வதில்லை அவர்களுக்கு, 'உழுவோம்'
என்றஎண்ணமேயன்றிக் கொல்லஎண்ணமில்லை ஆதலால், அனேக
ஆயிரம்பிராணிகளைக்கொன்றாலும் அந்தப்பாவம் அவர்களைப்பற்றாத
பிராணியானது முதலில் விதியினால் கொல்லப்பட்டு அதன்பிறகுதா
மரணமடைகிறது ஆதலால், விதியைக்கடப்பதற்கு எந்தப்பிரா
களாலும் ஆகாது, ஆயுள்முடிந்தபின் ஒருநிமிஷமும் பிழைத்திரு
ப்பதும் முடியாது பிழைத்திருக்கவேண்டியகாலத்தில் இறப்பது நட
த்ததுமில்லை, நடக்கப்போவதுமில்லை வினைப்பயன், நன்றோ தீதோ
அதைக் கடப்பது ஸாத்தியமன்று இறக்கத்தக்கவைதாம் இறக்கு
விடுபடத்தக்கவைதாம் விடுபடும் அழகுள்ளவளே! விதியிலக
பட்டபசுக்கள் ரந்திதேவனுடைய யாகத்திற்குத் தாங்களேவந்
கொல்லப்பட்டன கொல்லப்பட்ட பசுக்களின் ரத்தத்தினால்
டான சாமணவதியென்னும் பெயர்பெற்றநதி குளம்பு கொம்பு எலும்
களினால் இறங்கக்கூடாமலிருந்தது சிறந்தவளே! ரத்தமான
அந்தநதியில்விழுந்தபிறகு, தெளிவும் நல்லமணமும் நல்லநிறமு
நல்லசுவையுமுள்ளதும் நற்கருமங்களுக்குரியதுமாகிய புண்ணி
தீர்த்தமாகிவிட்டது அழகுள்ளவளே! அந்தமன்னனுடைய ஸத

ாகததில பிராமமணாகளும தேவாகளும திகபாலகாகளும மும
ாததிகளும நேரிலவநது அநத நதியில ஸநானமசெயது ஜபமுத
ிய நிதயகாமமஙகளை அநுஷடிததனா முனனோகளால கணடறி
பபடட விதிபபடி மநதிரததுடன பகுததுககொடுககபபடட அநத
ாமஸததை அவாகள சாஸதிர முறைபபடி பெறறுககொணடனா
ாறறுககணககும ஆயிரககணககுமாகப பிராமமணாகள தினந
தாறும மாமஸததுடன கூடின அனனததைப புசிததுககொண
ருககையிலேயே சூரியாஸதமயமாயிறறு அநத அரசனது சிறநத
ாகததில விதிபபடி கிரமமாக மநதிரஙகளைச சொலலிககொலலப
டடபசுககளும அநத ஈநதிரதேவராஜனும ஸவாககம சென றனா
டைவிடாமல யாகமசெயததனாலேயே அவவரசன நலல பயனை
டைநதான போகஙகளையும ஆடையாபரணாலஙகாரஙகளையும
காடுததும தமமுடன போஜனம செயவிததும பலஉபசரணைகளைச
சயதுமிருககும அரசாகளுககு யுததததில உதவிசெயயும தருணம
நாநதபோது துணையாக அழைககபபடட மனிதன ஆயுதமெடுகக
வணடும இரணடு சேனைகளும வயூகஙகளாக வகுககபபடடு யானை
ா குதிரைகள ரதஙகள காலாடபடைகள நிரமபியும, சாமரஙகளும
டைகளும கொடிகளும தோறகேடகஙகளும பலநிறஙகளாகப பிர
சிததுககொணடுமிருகக, சகதிகள தோமரஙகள ஈடடிகள கததிகள
லஙகள உலககைகள சமமடடிகள விலலுகள முசுணடிகள பிணடி
லஙகள கதைகள சககரஙகள பராஸஙகள காபபடஙகள முதலான
ல ஆயுதஙகளைக கையிலெடுததுககொணடு விருஷபஙகளோடு விரு
பஙகள எதிரபபதுபோல இருபுறததுபபோாவீராகளும காஜிதது
ததமசெயயுமபோது, சஙகு பேரிகை முதலான பலவாததியஙகளின
ழககஙகளாலும குதிரைகளின கனைபபினாலும யானைகளின காஜனை
னாலும மனிதாகளின வீரவாதஙகளாலும தோசசதஙகைகளின ஒலி
ாலும மழைககாலஙகளில ஆகாயததில மேகஙகள முழஙகுவது
பால நாலுதிசைகளும மூலைகளும வேறுசததஙகேடகபபடாமல
ாபபபபடுகினறன தோசசககரஙகளின வடடைகளாலும குதிரைக
ளமபுகளினாலும எழுபபபபடட செநதூளகள கபிலைபபசுககள
பால ஆகாயமெஙகுமமூட இருசேனைகளிலுமுளள வீராகளுமஆயு
ஙகள போடடததலைபபடடபொழுது, அநத அடிகளினாலுணடான
ததம அவாகளுககுச செஞசநதனமபோலிருககும போாததலையில
ஙகஙகளிலிருநது ரததமபெருகுமபோது அவாகள பலாசமலாகளும
சோகமலாகளும குவியலகளாகக குவிநது நடபபதுபோலிருபபா.

சூராகள யுததததில உறசாகததோடு கைகளால ஆயுதஙகளை ஓங
ஒருவரையொருவா அழைததுககொணடு எதிாத்துசசெலவா. கடு
போரில சூராகள கொனறும கொலலபபடடுமிருககையில, அரசு
டைய இஷடததிறகு விரோதமாக எதிரிககுப புறஙகாடடி அடிபட
மல திருமபிசசெலலும இழிவான மனிதாகள தமமரசனுடைய பா
மெலலாவறறையும அடைவா அவாகளுககுளள புணணியமெதுவே
அது அவவரசனைசசேரும கொலலாமை முதனமையான தாமமென
அறிநது யுததஙகளில தமமால கூடியவரையில போாசெயயாதபடை
சேவகாகள, அரசனுடைய அனனததைகககவாநதவராதலின கொடி
நரகததைஅடைவாா படைசசேவகனுடைய கடுமையைஅறிநது உ
ராசையைவிடடு ஆயுததததைஓஙகிககொணடு விடடிறபூசசிபோலப
மறறவனுகித தீககுஒபபானா போரில புகுகிறவன இறநதபின ஸவா
மடைவான தேவியே! தயையுளளமனிதனும பூதாவேசஙகொ
டவனபோலப பிறரை அடிதது மகிழவான அவன உதஸாகததை
தலைமையாககொணடவனனறோ? அவன பிறருடைய அடிகளில
துனபபபடுததபபடடும சோாவைஅடையான, மிககொடிதா
போாகளததில மானகூடடஙகளைச சிஙகம துனபுறுததுவதுபோ
பகைவா படைகளைத துனபுறுததி நடுபபகலில சூரியனபோலக கா
முடியாதவனாகத தயையைவிடடு ஆயுதமெடுதது யுததமசெயது
அரசனைப போரிலகாபபாறறுகிறவன பரிசுததாதமாவாகி யுததமெ
னும மகாயாகம செயபவனாகிறான அவனுககுத தோறகேட
மானதோலெனறும வில 1 கையிலபிடிககுமதணடமெனறும ர
யாகவேதிகையெனறும கொடி யூபஸதமபமெனறும குதிரைக
வாளஙகள தாபபைகளெனறும ஜயததில உதஸாஹம காவம கோ
இமமூனறும மூனறகநிகளென்றும நினைககபபடுகினறன அவனு
குச சநதோஷமே ஸ்வருவமென்னும ஹோமபாததிரம ஸாரதி பு
கிதன, ஆயுதஙகள ஸருககு என்னும பாததிரமுதலிய யாககருவி
-எனைததுமாகினறன, அமபுகள ஸமிததுககளாக நினைககபபடுகி
றன புகழபெறறஅநதவீரனது தேகததிலுணடாகும வோவை
தேன மனிதாகளின தலைகளே 2 புரோடாசம ரததமே நெயயாகு
தூணிகளே ஹவிஸவைககும பாததிரம. தேகததின நிணஙக
நெயததாரைகள மாம்ஸமதினனும பிராணிகளே அநதயாகததிற
பிராமமணாகள அபபடிபபடட மனிதாகளும யானைகளும குதி

1 'தணட்காஷ்டம' எனறு பாடஙகொள்ளபபடடது
2 சாநதிபாவம 39 - ம பககம குறிபபிறகாணக.

மே அவற்றிற்குப் பக்ஷணங்களும் அன்னபானங்களும். யாகத
பிராம்மணர்கள் புசிப்பதுபோலவே அவை விரும்பினவற்றை
லலாம் நிரம்பப்புசிக்கின்றன. அடிபட்ட வீரர்களின் அலங்காரங
ாகிய ஆடையாபரணங்களும் பொன்னும் தங்கமும் அந்தயாகத
ருத தக்ஷிணைகள் தேவியே! அந்த யுத்தத்தில் எதிர்நோக்கிச்
னறு யானையின்மேலிருந்தபடி கொல்லப்பட்டமனிதன் பிரம்ம
ாகத்தை அடைவான் தேரின்நடுவிலாவது குதிரைமேலாவது
ந்த யுத்தத்தில் கொல்லப்படுகிறவன் இந்திரலோகத்தில் பூஜிக
படுவான் கொல்லப்பட்டவர்கள் ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகின்ற
கொன்றவன் இங்கேயே பூஜிக்கப்படுகிறான் கொல்லப்பட்டவன்
ன்றவன் இருவரும் ஸுகப்படுகிறார்கள் ஆதலால், போர்க்களத
குப் போனபின் அஞ்சாமல்போர்செய்யவேண்டும் பயத்தைவிட்டு
தமெடுத்து யுத்தத்தில் அடிப்பவன் எவனோ அவன் தாமிஷ்டரிற
ந்தவன் அனேகமாயிரம் நதிகள் ஸமுத்திரத்தில் விழுவதுபோல
தாமத்தோடுகூட' எல்லாத்தர்மங்களும் ஆசாரமும் ஒழுக்கமும்
னிடத்தில் பிரவேசிக்கின்றன தொன்றுதொட்டு நடந்துவரும்
தங்களிற்சொல்லப்பட்ட தர்மங்களையும், பாஷண்டமதங்களிற
லலப்பட்டதர்மங்களையும், மானிடருக்குரிய லௌகிகதர்மங்களை
தேசங்களுக்கும் ஜாதிகளுக்கும் குலங்களுக்கும் மலை கிராமம
முதலியவற்றிற்குமுரிய பற்பலதர்மங்களையும் காப்பாற்றவேண
தர்மத்தைக்கெடுத்தால் அது கெடுக்கும், காப்பாற்றினால் காப
றும் ஆதலால், அரசன் முக்கியமாகத் தர்மத்தைக் கெடுக்க
ாது எந்த தேசத்தில் அரசன் குடிகளைத் தர்மமாகக் காப
றுகிறானோ, பிராம்மணர்கள் ஆறுகருமங்களையும் செய்கின
ோ, பிதருக்களும் தேவர்களும் பூஜிக்கப்படுகின்றனரோ அந்தத
த்தில் மழையின்மையும் பிணிகளும் பீடைகளுமிருப்பதில்லை
சன் தன்தர்மத்தை விடாமலிருந்தால் ஜனங்களெல்லோரும் தர
தையே செய்வர் தேவியே! ஆசாரத்தைவிடாதவனும் பகைவரின
மறிபவனும் ஜாக்கிரதையும் பராக்கிரமமுமுள்ளவனுமாகிய அரசனை
போதும் விரும்பவேண்டும் அழகிய இடையுள்ளவளே! பூமியில
திரர்கள் அனேகர் அரசர்களை மிகக்கெடுத்திருக்கின்றனர் ஆதலால்,
ந்தஅரசன் அஜாக்கிரதையாயிருக்கக்கூடாது அவர்களிடத்திலும்
பட்ட சினேகிதர்களிடத்திலும் மனிதர்களிடத்திலும் யானைக
த்திலும் ஸ்நானபானங்களிலும் ஒருபோதும் நம்பிக்கைவைக்க
ாது தேசத்தின் நன்மைக்காகவும் பசுக்களுக்காகவும் பிராம்மணர

களுக்காகவும சிறைபிடிப்பதறகாகவும ஸநேகிதாகளுககாகவும
கூடாதஉயிரையும விடுகிறவனெவனே அவன அரசனுககு அ
ஞவான , தன குலததையும சிறபபிபபான சிறநதிதமப
யுடைய தேவியே ! நினைததவறறையெலலாம கறககுமகாமதேனு
சராசரஙகளைத தாஙகுவதுமாகிய கடலசூழநதபுவனியை மலைக
காடுகளுமஉளபட மிகுநததனததோடு பிராமமணாகளுககுக கொ
பவனும், யுததததில உயிரைவிடுகிறவனுககுச சரியாகான உயி
கிறவன சிறநதவன செலவமுளளவன நியமததுடன ஆயிரம
கள செயதாலும அதில எனன ஆசசரியம? உயிரைவிடுவது
தறகு மிகஅரியது ஆதலால, பிராணயாகமானது எலலா யாக
லும சிறநதது இவவாறு யுததமெனனும யாகததைபபறறி உ
உளளபடி சொனனேன

இருநூறறுபபதினைநதாவது அதயாயம

தானதாமபர்வம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேமவரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, ராஜதர்மமுதலியன

தாமமசெயபவளே ! வேட்டையைபபறறிச சொலவேன,
மிருகஙகளைககொலவதனல அரசனைப பாவமபறருது எலலாமி
களும இநதபபூமியில மனிதாகளிலலாமலிருககக கருதுகினறன,
களைத தினறுவிடுகினறன அவறறை அரசன தணடிககவேண
துஷடாகளைசசிக்ஷிபபதும சிஷடாகளைரக்ஷிபபதும காரியஙகளை
மையோடுசெயவதும அரசனுடையதாமஙகள அவறறை அ
விடாமறசெயயவேணடும அரசனல அடிககபபடட மிருக
தாமும ஸவாககமபோகினறன அரசனிலலாத ராஜயம மேய
னிலலாத பசுககளைபபோலேதான ஆதலால, தேவா கநதாவா
அரக்கா இவாகளின அமசஙகள, அயோககியாகளைச சிக்ஷிததும
கியாகளை ரக்ஷிததும தேசஙகளிலுளள பிராஜைகளைபபாதுகாப
குததான அரசனக ஏறபடுததபபடடிருககினறன அவவரச
எபபடிநடநது புகழபெறறிருநதால தேசமும தாமமும பொரு
புகழும பேரும விருததியடையுமோ அநத நடககையை வ
யாகசசொலவேன , கேள தாமிஷடாகளிற [1]சிறநதவளே !
தமாகளான மனனாகள ஸபையையும தணணீாபபநதலையும த
ததையும தேவாலயததையும பிராமமண அககிரஹாரஙகளையும

---

1 'வரே' என்று பாடஙகொளளபபடடது

உணடாககவேணடும இது அவாகளினதாமம பிராமமணாகளை
மதிககலாகாது பிராமமணாகள நீறுபூதத தணலகளபோலி
று கோபமவநதபோது குலததையே அழிததுவிடுவா ஊதப
-நெருபபானது விறகுமுழுமையும எரிததுவிடுவதுபோல பிராம
ாகள கோபமெனனும நெருபபினுல இபபூமியை எரிததுவிடு
கள பிராமமணாகள கோபிததால அரசா ராஜயததைஅனுப
ததிலலை வாதாபி நகுஷனமுதலானோ அறியாமையினுல பிராம
ாகளைஅவமதிதது அவாகளின கோபததினுல எரிககபபடடுச
ததாருடனும சினேகிதருடனும அழிநதனா. இநதிரனுடைய
முமபெணகுறிகள நிரமபினதாகச செயயபபடடது பிறகு,
ாகூடடததாரெலலாரும இநதிரனுககாகக கௌதமமுனிவரை
கரிததுத துதிததுக காலிலவிழுநது கோபததைத தெளிவித
அழகியநிதமபஙகளையுடையவளே! அமமகாதமாவான கௌ
கரிஷி அனுககிரகமவைததததனுல, ஆயிரம பெணகுறிகளினுல
-யாளமபணணபபடட அவவிநதிரனது தேகமானது ஒருநொடி
ஆயிரமநேததிரஙகள நிரமபினதாகச செயயபபடடது கௌத
ூடடின விருஷணஙகளைஅறுதது மநதிரிததவுடன அவைஇநதிர
ததில ஒடடிககொணடு அவன வருஷணஙகளாயின இபபடி
மமணாகள கோபிததபோது தேவாககதிபதியான இநதிரனும
ாளமுடியாமறபோனுன பூமியிலுளள மனிதரைபபறறிச சொ
வணடுமா? கோபிததபிராமமனன உலாநத விறகைத தீ எரிப
போல எரிததுவிடுவான, உலகமெலலாவறறையும நீருககித
மபவும வேறுலகமபடைபபான அவன தேவரலலாதவரைத
ராகவும தேவரைத தேவரலலாதவராகவும செயவான பிராம
ாகளுககுக கோபமே ஆயுதம ஆதலால, அவாகளுககுக கோ
ாதஉணடாககலாகாது பெருஙகுறறஙகளிலும பிராமமணன
டிககபபடததகாதவன குறறமறறவளே! பிராமமணாகளமேல
ஙகளைபபோடுவதும அவாகளுயிரைபபோககுவதும மூவுலகங
லும காணபபடுவதிலலை அவாகளினகோபஙகளும அதிகமாகவும
ரமாகவும இருககும, அனுககிரகஙகளும மிகசசிறநதவையா
ககும ஆதலால, கோபததைஉணடாககககூடாது பிராமமணரை
லமும பூஜிககவேணடும பிராமமணாகள கோபிததபிறகு ராஜ
தயாளும அரசன, இவவுலகததில இபபோது காணபபடவு
லை, முனனிருநததுமிலலை, இனி இருககபபோகிறதுமிலலை.
மமணாகளைப பரிஹஸிககவும நிநதிககவுமகூடாது (அரசன)
பகாலததில கோபிககவேணடும, அனுககிரஹகாலததில அனுக

கிரஹிககவேணடும. அரசாகள தமவேலைககாராகளிடததில பரிகா
செய்யலாகாது , அதனால லேசாகிவிடுவா , அவாகளின கடடளை
நடவா வேலைககாரரைபபரிகாசமசெயவதனால அரசன-அவமதி
படுவான அவாகள யாசிககததகாதவறறையும யாசிபபாா , சொல
தகாதவறறையும சொலலுவா வேணடியவறறைக கேடபதறகு
னமேகொடுததாலும அவாகள திருபதியடையாா ஆதலால, அர
வேலைககாராகளிடததில பரிகாசததை விடடுவிடவேணடும தன
நமபாதவனை நமபலாகாது நமபினவனையும அதிகமாகநமபலாக
எநத உபாயஙகளினாலும தனகுலததோரிடததில நமபிககைவைக
விருபபது முககியம நமபுவதனாலுணடானபயமானது மாததை
அழிபபதுபோல அழிககும அரசன, அஜாககிரதையினாலும பெ
ளாசைமேறகொணடிருபபதனாலும கொலலபபடுவான ஆத
அஜாகரதையையும ஆசையையும விடவேணடும யாரையும நம
காது பயபபடடவாகளைப பயமிலலாமலகாததும ஏழைகளை அ
கிரஹிததும காரியாகாரியஙகளினவகைகளை அறிநதும தேசநன
யில எபபோதும ஊககமவைததும சொனனசொலதவறுமலும
ஜைகளைககாபபதே காரியமாகவும பேராசையிலலாமலும நிய
தையேபேசி ராஜயததை ஆணடுகொணடு ஆறிலொருபாகம தி
வாஙகவேணடும செயயததககவை செயயததகாதவைகளின வே
பாடுகளை அறிநது எலலாவறறையும சாஸதிரததினால பாாககவே
டும தனதேசததில தயைசெயயவேணடும செயயததகாத
தில பிரவருததிககலாகாது தனனைபபுகழபவராயினும தனனை
பவராயினும வேணடாதவராயினும குறறமிலலாதவரை நணப
போலப பாாககவேணடும துஷடாகளையும குறறததிறகுததக
தணடனைசெயது திருததவேணடும அரசன தணடிபபதில
ரதையாயுளளதேசததிலதான தாமம நடககும அரசன பெ
மையாயுளளதேசததில தாமம நடவாது துஷடாகளைச சி
பதும சிஷடாகளை ரகஷிபபதும தாமஙகள கொலலததககவாக
கொலலவும கொலலததகாதவாகளை ரகஷிககவும வேணடும பி
மணாகளையும பசுககளையும தூதாகளையும தனதநதையையும
கறபிததவரையும முனனுதவிசெயதவரையும பெணகளையும அ
களெலலாம ஆதரிககுமமனிதனையும கொலலலாகாது பிராமப
களுககுப பூமி பசு பொன சமைததசோறு எள நெய இவறறை
தியமாகத தானமசெயவதனால அரசன பாவஙகளினினறு வி
வான எநத அரசன தேசநனமையில ஊககததுடன மேறசொ
படி எபபோதும நடககிருனே அவனுககுத தேசமும பொரு

ணணியமும புகழும பெயருடிம சிறபபுறறிருககும அவவரசன
வததையும நஷடததையுமடையான ஆறிலொருபாகம தீாவையை
னுபவிககுமரசன, தனபடையினுலும பிறாபடையினுலும தாமததி
லும பராககிரமததினுலும பிரஜைகளை ரக்ஷிககாமலும பகைவரின
தசஙகளைப பீடிபபதில முயறசியிலலாமலுமிருபபானுயின, அநதத
றமையறற அரசனுடைய தேசம பகைவரின படையினுல கெடுக
படும தன தேசததைககெடுபபதனுல எதிரிசேனைககு உணடா
ம பாவஙகளனைததையும ராஜயம அழிநத அரசன அடைவான
னனைக கொலலவநதவன தநதை ஒருவனைததவிர மறற அமமான,
ருமகன, பராதா, மாமனுா, ஆசாரியனமுதல யாராயிருநதாலும
வனைக கொலலலாம பெணணரசியே! தனதேசததைககாபபதற
க யுததமசெயது போாககளததில எதிரிசேனையினுல கொலலப
டடவனுககு எனனகதியெனபதைககேள யுததததிலகொலலப
டட அரசன விமானமேறி அபஸரஸுகளின கூடடஙகளினுல
ழபபடடு இஙகிருநது இநதிரலோகமபோவான அழகுளளவளே!
வன அஙகஙகளில எததனை மயிாககாலகளிருககினறனவோ அத
னையாயிரம வருஷஙகள அவன இநதிரலோகததில கொணடாடப
டுவான அவன எபபோது மானிடலோகததிறகுத திருமபிவரு
ரனோ அபபோது பராககிரமமுளளவனுகி அரசனுகவோ அரசனைப
பானறவனுகவோ பிறபபான ஆதலால, முயனறு தனதேசததைக
பபாறறவேணடும வியவகாரஙகளைபபாாபபதும, சாராகளைவிடு
தும, சொலதவருமலிருபபதும, சோாவினமையும, உறசாகமும,
ரியஙகளில கடுமையிலலாமையும, வேலைககாராகளையும வாகனஙகளை
ம காபபாறறுவதும, போாசசேவகாகள அவாகளின வேலையைச
சயதபோது அது வீணபோகாமலிருககுமபடி அவாகளுககுப பரிச
பபதும, அரசாகளுககு இமமையிலும மறுமையிலும நனமையைப
பககினறவை

இருநூறறுபடதினுறுவது அதயாயம

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேமவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, அறம்பொருள் இன்ப முதலியன)

புகழ்பெறறவளே! சிறிய இஷடிகளிலும யாகஙகளிலும மநதி
ஙகளைச சொலலி யூபஸதமபஙகளில கடடிச சாஸதிரபபடி தாமசிந

தையோடு கொல்லபபடுகின்றபசுககள் மந்திரத்தினுலும ஹோமதத்
னுலும பரிசுததமடைநது ஸவாககமபோகின்றன. சிறந்த முகமுள்ள
வளே ! யாகஙகளில அவற்றின மாமிசமாகிய ஹவிரபபாகஙகளினு
தரேதாகநிகளும தேவாகளும திகபாலகாகளும மும்மூாததிகளு
திருபதியடைவிககபபடுகின்றனா தேவியே! அவாகள திருபதியடை
நதபோது அநதயாகததிறகு எநதப்பலனே அநதப்பலன யஜமான
னைச சேருகிறது, ஸநதேகமிலலை தேவியே! அநத யஜமானன, பதர
புததிராகள தநதை ஸகோதராகளுடன ஸவாககததுககுச செலவான
அநத யாகததில தீகைஷசெயதுகொணடவரனைவரும ஸவாககமபே
வா இதையெலலாம உனககுச சொனனேன இனனும என
கேடகவிருமபுகிருய ?' எனறு சொனனுா உமை, ' பகவானே ! எ
லாபபிராணிகளுககும ஈஸவரரே ! சூலததைககையில பிடிததவரே
பேரொளியுளளவரே ! கிருகஸதாகளெலலாருடைய ஒழுககததையு
நான கேட்கவிருமபுகிறேன பிரபுவே ! தாமாாததகாமஙகளெனனு
மூனறு புருஷாாததஙகளுககுமுரிய அவாகளுடைய ஒழுககம எ
படிபபடடது ? அவாகள பிழைபபுககு எவவகையானபொருளீட்ட
கூறபபடடுளளது ? அவாகளெலலாரும எபபடிநடபபதனுல உததம
கதியைப பெறுவா கௌரவததைக கொடுபபவரே ! இவறறையெ
லாம சுருககமாகச சொலலககடவீா ' எனறு கேடக, மஹேஸவர
சொலலலானுா ' சிறநதமஹிமையுளள பெணணரசியே ! நீ கேடக
கருதினது நியாயநதான இவவுலகததிலுளள நலலொழுககம பெரு
பாலும கிருஹஸதாகளுககுரியதாகச சொலலபபடுகிறது அவா
ளைக காபபதறகாகவே அரசாகள பூமியில படடாபிஷேகஞசெயய
படுகின்றனா இபபோது மனிதாகள எலலாருககும பொதுவாயுள
தொழிலைச சொலலுகிறேன, கேள அனபுளளவளே ! கலவி, 1 வா
ததை, பணிவிடை, சிறபம, நாடடியம எனனுமிவை மனிதாகளுக
ஜீவனததிறகாக ஏறபடுததபபடடிருககின்றன மனிதாகள ஜனித
தினபயனே முககியமாக அவாகளினஒழுககததினுல ஏறபடுததபப
டிருககிறது அதனை எனனிடம ஊககததுடனகேள மானிட ஜ
மமே தொழிலுககு இடம மறறபபிராணிகள இனபதுனபஙகளமா
திரமுளளவை ஆதலால, எலலாபபிராணிகளுககும மனிதரைபப
றியே ஜீவனம விதிககபபடுகிறது எலலாமனிதாகளுககும முதலி
கலவிபபயிறசிதான விதிககபபடுகிறது' தேவியே ! காரியாகாரிய
களையறிவது கலவியினுலனறி மறறொனறினுலிலலை கலவியினு

1 இநதபபாவம 700 - ம பககம குறிபபிறகாணக

றிவு விரிவாகிறது அறிவினால் உண்மை புலப்படுகிறது உண்மை
றிந்தவன் பரிசுத்தமனமுள்ளவனுகி எல்லாப் புருஷார்த்தங்களையும்
டையத்தக்கவனுகிருன் கல்விகற்றவன் உலகத்தில் சிறந்தஜீவனம்
சய்யமுடியும் ஆதலால், முதலில் தன்னைக் கல்வியினால் தகுதியுள்ள
ளுக்கச் [1] செய்துகொண்டும் இந்திரியங்களையும் கோபத்தையும்அடக்
யும் தன்ஆத்மாவைச் சுத்தப்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் ஆத்மா
வச் சுத்தப்படுத்திக்கொண்டபிறகு, அவன், பெரியோர்களும் பூஜிப்ப
ற்குரியவனுவான் மனம் குலத்தில் தொடர்ச்சியாகவருமஒழுக்கத
தயே முதலில் பற்றுமென்பதனால் நல்லகுலத்திலபிறப்பதற்காகத
ான்தாம்ங்கள் ஆதிகாலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டன ஒருவன் வித
தயினலேயே தன்ஜீவனத்தைக்கருதுவனுயின் குருவுக்குப் பணி
டைசெய்தல் முதலிய குணங்கள் பொருந்தி நல்லகுருவினிடம் ராஜ
தையையாயினும் உலகநடைக்குரிய வித்தையையாயினும் கற்க
வண்டும் அந்த வித்தையைப் புஸ்தகம் படிப்பதனுலும் விஷயங
ளைப் பயில்வதனுலும் முயற்சிசெய்து உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள
வண்டும் தேவியே ! இவ்வாறின்றி வேறுவகையால் மனிதன் கல
ப்பயனை அடையான் கல்வியினால் நியாயமாகப் பயன்பெறவிரும்ப
வண்டும் அதில் அதர்மத்தை விடவேண்டும் வார்த்தையினால் ஜீவ
த்தைக் கருதினால் முறைப்படி ஜலமநிரம்பினநிலத்தில் அதற்குத
க்க பயிரைச் செய்யவேண்டும், அல்லது, தேசத்திற்குமகாலத்திற
ும் தக்கபடி விலையையும் உபயோகத்தையும் பிரயாஸத்தையும் லாப
ஷ்டங்களையும் நன்ருக ஆராய்ந்து வர்த்தகம்செய்யவேண்டும், அல
து, பசுக்களால் ஜீவிக்கலாம் பத்துப்பசுக்களுக்குக் குறையாமல
ப்பாற்றவேண்டும் அனேகவகைகளான பல பசுக்கள் அவனுக்கு
பயோகமாயிருக்கும் ஊழியம்செய்து ஜீவிக்கக்கருதும் புத்திசாலி
ான மனிதன் தன்னைஅடக்கிக்கொண்டு ஏவுகிறவர்களுக்கு உபயோக
ாக இருக்கவேண்டும் புத்தியினலேயோ செய்கையினலேயோ கற
பதினலேயோ ஒருவனை அடுக்கவேண்டும் வழியோடு அடுத்துப
றகு அந்த வேலையைச் செய்யவேண்டும் அந்தயஜமானன் என்ன
ன்னவகைகளினால் ஸந்தோஷப்படுவானே அந்தஅந்தவகைகளினால
வனைச் சந்தோஷப்படுத்தவேண்டும் ஊழியனுக்குரியகுணங்கள்
பாருந்தினவனுகித் தானடுத்தமனிதனைத் தனக்கு அனபனுகச்
சய்துகொள்ளவேண்டும் அவனுக்கு இன்னுததைச் செய்யலாகாது
துதான் ஊழியத்தின் சுருக்கம் அவனை விட்டுப்பிரிவதற்குமுன

1 'கருதவா' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது

வேறு ஆதாரவைத தேடலாகாது சிறபமும நாட்டியமும பெரும
லும தாழநதஜாதிகளுககுரியவை அவறறிலும திறமைககுததக
படி நியாயமாககககூலிவாஙகவேணடும எலலாததொழிலகளிலும தா
உணமையாக நடநது வேதனமபெறவேணடும உணமையினறி வ
கும வேதனமானது பாவததிறகுக காரணமாகும. எநதககாரியஙக
யும ஆரமபிபபதறகுமுன தனசகதியையும, உபாயஙகளையும, இட
காலம கருவிகள பிரயாஸம செலவு லாபம இவறறையும, தாமதல
யும முனனிடடு யுகதியைககொணடு ஆராயநதுபாாககவேணடு
மேறசொனன விஷயஙகளை ஆராயநது தெயவானுகூலததையும க
டறிநது அதனபிறகு தனககு எதில நனமையுணடாகுமோ அதை
செயயத தொடஙகவேணடும ஒருதொழிலை எடுததுககொண
பிறகு தெயவததாலும மனிதாகளாலும நேரிடும இடையூறுகளவ
மல மறுபடி வேறு எணணஙகொளளாமல அநததொழிலை எபபே
தும காபபாறறவேணடும. கிடைததபொருளை அழிககாமல க
பாறறியும விருததிசெயதும அனுபவிககவேணடும ஆராயநது பா
மல சாபபிடுகிறவனுககு மலைபோனறதும அழிநதுபோகும பு
சாலியானவன தொழிலகளினால தனததைஅடைநது அதைத தா
திறகு ஒருபாகம, பொருளுககு ஒருபாகம, ஸுகததிறகு ஒருபாக
கஷடஙகளைப பரிகரிபபதறகு ஒருபாகமாக நானகுபாகஙகளாக
பகுககவேணடும சிறநதவளே [1] அநத நானகுபாகஙகளுககும உ
யோகததைக கேள யாகம், அனனதானம், ஏழைகளுககு உத
செயவது, தேவாகளையும பிராமமணாகளையும பிதருககளையும பூஜி
பது, மூலதனததைபபெருககுவது, அனுஷடானஙகளைவிடாமலி
கும தாமிஷடாகளுடன சோநதிருபபது முதலான காரியஙகளில
மததிறகாக இருககும தனததைச செலவிடவேணடும லாபதை
பாராமலே தாமகாரியஙகளுககுத தனததைக கொடுககவேணடு
பொருளுககாக ஏறபடட தனததை ஐசுவரியமும உயாநதநிலைமை
அரசனுடையஸநேஹமும கிடைபபதறகாகவுமவாாததையைச்செ
தறகாகவும உதவியானவாகளையும சினேகிதாகளையும சமபாதிபப
காகவும புததிராகளுடைய [1] உபநயனததுககாகவும விவாகததுகக
வுமஜீவனததுககாகவும தனததை மிகுதியாகபபெறுதறகாகவும ந
டததை நிவிருததிசெயவதறகாகவும மறறுமுளள இவவகைககாரி

1 ' ஆவாஹேசவிவாஹே ' எனபது மூலம வரனவீடடில பெ
ணைக கொணடுவநது கொடுபபது ஆவாஹமெனறும, வரன பெண
வீடடுககுபபோயப பெணணை வாஙகிககொளவது விவாஹமென
கூறுவது காம ஸூதரவ்யாகனம ஐயமஙகளை —

நக்காகவும் செலவிடவேண்டும் பலவகை காரணங்களால்கண்டறி
பிறகு, பொருளைச் செலவு செய்யவேண்டும் கஷ்டத்தைநிவிருத்தி
யவதும் லாபத்தை [1] உண்டாக்குவதும் பொருளே பொருளில்
த்மனிதர்கள் பலமுயற்சிகள்செய்தும் பொருளைஅடையார் ஆத
ல, பொருளை ரக்ஷிக்கவேண்டும் சாஸ்திரப்படி தானம் செய்ய
வண்டும் ஸுகத்திற்காக ஏற்பட்டதனத்தைத் தேகபோஷணையின்
ாருட்டு உணவைச் [2] சிறப்பித்துக்கொள்வதற்காகவும் ஆட்டம்
ட்டுக்களை அனுபவிப்பதற்காகவும் விநோதயாத்திரைக்காகவும்
ளையாட்டுக்காகவும் மனத்திற்கினியவர்களோடு சேருவதற்காகவும்
ந்தோஷத்தினால் பரிசளிப்பதற்காகவும் மற்றும் இப்படிப்பட்ட
ரியங்களுக்காகவும் செலவிடவேண்டும் தாமார்த்தகாமங்கள் மூன
லுமுள்ள குணகுற்றங்களை ஆராய்ந்து பொருளைச் செலவிடவேண
ம் சுத்தமான புன்னகையுள்ளவளே! ஞானகாவதுபாகத்தை ஆபத
லத்திற்காகப் பத்திரப்படுத்திவைக்கவேண்டும் சிறந்தவளே! ராஜ
ம் தவறுவதனால் உண்டாகும் கெடுதலைப்போக்குவதற்காகவும் பஞ்ச
பருத்திக்காகவும் தீராதவியாதியைத் தீர்ப்பதற்காகவும் முதுமைக்
லத்தில் உதவுவதற்காகவும் பகைவரைமறுப்பதற்காகவும் தண
னகளால் நேரிடும் கஷ்டங்களைநீக்குவதற்காகவும் அன்னியதேசம்
ாவதற்காகவும் மற்றுமுள்ள ஆபத்துக்களினின்றும் தப்புவித்துக
ாள்வதற்காகவும் தனதுபொருளைக் கையிலவைத்துக்கொள்ள
வண்டும் கஷ்டங்களினின்றும் தப்புவித்துக்கொள்வது உலகத்தில
ாருளுள்ளவர்களுக்குத்தான் எளிது எவனுக்குச் சிறிதும் பொரு
லலையோ அவனுக்கு இம்மைமறுமைஇரண்டுமில்லை ஆகாரத்தினால்
ந்திரியங்கள் எப்படியோ அப்படியே எல்லாம் பொருளினால் நடக
ின்றன ஆதலால், பொருளில் ஒருபாகத்தைக் காப்பாற்றிவைக்க
வண்டும் இல்லாவிடின் அழிந்துபோம் தேவியே! உலகங்களில
னிதர்கள் ஜீவிக்கும்வகை இது இவ்வகையான ஒழுக்கமுள்ளஜனங்
ளுக்குத் தனமும் ஆயுளும் ஸ்வர்க்கமும் சிறந்தபுகழும் பெயரும்
ண்டாகத்தக்க மற்றொரு ஒழுக்கத்தையும் கேள். எல்லாராலும் தா
ர்த்தகாமங்கள் மூன்றும் தமஸ்வாதீனத்தினால் பகுத்தநுட்டித்தப
்வேண்டும் அவ்வாறு நடத்துபவர் இரண்டு லோகங்களிலும்
ாமைபெறுவர் காலையில் எழுந்திருப்பது, தேகத்தைச் சுத்தப
்டுத்துவது, தெய்வப்பிராமமணபக்தி, ஆசாரியர்களைப்பணிவது,

1 'பலதயுத' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.
2 'விசேஷணே' என்று பாடங்கொள்ளப்பட்டது.

பிராமமணாகளை வநதனமசெய்வது, பெரியோாகளை எதிாகொ
அழைபபது, கோயிலைக குமபிடுவது, அதிதிகளை எதிாகொண்ட
தது மரியாதையோடு விருநதுசெயவது, பெரியோாகளின உபதே
படி நடபபது, இதிதையும ஸனமாாககததையும கேடபது, வே
காரரைககாபபாறறுவது, இனசொல கொடை இவறறுல வசபபடு
வது, நியாயமாகவேலையைசசெயவது, அநியாயததையும விரோ
தையும விடுவது, தனமனைவியினிடம ஸரியாகநடபபது, அவள து
றஙகளைததடுபபது, பிளளைகளைககறபிபபது, அவரவாகளை அவ
களுககுததகக வேலைகளில அமாததுவது, தகாதகாரியஙகளை
விதது நலலகாரியஙகளைசசெயவிபபது, குலததிறகுரிய தாமஙக
சரியாகக காபபது, தனமுயறசியிஞல தனகுலததை எலலாவகை
லும சிறபபிபபதுமுதலிய இநதக குணஙகளஎலலாம மனிதாக
ஒழுககமெனபது தினமும நனமைககாகவும ஞானததிறகாக
எபபோதும பெரியோரை அடுததிருககவேணடும பிறருககாக
படடபொருளைக கேளாமல எடுபபது எவவகையிலுஙகூட
பிறரை யாசிககலாகாது, மனவுறுதியுடன தனகைவனமை
ஆதரவாகபபறறவேணடும ஆகாரததிலும ஆசாரததிலும
தேகததை எபபோதும காபபாறறவேணடும மனததிறகினிய
தேகததிறகனுகூலமானதும எளிதில ஜரிபபதுமாகிய நலல ஆ
ரததை அளவோடு உணணவேணடும பரிசுததமாயிருநது தேவ
களுககும அதிதிகளுககும செயயவேணடிய பூஜைகளெலலாவற
யுமவிதிபபடிசெயது மிகுநததைஉணணவேணடும கடுமையாகப பே
லாகாது கிருகஸதாசிரமததிலிருபபவன, எலலாருககும வஸி
தறகு இடததையும குடிககததணணீரையும பிக்ஷையையும பூத
யையும எபபோதும கொடுககவேணடும பசுககளைககாபபாறறவே
டும காரணமபறறியே வெளியில புறபபடவேணடும நடுபபகலி
நடுஇரவிலும போக நினைககககூடாது சபதாதிவிஷயஙக
இறஙகலாகாது தனசகதிக்குததககபடி காரியஙகளைச செயயவே
டும கிருகஸதாகள வரவிறகுததககபடி செலவோடுருபபது
உலகததில சிலாகிககபபடுகிறது அபகீாததியைககொடுபபதும லா
தைக கெடுபபதும பிறரைததுயரபபடுததுவதுமாகிய செயகை
பயததிஞலாவது லோபததிஞலாவது ஒருகாலும செயயலாகா
முதலிலேயே குணகுறறஙகளை ஆராயநது, நலலதையும கெடட
யும புததிபூாவமாகத - தெரிந்துகொணடபிறகு, அநதககாரி
தைசசெயயவேணடும - தன் துபுணணியபாபஙகளில - தனம

யே எபபோதும சாக்ஷியாககொளளவேணடும நினைவிலும லிலும செயகையிலும் பாவததைக கருதலாகாது ' எனறா.

இருநூறறுபபதினேழாவது அதயாயம்
தானதாமபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேசவர ஸம்வாதத்தொடர்ச்சி, வர்ணாசரமதர்மங்கள் இன்னவையென்பதும் முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில்வருமென்பதும்)

உமை, 'பகவானே! பகநேதவதையின நேததிரததை அழிதத ! காலனைசசஙகரிததவரே! சஙகரரே! மஹேசுவரரே! இவவுல நானகுவாணஙகளும இயறகையாகவே ஏறபடடனவா? அல செயகையினால வாணஙகள உணடாகினறனவா? இநதச சநதே கேடகிறேன இதனை எனககுத தீாககககடவீா' எனறு க, மஹேசுவரா சொலலலானா

'பிராமமணவாணம முதலான நாலுவாணஙகளும இயறகை வே இருககினறன ஒருஜனமததில மறறொருஜாதியை அடைய யாது காமஙகளினால மறுஜனமததில வேறுவாணமுணடா து ஆதலால, மனிதாகளுககு வினைபபயனாக உணடாகும வா கள எலலாவறறையுமபறறிச சொலலுவேன மனிதன பிராம ணாகப பிறநதபின தனஜாதியைக காபபாறறிககொணடு பிராம னுககு வேதஙகளில விதிககபபடட காமஙகளை உறுதியாகச யவேணடும உயாகுலததிற பிறநதவன ஸததியம நோமைக ன யாகம தானமுதலியவறறையும ஜாதிககுரிய தாமஙகளையும ாமலிருககவேணடும பெணணரசியே! இபபடி நடநதுகொண பபவன சாலமசெனறால, பிறகு, ஸவாககஸுகஙகளை அனுபவிபப ாக ஸவாககலோகமபோவான ஸவாககஸுகம கழிநதபின மா லோகததில முனபோலவே பிராமமணனாகபபிறபபான, மனி இவவாறு செயகையினாலேயே திருமபவும தனஜாதியைஅடை ன மறறொருவன பிராமமணஜாதியில பிறநது அஜஞானமென இருளமூடி அநதஜாதியை அலக்ஷியமசெயது ஜாதிககுரியகாமங விடடு மாறுகடடநதுகொணடு சூததிரனுடையகாமஙகளிலஆசை தது ஸநானசெளசஙகளையும மஙகளஙகளையுமவிடடுச சூததிராக னகூடிச சூததிரனபோலவே உலகததில திரிகிறான அவன ஞசெனறபின யமலோகததில மிகவும தணடிககபபடடு மனித

லோகததில பிறககுமபோது சூததிரனுகவே பிறககிறுன' தேவியே! பிராமமணனும தன (கெடட) காமததினுல சூததிரனுகவே ஆவான அபபடியே சூததிரனுகிய மறறெருவன சூததிரனசெயகைகளைவிட டுச சொலலுணமை மன உணமைகளோடு தானதாமஙகளைச செயது கொணடும மநதிரஙகளையும பிராமமணாகளையும பூஜிததும மனததில பிராமமணாமேல அனபுவைததும மறறுமுளள நனனடககைகளோடு மிருநது மரணமடைவானுயின ஸவாககலோகமசெலவான அது கழிநதபோது மானிடலோகததில வேதாதயயனம பொருநதின சிறநத பிராமமணகுலததில பிறபபான உலகததில எபபொழு தும சூததிரன பிராமமணத தனமையை அடைவது இவவாறுதான. ஜாதிதாமததை விடாத க்ஷததிரியாகளுககும வைசியாகளுககும முறை இபபடியே மனிதாகள உயாகுலததிலும இழிகுலததிலும பிறபபது தமவினைகளாலேயே மேறசொலலியபடி இறநதபிறகு தான மனிதாகளுககு ஜாதிமாறுபாடு உணடாகும உலகததிலுளள வயவஸதை தவறுதாகையினுல இதை மாறறமுடியாது ஆதலால, கஷடபபடடு உயாகுலததை அடைநத புததிசாலியான மனிதன அதிலிருநது தவறுமலிருககுமபடி எலலாவகைகளாலும அதனைக காபபாறறவேணடும தேவியே! இநதவிஷயம உனககுச சொன னேன இனனும எனனகேடகக கருதுகிறுய " எனறூா

உமை, 'எநதமனிதன தன அதிகாரததிறகுததககபடி சிறநத தானுலும தாழநததானுலும தனகாமததைப பிறநததுமுதல பரிசுதத னுகச செயவதனுல பிறநததினபயனை அடைவான?' எனறுகேட டாள மஹேஸவரா, 'மனவுணமையோடு தனகருமததைச செயகிற வனைப பாவம பறறுவதிலலை அபபடியேசெயபவனுககுத தன மனமே அதனை நலலதாகசசெயயும, மறறவாகளுககு அதனையே கெடடதாகச செயயும மோசககாராகளிடததில மோசககாரன போலவும யோககியாகளிடததில யோககியனபோலவும நடககவேண டும கஷடஙகளில சோாவிலலாமலிருககவேணடும எலலாக காரி யஙகளையும முதலில ஸமாதானமாகவே செயபததொடஙகவேணடும கொடியவாகளான பகைவாகளுடன போாசெயயவேணடும நஷடத தையும பாவததையும துயாததையும தானடையாமலிருககுமபடி தனமனம ஸநதோஷபபடும காரியததைச செயயவேணடும இது தான கிருகஸதாசிரமததிலிருககும மனிதாகளின ஒழுககததினசுருக கம இநத ஒழுககததைககைபபறறிககொணடு ஆகாரததைக குறைதது திருநதால துயரமினறிச சிறநதகதியை அடையலாம கிருகஸதாசிர

திருப்பவரெல்லாருக்கும் இதுதான் அழியாத ஜன்மபலன். இல
திலிருப்பவர்கள் எப்பொழுதும் இப்படியே நடக்கவேண்டுமென்
துணிபு இதையெல்லாம் நான் சொன்னேன் இன்னும் என்ன
விரும்புகிறாய்?' என்று சொன்னார் உமை, 'தேவருக்கும்
ருக்கும் அதிபதியே! தேவரே! வரமளிப்பவரே! ஸந்தோ
த விருத்திபண்ணுகிறவரே! மனிதர்களிலேயே சிலர் செல்வ
ர்களாகவும் துயரமும் பகையுமற்றவர்களாகவும் பலவகை
ஸுகங்களை அனுபவிப்பவர்களாகவும் காணப்படுகின்றனர், மற
சிலர் ஏழைகளாகவும் துயரமுள்ளவர்களாகவும் ஸுகமற்றவர்க
ளும் காணப்படுகின்றனர் ஏன் மனிதர்களில் எல்லாரும் ஸமமா
சய்யப்படவில்லை? மகாதேவரே! இதைக் கேட்பதில் எனக்கு
ஆவலிருக்கிறது' என்றுகேட்க, மஹேஶ்வரர் சொல்லலானார்
'சிறந்த பாக்கியமுள்ள பெண்ணரசியே! நீ கேட்கக்கருதினது
பம் மனிதர்களின் நன்மைக்காக அந்த விஷயம் எல்லாவற்றையும்
சொல்லுகிறேன், விடாமல் கேள் முற்காலத்தில் பிரம்மதேவர்
க்க ஆரம்பித்தபோது பிரஜைகளை ஸமமாகவே படைத்தார்.
னில், பிரம்மதேவருக்கு யாரிடத்திலும் விருப்புவெறுப்புக்கள்
ரலும் இல்லையன்றோ? அப்போது அவரிடத்திலிருந்து தேவர்கள்
ர்களனைவரும் வேற்றுமையில்லாமலே பிறந்தனர் இப்படி அந்த
நடக்கும்போது காலத்தின் வித்தியாஸத்தினால் அவர்களிற்சிலர்
மயங்கி வேறுபாடடைந்தனர் பெண்ணரசியே! ஸமமாகவே
ந்த அவர்கள் அப்போது குறைவதைக்கண்டு, பிராம்மணர்கள்,
ன காரணங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்காகப் பிரம்மதேவரிடம்
று, 'தேவருக்கதிபதியே! நீர் இப்படிப்பட்ட பக்ஷபாதம் செய்
தகாது தேவரே! எல்லாரும் உமக்கு ஸமமான புத்திரர்கள்
க்க எங்களுள் கலகம் ஏன் உண்டாகவேண்டும்?' என்று கேட்ட
அவர்களால் இவ்வாறு குற்றம் கூறப்பட்ட பிரம்மதேவர், 'ஓ!
ஜைகளே! நீங்கள் என்மேல் குற்றம் சொல்லவேண்டாம் உங்கள்
த்தை நினையுங்கள் உங்களுக்கு நல்லதும் தீயதும் உங்களாலேயே
டுக்கப்பட்டு வருகின்றன எவன் எவ்விதமான கருமத்தைச்
கிறானோ அவன் அவ்விதமான பலனை அநுபவிக்கிறான் தானே
வினைப்பயனை அநுபவிக்கவேண்டும் மற்றொருவன் அதை அநு
க்கத்தகாது' என்று சொன்னார் காலத்திற்குக் கர்த்தாவாகிய
தப் பிரம்மதேவரால் இவ்வாறு தெரிவிக்கப்பட்ட பிராம்மணர்கள்
ம்பி வந்து நல்ல காமங்களையே செய்தனர் அவர்கள் இவ்வாறு

உணமையைத தெரிநதுகொணடு தான் தாமஙகளையே முதனமையா
கொணடு சாஸதிரபபிரகாரம் நறகாமஙகளைசசெயது காலம் செ
பின மறு ஜனமததில தாஙகள செயத தானஙகளின பலனகளை அ
விததுககொணடு ஸுகமாக இருககிறாாகள ஆதலால, மனிதன த
வினையைத தானே அனுபவிககிறான அழகான கணகளையுடை
யவளே! லோபிகளும தயையறறவரும மிகுதியாகத தம நனமையை
கருதுகிறவருமான மறறுமசிலா தாமததில விருபபமிலலாமலி
கினறனா சிறநதவளே! அபபடிபபடடவாகள இறநதபின மறுஜ
மததில ஏழைகளும துனபம அதிகபபடடவாகளுமே ஆகிறாா
எனபது திணணம' எனறு சொனனா

உமை, 'மனிதாகளிலேயே சிலா தனதானியஙகளுளளவாகள
வும ஸுகததிறகுரியவையெலலாம நிறைநதவாகளாகவுமிருந
ஸுகபபடாதவாகளாகக காணபபடுகினறனா அவாகளனுபவிகக
விருபபது ஏன? அதனை எனககுச சொலலககடவீா' எனறு கே
டாள மஹேஸவரா, 'சிலா பிறராலதூணடபபடடவாகளாயத தா
தைச செயவதேயனறித தமவிருபபததினால செயவதிலலை, தமக
சிரததையிலலாமல செயது விசனபபடுகிறாாகள சிறநதவளே! அ
படிபபடடவாகள மரணமடைநதபின மறுபிறபபில அநதபபுணணி
பலனகளைபபெறறும அனுபவிபபது ஒருகாலுமிலலை தனததுக
காவறகாராபோல அதைக காபபாறறிககொணடும விருததிசெய
கொணடுமிருககினறனா' எனறு சொனனா

உமை, 'மஹேஸவரரே! சில மனிதாகள தனமிலலாமலிரு
தும ஸுகபபடுகிறவாகளாகக காணபபடுகினறனா அதைபபறறி
எனககுச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஸவர
'எவாகள தாமததில விருபபமும தயையுமுளளவாகளாகிக கஷட
படடவாகளைக காபபாறறுகிறதறகாகத தமது வறுமையிலு
பிறருககு உதவிசெயகினறனரோ அவாகள பிறருடைய தனத
யும கெடடுபபோன திரவியததையும பிறரால அபகரிககபபட
பொருளையும மறுபடியும பெறுவா பொருளிலலாமலிருநது
எபபோதும தானமசெயய விருபபமுளள மனிதாகள மரணமடை
பின மறுஜனமததில தனமிலலாமலிருநதும ஸுகமுளளவாகளா
றாாகள தாமததையும தானததையும பறறிய உபதேசததை
செயயவேணடுமெனபது நிசசயம ஆதலால, இதனையும உனககு
சொனனேன தேவியே! இனனும என்ன கேடக விருமபுகிறாய
எனறு சொனனா

—

இருநூறறுப்பதினெட்டாவது அத்யாயம

தானதர்மபாவம். (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேச்வரஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில்வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'ஓ! பகவானே! தேவருக்குந்தேவரே! ஈச்வரரே! முக்கணணரே! விருஷபத்வஜரே! பிரபுவே! ஸவாமீ! மூன்றுவித னமனிதாகள எபபோதும காணபபடுகினறனா சிலா உடகாாநது ணடே உயாநதஅதிகாரததையும செலவததையும அடைநது னுபவிககினறனா சிலா முயறசிசெயது பாககியஙகளை அனுப கினறனா மறறவாகள முயறசிசெயதும ஒனறும அடையாம நசகினறனா அஃது எநதவினையின பயன? எனககுசசொலலக வீா' எனறுகேடக, மஹேசவரா சொலலலானா —

'சிறநதமகிமையுளள பெணணரசியே! தேவியே! நீ கேடக நமபுவது நியாயம தேவியே! உலகததில எநதமனிதாகள தானத தையும தாமததையுமே முககியமாகநினைததுத தூரததிலிருநது கததினாலேயே யோகயாகளைஅறிநது முறைபபடி தாமேஎதிரகொ டுசெனறு தமது இஙகிதஙகளாலும அவாகளுககுததெரியாமலிருக படி அவாகளை ஸநதோஷப்படுததித தானமுதலியவறறைவாங படி செயகினறனரோ அபபடிபபடட அநதமேனமககள முயறசி லாமலே அதனபலனகளை மறுஜனமததிலஅடைகினறனா தமது ணியததை அனுபவிபபவாகளாகிய அவாகள உடகாாநதபடியே கஙகளை அனுபவிககினறனா மறறுஞசிலா யாசிபபவாகளுககே னஙகளைககொடுககினறனா தேவியே! யாசிபபவாகள எநதஎந காலஙகளில யாசிககினறனரோ அநதஅநதக காலஙகளில தானங டுபபதனால அநதமனிதாகள அபபோதுஅபபோது மறுபிறபபில மபபடடுமுயறசிசெயது அநதபபலனகளைப பெறுகினறனா எநத னிதாகள லோபததினால எணணமகெடடவாகளாகி யாசிபபவாகளுக ம எவவகையிலும ஒனறுமகொடாமல கோபிககினறனரோ, அம னிதாகள மறுஜனமததில பலவகைகளாக முயறசிசெயது தேடி லும ஒனறையுமபெறுவதிலலை. சிறநதவளே! விதைவிதையாமல ளை முளைபபதிலலை அபபடிததான எலலாம தானததினபலன னனறு நினைககினறனா. மனிதன எதைஎதைக கொடுககிறானோ, தை அதைமடடுமே அடைகிறான தேவியே! இதனை உனககுச

சொனனேன இனனும எனனகேடகவிருமபுகிருய?' என
உமை, 'பகவானே! பகதேவதையின நேததிரததை அழிததவ
சிலா முதிாநதபிராயததில தளாசசிஅடைநதபின அனுபவிககதத
காலததில ஐஸவரியததையும போகபாககியஙகளையும தனஙகளை
எவவகையிலாவது அடைகின்றனா அஃது எநதவினைபபய
எனககுசசொலலககடவீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, '
ஆ! உனககுச சொலவேன அதனை நீ ஊககததுடன கேள
'செலவமபெறறிருநதும தாமகாரியததை வெகுநாளவரையில மற
உயிாமுடிவுககாலமவநது பிணிகளாலபீடிககபபடுமபோது தா
ளைககொடுககவும தாமஙகளைசசெயயவும தொடஙகுகினறனா
தவளே! சிறநதலக்ஷணமுளளவளே! அவாகள மறுஜனமத
கஷடபபடுகிறவாகளாகபபிறநது இளமைபபருவமகடநது கி
தனமவநதபிறகு முனசெயததானஙகளினபலனகளை அடைகினற
தேவியே! இபபடி அவாகாமததினபலன காலம கடநதுவருகினற
எனறுசொனனா. உமை, 'மஹாதேவரே! சிலா போகபாகக
'பெறறிருநதும வியாதிகளால பீடிக்கபபடடு அவறறைஅனுபவி
திறமையறறவாகளாயிருககினறனரே, அதறகு எனனகாரண
எனறுகேடடாள. மஹேஸவரா, 'சிறநதலக்ஷணஙகள பொருந
வளே! சிறநதவளே! எவாகள வியாதியினலபீடிககபபடடுப பின
பதில எணணமவிடடபிறகு தானஙகளைசசெயய ஆரமபிககின
ரோ அவாகள மறுஜனமததில அநதபபலனகளைஅடைநதும வே
பிடிததவாகளாகி அவறறை அனுபவிககமாடடாமல போகினற
எனறுசொனனா உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே!
வரரே! மனிதாகளிலேயே சிலா அழகுளளவாகளும லக்ஷணப
அவயவஙகளுளளவாகளும பாாபபதறகினியவாகளுமாகக காணப
கினறனரே, அது எநதக காமததினபலன? எனககுசசொலலக
வீா' எனறுகேடடாள மஹேஸவரா, 'தேவியே! ஆ! ஆ! உனக
'சொலவேன அதனை நீ ஊககததுடன கேள எநதமனிதாகள மு
ஜனமததில இயறகையாகவே வெடகமுளளவாகளாகவும இனி
யாகபபேசுகிறவாகளாகவும சகதியிருநதும இயறகையில எப
தும நயமுளளவாகளாகவும இருநது பிராணிகளிடததில எபபோ
தயையுடன மாமஸபோஜனததைவிடடுத தாமததிறகாக அ
காரஙகளையும வஸதிரஙகளையும தானமசெயதுகொணடும பூமியை
சுததமாகவைததுககொணடும காலததில அகநிஹோததிரம செ
கொணடுமிருககினறனரோ அபபடிபபடட நனனடககையு

தாகள மறுஜனமததில ஆசைபபடததகக அழகுளளவாகளாகப
கிருரெனபதில ஸநதேகமிலலை ' எனறு சொனனுர் உமை,
ிதாகளிலேயே சிலா விகாரரூபமுளளவாகளாகக காணபபடுவது
விஜையின பயன? அதஜை எனககுச சொலலககடவீா ' எனறு
டாள மஹேஹஸவரா, ' சிறநதவளே! அநதக காரணததையும
ககுச சொலவேன, கேள மனிதாகள முன ஜனமததில நலல
முளளவாகளாயிருநததனுல் காவமும தாம மேலஎனகிற எண
முளளவாகளாய வஞசபபுகழசசி முதலியவறறினுல அழகிலலா
ாகளை மிகநகைததும பிறருககு மனவருததததைத தநதும மாமி
தைபபுசிததும பொருமை அஞசாரமுதலிய நடககைகளோடிருந
யமலோகததில நனருகத தணடிககபபடடபிறகு, வெகு கஷடத
ல மானிடஜனமததை அடையுமபோது, அநத ஜனமததில அவா
அழகிலலாமல விகார ரூபமுளளவாகளாகப பிறக்கிருாகளெனப
சநதேகமிலலை ' எனறுசொனனா உமை, ' பகவானே ! தேவருக
தேவரே! ஈஸவரரே! சிலா அழகும ஐச்வரியமுமிலலாமலிருந
ும மனததைக கவருநதனமையுளளவாகளாகவும பெணகளால
ககபபடுகிறவாகளாகவும காணபபடுகினறனா அது எனன கா
தின பயன? எனககுசசொலலககடவீா ' எனறு கேடக, மஹேஸ
, ' தேவியே! சிறநதவளே! எநத மனிதாகள முநதிய ஜனமத
இனிய ஸவபாவமுளளவாகளாகவும, இனசொலசொலலுகிறவாக
வும, தம மனைவிகளிடததிலேயே திருபதியுளளவாகளாகவும,
னக மனைவிகளுள பக்ஷபாதமினறி இனனுதபாரிகளிடததி
தாக்ஷிணயததோடிருபபவாகளாகவும, ஸதிரீகளிடததில குணங
ாடுசோநத குறறஙகளை வெறுககாமலும மனிதாகளுககு வேண
போது அனனபானஙகளையும சுவையுளள உணவுகளையும கொடுப
களாகவும, தம மனைவியைவிடடு வேறுமனை செலலாமல மனவுறு
ளளவாகளாகவும சிறநதநடககையோடிருககினறனரோ அவாகள
ஜனமததில மிகக அழகுளள மனிதாகளாகவே பிறபபது திண
தேவியே! அவாகள பொருளிலலாதவராயினும பெணகளால
ககபபடுகிறவராகிருா ' எனறு சொனனுா உமை, ' செலவமும
பாககியஙகளும பொருநதியிருநதும சிலா இனனுதவாகளாகக
பபடுகினறனரே, அது எநதக காமததின பயன? எனககுச
லலககடவீா ' எனறு கேடடாள மஹேஸவரா, ' தேவியே!
ை நான உனககுச சொலவேன ஊககததுடன முழுதுமகேள.
மனிதாகள முனஜனமததில தமமனைவிகளிடம விருபபமிலலா

மல வெடகததையும பயததையுமவிடடு நினைததபடி நடநதுகெ
டும சொலலினுலும எணணததிலுைம செயகையினுலும பிறரு
இனனுததைதச செயதுகொணடும யாரையும காபபாறருமலும மகி
யாமலும பெணகளின மனததில கோபமுணடாககிககொணடும
றும இவவகையான நடககைகளுடன கூடியிருககினறனரோ அ
கள மறுபிறபபில அழகிலலாதவாகளும பெணகளின மனம வெ
கததககவாகளுமான மனிதாகளாகவே பிறககினறனா அவாக
குத தமது மனைவிகளிடஙகூடப புணாசசியின ஸுகம எவவ
மிலலை' எனறு சொனனா

இருநூறறுபபததோனபதாவது அதயாயம

தானதாமபாவம (தொடர்ச்சி)

(உமாமஹேஶவர ஸம்வாதத் தொடர்ச்சி, முன்வினைப்பயன் மறுஜன்மத்தில் வருமென்பது தொடர்ச்சி)

உமை, 'பகவானே! தேவருககுநதேவரே! ஈஶவரரே! ம
டாகளிலேயே கலவியும ஆதமஜஞானமும புததிககூாமையும வே
திறமையுமுளள சிலா ஒழுஙகாக முயறசிசெயதும தரிததிராகள
காணபபடுகினறனரே, அது எநதககாமததின பயன? அதனை எ
குச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள மஹேஶவரா, 'சிற
ளே! அநதக காரணததையும உனககுச சொலவேன, கேள. தே
யே! மஙகளஙகள பொருநதினவளே! எநத மனிதாகள பூாவ
மததில கலவியுளளவாகளாகவிருநதும யாருககும ஆதரவாயிராம
அனன முதலியவறறைக கொடாமலும தம காரியததைமட
அதிகமாகப பாராடடிககொணடிருநதனரோ அவாகள மறு ஜன
தில அறிவும புததிககூாமையுமுளளவாகளாயிருநதும வறிஞரா
இருககினறனா விதையாதது முளையாதனறோ?' எனறு சொன
உமை, 'மிககசெலவமுளளமனிதாகளும உலகததில கலவியும ப
தறிவும புததிககூாமையும மனஉறுதியுமிலலாத வீணாகளான மூ
காகளாகக காணபபடுகினறனரே, அது எநத வினைபபயன? எ
குச சொலலககடவீா' எனறு கேடடாள. மஹேஶவரா, 'தேவி
சிறநதவளே! முனஜனமததில சிறிதும கலவியிலலாதவாகளாயி
தும ஏழைகளுககு உதவிசெயவதறகாகத தானஙகளைச செயகி
வரும, பகுததறிவில்லாமலிருநதும யாருககும தானஙகளைக கெ